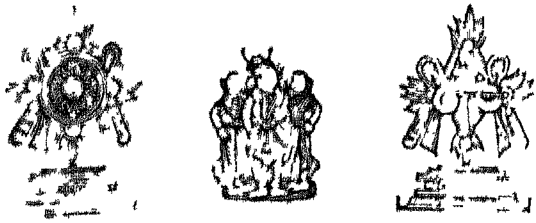

3-8-0

1914

2 வது ஷட்க கீதா ஶ்லோகங்களின்

அகராதி

அ அத்தியாயம் ஶ ஶ்லோகம் ப பக்கம்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஏழாவது அத்யாயம்

பா] ஆறு அத்யாயங்களடங்கிய முதலாவது பாகத்தினால் மேலான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய பரப்ரஹ்மமாயும் தோஷங்களில்லாதவனையும், எல்லாலோகங்களுக்கும் ஒரேகாரணமாயும், எல்லாவற்றை

தா] ஆறு அத்யாயங்களடங்கிய இந்த இரண்டு பாகங்களுக்கும் ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—'ஆறு அத்யாயங்களடங்கிய' என்றாரம்பித்து 'மேலான' என்றாரம்பித்து 'சொல்லுவதற்காக' என்கிறவரையிலுள்ள வாக்யத்தால் இரண்டாவது ஆறு அத்யாயங்களின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு மேலுள்ள வாக்யத்தால் மூன்றாவது அத்யாயங்களின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. 'ஆறு அத்யாயங்களடங்கிய முதலாவதுபாகத்தினால்' என்பதற்கு 'சொல்லப்பட்டது' என்பதோடு அந்வயம் சொல்லவேண்டியது. "[1]மாமுபேத்ய" என்பது முதலிய ச்லோகங்களின் அர்த்தத்தைச் சாட்டுகிறார்—'மேலான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய' என்று. இதனால் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மா மாத்ரத்தை விலக்குகிறது. மேலான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாய் இருக்கைக்கு காரணமாக பரப்ரஹ்மமாயும் என்பது முதலியவை '[2]பரம் ப்ரஹ்ம பரம்தாம' என்பது முதல் மேலே சொல்லப்போகிறார். புருஷோத்தமன் என்று மேலே சொல்லப்போகிற [3]ஸங்க்ஷேபம் முதலியவைகளின் அர்த்தம் 'தோஷங்களில்லாதவனையும்' என்பது இதனால் அறிவில்லாத வஸ்துக்களிலிருக்கிற மாறுதல்களும், அறிவுள்ள வஸ்துக்களிலிருக்கிற கர்மம் முதலியவைகளும், பரிஹரிக்கப்பட்டன. [4]"அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவ:" என்பது முதலியவைகளின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—எல்லா லோகங்களுக்கும் என்றாரம்

---

[1] பகவத்கீதை, 8-16 [2] பகவத்கீதை 10-1

[3] பகவத்கீதை, 15-வது அத்யாயம் [4] பகவத்கீதை 10-8

பா]யும் தெரிந்துகொண்டவனும் எல்லா வஸ்துக்களாயும், ஸத்யஸங்கல்பனும், பெரியவிபூதிகளையுடையவனுமிருக்கிற, லக்ஷ்மிக்கு நாயகனாகிய நாராயணனை அடைவதற்கு உபாயமாகிய அவனைப்பற்றிய உபாஸநத்தைச் சொல்லுவதற்காக, அதற்கு அங்கமாகியும், ஆத்மஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற கர்மயோகத்தின் அநுஷ்டானத்தினால் உண

தா] பித்து அறிவுள்ள வஸ்துக்களும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களும் இவைகளாகிய எல்லா லோகத்துக்கும் நிமித்த காரணமும் உபாதான காரணமுமாகிய என்றர்த்தம். இப்படி அடையவேண்டியதே காரணம் என்று சொன்னதினால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஆகாசம் ஒன்றுண்டு, என்னும் மதம் நிராகரிக்கப்பட்டது. நிமித்த காரணமாயும் உபாதானகாரணமாயும் இருப்பதற்கு உபயோகங்களாயும் [1] "[illegible]" *என்றிவை முதலிய இடங்களில் தாத்பர்யமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்.* எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டவனும் *என்பது முதலியவை* 'எல்லா வஸ்துக்களாயும்' *என்பதற்கு எல்லாவற்றிற்கும் அந்தராத்மாவாகையினால் எல்லாவற்றையும் தனக்கு சரீரமாக உடையவனும் என்றர்த்தம்* [2] ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ(அ)ஸி ஸர்வ:" *என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்* [3] '[illegible]' *என்பது முதலியவைகளாலும் விபூத்யத்யாயம் முதலியவைகளாலும் பெரிய விபூதிகளையுடையவனாயிருக்கை சொல்லப்படப்போகிறது. நாராயணன் என்னும் பதத்தின் அர்த்தமும்* 'மேலான' *என்றும் பதத்தால்* 'விபூதிகளையுடையவனும்' *என்கிற வரையிலுள்ள பதங்களால் காட்டப்பட்டது. இங்கால் சொல்லப்பட்டதாவது* [4] "[illegible] ||" 'அடைவதற்கு உபாயமாகிய அவனைப்பற்றிய உபாஸநத்தை' *என்பதற்கு,*

---

[1] *பகவத்கீதை 7-7* [2] *பகவத்கீதை 11-40* [3] *பகவத்கீதை 7-1*

[4] *இது தாத்பர்யசந்த்ரிகை செய்தவரின் சுருக்கமான ச்லோகம். இதன் அர்த்தம்—'பரத்வாத்' மேலானவனாகையினாலும் 'நிரவத்யத்வாத்' தோஷங்களில்லாதவனாகையினாலும் 'பித்ருத்வாத்' தகப்பனாகையினாலும் 'ஹித[illegible]' நன்மையையறிந்தவனாகையினாலும் 'அந்தராத்மத்வாத்' அந்தராத்மாவாகையினாலும் 'தோஷபாதக்ஷேபக்ஷமத்வாத்' தோஷங்களைப் போக்கத் தகுந்தவனாகையினாலும் 'போகலீலார்த்தநிஸ்ஸீமவிபூதித்வயயோகாத்' போகத்துக்காகவும் லீலைக்காகவும*

பா] டாககபபடுகிறதுமான அவனை அடைகிறவனுகிய ஜீவாதமாவின உணமையைபபாாபபது சொலலபபடடது இபபொழுது ஆறு அதயாயஙகளடஙகிய நடுபாகததிலை பரபரஹமமாகிய பரமபுருஷனுடைய ஸவரூபமும, பகதி எனனும பதததிலை சொலலபபடுகிற அவனைபபறறிய

பா]பரமாதமாவைபபறறிய உபாஸாமே கருததுக ரயாயததிலை அவனை அடைவதறகு உபாயம ஜீவாதமாவைபபறறிய ஞானமும சாமஙகளின அனுஷடானமும அநத உபாஸாததை உணடுபணணுகிறபடியிலை பரமபரையாக உபாயம எனறு தாதபாயம அஙககஙகளையும அடைகிறவனையும சொனனபிறகு அஙகியையும அடையவேணடியதையும சொலலுகிருா, எனறு ஸஙகதி எனகிற அபிபராயததிலை சொலலுகிருா—'இபபொழுது' எனருாமபிதது கீழச சொலலபபடட பரிசுததமான ஜீவாதமாவைவிட வேறுபடடவன எனபதையும, மேலசொலலபபோகிற மஹிமைகளின சுருககததையும அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிருா—'பரபரஹமமாகிய பரமபுருஷனுடைய ஸவரூபமும' எனறு இநதால ததவஙகளைபபறறிச சொலலும வாசயஙகளிலிருககும பொதுவான பரஹம எனனும பதம நாராயணனுகிற விசேஷததில முடிவை உடையது, எனறு காடடபபடடது பிறகு மோக்ஷததிறகு உபாயததைச சொலலும வாககியஙகளிலிருககும பொதுவான "வேதநம (அறிவு)' உபாஸநம (இடைவிடாமல நினைததுககொணடிருததல) எனனும பதஙகளும விசேஷததிலேயே முடிகினறன எனறு சொலலுகிருா—'பகதி எனனும பதததிலை சொலலபபடுகிற' எனருாமபிதது இபபடி இரணடு வாககியஙகளாலும இநத இரணடு ஆறு அதயாயஙகளின ஸஙகரஹ ஶலோகஙகளும வயாககியானம செயயபபடடன ஜ்ஞாந கா்மா சிதெ நிஷ்டெ யொகலக்ஷ்யெ ஸுஸம்ஸ்க்ருதெ । ஆத்மாநுபூதி ஸித்யர்த்தெ பூர்வஷட்கெந சோதிதெ ॥ மத்யமெ பகவத்தத்வ யாதாத்ம்யாவாப்திஸித்தயெ । ஜ்ஞாநகா்மாபிநிர்வா்த்யோ பக்தியோக

டபபடட எலலையிலலாத இரணடு விபூதிகளையுடையவனுகையிலுலும 'ஸ்ரீமதவாத லக்ஷமிககு நாயகனுனபடியிலுலும அயம இநத நாராயண நாராயணன உபாயய உபாஸிககததககவன'பா மேலான பராபய அடையததககவனும

[1] வேதாநத சாஸ்திரததில ரறபபடட ருநயாயம பரமாதமாவை எவவிதமாக இஙகே உபாஸிககிருரகளோ அபபடியே அடைகிருன எனபது அதிலாகருததது

[2] கீதாரத ஸஙகரஹம, 2, ... ஶலோகஙகள

உபாஸனமும் சொல்லப்படுகிறது. இது மேலே * 'யத: ப்ரவ்ருத்திர் பூதாநாம் யேந ஸர்வமிதம் ததம் । ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவ: ॥' என்றாரம்பித்து † 'விமுச்ய நிர்மம: சாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே ॥ ப்ரஹ்மபூத: ப்ரஸந்நாத்மா ந சோசதி ந காங்க்ஷதி । ஸம: ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம் லபதே பராம் ।' என்னுமளவாகச் சுருக்கிச் சொல்லப்படப் போகிறது.

தா] ப்ரக்ஷீதிக: ॥ என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஆத்மஜ்ஞானத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற' என்பதினால் 'ஸம்ஸ்ருதே' என்னும் பதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அது ஒருவிதமான இவ்விதஜ்ஞானத்தினால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? "யோகக்ஷேமஸம்ஸ்ருதே' என்கிற இடத்தில் யோகமாவது வேறு விஷயங்களிலிருந்து மனதின் வ்யாபாரத்தைத் தடுத்தல். அதினாலுண்டாகும் ஆத்மாவை நோக்கப் பார்த்தல் "ஆத்மாநமீக்ஷதி" என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் புனருக்தி தோஷம் இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'உண்மையைப் பார்ப்பது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'பரப்ரஹ்மமாகிய' என்பது 'தத்த்வயாதாத்ம்ய' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் "தத்த்வ' என்பது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. 'யாதாத்ம்ய' என்பது உண்மையான ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. பக்தி கர்மங்களின் அனுஷ்டானத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிற ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தினாலுண்டாகிறது என்பது பதினெட்டாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்படப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார் — இது மேலே என்றாரம்பித்து. [1] 'அவனையே அறிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமிருப்பதால், அறிவது மாத்ரத்தினால் மோக்ஷமுண்டென்று தோன்றுகிறதே; [2] 'உபாஸனம் செய்யவேண்டும்' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமிருக்கிறபடியால் உபாஸனமாகிய அறிவினால் மோக்ஷமுண்டானாலுமுண்டாகட்டும். அப்படியிருந்தாலும் பக்தியினால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்று ஓரிடத்திலும் ஸ்ருதியில் சொல்லப்படவில்லையே, கர்மங்களுடன் சேர்ந்து மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்று ஸ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதும்

* பகவத்கீதை, 18-46 † பகவத்கீதை 18-53 54

[1] ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் 3-8 [2] ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் 1-4-15

பா] பக்தி என்னும் தசையையடைந்த உபாஸநமே பரமாத்மாவை அடைவதற்கு உபாயம் என்று வேதாந்தவாக்யங்களிலேற்பட்டிருக்கிறது. * அவனையே அறிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான் † 'அவனை இவ்விதமாகத் தெரிந்துகொண்டவன் இவ்விடத்திலேயே மோக்ஷத்தையடைந்தவனாகிறான்' என்று அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லியிருக்கிற அறிவு, ‡ 'அதே ஆத்மா பார்க்கத்தக்கவன்' என்றாரம்பித்து 'த்யானம் செய்யத்தக்கவன்' § 'ஆத்மாவாகிய லோகத்தை உபாஸனம் செய்யவேண்டியது' ¶ 'ஸத்வகுணம் சுத்தமானால் நிலையான நினைவு உண்டாகும் (அப்படிப்பட்ட) நினைவு உண்டானால் எல்லா ஸம்பந்தங்களுக்கும் நீங்குதல் உண்டாகும்' ‖ 'பராபரனாகிய அவன் பார்க்கப்பட்டானேயானால் மனதின் பந்தங்கள் விட்டுப்போகின்றன, எல்லா ஸம்சயங்களும் நீங்கிவிடுகின்றன' என்றாரம்பமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளின் அர்த்தத்தையே சொல்லவேண்டியதாகையால் இடைவிடாமல் நினைத்துக்கொண்டிருத்தலும், நேராகப்பார்ப்பதுபோல

தா] ...ள்ளமுடியாதே, பரமபுருஷனைப்பற்றிய உபாஸனமே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநம் என்பதும் சொல்லமுடியாதே ஏனெனில் ருத்ரன், இந்த்ரன் முதலியவர்களைப்பற்றிய உபாஸநங்களும் மோக்ஷ ஸாதநங்களாக அதர்வசிரஸ்ஸு ப்ரதர்தந வித்யை முதலிய இடங்களில் ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், என்றிவை முதலிய ஆக்ஷேபங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'பக்தி என்னும் தசையையடைந்த' என்றாரம்பித்து. உபாஸனமே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநம் அறிவு மாத்ரம் அல்ல, என்று ஒரு ப்ரதிஜ்ஞை; அதிலும் பக்தி என்னும் தசையை அடைந்ததே என்று இரண்டாவது ப்ரதிஜ்ஞை; இப்படிப்பட்ட உபாஸநம் மாத்ரமே காம்யமும் சோர்ந்தால் என்று மூன்றாவது ப்ரதிஜ்ஞை; அதுவும் பரமாத்மாவைப் பற்றியதே என்று நான்காவது ப்ரதிஜ்ஞை. இது 'பரமாத்மாவை அடைவதற்கு உபாயம்' என்பதினால் ஏதக்கருத்து ந்யாயத்தை அநுஸரித்து ஏற்பட்டது. 'வேதாந்த வாக்யங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்பதற்கு இவை நான்கும் வேதாந்த வாக்யங்களினாலேயே ஏற்

* ச்வேதாச்வதரோபநிஷத், 3-8   † புருஷஸூக்தம்

‡ ப்ருஹதாரண்யகம், 6-5-6   § ப்ருஹதாரண்யகம் 1-4-15

¶ சாந்தோக்யோபநிஷத், 7- 6-2   ‖ முண்டகோபநிஷத் 2-2-8

பா] இருப்பதும் த்யானம் உபாஸனம் என்னும் பதங்களா-
கிறதுமானதே என்று தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது மறுபடி

சா] பட்டவைகள் நம்மால் கல்பிக்கவேண்டியவைகளும் மற்ற
ணங்களை அபேக்ஷிக்கக்கூடியவைகளுமல்ல என்று தாத்ப
களுக்கு முதலாவது பரிகரங்களை ஸஹகாரிக்கிறா-
என்றாரம்பித்து தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது' என்கிறவை
தவ்யஃ உதவ்யஃ என்கிற இரண்டு பதங்களும் தா
செய்யக்கூடியவைகளான வேதாந்தத்தைக்கேட்பது அ
ஆத்மம் மனதில் உறுதிப்படுவதற்காக மனனம் செய்வது
அனுவதிக்கிறபடியின் அந்ய பரங்களை விட்டு பரா
த்யானம் செய்யத்தக்கவன், என்று விதிக்கிற பாகம் ட
டத்தில் எடுக்கப்பட்டது த்யானம் உபாஸனம், இ
பதங்களும் இவ்விடத்தில் ஒரே அர்த்தத்தைச் செ
என்று காட்டுவதற்காக, இரண்டு பதங்களுமான
இங்கெடுத்தது பார்க்கத்தக்கவன் த்யானம் செ
என்கிற இரண்டு பதங்களும் வெவ்வேறு அர்த்தங்களை
கிறதாக லோகத்தில் பாவிக்கங்களாகையாலும் ஒரே
விருக்கிற இவை இரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்
வதாயிருந்தால் புனருக்தி என்னும் தோஷம் வருகிறபடியா
து த்யானம் செய்வதும் தனித்தனியாகவே விதிக்கப்படுகி
ருக்ஷேபமவரில் அதற்கு ஸமாதானமாக அவைகளும் ஒ
வானபதமாகவும் மற்றொன்று விசேஷமான பதமாகவும்
யால் ஒரே அர்த்தத்தையே சொல்லுகின்றன என்று காட
நினைப்பதுமாத்ரத்தையும் பார்ப்பது மாத்ரத்தையும் த
ஸம்ஸாரபந்தம் விடுவதற்குக்காரணமாகச் சொல்லுகிறக
யே, ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவாக்யங்களை எடுத்
இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது ஒரே ஸந்தர்ப்பத்தில்
டிருக்கிற விசேஷத்தில் அதே ஸந்தர்ப்பத்தில் சொ
பொதுவான பதங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்பது ந்யாய
பட்டது ஆகையினால் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் "வெ

---

* முண்டகோபநிஷத், 3-2-3

† இதிஹாஸம் புராணம் முதலியவை

தா] முற்கூறிய பொதுவான பக்ஷங்களுக்கு த்யானம் உபாஸனம் என்னும் பதங்களால் சொல்லப்படுகிற விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். த்யானமாவது எண்ணெயின் தாரையைப்போல இடைவிடாமல் உண்டாகிற நினைவுகளின் தொடர்ச்சி என்று 'இடைவிடாத நினைவு' என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடைவிடாத நினைவும் எல்லா ஸம்ஸார பந்தங்களும் விடுவதற்குக் காரணமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாபமும் அதற்குக் காரணமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் இரண்டு உபாயங்களல்லவோ எனில், இதில் ஒன்று அதிசயப்ராயாஸமுள்ளது, மற்றொன்று அவ்வளவு ப்ரயாஸமில்லாததாகையினாலும் இவ்விரண்டுக்கும் ப்ரயோஜனம் ஸமமாகையினாலும் ப்ரயாஸமில்லாத உபாயமிருக்கும்பொழுது அதிசயப்ரயாஸமுள்ள உபாயத்தை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கமாட்டாராகையினாலே அது உபாயமின்றியே போகவேண்டிவருமாகையால், ஒன்றை வழிபாடாகக்கொண்டு மற்றொன்று உபாயம் என்பது ஸரியல்ல. அப்பொழுது ஒன்றை விட்டு இடையிலேயே மற்றொன்றும் ஏற்பட்டபடியினாலே தனித்து நிற்கவேண்டியதில்லையாகையால் பாபத்தை 'வ்ருஜி' (நினைவு) என்னும் பதத்தின் உபசாரமாய்ச் சொல்லுவதில் ஒரு குற்றமுமில்லை. ஆகையால் நினைவே 'உபாஸ்தே' (பார்ப்பது) என்னும் பதத்தின் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது. நினைவு பார்ப்பதாகையாவது விசேஷமாய்த் தோன்றுகிறபடியினால் பார்ப்பதுபோலிருத்தல். ராவணன் முதலியவர்களுக்கு நினைவே முற்றத்தின் மிகுதியினால் பார்ப்பதுபோலிருக்கிலை அடையும் என்பது [1] 'வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பச்யாமி சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் | க்ருஹீததநுஷம் ராமம் பாசஹஸ்தமிவாந்தகம்' || [2] 'ஸ்வப்நேঽபி ப்ருஹதீ ஸம்ஸ்பர்சதேவ' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் இவ

[1] ஸ்ரீமத்ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம், 39 14 வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச மரங்கள்தோறும் 'சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம்' மரவுரியையும் மான்தோலையும் தரித்தவராயும் 'க்ருஹீத தநுஷம்' பிடிக்கப்பட்ட வில்லையுடையவராயும் 'பாசஹஸ்தம்' பாசக்கயிற்றைக் கையில் தரித்த 'அந்தகம் இவ' யமனைப்போலுமிருக்கிற ராமம் ராமனை 'பச்யாமி' பார்க்கிறேன் (இது ராவணனிடத்தில் மாரீசன் வார்த்தை)

[2] மாஸம் மாஸம் அங்கம் 5 மாலதியினிடத்தில் ஆசையுள்ள மாதவன் வார்த்தை 'ஸ்வப்நேঽபி' ஒளித்துக்கொண்டவள் போலும் பாதிபதிலேவ பாதி பலித்துத் தோன்றினள் போலும்

யா] ஆதமா அனேகமான கேளவிகளாலும எபபோழுதும மனனம செய
வதாலும தயானம செயவதினாலும அடையததகுநதவனலல எவனை
இநத ஆதமா விருமபுகிறானோ அவனுககு இநத ஆதமா தனனுடைய ஸவ
ரூபததை பரகாசபபடுததுகிறான எனறாததமுளள ஶ்ருதிவாகயததினால
இனனுமசில விசேஷஙகள சொலலபபட்டிருககிறபடியினால, பரமாதமா

த்மா] விசதமாக ஸ்ம்ருதி (நினைவு உருவாக பாாபபது) இவை இரணடு பதஙக
ளும ஒரே அாததததைச சொலலுகினறன எனபது ஏறபடடபிறகு,
ஒரேவாகயததிலிருககிற பாரககததசசவன தயானம செயயததககவன
எனகிற இவை இரணடு பதஙகளும ஒனறு பொதுவாகவும மறறொ
னறு விசேஷமாகவும ஒரே அாததததைசசொலலுகினறன எனறு
பிறகு இரணடாவது பரதிஜ்ஞையை நிருபபக ரகாசச சொலலுகி
றா—'மயபடியும' எனறாரமபிததது இதனால சொலலபபடடதாவது,
இநத ஆதமா எனறாததமுளள வாகயம முதல மேலசொலலபபடு
கிற குணமிலலாத கேடபது மனனம செயவது தயானம செயவது
இவைகளையே விலககியிருககிறது அவைகளை முழுவதுமே விலககு
கிறதெனனில அனேகபரமாணஙகளுககு விரோதம வருமாகையினால
எவனை இநதப பரமாதமா விருமபுகிறானோ எனறாததமுளளவாக
யம முதலிய ஶ்ருதிவாகயததினால பகவான விருமபுவதறகுக காரண
மான தனனுடைய பரயதனததினால உணடாககககூடிய ஒரு வித
மான குணம விதிககபபடுகிறது பகவான ஸவதநதரன எனபதை
மாததிரம சொலலுவதாயிருநதால, பகவானுககு பக்ஷபாதம தயையில
லாமை முதலியதோஷஙகள வருமாகையினாலும [1] ஶாஸதரஙகள வயா
ததமாகையினாலும அதுயுசிதமலல ஏறகனவே ஏறபட்டிருககும குண
ததைசசொனனபோதிலும வேறு விதிககததகுநததிலலாமையால ஶா
ஸதரம வயாததமதான அவவிதமாக பகவான விருமபுவதறகுககாரண
மாயும நமமுடைய பரயதனததினால உணடாககககூடிய குணம பகதி
தான மிகவும பரியனானவனதான விருமபததகுநதவனாகிறான, பரமாத
மாவினிடததில பரீதியுளளவன தான அவனால விருமபததகுநதவனாகி
றான 'ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோ(அ)த்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:' எனகிற
பகவானுடைய வாாததையினாலேயே அபபடி ஏறபடுகிறபடியினால
எனறு மறற உபாயஙகளில காணபபடாத இநத பரீதி மிகவும ஸாதக
மானது எனபதைககாடடுகிறா— நினைககபபடுகிற' எனறாரமபிககிறது

---

[1] பகதிபரபததியை விதிககிற ஶாஸதரஙகள பகவதகீதை 7—17

பா] விலை விரும்பத் தக்கதாகவும் இருக்கைக்குக் காரணமாக நினைக்கப்படுகிற வஸ்து மிகவும் பரியமாயிருக்கிறபடியினாலே தானும் மிகவும் பரியமான தொடர்ச்சியான நினைவே உபாஸனம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறதென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. இதுவே பக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது, * ஸ்நேஹபூர்வமநுத்யாநம் பக்திரித்யபிதீயதே'

தா] [1] "யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்' என்றாரம்பித்து [2] "தேஷு தேஷு த்வயாச்யுதா ஸக்திரவ்யபிசாரிணீ' [3] "ஸ்நாநபோஜநவநந ஸ்ம்ருதி மோக்ஷணம் | ஸ்மரேத் பாவநாஸநே கேசவ ஹ்ருதி ஸந்தம்' என்றிவை முதலிய வசனங்களால் பகவானிடத்தில் பக்தி நிசயும் என்பது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படியிருந்தாலும் பக்தி மோக்ஷத்திற்கு உபாயம் என்று எப்படி ஏற்பட்டது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் — இதுவே என்றாரம்பித்து. பூஜிக்கத்தக்கவரிடத்தில் ப்ரீதியே பக்தி என்று காட்டுவாயம் 'ஸ்நேஹபூர்வம்' என்கிறவிடத்தில் சொல்லுகிற ஸ்நேஹம் பூஜிக்கத்தக்கவரானவரிடத்தில் செய்யும் ப்ரீதியே என்றெண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது. அப்படிக்கொள்ளாவிடில் ப்ரீதியுடன் தன் பத்னியை நினைத்துக்கொள்ளுதலும் பக்தியாக வேண்டிவருமாகையால் இப்படி உபாஸனமே பக்தி என்றும் தசையையடைகிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளாத பக்ஷத்தில் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி இவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் ஒப்புச்சொண்டால், ஸ்ம்ருதி [4] உபப்ரும்ஹணமாயும் ஶ்ருதி அத்தால்

---

* முதல் அஷ்டகம் 69 வது பக்கம் 2 வது புட்நோட்டைப் பார்க்க.

[1] விஷ்ணுபுராணம் 1-20-19 அவிவேகாநாம் தேஹாத்ம விவேகமில்லாதவர்களுக்கு சப்தம் முதலிய விஷயங்களில் யாதொரு ப்ரீதி ப்ரீதியோ

[2] விஷ்ணுபுராணம் 1-20-18 தேஷு தேஷு அநந்த ஜன்மங்களில் அச்யுத பகவானே தவயி உம்மிடத்தில் பக்தி பக்தியானது ஸதா எப்பொழுதும் அச்யுதா நழுவாததாய் ஸக்தி இருக்கவேண்டியது

[3] விஷ்ணுபுராணம் 2-6-44 புநராவ்ருத்தியில்லாமல் திரும்பிவருவதை ஸ்வபாவமாக உடைய 'நாகப்ருஷ்டகமனம்' ஸ்வர்க்கலோகம் போவது 'க்வ' எங்கே முகர்த்த ஜபம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான அத்தம் மிகவும் சிறந்த 'வாஸுதேவேதி' வாஸுதேவா என்று ஜபம் ஜபம் செய்வது க்வ எங்கே

[4] ஶ்ருதியின் அர்த்தத்தை விவரமாய்த் தெரிவிக்கிறது

பா] என்றிவை முதலான வசனங்களிருக்கிறபடியினால் ஆகையாலேயே *'அவனை இப்படித் தெரிந்துகொண்டவன் இவ்விடத்தில் மோக்ஷத்தை அடைந்தவனாகிறான் மோக்ஷத்துக்கு வேறு வழி இல்லை' என்றாத் தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமும் † 'நாஹம் வேதைர் ந தபஸா ந தாநேந ந சேஜ்யயா | ஶக்ய ஏவம்விதோ த்ரஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸி மாம் யதா || பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோ(அ)ர்ஜுந | ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப ||' என்கிற

தா] உபப்ரஹ்மணம்செய்யப்படுகிறதாயும் இருக்கிறபடியினால் ஒன்றுக்கொன்று அநுகூலமாக இருக்கையும் உண்டாகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்– ஆகையாலேயே என்றாரம்பித்து 'வேதந' (அறிவு) என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட மோக்ஷத்திற்கு உபாயம் பக்தியானபடியினால் என்றாக்கப் பரமபுருஷனைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்று எடுத்து, அதிசயமாய அவனைப் பற்றிய அறிவைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்று விலக்குவதாய ஶ்ருதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது அவனிடத்தில் பக்தியைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்கிற விலக்குதல் ஸ்ம்ருதியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது இவை இரண்டும் பக்தி வேதநம் என்னும் பதங்களால் சொல்லப்படுகிற வஸ்து ஒன்றாக இராவிட்டாலல்லவோ பொருந்தும் அப்படியிராவிடில் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமே வரும் என்று தாத்பர்யம் இப்படி இரண்டு ப்ரதிஜ்ஞைகள் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன மற்ற இரண்டு ப்ரதிஜ்ஞைகளும் தாத்பர்யத்தினால் ஸித்தாபிக்கப்பட்டன எப்படி என்னில் அறிவைத் தவிர வேறு உபாயமில்லை என்று கடுத்திருப்பதினாலேயே கர்மமும் சேர்ந்து உபாயமென்னும் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது ஆனால் கர்மங்கள் அபேக்ஷிக்கிறதுவோ அங்கமாக என்று அதற்கு ஶ்ருதிவாக்யங்களின் அர்த்தத்தை நிரூபிப்பதினாலேயே ஏற்படுகிறது ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தின் வாக்யங்கள் புருஷஸூக்தத்திலிருக்கும் வாக்யங்கள் இவைகள் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறபடியால் எல்லா ஶாகைகளிலும் இருக்கும் புருஷஸூக்தத்தின் வாக்யங்களினுடைய அர்த்தத்தையே எல்லா

---

* புருஷஸூக்தம் † பகவத்கீதை II–53 54

பா] வரணங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்பது ஸித்தித்தது. இதில் ஏழாவது அத்யாயத்தில் உபாஸனம் செய்யப்படுகிறவனாகிய பரமபுருஷனுடைய ஸ்வரூபத்தின் உண்மையும், ப்ரக்ருதியினால் அதற்கு மறைவும் அது நிவ்ருத்திப்பதற்காக பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதும் உபாஸனம் செய்பவர்களுடைய மாதிரிகளின் வித்யாஸங்களும் ஞானியின் மேன்மையும் சொல்லப்படுகிறது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥ ௧

ரா] — பரிஷத்துக்களும் சொல்லுகின்றன என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. அதிலும் [1] 'மஹானும் ப்ரபுவான இந்தப் புருஷன் ஸத்வகுணத்தை உண்டாக்குகிறவன்' என்றாரம்பமுள்ள வாக்யமிருக்கிற படியினால் ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்து புருஷனைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது என்பது வ்யக்தமாயிருக்கிறது. அதில் சொல்லியிருக்கும் ஶிவ முதலிய பதங்களும் சக்தி என்னும் குணம் பகவானிடத்தில் இருக்கிறபடியினால் அதைச் சொல்லிக்கொண்டு பகவானையே முக்யமாகச் சொல்லுகின்றன. அதர்வ ஶிரஸ்ஸு ப்ராதர் வித்யை முதலிய இடங்களிலும் ருத்ரன் இந்திரன் முதலியவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமபுருஷனைப்பற்றிய உபாஸனமே விதிக்கப்படுகிறது என்று சாரீரகஸூத்ரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 'இதில்' என்பதற்கு 'நடு ஆறு அத்யாயங்களுக்குள்' என்றர்த்தம். 'உபாஸனம் செய்யப்படுகிறவனாகிய' என்பதினால் முன் அத்யாயத்தில் ப்ரஸ்தாவித்ததோடு ஸங்கதியும் காட்டப்பட்டது. உபாஸனம் செய்யப்படுகிறவனாகிய பரமபுருஷனல்லவோ ஆறாவது அத்யாயம் கடைசி ஶ்லோகத்தில் "மாம்" (என்னை) என்று ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டான். இதனால் [2] 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿𑌃 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ என்கிற ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகமும் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது.

---

1 *ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் ௩-12*

2 *கீதார்த்தஸங்க்ரஹம் 11 ச்லோகம்*

ஸ்ரீ பகவாந் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், உவாச சொன்னார்

பதவுரை] பார்த்த ஓ அர்ஜுன, மயி என்னிடத்தில் ஆஸக்த மநா: மிகவும் பற்றுதலை அடைந்த மனத்தை உடையவனாய், மதாச்ரய: என்னையே ஆதாரமாக உடையவனாய், யோகம் (என்னைப்பற்றிய) யோகத்தை, யுஞ்ஜந் செய்கிற, (நீ) மாம் என்னை அஸம்சயம் ஸந்தேஹமில்லாமல், ஸமக்ரம் முழுமையும் யதா எப்படி, ஜ்ஞாஸ்யஸி அறியப்போகிறாயோ, தத் அதை, ச்ருணு கேள் க

பா] என்னிடத்தில் மிகவும் விருப்பத்துடன் பற்றுதலை உடைய மனத்தை உடையவனாய், அதாவது என்னிடத்திலிருக்கும் ப்ரீதியின் மிகுதியினால் என்னுடைய ஸ்வரூபம், குணங்கள், வ்யாபாரங்கள், விபூதிகள் இவைகளோடு பிரிவு உண்டாயிற்றேயானால், அந்த க்ஷணத்திலேயே சிதறிப்போகும் ஸ்வபாவமுடையவனாகையினால் என்னிடத்

தா) பிறகு சீழ் பக்தி செய்யவேண்டியவனாக 'மாம்' என்று ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட தன்னையே அந்த பக்தி முடிவு பெறுவதற்காக உள்ளபடியே உபதேசிக்கிறேன் என்று இந்த ச்லோகத்தினால் பகவான் சொன்னார் 'ஆஸக்த' என்கிற இடத்தில் 'ஆ' என்னும் உபஸர்க்கத்தினால் உபாஸனம் செய்வதற்காக உண்டாகவேண்டிய விருப்பம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—'மிகவும் விருப்பத்துடன்' என்று அதையே காரணத்துடன் விஸ்தாரமாகச்சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்று ஆரம்பித்து 'விபூதிகள்' என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் பகவானுக்கு அஸாதாரணங்களான கைங்கர்யம் செய்கிறவர்கள் குடை முதலிய வஸ்துக்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவைகள் சொல்லப்படுகின்றன லீலாவிபூதிநித்யவிபூதி என்கிற விபூதிகள் மாத்ரமல்ல, அவைகளோடு பிரிவு ஒரு பொழுதும் உண்டாகாதாகையினால் அதனாலேயே—விபூதிகளுடன் பிரிவாவது பகவானுடைய விபூதிகள் இவை, என்கிற அநுபவமில்லாமையாகவுமாம் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளோடு பிரிவும் தன்னிஷ்டப்படி அநுபவமில்லாமையே சிதறிப்போகும் ஸ்வபாவமுடையவனாகையினால் என்பதற்கு, ஒரு கார்யத்தையும் செய்வதற்கு யோக்யதை இல்லாமையாகிற சிதறுதல் உண்டாகிறபடியினால் என்று அர்த்தம் இதனால் மனதுக்கு இம்மாதிரியான ஸ்வபாவமுண்டாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது புனருக்தி தோஷம் வருமே என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக

பா] திலே மிகவும் உறுதியாக வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவனாய், அப்படியே தானும் என்னைவிட்டுச் சிதறிப்போகக்கூடியவனாகையின்றி, என்னை ஒருவனையே ஆதாரமாக உடையவனாய்க்கொண்டு என்னைப் பற்றிய யோகத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்த நீ, யோகத்துக்கு விஷயமாகிய என்னை ஸந்தேஹமில்லாமலும் பூர்த்தியாகவும் எது என்றால் சொல்ல

தா] 'தானும்' என்று சொல்லப்பட்டது '[illegible]' என்கிற இடத்தில் 1 "[illegible]" என்றிவை முதலிய இடங்களில் போல என்னையே என்று சொல்லப்படுகிறது என்று காட்டுகிறார்— 'என்னை ஒருவனையே ஆதாரமாக உடையவனாய்க்கொண்டு' என்று என்னுடைய அநுபவத்தையே ஆதாரமாக என்று அர்த்தம். யோகத்துக்கு உபகாரம் செய்கிற பக்தி செய்யத்தக்குந்த விஷயமாகிய பகவானுடைய தத்வஜ்ஞானம் இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்படுகிறதே யொழிய, நேராக யோகத்தின் அநுஷ்டானம் சொல்லப்படவில்லை, என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே '[illegible]' என்கிற பதத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'யோகத்தைச்செய்ய ஆரம்பித்த' என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிக்கப்படாமலிருக்கிறதைச் சொல்லுகிற வர்த்தமான என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தில் ஆரம்பம் மாத்ரம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது, என்று தாத்பர்யம். யோகம் செய்வதற்கு முன்னமேயே உள்ளபடி அறியவேண்டும் என்று ஏற்படுவதனால் 'யோகத்திற்கு விஷயமாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது '[illegible], ஸம்ஶயம்' என்கிற இரண்டுபதங்களும் சரியைக்கு விசேஷணங்கள் 'ஸம்ஶய' என்னும் பதம் ஸந்தேஹங்கள் இல்லாமையாகச் எல்லாஸ்வபாவங்களோடும் கூடியவனாக என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று காட்டுவதற்காக பூர்த்தியாகவும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விசேஷத்தைப்பார்ப்பதினாலன்றோ ஸம்ஶயம் நிவ்ருத்திக்கும். "[illegible]" என்று மேலே சொல்லி இருப்பதினாலும் மேல் ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை யோசிப்பதினாலும், மேல் ஶ்லோகத்தில் நான் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொல்வதும் 'கேள்' என்று இங்கே சொல்வதும், ஒரே விஷயத்தைப்பற்றி இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுகிறபடியினாலே இவ்விடத்தில் 'யதா' என்னும்

1 ஸ்ரீமத்ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டம் ஜலத்தை ஸ்பர்ஶிக்கிறவர்களென்று அர்த்தம் எல்லோரும் ஜலத்தை ஸ்பர்ஶிக்கிறவர்களாகையினாலே தனித்துச் சொன்னது ஜலத்தையே ஸ்பர்ஶிக்கிறவர்கள் என்று காட்டுவதுபோல

பா] லபபட்ட ஞானததினுல அறிகிருயோ அநத ஞானததை ஸாவதா னததுடன கூடிய மனதை உடையவனுக இருநது கேள க

ஜ்ஞாநம் தே(அ)ஹம் ஸவிஜ்ஞாநமிதம் வக்ஷ்யாம்யஶேஷத: |
யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூயோ(அ)ந்யஜ்ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே ||

பதவுரை] அஹம் நான, தே உனககு ஸவிஜ்ஞாநம் பகுதசறிவோடு கூடிய, இதம் இநத ஜ்ஞாநம் ஞானததை அஶேஷத: முழுமையும வக்ஷ்யாமி சொலலபபோகிறேன யத் எநத ஞானததை ஜ்ஞாத்வா தெரிநது கொணடபிறகு இஹ இநத விஷயததில பூய: மறுபடியும, அந்யத் வேறு, ஜ்ஞாதவ்யம் தெரிநது கொளளவேணடியது, நாவஶிஷ்யதே மிகுதியாக நிறகப போகிறதிலலேயோ உ

பா] நான உனககு எனனைபபறறிய இநத ஞானததை விஜஞானதது டனமுழுமையுமசொலலபபோகிறேன விஜஞானமாவது தனியான ஆகா

தா] பதம ஞானததைச சொலலுகிறது, எனகிற அபிபராயததினுல 'எநத எனனுல சொலலபபடட ஞானததினுல அறிகிருயோ' எனறு சொலலபபடடது சொலலபபடட எனபதறகு மேலசொலலபபோ கிற வாரதைகளினுல தெரிவிககபபடுகிற எனறு அரததம சேழககப படுகிற விஷயம இராகுமுனபுபாரககபபடாததாயினுல சேழககிற வனுககு ஸாவதானததை உணடாககுவது இநத முதல ஶலோகததுககு பரயோஜனம எனறு காடடுகிருா—'ஸாவதானததுடன கூடிய மனதை உடையவனுக இருநது எனறு ச

'தத்ஶ்ருணு (அதைககேள) எனறு கீழச சொனன அரத ததைதயே மறுபடியும அதிகமான ஸாவதானததை உணடாகக வேணடியதறகாகவும, எலலாம தெரிநதவனுயும ஸாவஸவதநதனுமான நான சொலலபபோகிறேன எனறு சொலலிககொணடு, "அஹம் ஸமயம், ஸமக்ரம் (ஸாதேஹமிலலாமலும, பூரததியாகவும) எனறு கீழச சொனன அரததததைச சுருககம விசதமாகச சொலலுகிருா இநத ஶலோகததில "ஜ்ஞாந விஜ்ஞாந எனகிற சடதஙகளுககு புனருகதி தோஷததை நீககுவதறகாக "வி எனனும உபஸாகத திஞலேறபடட விசேஷததைககாடடுகிருா— விஜஞானமாவது' எனறு ஆரமபிதது இவவிடததில ஞானவிஜஞான எனகிற பதஙகளினுல அவைகளை உணடாககககூடிய வாகயஙகள லக்ஷணையாகச சொலலப

யா] ரததைபபறறிய ஞானம அதாவது எபபடி ரான எனனைவிட வேறான எலலாச சேதனு சேதனஙகளின கூடடததைப பாாககிலும எலலாக கெடட குணஙகளுககும விரோதமான ஸவடாா முடையவனுகையினு லும, அநேகவிதஙக ளாயும, எலலையிலலா நமேனமையை உடையனவக ளாயும, எணணிறநதவை வகளாயுமிருககிற கலயாண குணஙகளையும எண ணிறநத விஸதாரமான விபூதிகளையுமுடையவனுகையினுலும, வேறு படடவனே அபபடிபபடட வேறுபடட ஸவபாவததைபபறறி ஞானத தடன என்னுடைய ஸவருபததைபபறறிய ஞானததையும சொலலப

தா] படுகினறன அனறிசசே—'கேள சொலலபபோகிறேன' எனப வைகாாவது அந்த ஞானவிஜஞானஙகளைச சொடுசசககூடிய வாககியஙகளின வழியாச அவைகளோடு அனவயிககிறதாகவுமாம 'ஜ்ஞாநம ஜ்ஞாதவா' (ஞானததை அறிநதுகொணடு) எனபது "பாகம பசதி (சமயல சமைககிறுன) எனபதைபபோல (அதாவது இரணடுபதஙக ளும சோநது செரிநதுகொணடு எனறு அாததமாகிறது) இச தால விஜஞான எனபதும டதும தயானததைச சொலலுகிறது எனறு சிலா வயாகயானம செயதது சிராசரிககபபடடது வஸதுவின உண மையான ஸதிதியைச தெரிநதுசொளவதலலவோ இ விடததில யஜ்ஞாதவா எனகிற மேலவாததியிலுல சொலலபபடுகிறது ஆகையி னுல [1]ஸவருபநிருபகதாமஙகளையும நிருபிதஸவருபவிசேஷணஙகளான தாமஙகளையும சொலலுகிறபடியினால ஞானவிஜஞான எனகிற பதங் களுககுப புனருகதியிலலை உபயவிஙகஙகளை உடையவனுகையினாலும், இரணடு விபூதிகளையுடையவனுகையினாலும, எலலா வஸதுககளையும விடத தான வேறுபடடவன எனறு மேல சொலலபபோகிறதைச சாடடுகிறா— எபபடி நான எனறு ஆரமபிசது [3] ஜ்ஞாநஞ விஜ்ஞாந முணாவனும் கஜ்ஞாஸாஹம் பஸ்யதி வஜ்ஞயம்'

[1] எவைகளைத தெரிநதுகொளளாமல பாஹமததை தெரிநதுகொளள முடியாதோ அபபடிபபடட ஸசயதவம முதலியவைகள

[2] பாஹமததைத தெரிநதுகொணடபிறகு அதனிடததில அறியககூடிய சகதி முதலியவைகள

[3] 'விஜஞானகுணோபபனனம பகுச றிவோடுகூடிய, ஞானமது ஞான மே ஸவருபம காம கெடட காமததை 'வாஜபேயம பிடதசகுநதராக பசயதி' அறிகிறது

பா] போகிறேன் அதிகமாகச் சொல்வதினால் ப்ரயோஜ
எந்த ஞானத்தைத் தெரிந்து கொண்டபிறகு என்னைப்பற்றி
தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது மீதி வேறே இருக்கப்போகி
அப்படிப்பட்ட ஞானத்தை சொல்லப் போகிறேன் என்
கொள்ளவும்

பா அ] மேல் சொல்லப்போகிற ஞானம் சிறை
தல்ல என்று சொல்லுகிறார்—

மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கச்சித்யததி ஸித்தயே
யததாமபி ஸித்தாநாம் கச்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வத: ॥

ப ஹை] மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களின், ஸஹஸ்ரே
களுக்குள் கச்சித் ஒருவன் ஸித்தயே ஸித்தியின் பொருட்
ப்ரயத்தனப்படுகிறான் யததாமபி ப்ரயத்னம் செய்து கொ
நாம் ஸித்தியை அடைந்தவர்களுடைய ஸஹஸ்ரேஷு
ளுக்குள், கச்சித் ஒருவன் மாம் என்னை தத்த்வத:
வேத்தி அறிகிறான்?

பா] மனுஷ்யர்களாவது சாஸ்த்ரத்தை அறியவும்

தா] என்கிற இடத்திலும் விஜ்ஞான என்கிற பதத்தில்
சொல்லப்படுகிறது உயர்ந்த விஷயத்தைப்பற்றிய ஞா
தவிர மற்றதை அனுஷ்டானம் செய்யக்காரணமாகையின்
ஷத: (முழுமையும்) என்கிற இதற்கு விவரணமாயும்
ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவதாயுமிருக்கிற மேல் பாதிக்கு வ்யாக
கிறார்—'அதிகமாகச் சொல்வதினால் ப்ரயோஜனம் என
ஆரம்பித்து "ஜந்ம கர்ம" என்பவைகளின் அர்
னைப்பற்றியபின்னும்' என்பது அவஸ்யமாய்த் தெரிந்து
டிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாக இவ்விடத்தில்
றேன் என்று சொல்லப்பட்டது

மறுபடியும் வேறுவிதமாக மேல் சொல்லப்போகி
ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தி
லுகிறார்—'மேல் சொல்லப்போகிற' என்று ஆரம்ப
விடத்தில் 'மநுஷ்யாணாம்' என்கிற பதமானது ஒரு
மாத்ரம் குறித்ததல்ல, தேவதைகள் முதலியவருக்கும்
செய்வதற்கு அதிகாரமுண்டு, என்று சாரீரக ஸூத்ர

பா] அநுஷ்டிக்கவும் யோக்யதை உள்ளவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஆயிரம் பேர்களுக்குள் ஒருவன்தான் ஸித்தியடையுமளவும் ப்ரயத்னம் செய்கிறான் ஸித்தியடையுமளவாக ப்ரயத்னம் செய்கிற ஆயிரம் பேர்களுக்குள் ஒருவன்தான் என்னைத்தெரிந்துகொண்டு என்னிடத்திலிருந்து ஸித்தியை அடைவதற்கு ப்ரயத்னம் செய்கிறான் என்னை அறிந்த ஆயிரம் பேர்களுக்குள் ஒருவனாவது உள்ளபடியே என்னை அறிகிறானா? ஒருவருமில்லை என்று அபிப்ராயம் "வாஸுதேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்

தா] பிக்கப்பட்டிருக்கிற படியினால் ஆகையினால் ஸித்தியடைகிறவரையிலும் ப்ரயத்னம் செய்ய யோக்யதையுள்ளவர்களைமாத்ரம் குறிக்கிறது என்று காட்டுகிறார்—'ஶாஸ்த்ரத்தை' என்று ஆரம்பித்து ஸித்தி அடைகிறவனையிலும் ப்ரயத்னம் செய்வதுமாத்ரம் அநேகமாக எல்லோருக்கும் பொது ஆகையினால் 'யததி' என்னும் பதத்திற்கு "கஶ்சித்" (ஒருவன்) என்று சொல்லப்பட்ட விசேஷத்தோடு அந்வயம் பொருந்துவதற்காக 'ஸித்தியடையுமளவும்' என்று சொல்லப்பட்டது 'ஜாநாதி' (என்னை அறிகிறான்) என்று சொல்லப்பட்ட அறிவு, அவனால் ஸித்தியை அடைகிற வரையில் ப்ரயத்னம் செய்வதற்காக என்பது 'யததாமபி ஸித்தாநாம்' என்கிற அநுவாதத்தின் கருத்து, என்று சொல்லுகிறார்—'என்னைத் தெரிந்துகொண்டு' என்று ஆரம்பித்து 'உள்ளபடி' யாவது அடையத்தக்கவனாக இருக்கிற அவனே அடைவிக்கிறவனாகவுமிருக்கை முதலியது 'தத்த்வத:' என்கிற விசேஷமான அறிவு, பொதுவான அறிவு உண்டானால், உண்டாகும் ஆகையினால் "யததாமபி ஸித்தாநாம் கஶ்சிந்மாம் வேத்தி தத்த்வத:" "மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித் யததி ஸித்தயே" என்று இரண்டு வாக்யங்களாக மேல பாதியைச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸித்தியடையுமளவாக ப்ரயத்னம் செய்கிற என்று ஆரம்பித்து இரண்டுவாக்யங்களாக அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது 'கஶ்சிந்மாம் வேத்தி' (ஒருவன் என்னை உள்ளபடியே அறிகிறான்) என்கிற இடத்தில் ஒருவன்தான் அறிகிறான், இருவர்களில்லை என்று அர்த்தம் சொல்வது வ்யாக்யாவிஶேஷம் முதலிய அநேகம் பெயர்கள் உள்ளபடி அறிந்தவர்களாக காண்டிருக்கிறபடியால் யுக்தமல்ல ஒருவன் அறியவே அறிகிறான் என்று சொல்வதும் இவ்விடத்தில் வ்யர்த்தம் மேலே அப்படிப்பட்டவன்

பகவத்கீதை 7—19 | பகவத்கீதை 7—6

பூமிராபோऽநலோ வாயு: கம் மனோ புத்திரேவ ச ।
அஹங்கார இதீயம் மே பின்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥ ௪

பதவுரை] பூமி: பூமி ஆபஃ ஜலம் அநல: தேஜஸ், வாயு: காற்று, கம் ஆகாயம், மந: மனது புத்திரேவ ச புத்தியும், அஹங்கார: அஹங்காரம், இதி என்று, அஷ்டதா எட்டு விதங்களாக பின்னா பிரிந்திருக்கிற ப்ரக்ருதி உலகத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்து, மே என்னுடையது ௪

பா] விசித்ரங்களாய, அளவில்லாத அநுபவிக்கக்கூடிய

தா] ஆர்வமென என்கிற வார்த்தைக்கு விரோதமும் வரும் ஆசையினால் இங்கே வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் மேல் சொல்லப்போகிற வார்த்தைகளோடு பொருந்தியிருப்பதினாலும் ஏற்பட்டதாகிய தூலபண் என்பதையே காட்டுகிறார் — 'ஒருவருமில்லை என்று ௩

பிறகு இரகஸ்யலோகம் முதல் பன்னிரண்டாவது ஶ்லோகம்வரையில் தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வபாவத்தை உபதேசிக்கிறார் அதில் முதலில் காரியமாயும் காரணமாயுமிருக்கிற அசேதன வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டவனாக இருக்கையை அவைகளுக்குத்தான் யஜமானனாக இருக்கையை முன்னிட்டுக் காட்டுகிறார் ப்ரக்ருதியின் காரியங்களாகிய பூமி முதலியவைகளை இங்கே ப்ரக்ருதி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைக் குறித்து ப்ரக்ருதியாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — விசித்ரங்களாய' என்று ஆரம்பித்து இங்கு சில சொல்லுவதாவது, [1] எட்டு ப்ரக்ருதிகள் என்று ஆத்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யமிருக்கிறபடியினால், பூமி முதலிய பதங்களினால் காரணங்களும் சொல்லப்படுகின்றன "மந: ' என்கிற பதத்தினால் மனதிற்குக் காரணமாகிய அஹங்காரம் சொல்லப்படுகிறது ' அஹங்கார: " என்னும் பதத்தினால் அஹங்கார வாஸனைக்கு இருப்பிடமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமுமான அவ்யக்தம் சொல்லப்படுகிறது என்று இப்படி எல்லா பதங்களுக்கும் முக்யமான அர்த்தத்தை ஒளிப்பதினாலுண்டாகும் கஷ்டத்தை விட வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைக் குறித்துக் காரணமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்பதே மேலானது என்று தாத்பர்யம் அதுவுமன்றிக்கே—"ப்ரக்ருதி " என்னும்

[1] காபோபநிஷத்து

பா] வஸ்துக்கள், அநுபவிப்பதற்கு ஒத்தாசைக்கருவிகள் அநுபவிக்கும் இடங்கள் இவைகளாக நிற்கிற இந்த லோகத்திற்குக் காரணமாகிய [வாஸனை முதலிய குணங்களை உடைய பூமி ஜலம் தேஜஸ்ஸு வாயு ஆகாசம் முதலியவைகளாகவும், மனது முதலிய இந்த்ரியங்களாகவும் மஹான்

தா] பதத்தினால் மூலப்ரக்ருதியே சொல்லப்படுகிறது. காரணமாயும் காரியமாயும் இருக்கிற வஸ்து ஒன்றுகையினால் அந்த ப்ரக்ருதியே இப்படி எட்டுவிதங்களாகப் பிரிந்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரக்ருதியே முதலில் ஒன்றாக இருந்து பிறகு எட்டு விதங்களாக மாறி இருக்கிறதல்லவா? இவ்விடத்தில் தன்னைப் பற்றி உபதேசம் செய்ய ப்ரவ்ருத்தித்தவருக்கு ப்ரக்ருதி எட்டு விதம் என்று உபதேசம் செய்வது பொருந்தாது. அது தன்னுடையது என்பதினால் பொருத்தமுண்டே என்பதும் யுக்தமல்ல, அது எட்டுவிதம் என்று முன்னே உபதேசிக்கப்படாமையினால். ஆகையினால் ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினால் ஏற்பட்ட ப்ருதிவீ முதலிய வஸ்துக்களாக மாறியிருக்கும் ப்ரக்ருதியே இங்கே அநுவதிக்கப்படுகிறது. தனக்கு அவைகளைவிட வேறுபட்டவனாக இருக்கையும், அதற்கு சேஷியாக இருக்கையும் அதற்கு நியந்தாவாக இருக்கையும் ஏற்படவேண்டியதற்காக, "மே" (என்னுடையது) என்பதினால், அது தனக்கு சேஷமாக இருக்கிறது என்பது விதிக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'எனக்கு சேஷபூதம்' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வித்தி' (அறி) என்று பூமி முதலியவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று வித்யாஸத்தைக் காட்டவேண்டியதற்காகவும் அவைகள் அநுபவிக்கத்தகுந்தவைகளாக வேண்டியதற்காகவும் இங்கு சொல்லப்படாத தந்மாத்ரைகளின் கார்யவிசேஷங்களைக் காட்டுவதற்காகவும் 'வாஸனை முதலிய குணங்களை உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. இதனால் பஞ்சபூதங்களைச் சொன்னது தந்மாத்ரைகளையும் குறிப்பிடுவதற்காக என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த அபிப்ராயத்தினால்தான் 'ஆகாசம் முதலியவைகளாகவும்' என்கிற இடத்தில் 'முதலிய' என்கிற பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தந்மாத்ரைகளுக்கும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் அதிக வித்யாஸமில்லாததினால் சேர்த்துச் சொன்னது. "மந:" என்னும் பதம் கருவிகளாகிய இந்த்ரியங்களின் கூட்டங்களைக் குறிப்பதற்காக, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'மனது முதலிய இந்த்ரியங்களாகவும்' என்று சொல்லப்

பூமிராபோऽநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச ।
அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥ 4

பதவுரை] பூமி: பூமி, ஆப: ஜலம், அநல: தேஜஸ்ஸு, வாயு: காற்று, கம் ஆகாயம், மந: மனது, புத்திரேவ ச புத்தியும், அஹங்கார: அஹங்காரம், இதி என்று, அஷ்டதா எட்டு விதங்களாக, பிந்நா பிரிந்திருக்கிற, ப்ரக்ருதி: உலகத்திற்குக் காரணமாகிய வஸ்து, மே என்னுடையது ॥ 4

பா] விசித்ரங்களாய், அளவில்லாத அநுபவிக்கக்கூடிய

தா] த்ரூபண என்கிற வார்த்தைக்கு விரோதமும் வரும் ஆகையினால் இங்கே வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் மேல் சொல்லப்போகிற வார்த்தையோடு பொருந்தியிருப்பதினாலும் ஏற்பட்டதாகிய துர்லபன என்பதையே காட்டுகிறார்—'ஒருவருமில்லை' என்று ॥ ௩

பிறகு இந்த ஶ்லோகம் முதல் பன்னிரண்டாவது ஶ்லோகம் வரையில் தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வபாவத்தை உபதேசிக்கிறார் அதில் முதலில் காரியமாயும் காரணமாயுமிருக்கிற அசேதன வஸ்துக்களின் வேறுபட்டவனாக இருக்கையை அவைகளுக்குத் தான் யஜமானனாக இருக்கையை முன்னிட்டுக் காட்டுகிறார் ப்ரக்ருதியின் காரியங்களாகிய பூமி முதலியவைகளை இங்கே ப்ரக்ருதி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைக் குறித்து ப்ரக்ருதியாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — விசித்ரங்களாய்' என்று ஆரம்பித்து இங்கு சிலர் சொல்லுவதாவது, [1] எட்டு ப்ரக்ருதிகள் என்று ஆகமமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யமிருக்கிறபடியினால், பூமி முதலிய பதங்களினால் தந்மாத்ரைகள் சொல்லப்படுகின்றன "மந:" என்கிற பதத்தினால் மனதிற்குக் காரணமாகிய அஹங்காரம் சொல்லப்படுகிறது "அஹங்கார:" என்னும் பதத்தினால் அஹங்கார வாஸனைக்கு இருப்பிடமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமுமான அவ்யக்தம் சொல்லப்படுகிறது என்று இப்படி எல்லாப் பதங்களுக்கும் முக்யமான அர்த்தத்தை ஒளிப்பதினாலுண்டாகும் கஷ்டத்தை விட வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைக் குறித்துக் காரணமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது என்பதே மேலானது என்று தாத்பர்யம் அதுவுமன்றிக்கே— 'ப்ரக்ருதி' என்னும்

---

[1] கர்ப்போபநிஷத்து

பா] வஸ்துக்கள், அநுபவிப்பதற்கு ஒத்தாசைக்கருவிகள் அநுபவிக்கும் இடங்கள் இவைகளாக நிற்கிற இந்த லோகத்திற்குக் காரணமாகிய [ரஸ முதலிய குணங்களை உடைய பூமி ஜலம் தேஜஸ்ஸு வாயு ஆகாசம் முதலியவைகளாகவும், மனது முதலிய இந்த்ரியங்களாகவும் மஹானா

தா] பதத்தினால் மூலப்ரக்ருதியே சொல்லப்படுகிறது. காரணமாயும் கார்யமாயும் இருக்கிற வஸ்து ஒன்றுசையினால் அந்த ப்ரக்ருதியே இப்படி எட்டுவிதங்களாகப் பிரிந்து இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ப்ரக்ருதியே முதலில் ஒன்றாக இருந்து பிறகு எட்டு விதங்களாக மாறி இருக்கிறதல்லவா? இவ்விடத்தில் தன்னைப் பற்றி உபதேசம் செய்யப் ப்ரவ்ருத்தித்தவருக்கு ப்ரக்ருதி எட்டு விதம் என்று உபதேசம் செய்வது பொருந்தாது. அது தன்னுடையது என்பதினால் பொருத்தமுண்டே என்பதும் யுக்தமல்ல, அது எட்டுவிதம் என்று முன்னே உபதேசிக்கப்படாமையினால். ஆகையினால் ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினால் ஏற்பட்ட ப்ருதிவீ முதலிய வஸ்துக்களாக மாறியிருக்கும் ப்ரக்ருதியே இங்கே அநுவதிக்கப்படுகிறது. தனக்கு அவைகளைவிட வேறுபட்டவனாக இருக்கையும், அதற்கு சேஷியாக இருக்கையும் அதற்கு நியந்தாவாக இருக்கையும் ஏற்படவேண்டியதற்காக, “மே” (என்னுடையது) என்பதினால், அது தனக்கு சேஷமாக இருக்கிறது என்பது விதிக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ‘எனக்கு சேஷபூதம்’ என்று சொல்லப்பட்டது. ‘இஷ’ (அதி) என்று பூமி முதலியவைகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று விசயாஸத்தைக் காட்டவேண்டியதற்காகவும் அவைகள் அநுபவிக்கத்தக்கதவைகளாக வேண்டியதற்காகவும் இங்கு சொல்லப்படாத தன்மாத்ரைகளின் கார்யவிசேஷங்களைக் காட்டுவதற்காகவும் ரஸம் முதலிய குணங்களை உடைய என்று சொல்லப்பட்டது. இதனால் பஞ்சபூதங்களைச் சொன்னது தன்மாத்ரைகளையும் குறிப்பிடுவதற்காக என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த அபிப்ராயத்தினால்தான் ‘ஆகாசம் முதலியவைகளாகவும்’ என்கிற இடத்தில் ‘முதலிய’ என்கிற பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தன்மாத்ரைகளுக்கும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் அதிக வித்யாஸமில்லாததினால் சுருக்கிச் சொன்னது. “ஐந்த” என்னும் பதம் கருவிகளாகிய இந்த்ரியங்களின் கூட்டங்களைக் குறிப்பதற்காக, என்று தெரிவிப்பதற்காக ‘மனது முதலிய இந்த்ரியங்களாகவும்’ என்று சொல்லப

பா] அஹங்காரம் இவைகளாகவும் எட்டுவிதங்களாகப் பிரிந்திருக்கிற இந்த வஸ்து எனக்கு ஶேஷபூதம் என்று அறி.

அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் ।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் ॥ ரு

பதவுரை] மஹாபாஹோ பாஹுபலமுள்ள அர்ஜுன, இயம் இது அபரா தாழ்ந்த (ப்ரக்ருதி) இதம் இதைவிட, அந்யாம் வேறானதாயும் ஜீவபூதாம் ஜீவாத்மாவாகிய, பராம் உயர்ந்த மே என்னுடைய, ப்ரக்ருதிம் ப்ரக்ருதியை வித்தி அறி யயா எந்த ப்ரக்ருதியினால், இதம் இந்த, ஜகத் லோகமானது, தார்யதே தரிக்கப்படுகிறதோ.

டா] இது என்னுடைய தாழ்ந்த ப்ரக்ருதி இதைக்காட்டிலும் வேறானதாய் அதாவது ஆத்மாவுக்கு அநுபவிக்கத்தக்கதாய அறிவில்

தா] பட்டது புத்தி அஹங்காரம் என்னும் பஞ்சம், இவ்விடத்தில் ஞானம் சர்வம் முதலிய வெவ்வேறு ஆகாங்க்ஷைகளைச் சொல்லுகின்றன என்கிற பரமதத்தை விலக்குவதற்காக ஒரு விசேஷ தத்வங்களைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிக்கிறார் — மானான அஹங்காரம் இவைகளாகவும் என்று இப்படி ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி இரண்டு தத்வங்களும் முறைமையும் சொல்லப்பட்டதாகிறது. ஆறும் வேறுமை பொதுவாக ஸமபாகங்களைச் சொல்லுவதாக நினைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் உடைமை உடையவன் என்கிற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

இப்படி அசேதனங்களைக்காட்டிலும் ஞானம் வேறுபட்டவை என்பது சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கை இந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'அபரா' என்பதற்குத் தாழ்ந்தது, அதாவது முக்கியமல்லாதது என்று அர்த்தம். '[illegible]' என்னும் பதமானது மிகவும் வேறுபட்ட ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டுகிறது. "இதம் பராம்" என்கிற இதிலேயே ஸ்வரூபம் வேறு என்று சொல்லக்கூடியதாக இருந்தபோதிலும் 'அந்யாம்' என்கிற பதமானது வேறுபட்ட ஸ்வபாவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அதாவது' என்றும்

பா¹லாத இந்த ப்ரக்ருதியைவிட வேறுபட்ட ஆகாரத்தை உடையதாய அதை அநுபவிப்பதினால் அதையும்விட முக்யமானதாய அறியும் தன்மையையுடையதாகிய என்னுடைய ப்ரக்ருதியை அறி எந்த ப்ரக்ருதியினால அறிவில்லாத இந்த லோகம் முழுமையும் தரிக்கப்படுகிறதோ ௫

ஏதத்யோநீநி பூதாநி ஸர்வாணீத்யுபதாரய।
அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத꞉ ப்ரபவ꞉ ப்ரலயஸ்ததா॥ ௬

பதவுரை] ஸர்வாணி எல்லா, பூதாநி ப்ராணிகளும் ஏதத்யோநீநி கீழ்சசொல்லப்பட்ட இரண்டு விதங்களான ப்ரக்ருதிகளையும் காரணங்களாக உடையவைகள் (ஆகையினால்) அஹம் நான் க்ருத்ஸ்நஸ்ய எல்லா ஜகத꞉ லோகத்துக்கு, ப்ரபவ꞉ உற்பத்தி ஸ்தானம் ததா அப்படியே ப்ரலய லயத்தை அடையும் ஸ்தானம் ௬

தா] முதலானது சொல்லப்பட்டது ¹ 'அநுபவிக்கிறவன் அநுபவிக்கத் தக்கது' என்று ஆசார்யாள ஶ்ருதிவாக்யத்தை அநுஸரித்து அநுபவிக்கிறவனாக இருக்கை அநுபவிக்கத்தக்கதாக இருக்கை இவைகளினால் மேன்மையும் தாழ்வும் காட்டப்பட்டது "இதம் ஜகத்" என்று, ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்டதைச்சொல்லியிருப்பதற்குச் சுருக்கமில்லாமையினால் 'முழுமையும்' என்று சொல்லப்பட்டது அவ்விடத்தில் 'இதம்' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் அறிவில்லாத வஸ்து என்பது ஏற்பட்டது இந்த விஷயான் தரிக்கதலும், விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஸங்கல்பத்தினால் என்பது ப்ரகரணத்தினாலேயே ஏற்பட்டது, மற்ற ஸமயத்தில் ஸ்வரூபத்தினால் தரிக்கிறது

இப்படி ஸமஷ்டியாயிருக்கும் தசை சொல்லப்பட்டது 'ஏதத்யோநீநி' என்கிற பாதி ஶ்லோகத்தினால் வ்யஷ்டி சொல்லப்படுகிறது "அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய" என்கிற பாதியினாலோ ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி இவை இரண்டையும் சேர்த்து இவைகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை முதலியன சொல்லப்படுகின்றன 'ஸர்வாணி பூதாநி' (எல்லாப்ராணிகளும்) என்று சேதனமும் அசேதனமுமாகிய கார்யங்களைச் சொல்லியிருக்கிறபடியால், 'ஏதத்' என்கிற பதமும் கீழ

¹ ச்வேதாச்வதரோபநிஷத், I–12

பா] இந்தச்சேதனஸமஷ்டி அசேதனஸமஷ்டியாகிய என்னுடைய இருவகையான ப்ரக்ருதியைக் காரணமாக உடையவைகளாயும் ப்ரஹ்மா முதல் புழுவரையிலும் உயர்ந்தவைகளாயும் தாழ்ந்தவைகளாயும் இருக்கிற சேதனம் அசேதனம் இவைகள் கலந்த எல்லா ப்ராணிகளும் என்னுடையவைகள் என்று எண்ணிக்கொள். என்னுடைய இரண்டு விதமான ப்ரக்ருதிகளைக் காரணமாக உடைய அவைகள் என்னுடையவைகள் அல்லவா? அப்படி எல்லாலோகங்களும் இரண்டுவித ப்ரக்ருதியைக் காரணமாகவுடையவைகளாகையாலும் எனக்கு சேஷபூதங்களாகையாலும் எல்லா லோகங்களுக்கும் நானே உத்பத்தி

தா] ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மாதிரியான ப்ரக்ருதி புருஷன் இவைகளைச் சொல்லுகிறதேயொழிய ப்ரக்ருதியைமாத்ரம் சொல்லுகிறதல்ல என்று காட்டுகிறார்—இந்தச்சேதன என்றாரம்பித்து. இதனால் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபத்தில் மாறுதல் இல்லாமலிருந்தபோதிலும், தேவன் முதலிய சரீரங்கள் இந்த்ரியங்கள் அவைகளாலுண்டான ஞான க்ரியை ஸுகதுக்கங்களின் அநுபவம், இவைகளுடன் கூடிய தசையையுடைய தனக்கு இதற்குமுன் அசேதனத்துக்கு ஸமானமாயிருக்கும் தசையையுடைய தானே காரணம் என்பது யுக்தம் என்று காட்டப்பட்டது. மூலத்தில் "மதீயாநி (என்னுடையவைகள்) என்னும் பதம் இல்லை. அப்படி இருக்க வ்யாக்யானத்தில் ஏன் அப்படி சொல்லப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'என்னுடைய இருவகையான' என்றாரம்பித்து. [1] பதம் சொல்லப்படாவிட்டாலும் வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ஏற்படுகிறபடியினால் "இதி (என்று) என்னும் பதம் என்னுடையது என்பதைக்குறிப்பதற்காக என்று தாத்பர்யம். பகவானுடைய அபிப்ராயத்திலிருக்கும் வார்த்தையாகையினால் என்னுடையவைகள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. 'அப்படி' என்பதற்கு அப்படியிருக்கும்பொழுது என்றர்த்தம். இதனையே விவரிக்கிறது 'இரண்டுவித ப்ரக்ருதியை' என்பதுமுதல். அன்றிக்கே—'அப்படி' என்னும் பதம் முன்பு சொன்ன சேஷியாயிருக்கை முதலியவற்றைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது என்று

---

1 என்று எண்ணிக்கொள் என்று சொல்லாமற்போனாலும் வாக்யத்தைச் சொன்னமாத்ரத்திலேயே அதன் அர்த்தம் ஏற்படுகிறபடியினால் என்று கருத்து.

பா] யாகுமிடமும் நானே லயிக்குமிடமும் நானே ஸ்ரேஷ்டி என்றுமறி அந்தச்சேதனம் அசேதனம் இவைகளுக்கு ஸமஷ்டியாகிய ப்ரக்ருதி புருஷன் இவை இரண்டுக்கும் பரமபுருஷனைக் காரணமாகவுடைத்தாயிருக்கை, ஸ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது * 'மஹத் அவ்யக்தத்தில் லயிக்கிறது அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயிக்கிறது அக்ஷரம் தமஸ்ஸில் லயிக்கிறது தமஸ்ஸு பரனை தேவனிடத்தில் லயிக்கிறது', என்றாத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது | விஷ்ணோ ஸ்ஸ்வரூபாத் பரதோ ஹி தே த்வே ரூபே ப்ரதாநம் புருஷஶ்ச விப்ர †

த்ர] சொல்லுகிறதாகவுமாம் 'ப்ரஸவ: ப்ரலய' என்னும் பதங்கள் இவ்விடத்தில் உத்பத்தியாகும் இடம் லயத்தை அடையும் இடம் இவைகளைச் சொல்லுகின்றன ப்ரக்ருதியைப்பற்றிச் சொல்லும் வாக்யத்தில் [1] 'அஜாம்' (உத்பத்தியில்லாத) என்னும் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுமிடத்தில் [2] 'நித்யோ நித்யானாம்' (நித்யர்களான) என்னும் ஸ்ருதிகளும் [3] 'ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி' என்றிவை முதலான ப்ரமாணங்களுமிருக்கும்பொழுது காரணத்வத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிற "க்ருத்ஸ்ந" (எல்லா) என்னும் பதத்தினால் இவ்விரண்டு விதப் ப்ரக்ருதிகளையும் சொல்லுகிறதென்பது எப்படித் தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'அந்த சேதனம்' என்றுமிதனால் ப்ரக்ருதி புருஷன் இவை இரண்டுக்கும் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயம் ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவைகள் பரமாத்மாவினிடத்திலிருந்து உத்பத்தியாகின்றனவென்பதும், ஸித்தமென்றே என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸ்ருதிவாக்யத்தை எடுக்கிறார் — 'மஹத் அவ்யக்தத்தில்' என்றுமிதனால் ப்ரக்ருதி புருஷன் இவைகளுக்குப் பரமாத்மாவினிடத்தில் லயமாவது பாலில் கலந்த நீர்போலப் பிரிக்கமுடியாத ஸம்பந்தம் ஆசை

---

* ஸுபாலோபநிஷத்—2

† விஷ்ணுபுராணம், 1—2—24 'விப்ர' ஓ ப்ராஹ்மணா ப்ரதானம் ப்ரக்ருதியும் புருஷச்ச புருஷனும் 'பரத' மேலான 'விஷ்ணோ' பகவானுடைய ஸ்வரூபாத் ஸ்வரூபத்திலிருந்து 'உதிதே' உண்டான 'த்வே' இரண்டு 'ரூபே' ரூபங்கள்

[1] ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் 4—5   [2] ச்வேதாச்வதரோபநிஷத், 6—16

[3] பகவத்கீதை, 13—19

பா] ‘ப்ரக்ருதிர்யா மயாக்யாதா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்வரூபிணீ । புருஷ ஶ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்மநி ॥ பரமாத்மா ச ஸர்வேஷாமாதார: பரமேஶ்வர: । விஷ்ணுநாமா ஸ வேதேஷு வேதாந்தேஷு ச கீயதே’ என்றிவை முதலான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிருக்கின்றனவல்லவா க

த்ரா] யால் ஸாத்வின் ஸ்வரூபம் ப்ரதிபாத்யமாகையால் “அஜாம்” என்று ஶ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதமில்லை கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தில் ஸ்ம்ருதியையும் ப்ரமாணமாகக் காட்டுகிறார்—“விஷ்ணோ ஸ்ஸகாஶாது’ என்றாரம்பித்து “ஸ்ருதௌத்திதே” என்கிற விடத்தில் ‘ஸ்ருத உத்திதே’ என்று பதம் பிரித்துக்கொண்டு “ஸ்ருத: உயர்ந்த விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபத்திலிருந்து ‘உத்திதே’ உண்டான” என்று அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது வ்யாகரணப்படி ‘உத்ருத உத்திதே’ என்று சேரவேண்டியிருந்தபோதிலும், ருஷியின் வாக்யமாகையால் “ஸ்ருதௌத்திதே’ என்று சேர்ந்திருக்கிறது அன்றிக்கே—இந்த ஸ்ம்ருதியும் ப்ரளயத்தைத்தான் சொல்லுகிறது ப்ரளயத்தைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் இருக்கிறபடியால் அப்பொழுது “லீயேதே” (லீ என்கிற தாது பிரிகையைச் சொல்லும்) என்கிற தாதுவின்மேல் ‘இதே’ என்பது நிஷ்டா என்னும் விகுதியைக் கடைசியில் உடையபதம் அது றதுவெவ்வேறான என்றர்த்தம் இத்தால் ப்ரளயத்தையிலும் ப்ரக்ருதி புருஷன் பகவான் இவைகளுக்கு ஒருவாகச்சொருவா ஸ்வரூபத்தில் பேதமுண்டென்று சொல்லப்பட்டதாகிறது அதுவுமன்றிக்கே— ‘ஸ்ருதிதே’ என்றுவது பதம் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டியது அதற்குப்பிரிவில்லாத என்று அர்த்தம், இதனால் அவைகளுக்கு பிரிக்கமுடியாத ஸம்பந்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது ப்ரளயத்தைச் சொல்லும் ப்ரகரணத்தில் இந்த வசனமிருக்கிறபடியினாலும் இங்கும் கீழும் மேலும் எடுக்கப்படுகிற வசனங்களுக்கு ஸமமான அர்த்தத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினாலும் இப்படியே இந்த வசனத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது இப்படித்தான் சொன்ன அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமாக வ்யக்தமாகச் சொல்லுகிற வசனத்தை உதாஹரிக்கிறார்— ‘ப்ரக்ருதிர்யா’ என்றாரம்பித்து க

---

* விஷ்ணுபுராணம் 6–4–39 40 ‘வ்யக்தாவ்யக்தஸ்வரூபிணீ’ ப்ரகாசமாயும் ப்ரகாசமில்லாததுமான ஸ்வரூபத்தையுடைய ‘யா’ எந்த ப்ரக்ருதி

உத்த வாரதாரம் நாந்யத் கிஞ்சித்ஸ்தி தநஞ்ஜய ।

பரை தநஞ்ஜய ஓ அர்ஜுன உத்த என்னைவிட அந்யத் வேறான, கிஞ்சித் ஒரு, வாரதாரம் மேலான வஸ்துவும் நாஸ்தி இல்லை

பா] எப்படி எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான இரண்டுவித ப்ரக ருதிகளுக்கும் காரணமாகையினாலும் எல்லா அசேதனவஸ்துக்களுக் கும் சேஷியான சேதனத்துக்கும் சேஷியாக இருக்கையினாலும், காரண மாயிருக்கையிலும் சேஷியாயிருக்கையிலும் நானே மேலானவனு

தா] "மத்த வாரதாரம்' என்கிற ஸ்லோகத்தில் முன்பு சொன்ன அர்த்தத்தையே அநுவதமாகச இல்லை என்று சொல்லி — ருதிப்படுத்து கிறதென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் இந்த ஸ்லோகத்துக்கு அதிக ப்ரயோ ஜனமில்லை "அஹம் வாரதார:" (நான் மேலானவன்) என்று கீழ்ச்சொல் லப்படாமையால் என்னைத்தவிரவேறு மேலான வஸ்து இல்லை என்று அதற்கு விரோதத்தைத் தடுப்பதும் அவ்வளவு உசிதமல்ல ஆகையால் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்னும் அர்த்தம் ஸம்பவிக்கும்பொழுது அதை விடுவதும் தகுதியல்ல என்கிற அபிப ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—எப்படி' என்றாரம்பித்து முன் ஸ்லோ கத்திலிருக்கும் 'தயா'' என்னும் பதம் இங்கே இழுத்துக்கொள்ளப் பட்டது அதனால் எண்ணிறந்த பெரிய விபூதிகளையுடையவனாயிருக் கை எண்ணிறந்த குணங்களையுடையவனாயிருக்கைக்கு உதாஹரணமா கக் காட்டப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'அப்படியே ஞானம்' என்றாரம்பித்து 'சேஷியாக இருக்கையினாலும் என்கிறவரையிலுள்ள வாக்யத்தினால் வஸ்துவினுடைய ஸ்திதிக்ரமக் காண்பித்திருக்கிறார் மேல 'காரணமாயிருக்கையிலும் சேஷியாயிருக்

ப்ரக்ருதியானது 'மயா' என்னால் 'அத்யக்ஷேண' சொல்லப்பட்டதோ அதுவும் 'புரு ஷச்ச புருஷனும் 'ஏதௌ இந்த — பௌ' இரண்டும் பரமாத்மனி பரமாத்மா விஷ்ணுவில் 'ஸ்யேதே லயத்தை அடைகின்றன ஸர்வேஷாம் எல்லாவற்றிற் கும் 'ஆதார' ஆதாரமான 'பரமேச்வர எல்லாவற்றிற்கும் மேலான நியந்தா வான பரமாத்மாச் பரமாத்மாவும் ஸ அநந்த விஷ்ணு நாமா விஷ்ணுவென்று பேருடையவனாக 'வேதேஷு வேதங்களிலும் வேதாந்தேஷு ச உபநிஷத் துக்களிலும் 'கீயதே சொல்லப்படுகிறான்

பா] அப்படியே ஞானம் சக்தி பலம் முதலியகுணங்களையுடையவனுதை யினுலும் நானே மேலானவன் என்னைவிடவேருன ஞானம் பலம் முத லியகுணங்களையுடைய ஒரு மேலானவஸ்துவும் இல்லை ஸ்ரீ[1]

தா]கையிலும்' என்பதினுல் மேன்மையின் மாதிரியைச் சொல்லுகிருர் ஆதலால் புநருக்தி தோஷமில்லை 'நானே மேலானவன் என்றுசொல் லுவது அஸாத்யம் ஏனெனில் என்னைவிட மேலானவன் இல்லை என்று தடுத்திருந்தபோதிலும் ஸமமானவன் இல்லை என்று ஏற்படவில்லை யாகையால் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிருர்— 'என்னை விட வேருன என்ருபிப்ராயத்தை இதன் கருத்தாவது 'மத்த' (என்னைவிட) என்கிற இடத்திலிருக்கும் ஐந்தாவது வேற்றுமை 'பரதர' (மேலானவன்)என்பதோடு அந்வயிக்கிறதில்லை ஏனெனில் அப்படிச்சொல்லும்பக்ஷத்தில் அந்ய (வேருன) என்கிற பதம் அந்வயிக்காமல் போய்விடுமாகையினுல் மத்த அந்ய பரதரம் நாஸ்தி' (என்னைவிட வேறு மேலான வஸ்து இல்லை) என்று அந்வ யம் சொன்னுல், நானே மேலானவன் என்று ஏற்பட்டது ஆகையி னுல் பகவானுக்கு ஸமமானவனும் மேலானவனும் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது என்பது 'ஞானம் பலம் முதலிய குணங்களை யுடைய ஒரு மேலானவஸ்துவும் என்பதினுல் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலியவர்களும் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாக்களும் சேர்த்துச் சொல்லப் பட்டார்கள் இப்படி [1] 'ஹ்ருதிராவ' என்றிவை முதலிய ஸ்லோ கங்களால் வேறென்றை எதிர்பாராமல் ப்ரக்ருதியே மாறுதலையடைகி றது என்னும் வாதமும், ஜீவாத்மா மாத்ரம் ஸமீபத்திலிருப்பதினுலே யே ப்ரக்ருதி மாறுதலையடைகிறது என்னும் வாதமும், ப்ரக்ருதி புருஷன் இவைகள் பகவானுக்கு சேஷபூதங்களல்ல என்னும் வாதமும் நிராகரிக்கப்பட்டன "மத்த பரதரம்' என்கிற இந்த ஸ்லோகத்தினுல் மும்மூர்த்திகள் ஒன்றென்றும் ஸமமானவர்கள் என்றும் அவர்களை விட மேலானது பரப்ரஹ்மமென்றும், அவர் களுக்குள்ளேயே விஷ்ணுவைத்தவிர வேறொருவர் பரப்ரஹ்மம் என் றும் அநந்தக்கல்பங்களில் தனித்தனி பரப்ரஹ்மங்கள் உண்டாகின் றன என்றும் சொல்லும்பக்ஷங்கள் தள்ளப்பட்டன ஸ்ரீ[1]

---

[1] பகவத்கீதை, 7—4

மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணா இவ ॥　　எ

ப தை] ஸூத்ரே நூலில், மணிகணா இவ மணிகளின் கூட்டங்கள் போல, இதம் இந்த, ஸர்வம் எல்லாம், மயி என்னிடத்தில் ப்ரோதம் கோக்கப்பட்டிருக்கிறது　　எ

பா] கார்யமான அவஸ்தையையும் காரணமான அவஸ்தையையும் உடைய சேதனம் அசேதனம் ஆகிய வஸ்துக்களின் கூட்டம் எனக்கு ஶரீரமாய் இருந்துகொண்டு நூலில் மணிகளின் கூட்டம்போல அந்தராத்மாவாயிருக்கும் என்னிடத்தில் கோக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது என்னை ஆதாரமாக உடைத்தாயிருக்கிறது * எவனுக்கு

தா] பிறகு கீழ்ச்சொல்லிய எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானகாரணமாயிருக்கையினால் ஏற்பட்ட விகாரங்களையுடையவனாக இருக்கையைப் பரிஹரிப்பதற்காகவும் ப்ரக்ருதிபுருஷர்கள் இவைகளிற்கு வேறாக இருக்கின்றான் என்று சொல்லும் வாக்யத்தை நிர்வஹிப்பதற்காகவும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கையை முன்னிட்டு எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாக உடைத்தாயிருக்கை இரண்டாம் பாதி ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது "ஸர்வமிதம்" என்பதினால் எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடைய சேதனாசேதனமாகிய எல்லாவஸ்துக்களும் சொல்லப்படுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'கார்யமான' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது நூலையும் மணிகளின் கூட்டத்தையும் உதாஹரணமாகச் சொன்னதினாலும் 'ப்ரோதம்' (கோக்கப்பட்டிருக்கிறது) என்னும் பதத்தினாலும் தான் அவைகளுக்குள் நுழைந்திருப்பதும் தான் ஆதாரம் அவைகள் தன்னை ஆதாரமாகவுடையவைகள் என்பதும் தோன்றுகிறபடியினால் ஶரீரங்களின் இலக்கணமும் அவைகளுக்குண்டு என்று காட்டப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் எனக்கு ஶரீரமாய் இருந்துகொண்டு' என்று சொல்லப்பட்டது ஒன்றே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறதென்பதும் உள்ளே நுழைந்திருப்பதும் மறைந்து கொண்டிருக்கையும், தன்னையாதாரமாகவுடைய ப்ரக்ருதி முதலியவைகளால் தனக்கு ஸ்திதி இல்லாமையும், இந்த நூலை உதாஹரணமாகச் சொன்னதாலேற்பட்டது "ப்ரோதம்" (கோக்கப்பட்டிருக்கிறது) என்பதினால் ப்ரஹ்மத்துக்கு அந்த வஸ்துக்களின் வெளியில் நிற்றலிருக்கையிலே என்று தோன்றுகிறபடியால் அதை நீக்குவதற

* ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத், 5—7—3

பா] பரதிவீ சரீரமோ * 6 வனுக்கு ஜீவாத்மா சரீரமோ' † என்றும் இவன் எல்லா பராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவாயும் பாபங்கள் இல்லாதவனுயும் பரமபதத்திலிருப்பவனுயும் இருக்கிற ஒரு நாராயணனுகிய தேவன்' என்றும் அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களில் லோகங்களும் பரஹ்மமும் சரீரமாயும் ஆத்மாவாயும் இருக்கின்றன என்பது அந்தர்யாமி பராஹ்மணம் முதலிய ஶ்ருதிகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது எ

பா அ] ஆகையினுலே எல்லாம் பரமபுருஷனுக்கு ஶரீரங்களாகையினுலும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாகிய பரமபுருஷனுக்கு விசேஷ

தா] *காக்ச சொல்லுகிருர்— அதாவது என்றும் அபிதத்து இங்கே ஸுபாலோபநிஷத்தின் வாக்யத்தை யெடுத்தது அந்த அந்தர்யாமி நாராயணன் என்பது வ்யக்தமாயேற்படுவதற்காகவும், அந்தர்யாமி பராஹ்மணத்தில் சொல்லப்படாத வஸ்துக்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்காகவும் எ*

இப்படி ஸ-ஒ3ிராவ '—ர்றிவ முதலான ஶ்லோகங்களினுல் பேதஶ்ருதிகளின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது 3யிவ வ-ல்ம'' என்கிற ஶ்லோகத்தினுல் கடக ஶ்ருதியின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது இவை இரண்டிலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட அபேத ஶ்ருதிகளுடைய அர்த்தத்தின் விவரணம் செய்யப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிருர் ஆகையினுலே என்று சில 8யிவஸ்வ-ஜ்8ம' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு ரஸம் முதலிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ஜலத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்றர்த்தம் அதை விவரிக்கிறது "ரஸோஹம் என்பது முதல் என்று வ்யாக்யானம் செய்கிறார்கள் அதைப் பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிருர் — 'எல்லாம் பரமபுருஷனுக்கு ஶரீரங்களாகையினுலும்' என்று கீழ்ச்சொல்லியபடி மற்றவர் சொன்ன அர்த்தத்திலேயெனில் ஆதாரமாயிருக்கை [1] ஆதேயமாயிருக்கை இவைகளை [2] மாற்றிச்சொல்லுகிறது முதலிய தோஷம் வரும் என்று

---

* *சுபகபராஹ்மணம் காண்வபாடம் 5 பர 6 அத 5 பரா 30 வா*

† *ஸுபாலோபநிஷத் 7 கண்டம்*

[1] *தாங்கப்படுவதாயிருக்கை*

[2] *இந்த ஶ்லோகத்தில் ரேஸோஹம் அப்ஸு என்பதனுல் ஜலத்தில் இருக்கும் ரஸம் நான் என்று ஜலம் ஆதாரமாகவும் ரஸம் ஆதேயமாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்க அதற்கு விரோதமாக ரஸமாகிய என்னிடத்தில் ஜலம் இருக்கிறது என்று ஜலத்தை ஆதேயமாகவும் ரஸத்தை ஆதாரமாகவும் சொல்லுகிறது*

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வும, ஸுஹ்ருதேஷு ப்ராணிகளிடங்களில, யதோசிதமாக தாமங்க ளுககு விரோதமிலலாத, காம காமமாகவும ஸஹ்ஷி ஆகிறேன ௧௧

பா] இநத வெவவேறு வகையான எலலா வஸதுககளும எனனி டததிலேயே உணடானவைகள, எனககு சேஷபூதஙகள எனககு சரீரங களாகையினால எனனிடததிலேயே இருககினறன ஆகையினால அநதநத ஸவபாவஙகளோடு கூடியவனாய நானே இருககிறேன ௧௧

தா] தாதபாயம விசேஷணஙகளைசசொலலும பதஙகளுககு விசேஷண ஙகளையுடையவஸதுவைசசொலலும ஸவபாவமுணடெனபது 'ஜாதிகு ணம இவைகளைசசொலலும பதஙகளில பொதுவாக ஏறபடடிருககிறது எனறு காடடுவதறகாக 'விசேஷணஙகளாகையினாலும எனறுசொலலி யிருககிறது சொலலபபடுவதாவது முககியமான சகதியினாலேயே காட டபபடுகை ரஸம முதலிய பதஙகள லோகததில நிஷகர்ஷகஙகளாக வே (அதாவது அவைகளையுடைய வஸதுவைச சொலலாமல அவை களைமாததரம சொலலுகிறதாகவே) பரயோகிககபபடுகினறன, இநத ஶலோகததிலும ஜலம முதலிய வஸதுககளைச சொலலும பதஙக ளோடு சேரககாமலே ஜலததில ரஸம எனறு சொலலபபடுகிறது, ஆதலால இநத ஶலோகததில 'ரஸ' எனனும பதம அதையு டைய ஜலததைச சொலலுவதறகிலலை, ஆனாலும ரஸம முதலிய வைகள பரமாததமாவுககு ஶரீரஙகளான வஸதுககளுககு விசேஷண ஙகளாகையினால பரமாததமாவே எலலாவறறிறகும விசேஷயமாகை யினாலும இநத ஶலோகததில "ரஸ:" எனனும பதம "அஹம" எனனும பரமாததமாவைச சொலலும பதததுடன சேரததுச சொல லபபடடிருககிறபடியினாலும அநதப பரமாததமாவிஷயததில அது நிஷகர்ஷகம (அதாவது அவைகளையுடைய வஸதுககளைச சொலலாமல அவைகளை மாததரம சொலலுகிறது) எனபது இலலையெனறே ஒபபுக கொளள வேணடும ஆஙகாஙகு வஸதுககளை எடுததோதவெனில அந தநத வஸதுககளில முககியமான ரஸம முதலிய விசேஷணஙகளையுடை யவன நானே எனறு தெரிவிபபதறகாக அநதநதவஸதுககளுககுவிசேஷ ணஙகளான ரஸமமுதலியவைகள பரமாததமாவுககு விசேஷணஙகளா

---

1 ஜாதியைச சொலலும பதம பராஹமணன மாடு குடம முதலியன குணததைச சொலலும பதம வெளுபபு கறுபபு முதலியன

தா] என்பது "காம்ந்யாநேந்ர ஷிஹ்தி" என்றிவைமுதலான இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் ரஸம் பூமியில் இருக்கபோதிலும், ஜலத்திலும் ரூபம் முதலிய வேறு குணங்களிருந்த போதிலும் 'ரஸோஹமப்ஸு' (ஜலத்தில் ரஸம் நான்) என்று ஜலத்தில் ரஸத்தைமாத்ரம் கனிசதெடுத்தது தேஜஸ்ஸிலிருந்து ஜலமாகமாறு கலயுண்டாகதிலிருந்து முன்னிராக ரஸமே முக்யமானகுணமாகையால் வேறொரு இடத்திலும் "சுத்த ஸ்பர்ஸ ரூப ரஸ ப்ருதிவ்யப்ஸு" என்றிவை முதலான வசனத்தினால் பருதிவீ முதலிய வஸ்துக்களுக்கு வாஸனை ரஸம் முதலியவைகளாலுண்டானவைகள் என்பது சொல்லப்பட்டது இப்படியே மேலும் முக்யமாகத் தனித்துச் சொல்லி இருக்குமிடங்களிலும் உசிதத்துக்குத் தக்கபடி அறிந்து கொள்ள வேண்டியது 'ப்ரபா' ஆவது தனக்கு ஆதாரமான வஸ்துவை விட வேறானதாய் மற்ற இடங்களில் பரவுகிற தேஜஸ்ஸு என்று சொல்லப்படுகிற வஸ்து இந்தக் காந்தியினாலேயே சந்த்ரன் ஸூர்யன் இவர்கள் லோகத்துக்கு உபகாரம் செய்கிறார்கள் ஆகையால் அவர்கள் இந்தக்காந்தியையே முக்யமாக உடையவர்கள் எல்லாவேதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கைமுதலியவைகளால் ப்ரணவம் எல்லா வேதங்களிலும் முக்யமானது "பௌருஷம்" ஆவது ஆண்தன்மை அதாவது எந்த அடையாளங்களால் புருஷன் என்று தெரிந்து சொல்லப்படுகிறானோ அவை என்று சிலர்சொல்லுகிறார்கள் வேறுசிலர் வம்சத்தின் பரம்பரைக்குக் காரணமான ரேதஸ்ஸு என்று சொல்லுகிறார்கள், அன்றிக்கே—'பௌருஷம்' ஸாமர்த்யம், அதாவது சாத்தாவாகும் சக்தி என்றாத்தம் அந்த சக்தியினாலேயே சாத்தாவாகிய ஜீவாத்மாவுக்கு மற்ற ஐச்வர்யம் முதலிய காரணங்களை விட முக்யமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறது இந்தயோஜனையில் "ந்ருஷு" என்பதற்கு ஜீவாத்மாக்களில் என்றர்த்தம் அதுவுமன்றிக்கே—'பௌருஷம்' ஆண்மை அதாவது, பெண் ஸ்வபாவங்கள் இவர்களுக்கில்லாத தைர்யம் முதலிய ஸ்வபாவம் அப்பொழுது 'ந்ருஷு'

---

[1] விஷ்ணுபுராணம் I—14—28 ய எந்தபகவான், காடிநயவான கடினமாயிருக்கும் ஏனமையையுடையவனுயக்கொண்டு பிபாதி உகைத்தைத்தாங்கு கிறுனே

[2] விஷ்ணுபுராணம் 0—4—14 'தகா அப்பொழுது ஆகத்தகநா கா லுகிகப்பட்ட வாஸனையையுடைய பூமி பூமியானது பாளயதவாய பாளயதன யுடைவாறகாக கலபதே ரககாகிறது

தா]" என்பது புருஷர்களைச் சொல்லுகிறது 'புண்யோ கந்த:' (பரிசுத்தமான வாஸனை) என்றது துர்வஷி முதலியவைகளின் வாஸனை, நல்ல வாஸனையாகவுமாம். அந்த வாஸனை இருப்பதினாலேயோ ப்ருதிவீ ஸத்வம் வ்ருத்தியடைவதற்காவது ஸுகத்திற்காவது காரணமாகிறது. இவ்விடத்தில் 'விபாவஸு' என்பது நெருப்பு. அதிலே தேஜஸ்ஸாவது வஸ்துக்களைக் கொளுத்தும் ஶக்தி. 'பூத' என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் சரீரத்தையுடைய ப்ராணிகள் சொல்லப்படுகின்றன. 'ஸர்வ' என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலியவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. அவர்களில் 'ஜீவநம்' ஆவது ப்ராணனோடு இருத்தல், ப்ராணன் இருப்பதற்குக் காரணமாகவுமாம். எந்தக்காரணத்தினால் எல்லா ப்ராணிகளும் ஜீவிக்கின்றனவோ அது. அதுவுமன்றிக்கே— எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எதிர்பார்க்கக்கூடிய ரூபமாகவுமாம். "ஸர்வபூதாநாம் ஸநாதநம் பீஜம்" (எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆதியான காரணம்) என்றது ப்ரக்ருதியை. அன்றிக்கே— ஒவ்வொரு வஸ்துக்களிலும் முக்யமான குணங்களைச் சொல்லிவருகிற ஸந்தர்ப்பமாகையினால் 'பீஜம்' என்னும்பதம் இவ்விடத்தில் உபாதானகாரணமாயிருக்கையாகிற ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது, மாறுதலை அடைகிற எல்லா வஸ்துக்களுடையவும், அப்படி மாறுதலை அடையும் ஶக்தி, என்று அர்த்தம். அதுவன்றிக்கே "பீஜம்" முளைப்பதற்குக்காரணம், அதாவது ஜங்கமஸ்தாவரங்களாகிற எல்லாவஸ்துக்களுடையவும் அதற்கு உபாதானகாரணமாகிய வஸ்துக்கள். 'புத்தி:' ஆவது, நிச்சயம், அல்லது ஞானமாகவுமாம். "தேஜஸ்வி"களாவது பராக்ரமத்தை உடையவர்கள். அவர்களுடைய தேஜஸ்ஸாவது மற்றவர்களினால் அவமானம் செய்யக்கூடாமை. பிறரை அவமானம் பண்ணக்கூடிய சக்தியாகவுமாம். தேஜஸ்ஸென்பது அபிமானம் என்று சிலரும், ஸாமர்த்யம், என்று சிலரும் சொல்லுகிறார்கள். பலமாவது சுமையைத் தாங்கும் ஶக்தி. காமம் ராகம் இவைகளினால் அந்நிய காரியத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்த பலம், அயலாரைப் பீடித்தல் முதலியவைகளுக்குக் காரணமாகையினால் தர்மத்திற்கு உபயோகமான ஶரீரம் முதலியவைகளைத் தரிப்பது முதலியவைகளை மாத்ரம் பற்றியது, என்று தெரிவிப்பதற்காக, "காமராகவிவர்ஜிதம்" என்று சொல்லப்பட்டது. காமமாவது ஆசையின் முதிர்ந்த தசை. ராகமாவது ஆசை. அதுவுமன்றிக்கே— 'காம' என்னும் பதம்

யே சைவ ஸாத்த்விகா பாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாஶ்ச யே ।
மத்த ஏவேதி தாந்வித்தி ந த்வஹம் தேஷு தே மயி ॥ 12

[பதவுரை] யே எந்த, பாவா: வஸ்துக்கள், ஸாத்த்விகா: ஸத்த்வ குணத்தினுண்டானவைகளோ, யே எந்த வஸ்துக்கள் ராஜஸா: ரஜோகுணத்தினுண்டானவைகளோ யே எந்த வஸ்துக்கள் தாமஸா: தமோகுணத்தினுண்டானவைகளோ, தாந் அவைகளை, மத்த ஏவ என்னிடத்திலிருந்தே உண்டானவைகள் இதி என்று, வித்தி அறி, அஹம் து நானோவென்றால் தேஷு அவைகளிடத்தில் ந இல்லை, தே அவைகள், மயி என்னிடத்தில் (இருக்கின்றன) 12

[பா] தனித்து எதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது ஸத்த்வ குணத்தி

[கா] ரஹம்'' என்றிவை முதலியவைகள் மற்றவைகளையும் குறிப்பிடவேண்டியதற்காகச் சொல்லப்பட்டது என்பதையும் "யே சு" என்கிற ஶ்லோகம் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை முடிக்கிறது, என்பதையும் காட்டுகிறார்— 'தனித்து எதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது' என்று 'அவை களுக்குக் காரணங்களாகவும்' என்றது வரை ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியும் சோதிக்கப்படுகிறது இந்த தேஹமாக இருத்தல் முதலியவைக ளைப் பிரித்துச் சொன்னது இப்பொழுது அநுபவிக்கப்படுகிறவைக ளை அநுவாதம் செய்கிற 'யே சு (எந்த) என்கிற பதத்தின் அபி ப்ராயத்தில் ஏற்பட்டது ஸத்த்வகுணத்தினுண்டானவை' என்றிவை முதலியது தேஹம் முதலியதில் சனிந்ததியே அன்வயிக்கிறது மேலும் [1] 'ஹர்ஷ ப்ரீதிராநந்த: ஸுகம் ஸம்ஶாந்தசித்ததா'' என்றிவை முதலிய ஸத்த்வகுணத்தினுண்டாகும் ஸ்வபாவங்கள் [2] 'அதுஷ்டி: பரிதாபஶ்ச ஶோகோ லோபஸ்ததாக்ஷமா'' என்றிவை முதலியவைகள் ரஜோகுணத்தினுண்டாகும் ஸ்வபாவங்கள் [3] 'அவிவேகஸ்ததா மோஹ: ப்ரமாதோ நித்ரதா'' என்றிவை முதலியவைகள் தமோகுணத்தினுண்டாகும் ஸ்வபாவங்கள் வேறு

---

[1] 'ஹர்ஷ ஸந்தோஷம் ப்ரீதி அன்பு 'ஆனந்த ஆனந்தம் ஸுகம் ஸுகம் 'ஸம்ஶாந்தசித்ததா சாந்தியையுடைய மனதையுடையவனாக இருக்கை

[2] அதுஷ்டி ஸந்தோஷமில்லாமை பரிதாப துக்கம் ஶோக ' கோபம் 'மோஹ அஜ்ஞானம் ததா' அப்படி 'அக்ஷமா பொறுமை

[3] அவிவேக பகுத்தறிவு இல்லாமை ததா அப்படி மோஹ அஜ்ஞானம்

பா] ணுலுண்டானவைகளும், ரஜோகுணத்தினுலுண்டானவைகளும் தமோகுணத்தினுலுண்டானவைகளும் இந்த உலகத்தில் தேஹமாகவும் இந்த்ரியங்களாகவும் அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களாகவும் அவைகளுக்குக் காரணங்களாகவும் எந்தெந்த வஸ்துக்களிருக்கின்றனவோ அவைகளெல்லாவற்றையும் என்னிடத்திலிருந்தே உண்டானவைகளாக அறி அவைகள் எனக்கு ஶரீரங்களாகையினுல் என்னிடத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றும் அறி நானே ஒருபோழுதும் அவைகளுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்திதியை உடையவன் அல்ல அதாவது மற்ற இடங்களில் ஶரீரம் ஆத்மாவுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்திதியை உடையதாக இருந்த போதிலும் ஆத்மாவின் இருப்புக்கு ஶரீரத்தினுலும் உபகாரம் இருக்க

தா] இடங்களில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்பட்ட இவைகளும் இந்த இடத்தில் அபிப்ராயத்தில்கொள்ளப்பட்டன 'மத்த ஏவ' (என்னிடத்திலிருந்தே) என்கிற ஏவகாரத்தினுல், நிமித்தகாரணம் உபாதான காரணம் இவ்விரண்டும் ஒன்று என்பதும், ஸத்வகுணத்தினுலுண்டானவைகள்' என்றிவை முதலியவைகளினுல் விசித்திரங்களான ஶக்தியை உடையவைகள் என்பதும் அவைகளுக்குத் தகுந்தபடி அநேக நிமித்த காரணங்கள் உண்டு என்பது ஸரியல்ல என்பதும், தெரிவிக்கப்பட்டது காரணமாக இருக்கையுடன் ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லுகைக்குக்காரணமாகிய நியமனத்தை உள்ளடக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஶரீரமாகையினுல் அவனுக்கு வஶப்பட்டிருக்கும் என்பதும், 'மயி' (என்னிடத்தில்) என்பதிலுள்ள ஏழாம் வேற்றுமையினுல் சொல்லப்படுகிறது, என்று காட்டுவதற்காக, 'எனக்கு ஶரீரங்களாகையினுல் என்னிடத்திலேயே இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது "நத்வ ஹம் தேஷு" என்கிற இடத்தில் வ்யாபித்திருப்பதே இல்லை என்று சொல்லுகிறது, என்கிற பக்ஷத்தை நீக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'நானே' என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் இது பரஸ்பரமே இல்லாதபொழுது எதற்காக விலக்கப்படுகிறது, என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'அதாவது' என்றாரம்பித்து "தது" என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஆக்ஷேபத்தைத் தடுப்பதற்காக எவ்வித உபகாரமும் இல்லை என்று தடுக்கும்

பரமாத்' அஜ்ஞாகரத்தை ஸ்வபன்தந்தரித்தா த்ராகக்ம சோமபலிவை நீளை உடையவனுக இருக்கை

பாரிகிறது என்கிறோம். அவனிடம் அவைகளினால் அப்படிப்பட்ட ஏதேனும் மான உபசாரமும் இல்லை. கேவலம் விளையாட்டுமாத்திரம் தானென்றே ஜகம் என்று ஆத்தம்

த்ரிபிர்-குணமயைர்-பாவை: ஏபி: ஸர்வம் இதம் ஜகத் ।
மோஹிதம் நாபிஜாநாதி மாமேப்ய: பரமவ்யயம் ॥

பதவுரை] த்ரிபி: மூன்றுகளான, குணமயை: ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த, ஏபி: இந்த, பாவை: வஸ்துக்களினால் மோஹிதம் மயக்கப்பட்ட, இதம் இந்த, ஸர்வம் எல்லா ஜகத் லோகமும், ஏப்ய: கீழ்ச்சொல்லிய வஸ்துக்களைக்காட்டிலும் பரம் மேலானவனாகியும் அவ்யயம் அழிவில்லாதவனாகவுமிருக்கிற மாம் என்னை, நாபிஜாநாதி அறிந்துகொள்ளுகிறதில்லை.

பாவம்] ஆதலால் இப்படிச் சேதனாசேதனங்களாகியும் எனக்குச் சேஷபூதங்களுமான எல்லா லோகமும் அந்தந்தக்காலங்களில் [illegible]

தா]பக்ஷத்தில் இவைகளை உண்டாக்கினது வியர்த்தம் என்ப[illegible] ரிப்பதற்காக 'அப்படிப்பட்ட' என்று சொல்லப்பட்டது. அபிப்ராயத்தில் வைக்கப்பட்ட வேறுவிதமான உபசாரத்தை "[illegible]" என்னும் பதத்தில் அபிப்ராயமாகச்சொல்லப்பட்ட, [illegible] களிலும் நிறைந்தவன், என்பதைச்சாரமாகக் கொண்டு [illegible] றார்—'கேவலம்' என்று

இப்படித் தன்னுடைய ஸ்வபாவம் உபதேசிக்கப்பட்டது [illegible] "த்ரிபி" என்றிவை முதலிய ஶ்லோகங்களினால் [illegible] இது மறைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—இவ்விடத்தில் 'மாம்' (என்னை) என்பதினால் '[illegible]' என்று [illegible] பிக்கச்சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் [illegible] மயமான வஸ்துக்களைவிடத் தான் மேலானவன் என்பதைத் தெரி விப்பதற்காக அனுவதிக்கப்பட்டது, என்று காட்டுவதாகச்சொல் லுகிறார்—'ஆதலால்' என்று ஆரம்பித்தது. [illegible] பாஷ்யம் இவை களுக்கு விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டியதையும் [illegible] களிலும் தானே காரணம் என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'அந்தந்தக்காலங்களில்' என்று சொல்லப்பட்டது. "த்ரிபி:, குணமயை: ஏபி:" என்கிற மூன்று பதங்களிலும் [illegible]

பாட்டத்திலிருந்தே உண்டாகிறது என்னிடத்திலேயே லயத்தை அடை கிறது என்னிடத்திலேயே இருக்கிறது ஆகையினால் நானே காரண தசையிலும் கார்யதசையிலும் எல்லாவற்றையும் ஸரீரமாக உடை யவனாகையினால் எல்லா விஸேஷணங்களையும் உடையவனாக இருக் கிறேன் ஆகையினால் காரணமாக இருக்கையினாலும் ஜ்ஞானம் முதலிய எண்ணிறாத கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களினாலும் மற்றெல்லா விதங்களினாலும் உயர்ந்தவன் என்னைவிட வேறான வஸ்து ஒருவிதமான கல்யாணகுணத்தினாலும் உயர்ந்ததில்லை இப் படிப்பட்டவனாகியும், மூன்று விதங்களான ஸத்வம், ரஜஸ் தமஸ்,

---

தா] ரோடு கலந்திருக்கையும், நாஸத்தை அடையும் தன்மையும் தன்னை விட உயர்ந்த வஸ்துவை உடையவனாக என்பதும், சொல்லப்படு கின்றன ரஜோகுணம் தமோகுணம் கலந்திருப்பதினால் துக்கத் தோடு கலந்திருக்கை உண்டு ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்க ளும் ஸுகம் துக்கம் அஜ்ஞானம் இவைகளை ஸ்வபாவமாக உடைய வைகளல்லவா காரியமாகையினால் அழியும்தன்மையும் இந்த்ரியங்க ளினால் அறிவிட்டு அறியப்படுகிறபடியினால் அற்பமாக இருத்தலும் உண்டு என்று தாத்பர்யம் ஈசாவாஸ்யம், ஸுவ்யம் என்கிற மூன்று பதங்களினாலும் எல்லாத் தோஷங்களுக்கும் விரோதமான ஸ்வரூபத்தை உடையவனாக இருக்கையும் எல்லையில்லாத ஆனந்த மாக இருக்கையும் நியமனாக இருக்கையும், அபிப்ராயத்தில்கொள் ளப்பட்டன, என்று சாட்டுகிறார்— 'இப்படிப்பட்டவனும்' என்று காரணமாகையினாலே தகப்பனாகையினால் எல்லாவற்றிற்கும் நன்மை யை விரும்புகிறவனும், ஸேஷியாகையினால் தனக்கு ஸேஷபூதமான வஸ்துக்களை உஜ்ஜீவிப்பதையும் தன்னுடைய லாபமாக நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனும், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாக இருக்கை, எல்லா ஸக்தியையுமுடையவனாக இருக்கை, முதலியவைகளினால் அநிஷ்டங்களை நிவருத்தி செய்தல், இஷ்டத்தை அடைவித்தல் இவைகளில் வேறொன்றையும் எதிர்பாராதவனுமான என்பது, 'இப்படிப்பட்டவனாகியும்' என்கிற பதத்தின் அபிப்ராயம் துக்கத் தோடு கலந்திருக்கை முதலியவைகளை உடையவைகளாக ஸ்ரீ பர ஸ்தாவிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களே 'ஹா:' என்கிற இடத்தில் மேன்மைக்கு எதிர்த்தலையாகச் சொல்லப்படுகின்றன என்று தெரி விப்பதற்காக— மூன்று விதங்களான என்றிவை முதலியது சொல்லப்

பா] எனனும குணஙகளிஞலுணடான வஸதுககளைவிட எனககு அஸா தாரணஙகளான கலயாண குணஙகளின கூடடஙகளிஞலும அனுப விககககூடியவைகளான எலலாவிதஙகளிஞலும மிகவும உயாநத வஞகியும, எபபோழுதும ஒரேவிதமான ஸவபாவததை உடையவ ஞமான எனனை அநத மூனறு குணஙகளிஞலுணடானதாகியும

தா] படடது 'ஹாஷ்யாம' எனகிற இடததில [1] 'தமோகுணத துககு மேலான இடததில' எனறு ஆாததமுளள ஸருதிவாசயம முதலிய இடஙகளிறபோல இடததைச சொலலுகிறது, எனபதை விலககுவதறகாக— 'உயாநதவஞகியும' எனறு சொலலியிருககிறது 'அனுபவிககககூடியவைகளான எலலா விதஙகளிஞலும' எனறது ஸமுதாரததிறகுச சொனனபடி இருககிறது எனபது போல அதாவது [2] 'இவனுககு இநத லோகததில எது இருககிறதோ எது இலலையோ அவை யெலலாம இநத பரஹமததினிடததில இருககிறது' எனறாத தமுளள ஸருதிவாகயமிருககிறதலலவா ப்ரகருதி ஸமபநதமுளள வஸ துககளான ஸபதம ஸபாசம முதலியவைகளாலனுபவிககததககவைகள, பர மாதமாவோ ஜஞானம சகதிமுதலிய கலயாணகுணஙகளிஞலும, தன னுடைய ரூபததிலிருககினறவைகளும ப்ரகருதிஸமபநதமுளள ஸப தாதிகளைககாடடிலும மேலான ரஸததையே ஸவபாவமாகவுடைய வைகளுமான ப்ரகருதி ஸமபநதமிலலாத ஸபதாதிகளாலும, பரமாத மாவை ஆதாரமாகவுடையவைகள எனறு தெரிநதுகொளளுவதிஞல அப்ராகருதமானவைகளுககுச சமானஙகளான ப்ரகருதி ஸமபநத முளள ஸபதாதிகளாலும, தனிததனியே அனுபவிககததககவஞச இருககையில எலலையிலலாத மேனமையையுடையவன எனறு தாதப ாயம இபபடி சொலலபபடட மிகவும போகயமான ஸவபாவத துககு மாறுதலிலலாமையிஞல, காலததிஞலளவை விலககுகிறது— 'அவ்யயம' எனனும பதம, எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா— 'எபபோழுதும ஒரே ஸவபாவததையுடையவஞமான' எனறு 'அநத' எனபதறகுக கீழச சொனன மூனறு தோஷஙகளோடு கூடிய என றாததம 'மூனறு' எனபதறகு குணஙகள ஒனறுசசொனனு குறைந ததாகவும அதிகமாகவும இருநதாலும விடடுப பிரியாதவைகள, ஆகையிஞல குணமயஙகளான வஸதுககளுககு துககததோடு சாவி

---

[1] புருஷஸூகதம [2] சாநதோகயோபநிஷத, 8—1

பா] மிகவும் அற்பங்களாகியும், க்ஷணத்திற்குள் அழியக் கூடியவைகளாகியும் முன் செய்த காமங்களுக்குத்தக்கபடி தேஹமாகியும் இந்த்ரியங்களாகியும் அனுபவிக்கத்தக்கவைகளாகியும் இருக்கிற வஸ்துக்களினால் மயக்கப்பட்ட தேவதை, பசு, மனுஷ்யன், ஸ்தாவரம், இவைகளாகப் பிரிந்திருக்கிற இந்த லோகம் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை. கங.

தா] ருக்கை விடமுடியாதென்று தாத்பர்யம் 'மிகவும் அற்பங்களாகியும்' என்பதற்கு அவரவர் காமங்களுக்குத்தக்கபடி உண்டாகிற முக்குணமயங்களான போகங்களும் அந்தக் காமங்களுக்குத்தக்கபடி அற்பங்கள் என்று தாத்பர்யம். 'க்ஷணத்திற்குள் அழியக்கூடியவைகளாகியும்' என்றதற்கு அந்தக் காமங்கள் ஒழிந்தால் பிறகு ஒரு க்ஷணமும் நிற்கச் சக்தியற்றவைகள் என்று தாத்பர்யம். ஸத்வகுணத்தினால் மோஹம் எப்படி உண்டாகும் என்னில் இவ்விதமாக ஸமாதானம் சொல்ல வேண்டியது. விஷம் கலந்த அன்னத்தில் தேனைக் கலந்தால் அது மூடனுக்கு எப்படி இதை நாம் சாப்பிடவேண்டும் என்கிற ஆசையை உண்டாக்குகிறதோ அப்படியே அவனவன் காமத்துக்குத்தக்கபடி அனிஷ்டத்தில் முடிவு பெறுகிற அற்பஸுகத்துக்குக் காரணமாகையினால் ஸத்வகுணமே மோஹத்துக்குக் காரணமென்பது உசிதம் என்று 'ஸர்வம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேவதை என்னும் ஜாதிக்குட்பட்ட ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், முதலியவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது. 'ஜகம்' என்னும் பதமானது ப்ரமாணத்தால் கண்டறியப்படுகிற அனுபவிக்கும் ஜீவாத்மாக்களின் கூட்டங்கள் விசித்திரங்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. 'ஜகத்' என்னும் பதமும் அசேதனத்தோடு சேர்ந்த சேதனங்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'தேவதை' என்பவை முதலானது சொல்லப்பட்டது. [1] 'ப்ரஹ்மாத்யாஸ் ஸகலா தேவா மனுஷ்யா: பஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயா மஹாவர்த்தே மோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:॥' என்றிவை முதலியது இங்கே அனுஸந்திக்கத்தக்கது. கங.

---

[1] விஷ்ணுபுராணம் 5-30-17 பருமமாதயா பிருமமா முதலிய ஸகலா எல்லா 'தேவா' தேவதைகளும் ததா அப்படியே 'மனுஷ்யா' மனுஷ்யர்களும் 'விஷ்ணுமாயா பகவன்மாயையகிற மஹாவர்த்த' பெரிய சுழலாலுண்டாக்கப்பட்ட 'மோஹ' அஜ்ஞானமாகிற 'அந்ததமஸா' இருட்டினால் வருகா மறைக்கப்பட்டவர்கள்

பா அ] ஸ்வபாவத்தினாலேயே எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய ஆனந்த ஸ்வரூபனாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் எப்பொழுதும் ஒரேவிதமான ஸ்வபாவத்தை உடையவனாகவும் லோகத்தில் இருக்கும் வஸ்துக்களிலுள்ள அநுபவிக்கக்கூடிய ஸ்வபாவங்களினால் மிகவும் சிறந்தவனாகவும் இருக்கிற நீர் இருக்கும்பொழுது மிகவும் அற்பங்களாயும் குணமயங்களாயும் அழிவுள்ளவைகளாகவுமிருக்கிற வஸ்துக்களில் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் இது அநுபவிக்கக்கூடியது என்கிற புத்தி எப்படி உண்டாகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— ௧௪]

தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா । ௧௪½

பதம்] தைவீ தேவனாகிய என்னால் உண்டாக்கப்பட்டதும், குணமயீ ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்ததுமான ஏஷா இந்த, மம என்னுடைய, மாயா ப்ரக்ருதியானது, துரத்யயா தாண்ட முடியாதது அல்லவா? ௧௪¹

தா] வஸ்துக்களின் ஸ்திதி கீழ்ச் சொல்லியபடியிருக்கும்பொழுது இந்த மோஹம் உண்டாவதே பொருந்தாதே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு "தைவீ ஹ்யேஷா" என்கிற ஶ்லோகம் ஸமாதானம் சொல்லுகிறதென்று அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—'ஸ்வபாவத்தினாலேயே' என்றாரம்பித்து 'எல்லா' என்பதற்கு ஸத்வகுணம் மேலிட்டிருக்கிறபடியினாலே தத்வஜ்ஞானத்துக்கழிவில்லாதிருக்கிற தேவஜாதிக்கும் என்று தாத்பர்யம் உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததும் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது உயர்ந்ததைச் சொல்லுவதே பதத்துக்கு ஸ்வபாவம் என்பது 'ஆத்மாக்களுக்கும்' என்பதினால் காட்டப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஹி என்னும் பதம் தாண்டமுடியாமைக்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது 'தைவீ' என்னும் பதத்திலிருக்கும் விக்ருதிக்கு தேவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது என்றர்த்தம் 'திவு க்ரீடா" என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிற "திவு" என்கிற தாதுவிலிருந்து தேவ என்னும் பதம் உண்டானது இத்தால் தேவனுடைய தன்சக்தியை என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமும் குறிக்கப்பட்டது 'தைவீ மம" என்னும் பதங்களாலுண்டாகிற, மாயையை ஸ்ருஷ்டித்த தேவன் வேறு என்னும் ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காக 'என்னாலே' என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்வதந்த்ரனையும் அகடிதகடனா ஸாமர்த்யமுள்ளவனையு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பா]மாயா என்னும் பதம் பொய் என்கிற அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதல்ல இந்திரஜால வித்தையை செய்கிறவன் முதலியவரிடத்திலும் சில மந்த்ரங்களினாலும், ஔஷதம் முதலியவைகளினாலும் பொய்யான வஸ்துவைப் பற்றிய உண்மையான புத்தியையுண்டாக்கிறபடியினால் மாயாவீ என்று

தா] 'தேநமாயாஸஹஸ்ரம்' என்கிற இடத்தில் பொய்யான வஸ்துவைச் சொல்லுகிறதென்பது ஊகிக்கவும் முடியாது ஏனெனில் பொய்யாகியவஸ்து ஆயுதமாகச் சொல்லத்தக்கதல்ல ஆகையினால் என்று தாத்பர்யம் முதலான என்னும் பதத்தினால் 'மாயயா த்வம்வேத்தி ப்ராணிநாம் ஶுபாஶுபம்' தேவமாயேவ நிர்மிதா என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன மேலும் [3] தண்டநீதியில் ஸாமம் முதலிய நான்கு உபாயங்களை நிரூபித்தபின்பு இன்னும் சில மாயா, உபேக்ஷா, இந்த்ரஜாலம் முதலிய அமுக்யங்களான மூன்று உபாயங்கள் சொல்லப்பட்டன அதில் மாயையாவது ஒருவிதமாக இருக்கும் வஸ்துவை வேறுவிதமாகமாற்றும் ஶக்தி இந்திரஜாலமாவது, ஒருவிதமாக இருக்கும் வஸ்துவை வேறுவிதமாகக்காட்டும் ஶக்தி, என்று பிரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் 'மாயாவீ" என்னும் பதம் உண்மையானவஸ்துவைக் குறிக்கத்தே, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— ஆதலால் என்று 'மாயா' என்னும் பதத்தின் ப்ரயோகமானது உண்மையான வஸ்துவைக் குறிக்கதாகையினால், என்று அர்த்தம் பொய்யான வஸ்துவைக்காட்டுகிறவர்களிடத்தில் மாயையின் ஸம்பந்தமிருக்கிறபடியினால் 'மாயாவீ' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் 'மாயா' என்னும் பதம் பொய்யான வஸ்துவினிடத்திலும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதே? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—' இந்திர ஜால வித்தையை செய்கிறவன்' என்று ஆரம்பித்து பொய்யாக இருந்தாலும் போலவே பொய்யானவஸ்துவை உண்டாக்குதலும் "மாயா" என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமல்ல, என்று காட்டுவதற்காக உண

---

[1] 'ப்ராணிநாம் ஜந்துக்களுடைய ஶுபாஶுபம் பாபபுண்யங்களை மாயயா தன்னுடைய ஞானத்தினால் 'ஸததம் எம்பொழுதும், 'வேத்தி அறிகிறான்

[2] ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாலகாண்டம் I—26 'தேவமாயேவ தேவதைகளின் மாயைபோல நிர்மிதா ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட (ஸீதை) என்று சொல்லிக்கொள்ளவும்

[3] நீதிசாஸ்த்ரம்

[illegible] பிறந்து [illegible] விட்ட [illegible]
[illegible] வைகளே [illegible]
[illegible] அர [illegible]
[illegible] களில் [illegible]
[illegible] திக்கு [illegible]
[illegible] (சடடிலசள [illegible])

[illegible]

பா] என்பதுபோல் உபசாரமாக ஏற்பட்டது இந்தக்குணமய மாயுமுன்மை
யுமான பகவானுடைய மாயையே "மாயையை ப்ரக்ருதி என்று அறி'

தா] மையினாலேயே அதின் குணத்தின் ஸம்பந்தமும் வெகுதூரமாகிராக
ரிக்கப்பட்டது மேலும் பொய்யாகிய முத்துச்சிப்பியில் பாவிக்கப்
பட்ட வெள்ளி முதலியவைகளில் மாயை என்னும் பதத்தின் ப்ர
யோகம் இல்லாமையினால் பொய்யான சில வஸ்துக்களில் தான்
அப்படி ப்ரயோகிப்பது உண்டு என்று சொல்லவேண்டும் அப்படிச்
சிலவற்றிற்கு என்ன விசேஷம் என்று யோசித்துப்பார்க்குமிடத்து
நாம் சொன்னவிசேஷத்திலேயே முடிவு பெறும் என்று [1] ஸம்
ஹிதொக மஹிதெ [illegible] ஜாநதெ । [illegible] விஸா
லாக்ஷம் தவ [illegible] ஹாம் ॥ யொமஹி [illegible]
என்றிவை முதலான இடங்களிலும் பகவான் விசித்ரமான கார்யங்
களைச் செய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறபடியினாலாவது ப்ரக்ருதி
என்னும் வஸ்துவுக்கு அபிமானிதேவதையாக இருக்கிறபடியினாலா
வது ஸ்ரீலக்ஷ்மியைக்குறித்து 'மாயா'' (மாயை) என்னும்பதம் சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் விசித்ரங்களான கார்யங்களைச்செய்
கையே மாயை என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுவதற்குக் காரண
மாகிறது என்பது, யுக்தமதான என்பது ஸ்ருதியிலும் விசித்ரமான ஸ்ரு
ஷ்டிக்குக் காரணமாகிய உண்மையான ப்ரக்ருதியிலேயே மாயை என
னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார் —
இந்த' என்று ஆரம்பித்து இந்த ஸ்ருதியில் இருக்கும் "மஹா
மாய:' என்னும் பதமானது ருத்ரனைச் சொல்லுகிறது, என்கிற
பரமதத்தை நீக்குவதற்காக 'பகவானுடைய' என்று சொல்லப்பட்டது
ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்தும் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லி இருக்
கும் பதங்கள் வருவதினாலே புருஷஸூக்தத்தை ஞாபகப்படுத்துகிற

---

* ஸ்வேதாஸ்வதர உபநிஷத்து 4-10

1 தேவ ஏதேவனே த்வம்ஹி [illegible] யோவெனி லோகத்தி லோகத்துக்கெ
[illegible] த்வாம் உன்னை, 'தவ உன்னுடைய பூர்வபரிகரஹாம் முதல
பத்நியான விசாலாக்ஷீம் அகன்ற கண்களையுடைய மாயாமருதே லக்ஷ்மியை
விட்டு கேசித் ஒருவரும் நபாஜானதே அறியவில்லை

யோகநித்ரை என்றும் மஹா மாயை என்றும் ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்குப் பெயர்
என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும்

[illegible]

[illegible] இரு [illegible] பருகி [illegible]

[illegible]

[illegible] மனைவை [illegible]

[illegible]

[illegible]

பா அ] இநத பரகருதியை விடுவிததுககொளவதறகு உபாயத தைச சொலலுகிறா— கச

மாமேவ யெ பரபதயநதெ மாயாமெதாம தரநதி தெ ।   கச

ப ரை] யெ எவாகள மாமெவ எனனையே, பரபதயநதெ ஶர ணமாக அடைகிறாகளோ தெ அவாகள, ஏதாம இநத மாயாம பர கருதியை, தரநதி தாணடுகிறாகள கச

பா]ஸதய ஸஙகலபனும மிகுநத தயையை உடையவனும வயத யாஸஙகளை யோசிககாமல எலலாஜனஙகளையும காபபாறறுகிறவனும

தா]கீழசசொனன ஆகேஷபததிறகுப பரிஹாரம செயகிறா— ஆகையி ஞல எனறு ஆரமபிதது சரு

[1] "பரகருதயாமநாதிரோயிஸரணாமதி' எனகிற ஶலோ கததில "ஶரணாமதி' எனபதறகு முன அதை நிவருததி செய வதறகாக எனறு வைததுக கொளளவேணடியது, எனறு காடடிக கொணடு மேல காநததததுககு அவதாரிகை சொலலுகிறா – இநத பரகருதியை எனறாரமபிதது எவனுடைய உததரவிஞல தாணட முடியாத விலஙகு ஏறபடடதோ அதன நிவருததியும அவனுலே யேசெயயவேணடியது எனறு "மாமேவ (எனனையே) எனபதின அபிபபாயம எனறு காடடுகிறா—'ஸதய ஸஙகலபனும எனறாரம பிதது பநதததைபபறறிய ஸஙகலபம மாததிரம ஸதயம எனபதிலலை பின னை மோக்ஷததைபபறறின ஸஙகலபமும ஸதயமே, ஆகையால அவனே சரணமாக அடையததககவன எனறு தாதபாயம ஶகதியுளளவ ஞை இருநதாலும தயையிலலாதவனைச சரணமாக அடைவதிஞல ஒரு பரயோஜனமுமிலலை ஆகையிஞல—'மிகுநத தயையையுடைய வனும' எனறு சொலலபபடடது தயையையுடையவனுயிருநதா லும லோகதது மனிதரைபபோல அவனுககு, இவன அஙகீகரிககததகக வன இவன அஙகீகரிககததகாதவன எனகிற வயதயாஸமிருககும பக்ஷததில பொறுகக முடியாத அபசாரஙகளைச செயதுகொணடிருககிற இநத ஜனததிறகு அபபடிபபடடவனைசசரணமாக அடைவதால எனன பரயோஜனம எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானமாக 'வயதயாஸங களை எனறாரமபிததுச சொலலபபடடது காககை, ஸுகரீவன என

---

1 கதாகதஸஙகரஹம IIசலோகம

பா] இருக்கிற என்னையே எவர்கள் ஶரணமாக அடைகிறார்களோ, அவர்கள் என்னுடையதாயும் குணமயமாயும் இருக்கிற இந்த ப்ரக்ருதியை விட்டு என்னையே உபாஸனம் செய்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்   சசு

பா அ] பகவானைப் பற்றின உபாஸனத்தையுண்டாக்குகிற பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தியை ஏன் எல்லோரும் செய்கிறதில்லை? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—

ந மாம் துஷ்க்ருதிநோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா: ।
மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பாவமாஶ்ரிதா: ॥   கரு

பதவுரை] மூடா: தெரியாதவர்கள் நராதமா: மனிதர்களுக்குள் தாழ்ந்தவர்கள் மாயயா மாயையினால் அபஹ்ருதஜ்ஞாநா: அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்கள் ஆஸுரம் அஸுரர்களுடையதான பாவம் ஸ்வபாவத்தை ஆஶ்ரிதா: அடைந்தவர்கள் (ஆகிய நான்கு விதமான) துஷ்க்ருதிந: பாபம் செய்தவர்கள் மாம் என்னை ந ப்ரபத்யந்தே ஶரணமாக அடைகிறதில்லை   கரு

தா] னுமக்குரங்கு விபீஷணன் தவிர பதி, முதலியவர்கள் விஷயத்தில் இது ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது "யதிவா ராவண: ஸ்வயம்" என்று அவனுடைய வார்த்தையுமிருக்கிறது. வணதாம்' (இரக) என்பதின் அபிப்ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'என்னுடையதாயும் குணமயமாயும் இருக்கிற' என்று அப்படியிருந்தாலும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. உபாஸனத்தைச் சொல்லும் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணப்படியினாலும் மேலே சொல்லப்போகிற [2] ஆர்த்தன் முதலிய நான்குவித அதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கவேண்டியதாகையினாலும் உபாஸனத்துக்கு அங்கமான ப்ரபத்தியே இங்கு சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இந்த ப்ரக்ருதியை விட்டு' என்றுரைமிக்கது   சசு

---

1 *ஶ்ரீராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 18-35 ராவண ராவணன் ஸ்வயம் [illegible] தானேவந்திருந்தபோதிலும் (அழைத்துக்கொண்டுவா) என்று மேலே சேர்த்துக்கொள்ளவும்*

பாபத்தைப் பண்ணினவர்கள் ப்ரக்ருதியைத் தாண்டி மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள் என்று சொன்னதை ஆர்த்தன் முதலியவர்களுக்கு (மோக்ஷம் பரமை [illegible] ஸ்வாயமே பரம [illegible] எல்லோருக்கும் பொதுவாகாது என்றறியவும்

பா அ] இந்த ப்ரக்ருதியை விடுவித்துக்கொள்வதற்கு உபாயத்தைச் சொல்லுகிறார்— கச

மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே । கச

ப ரை] யே எவர்கள் மாமேவ என்னையே, ப்ரபத்யந்தே ஶரணமாக அடைகிறார்களோ தே அவர்கள், ஏதாம் இந்த மாயாம் ப்ரக்ருதியை, தரந்தி தாண்டுகிறார்கள் கச

பா]ஸத்ய ஸங்கல்பனும் மிகுந்த தயையை உடையவனும் வ்யத்யாஸங்களை யோசிக்காமல் எல்லாஜனங்களையும் காப்பாற்றுகிறவனும்

தா]கீழ்ச்சொன்ன ஆக்ஷேபத்திற்குப் பரிஹாரம் செய்கிறார்— ஆகையினால் என்று ஆரம்பித்து சரு

[1] "ப்ரக்ருத்யாவ்ருதிரோயிப்ராணாமதி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் "ஶரணாமதி" என்பதற்கு முன் அதை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டியது, என்று காட்டிக் கொண்டு மேல் கரந்தத்துக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார் இந்த ப்ரக்ருதியை என்றாரம்பித்து எவனுடைய உத்தாரினால் தாண்ட முடியாத விலங்கு ஏற்பட்டதோ அதன் நிவ்ருத்தியும் அவனாலேயே செய்யவேண்டியது என்று 'மாமேவ' (என்னையே) என்பதின் அபிப்ராயம் என்று காட்டுகிறார்— 'ஸத்ய ஸங்கல்பனும்' என்றாரம்பித்து பந்தத்தைப்பற்றிய ஸங்கல்பம் மாத்ரம் ஸத்யம் என்பதில்லை பின்னை மோக்ஷத்தைப்பற்றின ஸங்கல்பமும் ஸத்யமே, ஆகையால் அவனே சரணமாக அடையத்தக்கவன் என்று தாத்பர்யம் ஶக்தியுள்ளவனாக இருந்தாலும் தயையில்லாதவனைச் சரணமாக அடைவதினால் ஒரு ப்ரயோஜனமுமில்லை ஆகையினால்—'மிகுந்த தயையையுடையவனும்' என்று சொல்லப்பட்டது தயையையுடையவனாயிருந்தாலும் லோகத்து மனிதனைப்போல் அவனுக்கு, இவன் அங்கீகரிக்கத்தக்கவன் இவன் அங்கீகரிக்கத்தகாதவன், என்கிற வ்யத்யாஸமிருக்கும் பக்ஷத்தில் பொறுக்க முடியாத அபசாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற இந்த ஜனத்திற்கு அப்படிப்பட்டவனைச்சரணமாக அடைவதால் என்ன ப்ரயோஜனம் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக 'வ்யத்யாஸங்களை' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, காகம், ஸுக்ரீவன் என

[1] கதாகத்ரயங்கள்ஹம் II ஶ்லோகம்

பா] இருக்கிற என்னையே எவர்கள் ஶரணமாக அடைகிறார்களோ அவர்கள் என்னுடையதாயும் குணமயமாயும் இருக்கிற இந்த ப்ரக்ருதியை விட்டு என்னையே உபாஸனம் செய்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்   ௧௪

பா அ] பகவானைப் பற்றின உபாஸனத்தையுண்டாக்குகிற பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தியை ஏன் எல்லோரும் செய்கிறதில்லை? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—

ந மாம் துஷ்க்ருதினோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா: ।
மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ஆஸுரம் பாவமாஶ்ரிதா: ॥   ௧௫

பதவுரை] மூடா: தெரியாதவர்கள் நராதமா: மனிதர்களுக்குள் தாழ்ந்தவர்கள் மாயயா மாயையினால் அபஹ்ருதஜ்ஞாநா: அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்கள் ஆஸுரம் அஸுரர்களுடையதான பாவம் ஸ்வபாவத்தை ஆஶ்ரிதா: அடைந்தவர்கள் (ஆகிய நான்கு விதமான) துஷ்க்ருதின: பாவம் செய்தவர்கள் மாம் என்னை ந ப்ரபத்யந்தே ஶரணமாக அடைகிறதில்லை   ௧௫

தா] ஸுக்ரீவனுக்கு விபீஷணன் தவிர, ராவணன் முதலியவர்கள் விஷயத்திலும் இது ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது [1]“யதி வா ராவணஸ்ஸ்வயம்” என்று அவனுடைய வார்த்தையுமிருக்கிறது ‘மாம்’ (இங்கு) என்பதின் அபிப்ராயத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—‘என்னுடையதாயும் குணமயமாயும் இருக்கிற’ என்று அப்படியிருந்தாலும் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது உபாஸனத்தைச் சொல்லும் ஶாஸ்த்ரமானபடியினாலும் மேலே சொல்லப்போகிற [2] ஆர்த்தன் முதலிய நான்குவித அதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கவேண்டியதாகையினாலும் உபாஸனத்துக்கு அங்கமான ப்ரபத்தியே இங்கு சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘இந்த ப்ரக்ருதியை விட்டு’ என்றாம் இது   ௧௪

---

1 ஸ்ரீராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 18–35 ராவணன் தானே ஸ்வயமாக வந்திருந்தபோதிலும் (அங்கீகரித்துக்கொண்டுவா) என்று மேலே சேர்த்துக்கொள்ளவும்

2 பாபத்தில் பண்ணினவர்கள் ப்ரக்ருதியைத் தாண்டி மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள் என்று சொன்னதை ஆர்த்தன் முதலியவர்களுக்கு மோக்ஷம் பரமமை சமமாயமே பரம ப்ரக்ருதியை எல்லோருக்கும் பொதுவாகாது என்றறியவும்

பா] பாபகாமங்களைச் செய்தவர்கள் என்னைச் சரணமாக அடைகிறதில்லை அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பாவங்களின் தாரதம்யத்தினால் மூடர்கள் என்றும் நராதமர்கள் என்றும், ' மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா ' (மாயையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தை உடையவர்கள்) என்றும், ' ஆஸுரம் பாவமாஶ்ரிதா ' (ஆஸுரஸ்வபாவத்தை உடையவர்கள்) என்றும் நான்குவிதமாகிறார்கள் மூடர்களாவது விபரீதமான ஞானத்தை உடையவர்கள் அதாவது கீழ்ச்சொன்னபடி பகவானுக்கு

தா] ' ப்ரபத்யந்தே ' (எவர்கள் சரணமாக அடைகிறார்களோ) என்று ஏன் தனித்துச்சொல்லவேண்டும் என்கிற ஆக்ஷேபத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு கேட்கிறார்— பகவானிடத்தில் என்றாரம்பித்து புண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள், பாவங்களைச் செய்தவர்கள் என்கிற வ்யத்யாஸம் நோக்கக்கேள்விக்கு பதில் அவர்களுக்குள் தாரதம்யத்தைச் சொல்லியிருப்பதோ விடவேண்டிய ஆகாரங்களில் முக்யமானதையும் அங்கீகரிக்கவேண்டிய ஆகாரங்களில் முக்யமானதையும் தெரியப்படுத்துவதற்காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'பாபகாமங்களைச் செய்தவர்கள்' என்றாரம்பித்து மேல் ஶ்லோகத்தில் இருக்கும் ' சதுர்விதா ' என்னும் பதம் இவ்விடத்திலும் நான்கு விதமானவகுப்பையுடைய மனிதர்களை எடுத்திருப்பதினால் அவ்விடத்திலிருந்து இழுத்துச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது 'ஜநா '' என்பது முதலிய விஶேஷணங்கள் ஒரே இடத்திலேயே ஒன்று சேர்ந்தவைகளாக ஏன் இருக்கக்கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதற்காக, இந்த நான்கு பதங்களுக்கும் வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—மூடர்களாக இருக்கை மாயையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களாக இருக்கை இவை இரண்டிற்கும் நடுவில் ஒருவிசேஷத்தை ''நராதமா ' (மனிதர்களுக்குள் அதமர்கள்) என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— பகவானுடைய என்றாரம்பித்து உபநிஷத்துக்களில் சொன்ன அர்த்தங்களில் ஸம்சயம் இல்லாமற்போனாலும் எல்லாலோகங்களிலும் ப்ரஸித்தங்களான இதிஹாஸபுராணம் முதலியவைகளினால் பொதுவான ஞானம் உண்டாயிருக்கிறது மேருபர்வதம் முதலியவைகளிடத்திற்போல் ஸம்ஶயம் என்கிற ஞானம் இல்லாமையால் அவனை ஆஶ்ரயிப்பதற்கு யோக்யதையில்லை ஞானம் உண்டானாலல்லவோ அதை அபஹரிக்கலாம்,

பா]ஶேஷமாக இருக்கையையே ஸ்வபாவமாக உடைய தன்னையும் அனு பவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களின் கூட்டத்தையும் தனக்கு ஶேஷமாக எண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் நராதமர்கள் (மனிதர்களுக்குள் அதமர்கள்) ஆவது பகவானுடைய ஸ்வரூபம் போதுவாக அறியப்பட் டிருந்தபோதிலும் அவனை ஆஶ்ரயிப்பதற்கு யோக்யதை இல்லாதவர் கள் 'மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநா:' (மாயையினால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தை உடையவர்கள்) ஆவது—என்னைப்பற்றியும் என்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தைப்பற்றியும் எவர்களுக்கு உண்டான ஞானம் இது அஸம் பாவிதம் என்று தெரிவிக்கக்கூடிய கபடயுக்திகளினால் அபஹரிக்கப் பட்டதோ அவர்கள் 'ஆஸுரம்பாவமாஶ்ரிதா:' (அஸுரர்களு டைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவர்கள்) ஆவது—என்னைப்பற்றியும் என்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தைப்பற்றியும் எவர்களுக்கு மிகவும் உறுதி

தா] அதுவும் விசித்ரமான மயக்கங்களை உண்டாக்குகிறபடியினால் மாயை என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்ற குதர்க்கிகளுடைய வும் பாஷண்டிகளுடையவும் கபடயுக்திகளாலேயே என்கிற அபிப்ரா யத்தினால் சொல்லுகிறார்—என்னைப்பற்றியும் என்றாரம்பித்து

ஆஸுரம்பாவமாஶ்ரிதா: (அஸுரர்களுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவர்கள்) என்கிற விது அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தை உடையவர்களைப் பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—மிகவும் உறுதியாக உண்டான என்று நன்றுபக ஶ்ரேஷ்டிக்கப்பட்டமா கிரியாச ப்ரமாணங்களினாலும் யுக்திகளினாலும் மறுக்கமுடியாதபடி ரிஸ்சயிக்கப்பட்ட என்று அர்த்தம் ஆஸுரம்பாவம்' என் பதற்கு அஸுரர்களுடைய ஸ்வபாவம் என்று அர்த்தம் அஸு ரர்கள் பகவானை மிகுந்த ஶக்தியுள்ளவன் என்று தெரிந்து கொண்டே த்வேஷம் செய்கிறார்களல்லவா பதினாறாவது அத் யாயத்தில் ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளின் ஸ்வபாவம் சொல்லப்படுகிறது 1 'விஷ்ணுபக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்ததாஸுர:' என்று சொல்லியிருக்கும் ந்யாயத்தினாலும் அஸுரர்களின் ஸ்வபாவமா வது பகவானிடத்தில் த்வேஷமான என்கிற, அபிப்ராயத்தினால்

---

1 மஹாபாரதம் விஷ்ணுதர்மம் 109–74 'விஷ்ணுபக்திபர: விஷ்ணுவினி டத்தில் பக்தியுள்ளவன், தேவ: தேவாம்சமுள்ளவன், 'ததா அப்படியே விபரீத: அதற்குமாறான ஸ்வபாவமுள்ளவன் அஸுர: அஸுரஸ்வபாவ முள்ளவன்

பா]யாக உண்டான ஞானம் அவர்களுக்கே என்னிடத்தில் த்வேஷத் திற்குக்காரணமாகிறது அவர்கள் இதில் முதலில் சொன்னவர்களை விட மேன்மேலும் சொல்லப்பட்டவர்கள் அதிக பாபிகள் ௧௫

சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிநோ(அ)ர்ஜுந ।
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தா²ர்தீ² ஜ்ஞாநீ ச ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥ ௧௬

ப தை] ப⁴ரதர்ஷப⁴ பரதவம்சத்தில் ஶ்ரேஷ்டனே, அர்ஜுந ஓ அர்ஜுனனே ஸுக்ருதிந புண்யகாமங்களைச் செய்தவர்களாகிய ஆர்த: கெட்டுப்போன ஐஶ்வர்யம் மறுபடியும் கிடைக்கவேண்டும் எனகிற எண்ணமுள்ளவனும், அர்தா²ர்தீ² புதிதான ஐஶ்வர்யம் கிடைக்கவேண்டும் எனகிற எண்ணமுள்ளவனும் ஜிஜ்ஞாஸு: கைவல்யத்தை விரும்புகிறவனும் ஜ்ஞாநீ ச பகவானுடைய திருவடியை விரும்புகிறவனுமாகிய சதுர்விதா: நான்கு வகையான, ஜநா: ஜனங்கள் மாம் என்னை ப⁴ஜந்தே உபாஸிக்கிறார்கள் ௧௬

பா] புண்யகாமங்களைச் செய்தவர்கள் என்னை ஶரணமாக அடை

தா] த்வேஷத்திற்குக் காரணம்' என்று சொல்லப்பட்டது இவர்களுக்குள் மேன்மேலும் சொல்லப்பட்டவர்கள் ஞானத்தினால் மேன்மையுடையவர்கள் ஆதலால், சிறந்தவர்கள் என்கிற பரமமுறைமாகும் ஆதலால் அதை நிராகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்— இதில் முதலில் சொன்னவர்களை விட' என்று ஆரம்பித்து 1 "விஶேஷிதக ஜ்ஞ ஜ்ஞானம்" எனகிற ந்யாயத்தினால் அதிகமான ஞானமே இவ்விடத்தில் அதிக பாபி ஆவதற்குக் காரணம் ஞானம் அதிசமாக இருந்தாலும் பகவானிடத்தில் பராங்முகமாய் இருப்பது அதிசமான பழைய பாபத்தினாலேயே, என்று தாத்பர்யம் ௧௫

'சதுர்விதா⁴ ப⁴ஜந்தே' என்கிற இடத்தில் பக்தியோகத்தில் முடிவுபெறுகிற ப்ரபத்தி சொல்லப்படுகிறது முன் ஶ்லோகத்தில் 'ந ப்ரபத்³யந்தே' (ஶரணமாக அடைகிறதில்லை) என்று அதையே நிஷேதித்து இருப்பதினாலே அந்த விதிப்பதே உசிதமாகையினாலே

---

1 கௌதமதர்மம் 12-6 'விதுஷ தெரிந்தவனுடைய அதிகாரமே அக்ரமத்தில் தண்டப்யஸ்தவம் அதிகரிக்கும்

பா] ந்து என்னை உபாஸிக்கிறார்கள் அ ர்களும் தங்கள் தங்கள் புண்ய காமங்களின் தாரதம்யத்தினால் நான்கு விதமாவர்கள் புண்யங்களின் மிகுதியினால் ஞானம் விசேஷமாக உண்டாகிறபடியினால் மேன்மேலும் சொல்லப்பட்டவர்கள் அதிகமாகச் சிறந்தவர்களாகிறார்கள் ‘ஆர்த்த:’ ஆவது முன்னிருந்த நிலை தவறினவன் அதாவது நழுவிப்போன ஐஸ்வர்யத்தை உடையவனாய் மறுபடியும் அதை அடையவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவன் ‘அர்த்தார்த்தீ’ ஆவது இதுவரையிலும் ஐஸ்வர்யத்தை அடையாதவனாக இருந்து ஐஸ்வர்யத்தை அடையவேண்டும் என்கிற ஆசையை உடையவன் இவ்விருவருக்கும் முன் இருந்த நிலையில் பேதமமாத்திரமுள்ளது ஐஸ்வர்யத்தைப்பற்றியதா

தா] என்கிற அபிப்ராயத்தினால்—‘என்னை ஸரணமாக அடைந்தவர்’ என்று சொல்லப்பட்டது புண்யங்களாச் செய்தவர்கள் என்பது, எல்லோருக்கும் ஸமமாக இருக்கும்போழுது அதிகாரிகளுக்குள் பேதம் எப்படி ஏற்பட்டது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக ‘புண்ய காமங்களின் தாரதம்யத்தினால்’ என்று சொல்லப்பட்டது தாரதம்யத்தை விவரிக்கிறார்—‘புண்யங்களின் மிகுதியினால்’ என்று விஸ்வாஸம் முதலியவை காரணமாக இருந்தபோதிலும் ஞானத்திற்கு விசேஷம் ப்ரயோஜனங்களினுண்டான ஆசைகளின் வ்யத்யாஸத்தினால் ஏற்பட்டது இவ்விடத்தில் ‘ஆர்த்த:’ என்னும் பதமானது ஆர்த்திக்குக் காரணமான முன் தசையிலிருந்து நழுவினதைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘முன்னிருந்த நிலை தவறினவன்’ என்று ஆர்த்தன் பகவானை உபாஸனம் செய்வது தன் ஆர்த்தி நிவ்ருத்திக்காகவே என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அதாவது’ என்று ஆரம்பித்து ஸ்லோகத்தில் சொல்லி இருக்கிற வரிசைக்ரமத்தை விட வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்படும் வரிசைக்ரமம் ப்ரபலமாகையினால் ஜிஜ்ஞாஸுக்கு முந்தியே அர்த்தார்த்தியை எடுத்து ஆர்த்தனை விட அவனுக்கு வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டுகிறார்—இதுவரையிலும் என்று ஆரம்பித்து ‘அர்த்த’ என்னும் பதமானது இவ்விடத்தில் பாரார்த்திகத்தக்குறிய போகங்களைச் சொல்லுகிறது ப்ரசங்கை முன்னிட்டு அல்லவோ அதிகாரிகளின் பேதம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது ஆர்த்தர்களுக்கு ஆர்த்தார்த்திக்கும் ஐஸ்வர்யம் ஒன்றேயாகும் அவர்களுக்குள் ப்ரிவு வேறுவேறுகையினால் பேதம் ... ப்பட்டது ... இப்படியே இன்னும்

யா]கையினால் இவ்விருவர்க்கும் அதிகாரம் ஒன்றே ‘ஜிஜ்ஞாஸு’ ஆவது ப்ரக்ருதியை விட்டு நீங்கின ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

தா]சில பேதங்களும் சொல்லமுடியுமோ? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘இவ்விருவர்க்கும்’ என்று ஆரம்பித்து. ப்ரஸித்தமான உட்பிரிவைக்கொண்டு அவர்களுக்கிருக்கும் விசேஷத்தைக் காட்டியிருக்கிறது, என்று தாத்பர்யம். ‘ஜிஜ்ஞாஸு’ என்னும் பதத்தினால் ஞானத்தை விரும்புகிறவன் ஆவது பகவானை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசையுள்ளவன் சொல்லப்படுகிறான் ஆவது என்றுவது அன்றியே ‘¹ யூயம் ஜிஜ்ஞாஸவோ பக்தா:’ என்று ஏகதா முதலியவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப்போல பக்தியும் விச்வாஸமும் இல்லாமல் கேவலம் அபேக்ஷையினால்மாத்ரம் பகவானைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்கிற எண்ணமுள்ளவனாவது சொல்லப்படுகிறான் என்றுவது ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது? மேலும் ² ‘ஆரோக்யம் பாஸ்கராதிச்சேத் தனமிச்சேத் ஹுதாசனாத் | ஈச்வராத் ஜ்ஞானமிச்சேத் மோக்ஷமிச்சேத் ஜனார்த்தனாத் ||’ என்று சொல்லப்பட்ட நான்குவித அதிகாரிகளும் சொல்லப்படுவதாகத் தோன்றுகிறபடியினால் இங்கு ‘ஜிஜ்ஞாஸு’ என்று சொல்லப்பட்டவனும் ஆர்த்த இடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஞானத்தை விரும்புகிறவனாக இருப்பதே உசிதம் என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘ப்ரக்ருதியை விட்டு’ என்றாரம்பித்து. பகவானையறியவேண்டும் என்கிற ஆசையுள்ளவனுக்குக் கடைசியாகப் பகவானே அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டானாகையால் ஞானிக்கும் ஜிஜ்ஞாஸுவுக்கும் ப்ரயோஜனத்தில் பேதமில்லை. இவ்விடத்திலோ ப்ரயோஜனத்தின் பேதத்தினால் அதிகாரிகளின் பேதம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் ‘ஆர்த்த-

---

¹ யூயம் நீங்கள் ஜிஜ்ஞாஸவ: தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய பக்தா: பக்தர்கள்.

² மாத்ஸ்யபுராணம் 77 49 பாஸ்கராத் ஸூர்யனிடத்திலிருந்து, ஆரோக்யம் ரோகநிவ்ருத்தியை இச்சேத் விரும்பவேண்டும். ஹுதாசனாத் அக்னியினிடத்திலிருந்து தனம் செல்வத்தை இச்சேத் விரும்பவேண்டும். ஈச்வராத் ருத்ரனிடத்திலிருந்து ஜ்ஞானம் ஞானத்தை இச்சேத் விரும்பவேண்டும். ஜனார்த்தனாத் பகவானிடத்திலிருந்து மோக்ஷம் மோக்ஷத்தை இச்சேத் விரும்பவேண்டும்.

பா]அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவன் ஞானமே இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையினாலே "ஜிஜ்ஞாஸு:" (ஞானத்தை விரும்புகிறவன்) என்று சொல்லப்பட்டது. ஞானியாவது 'ஐதத்ஜ்ஞாநம் ஏகபக்திர் விசிஷ்யதே' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட பகவானுக்கு சேஷமாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொண்டவன். அதாவது ப்ரக்ருதியை விட்டுப் பிரிந்த கேவலம் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் முடிவு பெறுமல் பகவானையே அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவனாய் பகவானையே முக்யமான ப்ரயோஜனமாக நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன்.　　சகு

தா]ஐஶ்வர்யார்த்தீ என்று வெளியிலிருக்கும் ப்ரயோஜனங்களை விரும்புகிறவர்கள் சொல்லப்பட்டார்கள். பகவானை விரும்புகிறவன் ஞானி என்று சொல்லப்பட்டான். ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் அதிசயமான ஆனந்த ரூபமானது என்றும், ப்ரயோஜனம் என்றும் வேறு இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. இந்த கீதையிலும் மேலே இந்த அதிகாரிகளுக்குப் பேதம் நிரூபிக்கப்படப்போகிறது. ஆசையின் மிகுதியாயிருக்கிறபடியால் ஆத்மாவை விரும்புகிறவனைச் சொல்லுகிறது இந்த "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்னும் பதம், என்று தாத்பர்யம். ஞானத்தை விரும்புகிறவன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்னும் பதத்திற்கு ஆத்மாவை விரும்புகிறவன் என்று அர்த்தம் எப்படி சொல்லப்படுகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'ஞானமே' என்றாரம்பித்து. பரிசுத்தமான ஆத்மாவை அனுபவிப்பதாகிற ஞானம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஜ்ஞாநீ' வேறு அதிகாரி என்பதற்கு அனுகூலமாயிருக்கிற மேலே சொல்லப்போகிற விசேஷங்களை நினைத்துக்கொண்டு விசேஷமான ஞானத்தையுடையவன் என்பதைக்காட்டுகிறார்—"ஐதத்ஜ்ஞாநம்" என்றாரம்பித்து. 'கேவலம் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் முடிவுபெறுமல்' என்பதற்கு பட்டணத்திற்குப்போகவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவன் வழிப்போக்கன் நிழலுள்ள மரத்தடியில் தங்குவதைப்போல, ஜீவாத்மாவை அனுபவிப்பதிலுண்டாகும் காலக்ஷேபம் என்று தாத்பர்யம். இங்கே ஜிஜ்ஞாஸுவைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதையெல்லாம் எட்டாவது அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்போகிறோம். விசேஷமான ஞானத்திற்கு ப்ரயோஜனமாக மேலான பக்தியை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கப்பதைச் சொல்லுகிறார்—பகவானையே அடையவேண்டும

தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்விஶிஷ்யதே।
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ॥ ௧௭

பதவுரை] தேஷாம் அவர்களுக்குள், நித்யயுக்த: என்னுடன், எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கிறவனும் ஏகபக்தி: ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுமான ஜ்ஞாநீ ஞானியானவன், விஶிஷ்யதே மேலானவன். ஹி ஏனென்றால் ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு அஹம் நான், அத்யர்த்தம் மிகவும் ப்ரிய: பிரியனே (அப்படியே) ஸ: ச அவனும், மம எனக்கு ப்ரிய: பிரியன். ௧௭

தா] என்கிற ஆசையையுடையவனை என்று அதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார் — 'பகவானையே என்று' 'பகவானையே என்று' பிறகு ஆத்மாவை அநுபவிப்பதினாலுண்டாகும் சாச்வதமான ஸுகப் பொருட்காய்வாய் என்பது கருத்து. ௧௬

இப்படி பக்தர்களின் பிரிவு சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குள் ஞானியின் மேன்மையை இந்த ஶ்லோகத்தினால் காட்டுகிறார். இரா ஆசகத்தைப் போலேயும் 'சதுர்விதா ஜநா பக்தா மம ஹி தே ஶ்ருதா: । தேஷாமேகாந்திந: ஶ்ரேஷ்டாஸ்தே சைவாநந்யதேவதா: ॥ அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் । யே ச ஶிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: ॥ ஸர்வே ச்யவநதர்மாணஸ் ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்' என்று சொல்லப்போகிறார். இது ஸ்தோத்ரம் செய்வதற்காக மாத்ரமோ? என்று ஆக்ஷேபிக்கிறார் —

---

1 மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 350 34-35 'சதுர்விதா: நான்கு விதமான எவர்களும் மம என்னுடைய ஜநா: ஜனங்கள், தே அவர்கள் பக்தா: ஏவ பக்தர்களாகவே, ஶ்ருதா: சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டார்கள், தேஷாம் அவர்களுக்குள் ஏகாந்திந: ஞானிகள் ஶ்ரேஷ்டா: சிறந்தவர்கள். தே ச ஏவ அவர்களோ அநந்யதேவதா: வேறு தேவதையை உடையவர்களல்ல, நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் பலங்களில் ஆசையில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்கிற, தேஷாம் அவர்களுக்கு அஹமேவ நானே கதி: அடையவேண்டியவன். ஶிஷ்டா: மிகுதியான த்ரய: பக்தா: பக்தர்கள் யே எவர்களோ, தே அவர்களோ பலகாமா: பலன்களில் ஆசையுடையவர்களாக மதா: எண்ணப்பட்டார்கள். ஸர்வே எல்லோரும் ச்யவநதர்மாண: நழுவுதல் ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள். ப்ரதிபுத்த: து ஞானியோவெனில் மோக்ஷபாக் மோக்ஷத்தை அடைகிறவன்.

பா] அவர்களுக்குள் ஞானீ மேலானவன் ஏனெனில் நித்யமாய் சேர்ந்திருப்பவனானபடியினாலும் ஒரே இடத்தில் பக்தியையுடையவனானபடியினாலும், என்னொருவனையே ப்ரயோஜனமாகவுடைய ஞானிக்கு என்னுடன் ஸம்பந்தம் நித்யமல்லவா? மற்ற இருவர்களுக்குமோவெனில் தங்கள் இஷ்டப்ராப்தி கிடைக்கிறவரையிலும் என்னுடன் ஸம்பந்தம். அப்படியே ஞானிக்கு என்னொருவனிடத்திலேயே பக்தி. மற்ற இருவருக்குமோவெனில் தங்கள் இஷ்டபலத்திலும் அதற்கு ஸாதனமாகையினால் என்னிடத்திலும் பக்தி. ஆகையினால் அவனே மேலானவன். மேலும் ஞானிக்கு நான் மிகவும் ப்ரியனல்லவா? இங்கே

தா] ஏனெனில் என்று மேலே சொல்லியிருக்கும் இரண்டு விசேஷணங்களும் ஞானி சிறந்தவன் என்பதற்குக் காரணங்களைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லுகிறார்—'நித்யமாய்' என்று ஆரம்பித்து 'என்னொருவனையே' என்கிற முதலான வாக்யத்திற்கு அடைவிக்கிற வஞ்சிய பலன்களை அடையத்தக்கவனுமானபடியினால் பலத்தையிலும் பகவானுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டிருக்கிறது என்றதாம். ஆர்த்தனும் அர்த்தார்த்தியும் ஒரே அதிகாரிகள் என்று சேர்த்து ஸங்க்ரஹம் செய்திருக்கிறபடியினால் 'மற்ற இருவர்களுக்கும்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவனுக்கும் பலத்தையிட்டமாத்ர போக்யம் என்கிற அநுஸந்தானம் இல்லை, என்று ஏற்பட்டது. அவனுக்கு ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் பக்தி இருக்கிறபோது அவன் 'ஏக பக்தி' என்று சொல்லப்படுகிறான். இது வையாகரணர்களால் பஹுவ்ரீஹி என்று சொல்லப்படுகிறது. "ஏக" என்னும் பதத்தினால் நிச்சயப்பட்ட, உபாஸிக்கப்பட்ட வஸ்துவும் பலமும் ஒன்று, என்பதைக் காட்டிவைக்கிறதாக—'என்னொருவனிடத்திலேயே' என்று சொல்லப்பட்டது. 'விசிஷ்யதே' என்கிற முக்கிய மேற்பாதியிலுள்ள அந்த சேர்க்கை மற்றொரு காரணமும் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'மேலும்' என்று. மிகவும் உயர்ச்சேர்மையைச் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'இங்கே' என்று ஆரம்பித்து "அத்யர்த்தம்" என்றால் சொல்லத்தக்க வஸ்துக்களை அதிக்ரமித்து என்று அர்த்தம். இங்கே சொல்லத்தக்க வஸ்துக்களை அதிக்ரமிக்கையாவது, மற்ற சொல்லத்தக்க வஸ்துக்களைவிட விலக்ஷணமாக இருக்கை அதாவது இவ்விடத்தில் சொல்லமுடியாமையே என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ஞானிக்கு நான்' என்று ஆரம்பித்து இவ்வி

பா] அத்யர்த்தம் என்கிற இடத்தில் 'அர்த்த' என்னும் பதம் சொல்லத்தக்கது—என்னுமர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. ஞானிக்கு நான் எப்படிப் ப்ரியனோ அது எல்லாம் தெரிந்தவனாயும் எல்லா சக்தியுமுள்ளவனாயுமிருக்கிற என்னாலும் சொல்லமுடியாது (அவன் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கும்) ப்ரீதிக்கு அவதியில்லாமையால். அப்படியே ஞானிகளுக்குத் தலைவரான ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரீதி ¹"ஸத்வாஸக்தமதி: க்ருஷ்ணே தஶ்யமாநோ மஹோரகை: । ந விஜாநாதி காத்ராணி தத்ஸ்ம்ருத்யாஹ்லாதஸுஸ்தித: ॥" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே அவனும் எனக்குப் ப்ரியன். கள

ளா] டத்தில் சொல்லமுடியாதென்பது பகவானுடையவார்த்தையாகையினால், அவனாலும் சொல்லமுடியாது என்பது ஏற்பட்டது என்பது அபிப்ராயம்கிறார்— 'எல்லாம் தெரிந்தவன்' என்பது முதலியவை சொல்லப்பட்டன. எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டவனால் தெரிந்துகொள்ளப்படாதது எதுவோ அது இல்லாத வஸ்துவாகவே இருக்கும். ஞானிவிஷயத்தில் இவன் சக்தியற்றவனோ அந்தவிஷயத்தில் இவன் ஸர்வஜ்ஞனாகமாட்டானே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'ப்ரீதிக்கு' என்று ஆரம்பித்து. ஆகாயப்பூவைப்போல் வஸ்துவில்லாமையினால் தெரிந்துகொள்ளாமை தோஷமாகாது. அப்படி இல்லாவிடில் பரிமிதத்வமாக வேண்டிவரும். இல்லாவென்பது இல்லாமையாலே அதைச் சொல்லக்கூடிய பக்ஷமில்லை. ஆசையினாலே அப்படிப் ப்ரயோகியாததும் சக்தியில்லாமைக்குக் காரணமாகாது என்று தாத்பர்யம். 'ஹி' என்பதினால் காட்டப்பட்ட ப்ரஸித்திக்கு உதாஹரணம் காட்டுகிறார்—'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. 'ஞானிகளுக்குத் தலைவரான' என்பதினால் பிறப்பிலேயே ஏற்பட்ட எல்லையில்லாத ஞானத்தையுடைத்தாயிருக்கையும் அதைத் தடுக்கிற அநேக வாஸனைகளாலும் அநேகங்களான பயமுறுத்தல்களினாலும் அசைக்க

---

¹ விஷ்ணுபுராணம் I-17-39 க்ருஷ்ணே க்ருஷ்ணனிடத்தில் ஆஸக்தமதி: நன்றாகப் பற்றுதலையடைந்த புத்தியையுடைய ஸ: அந்த ப்ரஹ்லாதனும் மஹோரகை: பெரியபாம்புகளால் தஶ்யமான: கடிக்கப்பட்டவனாயிருந்தாலும், ஸதா எப்பொழுதும், தத்ஸ்ம்ருத்யாஹ்லாதஸுஸ்தித: பகவானை நினைப்பதினாலுண்டான ஆனந்தத்தில் இருந்துகொண்டு, 'ஆத்மன: தனனுடைய, காத்ரம்' தேஹத்தை ந விஜாநாதி அறியவில்லை

உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம் |
ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம் || ௧௮

தா] முடியாமையும், சொல்லப்படுகிறது "க்ருஷ்ண" என்பதினால் [1]'க்ருஷிர் பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:' என்று சொல்லியிருக்கிறபடி இவ்விடத்தில் ஸுகத்திற்குக் காரணமாக இருக்கை முக்கியமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரவாஹம்போல அறுதியாக வந்துகொண்டிருக்கும் க்ருஷ்ணாவதாரங்களிற்செய்த கார்யமாதனத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறதாகவுமாம். பக்தர்களின் துக்கத்தை யிழுத்துவிடுகிறபடியினால் க்ருஷ்ணன் என்று சொல்லப்படுகிறானாகவுமாம். அதிகமான துக்கத்திற்குக்காரணமிருந்தபோதிலும் துக்கத்தை அனுபவியாமலிருந்தது, எல்லையில்லாத வேறொரு விஷயத்திலுண்டான ப்ரீதியினால் மனத்தை அடைந்திருந்தபடியினால், என்று தாத்பர்யம். அப்பொழுது தன் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஞானமேயில்லை, வீடு முதலியவைகளைப்போல் ஶரீரத்தைப் பற்றியஞானமில்லை, யென்பதற்குக்கேழ்க்கவும்வேண்டுமோ என்று கருத்து. "க்ருத்ஸ்நமாத்ரம்" என்பதின் கருத்து "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லபம்" 'அவனுமெனக்குப்ரியன்' என்னுமிடத்திலும் 'க்ருத்ஸ்நம்' என்னும்பதம், 'ஸர்வம்' என்பதின் ஶக்தியினாலும், வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும், சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் 'அப்படியே' என்று. [2]மூன்றுவிதங்களான அளவுகளுமில்லாத எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தையே ஸ்வரூபமாகவுடையவனாகவும், விபூதிகளையுமுடையவனுமிருக்கிற நான் எப்படி ஞானிக்குப்ப்ரியனோ, அப்படியே இந்த ஞானி ஒருவனே எனக்கு எல்லையில்லாத ப்ரீதிக்குப்பாத்திரனாகிறான் என்று சொல்லப்பட்டது "ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:" என்கிற இடத்தில். எல்லையில்லாத ப்ரீதியைச் செய்துகொண்டிருந்தாலும் மிகவும் உதாரனான பகவானுக்கு பக்தன் ப்ரீதிசெய்வதைக் காரணமாகக்கொண்டு தான் ப்ரீதி செய்கிறபடியினால் அத்ருப்தி காட்டப்பட்டது, என்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ௧௭

---

1 மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் 69—5 க்ருஷி க்ருஷி என்னும் பதம் 'பூவாசக' பூமியைச்சொல்லுகிற 'ஶப்த' பதம் 'ணஶ்ச' ண என்னும் எழுத்தும் நிர்வ்ருதிவாசக ஸுகத்தைச்சொல்லுகிறது

2 1 வது ஷட்கம் 7 வது பக்கம் தாத்பர்யசந்த்ரிகையின் புட்நோட்டைப் பார்க்க

ப தை]வமெத இவாகள ஸவ-ஏவ எலலாருமே, உதாரா உதா ராகள, ஜ்ஞானீ து ஞானியோவெனில, மே எனககு, ஆத்மைவ ஆதமா (எனறு) மதம எணணபபடடது ஹி எநதககாரணததிஞல, ஸ அநத ஞானி, யுக்தாத்மா எனனுடன ஸமபநதததை ஆசைபபடடமனதையு டையவஞயககொணடு, மாமேவ எனனையே அநுத்தமாம் மிகவும உததமமான, கதிம அடையவேணடிய பரயோஜனமாக, ஆஸ்திதஃ எண ணிககொணடிருககிருனே? கஅ

பா]இவாகளேலலோருமெனனையே உபாஸிககிருாகளாகையால உதா ராசள எவாகள எனனிடததிலிருநது எதாவதொனறை வாஙகிககொள ளுகிருாகளோ அவாகளாலலவா எனககு எலலா ஆஸதியையும கொடுக

தா] 'தேஷாம்ஜ்ஞானீ' எனகிற கீழ ஶ்லோகததிறசொனன அாததமே இநதஶ்லோகததிஞல உறுதிபபடுததபபடுகிறது ஞானி மிகவும பிரியன எனறு சொனனதிஞல மறறவாகள கொஞசம பிரியாகள எனறேறபட டது அதுதான உதாராஃ' எனறது முதல கால ஶ்லோகததிஞல விஸ தாரமாகசசொலலபபடுகிறது பகவானெருவனையே உபாயமாகவுடை யவாகளாயிருககை எலலோருககும பொதுஎனபது எனனையே உபாஸிக கிருாகள எனபதிஞல காடடபபடடது 'உதாராஃ 'எனனுமபதததிறகு அலபமான பரயோஜனமுளளா உயாநதவாகள எனறு அாததம சொல வதை விலககுவதறகாக பரஸிததியை அனுஸரிதது அாததமசொலலுகி ருா— உதாராசள எனறு யாசகாகளாயிருபபவாகளுக்கு உதாரததனமை எபபடி ஸமபவிககும?எனகிற ஆக்ஷேபததுககு ஸமாதானம சொலலுகி ருா— எவாகளெனனிடததிலிருநது'எனருாமபிதது எலலாபபலனகளையும கொடுககும தனமையாகிற மிகுநத உதாரததனமையே எனககு எலலா ஆஸதியும, அது வாஙகிககொளளுகிறவாகளைபபொறுததது, அவாகளில லாவிடடால எனககு அது எபபடி ஸமபவிககும, எனறு சொலலபபட டது ' மதம''எனறு ''நவாஹம்ஸ்துதிம்''(ஒனறனபால) ஆகயிருககிற படியிஞல''ஜ்ஞானீ எனபதுடன அநவயிககாது 'மத ''எனறு மறறவா காசொனன ''வாஜ்ஞீம்''(ஆணபால) ஆணபாடமோ பரஸிததமலல ஆதலால ''ஐதி'' (எனறு) எனனுமபதம சோததுககொளளபபடடது வேதாநததநிலேறபடட ஸிததாநதமாயிருநதாலுமிருககடடும, இலலா மறபோஞலும போகடடும, கருஷணனுடைய ஸிததாநதம இது, எனறு தாதபாயம அநேக பரமாணஙகளுககு விருததமாகையி

பார்கிறவர்கள் ஞானியோவென்னில் என்னுடைய ஆத்மா, அவனாலேயே என்னுடைய ஸ்வரூபம் தரிக்கப்படுகிறது, என்று நான் நினைக்கிறேன் ஏனிப்படி என்னில் எந்தக்காரணத்தினாலே இந்த ஞானி என்னை விட்டுப் பிரிந்து தன் ஆத்மாவைத்தரிப்பது முடியாதாகையால் என்னையே மிகவும் உயர்ந்த

தார்] ஆல இவ்விடத்தில் 'ஆத்மா'' என்னும் பதம் அபேதத்தைச்சொல்லுகிறதல்ல, அப்படிச் சொல்லில் 'மே' (என்க்கு) என்று பேதத்தைக் காட்டுகிற ஆறும் வேற்றுமையாகச்சொல்லியிருப்பதும் விரோதிக்கும் ஆகையால் அதின் தாத்பர்யத்திலிருக்கும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் —'அவனாலேயே' என்று ஆரம்பித்தது சரீரத்துக்கு ஆத்மா சரிப்பவன் ஆத்மாவல்லவா? 'ஆத்மைவ'' என்று 'ஏவ' என்பதோடு சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிற விது, ப்ரீதியின் மிகுதியைக் காட்டுவதற்காக ஆத்மா என்பதை ஆரோபித்துச் சொல்லியிருக்கிறது அபிமானம் மாத்ரத்தைப் பலமாகவுடைய இந்த உமமுடைய வித்தாந்தத்திற்கு எதை ப்ரமாணமாக நினைத்திருக்கிறது என்கிற கேள்விக்கு ஸமாதானமாக 'ஆஸ்தித'' என்றின்வை முதலான மேல் பாதி சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்—"ஏனிப்படி என்னில்' என்று 'ஹி'' என்பது காரணத்தைச் சொல்லுகிறது 'யுக்தா:'' என்பது ஆசையைக்காட்டுகிற 'யுஜ்' என்னும் விகுதியை யுடையது எவனுடைய மனது பரமாத்மாவுடன் ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதோ அவன் இவ்விடத்தில் 'யுக்தாத்மா'' என்று சொல்லப்படுகிறான் இவையெல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு 'என்னைவிட்டுப்பிரிந்து தன் ஆத்மாவைத் தரிப்பது முடியாதாகையினால்' என்று சொல்லப்பட்டது என்னைப்பற்றிய அனுஸந்தானமில்லாமற்போனால் வேறு வஸ்துக்களை அனுஸந்தானம் செய்யவும் ஸாமர்த்யமில்லாத ஸ்வபாவத்தையுடையவனாகையினால் என்றர்த்தம் 'என்னையே' என்பதற்கு என்னுடன் ஸம்பந்தமில்லாதபோது அஸத் ஆகவே ஆய்விடும் என்று தாத்பர்யம் என்னையே' என்பதற்கு உபாயமாகிய என்னையே வேறுபலத்தின் கொஞ்சபாகத்தையும் ல் என்றர்த்தம் 'அடையத்தகுந்த ப்ரயோஜனமாக என்பதற்கு அவ்விடத்தில் "கதிம்' என்னும் பதம் அடையத்தகுந்த வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர்யம் ஞானி பகவானால் தன் ஆத்மாவைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது ப்ரமாணங்களுக்கு ஒத்திருக்கிறபடியினால் இப்படியே இருக்கலாம்,

பா] அடையத்தக்கதாக ப்ரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானோ ஆகையினாலேயே அவனைவிட்டுப்பிரிந்து எனக்கும் ஆத்மா வைத் தரிக்கமுடியாதாகையால் எனக்கு அவனே ஆத்மாவல்லவா க௯

பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே।
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப:॥ கக

ப ரை] பஹூநாம் அநேகங்களான ஜந்மநாம் ஜன்மங்களுடைய, அந்தே கடைசியில், ஜ்ஞாநவாந் ஞானத்தை உடையவனாய்க்கொண்டு,

---

தா] ஆனாலும் பகவான் ஞானியானவன் தன்னுடைய ஆத்மாவைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் ஏற்பட்டதென்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'ஆகையினாலேயே' என்றாரம்பித்து ஸாரமான மனதையுடையவர்களாய என்னுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுக்கிது வ்யக்தமாயிருக்கிறது, என்றபிப்ராயம் அப்படியே ந தஸ்யாஹம் ப்ரியதர: ப்ரதிவேஸ்மி। விஷ்ணுலோகேஷு லோகேஷு தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிம் ந பஶ்யாமி॥ நாஸ்த்யேவ ஸித்தேஸ்து ஸ்வஸ்தி வ்யாப்தம்। ந ஸத்யமேதத் ப்ரியதரோ லோகேஷு நவித்யதே॥' என்று சொல்லியிருக்கிறது 'ஆகையால் எனக்கு அவனே ஆத்மாவல்லவா' என்பதற்கு ஆதாரமாயிருக்கை முதலியவைகளில் சில விஶேஷங்களல்லவோ ஆத்மாவுக்கு இலக்கணம் என்று தாத்பர்யம் ஸூத்ரகாரர் முதலியவர் கள் நிரூபிக்கிற எல்லோரும் என்னுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு மேன்மையை உண்டாக்குகிறவர்கள், ஞானியோவெனில் என்னுடைய ஸ்வரூப நிரூபணத்திற்கே காரணம், என்று தன்னுடைய பக்தர்களை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார் இந்த ஶ்லோகத்தினால் க௮

---

¹ தஸ்ய அந்த பகவானுக்கு மஹாத்மபி மஹாத்மாக்களாகிய 'ப்ரதிபுத்தை ஞானிகளைத்தவிர 'அந்ய வேறு 'ப்ரியதர மிகவும் இஷ்டமானவன் 'த்ரிஷு மூன்று லோகேஷு லோகங்களில் 'நவித்யதே இல்லை 'தத ஆகையால் ஏகாந்திதாம ஞானியாயிருக்கையை கத அடைந்தவனுக்கு அஸ்மி ஆகிறேன் 'நாரத ஓ நாரதருஷியே ஸத்யம் உண்மையான ரத்த இரகசியமான வார்த்தை 'தே உனக்கு 'ஸமுதாஹ்ருதம் சொல்லப்பட்டது அப்ப இந்த கவானுக்கு பக்தை பக்தர்களைத்தவிர வேறு ப்ரியதர மிகவும் ப்ரியனான கச்சன் ஒருவனும் எங்கே லோகத்தில் நவித்யதே இல்லை

வாஸுதேவ: ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே, ஸர்வம் எல்லாமும் இதி என்று, (எண்ணிக்கொண்டு) மாம் என்னை, ப்ரபத்யதே அடைகிறான் ஸ: அந்த மஹாத்மா மஹாத்மாவானவன், ஸுதுர்லப: மிகவும் கிடைக்கத்தகாதவன் ௪௯

பா] எனக்கு ஶேஷமாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடைய ஆத்மாவின் உண்மையைப்பற்றிய ஞானத்தை முன்னிட்டு என்னை ஆஶ்ரயிக்கிறது என்கிற இது ஸ்வல்பக்கணக்கினால் எண்ணப்பட்ட புண்யஜன்மங்களின் பலமல்ல பின்னை எப்படியெனில் அனேகங்களான புண்யஜன்மங்களின் கடைசியில் வாஸுதேவனுக்கு ஶேஷமாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனான, அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை உடையவன், அந்தப்பகவானும் எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களினால் மிகவும் மேலானவன், என்கிற ஞானமுள்ளவனாகி, பசவானே எனக்கு

தா] மறுபடியும் கீழ்ச்சொல்லிய ஞானத்தை உடையவனாக இருக்கை, அனேகஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட புண்யங்களுக்குப்பலமாகையினாலே கிடைப்பது மிகவும் அரிதாகையினால் ஞானியின் மேன்மையைக் காட்டுகிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தில் "யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம்" என்கிற பஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்தையும் 'ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு' என்றிவை முதலிய ஸ்ம்ருதிகளையும் நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'எனக்கு ஶேஷமாக' என்று ஆரம்பித்து "பஹூநாம் ஜந்மநாம்" என்கிற இடத்தில் அனேக ஜன்மங்கள் உண்டானமைமாத்ரம் சொல்லப்படவில்லை அது இவ்விடத்தில் உபயோகமற்றதாகையினால் அனேகஜன்மங்கள் மாத்ரம் ஞானமுண்டாவதற்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படவில்லையல்லவா? அப்படியாகில் எல்லோரும் ப்ரயத்னம் இல்லாமல் ஞானியாகக் கூடுமாகையினால் ஆதலால் புண்யஜன்மங்களின்' என்று விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட ஞானத்தை உடையவனாக இருக்கை இப்படிப்பட்ட விஶேஷமான ப்ரபத்திக்குக்காரணம் என்று காட்டுவதற்காகவும், ஞானிக்கு அனேக ஜன்மங்களுண்டு என்கிற ப்ரமத்தை நீக்குவதற்காகவும் ஞானமுள்ளவனாகி' என்று சொல்லப்பட்டது "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" (வாஸுதேவனே எல்லாம்) என்று சேர்த்துச்சொல்லியிருப்பது சேர்மொழியாய

பா] மேலான அடையத்தக்கு பரயோஜனமும், அடைவிக்கி வனும் என ஆசையில இருக்கிற மற்றெல்லாமும் அவனே, என என்னை உபாஸிக்கிறுன் அப்படிப்பட்ட பெரிய மனதை உடையவன இந்த உலகத்தில மிகவும் துர்லபன "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" என்

தா] இல்லை என்றுவது, அவைகள ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில பரமிக்கப்பட டன என்றுவது, அவைகள ப்ரஹ்மத்தோடு ஒன்று என்றுவது, சொ லுகிறது என்பது பொருந்தாதாகையினுலும், சரீரமும ஆத்மாவா யிருப்பதினுல அப்படி சொல்லியிருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கிலும இந்த ஸந்தர்ப்பவிசேஷத்தினுல ஏற்பட்ட ஆத்தமே அவஶ்ய மாய் க்ரஹிக்கத்தக்கொள்ள வேண்டியதாகையினுலும — பகவானே எனக்கு மேலான அடையத்தக்குந்தபரயோஜனம்' என்றிவை முதலானது சொல்லப்பட்டது இந்த ச்லோகத்திலிருக்கும் தாரகம் முதலியவை களை சேர்த்துக்கொண்டு சொல்லுகிறுர—'என்னுடையிலிருக்கிற என்று ரமபித்து ' 'க்ஷேத்ரஜ்ஞாதா வி தாக்ஷேத்ர'ஏனபதும 'தாயாா தகப்ப ணு, உடன்பிறந்தவன இருப்பிடம், காப்பாற்றுகிறவன, மித்ரன அடை யத்தக்குந்தவன, எல்லாம நாராயணனே' என்றாந்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம முதலியவைகளும இங்கே சேர்க்கப்பட்டன இவ்விடத்தில ஶரணாகதி உபாஸனத்துக்கு அங்கம என்று சொல்லுகிறுர—'என்னை உபாஸிக்கிறுன'என்று ஞானிக்கும ஸ்வரூபம'மஹாத்மா'(பெரிது) என்பது ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தமாகும குமபலேப பரிசுத்தமாக்கும தன்மை முதலிய பெருமைகள இருந்தபோதிலும அவைகளை இங்கேசொல் லவேண்டிய அவஶ்யமில்லை ஆகையால விசேஷமான ஞானத்தினு லுண்டான பெருமையே இவ்விடத்தில சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறுர—'பெரியமனதை உடையவன' என்று இதரபங்களி லாசையுள்ளவனுய் பகவானை உபாஸிக்கிறவன துர்லபனாகையினுல அவனை விலக்குவதற்காக "ஸ:" என்னும சப்தம சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக 'மிகவும துர்லபன என்று சொல்லப்பட்டது 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' என்று சேர்த்துச் சொல் லியிருப்பதற்கு மற்றவர்களால ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஆத்தத்தை

---

1 த்வமேவ நீயே மாதா தாயாரும 'பிதா தகப்பனும 'த்வமேவ நீயே

பா] தறகு இதுதான ஆததம "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தம்" 'ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம்' என்று ஆரமபிததிருககி றபடியினுல ஜ்ஞாநவாந் எனபவனும கீழசசோலலிய அடையாள முளளவனே இவனே கீழசசோலலபபடட ஞானியாகையினுல ஸுது ர்லப: என்று ஆரமபிதது * 'அஹங்கார இதீயம்மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா । அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் । ஜீவபூதாம்' என்று சேதநாசேதநங்களாகிய இரணடு விதஙகளான பரக ருதியும பரமபுருஷனுககு ஶேஷமாக இருககை ஒனறையே ஸவபாவ மாக உடைததானவைகள எனபது சோலலபபடடது † 'அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரளயஸ்ததா । மத்த: பரதரம் நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி தநஞ்ஜய' என்று ஆரமபிதது ‡ 'யே சைவ ஸாத்த்விகா பா

தா] ரிராகரிததுககொணடு தனனுல சொலலபபடட ஆரததரை ...று சிபபடுததுகிருர— 'வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்' எனருரமபிதது இவவி டததில ஆரயபம, ப்ரயோஜனம வேருனதைச சாரணமாகககொணடு அதிகாரிகளின பேதததைச சொலலாமல ஸ காபபததுககு விருததமான ஆரததரும ஸநதாபததுககு உபயோகமிலலாத ஆரத தரும ஸநதாபததிலேயே ஏறபடடதும ஸாசாபபததுககு மிகவும உபயோகமுமான ஆரததமிருககுமபொழுது ஆகரிகசரதககசகலை, என்று தாதபாயம "ஜ்ஞாநவாந்" எனகிற இடததிலும பரமஹம ஸலலா விஶேஷஙகளுமறறது, எனகிற ஞானததையும, ஜீவாதமா மாத ரததைபபறறிய ஞானததையும, விலககுவதறகாகச சொலலுகிருர— "ஜ்ஞாநவாந்" எனபவனும எனருரமபிதது கீழசசோலலிய அடையா ளமுளளவனே எனபதறகு தனனுடைய ஆதமாவை வாஸுதேவனுககு ஶேஷமாயிருககை ஒனறையே ஸவபாவமாக உடையவன, என்று தெரிந துசசொணடவனே, எனறாததம கீழசசொலலிய அடையாளமுளளவ னுக இருககைககுக காரணததைச சொலலுகிருர இவனே எனருரம பிதது "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ" என்று முனபுசொலலபபடட ஞானிககு கீழசசொலலிய அடையாளமுளளவனுகயிருககை எபபடி சொலலபபடு

---

* பகவதகீதை, 7–4 5   † பகவதகீதை, 7–6, 7

‡ பகவதகீதை, 7–12

! பகவதகீதை, 7– (

டா] வாஸாஜவாஷாஸவாஷுயெ । ௪க்கு ஊவெசிதாநீங் நக்ஷஹூம்ஷெ ஷஜெதஃயி என்று கார்யதஶை, காரணதஶையாகிய இரண்டுதஶைக ளையுமுடைய இரண்டுவித ப்ரக்ருதிகளும் பரமபுருஷனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளை உடையவைகள் என்பதும் பரமபுருஷ னே எல்லா ஸ்வபாவங்களினாலும் எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மேலா னவன் என்பதும் சொல்லப்பட்டது ஆகையினால் இப்படிப்பட்டவ னே இவ்விடத்தில் ஞானி என்று சொல்லப்படுகிறான் ௧௯

பா அ] அந்த ஞானிதுர்லபன் என்பதையே நிரூபிக்கிறார் —

காமெஸ்தெஸ்தெர்ஹ்ருதஜ்ஞாநா: ப்ரபத்யந்தே'ந்யதேவதா: ।
தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா ॥ ௨௦

ப ரை] ஸ்வயா தங்களுடையதான ப்ரக்ருத்யா ஸ்வபாவத்தினால் நியதா: கட்டப்பட்டவர்களாய் தைஸ்தை: அந்தந்த காமை: ஆசைகளினால் ஹ்ருதஜ்ஞாநா: அபஹரிக்கப்பட்ட ஞானத்தை உடைய வர்களாயக்கொண்டு தம்தம் அந்தந்த நியமம் நியமங்களை, ஆஸ்தாய அடைந்து, அந்யதேவதா: இதரதேவதைகளை ப்ரபத்யந்தே ஆஶ்ரயி க்கிறார்கள் ௨௦

தா] கிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் 'ஸர்வ ராவ' என்று ஆரம்பித்து என்று அதுவுமன்றிக்கே கீழ்ச்சொல்லிய ஞானியாகையினால், என்பதினால் ஒரே வஸ்துவினிடத்தில் பக்தியுள் ளவனாய் இருக்கை முதலியன சொல்லப்படுகிறது ஸர்வராவ:'' என் றாரம்பித்துச்சொல்லும் வாக்யத்தினால் வேறொருகாரணம் சொல் லப் பட்டிருக்கிறது 'கார்யதஶை காரணதஶை இவைகளை உடைய, என்ப தற்கு கார்யமாக இருக்கை காரணமாக இருக்கையாகிய இரண்டு தஶை களுமுடைய என்று அர்த்தம் ஸ்வரூப ஸ்திதி முதலியவைகள் அந்த பகவானுக்கு அதீனமாக இருக்கின்றன என்பது ஜயிஷஷம் ரஹெ ஹம்' என்றிவைமுதலான இடங்களில் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது கீழ்ச்சொல்லிய அடையாளமுள்ளவன் என்பதை முடிக் கிறார் — ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து 'அவனே என்பதற்கு வாஸு தேவனுக்கு ஶேஷமாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வபாவமாக உடைய வன் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அடையாள முள்ளவனே என்று அர்த்தம் ௧௯

பா] உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களும் குணமயங்களான வஸ்துக்க
ளைப்பற்றிய தங்களுடையதான வாஸனைகளோடு எப்பொழுதும் சேர்த்து
கொண்டவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் வாஸனைக்குத் தகுந்தவைகளாயும்
குணமயங்களாயும் தங்களினால் ஆசைப்படப்பட்டவைகளாயு மிருக்கிற
வஸ்துக்களினால் அபஹரிக்கப்பட்ட என் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்

தா] 'காமைஸ்தைஸ்தை:' என்று ஆரம்பித்து 27 வது ஶ்லோகம்
வரையிலுமான காரத்திற்கு பூர்வத்தோடு ஸங்கதி சொல்லுகி
றார்—'அந்த என்று ஆரம்பித்து வேறு தேவதைகளிடத்திலும் வேறு
பலன்களிலும் ஆசை முதலியவை இதற்குத் தடையாகும்,' என்று ஸாம்ப
ப்ரமம் பண்ணியாச்சு ப்ரபலமாயிருப்பதற்குச் சருக்கமில்லாமையை
யும் 'ஸுஹ்ருதாநிஸ்ஸோஹம்' என்று மேலே சொல்லப்போகிற
தையும் நினைத்துக்கொண்டு 'எல்லா' என்று சொல்லப்பட்டது. 'தங்க
ளுடையதான' என்பதால் அநாதியான தங்களுடைய அனுபவத்தி
னுண்டானதாயும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் அசாதாரணமாய்த்
தனித்தனியே இருப்பதாயும் அந்தந்த ஆத்மாவுக்குப் பலத்தைக்
கொடுக்கக்கூடியதுமான என்று அர்த்தம். இந்த வாஸனை தனித்
தனியாக விஷயங்களைப் பற்றிய ஆசையை உண்டாக்குகிறது என்று
தெரிவிக்கிறார்— குணமயங்களான வஸ்துக்களைப்பற்றிய என்று
சொல்லப்பட்டது. இதால் ஸ்வபாவம் என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்
லுகிற ப்ரக்ருதி யென்னும் பதமானது இவ்விடத்தில் 'காமைஸ்தைஸ்
தை:' என்பவை முதலிய பதங்களோடு சேர்ந்திருக்கிறபடியினால்
அந்த ஆசைக்குக் காரணமான ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட
வாஸனையைச் சொல்லுகிறது என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. நியதா
என்பதற்கு ஓரிடத்திலும் கனிச்சிருக்கையைக் கண்டறியாச் சேர்க்
கை அர்த்தம், என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் எப்பொழுதும் சேர்த்துகொ
ண்டவர்களாய் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தந்த என்று இரட்டித்துச்
சொல்லி இருப்பதின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார் —தங்கள் தங்
கள் வாஸனைக்குத் தகுந்தவைகளாயும் என்று. ஹ்ருதைஸ்தைஸ்தை: காமை:
என்று மேலே சொல்லப்போகிற காம என்கிற பதத்தின் அர்த்தத்தை
யே சொல்லவேண்டியதாகையினால் இவ்விடத்தில் இருக்கும் காம என்
னும் பதமும் இச்சிக்கப்படுகிறது என்னும் அர்த்தத்தையே சொல்லுகி
றது "ஹ்ருதஜ்ஞாநா" என்னுமிடத்தில் ஜ்ஞான என்கிற பதத்தினால்
முன்பு ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜ்ஞானமே சொல்லப்படுகிறது என்று தெரி
விப்பதற்காக—'அபஹரிக்கப்பட்ட என் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்

பா]ங்களை உடையவர்களாய்க்கொண்டு இஷ்ட பலங்கள் ஸித்திப்பதற் காக என்னைவிட வேறான கேவலம் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளை அந்தந்த தேவதைகளுக்கு மாத்ரம் ப்ரீதியை உண்டாக்குவதற்கு அஸா

தா]த்தை உடையவர்களாய்க்கொண்டு என்று சொல்லப்பட்டது இதுவே வேறு தேவதைகளை ஆச்ரயிப்பதற்குக் காரணம் ப்ரயோஜனத்தையும் காரணத்தையும் பலம் என்றும் காரணமென்றும் சொல்வார்கள் அவை ஸ்வரூபத்தைமாத்திரம் சொல்லியிருப்பினும் அவைகளுள் ஒன்று ப்ரயோஜனமாகவும் மற்றொன்று ஸாதனமாகவும் இருக்கிறது என்பது தானே ஏற்பட்டது என்று காட்டுகிறார்— அந்தந்த இஷ்டபலங்கள் ஸித்திப்பதற்காக' என்று சொல்லப்பட்டது தைஸ்தை (அந்தந்த) என்பதற்கு அந்தந்த தேவதைகளினால் கொடுக்கக் கூடியவைகளான என்று அர்த்தம் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளையும் பகவானை அந்தர்யாமியாக உடையவர்கள் என்று அனுஸந்தானம் செய்யும் பக்ஷத்தில் இந்திரன் முதலிய விசேஷணங்களை உடைய பகவானே இந்திரன் முதலிய பதங்களுக்கு அர்த்தமாயிருப்பதினால் இங்கு ''அந்யதேவதா' என்று சொன்னது அப்படிப்பட்ட அனுஸந்தான மில்லாமையைப் பற்றியது என்று தெரிவிப்பதற்காக—என்னைவிட வேறான கேவலம் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளை என்று சொல்லப்பட்டது [1] இதனால் 'காமைஸ்தைஸ்தை' என்பவை முதலியது ஞானியைத் தவிர மற்ற மூன்று வித பக்தர்களைப்பற்றியது என்று மற்றவர்கள் சொன்ன அர்த்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது அந்த இஷ்ட பலன்களுக்காகவும் விவேகமின்மையினால் பகவானை ஆச்ரயிக்காதவர்கள் ஆசையினாலேயே சொல்லத்தக்க ஸங்க்ரஹத்தில் வெளகாஹ்ருஹ்ருதவேத்ஷாம் ஸுரா ந ஷயிகாரிணாம் என்று சொல்லப்பட்டது அப்படிக்கு பகவானை அடையாத பக்ஷத்தில் "க்ஷுத்கொஜா ஜாஹ்நவீதீரே கூபம் கநதி தூர்மதி (முட்டாளான ஒருவன் கங்கைக்கரையில் தாகித்தவனாய்க் கிணறு வெட்டுகிறான்) என்று நியாயம் தம்தம் நியமம்' என்கிற இடத்தில் நியமமாவது ஒருவிதமான ஸங்கல்பம் முதலியவை [2] ஸ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் இவ்விடத்தில் சொல்லுகிற பக்தியும் அந்த ஆராதனத்திற்கு அங்கம் என்பதைக் காட்டுகிறார்—ஆச்ரயித்து ஆராதனம் செய்கிறார்கள்' என்று விச்வாஸத்துடன் நீ பலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வரித்துக்கொண்டு அந்தந்தக் காமங்களினால் ப்ரீதி உண்டா

---

1 அவர்கள் பகவானையே ஆச்ரயிப்பவர்களானால் வேறுதேவதைகளையாச்ரயிக்கிறார்களென்பது பொருந்தாததாகையால் 2 பகவத்கீதை 7, 21

தா] தாரணமான நியமத்தை அடைந்து அவர்களையே ஆஶ்ரயித்து ஆராதனம் செய்கிறார்கள் 20

யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி।
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ॥ 21

ப[தை] யோய எவனெவன் பக்த: பக்தியை உடையவனாக, யாம்யாம் எந்தெந்த, தநும் சரீரத்தை, அதாவது எனக்கு ஶரீரமாகிய எந்தெந்த தேவதையை ஶ்ரத்தயா விஶ்வாஸத்தினால் அர்ச்சிதும் ஆராதிப்பதற்கு இச்சதி விரும்புகிறானோ தஸ்ய தஸ்ய அவனவனுக்கு, தாம் அந்த ஶ்ரத்தாமேவ விஶ்வாஸத்தையே அசலாம் உறுதியாக அஹம் நான் விததாமி செய்கிறேன் ௨௧

பா] அந்தத் தேவதைகளும் என்னுடைய ஶரீரங்கள் என்று* எவன் ஸூர்யனிடத்தில் இருக்கிறானோ எவனை ஸூர்யன் தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ எவனுக்கு ஸூர்யன் ஶரீரமோ என்று ஆத்தமுள்ளவாக

தா] கும்படி செய்கிறார்கள் என்று அர்ச்சம பரபக்தியின் ஸ்வரூபத்தைப் போதிந்து பார்க்கத்தினால் அவர்களையே என்பது ஏற்பட்டது, தமேவாயதாயாந ஏற்படவே பரபக்தியின் லக்ஷணம் 20

இப்படி இதர தேவதைகளிடத்திலும் அவற்றின் பலன்களிலும் பற்றுதலை உடையவர்களும் அந்தத் தேவதைகளின் ஆராதனங்களும் அதின் பலன்களும் நிறைவேறும்போது [1] அவாஹ்ஸக்தாஶ்ஸிந்த்ர [illegible] ஞாகியக்ஷகாமிதா என்கிற ப்ரமாணத்தினால் அதிஷ்டபலன்களுக்குக் காரணங்களாகிய ஶாஸ்த்ரங்களினால் விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் முழுகியிருப்பார்கள் என்று நினைந்திருக்கிற கருணையை உடையவனாகிய நானே அந்தத் தேவதைகளின் ஆராதனங்களுக்குக் காரணமாகிய ஶ்ரத்தையைக் கொடுத்து அவைகளின் பலன்களையும் கொடுக்கிறேன் என்று இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறார் ஒரு பகவானே, ராமன் க்ருஷ்ணன் முதலிய அவதாரங்களைப்போல ஸூர்யன் முதலிய ஶரீரங்களை உடைய பரமாத்மா வேறு, ஜீவன் இவன் என்கிற குத்ருஷ்டிகளின் மதத்தை நிராகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'அந்தத் தேவதைகளும்' என்று ஆரம்பித்து அதின் கருத்தாவது முன் ஶ்லோகத்தில் "[illegible] தேவதா"

---

* பா்ஹதாரண்யகம் 5 7

1 மத்தகாசினியா உத்தமமான ஸ்திரீயின், அலாபே கிடையாமையில் கிாயக்ஷ [illegible] மிருகங்களிடத்தில் காமிதா காமுகனாக இருந்தவன், தருஷ்டாபாக்கப்பட்டது

பா]யம முதலிய ஶருதிகளிலை சொலலபபடடிருககிறது எனனுடைய ஶரீரம எனறு தான தெரிநதுகொளளாமற போனபோதிலும எவனெவன எநதோத ஸமபிரயன முதலிய எனனுடைய சரீரததை ஶரததையிலை ஆராதனம செயய விருமபுகிறுனே அவனவன தெரிநதுகொளளாமலிருநத போதிலும இநத ஶரததை எனனுடைய சரீரததைபபறறியது எனறு

தா](இதர தேவதைகளை அபராயிசசிருாசு ா) எனறு சொலலிபிருபபது பகவானுடைய அவதாரவிகரஹஙகளைபபறறியாவது அவைகளோடுகூடிய பகவானைபபறறியாவது சொலலுகிறது, எனபது உசிதமலல எனனில அவைகளில ராமன கருஷணன முதலியவாகளிடததில போல 'அநயதேவதா (இதர தேவதைகளை) எனறு சொலலி இருபபது பொருததாதாசையிலை ஆசையிலை வேறு ஜீவாகளைபபறறிச சொலலுகிறது எனபது அவஶயமாக ஒபபுககொளள வேணடும 1 'தேவாந தேவயஜோ யாநதி மதபகதா யாநதி மாமபி' எனறு தனிததுச சொலலபபோகிறுா ஆசையிலை இவவிடததில அநயா' (ஶரீரகை) எனனும பதமானது கீழமேல ஸநதாபஙகளை அநுஸரிககுமச சில ஜீவாகளைச சொலலுகிறது எனபது ஜீவாகளாகிய எலலாத தேவதைகளும பகவானுககு ஶரீரம எனபதைத தெரிவிபபதறகாக ஶருதி வாககியஙகளை எடுததுக காடடுகிறுா—எநதப பகவான எனறு ஆரமபிதது இவவிடததில பகவானுககு ஶரீரம எனறு உபாஸனம செயவது சொலலபபடவிலலை அபபடிககாகில 2 பரதாததனவிதயை முதலியவைகளைப போல பரமாதமாவைபபறறிய உபாஸனம ஆகிவிடும 3 யநதா ராஜஸிஜா பகதிதலைககு எனறு மேலே சொலலபபோகிற படியினுலும எனகிற அபிபராயததிலை சொலலுகிறுா— எனனுடைய ஶரீரஙகள எனறு தெரிநதுகொளளாதபோதிலும எனறு ஆகில அநயா (ஶரீரததை) எனறு இராகே சொலலியிருபபது பொருததாகச அனறியும பரயோஜனமறறதாகவுமாகிறதே யாயாம தேவதாம (எாசெ ாத தேவதையை) எனறலலவோ சொலலவேணடும எனகிற ஆகேஷ பததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறுா— அவனவன எனறு ஆரமபிதது ராஜாவினுடைய ஜீவாதமஸவருபததைத தெரிநதுகொளளாமல ராஜாவினுடைய ஶரீரததுககு அலஙகாரம முதலியவைகளைச செயகிறவனுககு ராஜாவினுடைய ஆதமாவிறகேயே அபபடிப பலம கொடுககப படுகிறதோ (அபபடியே இஙகும) எனகிற நயாயததைக காடடுகிற

1 பகவதகீதை 7 23

2 உபநிஷததில சொலலிய 32 பரமவிதயைகளிலொனறு பரமாதமாவை இநதரனுககு அநதாயாமியாக உபாஸிததல 3 பகவதகீதை 9, 24

பா] ஞான் தெரிந்துகொண்டு அந்த்த ஶ்ரத்தையையே தடையில்லாத தாய்ச்செய்கிறேன் 21

ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே |
லபதே ச தத: காமாந்மயைவ விஹிதாந்ஹி தாந் || 22

ப தை] ஸ: அந்தமனிதன் ஸ: அப்படிப்பட்ட ஶ்ரத்தயா ஶ்ரத்தையோடு யுக்த: கூடினவனாய் தஸ்ய அந்த த்தேவதையின் ஆராதநம் ஆராதனத்தை ஈஹதே ஆசைப்படுகிறான், தத: அந்த ஆராதனத்தினால மயைவ என்னாலேயே, விஹிதாந் செய்யப்பட்ட காமாந் இஷ்டங்களை லபதே அடைகிறான் உ௨

பா] அப்படித் தடையில்லாத ஶ்ரத்தையையுடைய அந்த மனிதன் அந்த இந்திரன் முதலிய தேவதையின் ஆராதனத்தைக் குறித்து ஆசைப்படுகிறான், எனக்கு ஶரீரங்களான இந்திரன் முதலிய தேவதைகளின் ஆராதனங்களினால் தன்னால் விரும்பப்பட்டவைகளும் என்னாலேயே கொடுக்கப்பட்டவைகளுமான தன்னிஷ்ட பலங்களை அடைகிறான் அவர்கள் ஆராதனம் செய்யும்பொழுது தங்களால் ஆராதிக்கப்படுகிற இந்திரன்

தா] படியினால 'அசலாம்' என்கிற பதம் நிச்சலமும் பொருள்தமுடையது, என்று தாத்பர்யம் உண்டாகிய ஶ்ரத்தை சலிக்காமல் இருப்பதாவது ஒரு தடையுமில்லாமல் பலம் கிடைக்கும் வரையிலும் இடைவிடாமல் செய்யப்படுகை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'தடை இல்லாததாய' என்று சொல்லப்பட்டது 21

இந்த ஶ்லோகத்திலும் யதயா என்னும் பதங்களில் யோ யோ யாம் யாம் (அவனவன் ஆத்ம) என்று இரட்டித்துச் சொல்லிச்சொன்ன வேண்டியது தயா (அந்த) என்றது இங்கு பிரஸ்தாவிக்கப்படுகிற ஆத்மக்கு உபயோகமான ஆகாரத்தைக் குறிக்கிறது, என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக— **தடையில்லாத** *என்று சொல்லப்பட்டது காம்யதேவதா என்றும் 'தநும்' என்றும் கீழ் ஶ்லோகங்களில் ஸ்த்ரீலிங்கம் (பெண்பால்) ஆகச்சொல்லியிருக்க இங்கு தஸ்ய என்று புமலிங்கம் (ஆண்பால்) ஆகச் சொல்லியிருப்பது புத்தியிலிருக்கும் அந்த தேவர்களைக் குறிக்கிறது 'தேவாந் தேவயஜோ யாந்தி' என்றல்லவா மேலும் சொல்லப்போகிறார், என்கிற அபிப்ராயத்தினால* **'அந்த இந்திரன் முதலிய தேவதையின்'** *என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் தஸ்யா என்றும் பதம் பிரிக்கலாம், ஆனாலும் ஆ என்னும் உபஸர்க்கமில்லாத ராதநம் என்னும் பதம் ஆராதனத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பாஷித்த*

பா] முதலிய தேவதைகள் என்னுடைய ஶரீரங்கள் என்றும் ஆகையினால் அவர்களுக்குச் செய்யும் ஆராதனங்களும் என்னுடைய ஆராதனங்கள் என்றும் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை. ஆனாலும் வாஸ்தவத்தில் அவைகள் என்னுடைய ஆராதனங்களாகையினாலே அந்த ஆராதனங்களைச் செய்பவர்களின் இஷ்ட பலத்தை நானே கொடுக்கிறேன். 22

தா] மலால் ஆகையினால் அந்த அநுஷ்டிதத்து அனுபிகஸே தாதபாய ... இனாலேற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது ஶாயாஸம் என்றே பதம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவுமாம். தத் என்னும் பதத்திற்கு வயாசயானம் **எனக்கு ஶரீரங்களான இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளின் ஆராதனங்களினாலே** *என்றது. இதின் கருத்தாவது தத் என்பதற்கு இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளினால் என்றர்த்தம் சொன்னது உசிதமல்ல. 'ஹேயவிஹிதாந்ஹிதாந்' என்று தானே பலம் கொடுக்கிறதாகச் சொல்லுகிறபடியினால் ஆகையினால் தான் பலம் கொடுப்பதற்குக் காரணம் மாத்ரம் இங்கே சொல்லவேண்டியது. ஆகையால், தஸ்யாராதநம் என்று கீழ்ப்பிரதானமாகப் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதையே குறிக்கிறது இது, என்பது. ஹிதாந் என்கிற இடத்தில் ஹி என்பது அவ்யயம். கீழ் எல்லா இடங்களிலும் 'அந்த' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் "காமாந்" (இஷ்டபலங்களை) என்கிற இடத்திலும் தாந்' (அந்த) என்று சொல்வது உசிதம். பரமான எல்லா இஷ்டபலங்களையும் கொடுக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறபடியினால் அவஶ்யம் வேண்டியதுமான ஹிதமான என்று சொல்வது இந்த ஸர்காப்பத்துக்கு விரோதம். கஷுவத் ஸைமஹெஷாஷக்ஷவதஸ்ஸெய ஸாம்' என்று அவைகளை நிராகரித்ததிருப்பதினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால்* **தன்னால் விரும்பப்பட்டவைகளும்** *என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. உன்னைப்பற்றிய ஞானமில்லாதவனுக்கு நீ எப்படிப் பலம் கொடுக்கிறாய்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக "ஹேய என்கிற பதத்தின் அபிப்ராயத்தில் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—*'அவர்கள்' *என்று ஆரம்பித்து. அவர்களுக்கு முன்னுடைய அநுக்ரஹத்தினாலேயே பலம் கிடைப்பதாக இருந்தால் அப்பொழுது உன்னையே சேர்ந்துபாஸிப்பவர்களைவிட அவர்களுக்கு* என்ன வ்யத்யாஸம் *என்கிற ஆக்ஷேபமும் இங்கே ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது.* 22

அந்தவத்து ஃபலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் ।
தேவாந் தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி ॥ ௨௩

ப-உ] அல்பமேதஸாம் அல்பமான புத்தியையுடைய தேஷாம் அவர்க ளுக்கு தத் அந்த ஃபலம் ப்ரயோஜனமோவென்றில் அந்தவத் அழி வையுடையதாக பவதி ஆகிறது தேவயஜ: (இதர) தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்கள் தேவாந் (அந்த) தேவதைகளை யாந்தி அடைகிறா கள் மத்பக்தா: என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களும் மாம் என்னை யாந்தி அடைகிறார்கள் ௨௩

பா] அல்பமான புத்தியையுடையவர்களாய இந்த்ரன் முதலிய தேவதை களை மாத்ரம் ஆராதிப்பவர்களுக்கு அந்த ஆராதனத்தின் பலமானது அல்பமாகவும் அழிவையுடையதாகவு மாகிறது ஏனெனில் ஏதக்கார

தா] பூர்வ சொல்லிய ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— இதை ஶ்லோகத்தில் முதல் பாதியில் ... வாக்யமாக இருக்கல் ஸம்பந்திக்கிறபடியினால் வாக்யம் பேது என்கிற பாமத்தை ப்ராப்திப்ப தற்காக அல்பமான புத்தியையுடையவர்களாய என்று சோத்து ஆக க்கம் சொல்லப்பட்டது தேஷாம் (அவர்களுக்கு) என்றது பலம் அல் பமாவதற்குக் காரணத்தைக் காட்டுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளை மாத்ரம் ஆராதிப்பவர்களுக்கு என்று அதற்குக் காரணம் அல்பமான புத்தியையுடையவர்களாயிருக்கை அல்பமேதஸ என்பதற்கு அல்பர்களான இந்த்ரன் முதலிய தேவ தைகளிடத்திலும் அவர்களால் கொடுக்கப்படும் பலன்களிலும் புத்தி யையுடையவர்கள் என்றாகும் அன்றிக்கே அல்பங்களான வஸ்துக் களைப்பற்றிய ஆசையால் அல்பமான புத்தியையுடையவர்கள் என்று மாம் அல்பமான புத்தியையுடையவர்களாதலால் அவர்களுடைய பலமும் அல்பம் என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'அல்பமா கவும் அழிவையுடையதாகவும் ஆகிறது' என்று சொல்லப்பட்டது தேவாந்தேவயஜ என்கிற இடத்திலிருக்கும் தேவ என்னும் பதமா னது [1] சோபவீதாத்யாயத்தை அநுஸரித்து இங்கே மேலே உத்தர ... என்கிற இடத்தில் மத் என்னும்பதத்தினால்சொல்லப்படுகிற பகவானைத் தவிர மற்ற தேவதைகளைச் சொல்லுகிறது அன்றிக்கே மனுஷ்ய முதலியவைகளோடு ஸமமாகச் சொல்லப்பட்ட காமங்க ளுக்கு வசப்பட்ட தேவ ஜாதியைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் என்கிற

1 வாக்யம் 270 பக்கம் புடகோட்டைப் பார்க்கவும்

பா]ணத்திலை இந்த்ரன்முதலியதேவதைகளை ஆராதிப்பவர்கள் அவர்களை யே அடைகிறார்களோ இந்த்ரன்முதலிய தேவதைகளும் அளவிடப்பட்ட போகத்தை உடையவர்களும் ஸ்வல்பகால மிருப்பவர்களுமோ ஆகையி னாலே அவர்களுக்கு ஸமானமான போகத்தை அடைந்தவர்களும் அவர்க ளுடனே அழிவிடுகிறார்கள் அந்தக் காமங்களே என்னுடைய ஆராதனங் கள் என்று தெரிந்துகொண்டு ஸ்வல்பமான பலங்களிலாசையைவிட்டு என்னை ஸந்தோஷப்படுத்துவதொன்றையே பலமாகக் கொண்டவர்கள்

தா]அபிப்ராயத்தினால்' இந்த்ரன்முதலிய என்றாரம்பித்துச்சொல்லப் பட்டது இந்த்ரன்முதலியவர்களை அடைவது பலம் அல்பம் என்பதற்கும் அழிவையுடையது என்பதற்கும் எப்படிச் சாரணமாகும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளும் என்றாரம்பித்து அவர்கள் அல்பமான போகத்தை யுடையவர்களென்பதும் அழிவையுடையவர்களென்பதும் இருக் கட்டுமே அதினால் உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் பலத்தை அடையக்கூடியவர்களாகிய அவர்களை உபாஸனம் செய்பவர்களுக் கென்ன? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'ஆகையினாலே என்றாரம்பித்து இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளை மாத்ரம் ஆராதிப்பவர்களுக்கு அவர்களால் விரும்பப்பட்ட அர்த்த இந் த்ராதிகளின் ஸாயுஜ்யம் முதலிய பலன்களையே பகவான் கொடுக்கிறார், ஸாயுஜ்யமாவது அவர்களுக்கு ஸமானமாகிய போகத்தை யுடையவர் களாயிருக்கைதான், ஆதலால் இந்த்ரன் முதலியவர்களின் போகம் அல்பமாயும் கொஞ்சகால மிருக்கக்கூடியவைகளாயு மிருக்கிறபடியி னால் அதற்கு ஸமானமாகிய அவர்களை ஆராதிப்பவர்களின் போகமும் அப்படிப்பட்டதாகவே இருக்கும், என்று தாத்பர்யம் 210 என்று சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய ஸ்வரூபம் எல்லையில்லாத ஆனந்தமய மாகையினால் அவனுக்கு ஸமமாக இருக்கையை அடைந்தவனுக்கும் எல்லையில்லாத போகத்தையுடையவனாக இருக்கை ஏற்பட்டிருக்கி றது 1 ஹோமஶோத்யஸாம்யமாத்' என்று ஸூத்ரம் சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது அர்த்த பகவான் அழிவில்லாதவனானபடியினாலே அவனை உபாஸனம் செய்தவர்களின் போகமும் அழிவில்லாதது என்பதைக்

---

1 சாரீரகஸூத்ரம் 4 4 21 முக்தனுக்கு போகம் மாத்திரம் பகவானோடு ஸமம் என்கிறதினால் ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலியதில்லை யென்றாத்தம்

பார்]என்னை அடைகிறார்கள் மறுபடியும் திரும்புகிறதில்லை ‡ மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறது 23

மற்றவர்களோ வென்றால் எல்லோரும் ஆச்ரயிக்க வேண்டியதற்காக நான் மனுஷ்யன் முதலியவர்களிடம் அவதாரம் செய்திருப்பதையும் ப்ரயோஜனம் மறந்தாகச்செய்து விடுகிறார்கள் —

அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தே மாமபுத்தய: |
பரம் பாவமஜாநந்தோ மமாவ்யயமநுத்தமம் || ௨௪

தா]ராகிறார்— மறுபடியும் திரும்புகிறதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற அபிப்ராயத்தில் சொன்னது; முக்தாத்மாக்களைப் பற்றி மேலே சொல்லப்போகிற வார்த்தையினால் விசதப்படுத்துகிறார்— மாமுபேத்ய என்றும் ப்ரம்ம ஸூத்ரங்களிலும் 1 அநாவ்ருத்திச்சப்தாத் அநாவ்ருத்திச்சப்தாத் என்று ஸூத்ரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது [illegible] என்கிற இடத்தில் பகவானிடத்தில் [illegible] [illegible] மோக்ஷத்தில் முமுக்ஷுக்கும் [illegible] அப்படியே இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி செய்பவர்களுக்கு [illegible] [illegible] ப்ரஹ்மாதிகளிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுக்கு [illegible] மறுபடியும் பிறப்பு [illegible] [illegible] கர்மா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தனம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஞானம் வைராக்யம் இவைகளுண்டாய் அவைகளின் வழியாய் முன்பு சொல்லிய விசேஷமான பக்தி உண்டாகிறபடியினால் வெகுகாலம் கழித்தாவது பகவானை யடைகிற பலம் கிடைக்கும் [illegible] அதையாவது அழிவில்லாத பலத்தை அடைகிறார்கள் என்பதாம் [illegible] [illegible] சொல்லப்பட்டது இது [illegible] [illegible] ஸம்ஹிதையில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] [illegible] [illegible] என்று சொல்லப்பட்டது [illegible]

‡ பகவத்கீதை 8 16

1 சாரீரகஸூத்ரம் 4 4 22 (முக்தனுக்கு அநாவ்ருத்தி திரும்பிவாராமை சப்தாத் ச்ருதி வாக்யத்தினால் ஏற்படுகிறது

பதுரை] அபுத்தய: புத்தியில்லாதவர்கள் மம என்னுடைய அவ்யயம் அழிவில்லாத அனுத்தமம் இதற்குமேலுயர்ந்த தொன்றில்லாத பரம் உயர்ந்ததான பாவம் ஸ்வபாவத்தை அஜாநந்த: அறியாதவர்களாய் மாம் என்னை அவ்யக்தம் இதற்கு முன்னுருபத்தியை அடையாதவனாகவும் (கா மவஶத்தினால்) வ்யக்திம் உற்பத்தியை ஆபந்நம் அடைந்தவனாகவும் மந்யந்தே என்னுகிறார்கள் 24

பா] என்றுசொல்லுகிறார் எல்லாக்காமங்களினாலும் ஆராதிக்கத்தக்கவனை யும் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனுயுமவாகினாலுமமனஸினாலுமளவி டக்கூடாத ஸ்வரூபம்ஸ்வபாவம் இவைகளையுடையவனாகவுமிருக்கிற நா ன மிகுந்த கருணையினாலும் ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில் ப்ரீதியினாலும் எல் லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனாவதற்காக என்னுடைய ஸ்வபாவங்

தா] வேறு பலன்களிலும் வேறு தேவதைகளிடத்திலும் நாட்டமுடைய வர்களினால் அல்லவோ உம்மைப்பற்றிய ஞானம் கிடைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது உம்மை நேரில் பார்க்க முடியாதாலல்லவோ அது பொருந்தும் நீர் கருணைமுதலிய குணங்களினால் ஏவப்பட்டவராய் எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனாவதற்காக அவதாரங்களைச் செய்து எல்லா ஜனங்களுடையவும் கண்களுக்கும் பார்க்கத்தகுந்தவனாகி றதும்பொழுது எப்படி உம்மை விடுதல் ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் இந்த ஶ்லோகம் என்கிற அபிப்ராயத் தினால் சொல்லுகிறார் 'மற்றவர்களோ வெனில்' என்று ஆரம்பித்து 'இதரே' (மற்றவர்கள்) என்பதற்குக் கீழ்ச்சொல்லிய நான்குவகைப் பட்ட புண்யஶாலிகளைவிட மற்றவர்கள் என்று அர்த்தம் "பரம்பாவம்" என்பதினால் அபிப்ராயத்தில் சொல்லப்பட்ட எல்லையில்லாத மேன்மை ஸௌலப்யம் இவைகளாகிற ஸ்வபாவங்களைக் காட்டுகிறார் எல்லாக்காமங் களினாலும் என்று ஆரம்பித்து, 'அவதரித்திருக்கிறேன் என்னுமளவாக என்னுடைய ஸ்வபாவங்களைவிடாதவனாய் என்பது 'அவ்யயம் என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்தில் இருக்கும் அர்த்தத்தைச்சொல்லியிருக்கிறது இதைவிட உயர்ந்ததில்லை ஆகையினால் 'அனுத்தமம்' என்று சொல்லப் படுகிறது அதாவது எல்லையில்லாத மேன்மையை உடையது என்று அர்த்தம் இவ்விடத்தில் 'அவ்யக்தம், வ்யக்திமாபந்நம்' என்கிற பதங்களின் ஸாமர்த்தியத்தினால் அவதாரங்களைச் சொல்லுகிறது என்பதும் அதி லும் 'மாம்' என்கிற பதத்தின் பொருத்தத்தினால் க்ருஷ்ணாவதாரத் தைச் சொல்லுகிறதென்பதும் ஏற்பட்டது, என்று அபிப்ராயத்தில

பா] களைவிடாதவனுயவஸுதேவருககுமகனுயஅவதரிததிருககிறேன என றிபபடிபபடட அழிவறறஇதறகுமேலுயாநத தோனறிலலாத உததமமான ஸவபாவததைததெரிநது கொளளாதவாகளாய ஸாதரணமான ராஜாகக ளின குமாராகளுககு ஸமமானவஞைகவும இதறகு முன பரகாஶததை அடையாமலிருநது இபபொழுது காமவஶததினால ஒருவகை ஜனமததை அடைநது பரகாஶததை அடைாதவஞைகவும எனனைப புததியிலலாதவ ாகள எணணுகிறாகள ஆகையினால எனனை ஆஶரயிககிறதிலலை கா மஙகளினால எனனை ஆராதிபபதுமிலலை 24

தா] வைசதுககொணடு வஸுதேவருககுக குமாரஞைக அவதரிததிருககி றேன எனறும ஸாதாரணமான ராஜாககளின குமாராகளுககு ஸம மானவஞைகவும எனறுமசொலலபபடடது அனறிசசே இராமலா அவ தாரஙகளையும குறிசச வேணடியதறகாக விசேஷமான அவதார ததை உதாஹரணமாகச சொலலியிருபபது மாததிரமாசசுமாம அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபந்நம் எனகிற இரணடு பதஙகளும வெவவேறு அாததஙகளைச சொலலுகினறன எனகிற பமசததை விலககுவதறகா கச சொலலுகிறா — ஸாதாரண எனறு ஆரமபிதது அலபமான புததியையுடையவாகளால அறியத தகுநதது பிறககிறபடியினால இவவிடததில நிராகரிககபபடுகிற ஆசேபம இதுவாக இருகக வேணடும எனறு தாதபாயம இதறகு முன பரகாசமாகாமலிருந ததும இபபொழுது அவதாரததினால பரகாசமாக இருநதாலும பராண ஙகளால ... ஆகையினால அது எபபடி இஙகே நிராகரிக கபபடுகிறது? எனகிற ஆசேபததிறகு ஸமாதாநம காமவசததினால ஒருவித ஜனமததையடைாது எனறு சொலலபபடடது 1 உகதாசாப வாகயாயததை அனுஸரிதது இஙகே அாததததைச சுருககிச சொலலவேணடும எனறு தாதபாயம அவ்யக்தம் எனபதினால பரமாதமா அவனுடைய அவதாரம முதலியவைகளைப பறறி சொலப பதும அதை நினைபபதும இலலை எனபதும அவைகளின மேனமை யைத தெரிவிககக கூடிய அடையாளஙகளைப பாாததாலும அதை ஊஹிததறியக கூடிய பகதி யிலலாமையும சொலலபபடுகிறது ஏற படட அாததததைச சொலலுகிறா ஆகையினால எனறாரமபிதது ஆஶரயிபபதாவது இவவிடததில பகதியை முனனிடடு பககி செயகிறது அதிலலாமையினால அறஙகஙகமாகிய வாஞஞாம ஏாமஙக சனையும, ஸதோததிரம நமஸகாரம முதலியவைகளையும செயகிறதிலலை, எனறு சொலலுகிறா—'காமஙகளினால எனறாரமபிதது 24

---

1 முதலவாலயூம 9 வது பககம புடகோட பாாககவும

பா] இவ்விதமாக ஏன் பரகாசமாகிறதில்லை? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் —

நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருத: ।
மூடோऽயம் நாபிஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் ॥ ௨௫

பரை] யோகமாயாஸமாவ்ருத: (தேவன் மனுஷ்யன் என்று சொல்லப்படுகிற சரீரங்களைப் போன்ற அவயவங்களின் சேர்க்கையையுடைய தேகங்களின்) சேர்க்கையாகிய மாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற *அஹம்* நான் *ஸர்வஸ்ய* எல்லா ஜனத்துக்கும் *ந ப்ரகாஶ:* பரகாசமாவதில்லை (ஆகையால்) *மூட:* தெரியாத *அயம்* இந்த *லோக:* ஜனம் *மாம்* என்னை *அஜம்* பிறப்பில்லாதவனாகவும் *அவ்யயம்* அழிவில்லாதவனாகவும் *நாபிஜாநாதி* தெரிந்து கொள்ளுகிறதில்லை 25

பா] ஜீவாத்மாக்களுக்கு அஸாதாரணங்களான மனுஷ்யனாயிருக்கை முதலிய அமைப்புடன் சேர்ந்திருக்கை என்று பேருடைய மாயையினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிற நான் எல்லோருக்கும் பரகாசமாவதில்லை

தா] *ஒருவராலும் தடுக்கப்படாத ஸங்கல்பத்தையுடையவரா ஸங்கல்பித்து எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத்தகுந்தவனுமாக அவதரித்திருப்பாரேல் அதற்குப்ரயோஜனம் உண்டாயிருக்க இல்லையென்று ஆக்ஷேபிக்கிறான்— இவ்விதமாக ஸங்கல்பித்து இங்கு மாயாவினாலும் பரம விசித்ரமாகவான காரியங்களை உண்டாக்குகிற வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது என்று முன்னமே நிரூபிக்கப்பட்டது முன்று குணங்களையுடைய ப்ரக்ருதியினால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறாரைப்போல இங்கு வெளியில் பரத்தை அவதாரத்தை இவை இரண்டுக்கும் பொது அவதாரத்திற்கு மாத்ரம் அஸாதாரணமானதாயுக்த காரணம் சொல்லுவது உசிதம் ஸங்கல்பம் முதலியவைகளோ வெளியில் முன்போலவே இரண்டுக்கும் ஸாதாரணம் போல என்றும் பரமம் ஸ்வரூபாகம் என்றும் அநேகத்தில் ஆகிக மாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அதையே சொல்லத்தகாது அப்படி ஸமர்பிக்கப்பட்டதும் இந்த ஸாதாரணத் திருமேனிப்பட்டது அதாவது இவ்விடத்தில் உசிதமாகையினாலும் வேறு இடங்களில் ப்ரஸித்த மாயையினாலும் மனுஷ்யன் முதலிய அமைப்பு வேஷம் பாஷை முதலியவைகளோ தேகத்திலேயே இராஜாவமாகிய மாயை இல்லை என்பதும் ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— மனுஷ்யனாயிருக்கை முதலிய என்று ‘பரகாசமாவதில்லை என்பதுடன் பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவத்துடன் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் இப்படியாகில் இந்தக் குற்றம்*

பா] எனனிடததில மனுஷயனு யிருககை முதலிய அமைபபைப பாதத
மாததிரததினுலே மூடமான இநதலோகமானது இநதரன வாயுஇவாகளை
விட மேலான காாயததைசசெயதுககொணடிருநதாலும ஸூாயன அகனி
இவாகளைவிட மேலான தேஜஸஸையுடையவனுக யிருநதாலும பிறப
பிலலாதவனுகவும அழிவிலலாவனுகவும எலலா லோகஙகளுககும

தா]உமமுடையது தான எனகிற சோவிககு பதில சொலலுகிருா—
மூடமான எனறாமபிதது "லலோாாலும அடையககூடியவனுவதற
காக அஙகீகரிககபபடட மனுஷயாவதாரமமுதலியதுகெடடபுததியுடை
யவாகளுககு விடுவதறகுக காரணமாயிறறு பரமாதமாவின ஸவபா
வம முழுமையும மறைககபபடவுமிலலை லோகததில கணடறியாத
காாயஙகள தேஜஸஸு முதலியவைகளை பரகாசம செயதுகொண
டிருககிறபடியினுல ஆனுல மூடமான இநத லோகமானது சிலபாகங
களில ஸமமாயிருபபதினுலே மேகஙகளால மறைககபபட டிருககிற
ஸூாயனை மிருமிரும பூாசி எனறு பாமிககிறது எனகிற அபிபரா
யததினுல சொலலுகிருா எனனிடததில எனறாமபிதது 'மூடமான
எனபதறகு எனனிடததில மனுஷயன எனகிற பாடததையுடைய
எனறாததம ஶா॰ (யனன) எனறு அபபொழுது காணபபடுகிற
ஆகாரததைச சொலலி யிருபபதின சகதியினுலும வேறு இடததில
சொலலபபட டிருககிறபடியினுலும வாயு இநதரன இவாகளைவிட
மேலான காாயததைச செயதுகொண டிருநதாலும எனறிவை முதலி
யது சொலலபபடடது பாதுவையிலிருககும ஸவபாவததைத தெரிந
து கொளளாமை எலலோருககுமே உணடலலவா இவவிடததிலோ
வெளியில [illegible] எனறு மனுஷயனு
யவதரிததிருககும பொழுதே யிருககும மேனமையைத தெரிநது
கொளளாமை சொலலபபடுகிறது இவவிடததில இலலை எனறு சொல
லபபடுகிற ஜஞானம உணடாவதறகுக காரணமான அடையாளங
களைச சொலலியிருககிறது எலலையிலலாத பராககிரமததையுடையவனு
யிருககிற ஜகததுககுக காரணமாகிய பரமாதமாவின ஸவபாவமெனறு
வேறாகதானகளில பிரசசியிபபட டிருககிறது வாயு இநதரன இவா
களைவிட மேலான காாயததைச செயதுகொணடிருநதாலும எலலாவற
றையும நியமிககிறவனுயிருபபதறகு அடையாளம 'அஜ॰' எனபதினுல
ஏறபடட அாததததைச சொலலுகிருா 'எலலாலோகஙகளுககும

பா] ஒரேகாரணமாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகவுமிருக்கிறான் எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனுதற்காக மனுஷ்யனாயிருக்கை முதலிய அமைப்பை அடைந்திருக்கிறேன் என்று தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை 25

வேதா³ஹம் ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநி சார்ஜுந |
ப⁴விஷ்யாணி ச பூ⁴தாநி மாம் து வேத³ ந கஶ்சந || ௨௬

பரை] அர்ஜுந அர்ஜுனா அஹம் நான் ஸமதீதாநி முன்னிருந்தவைகளும் வர்த்தமாநாநி இப்பொழுதிருந்து கொண்டிருப்பவைகளும் பவிஷ்யாணிச இனிவரப்போகிறவைகளுமான பூதாநி ப்ராணிகளை வேத அறிகிறேன் மாம் து என்னையோவெனில் கஶ்சந ஒருவனும் நவேத அறியவில்லை 26

பா] முன்னிருந்தவைகளும் இப்பொழுது இருப்பவைகளும் இனி உண்டாகப் போகிறவைகளுமான எல்லாப் பிராணிகளையும் நான் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன் என்னையோ வெனில் ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்னால் அறியப்படுகிற மூன்று காலங்களிலுமிருக்கிற ப்ராணிக

தா] ஒரே காரணமாகவும் என்று 'ஐக்யம்' என்கிறதால் கிடைக்க ஆத்தத்தைச் சொல்லுகிறார் எல்லாவற்றிற்கு மீஶ்வரனாகவும் என்று அழிவில்லாதவனாயிருக்கையாவது ஸ்வரூபத்திலும் ஸ்வபாவத்திலும் மாறுதலில்லாதவனாயிருக்கைப்பல்லவா, இத்தால் 'அஜோபிஸந் அவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபிஸந்' என்று முன்பு சொன்னது ஞாபகப்படுத்தப் பட்டதாகவுமாம் [1] இறப்பில்லாதவனாகவும், அழிவில்லாதவனாகவும் தெரிந்து சொல்லுகிறதில்லை பின்னை எப்படி என்னில் மற்றப்புருஷர்களைப்போலவே கர்மத்துக்கு வசப்பட்ட பிறப்பையுடையவனாகவும், ஞானத்தின் சுருக்கம் முதலிய வைகளையுடையவனாகவும் அறிகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் 25

தா] கீழ் ஶ்லோகம் 'நாபிஜாநாதி' (தெரிந்து சொல்லுகிறதில்லை) என்று இவ்வளவு மாத்ரம் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் இப்பொழுதிருப்பவர்களை மாத்ரம் சொல்லுகிறது என்று ஸந்தேஹப்படவேண்டாம் மூன்று காலங்களிலுமிருக்கிற ப்ராணிகளும் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளுவதில்லை என்று இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது இதில் 'அதீதாநி' (முன்னிருந்த) என்று தனித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற படியினால் 'பூதாநி' என்பது ப்ராணிகளை மாத்திரம் சொல்லுகிறது தான் எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்

1 பகவத்கீதை 4-6

ளுக்குள் இப்படிப்பட்ட வென்னை எல்லோராலும் ஆஸ்ரயிக்கத் தகுந்த வனுவதற்காக வஸுதேவர் மகனுப அவதாரம் செய்திருப்பவனுயக் தெரிந்துகொண்டு என்னையே ஆஸ்ரயிக்கிறவன் ஒருவனும் கிடைக்க வில்லை ஆகையால ஞானீ மிகவும் துர்லபன் தான் என்றாத்தம்   26

அப்படியல்லவா

இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந த்வந்த்வமோஹேந பாரத |
ஸர்வபூதாநி ஸம்மோஹம் ஸர்கே யாந்தி பரந்தப || ௨௭

ப தரை] பரந்தப சத்ருக்களைச் கொல்லும் ஸ்வபாவமுள்ள பாரத பரதவம்ஸத்திற் பிறந்த அர்ஜுன, ஸர்வபூதாநி எல்லாப்ராணி களும் இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந—இச்சா ஆசை, த்வேஷ விரோதம், (இவைகளினுல்) ஸமுத்தேந உண்டாகிய (அதாவது) ஆசைக்கும் த்வேஷத்துக்கும் விஷயமாகத் தோன்றுகிற த்வந்த்வமோஹேந—த்வந்த்வ சதோஷ்ணம் முதலிய இரட்டைகளாகிய மோஹேந அஜ்ஞானத்திற் குக் காரணமான வஸ்துவினுல் ஸர்கே ஸ்ருஷ்டி காலத்திலேயே ஸம்மோஹம் அஜ்ஞானத்தை, யாந்தி அடைகிறதுகள்   27

பா] ஆசை த்வேஷம் இவைகளினுலுண்டாகிற சதோஷ்ணம் முதலிய இரட்டை என்கிற பெயரையுடைய அஜ்ஞானத்துக்குக் காரணமாகிய வஸ்துவினுல் எல்லாப்ராணிகளும் உண்டாகிற பொழுதே அஜ்ஞானத் தை அடைகின்றன இத்தால் சொல்லப்பட்டது யாதெனில் ஸத்வாதி

தா] டவன் என்பது இங்கே என்றசாரச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் ‘என்னுல் என்றாரம் பித்து ஆச்ரப்பகவானை அறிவதற்குபலர் அவனையே ஆஸ்ரயிப்பது தா னென்று காட்டுவதற்காக என்னை ஆஸ்ரயிக்கிறவன் என்றுசொல்லப் பட்டது முக்யமாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தோடு சேர்க்கி றார் ‘ஆகையினுல் என்றாரம்பித்து   26

இப்படி ஜ்ஞானி துர்லபன் என்பதற்காக மூன்று காலங்களிலுமிருக் கும் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் பொதுவான பகவானை அறியாமைக்குக் காரணம் இந்த ஸ்லோகத்தினுல் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப் ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார் — அப்படி அல்லவா என்று பதங்களுக்கு அர்த்தத்தையும் அன்வயத்தையும் காட்டுகிறார் ஆசைத்வேஷம் என்று ஆரம்பித்து உண்டாகும் காலத்திலேயே ஆசைத்வேஷமிவைகள் கார ணமில்லாமையினுல் உண்டாகாது அப்படிக்கு உண்டானுலும் அவை கள் பகவானைப்பற்றி உண்டாகக்கூடாது, ஆசைத்வேஷமிவைகள் மாத்திரத்தினுலேயே சீதோஷ்ணங்கள் உண்டாகாதே? ஏனெனில்

குணங்கள் நிறைந்த ஸுக துக்கம் முதலிய இரட்டைகளில் பூர்வ பூர்வ ஜன்மங்களில் எந்த எந்த விஷயங்களைப்பற்றிய ஆசாதவேஷங்கள் அதிக கடி பரிசயம் செய்யப்பட்டதுகளோ அதின் வாஸனையினால் மறு படி உண்டாகும் பொழுதே அந்த இரட்டையே ஆசைக்கும் தவே ஷத்துக்கும் விஷயமாக பரகாசித்துக் கொண்டு எல்லாப்ராணிகளுக் கும் மயக்கத்திற்குக் காரணமாகிறது அந்த மயக்கத்தினால் எல்லா

தா] அவை குளிர்காலம் வெயில்காலம் முதலிய ஸங்கர்ஷணத்தினால் உண்டாகக்கூடியவைகள் ஆசையினால் இந்த இரட்டை மோஹம் என்கிற பக்ஷத்திற்கு எப்படி அர்த்தமாகும் அப்படிச் சொன்னால் மோஹத்தினால் மோஹத்தை அடைகின்றன என்று மொத்தமாகச் சமாகிறபடியினால் ஆத்மாச்ரயம் என்கிற தோஷம் வருமே? ஆசைத் வேஷங்களே "அஂஜ" என்கிற பக்ஷத்தினால் சொல்லப்படுகிறது அவை களிலுண்டாகும் மோஹம் சப்தம் தவமோஹம் என்னப்படுகிறது என்றிவை முதலாக மற்றவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதும் புன ருக்தி முதலிய தோஷங்கள் வருகிறபடியினால் சரியல்ல இக்கால எனக்கு ஸுக முண்டாகவேண்டும் துக்கமுண்டாகக் கூடாது என்கிற உறுதியான ஆசைத்தவம் தவமோஹம் என்னப்படுகிறது என்பதும் உசிதமல்ல, என்றிவை முதலிய ஆக்ஷேபங்களைச் செய்துகொண்டு ஸமா தானம் சொல்லுகிறார் — இதனால் சொல்லப்பட்டது யாதெனில் என்று ஆரம்பித்து பூர்வ ஜன்மத்திலுண்டான வாஸனை என்கிற காரணம் இருக்கிறது வாஸனையும் தன்னுடைய காரணமான தைப்பற்றியே ஆசைப்பற்றிய ஒருக்குமான சாதியினால் ஆசை தவேஷமிவைகள் சர்வா ணேடு சேர்க்கப்படுகின்றன இவைகளைப்பற்றி உண்டாகவேண்டும் என்கிற கேள்விக்குமிடமில்லை இவ்விடத்திலுண்டாகக்கூடியவை ஆசை தவே ஷம் இவைகளுக்கு விஷயமாக பரகாசிப்பது மோஹம் என்னும் பக்ஷத் திற்கு மோஹத்திற்குக் காரணமான என்று அர்த்தமானதினால் சீதோஷ்ணம் முதலிய இரட்டைகளில் மோஹம் என்னும் பதம் உப யோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது மோஹத்தின் காரணத்தினால் மோஹமு முண்டாவதில் ஆத்மாச்ரயம் முதலிய தோஷங்களுமில்லை என்று தாத்பர்யம் அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்துவில் இது அனுபவிக்கத் தக்குந்தது என்கிற புத்தியும், தவேஷம் செய்யத்தக்க வஸ்துவில் இது தவேஷம் செய்யத்தக்கது என்கிற புத்தியும் இவ்விடத்தில் ஸம்மோ ஹம் என்னப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—

பா] பராணிகளும அஜஞானததை அடைகினறன அதாவது அவைகளைப பறறிய ஆசைதவேஷம இவைகளை ஸவபாவமாக உடையவைகளாகினறன எனனேடு சேருதல பிரிதல இவைகளிலுல ஸுக துககஙகளை அடையுமஸவபாவஙகளை உடையவைகளாகஆகிறதிலலை ஜஞானியோ வெனில எனனேடு சேரதல பிரிதல இவையோனறிலேயே ஸுக துககஙகளை அடையும ஸவபாவததை உடையவன ஒரு பராணியும இபபடிபபடட ஸவபாவமுளளதாக உணடாகிறதிலலை எனபது　27

யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜநாநாம் புண்யகர்மணாம்।
தே த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தே மாம் த்ருடவ்ரதா:॥　28

ப-ரை] புண்யகர்மணாம் புணய காமஙகளை உடைய யேஷாம் எநத ஜநாநாம் ஜனஙகளுககு பாபம் பாபமானது அந்தகதம் குறைவஅடைநததோ தே அவாகள த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா இரடடைகளிலுணடாகும மோஹததிலிருநது விடுபடடவாகளாய த்ருடவ்ரதா உறுதியான ஸஙகலபததை உடையவாகளாய மாம் எனனையே பஜந்தே அடைகிறாகள　28

பா] எவாகளுகக அனேக ஜனமஙகளில செயயபபடட சிறநத புணணியஙகளின கூடடததிலுல தணமயஙகளான இரடடைகளில

தா] அவைகளைபபறறிய என்று ஆரமபிசது இபபடிபபடட ஸமமோஹ சகிறை அதை சதவேஷம இவைசள சேரில உசிதமான விஷயசதை விடடு விடுகினறது என்று காடடுகிறா— எனனேடு சேரதல' என்று ஆரமபிசது உசிதமான விஷயசதில ஆசையும தவேஷமுமுடைய மிச வுர துரவபுறை ஞானியை இவாசளவிட வேறுபடடவன என்று காடடுவதறகாக சிநதிககிறா— ஞானியோவெனில என்று ஆரமபிசது 1 ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைகஸர்வாய தாதத்வ । தத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸுகது:க்கஸ்ததேகதீ ॥ என்று ஸஙகரஹசதில சொலலி இருககிறது இவாகளைவிட வேறுபடடிருககையே எலலாப பிராணிகளுககும பிறபபிலேறபடடது என்று காடடுகிறா— இபபடி பபடட என்று ஆரமபிசது　27

இபபடி எலலா பராணிகளுடம அஜஞானததை அடைகிறபொழுது பசவானைப பறறிய பாவனம ஒரு பொழுதும ஒருவனுககும உணடாகாதனவிலுல 'பஜந்தே மாம்' என்றினை முகலாகக கூறச சொனனது பொருநதாதே? எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமா

1 கீதாாதத ஸஙகரஹம 29 ஶலோகம

பா] ஆசைக்கும் த்வேஷத்துக்கும் காரணமாயும் என்னிடத்தில் பரீக்ஷித்த தடங்கலாயும் அநாதிகாலமாக உண்டானதாயுமிருக்கிற பாபம் குறைவை அடைந்ததோ அவர்கள் கீழ்ச்சொல்லிய புண்ணியங்களின் தாரதம்யத்தினால் என்னையே ப்ராப்யமாக அடைந்து குணமயங்களான மோஹத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாய்க் கைவல்யத்திற்காகவும் சிறந்த

தா] ஞானமிருக்கும்மலாகத்தில் சொல்லப்படுகிறது. 'புண்யகர்மணாம்' (புண்ணிய கர்மாக்களை உடைய) என்பது பாபம் நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அப்படி¹ [illegible] பாபத்தைப் போக்குகிறன என்று [illegible] நிவர்த்திப்பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஜநாநாம்' (ஜனங்களுக்கு) என்கிற பதமும் புண்ணிய மதிகமாவதற்குக் காரணமான அனேக ஜன்மாக்களைக் காட்டுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அனேக ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட சிறந்த புண்ணியங்களின் கூட்டத்தினாலே என்று சொல்லப்பட்டது. பகவானை அறிவதற்குத் தடையான பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதினால் அவை சிறந்தவை என்பது ஏற்பட்டது. 'குணமயங்களான' என்னும் பதத்தினால் ஸுக துக்க ரூபங்களான பகவானுடன் சேர்க்கை பிரிகலாகிய இரட்டை விவக்ஷிக்கப்பட்டது. 'த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா' என்று இருவகையான பலன்களைச் சொல்லுகிறபடியினால் தடையான பாபத்திலும் இரட்டைகளில் ஆசை த்வேஷம் இவைகளுக்குக் காரணமான தென்றும் பகவானிடத்தில் பரீக்ஷிக்கத் தடையான தென்றும் ஏற்பட்டது. அனேக ஜன்மங்களில் செய்யப்பட்ட சிறந்த புண்ணியங்களினால் நாசம் செய்யத் தகுந்தது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அநாதிகாலமாக உண்டானதாயுமிருக்கிற' என்று சொல்லப்பட்டது. உபாஸனம் செய்ய ஆரம்பிக்கும் பொழுதே பாபமும் ஸுக துக்கங்களாகிய இரட்டையும் முழுமையும் நாசமடையவில்லையாதலினால் 'க்ஷீணம்' என்னும் பதத்தினால் சொற்ப மிகுதியாக இருக்கல் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'குறைவை அடைந்ததோ' என்று சொல்லப்பட்டது. கீழ்ச்சொல்லிய 'ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச' என்றிவை முதலியவையும் நினைத்துக்கொண்டு சொல்லப்போகிற 'ஜராமரணமோக்ஷாய' என்றிவை முதலியவைகளையும் நினைத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார்—'கீழ்ச்சொல்லிய' என்று இவ்விடத்தில் ஸுகதுக்கங்களாகிற மோஹத்திலிருந்து விடுபட்ட

1 தைத்திரீயம் நாராயணம் 50 அனுவாகம்

பா] ஐஶ்வர்யத்திற்காகவும் என்னை அடைவதற்காகவும் உறுதியான ஸங்கல்பத்தை உடையவர்களாய்க் கொண்டு என்னைக் குறித்தே பக்தி செய்கிறார்கள் 28

பா] இவ்விடத்தில் பகவானைக் குறித்து பக்தி செய்கிற மூன்றுவித அதிகாரிகளுக்கும் அறியவேண்டிய விசேஷங்களையும், செய்யவேண்டியவைகளையும் ப்ரஸ்தாவிக்கிறார்

ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே ।
தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ॥ உகூ

பா] யே எவர்கள் ஜராமரணமோக்ஷாய கிழத்தனம் மரணம் இவை பக்ஷமீகருவதற்காக அதாவது கைவல்யத்திற்காக மாம் என்னை ஆஶ்ரித்ய அடைந்து யதந்தி ப்ரயத்தினம் செய்கிறார்களோ தே அவர்கள் தத் அந்த ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மத்தை விது: அறிந்து கொள்ளுகிறார்கள் க்ருத்ஸ்நம் எல்லா அத்யாத்மம் அத்யாத்மத்தையும் விது: தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் அகிலம் எல்லா கர்ம காமத்தையும் விது: தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் 29

தா] [illegible] ஐஶ்வர்ய[illegible] புநிறவர்களுக்கு ப்ரஸ்தாவமே [illegible] [illegible] ... அவஶ்யம் வேண்டியதானதாலும் ... [illegible] விசேஷங்களில் அவஶ்யமாய் ... [illegible] உறுதியான ஸங்கல்பத்தை உடையவர்களாய் ... [illegible] ... லப்பட்டது, என்கிற ... என்னைக்குறித்தே பக்தி செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது மாம் ... (என்னைக் குறித்து பக்தி செய்கிறார்) என்பதிலேயே ... என்னை அடைவதற்காகவும் என்னும் ... ஜ்ஞாந்தா என்பது ... வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது 28

பா] ப்ரக்ருதியை விட்டு நீங்கிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற்காக என்னை ஆஶ்ரயித்து எவர்கள் யத்தினம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் அந்த ப்ரஹ்மத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் அத்யாத்மத்தை முழுமையும் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் காமத்தையும் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் 29

ஸாதிபூதாதிதைவம் மாம் ஸாதியஜ்ஞம் ச யே விது: ।
ப்ரயாணகாலேऽபி ச மாம் தே விதுர்யுக்தசேதஸ: ॥ ௩௦

ஸ்ரீகண்ணபிரான் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம:

ப ரை] யே எந்த ஐஶ்வர்யார்த்திகள் ஸாதிபூதாதிதைவம் அதிபூதம் அதிதைவம் இவைகளோடு கூடிய ஸாதியஜ்ஞம்ச அதியஜ்ஞத்தோடு கூடியவனுமிருக்கிற மாம் என்னை விது: தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களோ, தேச அந்த மூன்றுவிதமான அதிகாரிகளும் யுக்தசேதஸ: (ஸங்க)என்னிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய்க் கொண்டு ப்ரயாணகாலேऽபி மரணகாலத்திலும் மாம் என்னை விது: அறிகிறார்கள் 30

பா] இவ்விடத்தில் யே (எவர்கள்) என்று மறுபடியும் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலே முன் சொன்னவர்களைவிட வேறான அதிகாரிகள்

தா] பிறகு எட்டாவது அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப் போகிற அர்த்தசதுக்கு ப்ரஸ்தாவம் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— இவ்விடத்தில் என்று ஆரம்பித்து ஜராமரணமோக்ஷாய (கிழத்தனம் மரணம் இவைகளை விலக்குவதற்காக) என்றிவ்வார்த்தையால் சொல்லி இருப்பதனால் ப்ரக்ருதியை விட்டு நீங்கிய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற்காக என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ப்ரயத்தினமாவது ஆராதனம் தான் சொல்லப்பட்டது இரக ப்ரஹ்ம கய்யாத்ம கர்ம முதலிய ஏழுக்கும் கேள்வி பதில் முன்னிட்டு விஸ்தாரம் மேலே வரப் போகிறது இவ்விடத்தில் விது: (அறிகிறார்கள்) என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி இருப்பது விதி (கட்டளை)யைக் காட்டுவதற்காக 29

ஸாதிபூத என்னும் ஶ்லோகம் ஐஶ்வர்யார்த்திகளைப் பற்றிச்சொல்லுகிறது, என்று சொல்லுவதற்காக அதிகாரிகளின் பே

பா]ஏற்படுகிறார்கள் அதாவது ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்கள்அதி
பூதத்தோடுகூடிய அதிதைவதத்தோடுங்கூடிய என்னைத்தெரிந்துகொள்ளு
கிறார்களோ என்னும்படி அனுவாதம் செய்வதைப் போலிருந்தா
லும் இதற்கு முன் சொல்லப்படாத அர்த்தத்தைச் சொல்வதினால் விதிக்
கிறதுதான் அப்படியே ஸாதியஜ்ஞம் (அதியஜ்ஞத்தோடு கூடிய) என்
பதும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினால் மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் பொது
வாக விதிக்கப்படுகிறது மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் நித்யநைமித்திகங்க

தா]க்கத்தைக் காட்டக்கூடிய அவதாரிகையை முன்னிட்டுக் காட்டுகிறார்—
இவ்விடத்தில் என்று ஆரம்பித்து முன் சொன்ன அதிகாரியைப் பற்
றிச்சொல்லுகிறதாக இருந்தால் ஸாதியஜ்ஞம்ச யே விது: (அவர்கள்
அதியஜ்ஞத்தோடு கூடிய என்னைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள்)
என்றல்லவோ சொல்லவேண்டும் அப்படி சொல்லிப் படிக்க
வில்லையே (ஏனென்றால்) என்னும் பக்ஷத்தைத் திருப்பிச் சொன்
னதற்கும் ப்ரயோஜனம் வேறொன்றுமில்லை என்று தாத்பர்யம் சொ
ல்லுகிறமேல் சொல்லப்போகிற பக்ஷத்திலும் இரு அதிகாரிகளின்
பேதம் ஏற்படும் இப்படிப் பொதுவாய்த் தெரிந்து சொல்லப்பட்ட
அதிகாரிகளின் பேதத்தை அதிப்ரசங்கம் முதலிய பக்ஷங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தி
னத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லுகிறார் ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிற
என்று 1 ஜராமரணமோக்ஷாய என்கிற இடத்திலே போல இவ்விடத்
திலும் யே என்னும் பதம் திரும்பப்படிப்பதால் அனுவாதம் என்று
தோன்றுகிறது அதை நிராகரிக்கிறார்—என்னும்படி என்று ஆரம்பி
த்து 2 அக்னி தேவதையைக் குறித்து எட்டு கபாலங்களில் ஏற்பட்ட
புரோடாசத்தைச் செய்யுங்கள்' என்கிற ஶ்ருதி வாக்யம் போல
இதுவும், என்று தாத்பர்யம் இது விதி என்பது மேலே சேர்க்கும் கே
ள்வி முதலியவைகளிலும் ஏற்படப்போகிறது தெரிந்து கொண்ட
விஷயத்தில் சேர்க்க வேண்டியவையாவார் ஸாதியஜ்ஞ என்பது
ஒரு அதிகாரியைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதாக போகிலும் வஸ்து
வின் ஸ்வபாவத்தினால் மூன்று அதிகாரிகளிடத்திலும் அன்வயிக்கி
றது என்பதைக் காட்டுகிறார்—அப்படியே, என்று ஆரம்பித்து வஸ்து
வின் ஸ்வபாவத்தினால் என்பதற்கு எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் பொது
வாக ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்ட ஸ்ருஷ்டி முதலிய பெருமை உடைய வஸ்து

---

1 பகவத்கீதை 29 2 ஶதபத ப்ராம்மணம் 2 5 1 1 1 இந்த ஶ்ருதி வாக்யத்தில் 'யத்' (எந்த) என்கிற பதம் இருந்தபோதிலும் விதியாக மீமாம்ஸகர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது அப்படியே இங்கும்

பா]ளாகிய மஹாயஜ்ஞம் முதலியவைகளை அனுஷ்டிப்பதுவிட்டத்தகாதகல்லா அவர்களும் மரணகாலத்தில் தங்கள் தங்களால் அடையத்தக்க பரயோஜனத்துக்குத்தக்கபடி என்னைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் (அவர்களும்) என்பதினால் முன்பு சொல்லிய கைவல்யத்துக்காக பரயத்தினம் செய்பவர்களும் மரணகாலத்தில் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் இத்தால் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலே ஜ்ஞானிகளும் அதியஜ்ஞத்தோடு கூடின என்னைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் மரணகாலத்திலும் தங்களினாலடைய வேண்டிய பரயோஜனத்

தா]வின் ஸ்வபாவத்தினால் என்று அர்த்தம் இதைப் பற்றிற்ற—மூன்றுஅதிகாரிகளுக்கும் என்று ஆரம்பித்து அப்படிச் சொல்லாவிடில் [1] ஸாயுஜ்ய ஸாதூர்ம்யம்... என்று சொல்லியிருக்கும் சமத்தினால் ... செய்ய யோசத்தை யறறவனாக வேண்டியவரும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார—விடத்தகாதத்தல்லவா என்று ... இவ்விரண்டும் ஒரே அவயத்தின் அர்த்தத்தை சொல்லுகிறதென்றால் பரயோஜனம் இல்லாமையினாலும் தனித்தனியே அர்த்தத்தை சொல்லுகிற பரயோஜனம் இருப்பதினாலும் அப்படியே அன்வயம் ஸம்பவிக்கிறபடியினாலும் பிரித்துச் சொல்லுகிறார் அவர்களும் என்று மரண காலத்திலுண்டாகும் ஞாபகத்திற்கு மேலே சொல்லப் போகிற தனித்தனியான விஷயங்களிலே காரணமாய் அடையக்கூடிய பரயோஜனத்துக்குத் தகுந்த ஆகாரத்தை உடைத்தாய் இருக்கை ... என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார் தங்கள் தங்களால் அடையத் தகுந்த பரயோஜனத்துக்குத் தக்கபடி என்று ... காரத்திற்குப் பிரித்து அன்வயம் ... அர்த்தத்தை சொல்லுகிறார் அவர்களும் என்பதினால் என்று ஆரம்பித்து 'யே' என்று சொல்லப்பட்டவர்களையே 'தே' என்று சொல்லி இருப்பதினால் இதுவும் ஐச்வர்யார்த்திகளைப் பற்றியதே என்பதினாலே? முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்கும் மரணகாலத்திலுண்டான ஞாபகத்தில் விசேஷம் மேலே சொல்லப்படப்போகிறது, என்று தாத்பர்யம் மூன்றுவித அதி

1 கடோபநிஷத் 2,?2, ஸந்தயாவந்தனம் செய்யாதவன் நித்யம் எப்பொழுதும் அசுசி அசுத்தன் ஸர்வகாமங்கள் எல்லாக் காமங்களிலும், அனாஹம்—யோக்யதை இல்லாதவன்

துக்கத்தக்கபடி என்னைத்தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லப் பட்டதாகிறது 30

ஸ்ரீபகவத் ராமானுஜ முனி பெண்ணும் பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீமத் கீதா பாஷ்யத்தில் ஏழாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று
ஸ்ரீ உடையவர் ராமானுஜாய நம:
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

சரீசருக்கும் என்று சொன்னது புத்தமல்ல ஞானிகளுக்கு இவரி டம் இவ்யார்வாவமே இவர்களுமிவை, என்கிற ஆக்ஷேபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் 'இத்தால என்று யஜ்ஞம் மரணகாலத்திலுண் டாகும் ஞானமும் இவர்களுடையதும் முற்றுவிக்க அசொரிசருக்கும் பொது என்பது விசாரசி இருக்கிறபடியினால் என்று சாராம் யம் (30)

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் ஏழாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ: [illegible] நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகம்

ஏழாவது அத்யாயத்தின் ஸங்க்ரஹம்

ஸ்வயாதாத்ம்யம் ப்ரக்ருத்யாஸ்ய திரோதி: ஶரணாகதி: |
பக்தபேத: ப்ரபுத்தஸ்ய ஶ்ரைஷ்ட்யம் ஸப்தம உச்யதே || 11

பதவுரை] ஸ்வயாதாத்ம்யம் தன்னுடைய உண்மையும் ப்ரக்ருத்யா ப்ரக்ருதியினால் அஸ்ய இதற்கு திரோதி: மறைவும் (அதை நிவ்ருத்தித்துக்கொள்வதற்காக) ஶரணாகதி: பகவானையே சரணமாகப் பற்றுதலும் பக்தபேத: பக்தர்களின் பிரிவும் ப்ரபுத்தஸ்ய ஞானியின் ஶ்ரைஷ்ட்யம் மேன்மையும் ஸப்தமே ஏழாவது அத்யாயத்தில் உச்யதே சொல்லப்படுகிறது [11]

ஸ்ரீ மந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்தஸங்க்ரஹரக்ஷை

இவ்விடத்தில் பாஷ்யத்தில் ஏழாவது அத்யாயத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவனாகிய பரமபுருஷனுடைய ஸ்வரூபத்தின் உண்மையும் ப்ரக்ருதியினால் அதற்கு மறைவும், அது நிவ்ருத்திப்பதற்காகப் பகவானிடத்தில் ப்ரபத்தி செய்யவேண்டியது என்பதும் உபாஸனம் செய்பவர்களுடைய மாதிரிகளின் வ்யத்யாஸங்களும் ஞானியின் மேன்மையும் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் ப்ரக்ருத்யா என்னும் பதத்தினால் மம மாயா துரத்யயா என்கிற இடத்திலுள்ள 'மாயா' என்னும் பதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. 'தைவீ' என்று விசேஷணம் சொல்லியிருப்பதினால் இங்கு ப்ரக்ருதியே சொல்லப்படுகிறது என்று ஏற்படுகிறதல்லவா. ஶ்ருதியிலும் 1 'மாயையை உடையவன் இதை மாயையிலிருந்து, இந்த

---

1 ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத் 4 9,10

ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறுன் இந்த ப்ரபஞ்சத்தில் மற்றொருவன் மாயையினால் கட்டுப்பட்டிருக்கிறுன் என்று ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட மாயை அதை உடையவன் இவ்வாக்யம் பற்றி 2 மாயையை ப்ரக்ருதி என்று அறியவேண்டும் மாயையை உடையவனை மஹேஸ்வரன் என்று அறியவேண்டும் என்கிற வாக்யத்தில் தானே விவரித்திருப்பதிலும் ஆச்சர்யவிசித்ரங்களான ஸ்ருஷ்டிக்கு உபகரணக் கருவியான வஸ்துவாகையினால் இந்த ப்ரக்ருதியிலேயே மாயை என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் எட்டாவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸாரதி சொல்லுமிடத்திலும் இந்த ஸ்லோகத்தின் அர்த்தம் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ஏழாவது அத்யாயத்தில் பரப்ரஹ்மமாகிய வாஸுதேவனே உபாஸிக்கத்தக்கவன் என்பதையும் சேதநாசேதநங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் சேஷி என்பதையும், காரணம் என்பதையும், ஆதாரம் என்பதையும் எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு ஸரீரமாக உடையவனுகையாலும் எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு விசேஷணமாக உடையவனுகையாலும் எல்லாப் பதங்களினாலும் சொல்லத்தக்கவன் என்பதையும் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன் என்பதையும் எல்லா கல்யாண குணங்களிலும் அவனே மேலானவன் என்பதையும் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் இவைகளின் உருவங்களாயும் தேஹம் இந்த்ரியம் அநுபவிக்கத்தக்க வஸ்து இவைகளாக பரிணமிப்பவைகளாகவும் அநாதிகாலமாக உண்டான பாபங்களின் பெருக்கைக் காரணமாக உடையவைகளாகவும் இருக்கிற வஸ்துக்களினால் இதற்கு மறைவையும் மிகவும் சிறந்த புண்ணியங்களைக் காரணமாக உடைய பகவானை ஸரணமாக அடைவதினால் அதின் நிவ்ருத்தியையும் புண்ணியங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் உண்டான புத்தியின் வ்யத்யாஸத்தினால் ஐஸ்வர்யம் கைவல்யம் பகவானை அடைதல் இவைகளை ஆசைப்படுவதினால் உபாஸகர்களின் பேதஞ் செய்யும் பகவானை அடைய வேண்டும் என்று ஆசையை உடையவன் எப்பொழுதும் பகவானுடன் சேர்ந்திருப்பதிலும் ஒரே இடத்தில் பக்தி உள்ளவனுகையாலும் மிகவும் பகவானுக்கு ப்ரியமானவன் அதனாலும் சிறந்தவன் என்பதையும் துர்லபன் என்பதையும் நிரூபித்து இந்த மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் அறிய வேண்டியவைகளுடையவும், அனுஷ்டிக்க வேண்டியவைகளுடையவும் பேதங்களையும் ப்ரஸ்தாவித்தார், என்று

ஸ்ரீ மந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷையில் ஏழாவது அத்யாயம்

ஸ்ரீமத் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஸரணம்

ஸ்ரீ ம ராமாச மஹாசேரின அருளிசசெயத

கீதாரத ஸஙகரஹம

சீரார தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

தானினற வுணமையைத தனறனி மாயை மறைததமையும
தானனறி மாயை தனைததவிரப பானவிர கறறமையும
மேனினற பததாக ளுலவரில ஞானிதன மேனமைகளும
தேனினற செஙகழ லானறெளி விததனன பாரததனுககே

ப ரை] தேன மது நினற தேஙகிநினற செம சிவநத கழலான திருவடிகளை உடைய ஸ்ரீ கணணபிரான தான தான ரினற அவதாரஞசெயது நினற உணமையை ஸதயமான ஸவபாவததை தன தனனுடைய தனி ஒபபறற மாயை பரகருதியானது மறைததமையும மறைததுக கொணடிருபபதையும மாயைதனை இபரகருதியை தவிரபபான போககுவதறகு தானனறி தானிலலாமல விரகுவேறு உபாயம அறறமையும இலலாமையையும மேலநினற மேலாகிநினற பததாகள நாலவரில நானகுவித பகதாகளுககுள ஞானிதன—ஜஞானியினுடைய, மேனமைகளும மேனமைகளையும பாரததனுககு ஆஜுனனுககு தெளிவிததனன அறியுமபடிச சொனனான ஏ அசை

வயாகயானம

ஸ்வயாதந்த்ர்யம் ப்ரக்ருத்யாவ்ருதிரோபாயிஸ்ரணாகதி ।
ஜ்ஞானிஶ்ரைஷ்ட்யம் ஸப்தமேஸ்மின் ஸங்க்ரஹேணோச்யதே ॥

என்கிற ஏழாவது அதயாயத்தின ஸங்கரஹ ஶ்லோகத்தின அரத்தத்தை அருளிசசெயகிறார இவவிடத்தில தேனினறசெஙகழலான என்பதினால பகவானுடைய திருவடிகளைத தாமரைப புஷபமாக ருபிதது அதின காநதியைத தேனாக ருபிததிருக்கிறதாகவுமாம அனறிககே போகயதை விஞசி இருககும திருவடிகள என்று தாதபாயாததமாகவுமாம அதுவுமனறிககே 'பூணதவாகிரீடபூஷணாநகநகரமாரவிஸரம்ஹாஸ்ராயவிந்த' என்று தாமருளிச செயதபடியே 'வாழததியவாயராய வானோமணி மகுடம தாழததி வணஙகும பொழுது அவாகள மகுடஙகளில சூடிய மாலைகளிலிருநது பெருகும தேனகளினால எபபொழுதும ஈரமாயிருககும திருவடிகளை உடையவன என்றாகவுமாம அதுவுமனறிககே அலலாத தாமரை பூககளைபபோல சிலகாலம கழிநதவாறே செவவிமாறுதலனறிககே எபபொழுதும செவவி பெறறிருககிறது என்று திருவடிகளுககு

வைலக்ஷண்யம் சொன்னதாகவுமாம் தானின்ற உண்மையை எல்லா ருமவாத் தனக்கு ஆஶ்ரயிப்பதற்காக வந்தேவ கருஹத்தில் அவதீ ரணுயிறகிற உண்மையை அறிசசே தானநின்ற தானுசவே வெறொருஹேதுசகரிதலறிசகே, ஸ்வபாவஸித்தமாக நின்ற, உண மையை பரத்வமமுதலிய உண்மையான ஸ்வபாவத்தை, அறிக்கே தான பரகாசமாகிகிறகிற ஆதிவாயுமி தெஜஸம் என்றருளிச் செய்யப் பட்ட ஸ்வபாவத்தை 'தனதனிமாயை ‹ஜஜாயா என்று சொல்லப் பட்ட பசவானுக்கு ஶேஷபூதமாயும் இப்படிக்கு விசித்திரமான சாரியஞ்செய்வதில் தனக்கு உபயோகதுமான ஊரித்யா என்று சொல்லப்பட்ட பாரருதி ரூபமாம் அறிகசே தன அந்த மனு ஷ்யாகளுக்குத் தங்கள் தங்கள் கர்மானுகுணமாக ஏற்பட்ட ஜனி அவனவன் கர்மானுகுணமாக தனித்தனியான ஸ்வதவாஜல் சமோகு ணங்களை உடைய பரக்ருதி என்றுகவுமாம் இத்தால் ஸ்ரீஹாத்மி வுக்ருதய்ஸ்ர்கியொய என்பதின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது தான அனறி மாயைதனைத் தவிர்ப்பான விரசற்றமையும் என்பதி னுல தன்னைத் தவிர வேறொரு உபாயமில்லாமை ஏற்படுகிறதிரில் சானே உபாயம் என ஏற்படுகிற படியினாலே அப்படிக்குப் பக வானே உபாயமாவதற்கு காரணமாகிய ஶரணாகதிஆச்ரயணீயமாகச் சிறகாசவுமாம் அநன்யசிந்தையான ஜனிதர்கள் சொல் லப்படுகிறபடியிரில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு சாத்தியமான ஶரணாகதியும் ஏற்பட்டதாவுமாம் ஆக இத்தால் ஶரணமகி' என்பதின் அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டதாகவுமாம் மேலநின்ற இத யாதி யொகிநாவிஷிஷ்யதே இத்யாதிகளினால் எல்லா யோகிகளும் விட மேற்பட்டவனாகச் சொல்லப்பட்டானும், ஆர்த்தன் ஜிஜ்ஞாஸு அர்த்தார்த்தி, ஜ்ஞானி என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு விதபக்தர்களுக்குள் தெஷாஞ்ஜ்ஞானீ என்று எடுத்துச் சொல்லப் பட்ட, ஜ்ஞானியின் பெருமையையும் இந்த அத்யாயத்தில் அர்ஜுனனுக்கு நன்றாக உரைத்தான் என்று கருத்து

ஸ்ரீ உ சேட்லூர் வித்வான் நரஸிம்மாசாரியார் செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ வ்யாக்யானத்தில் 8 வது பாட்டு வ்யாக்யானம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாயபரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

எட்டாவது அத்யாயம்,

அவதாரிகை

பா அ] ஏழாவது அத்யாயத்தில் பரப்ரஹ்மமாகிய வாஸுதேவனே உபாஸிக்கத் தகுந்தவன், என்பதையும், சேதநாசேதனங்களாகிய எல்லா

தா] ஸங்கதியைக் காட்டுவதற்காகச் சொல்லுகிறார் ஏழாவது அத்யாயத்தில் என்று ஆரம்பித்து பரப்ரஹ்மமாகிய வாஸுதேவனே உபாஸிக்கத் தகுந்தவன் என்பது 1 ‘மய்யாஸக்தமநா:’ என்றிவை முதலிய ஸ்லோகங்களின் ஆரம்பம் அவ்விடத்திலன்றோ உபாஸனம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிறது அதற்கு அங்கமாக மற்றுள்ளவைகளும் இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது 2 ‘அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத:’ 3 ‘வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்’ 4 ‘சதுர்விதா பஜந்தே மாம்’ என்றிவை முதலிய ஸ்லோகங்களினால் மேலும் இதற்கே விவரணம் செய்யப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் ‘பரப்ரஹ்மமாகிய’ என்பவை முதலிய பதங்களினால் அவித்யை முதலியவைகளோடு கூடாத ப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணம் என்றும் சரீரமாகத் திகழாத மேலான வஸ்துவே ஜகத்காரணம் என்றும் சொல்லும் பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன ப்ரஹ்ம என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஒரு விசேஷமான தேவதையைக் குறிக்கும் பதத்தோடு சேர்ந்திருப்பதினால் இந்த தேவதையே மேலானவன் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது ‘வாஸுதேவ’ என்னும் பதத்தினால் இப்பொழுது இவ்விடத்திலிருக்கும் அவதார விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது சேதநாசேதனங்களாகிய என்றிவை முதலிய விசேஷணங்களினால் உபாஸிக்கத் தகுந்தவராய் இருப்பதற்கும், பரப்ரஹ்மமாய் இருப்பதற்கும் உபயோகமான ஆகாரங்கள் சொல்லி இருக்கின்றது ‘சேதநா

1 பகவத்கீதை 7 9
2 பகவத்கீதை, 7, 6
3 பகவத்கீதை, 7, 19
4 பகவத்கீதை, 7, 16

வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷி என்பதையும் காரணம் என்பதையும், ஆதாரம் என்பதையும் எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு ஶரீரமாக உடையவனு தலும் எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு விஶேஷணமா- உடையவனுதலாலும் எல்லாப் பதங்களினுலும் சொல்லத் தகுந்தவன் என்பதையும், எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறவன் என்பதையும் எல்லாக் கல்யாண குணங்களினுலும் அவனே மேலானவன் என்பதையும் ஸ்தவரஜங்க

சேதநங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷி என்பதையும் என்பது 1 'பூமிராப' என்பது முதலான இரண்டு ஶ்லோகங்களின் அர்த்தம் எல்லா என்னும் பதத்தினால் காரியமாயும் காரணமாயும் இருக்கிற அவஸ்தைகளைச் சொல்லி இருப்பதினால் [illegible] பரஹ்மாருத்ரன் இவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது காரணம் என்பது 2 'ஏதத்யோநீநி' என்கிற ஶ்லோகத்தின் அர்த்தம் 3 'மத்த: பரதரம் நாந்யத்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட [illegible] 4 'மயி ஸர்வம்' என்கிற இடத்தில் உபாதாந காரணத்தாலே அவ்விடத்திலேயே சொல்லுவதனால் இவ்விடத்தில் அதை விட்டு 5 'யயேதம்' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆதாரமாக இருக்கை சொல்லப்பட்டது 6 'ரஸோ(அ)ஹம்' என்றிவை முதலான இடங்களில் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினால் [illegible] எல்லாப் பதங்களினுலும் சொல்லத் தகுந்தவன் என்பது அதற்குக் காரணம் ஆதாரமாக இருக்கை முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் தனக்கு ஶரீரமாக உடையவனுக இருக்கை இப்படி எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கை முதலியவைகளை அநுவாதம் செய்கையினால் அந்தந்த அதிகாரிகளில் அவரவர்களுக்கு [illegible] ஆராதநத்துக்குச் சொல்லி இருப்பதற்கும் அவர்களுடைய ஸாரங்களையும் பகவானை அவைகளுக்கு ஆதாரமாக இருக்கையும் காரணம் என்பது காட்டப்பட்டது 7 'ஏ ஏவ ஸாத்த்விகா பாவா:' என்றிவை முதலிய இடங்களில் அவைகளின் ஸ்வரூபத்திற்கும் பகவானுக்கு அதீனப்பட்டவைகள் என்று சொல்லப்படுகிறபடியினால் பகவான் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கிறான், என்பதும் ஏற்பட்டது எல்லா, என்பதினால் இங்கே சொல்லப்படாத வைகளாய அபிப்ராயத்திலிருக்கும் மற்றக் கல்யாணகுணங்களும் சேர்க்கப்பட்டன அவனே என்கிற உக்தியினால் 8 'நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது 9 'த்ரிபிர்குணமயை:' என்பது முதல் மூன்று ஶ்லோகத்தினுடைய அர்த்தம், ஸ்தவரஜங

1 பகவத்கீதை, 7, 4 2 பகவத்கீதை 7 6 3 பகவத்கீதை 7 7
4 பகவத்கீதை, 7 13 5 பகவத்கீதை 7 [illegible] 6 பகவத்கீதை 7 8
7 பகவத்கீதை, 7, 12 8 பகவத்கீதை, 7, 7 9 பகவத்கீதை, 7, 13,

மோ குணஙகள நிறைநதவைகளாயும, தேஹம இநதரியம அனுபவிக கததகக வஸதுககள இவைகளாகப பிரிநது இருபபவைகளாயும அனாதிகாலமாக உணடான பாபஙகளின பெருககைக காரணமாக உடையவைகளாகவும இருககிற வஸதுககளினுல இதறகு மறைவையும மிகவும சிறநத புணணியஙகளைக காரணமாக உடைய பகவானையே ஶரணமாக அடைவதினுல அதறகு நிவருததியையும புணணியஙகளின வயதயாஸததினுலுணடான புததியின வயதயாஸததினுல ஐஶவாயம கைவலயம பகவானை அடைதல இவைகளை ஆசைபபடுவேதினுல உபாஸகாகளின பேதததையும பகவானை அடையவேணடுமே எனறு ஆசையை உடையவன எபபொழுதும பகவானுடன சோநதிருபபதினுலும ஒரே இடததில பகதியுளளவனுதலாலும மிகவும பகவானுககு பரியமானவனுதலாலும சிறநதவன எனபதையும ஞாலின எனபதையும நிரூபிதது இநத மூனறு அதிகாரிகளுககும அறியவேணடியவைகளுடைய

தமோ குணஙகள, எனறு ஆரமபிததுச சொலலபபடடது 1 ஶாணம’ எனகிற ஶலோகததில சொலலபபடட பாபகதி மிகுநத புணணியததினுல மாடடுகிறது எனபது 2 ‘ஜநாஸ்ஸுகருதிந எனகிற பதததினுல காடடபபடடது அதையே சொலலுகிறா —மிகவும சிறநத எனறு ஆரமபிதது 3 ‘நஶாஜ்ஞேஷ்ருதிந எனகிறவை முதலானது முனபு சொலலபபடட மறைவின விஶேஷஙகளைச சொலலி இருககிறபடியினுலும புணணியஶாலிகளை ஸவீகரிததல பணணினதறகு அஙகமாக இருககிறபடியினுலும அநத அாததம இவவிடததில தனிததுச சொலலபபடவிலலை 4 ‘வித விதா” எனறிவை முதலியது புணணியஙகளின வயதயாஸததினுல, எனறு ஆரமபிததிருககும வாககியததினுல நினைககபபடடது அதறகு ‘உபாஸனம செயகிறவாகளின பேதததையும எனபதோடு அனவயம சொலலிககொளளவேணடியது 5 ‘தேஷாம்ஜ்ஞாநீ எனபது முதலாக இரணடு ஶலோகஙகளின அாததம பகவானை எனறு ஆரமபிததுச சொலலபபடடது ‘பஹூநாம ஜநமநாம எனறு ஆரமபிதது ஸமஹாதமா ஸுதுாலப:’ எனகிறவரையில சொலலபபடட அாதததைச சொலலுகிறா — ஞாலின எனபதையும எனறு யேஷா எனறு ஆரமபிதது அதயாயததின மிகுதியான பாகததின அாதததைச சொலலுகிறா — இநத மூனறு அதிகாரிகளுககும எனறு ‘அறியவேணடியவைகளாவது எனற

---

1 பகவதகீதை 7 14 2 பகவதகீதை 7 16 3 பகவதகீதை, 7, 15
4 பகவதகீதை 7,16 5 பகவதகீதை, 7 17

வும அனுஷடிககவேணடியவைக ளுடையவும பேதஙகளையும பர ஸதாவிததா இபபொழுது எடடாவது அதயாயததில கீழபரஸதாவிக கபபடட அறியவேணடியவைக ளுடையவும அனுஷடிககவேணடிய வைக ளுடையவும பேதஙகளைப பிரிததுககாடடுகிறா —

அர்ஜுந உவாச அாஜுனன சொலலுகிறான

கிம் தத்ப்ரஹ்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம।
அதிபூதம் ச கிம் ப்ரோக்தம் அதிதைவம் கிமுச்யதே॥ (௧)
அதியஜ்ஞ: கதம் கோऽத்ர தேஹேऽஸ்மிந் மதுஸூதந ।
ப்ரயாணகாலே ச கதம் ஜ்ஞேயோऽஸி நியதாத்மபி:॥ (௨)

ப ரை] புருஷோத்தம புருஷாகளுககுள ஶரேஷடரான, மது ஸூதந கிருஷணனே தத் அநத ப்ரஹ்ம பரஹமமானது கிம் எது அத்யாத்மம் அதயாதமமானது கிம் எது கர்ம காமமானது கிம் எது, அதிபூதம் அதிபூதம எனறு கிம் எது ப்ரோக்தம் சொல லபபடடது அதிதைவம் அதிதைவம எனறு கிம் எது உச்யதே சொ லலபபடுகிறது, அத்ர இவவிதமான அஸ்மிந் இநத தேஹே ஶரீரததி லே (அதாவது ஶரீரமாகிய இநதரன முதலிய தேவதைகளிடததில அதி யஜ்ஞ: அதியஜஞமானது க: எது கதம் அதறகு அதியஜஞ மென கிற பததிறகு ஆததமாக இருககை எபபடி, நியதாத்மபி: — நியத வஶபபடுததபபடட ஆத்மா மனதை உடையவாகளினால ப்ரயா ணகாலே ச மரணகாலததில கதம் எபபடி ஜ்ஞேய அறியததகுநதவ னுக அஸி ஆகிறீா 1 2

ணவே ஸிததமாக இருககிறது சொலலபபடுகிறது அஙகீகரிககததகுாத தாவது அனுஷடிககததகுாதது இதனால 'ஸ்வபாயாத்ம்யம்' எனகிற ஸஙகரஹ ஶலோகததின ஆததம விசாரமாகச சொலலபபடடது இது எடடாவது அதயாயததின ஸஙகரஹம ஐஶ்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்யஹவப்ராணாயிநாம் । வேத்யோபாதேயபாவாநாம் அஷ்டமே பேத உச்யதே எனறு பேததததைச சொலவதே அதயாயததுககு ஆததமாகையினால அவைகளின ஸவருபததின பரஸதாவம முனனமே செயயபபடடது எனறு காடடபபடடது கீழபரஸதாவிககபபடட தை விவரிககிறது எனறு ஸஙகதி சொலலுகிறா இபபொழுது எனறு ஆரமபிததது

பா] கைவல்யத்திற்காக பகவானை ஆச்ரயித்து ப்ரயத்னம் செய்கிறவர்களுக்கு அறியவேண்டியதாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மம் அத்யாத்மம் கர்மம் என்று சொல்லவேண்டுமே. ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு அறியவேண்டிய அதிபூதமும் அதிதைவமும் எது? மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் அறியவேண்டிய அதியஜ்ஞ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது எது? அதற்கு அதியஜ்ஞ என்னும் பதத்துக்கு ஆத்மமாக

தா] ஸ்வாமியின் ஸம்பந்தம் முதலிய அறியவேண்டியவைகளுடையவும் உபாஸனம் முதலிய அனுஷ்டிக்கவேண்டியவைகளுடையவும் பேதங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் அர்ஜுனன் இச்சலோகத்தினால் கேட்கிறான் 'கிம் தத் ப்ரஹ்ம' என்று ஆரம்பித்து முன்னமேயே அதிகாரிகள் மூன்று விதம் என்று சொல்லப்பட்டமையினாலும் ஜராமரணமோக்ஷாய என்றிவை முதலான ஸ்லோகங்களில் 'யே' என்கிற பதத்தையே இருமுறையும் சொல்லியிருப்பதினாலும் வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களாலும் அதிகாரிகள் வெவ்வேறு என்பதும் அவர்களுக்கு அறியவேண்டியவைகளுடையவும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியவைகளுடையவும் பேதங்களும் அர்ஜுனனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு அதிவேப விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் இச்சலோகம் கேட்கப்படுகிறது. அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் என்று சொல்லப்போகிறது. அதையினால் 'கிம் தத் ப்ரஹ்ம' என்கிற பதம் கைவல்யத்தை விரும்புகிறவர்களைப் பற்றியது. 'கிமதிபூதம்' என்கிற பதம் ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களைப் பற்றியது. 'கிமதியஜ்ஞ' என்கிற ஸ்லோகமோ வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினால் மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் பொது என்று பிரித்துச் சொல்லுகிறார் — கைவல்யத்திற்காக என்று ஆரம்பித்து. 'கிம்' (என்ன) என்னும் கேள்வியுடன் சேர்ந்துள்ள 'அதியஜ்ஞ' என்னும் பதத்திற்கு ஆத்மா இது என்பது அர்த்தம் ஏற்பட்டது. 'கத்' (இவ்விதமான) என்கிற இரண்டாம் பாஷ்யத்தில் ... பட்டிருக்கிறதைக் காட்டுகிறது ... வ்யாக்யானம் செய்யப்போகிறார்[1] என்பதற்கு ... இராகி சரீரத்தில் என்று 'கத்' (இப்) என்கிற பதமோ ... தெரிவதைக் காட்டுகிறது. இப்படிக் கேட்கிற அர்ஜுனனுக்கு இதுவரை முதலியவைகளும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறதாகலால் 'தக் ஐஷும்' என்கிற பாசுரங்களுக்கு ஒரே வாச

---

1 ஸ்ரீ 8 4 பாஷ்யத்தில்

பா] இருக்கை எப்படி ஸம்பவிக்கும் மரணகாலத்தில் ஸ்வாதீனமான மனத்தை உடைய இந்த மூன்றுவித அதிகாரிகளாலும் எப்படி அறியத்தக்கவராகிறீர் 1 2

ஸ்ரீபகவானுவாச ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறார்

அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவோ(அ)த்யாத்மமுச்யதே।
பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க: கர்மஸம்ஜ்ஞித: ॥ 3

பதவுரை] ப்ரஹ்ம பரப்ரஹ்மமானது பரமம் சிறந்த (அதாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்ற) அக்ஷரம் பரிசுத்தமான ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவ: ப்ரக்ருதியானது அத்யாத்மம் அத்யாத்மமாக உச்யதே சொல்லப்படுகிறது பூதபாவோத்பவகர: மனுஷ்யன் முதலியவைகளாக இருக்கையை உண்டாக்குகிற விஸர்க: (ரேதஸ்ஸை) விடுதல் கர்மஸம்ஜ்ஞித: கர்மம் என்று பெயரை உடையது 3

பா] ஆத்ம ப்ரஹ்மம் என்று கீழே குறிக்கப்பட்டது பரமமான அக்ஷரம் க்ஷரத்வ ஸ்வபாவத்தை அடைகிறதில்லை ஆகையினால் அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிறது அதாவது ஸமஷ்டியான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் அப்படியே அவ்யக்தம் அக்ஷரத்தில் லயத்தை அடைகிறது அக்ஷரம் தமஸ்ஸில்

தா] யத்தில் ஒன்றுக்கு சேர்ந்து பர்யாயங்களாக சில ஶ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதுபோலவே அக்ஷரம் என்பதற்கு இரண்டு யஜ்ஞத்தில் என்று அர்த்தமாகவுமாம் நியதாத்மாவாக இருந்தமூன்று அதிகாரிகளுக்கும் வேண்டியது இவ்விடத்தில் இருக்கிற பன்மையும் மூன்று அதிகாரிகளையும் காட்டுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இந்த மூன்று வித அதிகாரிகளாலும் என்று சொல்லப்பட்டது 1 2

அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் என்கிற இடத்தில் அனுவாதம் செய்யப்படுகிறதும் விதிக்கப்படுகிறதும் மாறுதலாகச் சொல்லப்படுமாகையினால் அதை நிராகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார் அந்த ப்ரஹ்மம் என்று கீழே குறிக்கப்பட்டது என்று ப்ரஹ்ம என்னும் பதமானது இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவம் இருக்கிறபடியினால் உபசாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் அக்ஷரம் என்னும் பதத்திற்கு வ்யுத்பத்தியையும் அதின் அர்த்தத்தையும் காட்டுகிறார் க்ஷரதி என்று ஆரம்பித்து ஜீவாத்மாக்களின் ஸமஷ்டியில் இந்த பதத்திற்கு ஶ்ருதியில் ஏற்பட்ட பர்யாயத்தைக் காட்டுகிறார் அப்படியே என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் லயமாவது ஒருவித

பா]லபதாதை அடைகிறது என்று ஆததமு ாளஸருதி வாசயமமுதலியது சோலலி இருககிறது பரமம அக்ஷரமாவது பரகருதியை விடடு நீஙகிய ஜீவாதமாவின ஸவரூபம ஸவபாவமாவது பரகருதி அதாவது தான ஆதமாவாக அலலாமலிருா தும ஆதமாவினிடததில சோாது மிருககிற பஞ சாகனி விதயையில அறிய வணடியதாகச சோலலபபடட ஸூக்ஷம

கா]மான சோாதை அன பியும ஸரு யில அக்ஷரானுபபசாசதினால சொஞசம பாராமமாரா மாமியு ஜீவாகமாசய ன டைய பரகருதி யின ரூருவையான ாமமயே சொலலபபடுகிறு ாரைபினால போச பாாயமோ அமசம ான்று சொனனுலும விரோசமிலலை ஆகிலும மபாமம அக்ஷ ாமம மைய சொலலாாகு சாாணமான ஜீவா மாசாரிடததிலுமசாதாாயமுணடா வையிருல அதை இஙகே உதாஹ ாணமாக எடுதாது வரும் அக்ஷரம் ானகிற இடததில பரமம எனகிற விசேஷணததினால சருககில சொாாபபடட அசசுரசைசசொாலலு கிறா — பரகருதியைவிடடுநீஙகிய ானறு ஆமமிதது ஸவபாவ ானறும பசாரின அாசாம பரகருதி ானபது அாாவது விடடுப பிரியாமல சோாநதிருாதும ாருது ானு ா பாாமம அா எது எனகிற கேள விககு அ யாாமம எனறும பாசாதை புனாயிசது ஸமாசானம சொலலுகிறா — தான ஆதமாவலலாமல எனறு புமபிாது ஆமாவி னிடததில வாிசதிறுபபினால சோாது சொணடிருககு வா து எனறு அாாமம எனனுட பாசாரின வயுதபசதி அதிலேயே சாா அாமாவாாவ எனபதும பறபடடது அவாரின வாாஸனை முாவிபவையாாவது அவகளின ஸமமசததிலுணடாகிற அஜ ஞானசாமம பினனின வாஸனை முசவிபது ஸூக்ஷமமான பஞா புாமமுசவிபவைசா அறியவணடியவையா எனபதில ஸருதியை ளிாதுசாடடுகிறா பஞசாகனிவிதயையில எனறு 1 ஆவது ஆஹுதியில ஜலஙகள பபடிபபுருஷா எனகிற பெயா பெறற வை சாசினறன (ஜலஙகள) அறிகிறா எனகிற வாசயம முதல 2 இவ விதமாக ஐநதாவது ஆஹுதியில ஜலஙகள புருஷன எனகிற பெயா பெறற வைசாசினறன எனறு சொலலி 3 ஏவாசா இதை இபபடி ா தெரிநது சொாலலுகிறாகளோ எனறு ஆசமுாா வாசயததில கூவ• னறும பசாததினால குறிககபபடட ஸூக்ஷமமான பஞாபு ாசா அறியசககசவைசா, ானறவைகளோ சொலலபபடடது எனறு காரபாயம உபாயததைச செயகிறவனுசிய பெபொழுது இருககும ஜீவாதமாவின ஸவரூபததைவிடடு பிரிய வபமான அசமஸவரூபத தைசசொலலி இருபபது மோக்ஷததில விருபபமுளளவனுககு எநத

---

1 சாநதோகயோபநிஷத 5 3 3   2 சாநதோகயோபநிஷத 5 9 1
3 சாநதோகயோபநிஷத 5 10 1

பா] மான பஞ்சபூதங்களும் அவைகளின் வாஸனை முதலியவைகளும் இவை இரண்டுமே அடையவேண்டிய தாசையினுலும் விடவேண்டிய தாசையினுலும் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களினுல அறியத்தக்கவை கள் ஸங்கதஹாவ மாவது மனுஷ்யன் முதலிய ப்ராணிகளாக இரு க்கை அவைகளுக்குக் காரணமாகிய விஷயம் மாவது | ஐந்தாவது ஹோமத்தில் ஜலங்கள் புருஷன் என்று பெயர் பெறுமவைகள் அகின்றன என்று ஆத்தமு [illegible] ஸருதிவாக்யத்தில் ஏற்பட்டதாய ஸதரீரனின் புண்ணிய ராசியினுல உண்டாகக்கூடியது இது முழுமையும் அத்துடன் சேர்ந்த வஸதுக்களுடனே பயத்தை உண்டாக்கத்தக்கவைக என்றும் பரி ஹரிக்கத்தக்கவைகள் என்றும் முமுக்ஷுக்களால் தெரிந்துகொள்ள

தா] விஷயத்தில் உபயோகமான [illegible] இருப்பது [illegible] இவை இரண்டுமே [illegible] பிசது இவ்விடத்தில் [illegible] யும் முறையே [illegible] ஆஹுதி சொல்லப்படுகிறபடி [illegible] பற்றினது இருப்பு [illegible] லுகிறா — ஸங்கதஹாவ மாவது மனுஷ்யன் முதலிய ப்ராணிகளாக இருக்கை [illegible] உடைய [illegible] அறியவேண்டியது [illegible] தாவது ஹோமத்தில் [illegible] களின் [illegible] ஸங்கதஹாவோ [illegible] விசேஷணம் சொல்லப்பட்டது [illegible] — ஸத்ரீ களின் புண்ணியராசியினுலுண்டாகக் கூடியது [illegible] துக்கு [illegible] விசேஷணத்தின் [illegible] [illegible] — இது முழுமையும் [illegible] முழுமையும் என்பதற்கு மனுஷ்யனைச் [illegible] சை முதலிய [illegible] என்று அர்த்தம் அத்துடன் சேர்ந்த வஸதுக்களுடனே' [illegible]

† சாந்தோக்யம் 5௦,

பா] தக்கவைகள் பரிஹரிக்கத்தக்கவை என்பதும் மேலே [எதை இச்சித்தவர்களாய் ப்ரும்மசர்யத்தைச்செய்கிறார்களோ என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்திலேயே சொல்லப்போகிறது 3

அதிபூதம் க்ஷரோ பாவ: புருஷஶ்சாதிதைவதம் |
அதியஜ்ஞோऽஹமேவாத்ர தேஹே தேஹப்ருதாம் வர || (௪)

ப ரை] தேஹப்ருதாம் ப்ராணிகளுக்கெல்லாம், வர ஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனா அதிபூதம் அதிபூதம் என்பது க்ஷர மாறுதலை அடைகிற பாவ: வஸ்து அதிதைவதம் அதிதைவதமும் புருஷ: ஐஶ்வர்யாதிகளை அனுபவிக்கக்கூடிய ஜீவாத்மா அத்ர இந்த தேஹே என்கிற ஶரீரமாகிய இந்த்ராதிகளிடத்திலிருக்கிற நானே அதியஜ்ஞ: அதியஜ்ஞனும் என்று சொல்லப்படுகிறேன் 4

பா] ஐஶ்வர்யத்தையே விரும்புகிறவர்களுக்கு அறியவேண்டியதாகக் கீழே குறிக்கப்பட்ட அதிபூதமாவது ஆகாஶம் முதலிய பஞ்சபூதங்களி

தா] இங்கு [illegible] அர்ஜுனர் [illegible] ஞருடனும், [illegible] முதலிய [illegible] என்று [illegible] அசேதனமாகிய ப்ரக்ருதி [illegible] சேர்ந்திருந்தும் [illegible] முடியாது [illegible] பிறப்பு முதலிய [illegible] என்பவை முதலிய [illegible] இது அநுவருக்கு [illegible] இருக்கையும் [illegible] பரிஹரிக்கக்கூடியதாக இருக்கை [illegible] என்கிற சேர்க்கை [illegible] — பரிஹரிக்கத்தக்கது என்பதும் என்று ஆரம்பிக்கிறது 3

ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு அறியவேண்டியதாகக் கீழே குறிக்கப்பட்ட [illegible] இது அதிதைவம் என்பதுடனும் சேர்த்துச்சொல்லவேண்டியது அதிபூதம் க்ஷர என்னும் பதத்தின் [illegible] அனுஸரித்து வ்யாக்யானம் செய்கிறார் — ஆகாஶம்முதலிய என்று ஆரம்பித்து பூத என்னும் பதம் ஜாதுக்களைச்சொல்லுகிறது என்பதை விளக்குவதற்காக ஆகாஶம்முதலிய என்று சொல்லியிருக்கிறது அனுபவிக்கத்தக்கவைகளான ஶப்தம் முதலிய அவஸ்தை [illegible] அவஸ்தைக்கு ஆதாரமான வஸ்துக்கள் இவை இரண்டையும் 'க்ஷர' என்னும் பதத்தில் சேர்த்துச்சொல்ல வேண்டியது

‡ சாந்தோக்யம் 5 10,1,

பா]லிருக்கும்மாறுதல்கள் அதாவது மாறுதலை அடைவதையே ஸ்வபாவ
மாக உடைய சிறந்தவைகளான ஶப்தம் ஸ்பர்ஶம் முதலியவைகளும்
அவைகளுக்கு ஆதாரமானவைகளும் சிறந்தவைகளான தங்கள் அங்கங்களு
க்கு ஆதாரமான வஸ்துக்களோடு கூடிய ஶப்தம் ஸ்பர்ஶம் ரூபம் ரஸம்
கந்தம் இவைகள் ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களினால் அடையத்தக்க
வைகளாகையினால் அவர்களால் அனுஸந்திக்கத்தக்கவைகள் ஶ்சாதிதை
வதம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவன் புருஷன் ஶ்சாதிதைவத
மாவது தேவதைகளுக்கு மேலே இருப்பவன் இந்த்ரன் ப்ரஹ்மா முதலிய
எல்லாத் தேவதைகளுக்கு மேற்பட்டிருப்பவன் அதாவது இந்த்ரன் ப்ரஹ்
மா முதலியவர்களுக்கு அனுபவிக்கக் கூடிய விஷயங்களைப் பார்க்கிலும்
மிகவும் சிறந்த ஶப்தம் முதலியவைகளை அனுபவிக்கிற புருஷன் அப

தா]க்ஷர மாறுதலை அடையும் ஸ்வபாவமுள்ள என்று வ்யுத்பத்தி காட்
டியிருக்கிறது அதாவது அழிவுள்ளவைகளான [illegible] சிறந்
தவைகளான என்கிற இடத்தில் இந்த்ரன் ப்ரஹ்மா முதலியவர்களு
க்கு அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துவை விட என்று மேலே சொல்லப்போ
கிறதை இங்கு சொன்னாலும் இப்படிப்பட்ட மேன்மையும் [illegible]
னிடத்திலேயே அஸாதாரணமான [illegible]
யுடைய பரமாத்மாவின் ஸங்கல்ப விஶேஷத்தினால் உண்டாக்கப்
பட்ட போகங்களானபடியால் இது அறியவேண்டியது என்பதற்குக்
காரணத்தைக் காட்டுகிறார் சிறந்தவைகளாயும் என்று ஆரம்பித்து
க்ஷரோபாவ என்னுமிடத்திலிருந்தும் ஒருமைஜாதியைப்பற்றியது
என்று [illegible] ஶ்சாதிதைவதம் என்னும் பதம் இங்கு குறிப்ப
பொருள் என்னும் பதமெங்கே சொல்லுகிறார்—
ஶ்சாதிதைவதம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவன் என்று அதிவ
வ்யுத்பத்தி தேவதைகளின்மேலிருப்பவன் என்றது தேவதைக
ளின்மேல் என்கிற இடத்தில் பொதுவாகச் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லும்
ஆறும்வேற்றுமை ஸமாஸம் சொல்லவேண்டியது தைவதம் என்னும்
பதத்திற்கு இவ்விடத்தில் பகவானிடத்திலிருந்து ப்ருதக்காகவும் மற
றெல்லாத் தேவதைகளையும் சொல்லுகிறது என்பதையும் சொல்லுகி
றார்— இந்த்ரன் என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் மேலிருப்பதாவது
சேவ்ய இடத்தினால் மாத்திரம் அல்ல மற்றும் பித்ரு ஸ்தானத்தினு
ம் என்று சொல்லுகிறார்— இந்த்ரன் என்று ஆரம்பித்து புருஷன்'
என்கிறவனாயினும் இவ்விடத்தில் வேறொரு புருஷனை யல்லவோ
சொல்லுகிறது தன்னுடைய ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமாகிய புருஷனு
டைய அனுஸந்தானம் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் ஸமானம் ஆகையி

பா] படிப்பட்டபோகத்தாவாகுமத்தை ஐஶ்வர்யாராதிகளாலடையத்தக்க
கர்த்தாவையினால் அநுஸந்திக்கத்தக்கது அதியஜ்ஞ என்னும் பதத்தில்
சொல்லப்பட்டவன் நானே அதியஜ்ஞமாவது யஜ்ஞங்களினால் ஆராதிக்
கத்தகுந்தவனாக இருப்பவன் எனக்கு தேஹமாகிய இந்த்ராதிகளிட்த

தா] இவ்விடத்தில் இவனுக்கு ஞானவிசேஷம் என்கிற அபேக்ஷிதத்தை
வ்யாக்யானம் சொல்லுகிறார் — இதென்று ஆரம்பித்து பரிசோதக
மான ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் இவ்விடத்தில் அநுஸந்திக்கத்தக்க
தல்ல அசேதனமான ஜீவாத்மாவைப்பற்றியும் இவ்விடத்தச்சின்னது
என்று சிந்திக்கவும் வேண்டியதில்லை வக்ஷ்யே என்னும் பக்ஷம்
இவ்விடத்தில் புருஷனுக்கு ருசிக்கும் ஸ்வாமித்வத்தைக் குறிக்கிறது என்று
தாத்பர்யம் நானே என்பது ஈ (ரு) என்னும் சொல்லுக்குப்பதில
ஸயம் (பாடி) என்னும் ஸ்வரூப பதிலாம் அந்த அபிப்ராயத்
தையும் விவரிக்கிறார் — அதியஜ்ஞமாவது என்று யஜ்ஞத்தோடு சேர்ந்
திருப்பது அதியஜ்ஞம் இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவாக யஜ்ஞத்தோடு ஸம்
பந்தம் முறையாகிறது ஆராதிக்கப்படுமவனாகுமிதுவே என்று சொல்லு
கிறார் — யஜ்ஞங்களால் என்று ஆரம்பித்து இந்த்ரன் முதலியவர்களால்
ஸர்வ யஜ்ஞங்களாலும் ஆராதிக்கப்படுபவனாக ஸந்நிதியில் சொல்
லப்படுகிறான் அப்படிப்ராப்தனானதை என்று ப்ராப்தம் சொல்லப்
படுகிறது என்று ஆக்ஷேபித்து ஸமாதானம் ஸூத்ரேதேஹெ என்
பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்று காட்டுகிறார் — எனக்கு தேஹமா
கிய என்று ஆரம்பித்து ஸர்வயஜ்ஞாஹஸ்வோத்தேஹெ என்று,
பஞ்சமத்தால் சொல்லப்படியினால் அந்த பஞ்சமனுடைய தேஹத்
தைப்பற்றியது என்று சொல்லப்பட்டது அந்த பஞ்சமனுடைய தேஹமா
வது யஜ தேவபூஜாயாம் என்கிற தாது பாட்த்தை அனுஸரித்
து பூஜை செய்யப்படும் தேவதையை அபேக்ஷிக்கிற யஜ்ஞ என்னும்
பதத்தினால் பாத்தாகிப்படுகிற இந்த்ரன் முதலிய தேவதை
களைக்குறிக்கிற அபிப்ராயத்தில் இந்த்ரன் முதலிய என்று சொல்லப்
பட்டது [1] யாம்யாம் தநும் என்று மேலே சொன்னதை ஞாபகப்
படுத்துகிறார் — எனக்கு தேஹமாகிய என்று அசேதனமாகிய
வஸ்து ஸாமர்த்தியத்தால் அல்லவா ஒருவனுக்கு ஶரீரமாகிறது அப்ப
டிக்க இவ்விடத்தில் ஶரீரமாக இருக்கை ஓர் ஸம்பந்தத்திலுண்டான
தல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காக பாஷ்யத்தில் தேஹஸ்ஸமேதே
என்று வ்யாக்யானம் பண்ணும்போல் தேஹஸமேதே என்று வ்யாக்யா
னம் செய்யப்பட்டது தேஹமாகிய கேவலம் இந்த்ராதிகளின் விலக்கு

1 ஜ 7, 21

பா]த்தில் ஆத்மாவாக இருக்கும் நானே யஜ்ஞங்களிலாராதிக்கத்தக்கவன் என்று மஹாயஜ்ஞம் முதலிய நித்யநைமித்திகங்களை அநுஷ்டிக்கும் ஸமயத்தில் மூன்றுவித அதிகாரிகளுக்கும் அநுஸந்திக்கத்தக்கது இது 4

அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரந் முக்த்வா கலேவரம் |
ய: ப்ரயாதி ஸ மத்பாவம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய: || (௫)

பதவுரை] அந்தகாலே ச மரணகாலத்திலும் மாமேவ என்னையே ஸ்மரந் நினைத்துக்கொண்டு கலேவரம் சரீரத்தை முக்த்வா விட்டு ய: எவன் ப்ரயாதி போகிறானோ ஸ: அவன் மத்பாவம் என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அதாவது அந்தக் காலத்தில் எவ்வித ஸ்வபாவமுடையவனாக என்னை நினைக்கிறானோ அந்த ஸ்வபாவத்தை யாதி அடைகிறான் அத்ர இந்த விஷயத்தில் ஸம்ஶய: ஸந்தேஹம் நாஸ்தி இல்லை 5

தா]வசநாச நானே என்று சொல்லப்படுகிறது அனாதிரச முன்பேரான பரஹ்மம் அசயாசமாம் ராமம் அசிப்சம அசிசை வம இவைகளைப்போல வேறு வஸ்துவல்ல என்று தெரிவிப்பதற் காகவுமாம் ஸ்ருஷ்டியிலும் விஷ்ணுவே எல்லாச்செய்பவனும் என்று அ சசமானவாசபமும் சொல்லப்படுகிறது இங்ஙான் எப்படி என கிறகேள்விக்கு பதில் சொல்லப்பட்டது எப்படியெனில்? அக்ஷாக்ஷ தேவதைகளை பரீக்ஷிக்கா உடைய பகவானே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஸ்வ ரூபஸ்திரா தெஹஸ்ருதாம்வர என்பதில் அசாலவ நபகதை சயா ணம் செய்வதற்கு அநுகுணமான ஸ்வ குணமென்னவிட்ட தேஹம் இரசிபம முதலிய வைகளை உடையவராக இருக்கையும், ஞான லோக சுதிர ரணடிபார இதரன முதலிய தேஜஸ்களை உடையவனாக இருக்கையில் உதாஹரணமும் காட்டப்பட்டது செப்புப்பட்ட அதி யஜ்ஞர்களை சரீரதுசகாரவது அநுஷ்டானசிறப்பட்டது அ றகு உபகாரம் செய்கிறதுமாசுகிரமலல ஸோவாயாரீக்ஷிக மாசிரம பற்றியதுமல்ல என்று காட்டுகிறா— என்று மஹாயஜ்ஞம் முதலிய என்று ஆரம்பித்து செய்யாமையினாலுண்டாகும் அமோசியதையைப் பரிஹரிப்பதற்காக மூன்று அதிகாரிகளும் அவச்யம் செய்யவேண் டியது என்று தெரிவிப்பதற்காக நித்யநைமித்திகங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறது 4

பா] இதுவும் மூனறு அதிகாரிகளுககும ஸாதாரணமானது மரண காலததில எனனையே நினைததுககொணடு ஶரீரததைவிடடு எவன போ கிறானோ அவன எனனுடைய ஸவபாவததை அடைகிறான அதாவது அபபொழுது எவவிதமாக எனனை அனுஸநதானம செயகிறானோ அபபடி பபடட ஆகாரததை உடையவனாக ஆகிறான எபபடி அதிபரதன முதலி யாகள அபபொழுது தஙகளை நினைககபபடட மான போனற ஆகாரத தை உடையவாகளானாாகளோ அபபடியே எனறு ஆததம　5

தா] வயாககயை எனகிற பாதி ஶலோகததில கேடட சோ விககு இத ஶலோகம அநதமானபதில ஆகவால ஐஞானியையமாததி ரமலலாமல எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— இதுவும் எனறு ரகஷிபபதும எனனபபடும வஸதுவின ஸவபாவததிறகும மேலே சொலலபபோகிற நயாயததிறகும எனறு ராசபாயம அனவயததைக காடடுகிறா —'மரண காலததில எனறு ஆரமபிதது ஸஹ ஸமபாதி' எனகிற இடததில ஶநதி முதலியவாகளுககு விரோதமான ஐஸவரயததை அடைகிறான எனறு ஆரமபம எனகிற பாமபததை விலக குவதறகாகச சொலலுகிறா — எனனுடைய ஸவபாவததை எனறு ஶரவரனுடைய ஸவபாவததை அடையுமபொழுது இவனும குளவி யினால படுதது வைககபபடட புழு குளவியாவதுபோல அவனும தே ஶிருகு ஶரவரனே ஆகிறான மூனறு அதிகாரிகளுககும[1] எடடுக குணஙகளையுடைய பரமனுடைய ஸவபாவததை அடைவது ஸமமானால அதிகாரிகளுககுப பேதமும இலலாமறபோகாதோ எனகிற ஆகேஷ பததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா— அபபொழுது எனறு ஆரமபிதது அவவவாகளால அனுஸநதானம செயயபபடுகிற ஆகார விஶேஷததின படியே ஸாமயம அடைவது சொலலபபடுகிறது ஸாமயமாவது ஸவ பாவததோடு ஒறறுமை இலலாமல ஒருவாறு ஒததிருககை ஆகையால ஒரு குறைவுமிலலை எனறு தாத பாயம இபபடி சொலலியதில சொலலபபடடதாக நாஸஙகு ஸமஶய எனகிற இசசொல அபிபராயததில கொளளபபடட தாதப ரியததைக காடடுகிறா —ஆதிபாதன முதலியவாகள எனறு ஆரமபிதது இரணடாவதாகிலும ஐஸவரயதை அடைதல என னும பிராததிககபபடடது அபபிராணிகள எனனை நினைககப படட மருகததினுடைய ஐஸவரயம விலலையவாாா நினைததுக கொண டிருந்? அநதிமகாலததில மான ஶரீரததை அடைகிறாரகள எனறு பிராமணிகள ஶாஸதிரததில விகத மாக இருககிறது அபபொழுது நினைககுமவிஷயததின படியே பிறபபு எனறு ஆரமபம　5

---

1 காமஙகளிலலாமை கிழததனமிலலாமை முதலியன ஶருதியில சொலலப படடவைகள

பா] நினைக்கிறவனுக்கு நினைக்கப்படும் வஸ்துவுக்கு ஸமானமான ஆகாரத்தை உண்டாக்குதல் 1 அந்திம ப்ரத்யயத்தின் ஸ்வபாவம் என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிறார்

யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் |
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித: || (௬)

பதவுரை] அந்தே மரணகாலத்தில், யம் யம் வாபி எந்தெந்த பாவம் ஸ்வபாவத்தை, ஸ்மரந் நினைத்துக்கொண்டு, களேபரம் சரீரத்தை த்யஜதி விடுகிறானோ கௌந்தேய ஓ அர்ஜுன ஸதா எப்பொழுதும் தத்பாவபாவித: அந்த ஸ்வபாவத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனாய் தம் தமேவ அந்தந்த ஸ்வபாவத்தையே ஏதி அடைகிறான் (௬)

பா] மரணகாலத்தில் எந்தெந்த ஸ்வபாவத்தை நினைத்துக்கொண்டு சரீரத்தை விடுகிறானோ அந்தந்த ஸ்வபாவத்தையே மரணத்துக்குப் பின்

தா] இது பகவானைப்பற்றிய அந்திம ப்ரத்யயத்துக்கு மாத்திரம் ஸ்வபாவம் என்று நினைக்கவேண்டாம் பின்னை எப்படியெனில் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான இது இங்கும் சொல்லப்பட்டது என்று காரணம் 'யம்' என்னும் ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—நினைக்கிறவனுக்கு என்று ஆரம்பித்து அந்தே என்னும் பதமானது முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட மரணகாலத்தைச் சொல்லுகிறது அந்தப் பதத்திற்கு, அந்திம ப்ரத்யயத்தின் ப்ரபாவத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 'ஸ்மரந்' என்பதோடு அன்வயம் சொல்லவேண்டியது என்று காட்டுகிறார்—மரணகாலத்தில் என்று ஆரம்பித்து இரட்டித்துச் சொல்லி இருப்பதினாலும் 'வாபி' என்று சொல்லி இருப்பதினாலும் நினைக்கப்படும் விஷயம் இன்னதென்கிற நியமம் இல்லை என்பதும் ஸாதாரண விஷயம் அஸாதாரண விஷயம் என்கிற வ்யத்யாஸமில்லை என்பதும் காட்டப்பட்டது 'தம் தம்' என்று இரட்டித்துச் சொல்லி இருப்பதினால் தனித்தனியாக அந்தந்த ஸ்வபாவங்களை அடைதல் சொல்லப்படுகிறது ஸதா என்கிறதினால் ப்ரபல புண்ணியங்களினாலும் இதைத் தடுக்க முடியாது என்பது சொல்லப்படுகிறது பாவ என்னும் பதமானது இவ்விடத்தில் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது வஸ்துவைப்பற்றிய ஞாபகமே காரணமென்று ஏற்படுகிறது இவ்விடத்தில் 'பாவ' என்னும் பதம் வஸ்துவைச் சொல்வதானால் கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட 'பாவ' என்னும் பதத்தின் அர்த்த

1 கடைசி நினைவு அதாவது மரணகாலத்திலுண்டாகும் ஞாபகம்

பா] ணிட்டு அடைகிறான் இந்த அந்திம ப்ரத்யயமும், முன்பு நினைத்துக் கொண்டிருந்த விஷயத்தைப்பற்றியே உண்டாகிறது 6

தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு மாமநுஸ்மர யுத்⁴ய ச ।
மய்யர்பிதமநோபு³த்³தி⁴ர்மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶயம் ॥ (எ)

பதரை] தஸ்மாத் ஆகையினாலே ஸர்வேஷு எல்லா, காலேஷு காலங்களிலும் மாம் என்னை அநுஸ்மர நினைத்துக்கொண்டிரு யுத்⁴ய ச யுத்தமும்செய் (இவ்விதமாக) மயி என்னிடத்தில் அர்பிதமநோபு³த்³தி⁴: ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனஸ்ஸு புத்தி இவைகளை உடையவனாயக் கொண்டு மாமேவ என்னையே, ஏஷ்யஸி அடையப்போகிறாய் அஸம்ஶய ஸந்தேஹமில்லை 7

எந்தக்காரணத்தினால் முன்காலத்தில் பரிசயம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றியே அந்திம ப்ரத்யயம் உண்டாகிறதோ ஆதலால் எல்

தா] னைவிட்டு வந்த அந்தரம் [illegible] என்னும் சோகமவரும் தஜ்ஜலா என்றும் இடத்தில் அதற்கு நாமப் பசைன்று லக்ஷணை சொல்ல வேண்டிவரும் தஜ்ஜலானிகிற இடத்தில் ஜநாவது ஒரு ஜனமத்தில் [illegible] [illegible] கூடியதான அந்த ஜாதியிற் பிறப்பு [illegible] அதாம் என்பதை விளக்குவதற்காக மரணத்துக்குப் பின்னிட்டு என்று சொல்லப்பட்டது அபிப்ராயமானாலும் பொழுது நடுவில் வேறு ஜன்மங்கள் உண்டாகவில்லையா [illegible] ஸதா தத்³பா⁴வபா⁴வித என்பதில் இந்த அந்திம ப்ரத்யயத்திற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— இந்த அந்திம ப்ரத்யயமும் என்று தத்³பா⁴வபா⁴வித என்பதற்கு அதைப்பற்றிய நினைவினால் வாசனை உண்டாக்கப்பட்டவன் என்றுவது எவனால் அந்த வாஸனையினிடத்தில் மனது வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, என்றுவது அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது 6

இப்படி அந்திம ப்ரத்யயத்துக்கு வசப்பட்டு பலம் வர வேண்டிய தாகையினால் அந்திம ப்ரத்யயமும் இடைவிடாமல் பாவனை செய்வதினால் உண்டாகக் கூடிய தாகையினால் உன்னாலும் அப்படிப்பட்ட த்யானமும் அதற்கு ஒத்த காரணமான காமமும் செய்யத்தக்கது, என்று இந்த ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது ஸர்வேஷு காலேஷு (எல்லாக் காலங்களிலும்) என்பதினால் ! அவன் [illegible] ஆயுஸ்ஸு [illegible] முடிவிலும் இப்படியே இருந்துகொண்டு ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைகிறான் என்றும் 2 பா

1 சாந்தோக்யம் 8, 15, 1 2 ப்ரஶ்ந உபநிஷத், 5, 1

லாக காலங்களிலும மரணமடையும தினமவரையில தினமதோறும
என்னை தயானம செய தினமதோறும தயானம செயவதறகுக காரணமா

யாணம புறபபடும வரையில பரானசநதை தயானம செயயவேணடும
என்றும ஆகததமுள்ள ஸருதி வாசயாசர ரிகசசபபடடன என
கிற அபிபராயததினால 'மரணம அடையும தினம வரையில என்று
ஆரமபிததுச சொலலபபடடது ஸூதரமும 1 ஆவ்ருத்தி ஸகருதுபதேசாத
ஹி'ஷடம என்று சொலலி இருககிறது மாஸ்ரோகம அலலது
பக்ஷாதோறும தயானம செயதாலும மரணதினம வரையில என்று
சொலலலாம ஆகையினால அதை விலககவேணடும எனகிற அபிபரா
யததினால பனமையாகச சொலலி இருககிறது என்று சொலலுகிறார—
தினமதோறும என்று 2 தம்வசிஷ்டவரதாரதஷேத்ரம் ஜா...
என்றிவை முதலிய ஸாஸதரஙகளில விதிககபபடட மனது அஙகமாம
விருபபததுக்கு தகுதியான ஸததவகுணமேயிடடாலஙகளில என்று
சொலலபபடடதாகிறது அபபடியே ஸூதரமும 3 யதரை
காததாதத்ராவிமேஷாத என்று சொலலி இருககிறது யுஞ்ஜீத
என்று விதிககபபடட யுததம இவவிடததில 4 ஹெயவதஙலையாவதை
ஸஙகலபம எனகிற நயாயததினால அது தயானததிறகு அஙகம
எனபது ஏறபடடது அநத யுததமும இவவிடததில பாஸதாவிசகிறார
கிறபடியினால உபலக்ஷணமாகச சொலலபபடடது ஆகையினால பரமா
னுஙகளில ஏறபடட தமதம வாஸ்ரமாசாரம காமஙகள அனுஷடானம செயய
வேணடியது என்று சொலலபபடடதாகிறது என்றும அபிபராயத
தினால சொலலுகிறார—தினம தோறும தயானம செயவதறகுக காரண

---

1 ஸரீரகஸூதரம 4 1 12 ஆபரயாணாத மரணம அடையும தினம வரை
யிலும உபாஸநம செயயவேணடும தத்ராபிஹிதருஷடம அது விஷயததிலும
ஸருதியிருபபதினால

2 பாதஞ்ஜலயோக ஸாஸதரம தம அநதபகவானை பூர்வாபராததரேஷ்டராததி
ரியினமுன பாகததிலாவது பினபாகததிலாவது யுஞ்ஜான —யோகாபயாஸம
செயது கொணடு

3 ஸரீரகஸூதரம 4 1 11 யதர எநத இடததிலும காலததிலும, ஏகாகரதா
மனதுககு ஸமாதான முணடாகுமோ தத்ர அநத இடததிலும காலததிலுமுபாஸ
னம செயயவேணடும அவிசேஷாத வேறொரு விசேஷமும சொலலாமை
யினால

4 காமமீமாம ஸாநயாயம ஒருகாமததிறகுப பலம சொலலி மறறொரு காமம
பலமினறிச சொலலியிருநதால பல மறறது பலமுளள காமததுககு அஙகம எனப
துகருதது இஙகே அநதிமபரதயயமாகிறபலததுககாக தயானமசொலலபபடடது,
யுததமதறகு அஙகம

யும் வர்ணாச்ரமங்களைச் சொல்லுவதாயும் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் விதிக்கப் பட்டதாயும் இருக்கிற யுத்தம் முதலிய நித்ய நைமித்திககர்மங்களைச் செய் இவ்வித உபாயத்தினால் என்னிடத்திலேயே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனஸ் ஸு புத்தி இவைகளை உடையவனாயக் கொண்டு மரணகாலத்திலும் என்னையே நினைத்துக்கொண்டு உன்னால் இஷ்டப்பட்டப்பட்ட ஸ்வபாவத்

மாயும் என்று வர்ணாச்ரமங்களைச் சொல்லுவதாயும் என்பது [illegible] குறிக்கப்படுகிறது [illegible] பொருவான ஆசாரம் விதிக் கப்பட்டதாயும் என்பதினால் [illegible] விதிக்கிருப்பது, ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட [illegible] தவிர மற்ற [illegible] [illegible] என்று [illegible] நித்யநைமித்திகங்களை [illegible] [illegible] செய்யப்பட்ட [illegible] விலக்கப்பட்டன. ஸ்வவர்ணதர்மோ வாஜீ என்பது [illegible] ஆதலினாலும் [illegible] செய்கிறது என்று [illegible] —இப்படி என்று உபாயத்தி னால், என்பதற்கு [illegible] முதலிய உபாயத்தினால் என்று அர்த்தம். இவ்விடத்தில் மனதை [illegible] [illegible] எப்பொழுதும் நினை த்துக்கொண்டு [illegible] புத்தியை [illegible] [illegible] பலத்தைச் [illegible] [illegible] [illegible] இங்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இவ்வி [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லி [illegible] மரணகாலத்திலும் என்னையே நினைத்து க்கொண்டு' என்பது [illegible] இவ்விடத்திலுபாயத்தினால் [illegible] [illegible] செய்யப்பட்ட [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்வவர்ணதர்மோ வாஜீ [illegible] சொல்லப்பட்டது [illegible] [illegible] மரணகாலத்திலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — உன்னால் இஷ்டப்பட்டப்பட்ட ஸ்வபாவத்தோடு கூடிய [illegible] [1] நிஷ்காமயேஷு ஸ்வேஷு த்ருஷ்டி [illegible] வஸதிர்வேஹஸி | ஸ்வம்ஸ யாநுஷேத்ஸ்வைர [illegible] வஸதி [illegible] என்ற [illegible] [illegible] ல ஸ்வம்ஸ (ஸ்மயம்லவ [illegible]) என்று ஆஜ்ஞானுக்கு விசேஷணமாக இருக்கிறது [illegible] [illegible] ஆத [illegible] சொல

---

1 மஹாபாரதம் சாந்தி 369 71 [illegible] — பகவான் [illegible] [illegible] ஷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எப்பொழுதும் வஸதி — இருக்கிறார் [illegible] — பகவான் [illegible] [illegible] கூடிய வர்களிடத்திலும் [illegible] [illegible] செய்கிறவர்களிடத்திலும் நாதயா வஸதி இருப்பதில்லை

நோக்கூடிய என்னைப் அடையப்போகிறாய் இதில் ஸம்சயம் இல்லை 7

பா] இப்படிப் பொதுவாக அவரவர்களுக்குப் பலம் கிடைப்பது அந்திம ப்ரத்யயத்திற்கு வசப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி அதற்காக மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் உபாஸனம் செய்யும் மாதிரிகளின் வ்யக்யாஸத்தைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார் அதில் ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உபாஸனத்தின் மாதிரியையும் உபாஸனத்தைப் போலவே அந்திம ப்ரத்யயத்தின் மாதிரியையும் சொல்லுகிறார்—

அப்யாஸயோக யுக்தேந சேதஸா நாந்யகாமிநா |
பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்தாநுசிந்தயந் || (௮)

பதவுரை] பார்த ஓ அர்ஜுன அப்யாஸயோகயுக்தேந அப்யாஸம் யோகம் இவைகளோடு கூடிய நாந்யகாமிநா வேறொரு விஷயத்தில் செல்லாத சேதஸா மனஸினால் திவ்யம் திவ்யனான பரமம் புருஷம் பரமபுருஷனை அநுசிந்தயந் த்யானம் செய்துகொண்டிருப்பவன் (அந்தப் பரமபுருஷனையே) யாதி அடைகிறான் 8

பா] தினந்தோறும் அப்யாஸம் யோகம் இவைகளுடன்கூடி இருக்கிறபடியினால் வேறொரு விஷயத்தில் செல்லாத மனதினால், மரணகாலத்தில் பரமபுருஷனையும் திவ்யனுமிருக்கிற என்னை மேல்சொல்லப்போ

கிறார் இதில் ஸம்சயமில்லை என்று । ஸ்ரோதேந ச்ருதிசேஷே என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் ஸ...னபது தனி அவ்யயமாகச் சொல்லுமாம் இவ்விடத்திலிருந்து ப்ரமாணமுடைத்து இப்படி பரவானை அடையப்போகிறேன் என்று எவனுக்கு ப்ரத்யயமிருக்கிறதோ ஸம்சயமில்லையோ என்கிற ஸ்ருதிவாக்யம் இவ்விடத்தில் நினைக்கத்தக்கது 7

தா] *அந்திம ப்ரத்யயத்தை ப்ரஸ்தாவித்ததின்மேல் அதற்குக் காரணமாக அநுஸ்ம்ருதி என்று உபாஸனம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டது அந்த உபாஸனத்தின் மாதிரிகளின் பேதம் அதற்கு அடுக்கட்டத்தின் அர்த்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— இப்படி என்று மேலே சொல்லப்போகிற கதியின் பேதமும், இதனால் ஸங்க்ஷேபமாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்த ... ஸ்லோகம் முதல் பதினாறு ஸ்லோகம் வரையில் மூன்று ஸ்லோகங்களுடைய அர்த்த*

---

1 *அநன்ய காமிநா இவைகள் மறுபடியும் சொல்லுகின்றன ஆகையினால் ஸம்சயமே இல்லை என்று அர்த்தம்* 2 *சாந்தோக்யம்*, 3, 14, 4,

கிற ஸவபாவததோடு கூடியவனுக தயானம செயதுகொணடு எனனையே அடைகிருன ஆதிபரதாமானுக இருககையை அடையாததுபோல ஐஸவாயததை உடையவனுக இருககையினுல எனககு ஸமமான ஆகாரததை

சொலலுகிருா—'அவவிடததில' எனறு போன எனனுமபசச ததுககு ஸமபநதம எனறு அாததம சொலலுமபகூததில இவவிடததில பரயோஜனமிலலையாகையால அநத யானததைச சொலலுகிறது எனறு சொலலவேணடுமாகையால [illegible] ஸமாஸம இரணடு பககததில அாததததையும முறையமாக உடையதாகையினுல [illegible] சொலலுகிருா—'அபயா ஸம யோகம இவைகளுடன கூடி இருபபதினுல எனறு—'நாநயகாமி நா [illegible] எனறுபோல [illegible] ஸமாஸமாகி, வேறொரு இடததிலும சேராத எனறு தாறபரியமாகிறது. அாததது வேறு விஷயமா [illegible] போகும ஸவபாவம [illegible] எனறு [illegible] கூடி இருககை' எனபது [illegible] சொலலுகிறது எனறு [illegible] மரணகாலத திலே எனறு [illegible] இவவிடததில புருஷனை [illegible] பரமம [illegible] திவயம' எனபதறகு [illegible] ஸமாஸமாக சொலலபபடட அாததம [illegible]

1 குறிதவணடும் தமஸ:பரஸதாத எனறு மேலே [illegible] சொலலபபோகிறதறகு விரோதமாகவுமிருககிறது எனகிற அபிபராயததில சொலலுகிருா—மேலே சோலலபபோகிற ஸவபாவததோடு கூடிய வனுக எனறு [illegible] ஐஸவாயததை விருமபுகிறவனுககு அவனை விருமபப படாத [illegible] சொலலபபடுகிறது எனற அபேக்ஷைககு ஸமாதானம சொலலுகிருா—ஆதிபரதா எனறு [illegible] பணணபபடட ஐஸவாயததைச சொலலுகிற [illegible] பரம புருஷனுககு ஸமமான [illegible] அடைதல தான இவவிடததில [illegible] அடை

---

1 பகவதகீதை 8 9 2 தமஸ பரஸதாத எனறு பாகருதி மணடலததுககு மேலே இருபபவன எனறு சொலலபபோகிறதறகு விரோதம

உடையவனாகிறன். அப்யாஸமாவது நித்யநைமித்திகங்களுக்குவிரோதமில்லாத எல்லாக் காலங்களிலும் மனதினால் உபாஸனம் செய்யப்படும் வஸ்துவை நினைத்துக்கொண்டிருத்தல். யோகமாவது தினந்தோறும் யோகம்செய்ய ஏற்பட்ட காலத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதாயும் ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய லக்ஷணங்களோடுகூடிய உபாஸனம். 8

கவிம் புராணமநுஶாஸிதார-
மணோரணீயாம்ஸமநுஸ்மரேத்³ய꞉ ।
ஸர்வஸ்ய தா⁴தாரமசிந்த்யரூப-
மாதி³த்யவர்ணம் தமஸ꞉ பரஸ்தாத் ॥ (௯)

ப்ரயாணகாலே மநஸாசலேந
ப⁴க்த்யா யுக்தோ யோக³ப³லேந சைவ ।
ப்⁴ருவோர்மத்⁴யே ப்ராணமாவேஶ்ய ஸம்யக்
ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி தி³வ்யம் ॥ (௧௦)

கவ என்று சொல்லப்படுகிறது அவனும் ஸாம்யத்தை அடைந்தே அவனை அடைவதாக 'பரமம் ஸாம்யமுபைதி' என்கிற ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். 'ஸம்ஶீலநம் புந꞉புநரப்யாஸ' என்கிற வாக்யகாரருடைய வசனத்தை அநுஸரித்து அப்யாஸ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்— அப்யாஸமாவது என்று புந꞉ புந꞉ என்று சொல்லி இந்த்ரியப்படியினால் ரிஷிகள் அவஸ்யமாய் செய்ய வேண்டிய சில காரியங்களை விட்டுப்போகுமென நேரிசப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதமில்லாத என்று சொல்லப்பட்டது. எல்லாக்காலங்களிலும் என்பதற்கு ப்ரயாணம் செய்வதற்கு ஏற்பட்ட காலத்தில் மாத்திரமல்ல எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டபடியினால் என்று தாத்பர்யம். அப்யாஸமாவது ஆலம்பனம் அதுதான் இவ்விடத்தில் உபாஸனம் செய்யப்படும் வஸ்துவை என்பதினால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. யோக என்னும் பதத்தினால் இவ்விடத்தில் அங்கியின் ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— யோகமோவெனில் என்று கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட என்பதற்கு மிச்சமும் பரியமாயும் அதிக விஶதமாயும் ப்ரத்யக்ஷம்போல இருக்கிறதுமான என்று தாத்பர்யம். 9

---

1 வ்ருத்திகாரர் புந꞉ புந꞉ அடிக்கடி ஆம்ரேடனம் ஶீலனம் 2 உபாஸனம்செய்யப்படுகிற விஷயத்தை நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் அப்யாஸ அப்யாஸம்

ப ரை] கவிம் ஸாவஜ்ஞனுயும புராணம் ஆாதியாயும அநு ஶாஸிதாரம் எலலாவறறையும நியமிககிறவனுயும அணோ அணு வான ஜீவனைககாடடிலும அணீயாம்ஸம் மிகவும ஸூக்ஷம மாகவும ஸவஸ்ய எலலாவறறையும தாதாரம் ஸருஷ்டிககிறவ னுகவும அசிந்த்யரூபம் (மறற வஸதுககளுடன ஸமம என்று) நினைககமுடியாத ரூபதை உடையவனுகவும ஆதித்யவர்ணம் ஸூா யனைபபோனற வாணததை உடையவனுகவும இருககிற தமஸ பா கருதி மணடலததுககு பரஸ்தாத் மேலே இருககிற திவ்யம் திவயனுன புருஷம் பரமபுருஷனை ஶக்த்யா பகதியோடும யோகபலேந யோகததின பலததோடும ய ஸ் சோாதுகொணடவனை அசலேந அசஞசல மனதினுல ப்ரயாணகாலே மரணகா லததில ப்ருவோ புருவஙகளுடைய மத்யே நடுவில ப்ராணம் பிரா ணவாயுவை ஆவேஶ்ய வைதது ய எவன ஸம்யக் நனருக அநு ஸ்மரேத் நினைககாகடவனே ஸ அவன தம் அநத பரமபுருஷனை, உபைதி அடைகிறன 9 10

பா] எலலாம தெரிநதவனுயும அஞதியாயும எலலாவறறையும நிய மிககிறவனுயும ஜீவாதமாவைவிட மிகவும ஸூக்ஷமமாயும எலலாவற

கா] ஈமாதத தெரியாா வஸதுவைாகி அதிதிறவன அவல வோசசிாாமு சொலலபபடுகிறன இவவிடததில எனனவும பசமபாவனையா்சசொலலுகிறபடியினல எலலாவறறையுமசா டவயசெய தனபதைச சொலலுகிறது எனகிற அபிபபாாயததினுல சொலலுகிறா—'எலலாம தெரிநதவனுயும' எனறு புாாண எனறும பததிறைல அநுதியாய இருககிால சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிப ராயததினல அஞதியாயும எனறு சொலலபபடடது 'அநு எனனும உபஸாாககோடு காாக 'ஶாஸி' எனனும தாதுவானது பினனதுக தெரிவிககிறது எனனும அாாததிைமசொலலுகிறது எனப தை விளககுவதறகாக எலலாவறறையும நியமிககிறவனுயும எனறு சொலலபபடடது ஈஶவரனை இருபபவன செரிவிககிறதாவது உதபதி செயவதுான எனற ஈாயாயம யாவை நியமிககிறது எனறு சேரவில, 'ஸவஸ்யதாதாரம்' எனகிற இடததிலுள ஸவஸ்ய எனனும பததை இழுதது கொளளவேணடியது அன றிசசே இவவிடததில ஒருவஸதுவையும குறிககாமையினல எலலா வறறையும பறறியதுதான எனகிற அபிபபாயததினல எலலாவறறை

றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனும் மற்றெல்லா வஸ்துவையும்விட வேறுபட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையவனும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத தனக்கு

யும் என்று சொல்லப்பட்டது 1 ஒசரிசி இரக அக்ஷரத்தின பிய மனசதில ஆகாசமும பூமி இவைகள் காங்கப்பட்டவைகளாக சிறசின றன என்று ஆதசமுளள ஸ்ருதி வாக்யம் முக்யமது இவ்விடத்தில நினைக்கவேண்டியது ? ஜனங்களுக்கு உரிய நுழைந்து நியமனம் செய்கிற என்று அகதமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் முக்யமானவைகளில நியமனத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட உள்ளே நுழைவதற்கு உப யோகமான அதிக ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கை இவ்விடத்தில சுமிணாரு ணீயாம்ஸம் என்று சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால 'மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் என்று சொல்லப்பட்டது 3 முன்பு தா தாவானவன எதைச் சொன்னானோ 4 ஸூர்யன் சந்தரன் இவர்களை காதா முன்போல ஸ்ருஷ்டித்தான என்றிவை முதலான இடங்களில சாசா என்னும் பதம் ஸ்ருஷ்டிப்பவனிடத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் சாதுரங்களுக்கு அனேகாரகர்ர் ஞானானினு லும் 'எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனும் என்று சொல்லப்பட்டது 5 விஷ்ணுவினால் தரிக்கப்பட்ட பூமியே 6 விஷ்ணுவென்று பெயருடைய எல்லாவற்றிற்கு மாதாரமான தேஜஸ்ஸு என்று அா கதமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யங்களிற் சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கு மா தாரமாக இருக்கை எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்த ஸர்வேஸ்வரனுக் கே பொருந்து மாகையினால ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக் கிறதாகவுமாம் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவங்களை உடைய பரமாத்மாவுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பொருந்தவாய்ப் பார்க்கப்பட்ட யுக்திகளைச் சொண்டு இது ஸம்பவிக்கக்கூடி பகால என்று சிலர் நினைப்பார்களா ஆகையினால அவர்களை நிராகரிப்பதற்காக அசிந்த்யரூபம் என்னும் பதம், என் கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையவனாகவும் என்று வர்ணனை உடைத்தாயிருக்கை ஸ்வரூபத்திற் பொருந்தாதாகையினால ப்ரமாணங் களில் ஏற்பட்ட விலக்ஷணமான விக்ரஹத்தின் வழியாய அதின் ஸம் பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத என்று 7 ஆா தத தேஜஸ்ஸினால வருத்தி செய்யப்பட்டவனாய ஸூர்யன் ப்ரகாசிக

1 ப்ருஹதாரண்ய கோபநிஷத 5 8 9 2 யஜுஸ் ஆரணயகம 3 3 3 புருஷ ஸூக்தம் 4 தைத்திரீயம் நாராயணம் 1 38, 5 யஜுஸ்ஸ 6, 7 யஜுஸ் தைத்திரிய ப்ராமமணம், 3 12 9,

கிருஷ்ணே என்றும் 1 ஸூர்யன் எவனுடைய ப்ரகாசத்தை உபயோக ப்படுத்திக் கொண்டு ப்ரகாசிக்கிறானோ என்றும் 2 அந்தப் பகவானு டைய ப்ரகாசத்தினால் இந்த எல்லா வஸ்துக்களும் ப்ரகாசிக்கின்றன என்றும் 3 அவன் ஸர்வ தேவதைகளைப் ப்ரகாசமுள்ள வஸ் துக்கள் எல்லாவற்றையும் விட ப்ரகாசமுள்ளவனாக என்றும் அந்த ச்ருதி ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில், எல்லாவற்றிலும் அதிகப் ப்ரகாசத்தை யுடையவனாக இருக்கை ஸ்பஷ்டமாக இருக்கிறது 'ஆதித்யவர்ணம் தம ஸ: பரஸ்தாத் | என்ற ஸ்ருதி வாக்யத்தின் ஒரு பாகத்தை எடுத் துச் சேர்த்திருப்பது) 'தமஸ' இருட்டு என்றும் எப்பொழுது தமஸ் இருந்ததோ என்றும் அந்த ஸ்ருதி மற்ற ஸ்ருதி வாக்யங்க ளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் இதனால் தமஸ் என்று எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய தமஸ் என்னும் தத்துவம் சொல்லப்படுகிறது அதற்கு மேலானபடியால் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்ற தன்மை சொல்லப்பட்டது அதி ஸூக்ஷ்மமாய் ப்ரமாணங்களுக்கு விஷயமாயிராமை நிச்சயமாக இருக்கை ஒருவிதமான ப்ரத்யக்ஷமில்லாமலிருக்கை முதலியது சொல்லப்பட்டது இந்த ஸ்லோகத்துக்கு ஸமானமான அர்த்தமுள்ள மனுவினால் சொல்லப் பட்ட 6 ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் | ருக்மா பம்ஸ்வப்நதீகம்யம்வித்யாத்தம்புருஷம்பரம்|| என்கிற ஸ்லோகமுமிரு க்கிறது பரிபூர்ணமானவனுக்குத் தன்மையைக் கொடுக்கக் கூடியதும் அப்ராக்ருதமுமாயிருப்பதினால் ஹிரண்யவர்ணம் என்றும் ருக்மாபம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது விரோதி நாசகமாயுமுள்ள யாமைமயை யும் தீர்க்க பரமாத்மாவையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு 'ஆதித்ய வர்ணம்' என்று சொல்லி இருக்கிறது 7 திவிஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய என்பவை முதலானதும் மேலே சொல்லப்போகிறது இதனால் ஆதித்ய என்னும் பதம் நித்யமான ஞானத்தின் ப்ரகாசத்தைச் சொல்லுகிறது என்றும் தம: என்னும் பதம் அஜ்ஞானத்தை

1 ருக்வேதம் 2 முண்டகோபநிஷத் 2 ?,11 3 ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷ த், 7, 1, 16 1 யஜுஸ் 2 அஷ்டகம் 7 9 5 ஸ்வேதாஸ்வதரோப நிஷத் 6 மனு, 12, 12?,

ஸர்வேஷாம் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரஶாஸிதாரம் நியமிக்கிறவனுயிருக்கிற, அணீயஸாம் மிகவும் ஸூக்ஷ்ம வஸ்துக்களுக்கும் அணீயாம்ஸம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான, ருக்மாபம் ஸ்வர்ணம் போல் காந்தியையுடைய, ஸ்வப்நதீகம்யம் கனவுகண்டதுபோலிருக்கும் ஜ்ஞானத்தினால் அறியத்தக்க, பரம்புருஷம் பரம புருஷனை வித்யாத் அறியக்கடவன்

7 பகவத்கீதை, 11 12,

அஸாதாரணமான திவ்யரூபத்தை உடையவனும் இப்படிப்பட்டவனாய் இருக்கிற பகவானை தினம்தோறும் அப்யஸிக்கப்படுகிற பக்தியுடன் சேர்ந்த யோகத்தின் பலத்தினாலே உறுதியான ஸம்ஸ்காரத்தை உடைத்தாயிருக்கையினாலே சலிக்காத மனத்தினாலே மரணகாலத்தில் புருவங்களின் நடுவில் ப்ராணவாயுவை நிறுத்தும்படிச் செய்து அந்த புருவங்களின் நடுவிலே மேற்கூறிய திவ்யஞானபரமபுருஷனை எவன் நினைக்கக்கடவனோ அவன் அவனை

சொல்லுகிறது என்றும் அப்படி சொன்னது விசாரிக்கப்பட்டது இந்த இரண்டு ஸ்லோகங்களுக்கும் அன்வயத்தைக் காட்டுகிறார்— இப்படிப்பட்டவனாகவுமிருக்கிற என்று ஆரம்பித்து ஹ்ருத்யாதோக்தா யொம்வமேந என்று சமித்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் மற்ற வாக்யம் சொல்லியபடி ப்ராணவாயுவை ஜயிப்பது பலம் முக்கிய தனித்தனியான அங்கத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற பரமமுண்டா கும் அதை நிராகரிப்பதற்காகச் சேர்ந்து ஒரே அங்கத்தைச் சொல்லுகிறது என்று காட்டுவதற்காக பக்தியுடன் சேர்ந்த யோகத்தின் பலத்தினாலே' என்று சொல்லப்பட்டது மனநிச்சயமிருக்கைக்கு காரணமிது இதற்கு ஈடுபில ப்ரசாடிய வ்யாபாரம் யோகமென்னும் அங்கத்தைச் சொல்லுகிற யுக்த என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— உறுதியான ஸம்ஸ்காரத்தை உடைத்தாய் இருக்கையினாலே என்று ஆவிஶ்ய என்பதினால் போகத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் சொல்லப்பட்ட சமீபமான ஸிலிதத்தால் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— நிறுத்தும்படிசெய்து' என்று இவ்விடத்தில் புருஷனை த்யானம் செய்வதற்கும் புருவங்களின் நடுவே இடம் வேறு தேசம் சொல்லாமையாலும், யோகப்ரகரணங்களில் இதே இடமாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும் இதுவே இடமாக விதிக்கத்து என்று நினைந்து அந்த புருவங்களின் நடுவிலே என்று சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்டவனாக இருக்கும் பரமபுருஷனை என்று அன்வயம் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டியது தமுபைதி' என்கிற இடத்தில் 'வா' இருக்கிறபடியினால் ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி என்கிற இடத்திலும் தம்' என்பதும் மற்றதை விலக்குகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அவன் அவனையே அடைகிறான் என்று யம் யாதி ஸஹோவம் யாதி' என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாதிரியாகவே இருக்கும்

யே அடைகிறான் அந்தப்பரம புருஷனுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான் அவனுக்கு ஸமமான ஐஶ்வர்யத்தை உடையவனாகிறான் என்று அர்த்தம் 9 10

பா] பிறகு கைவல்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு நினைக்கவேண்டிய மாத்திரையைச் சொல்லுகிறார்—

யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி விஶந்தி

யத்யதயோ வீதராகா: |

யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி

தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே || ௧௧

பாஷ்] வேதவித: வேதம் தெரிந்தவர்கள் யத் எந்த அக்ஷரம் ப்ரஹ்மத்தை வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ வீதராகா: ஆசையற்ற யதய: ஸந்யாஸிகள் யத் எந்த ப்ரஹ்மத்தை விஶந்தி ப்ரவேசிக்கிறார்களோ யத் எந்த ப்ரஹ்மத்தை இச்சந்த: அடைய விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யம் ஊர்த்வரேதஸ்ஸாக இருந்தல் முதலிய ப்ரஹ்மசர்யத்தை சரந்தி செய்கிறார்களோ தத் அந்த பதம் அறியவேண்டிய வஸ்துவை ஸங்க்ரஹேண சுருக்கமாக தே உனக்கு ப்ரவக்ஷ்யே சொல்லப்போகிறேன் 11

(ஸ்வபாவம் பெறுதல்) என்று சொல்லுகிறார்— 'அந்தப் பரம புருஷனுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான்' என்று இங்கு அவன் என்று சொன்னது, அவனுடைய ஸ்வபாவத்தைக் குறிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் [illegible] என்னும் பதத்தைக் குறிக்கிறார்— 'அவனுக்கு ஸமமான' என்று [illegible] மேலான [illegible] அடைவதைத் தவிர்க்குவதற்காக ஸமமான ஐஶ்வர்யத்தை உடையவன் என்று சொல்லப்பட்டது. இங்கே [illegible] முதலிய பதங்களினால் [illegible] இருக்கை முதலிய குணங்களை [illegible] சொல்லப்படுகிறது [illegible] அனுஸந்திக்க வேண்டியதை [illegible] சொல்லப்பட்டதால் [illegible] அடைய [illegible] வேண்டியதாக [illegible] இப்படி [illegible] வேண்டியதாகக் குறிக்கப்பட்டது [illegible] அதற்கு முன்பும் [illegible] செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது என்று நினைக்கவேண்டியது, இப்படியே மேலும் கண்டு கொள்ளவேண்டியது

பா] எந்த அக்ஷரத்தை ஸ்தூலமாக இல்லாமை முதலிய குணங்களையுடையதாக வேதம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ ஆசையில்லாத யதிகள் எந்த அக்ஷரத்தை அடைகிறார்களோ எந்த அக்ஷரத்தை அடைய வேண்டுமென்று ஆசையையுடையவர்களாய் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்களோ மனதினால் அறியப்படுகிறபடியினால் பதம் என்று சொல

தா] பிறகு அவ்ய பரமப்ரயோஜன ப்ராப்யாசாயர் சிறச் சொன்னதையே மேலும் படியும் சொல்லுகிறார் என்று மற்றவர்கள் ஸ்ரேயஸ் அபராயணரை பிரகாசிப்பதற்காக இந்த ஸங்க்ஷேபம் முதல் ஸங்க்ஷேபாசீர்வ அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் — பிறகு என்றமெப்படி இவ்விடத்தில் நினைக்க என்கிற பதம் உபாஸனத்தையும் அர்ச்சிம் ப்ராப்யத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது இவை இரண்டும் சேர்ந்து ஆசையினால், 1 அந்த பெரியவர்கள் வேதம் தெரியாதவர் சீனசொந்தலில் என்று தத்ப்ராப் ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட வேதப்ரமாணத்திற்கு விஷயமாகாதவன் என்பதைச் சொல்லுகிற வேதவித்ஜனங்கள் என் பதினால் குறிக்கப்பட்ட வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் மாதிரியைச் சொல்லியிருக்கிறது ஸ்தூலமாக இல்லாமை முதலிய குணங்களையுடையதாக என்று 2 ஸ்தூலமல்ல அணுவுமல்ல குட்டையுமல்ல என்றுள்ள தத்ப்ராப்ய ஸ்ருதி வாக்யம் இங்கே நினைக்கப்படுகிறது ப்ரஹ்மசர்யமாவது ஊர்த்வ ரேதஸ்ஸாக இருக்கை (ரேதோவிஸர்க்கம் செய்யாமை) முதலியது அதுவன்றிக்கே 3 எதை யஜ்ஞமென்று சொல்லுகிறார்களோ அது ப்ரஹ்மசர்யம்தான் எதை மௌனம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அது ப்ரஹ்மசர்யம்தான் எதை ஸத்ராயணம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அது ப்ரஹ்மசர்யம்தான் எதை அரண்யாயனம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அது ப்ரஹ்மசர்யம்தான் என்றத்தப்ராப் ஸ்ருதி வாக்யங்களிருக்கிறபடியினால் ப்ரஹ்மத்தை அடைவதற்கு ஸாதனமான எவ்விதமான நடவடிக்கையும் ப்ரஹ்மசர்யம் என்னப்படுகிறது ஆசையில்லாத யதிகளே ப்ரஹ்மசர்யத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள் என்கிற இடத்திலும் காததாத்ர இத்தால் பலம் அதற்கு உபாயம் இவைகளைக் காண்பிக்கிறது பதம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் இடுகுறிப் பெயர் என்பது பொருந்தாததையினால் இவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமான யோகார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் — அறியப்படுகிறபடியினால்

---

1 யஜுர்வேதம் காடகம் 3 5 5 7,

2 ப்ருஹதாரண்யகோபநிஷத் 5 8 7

3 சாந்தோக்யோபநிஷத், 18 5,1,

லப்படுகிற அப்படிப்பட்ட எல்லா வேதாந்தங்களினாலும் அறியப்படுகிற என்னுடைய ஸ்வரூபமாகிய அக்ஷரம் எப்படி உபாஸிக்கத்தக்கதோ அப்படி சுருக்கமாய் உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன் என்றாத்தம்　　11

ஸர்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச ।
மூர்த்ந்யாதாயாத்மந: ப்ராணமாஸ்தி2தோ யோக3தா4ரணாம் ॥
ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்3ரஹ்ம வ்யாஹரந் மாமநுஸ்மரந் ।
ய: ப்ரயாதி த்யஜந்தே3ஹம் ஸ யாதி பரமாம் க3திம் ॥　　௧௩

பதவுரை] ஸர்வ எல்லா த்வாராணி ஜ்ஞானம் வெளியில் பரவுவதற்கு வழிகளான இந்திரியங்களை ஸம்யம்ய அடக்கிக்கொண்டு மந: மனதை ஹ்ருதி ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்கும் பரமாத்மாவினிடத்தில் நிருத்ய ச நிலையாக நிறுத்தி யோகதாரணாம் யோகம் என்று சொல்லப்பட்ட சலிக்காத ஸ்திதியை ஆஸ்தித அடைந்தவனாய் ப்ரஹ்ம பரப்ரஹ்மத்தைச் சொல்லுகிற ஓமிதி பிரணவமாகிய ஏகாக்ஷரம் ஒற்றையெழுத்தை வ்யாஹரந் வாயினால் சொல்லிக்கொண்டு மாம் என்னை அநுஸ்மரந் நினைத்துக்கொண்டு ஆத்மந: தன்னுடைய ப்ராணம் பிராண வாயுவை மூர்த்நி தலையில் ஆதாய வைத்து தேஹம் சரீரத்தை த்யஜந் விட்டு ய: எவன் ப்ரயாதி போகிறானோ ஸ: அவன், பரமாம் உயர்ந்த கதிம் பிரயோஜனமாகிய பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவை யாதி அடைகிறான்　　13

என்னு இங்கு பதம் என்னும் பதத்தினால் அறியக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு அதன் வழியாய் உபாஸிக்கத்தக்க விஷயத்தை அபிப்பிராயமாகச் சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்— 'மனத்தினால் என்று யக்ஷ (யாக) தக்ஷ (அக்ஷ) என்னும் பதங்களினால் சொல்லப்பட்ட பரவிஷயமாகாது— எல்லாவேதாந்தங்களிலும் என்று அக்ஷரம் என்னும் பதம் இங்கு மாத்திரம் முக்கிய தொழில்களின் பரமாத்மா ஸ்வரூபமாகாமல் என்னுடைய ஸ்வரூபமாகிய என்று சொல்லப்பட்டது எனக்கு அம்சமான ரூபமாகிய என்றாக்கும் விகாரமற்ற ஸ்வரூபத்தையுடைய பரமாத்மாவின் உபாஸனம் இங்கு விகாரமற்ற ஸ்வரூபத்தையுடைய ஜீவாத்மாவை அடைவதற்காக　　11

யா] காது முதலிய ஜ்ஞானம் பரவுவதற்கு வழிகளான எல்லா இந்த்ரியங்களையும் அடக்கி அதாவது தங்கள் தங்கள் வ்யாபாரங்களினின்று நிவ்ருத்திக்கும்படி செய்து ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்கும் அக்ஷரமாகிய என்னிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி யோகமென்று பெயருடைய தாரணையை யடைந்தவனாய் அதாவது என்னிடத்திலேயே சலிக்காத ஸ்திதியை

தா] ஸர்வத்வாராணி என்றிடத்தில் த்வாரங்களாவன ஜ்ஞானம் அவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கிறவையும் பரம்பராக்ரமத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தெரிவிப்பதற்காகவும் சொல்லுகிறார்— காது முதலிய என்று [illegible] காரணமில்லாத [illegible] இந்த்ரியங்களுக்கு [illegible] திறக்கும் [illegible] பொருந்தும் [illegible] ஸமானமாக ஜ்ஞானம் பரவுவதற்கு வழிகளான என்று சொல்லப்பட்டது. அடக்குதலாவது இவ்விடத்தில் ப்ரஸித்தமான விஷயங்களில் போகாமல் தடுக்கை என்ற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'தங்கள் தங்கள் வ்யாபாரங்களினின்று நிவ்ருத்திக்கும்படி செய்து' என்று. 'மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய' என்றவிடத்தில் சொல்லிய ஹ்ருதயம் [illegible] ஸ்தானம் [illegible] ஆகிறபடியால் ஹ்ருதயகமலத்திலிருக்கும் அக்ஷரமாகிய என்னிடத்தில் என்று சொல்லப்பட்டது. ஹ்ருதி (ஹ்ருதயத்தில்) என்னும் பதம் ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் ப்ரஹ்மத்தை லக்ஷணையால் சொல்லுகிறது. அப்படிச் சொல்லாவிடில் ஆகாசம் (என்னும் [illegible]) என்று மேலே சொல்லப்போகிற பொருள் [illegible] என்று [illegible] 1 அர்த்தக்ரமத்தினால் [illegible] 2 பாடக்ரமம் [illegible] படுகிறதென்று நினைத்து 'மநோ ஹ்ருதி நிருத்ய' என்பதற்குப் பிறகு 'மூர்த்ந்யாதாயாத்மந: ப்ராணம்' என்பது வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. [illegible] பிறகு சொல்லப்பட்ட தாரணையை விளக்குவதாகச் சொல்லுகிறார்— 'யோகமென்று பேருடைய தாரணையை' என்று. [illegible] 3 நிஷாதஸ்தபதி ந்யாயத்தினாலே [illegible] சொல்லப்பட்டது. தாரணை என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'என்னிடத்திலேயே சலிக்காத ஸ்திதியை' என்று. பாவம் [illegible] சொல்லுகிறதாகையினாலே [illegible]

---

1 வஸ்துவின் [illegible] வகையை அனுஸரித்த வரிசை க்ரமம்

2 பாடத்தில் ஏற்பட்ட வரிசை க்ரமம்

3 ஒரு மீமாம்ஸாந்யாயம் நிஷாதனுக்கு ஸ்தபதி என்று ஆக்ஷேபம் சொல்ல வேண்டும் நிஷாதர்களுக்கு ஸ்தபதி என்று சொல்லக்கூடாதென்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பா]யடையாதவனுயை என்னைச்சொல்லுகிற ப்ரணவமாகிய ஒற்றை யெழுத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அதின் அர்த்தமாகிய என்னை நினைத்துக்

தா] ஏற்று என்கிற அபிப்ராயத்திலை என்னைச்சொல்லுகிற என்று சொல்லப்பட்டது மாத்ரம் அர்த்தாநுஸந்தாநம் செய்துகொண்டு அதின் வழியாய உபாஸநம் செய்கின்றானென்பதும் இங்கு ப்ரஹ்மம் என்றும் பக்ஷத்திலை ப்ரணவத்தைச்சொன்னதிலை தாற்பர்யம் என்கிற அபிப்ராயத்திலை அதின் அர்த்தமாகிய என்னை நினைத்துக்கொண்டு என்று சொல்லப்பட்டது ப்ரணவம்பக்ஷவாசனைச் சொல்லுகிறது என்பதும் மோக்ஷத்துக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்கம் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் ஸித்தமாக இருக்கிறது எப்படி என்னில் கடவல்லியில் 1 'ஸர்வவேதங்களும் எந்தப் பதத்தைச் சொல்லுகின்றனவோ ... எதைச் சொல்லுகின்றனவோ எதை விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தைச் செய்கிறார்களோ அந்தப் பதத்தை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி ... ப்ரணவத்தைச் சொன்னார் என்று சொல்லியிருக்கிறது இங்கு பெயரினால் ப்ரணவத்துடைய வஸ்துவைக் குறிப்பிடுகிறது 2 'ப்ரணவம் வில்லாகவும் ஜீவாத்மா அம்பாகவும் அப்ரஹ்மம் குறியாகவும் சொல்லப்படுகிறது ஸாவதாநத்துடன் அடிக்கவேண்டும் அம்பு போல தன்மயனாய் விடவேண்டும்' என்றும் அப்படியே 3 'ஜீவாத்மாவைக் கீழ் அரணியாகவும் ப்ரணவத்தை மேல் அரணியாகவும் செய்து ப்ரணவமாகிய கடைதலை அப்யாஸம் செய்தால் மறைந்திருக்கிற ப்ரஹ்மமாகிற அக்னியைப் பார்க்கலாம்' என்றும் அப்படியே 4 'ப்ரணவத்தாலே ப்ரணவார்த்தமாக த்யானம் செய்யுங்கள்' என்றும் அப்படியே 5 'எவன் மூன்றுமாத்திரையுள்ள ப்ரணவமாகிய அக்ஷரத்தினால் இந்த பரம புருஷனை த்யானம் செய்கிறானோ அவன் தேஜஸ்ஸாகிய ஸூர்யமண்டலத்தில் சேர்ந்தவனாய் எப்படி பாம்பு பழைய தோலினின்று விடுபடுகிறதோ அப்படியே பாபங்களினின்று விடுபட்டவனாய் ஸாமவேதங்களால் மேலே கொண்டுபோகும் புருஷார்த்தமாய் (அல்லது உபகாரங்களைச் செய்யக் கொண்டு வரும் புருஷர்களினால்) ப்ரஹ்மலோகத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகப்படுகிறான் அவன் இந்த ஜீவாத்மாவை விட மிகவும் மேலானவனும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் மாத்ரமானவ

---

1 கடோபநிஷத் 1 2 16

2 முண்டகோபநிஷத் 2 2 4 3 த்யான பிந்தூபநிஷத் 4 முண்டகோபநிஷத் 2 2 6 5 ப்ரச்நோபநிஷத் 5 5

பா] கொண்டே தன்னுடைய ப்ராணவாயுவைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டே சரீரத்தைவிட்டு எவன்போகிறானோ அவன்ப்ரக்ருதியைவிட்டு நீங்கினதாயும் எனக்கு ஸமமான ஆகாரத்தை யுடையதாயும் திரும்பிவருதலில்

தா] சிப் புருஷனைப் பார்க்கிறான் என்றும் அப்படியே 1 தன்னுடைய காரணத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் நெருப்புக்கு ரூபம் காணப்படுகிறதில்லை ஆனாலும் நெருப்புச்சேர்க்கையில்லை அது மறுபடியும் விறகுடன் சேர்த்ததினால் அறியப்படுகிறதோ அதைப்போலவே தன்னுடைய சரீரத்தில் ப்ரணவத்தினால் இரண்டையும் அறியலாம் தன்னுடைய தேஹத்தை அரணிக்கட்டையாகவும் ப்ரணவத்தை மேலரணிக்கட்டையாகவும் செய்து த்யானமாகிய கடைவதை அப்யாஸம்செய்தால் மறைந்திருக்கும் தேவனைக் காணலாம் என்றும் இந்த ஸ்லோகத்திலேயே ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் விஷ்ணுவைப் ப்ரகாசலாம் என்று யோகயாஜ்ஞவல்க்யருடைய பாடம் அப்படியே 2 வெண்கலமணியின் ஓசை ஓய்வது சாந்தமாய்ப்படி அடங்குகிறதோ அப்படியே சாந்தியை விரும்புகிறவனால் ப்ரணவம் உச்சரிக்கப்பட்டு அக்ஷரம் எந்த இடத்தில் லயிக்கிறதோ அது பரப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்படுகிறது என்றும் 3 ப்ரணவமே ஆச்ரயமாகிய பரப்ரஹ்மம் ப்ரணவமே ஆதியான ஆகாசம் என்றும் 4 ப்ரணவமாகிய ஒரு அக்ஷரமே பரப்ரஹ்மம் இதற்கு நான்கு வேதங்களும் நான்குகால்கள் இந்த அக்ஷரம் நான்குபாதங்களையுடையது முதலாவது பாதத்திற்கு மாத்ரை பரிமிதி அகாரம் என்றும் மிகுந்தது முதலாவது வெளுத்த நிறமுள்ளது மஹானான ப்ரஹ்மாவை தேவதையாகவுடையது இரண்டாவது பாகமானது கறுத்த நிறமானது விஷ்ணுவை தேவதையாகவுடையது மூன்றாவது பத்மையும் அம்மையுமானது வெளுப்பு நிறமானது ருத்ரனை தேவதையாகவுடையது இதன் கடைசியில் எந்த நான்காவது அரைமாத்ரையோ அது பாகமுள்ளது எல்லா நிறமுமானது புருஷனை தேவதையாகவுடையது என்றும் இவ்விடத்தில் அரைமாத்ரைக்கு தேவதையாகிய புருஷனை முமுக்ஷுக்கள் எண்ணிவிலவனாம் செய்திருக்கும் சரீரத்துடன் கூடினவராய இரண்டாவது மாத்ரைக்கு தேவதையாகிய விஷ்ணுவாகச் சொல்லப்பட்டார் அப்படியே 5 'ப்ரணவமே ப்ரஹ்மம் ப்ரணவமே இச் எல்லாமும் என்றும் 6 'ப்ரணவமே இந்த எல்லாம் என்றும் அப்படியே 7 எல்லா தேவதைகளும் ஹ்ருதயத்தில் இருக்கின்றன

---

1 2 3 ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் 1 13 14 4 அதர்வசிகோபநிஷத்

5 தைத்திரீயம் சீக்ஷாவல்லீ 8 1

6 சாந்தோக்யோபநிஷத் 1 18 1 7 அதர்வசிரஸ்ஸு 2வது கண்டம்

லாததுமான ஜீவாதமாவை அடைகிறான என்றாததம ‹யஹ்ஸ்ஸவெ-
ஷ்டா ஏஷ தெஷ்டா நஸ்ப்ருஷ்டா நவிநஸ்யதி। ஸ்வ்ருதோக்ஷர ஐத்ருக்ஷஸ்த
ஹா வரஸம்கதிம் என்றல்லவோ மேலேயும் சொல்லுகிறார் 13

ஹ்ருதயத்தில் பிராணவாயு இருக்கிறது நித்யமாகிய நீயும் ஹ்ருதயத்திலிருக்கிறாய் உனக்கு மாத்திரைக்கா ரூனாய் அதற்குமேலே பரமபுருஷன் எது மேலானதோ அதுவே பிராணவம் எது பிராணவமோ அதுவே எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தது எது எல்லாவற்றிலும் நிறைந்ததோ அதுவே அநந்தன் எது அநந்தமோ அதுவே காரணம் எது காரணமோ அதுவே ஸூக்ஷ்மம் எது ஸூக்ஷ்மமோ அதுவே பரிசுத்தமானது எது சுத்தமானதோ அது [illegible] எது [illegible] அதுவே பரப்ரஹ்மம் என்றும் இவ்விடத்தில் ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்து பரசாதன வித்யையிலே போல பரஹ்மத்தை சொல்லும் மறைப்பதாக சொல்லியிருக்கிறதென்று அறியவேண்டியது மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனுக்கு இந்தச்சரீரத்தைவிட்டுப் புறப்படும் பொழுதும் பிராணவம் சொல்லப்படுகிறது 1 பிறகு இந்த ஜீவன் எப்பொழுது சரீரத்திலிருந்தும் உத்க்ரமிக்கிறானோ அப்பொழுது இந்த ஸூர்யனுடைய கிரணங்களினாலே மேலே புறப்படுகிறான் பிராணவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே புறப்படுகிறான் அவன் மனது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் போகுமோ அதற்குள்ளாக ஸூர்யனை அடைகிறான் இந்த ஸூர்யனே வித்வான்களுக்கு ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைவிக்கிற வழியாகவும் அவித்வான்களுக்கு அந்த லோகத்துக்குப் போகவொட்டாமல் தடுக்கவாசலாயுமிருக்கிறது அதைப்பற்றி இந்த ஸ்லோகமுமிருக்கிறது ஹ்ருதயத்திலிருந்து நூற்றொரு நாடிகள் புறப்படுகின்றன அவைகளுக்குள் தலையைக்குறித்துப் புறப்படுகிறது ஒன்று அதினால் உயரக்கிளம்பி மோக்ஷத்தையடைகிறான் மற்றவைகள் அவரவர்களின் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி போவதற்கு வழிகளாகின்றன என்றும் அந்தஸ்ருதி ஸ்ருதி வாக்யங்களாக சொல்லியிருக்கிறன மஹாபாரதத்தில் ருத்ரனுடைய வார்த்தை 2 ஓமித்யேவம்ஸமாவிஷ்டா வப்யுஸ்யாத்கேஸவம் என்றிருக்கிறது பகவானுசிய யாஜ்ஞவல்கயரும் 3 தெய்வதாயா ப்ராயாஸ்யஹ்ரு

---

1 *சாந்தோக்யோபநிஷத* 8 6 5

2 *ஹரிவம்சம் விஷ்ணுபர்வத்தில்* 137 11 *விப்ர ப்ராஹ்மணர்களே ஸதா எப்பொழுதும் ஓமித்யேவ ப்ரணவத்தையே படித்தவம் சொல்லுங்கள் கேசவம் பகவானை தயாத த்யானம் செய்யுங்கள்*

3 *யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதியில் ப்ராயா தேவதாயா பரதேவதைக்கு*

ஶம்ப ப்ரணவஸ்ய த। கஶ்சிதாராயணாகாரோவிஷ்ணுக்ருதாகரோ திமே॥ ததாராயணஸாஜிஷ்ய ப்ரதிரூபம் வ்யஞ்ஜகாம்யதா| யாத்ருஶ வ்யாழிவாஷாணேன க்ருகுமாஹாவம் நிவேஶயேத்। ஶ்ர ஜாஹக்ருதாரா ஜைத்யஸ்ய தஸ்ய ஜேவம் ப்ரவிஶதி। ஏவம் காரேணதயாவாத்தாஹ்ய வாஜேஸவப்ரவிஶதி।ஸவுதாராணிஸம்யஸ்ய ஜேநாஹ்ருதிநிரூப்ய। ஜடுஜ்ஞ்யா யாயாத்தந ப்ராணஜாஜ்ஞேதா யோகயாரணாம்। ஏதிதே காக்ஷரம்ப்ரஹ்மவ்யாஹரந் ஜாஜந வ்யரந்। ய ப்ரயாதி த்யஜந் தேஹம் ஸயாதிபரஜாம்கதிம்। யஸ்தம்ப்ரணவேநாத்ஜக்ஷரம் ப்ரதிவத்யதே। தேதாக்ஷரேண வேதேநவேத்யம் ப்ரஹ்மாயிகச்சதி। ஸதஜாம் பநம் ஶ்ரோஜேதஜாம்பநபரம்। ஸதஜாம்பநம் ஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே। அத்ருஷ்ட விஹாரோ ஜேவோ ஹாவகோ ஹ்யாதிரா ஜய। தஸ்யாம்கார ஸ்ருதம் நஜேதநாஹஸ்த: ப்ரவிஶதி। தஸ்மா

பாணவ பாணவம், ஆலம்ப ஆலம்பனமாக ஸமருக்க நினைக்கப்பட்டது விஷ்ணு பகவானுடைய ஆராதனையால் ஆராதனம் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய சம்பந்த ... வன் பக்தியுடைய பக்தியினால் தகாராக்ஷ [illegible] அவன் ஆராதனம் செய்யவிலும் அவன் ஞானிகளும் செய்யவிலும் வயதுசிசாம் அடையாளமாகிய பகவானம் பிம்பதாரா தாது தாவ யாகி பாஷாணை தாசம் முதலிய ஸ்லோகபாதாலும் தல முதலிய வைகளாலும் யதா எப்படி தோதினை செய்கிறேனோ [illegible] செய்து பக்திதத்தாகாரமையை பக்தி விசுவாஸம் பரீதி முதலிய வைகளால் பாவம் அபிப்ராயத்தை [illegible] வைத்த [illegible], [illegible] அவனுக்கு [illegible] பகவான் பரீக்ஷி [illegible] செய்கிறே [illegible] அப்படியே [illegible] பாணாவதினால், [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] பகவான் பரீக்ஷி [illegible] செய்கிறன் ஸர்வ [illegible] பரமாத்மா என கிறவரையில் சிதாக லோகமானையினால் அங்கே அக்க [illegible] எழுதப்பட்டிருக்கிறதானையினால் இப்படிப் [illegible] என்ன, பாணவோ பாணவதினால் [illegible] இந்த ஆயம் முதலாவது அக்ஷரம் எழுத்தை, பாதிபதியே அறிகிறேன் (அவன்) வேதோ [illegible], [illegible] அந்த அக்ஷரான எழுத்தினால் வேத்யம் அறியத்தக்கதாகிய பரம் பரத்தை அடைகிறான் [illegible] இது [illegible] ஷட்ட [illegible], ஆலம்பனம் தியானம் செய்யத்தக்கது [illegible] இது, பரம் மேலான ஆலம்பனம் [illegible] இந்த ஆலம்பனம் ஆலம்பனமாகிய பாணவத்தை ஜ்ஞாதவா அறிந்து, பாஹ்மலோகே பாஹ்மலோகத்தில் [illegible] [illegible]

ஜ்யோதிர்விச்வஞ்ஞோ வ்யஞ்ஜநாக்ஷராயாம் ஜீவதத்த்வ । ப்ரணவோங்காரவியா
நேந தத்த்வந ப்ரதிவர்த்தநே। என்று சொல்லியிருக்கிறார் இவ்விட
த்தில் நடுவில் பகவானுடைய வாக்யத்தை என்று பாவித்தவர்களான
ஸ்வரூபாணி என்று இரண்டு ஸ்லோகங்களாய் கொடுத்திருப்பதினால்
அவ்விடத்தில் ஓம் (என்னை) என்று சொல்லியிருப்பதும் பகவானைப்
பற்றியே என்றுப்படியும் இவ்விடத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பர் முதலியவர்க
ளின் விசாரணையில் ப்ரணவத்தின் ஆசனை விஸ்தாரமாகச்
சொல்லி முடிவிலும் சொல்லுகிறார் — த்ரிமாத்ரஸ் த்ரிஸ்வபாவஸ்து ததா
த்ரிவ்யூஹ ஏவ ச । பலம் வீர்யம் ததா தேஜஸ் த்ரிமாத்ர இதி ஸம்ஸ்ம்ருத ।
ஜ்ஞானம் வீர்யம் ததா சக்திஸ் த்ரிஸ்வபாவ இதி ஸம்ஸ்ம்ருத । ஜ்ஞானைச்வர்யே
ததா சக்திஸ் த்ரிஸ்வபாவ உதீரித । ஸங்கர்ஷணஸ் ததா ப்ரத்யும்னோ ஹ்ய
நிருத்தஸ் ததைவ ச । த்ரிவ்யூஹ இதி நிர்திஷ்ட ஓங்காரோ விஷ்ணுரவ்யய ।
பகவத்வாசக ப்ரோக்த ப்ரக்ருதேச் ச ததா ஸ்ம்ருத । வ்யக்தாவ்யக்தோ வாஸு
தேவ ப்ரபவ ப்ரளயஸ் ததா । என்று இவ்விடத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பன் கி

நிராமய விகாரங்களில்லாத தேவ பகவான் அதற்குஷ்ட விகாரஹ நமமால
பாககப்படாத விகாரஹத்தையுடையவன் பாவகாரணைய மனதினுல் அறியத்தக்க
வன் த்வய அவனுக்கு ஓங்கார ப்ரணவம் நாம பேராக ஸ்ம்ருத நினைக்கப்பட
ட்டு தோ அ கப்போ அ கப்பிடப்பட்டவனுப் பரவத்தி கருணை
செய்கிறான் தஸ்மாத் ஆகையினால் பூர்வம் முதலில் ஓமிதி கருதவா ப்ரணவத்தைச்
சொல்லித்தபர பகவானிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்தியுஞ்ஜீத யோகத்தைச்
செய்யக்கடவன் ஓங்கார விகாரேந ப்ரணவத்தைச் சொல்லுவதினால் பரமம் பரம
மத்தை தத்வே உண்மையாக ப்ரதிபத்யதே அறிகிறான் த்ரிமாத்ரா மூன்று
வித ஆத்மாவையுடைய த்ரிஸ்வபாவ மூன்றுவிதமான ஸ்வபாவங்களையுடைய த்ரி
வ்யூஹ மூன்று வ்யூஹங்களையுடைய ஏஷ இந்த ப்ரணவம் பஞ்சராத்ரே பாஞ்ச
ராத்ர சாஸ்த்ரத்தில் பகவத் என்ற பகவானைச் சொல்லுகிறதாக ஸ்ம்ருத நினைக்கப்
பட்டிருக்கிறது பலம் வீர்யம் தேஜ தேஜஸ் ததா அப்படியே த்ரிமாத்ரா
மூன்று ஆத்மா இதி என்று ஸம்ஸ்ம்ருத சொல்லப்பட்டது ஜ்ஞானசக்தியே ஜ்ஞான
ம் ஐச்வர்யம் இவைகள் ததா அப்படியே சக்தி சக்தியும் த்ரிஸ்வபாவ இதி மூன்று
ஸ்வபாவ மென்று ஸ்ம்ருத நினைக்கப்பட்டது ஸங்கர்ஷண ஸங்கர்ஷணன்
அதன்பிறகு ப்ரத்யும்ன ப்ரத்யும்னனைத் தைவச அப்படியே அநிருத்த அநிருத்
தனும் த்ரிவ்யூஹ இதி மூன்று வ்யூஹங்களென்று நிர்திஷ்ட சொல்லப்பட்டது
ஓங்கார ப்ரணவமே அவ்யய அழிவில்லாத விஷ்ணு விஷ்ணு பகவத்வாசக
பகவானைச் சொல்லுகிறதா ப்ரோக்த சொல்லப்பட்டது ததா அப்படி ப்ரக்ரு
தே ப்ரக்ருதியையும் வாசக சொல்லுகிறதாகவும் ப்ரோக்த சொல்லப்பட்டது
வ்யக்தாவ்யக்த ப்ரகாசனும் ப்ரகாசமில்லாதவனுமான வாஸுதேவ வாஸுதேவ
னே ப்ரபவ உத்பத்தி ஸ்தானம் ப்ரளய லயத்தை அடையுமிடம்

லா அவர்கள் தபஸ்ஸு ஸநத்குமாரர் பரமசிவன் பசுபதி இவர்களு டைய ஸித்தாந்தங்களில் வெவ்வேறு ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லியிருக்கிறதே அதுவும் ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ஆச்ரயமாகிய பரமபுருஷனிடத்தில் முடிவை நினைத்துக்கொண்டு என்று அறியவேண்டும். ஆகையினாலே தான் விஷ்ணுதர்மத்தில் சொல்லுகிற மார்க்கத்தில் நினைக்கத்தக்கதாக ஓங்காரம் விஶ்வமசிந்த்யமமேயம் ஸூக்ஷ்மாவ்யயம் ப்ரவரம் ப்ரதானம். தத்விஷ்ணுமைஶம் ஸ்ம்ருதம் ஸதா மே ஹ்ருதி ஸந்நிதிம் கரோது என்று முடிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ப்ரணவத்தினாலே பகவானுக்கு அர்ச்சனம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. தத்ஸர்வம் ப்ரணவேநைவ கர்த்தவ்யம் ஸமாஹிதம். நமஸ்காரேண புஷ்பாணி விநியோஜ்யானி யதாக்ரமம். ஆவாஹநாதிகம் ஸம்யக் ப்ரோக்தம் யந்ந மயேஹ வை. தத்ஸர்வம் ப்ரணவேநைவ கர்த்தவ்யம் சக்ரபாணயே. புருஷஸூக்தேந ய: புஷ்பாண்யப ஏவாபி வா ததேத். அர்ச்சிதம் ஸ்யாஜ்ஜகதிதம் தேந ஸர்வம் சராசரம். விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மா ச ருத்ரஶ்ச விஷ்ணுரேவ திவாகர:. தஸ்மாத் பூஜ்யதமம் நாந்யமஹம் மந்யே ஜநார்த்தநாத் என்னும் மகாத்மாவான அப

பதம் ஜ பராஸூக்ஷ்ம பரமைாவினாலுண்டாக்கப்பட்ட யத் ஏதத் புராணம் அநாதியான ஓங்காரம் ப்ரணவம் விபுலம் விஸ்தாரமானது அசிந்த்யம் நினைக்கமுடியாதது அப்ரமேயம் அளவிடமுடியாதது ஸூக்ஷ்மமாகயும் ஸூக்ஷ்மம் என்று பேருடையது கருவம் அழிவில்லாதது அசாம் அசைவில்லாததோ தத் அவ்யம் விஷ்ணோ பகவானுடைய பதம் திருவடியும் தேவர்களே சர்வத்தின் முடிவில் மம என்னுடைய மனஸி மனதில் ஸந்நிதிம் இருப்பை கரோது செய்யட்டும் வேண்டியது ஸர்வான எல்லா தேவான் தேவதைகளை ஸமாஹ்ருத ஸர்வதானத்தையுடையவனாயக் கொண்டு தலவிங்கை அந்த தேவதைகளின் போகங்களையுடைய மந்த்ரை மந்த்ரங்களினாலே ஆச்ரயேத் ஆச்ரயம் செய்யவேண்டும் புஷ்பாணி புஷ்பங்களை நமஸ்காரேண நம என்பதினாலே யதாகாமம் காமப்படி விநியோஜயேத் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது இஹ இந்தவிடத்தில் மயா என்னாலே ஆவாஹந நாஸ்திகம் ஆவாஹநத்தை முதலானவையுடைய யதந்த காம் காமமானது நஸூக்ஷ்மம் நன்றாக சொல்லப்படவில்லையோ தத் அது ஸர்வம் எல்லாம் சக்ரபாணயே பகவானுக்குப்ராணவேதனவப்ரணவத்தினாலேயே கர்த்தவ்யம் செய்யத்தக்கது ய எவன் புருஷஸூக்தேந புருஷஸூக்தத்தினால் புஷ்பாணி புஷ்பங்களையாவது அப ஏவ வா ஜலங்களையாகிலும்தையாவது தத்யாத் கொடுப்பானோ தேந அவனாலே சராசரம் ஸ்தாவரம் ஜங்கமமாகிய இதம் இந்த ஸர்வம் எல்லா ஜகத் லோகமானது அர்ச்சிதம் அர்ச்சனம் செய்யப்பட்டதாக ஸ்யாத் ஆகிவிடும் விஷ்ணு விஷ்ணுவும் ப்ரஹ்மாச ப்ரஹ்மாவும் ருத்ராச்ச ருத்ரனும் திவாகர ஸூர்யனும் விஷ்ணுரேவ விஷ்ணுதான் தஸ்மாத் ஆகையினாலே ஜநார்த்தநாத் ஜநார்த்தனனான பகவானைத்தவிர அந்யம் வேறொருவனை பூஜ்யதமம் பூஜிக்கத்தக்கவனாக அஹம் நான் மன்யே எண்ணவில்லை

படியே பரம புருஷனை ஸாக்ஷாத் கரிப்பதற்குக் காரணமாக ப்ரணவத்தை உபாஸிக்கும் மார்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது. [illegible] எனகிற வசனானுஸாரமாய் யோகானுஸாஸன ஸூத்ரமும்[1] [illegible] என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகையினால் ப்ரணவம் பகவானைச் சொல்லுகிறது என்பதும், யோகம் செய்யும் காலம் ப்ராணன் வெளிக்கிளம்பும் காலம் முதலிய காலங்களில் அப்ப்ரணவத்தினாலே பகவானை நினைக்கவேண்டும் என்பதும் விதிக்கப்படுகிறது. [illegible] புறப்பட்டுச் செல்லும் ஜீவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான் என்றும் [illegible] என்கிற யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி[3] [illegible] என்கிற ஸ்ம்ருதிவசனத்தின்படி ப்ராணவாயு [illegible] மோக்ஷத்தில் [illegible] சொல்லப்படுகிறது. [illegible] என்பதற்கு விட்டவன் போகிறானோ என்றர்த்தம். அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை அடைய விரும்புகிறவனுக்கு அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம் அர்ச்சிராதி [illegible]

1 பாதஞ்சலயோக ஸூத்ரம் 1 17 க்லேச கர்ம விபாக ஆசயை க்லேசங்கள் கர்மம் புண்ய பாபங்கள் விபாக ஸுகதுக்கம் ஆசய வாஸனை இவைகளால் அபராம்ருஷ்ட தொடப்படாத புருஷ விசேஷ ஒரு புருஷனை ஈச்வர பகவான் தஸ்ய அவனை வாசக சொல்லுகிறது ப்ரணவ ப்ரணவம் 2 சாந்தோக்யோபநிஷத் 8 6 6

3 யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி 3—167 தேஷாம் அவைகளுக்குள் ய எந்த ஏக ஒன்று ஸூர்யமண்டலம் ஸூர்ய மண்டலத்தை பித்வா பிளந்து கொண்டு ப்ரஹ்மலோகம் ப்ரஹ்மலோகத்தை அதிக்ரம்ய தாண்டி ஊர்த்வம் உபரி ஸ்தித இருக்கிறதோ தேந அதினால் பரமகதிம் உயர்ந்த கதியை யாதி அடைகிறான்

பா] இப்படி ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கும் கைவல்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கும் அவரவர்கள் அடையும் ப்ரயோஜனத்துக்குத் தக்கபடி பகவானை உபாஸனம் செய்யவேண்டிய மாதிரி சொல்லப்பட்டது. பிறகு ஜ்ஞானிக்கு பகவானை உபாஸனம் செய்யவேண்டிய மாதிரியையும் அவன் பகவானை அடையும் மாதிரியையும் சொல்லுகிறான்—

அநந்யசேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யச: ।
தஸ்யாஹம் ஸுலப: பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகிந: ॥ (14)

ப.ரை] பார்த்த ஓ அர்ஜுன! ய: எவன் நித்யச: நித்யமாக ஸததம் எப்பொழுதும் அநந்யசேதா: வேறொரு இடத்திலும் மனதைச்செலுத்தாதவனாய் மாம் என்னை ஸ்மரதி நினைக்கிறானோ நித்யயுக்தஸ்ய எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய தஸ்ய அந்த யோகிந: யோகிக்கு அஹம் நான், ஸுலப: ஸுலபமாக அடையத்தக்கவன். 14

என்று சொல்லியிருக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ப்ரக்ருதியை விட்டு என்றும் பிரிந்த இந்த ஆத்மாவை பரமமான சத் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்' என்பது இச்ல தாத்பர்யம் மாத்திரமல்ல இந்த அத்யாயத்திலேயே இதையே இப்படிப்பட்ட ப்ரயோகமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்— யஸ்ஸப்ரேக்ஷ என்று ஆரம்பித்து

தா] *பக்தியைச் சொல்லுவதற்காக இதுவரையிலும் சொன்னதை அனுவதிக்கிறார்— இப்படி என்றுரைமிக்க இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலிருக்கும் கேள்வியிலும் அதின் பரிஹாரத்திலும் இதை ப்ரஸ்தாவிக்கும் அத்யாயத்தின் நடையிலும் இந்த க்ரமம் சொல்லப்படவில்லை அவர்களின் அபிப்ராயம் இவைகள் மூன்று அதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரணம் என்று சொல்லுகிறதேயொழிய க்ரமமாகச் சொல்லவில்லை இவ்விடத்திலோ அனுஸந்திக்கும்படி உபதேசம் செய்வதாக இருக்கிறபடியினால் மேல்மேலே சிறந்தவர்கள் என்று காட்டுவதற்காக ஐச்வர்யம் கைவல்யம் பகவானுடைய திருவடி இவைகளை விரும்புகிறவர்கள் க்ரமமாகச் சொல்லப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் இப்படி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், 'அவரவர்கள் அடையும் ப்ரயோஜனத்துக்குத் தக்கபடி' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும் இந்த ஸாமான்யம் மூன்று அதிகாரிகளையும் பற்றியது என்று ஸித்தாந்திக்கக்கூடிய காரணங்கள் காட்*

[illegible]

1 பகவத்கீதை 7 29 2 பகவத்கீதை 8 1 3 பகவத்கீதை 8 3 4 பகவத் கீதை 9 1 5 சதபதபராஹமணம 1 3 1 6 பகவத்கீதை 8 5 7 பகவத்கீதை 8 7 8 பகவத்கீதை 8 ?

தா] ஸர்வேச்வரனே ஸ்வேப்ரமாய் அசேதநசரீரியாய்ப் பரிணமிக்கிறானென்பது தோன்றவில்லை மேலும் ஐச்வர்யார்த்திகளிருப்பிறவனுக்குப் பரமான்மப ற்றி அர்த்திம்பாத்யம் வேண்டியதென்பதில் ப்ரமாணம் தெரியவில்லை, இப்படியேமேல் ஸ்லோகங்களிலும் ஒரே அதிகாரியும் அவனுக்குத் தெ ரிந்து கொள்ளவேண்டியதாய ஒரு ப்ரஹ்மமே அடிக்கடி அனுஸந்தி த்துக்கொண்டு மிகவும் விசதமாகச் சொல்லப்படுகிறது ப்ரஸக்தி மானமும் தோஷமுமில்லை அப்படிச் சொல்லவும் கூடாதென்பதற்கு என்பதற்கு அடையாளமாகையினால் 1 'ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா:' 2 'ஸயாதி பரமாம் கதிம்' 3 'தமாஹு: பரமாம் கதிம்' என்றி இவைகள் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன என்று தோன்றுகிற தே அதுவும் விடக்கூடாததாய் முக்யமான அடையாளத்தை இட 'பரம்ஸம்ஸித்தி' என்பது வேறாய் 3 'தமாஹு: பரமாம் கதிம்' என று மற்றொன்றைச் சொல்லுவதைப்போலச் சொல்லியிருப்பதும் 4 'புருஷஸ்ஸ பர:' என்பதைப்போல இருக்கலாய் 5 'பர மம் புருஷம் திவ்யம்' 6 'ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம்' 'புருஷஸ்ஸ பர: பார்த்த பக்த்யா லப்யஸ்த்வநந்யயா' என்றும் இவை கள் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைச் சொல்லுகின்றன என்று சொல்லியாம் யுக்தமல்ல அநேகமாக மற்றவர்கள் எல்லாரும் ஒரே அபிப்ராய மாக இப்படியே வ்யாக்யானம் செய்திருக்கின்றனரே? என்றிப் படி என்னில் இதற்குப் பரிஹாரம் செய்யும் ஸமயமாவது 7 'கமிப ஜஞாஹஜேவ' என்பதைப்போல ஈனே ப்ரஹ்மம் என்று சொல்லா மையினால் அத்யாத்மம் முதலியவைகளைப்போலவே ப்ரஹ்மம் என்பது பரப்ரஹ்மத்தைவிட வேறென்பது தோன்றுகிறது ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப்போல அக்ஷரம் என்னும் பதத்திற்கும் பரமாத்மாவினிட த்தில் ப்ரஸித்தியுமில்லை அப்படியிருக்கையிலுமே அர்த்தாபத் தினால் ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்கிறார்கள் 8 'ஏவம் ஸததயுக்தா யே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே। யே சாப்ய க்ஷரமவ்யக்தம்' என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் பரமாத்மாவைவிட வேறாகிய உபாஸிக்கத்தகுந்த வஸ்து அக்ஷரம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று தோன்றுகின்றது 9 'தேரந்தௌ ஹ ணஸ்ஸ்த்வ' ...த்வேஷா। க்ஷராக்ஷரஸ்வரூபௌ தெள ...

1 பகவத்கீதை 8 15 2 பகவத்கீதை 8 13 3 பகவத்கீதை 8 21 4 பகவத்கீதை 8 22 5 பகவத்கீதை 8 8 6 பகவத்கீதை 11 7 பகவத்கீதை 8 1 8 பகவத்கீதை 12 1 9 விஷ்ணுபுராணம் 1 2 55, 56 தஸ்ய அந்த ப்ரஹ்மண —பரமாத்துக்கு

தா] ஸுஹ்ருதேஷு ஸ்ர்வஸித்ஸு...க்ஷரம் ஸவ்யூஹ... ஹ்ருக்ஷரம் ஸவ்யூஹிதம் ஜ்ஞக்ஷ என்றிவை முதலிய இடங்களிலிருக்கும் க்ஷரம் வரம்பு ஹ என்னும் பதங்கள் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகின்றன என்று பாஷ்யத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அசைவிரு விவக்ஷிதம் ! சிஷ்யஹ என்று கேட்டிருக்கும்பொழுது க்ஷர ஜேய (பரமாத்ம பதமாய்) என்று வியாக்யானம் செய்யாமையி ஞல் க்ஷரன் தவிர வேறு வஸ்துவைச் சொல்லுகிற பதமான னும் பதமான து பரம என்கிற விசேஷணத்தை அடைந்திருப்பதினு லும் அக்ஷர என்னும் பதத்திற்கு அனுகுணமாக இருப்பதினாலும் பர க்ருதி ஸம்பந்தமும் பசவர்களுமிட்ட்... பரிசுத்தமான ஜீவாத்மா வைப் பரமாகச் சொல்லுகிறது மேலேயும் இந்த ஜீவாத்மாவே 2 க்ஷர க்ஷோக்ஷர உத்தம் ' என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஸ்லோகம் பரமாத்மாவைப் சொல்லுகிறது என்று ... வேண்டியதில்லை 3 யேஷ்வாவ்யக்ஷரவ்யம் 4 யேக்ஷரகஷிதேவூஸ்யம் 5 க்ஷரஸ்மாக்ஷர வனுய என்றிவை முதலிய இடங்களிலே போல் இவ்விடத்திலும் அக்ஷர என்னும் பதம் பசவான் தவிர வேறு வஸ்துவைச் சொல்லு கிறது என்கிறது ... ஸம்ஸிஹம் என்னும் பதமும் வரஸம்ஸிம் என்று சொல்லப்பட்ட பரயோஜனத்தைவிட வேறு பட்டாயும் ... பரயோஜனத்தைக் தனதும் ஸம் ... முயற்சியிலும் ... பகாசப்படுகிறது. ஆகை யிலோ ஸ்லோ ... முதலிய ... அதிகாரிகளுக்கும் அறிய ... வைகுமே ... வஸ ... சொல்லுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி இங் கிருக்கும் ... போசின்றிய ... முன் அத்யாயத்தில் ... ... சொல்லிய விடைக்கும் மூன்று அதி ... ... அறிக்கு மே

முன்கனுக பதகதென்னும், அழியா ... மபசமுகத்தென்னும் தவே இரண்டு ரூபேருபங்களை ... அவைகள் க்ஷராக்ஷர ஸ்வரூபமாய் நல அடையக் கூடியதும் மாறுதலை அடையாததுமான ஸ்வபாவத்தை உடையது கள் ... பூதங்கள் எல்லா பராணிகளிடத்திலும், ஸதிதே இருப்பவைகள், அக்ஷரம் அக்ஷரமானது ... ஆதபரம்பரம் பரிசுத்தமான ஜீவாத்மா க்ஷர க்ஷரமானது, ஸர்வம் எல்லா இதம் இந்த ஜகத் லோகத்திலுள்ள பராணிகள்

1 பகவத்கீதை 8 1 2 பகவத்கீதை 8, 21 3 பகவத்கீதை 12 4 பகவத் கீதை 12 3 5 பகவத்கீதை 15 16

தா]லேயிருக்கும் [illegible] இடங்களுக்குத் [illegible] அசிசாரீசரியும் [illegible] என்பது [illegible]
விசப்பட்ட [illegible] அசிசாரிகளும் இந்த [illegible] என்று [illegible]
ஞல அனுமானம் [illegible] கூறுகிறது [illegible]
[illegible] இ[illegible] சொல்லப்போகிற
படியினால் 1 அஹூ[illegible] [illegible] அப்படியும் ஸ[illegible] மிகுதியா
இருக்கிறபடியினாலே [illegible] விருப்பு [illegible]
ஐஸ்வர்யத்தை விருப்பு [illegible] அசிகார [illegible]
[illegible] என்பது [illegible]
பட்டதே இதுவும் [illegible] ஸ்ரீ[illegible]
தருமத்தை [illegible] ஸ்ரீ ஹரி
மகுதி [illegible] வஹர [illegible] முதலிய [illegible]
வேண்டும் என்று [illegible] ஆகையினால் [illegible]
சொன்னபடியே [illegible] சொல்லவேண்டும் [illegible]
ஸாரதி என்பவை முதலிய பதங்களினால் [illegible]
பரமாத்மாவும் அவனிடத்தில் பக்தியும் [illegible]
[illegible] சொல்லப்படுகின்றனவாகத் தோன்றுகின்றன [illegible]
[illegible] அசிசாரியைப்பற்றியது என்று [illegible]
[illegible] முதலிய [illegible] காலத்தில் [illegible]
[illegible] வேண்டியது என்றும் [illegible]
[illegible] விதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் [illegible]
கிறபடியினால் [illegible]
[illegible] என்றும் [illegible]
[illegible] வேண்டியது என்றும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் [illegible]
சொன்ன விருத்தான இவை இரண்டும் காலம் [illegible]
[illegible] அ
காரிகள் வெவ்வேறு என்கிற காரணத்தினால் [illegible]
[illegible] காலம் வெவ்வேறு என்பது சொல்லப்படவில்லை [illegible]
[illegible] காலம் [illegible] என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது [illegible]
[illegible] ப்ரக்ருதியாகையினால் அதிகாரி வெவ்வேறு என்பது [illegible]
லும் 3 ஹ்ருதயத்தினுடைய நாடிகள் நூற்றொன்று என்று [illegible]
[illegible] ஸுஷும்நையில் தலையிலிருக்கும் நாடியினால்
வெளிக்கிளம்புவது மோக்ஷத்திற்குக் காரணம் என்றும் [illegible]

1 பகவத்கீதை 8, 8 2 ஸ்ரீபாகவதம் 4 1' 18 3 சாந்தோக்யம், 8,6,6

பா] ஆரம்பம் முதல் எல்லாக் காலங்களிலும் வேறிடத்தில் மனதைச் செலுத்தாதவனாய் என்னிடத்தில் மிகவும் ப்ரீதி உள்ளவனாகையினால்

தா] [illegible]

[illegible] ‘ஸமேரு’ [illegible] ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது

[illegible] ஸக்ருத் [illegible]

நித்யஶ [illegible] ஆரம்பம் முதல் [illegible] ‘எல்லாக் காலங்களிலும்’ [illegible] என்னிடத்தில் [illegible]

1 பகவத்கீதை 7 16 2 பகவத்கீதை 7 29 3 பகவத்கீதை 7 30, 4, பகவத்கீதை 8, 9 5, பகவத்கீதை 8, 12

எனனுடைய தயானம இலலாமறபோனலை ஆதமாவைத தரிததலேயே அடையாதவனுடைய எலலே இலலாத பரியமான தயானததை எவன செய கிருனே அபபடிபபடடவனுகிய எனனுடன எபபோழுதும சோநதிருகக வேணடுமெனகிற ஆசையை உடையவனுகத தானே அடையததககவன எனனுடைய ஸவபாவமாகிய ஐஸவாயம முதலியவை அலல ஸுலப மாக அடையத தகுநதவனுமாகிறேன அதாவது அவனுடைய பிரி

---

1 ஹாதரா ஹாதராமேர எனறு வைமுகறிய இடஙகளிலுபயோகி கபபடடிருககிறது கீழக சொனனதை நித்யாபியுக்தஸ்ய யோகிந என று அனுவாதஞசெயகிருபபது பரயோஜனமாகாமமினறிக கிடைககிறது விசேஷததை பகுககாக இவவிடததில ஸுலபம (நான) எனனும பத ததினுல பகவானுடைய ஸவபாவம விசேஷமாகச சொலலபபடுகிறது இதனால அச ருககு விசேஷமாகிய அகஷரம முதலிய பலனகள அடைய விலக படுகிறது எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறார— நான எனறு இதை விவரிககிறார— எனனுடைய ஸவபாவமாகிய எனறு ஆரம பிதது பசவானை அடைவது மறறும பலனகளைவிட மேலானது ஆகை யினுல அவனை அடைவதே அதிக பரயோஜனம இருககககூடுமோ எனகிற [illegible] ஸுலபம எனனும பதம எனகிற அபி பராயததினுல சொலலுகிறார— ஸுலபமாக அடையததகுநதவனுமாகி றேன எனறு சகடமிலலாமல அடைவதறகு எனன எனறு ஆசசா [illegible] ஸுலபமாக அடையததகுநதவனுமாக எனறு பிரிககபபடடு [illegible] அடையதகதவனுகுமிடததில பிரயோஜனம பகவா னுககு இதுவ ஸுலபமான ஸவபாவம அவனுடைய [illegible] எனறு சொலலுகிறார— அவனுடைய பிரிவை எனறு ஆரமபிதது இபபடிச சொனனது அபிராகமமாகாதோ? எனகிற ஸநதேகத தை விலககுவதறகாக மறுபடி வேறுபடடது எனறு சொலலுகிறார— எவனை எனறு ஆரமபிதது சொலலுகிறது எனனுடைய தயானம [illegible] எனறு சொலலபபடுகிறது மமராம பராம எனறு [illegible] சொலலபபடவிலலை அது எபபொழுதும இருககுபபடியினுல அருகிலுள்ள விசேஷமான ஆசசரயம சொலலபபடவிலலை பரமாணஙகளுக கு விருததமாகவும இலலை எனனுடைய பரியை எனறு ததுமசொ லலபபடவிலலை அவனுடைய தசையான எனறு வாசயததோடு

---

1 ஸ்ரீராமாயணம அயோதயாகாணடம 13 2 அஷடாதயாயி 3 3 126 கஷடம கஷடமலலாமையைச சொலலுகிற ஈஷத துஸ ஸு எனனும பதங கள வநதால கல, எனறும பரதயயம வரும

வைப் பொறுக்காதவனைப் நானே அவனை வரிக்கிறேன் என்னை அடைவ தற்குத்தக்க உபாஸனத்தின் பரிபாகத்தையும் அதற்கு விரோதிகளை நீக்குவதையும் அதிகமான என்னிடத்தில் ப்ரீதிமுதலியவைகளையும் நானே கொடுக்கிறேன் என்று ஆத்தம. ஏவனை இந்த பரமாத்மா வரிக்கிறானோ அவனால் இவன் அடையத்தக்கவன் என்று ஆத்தமுமான ஶ்ருதி வாக்யம் இருக்கிறது. தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதி பூர்வகம். ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே॥ தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம:। நாஶயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா॥ என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். 14

பா] இதற்கு அப்புறம் மிகுதியான அத்யாயத்தினால் ஜ்ஞானிக்கும் கைவல்யத்தை விரும்புகிறவனுக்கும் திரும்பிவருதல் இல்லை என்பதையும் ஐஶ்வர்யத்தை விரும்புகிறவனுக்குத் திரும்பிவருதல் உண்டு என்பதையும் சொல்லுகிறார்—

மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம து:காலயமஶாஶ்வதம்।
நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா:॥

தா] புனருத்பவமும் ... [illegible] ... திவஸை ... [illegible] ... அடைவதற்குத் தக்க ... [illegible] ... அதிகமான ப்ரீதியாவது ... [illegible] ... 'முதலிய ... [illegible] ... நானே என்பதற்கு ... [illegible] ... இதன் ... தஸ்யாஹம் ஸுலப: ... [illegible] ... இருபத்தைந்து ... [illegible] ... தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் என்று ஆரம்பித்து ... [illegible] 14

1 முண்டகோபநிஷத் 3 2 3 2 பகவத்கீதை 10 11,

ப ரை] மாம் என்னை உபேத்ய அடைந்து மஹாத்மாந: (பெ ரிய மனத்தை உடையவர்களாய) பராம் உயர்ந்த ஸம்ஸித்திம் நல்ல ஸித்தியை கதா: அடைந்தவர்கள் து:காலயம் துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் அஶாஶ்வதம் அழியக்கூடியதுமான புநர்ஜந்ம மறுபடியும் பிறப்பை நாப்நுவந்தி அடைவதில்லை (15)

பா] என்னை அடைந்து மறுபடியும் எல்லாத்துக்கங்களுக்கு மிருப்பிடமாயும் அழியக்கூடியதுமான ஜன்மத்தை அடைகிறதில்லை எந்தக் காரணத்தினால் இவர்கள் பெரிய மனத்தை உடையவர்களோ அதாவது உள்ளபடியே இருக்கிற என்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை

தா] இரண்டு முன் முன்பின் அதிகாரிகளுக்குள் ஐஶ்வர்யார்த்திகளுடையவும் அக்ஷரார்த்திகளுடையவும் சிறிய பலாபலன்கள் சொல்லப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு அதிகாரத்திற்கு ப்ரதானமான ஞானியினுடைய அவஸ்யம் சொ [illegible] பல ஸ்திரமாக இருக்கை அவஸ்யமா இருக்கை ஆகிய விசேஷத்தைக் காட்டுகிறார் என்று சொல்லுகிறார்— இதற்குப் பிறகு என்று ஆரம்பித்து இந்த ஶ்லோகத்தினால் ஞானிக்குத் திரும்பி வருதல் இல்லை, என்று சொல்லப்படுகிறது [illegible] என்பது எல்லா ப்ரமாணங்களினாலும் ப்ரத்யக்ஷ [illegible] விரோதமில்லாத துக்கம் என்னும் [illegible] எல்லாத் துக்கங்களுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது ஜன்மம் பிறகு அஶாஶ்வதம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படும் அழிவை உடைத்தாயிருக்கையாவது அந்த ஜன்மத்தோடே விட்டுப்பிரியாத தேஹம் அசேதனமானதால் அநுபவிக்கும் ஸுகதுக்கங்கள் முதலியவைகள் அழிவை உடையவைகளாக இருப்பது தான் இங்கே சொல்லப்படுகிறது அதிகாரிகளை ஜன்மத்தினும் பற்றாத உயர்த்தியை உடைய மஹாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறார் ப்ரமாணம், மஹாத்மாந: என்பது கேவலம் ஸ்தோத்ரமாக இருப்பதைவிட அறிவு சொல்லப்படும் மாஹாத்ம்யம் இவ்விடத்தில் ஸித்தியை அடைவதற்குக் காரணம் என்பது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தில் சொல்லுகிறார்— எந்தக்காரணத்தினால் என்று ஜ்ஞானிகள் பெரியமனத்தை உடையவர்கள் என்பது முன்பு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் அநுவாதம் செய்யப்பட்டது, என்பதைக் காட்டுகிறார்— உள்ளபடியே இருக்கிற என்று ஆரம்பித்து

உடையவர்களாய் என்னிடத்தில் அதிக ப்ரீதி உள்ளவர்களாகையினாலே என்னைவிட்டுப் பிரிந்து ஆத்மாவைத்தரிக்கப் பாதையே அடையாதவர்களாய் என்னிடத்திலேயே செலுத்தப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய் என்னையே ஆச்ரயித்தவர்களாய் என்னையே உபாஸனம் செய்து மேலான ஸித்தியாகிய என்னையே அடைகிறார்களோ 15

பா] கைவல்யமாகிற பரயோஜனத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் பகவானை அடைந்தவர்களுக்கும் திரும்பிவருவதிலும் திரும்பி வாராமலிருத்தலிலும் காரணத்தை அடுத்த ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிறார்—

ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோऽர்ஜுந।
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ 16

ப தை] கௌந்தேய குந்தியின் பிள்ளையாகிய அர்ஜுந ஓ அர்ஜுனா ஆப்ரஹ்மபுவநாத் ப்ரஹ்மாவின் லோகம் வரையிலும் லோகா: லோகங்கள் புநராவர்த்திந: நாசத்தை அடையக்கூடியவைகள் மாம் என்னை உபேத்ய து அடைந்தோவென்றால் புந: மறுபடியும் ஜந்ம பிறப்பு ந வித்யதே இல்லை 16

பா] ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுமுள்ள ப்ரஹ்மாண்டத்திற்குள் ளிருக்கிற இதர [illegible] என்று சொல்வது உபலக்ஷணமாகையினாலும் [illegible] மேலான ஸித்தியாகிய என்னை என்று சொல்லப்பட்டது [illegible] ஸம்ஸித்தி [illegible] ஸம்ஸித்தி (ப்ரஹ்மப்ராப்தி) என்று [illegible] 15

தா] [illegible] இரு [illegible] ஸமீபத்திலிருக்கிற [illegible] அடையக்கூடிய பரயோஜனமாகிய [illegible] திரும்பிவாராதவர்களுக்கு ஜன்மம் உண்டு என்று [illegible] பகவானை அடைந்தவர்களுக்கு ஜன்மமில்லை என்று [illegible] சொல்லுகிறார்— கைவல்யமாகிற பரயோஜனத்தை என்று மாமுபேத்ய என்று, பகவான் எதிராகச் சொல்லி இருப்பதினாலே இங்கே ஆ என்பது அது வரையிலும் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே சொல்லுகிறார்— ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுமுள்ள என்று ப்ரக்ருதி என்று பெயரை உடைய பகவா

போகம ஐஸவாயம இவைகளுககு இடமாக இருககிற எலலாலோகஙகளும நாஸததை உடையவைகள ஆகையினால ஐஸவாயததை அடைநதவா களுககு அடையபபடுமிடம நஸிததுவிடுகிறபடியினால அவாகளுககும நாஸததை அடைதல தளளாமுடியாது எலலாம தெரிநதவனும ஸதய ஸஙகலபனும எலலாலோகஙகளுடைய ஸருஷடி ஸதிதி ஸமஹாரம இவைகளை விளையாடடாக உடையவனும மிகுநத தயையை உடை யவனும எபபோழுநும ஒரேவிதமான ஸவபாவததை உடையவனும இருககிற எனனை அடைநதவாகளுகசு நாஸததின பரஸதாவமே இலலை யாதலால அவாகளுககு மறுபடியும ஜனமம இலலை 16

னுடைய மாயையாகிய பெரிய ஸமுதரததில, பரஹமாணடததிலெலலாம நீசசுழிகளைபோல இருககினறன எனறால அவைகளுககு கெலலாம சுழலசசி தனிததுச சொலலவேணடியதிலலை எனகிற அபிபராயததினால பரஹமாணடததிறகுளளிருககிற எனறு சொலலபபடடது இதனால பரபபரம விலககபபடடது ஸமாயா அரீகபம ... — போகம ஐஸ வாயம இவைகளுககு இடமாக இருககிற *எனறு சொலலபபடடது ஹலவந எனகிற பதததோ ... யோக எனறும பதமான ஜனகசோத சொலலுகிறது எனபது பொருள ... இவா ... திருமபி வருதலும இல ... லாமையினால ... வறுநாவதிரு ... னுடைய பததினால ... நாஸம ... சொலலபபடுகிறது எனறு சொலலு கிறா* — நாஸததை உடையவைகள *எனறு வறுநாவதிரு எனனும பதம அஜஹலலக்ஷணையினால ... சொலலுவ தறகு ... ஜனமம திருமபி வருவதே நாஸம (அதாவது திருமபிவருகிற புருஷாகளை உடையவைகள எனறு அாத கம) முடிவான அாததைச சொலலுகிறா* — ஆகையினால *எனறு ... (எனகிற) எனகிற இடததில ... எனனும பதததினால காடடபபடட திருமபிவாராமைககு காரணமாகிய விஸேஷணஙகளைச சொலலுகிறா* — எலலாம தெரிநதவனும *எனறு ஆரமபிதது எலலா வறறையும ... ஸருஷடி ... விளையாடடாகவும ... இருககிற ... அலப மான தேவதையை அடைநதவாகளுககெலலாம வேறு தேவதையினா லாவது அநதத தேவதையினாலாவது திருமபிவருதல உணடாகும எனறு, விஸேஷணஙகளுககுத தாதபாயம* 16

பா] ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுள்ள லோகங்களுக்கும் அதற்குள்ளிருக்கும் வஸ்துக்களுக்கும் பரம புருஷனுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட உத்பத்தியாகும் காலம் நாசமாகும் காலம் இவைகளின் ஏற்பாட்டைச் சொல்லுகிறார்—

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோ விது: |
ராத்ரிம் யுகஸஹஸ்ராந்தாம் தேऽஹோராத்ரவிதோ ஜநா: ||

அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே |
ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞகே || ஸ அ

பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம் பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயதே |
ராத்ர்யாகமேऽவஶ: பார்த்த ப்ரபவத்யஹராகமே || (கஅ

பதவுரை] பார்த்த ஓ அர்ஜுன (எவர்கள்) அஹோராத்ரவித: — பகலிராத்திரிகளின் கணக்கைத்தெரிந்த ஜநா: ஜனங்களோ தே — அவர்கள் யத் — எது ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மாவினுடைய அஹ: பகலோ (அதை) ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தம் ஆயிரம் சதுர்யுகமென்றும் ராத்ரிம் ராத்திரியையும் யுகஸஹஸ்ராந்தாம் ஆயிரம் சதுர்யுகமளவுள்ளதாயும் விது: தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள் அஹராகமே பகல் வரும்பொழுது ஸர்வா: எல்லா வ்யக்தய: ப்ரகாசமான வஸ்துக்களும் அவ்யக்தாத் ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய ப்ரஹ்மாவின் சரீரத்திலிருந்து ப்ரபவந்தி உண்டாகின்றன ராத்ர்யாகமே ராத்திரி வரும்பொழுது அவ்யக்தஸம்ஜ்ஞகே அவ்யக்தம் என்று பெயரை உடைய தத்ரைவ அந்த ப்ரஹ்மாவினுடைய சரீரத்திலேயே ப்ரலீயந்தே லயத்தை அடைகின்றன ஸ ஏவ அயம் அந்த இந்த பூதக்ராம: ப்ராணிகளின் கூட்டங்களே அஹராகமே பகல் வரும்பொழுது ப்ரபவதி உண்டாகின்றன ராத்ர்யாகமே ராத்திரி வரும்பொழுது அவஶ: பரவசமாக பூத்வா பூத்வா உண்டாகி உண்டாகி ப்ரலீயதே லயத்தை அடைகின்றன 17 18 19

பா] எவர்கள் மனுஷ்யன் முதல் சதுர்முகன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்

தா] இச் மூன்று ஶ்லோகங்களுக்கும் முடிவான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் — ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுள்ள என்று ஆரம்பித்து பாஷ்யகாரர் ஸஞ்சாரத்தையும் ஸத்யலோகம் ஸ்திரமாக இருக்கலாமென்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதாகச் சொல்லுகிறார். பரம புருஷனுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட என்று பகவான்

களுக்கு என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பகல் ராத்திரி இவைகளின் ஏற்பாட்டைத்தெரிந்த ஜனங்களோ அவர்கள் சதுர்மு

ஸவதாரணம் இருப்பதால் அதிகம் குறைவு இல்லாமல் பகல் ராத்திரி முதலிய விசித்திர ஏற்பாட்டிற்குக் காரணம் அப்படியே 1 காலஸ்ய ஹி வசே தேவா: 2 காலசக்ரம் ஜகச்சக்ரம் என்பவை முதலிய வசனங்களினால் சொல்லப்படுகிறது இப்படியே மற்றுமிடத்திலும் 3 ததோ யுகஸஹஸ்ராந்தே ஸம்ஹ்ருத்ய ஜகத்ப்ரபு: | ஸ்வாத்மன்யாத்மநா [illegible] ஸர்வாணி என்றிவை முதலானது சொல்லப்பட்டது மனுஸ்மருதியில் 4 'தைவிகானாம் யுகானாம் து ஸஹஸ்ரம் பரிஸங்க்யயா | ப்ராஹ்மமேகமஹர்ஜ்ஞேயம் தாவதீம் ராத்ரிமேவ ச | தே அஹோராத்ரவிதோ ஜனா:' என்று சொல்லி இருக்கிறதே அவ்விடத்தில் 'தே' என்று சொல்லி இருப்பதினால் அப்படியே அன்வயம் சொல்லாமல் ஸஹஸ்ர என்னும் இந்த ஸ்லோகத்தில் யத் என்னும் பதத்திற்கு ஸஹ என்பதோடு அன்வயம் பொருந்தாது ஆகையினால் தே என்பதற்கு 'தே' என்னும் பதம் முன்பு இருக்கவேண்டியது அவசியம் அப்படிச் சொன்னால் 'தே அஹோராத்ரவிதோ ஜனா:' (எவர்கள் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களோ அவர்கள் பகவானை தெரிந்தவர்கள்) என்று அன்வயம் சொல்லில் இவ்விடத்தில் பிரமாணமில்லாத பகவானைத் தெரிந்தவர்கள் என்று சாதிக்கிறதாகவும் அவர்கள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறதாகவும் இல்லாததால் பிறகு பொருந்தாத வாக்யமாகும் ஆகையினால் 'தே அஹோராத்ரவிதோ ஜனா:'

---

1 மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் 37 13 காலஸ்ய காலத்துக்கும் ம்ருத்யோ: ம்ருத்யுக்கும் (பகவான் யமனாகிறான் என்று சோதத்துக்கொள்ளவும்

2 மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் 67 21 காலசக்ரம் காலசக்ரத்தையும் ஜகச்சக்ரம் ஜகத்சக்ரத்தையும் பகவான் ஏவுகிறான் என்று சோதத்துக்கொள்ளவும்

3 தத பிறகு யுகஸஹஸ்ராந்தே ஆயிரம் சதுர்யுகங்களின் கடைசியில் சராசரங்களும் ஸ்தாவராணி ஸ்தாவரங்களுமாகிய [illegible] ஜகத்தை [illegible] தன்னிடத்தில் இருப்பவைகளாக கருதவர் செய்து புனர் [illegible] படியும் [illegible] ஜகத்தை ஸம்ஹாரம் செய்யப்போகிறேன்

1 மனுஸ்மருதி 9 23 எவர்கள் யுகஸஹஸ்ராந்தம் ஆயிரம் சதுர்யுகங்களில் முடிவாகிறதாக புண்யம் பரிசுத்தமான பரப்ரஹ்மம் பருமவாவிலுடைய தத அந்த அஹ பகலை விட தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ ராத்ரிகளை ராத்திரியையும் தாவதீமேவ அவ்வளவாகவே (தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ,) தே அவர்கள், அஹோராத்ரவித பகலிரவைத் தெரிந்த ஜனா ஜனங்கள்

ப்ரஹ்மாவுக்கு எது பகலோ அதை ஆயிரம் சதுர்யுகம் வரையிலுள்ள தாகவும் ராத்திரியையும் அப்படிப்பட்டதாகவுமே தெரிந்துகொள்ளுகி றார்கள் அந்த ப்ரஹ்மாவுக்குப் பகல் வரும்பொழுது மூன்று லோகங் களுக்குள்ளடங்கிய தேஹங்கள் இந்திரியங்கள் அனுபவிக்கப்படுமவை

[illegible] ([illegible]) என்கிற அர்த்தம் இப்படி [illegible] ப்ரமாணத்தை அநுஸரித்து [illegible] கூடியதாகையினால் இவ்விடத்தில் [illegible] என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — எவர்கள் என்று ஆரம்பித்து இங்கே அநுபவிக்கப்ப [illegible] இருந்து [illegible] அநு [illegible] இதனால் இந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு [illegible] பட்டதாகும் [illegible] அபிப்ராயத்தினால் மனுஷ்யன் முதல் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் [illegible] ப்ரமாணமாயிருக்கிறது [illegible] சதுர்முகனுக்கும் பகல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவருக்கு [illegible] ஆயிரம் யுகங்கள் [illegible] கூடிய [illegible] இருக்கிறது [illegible] விசேஷ [illegible] என்கிற [illegible] யெஹோராத்ரவிதோஜநா: என்று [illegible] இருந்து அநுபவிக்கப்படுகிற படியிருக்கும் ஆயிரம் சதுர்யுகம் வரையிலுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து [illegible] இங்கே விதிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தி னால் அதை ஆயிரம் சதுர்யுகம் வரையிலுள்ளதாகவும் என்று [illegible] சொல்லப்பட்டது ஆயிரம் யுகம் [illegible] அது ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது யுக என்பது இவ்விடத்தில் மற்ற ப்ரமாணங்களை அநுஸரித்துச் சதுர்யுகத்தைச் சொல்லுகிறது [illegible] இப்படி [illegible] இங்கே [illegible] என்னவென்றால்? [illegible] என்கிற [illegible] சொல்லுகிறார் — அதில் என்று ஆரம்பித்து [illegible] இவ்விடத்தில் வ்யக்த என்பது [illegible] முதலியவைகளைப் பற்றியதல்ல அவை ப்ர ஹ்மாவுக்கு முன்போலவே உண்டாகிறபடியினால் ஆகையினால் ப்ரஹ

துக்கள் அநுபவிக்கத்தக்கவைகளாகிய இந்த வஸ்துக்கள் ப்ரஹ்மாவுக்குத் தேஹமாக மாறி இருக்கும் ப்ரக்ருதியினிடத்தில் இருந்து உண்டாகின்றன அந்த ப்ரக்ருதியின் மாறுதலாகிய ப்ரஹ்மாவினுடைய தேஹத்திலேயே ராத்திரி வரும்பொழுது லயத்தை அடைகின்றன காமங்களுக்கு வசப்பட்ட இந்தப்ராணிகளின் கூட்டம் பகல் வரும்பொழுது உண்டாகி

மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களைப் பற்றியே இப்பதம் ப்ரயோகம் செய்யப்படுகின்றது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'வ்யக்த' என்று சொல்லப்படுகின்றன அதிலும் ஸத்யலோகம் முதலியவைகளுக்கு ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் நாசமில்லையாதலால் மற்ற லோகங்களுக்கு உண்டாகும் சேஷம் இது முதலிய வஸ்துக்களை மாத்ரம் சொல்லுகிறது என்று நினைக்கவேண்டியது அவைகளுக்கு உத்பத்தியும் ப்ரஹ்மாவின் ஶரீரத்தில்தானே ஆகையினாலே அவ்யக்த என்னும் பதமும் ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறதல்ல பின்னே அதைப் பின்னால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய ப்ரஹ்மாவின் ஶரீரத்தைச் சொல்லுகிறது ஶரீரத்தில் அவ்யக்த என்னும் பதத்தைப் ப்ரயோகிப்பதென்பது ஸூத்ரகாரருக்கு[1] ஸூக்ஷ்மம் து ததர்ஹத்வாத் என்று நிரூபிக்கப்பட்டது இப்படிப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயம் இவைகளுக்குக் காரணத்தையும் அதற்கு ஸமீபமாயிருக்கிற ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயம் இவைகளின் விதத்தை இவ்விடம் விவரிக்கிறது என்பதையும் செய்யப்பட்ட கர்மங்களுக்குப் பலமில்லாமலும் போகிறது என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்குப் பரிஹாரத்தையும் இப்படிச் சொல்லுவதன் ஆசயம் எல்லாம் ஈச்வரனும் ஸாமான்யமே வியாபித்து இருக்கிறது என்பதையும் முன்போலவே ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் என்பதையும் ஸூத்ராரை [illegible] என்கிற ஶ்லோகம் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— காமங்களுக்கு என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் ஸத்த என்னும் பதமானது அசேதனங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுவதற்கும் ஸம்ஹரிக்கப்படுவதற்கும் காரணமாகிய பாபங்களை இருக்கிற காமங்களைப் பொறுக்கவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் காமங்களுக்கு வசப்பட்ட என்று சொல்லப்பட்டது ஸஹாமஸ என்னும் பதத்தை ஸூத்ரவா என்கிற இடத்திலும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'பகல் வரும்பொழுது உண்டாகி' என்று

---

1 *ஶாரீரகஸூத்ரம்* 1 4 2 *ஸூக்ஷ்மமான அவ்யக்தமே ஶரீரமாகிறது அப்படியானபிறகே காரியங்களுக்குத் தகுதியாகிறபடியினாலே*

உண்டாகி ராத்திரி வரும்பொழுது லயத்தை அடைகிறது; மறுபடியும் பகல் வரும்பொழுது உண்டாகிறது. அப்படியே நூறாவது வருஷத்தின் முடிவாகிய ஆயிரம் சதுர்யுகங்களின் கடைசியில் ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலுமுள்ள லோகங்களும் ப்ரஹ்மாவும்* பூமி ஜலங்களில் லயத்தை அடைகிறது; ஜலங்கள் தேஜஸ்ஸில் லயத்தை அடைகின்றன என்று ஆரம்பித்து ச்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லுகிற க்ரமப்படி அவ்யக்தம் அக்ஷரம் தமஸ்ஸு வரையிலும் என்னிடத்திலேயே லயத்தை அடைகின்றன. இப்படி என்னைத் தவிர மற்றதெல்லாம் காலங்

அவ்யக்தம் சொல்லப்பட்டது [illegible]
[illegible] ச்ருதி முதலிய [illegible] மேற்பட்ட [illegible]
லக்ஷணம் [illegible] சொல்லப்பட்டது.
ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தம் [illegible]
[illegible] — அப்படியே [illegible]
ராத்ர்யாகமே (ராத்திரி வரும்பொழுது) [illegible]
ப்ரஹ்மாவின் [illegible] ராத்திரியின் வருதலையும் [illegible]
சொல்லுகிற [illegible] — நூறாவது வருஷத்தின்
முடிவாகிய ஆயிரம் சதுர்யுகங்களின் கடைசியில் என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. அப்படி [illegible] 1 [illegible]
[illegible] என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படியே ஸஹ
ராகமே (பகல் வரும்பொழுது) [illegible]
[illegible]
[illegible] ப்ரஹ்மாவின் [illegible]
[illegible]
[illegible] சொல்லப்பட்டது. [illegible]
[illegible]
[illegible] ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது. [illegible]
ஸஹஸ்ரயுக [illegible]
சொல்லப்படுகிறது என்கிற [illegible] என்னிடத்திலேயே
என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படியே 4 [illegible]
[illegible]
[illegible] இல்லை, [illegible] இல்லை என்றும் ஆரம்பித்து ச்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லிய க்ரமப்படி [illegible] முதலியவைகளுக்கு [illegible] மறுபடியும் [illegible] முதலியது [illegible]

---

* ஸுபாலோபநிஷத் 2

1 [illegible] ப்ரஹ்மாவுக்கு [illegible] தன்னுடையதான மாஸங்கள் [illegible] வருஷங்களின்படி நூறு வருடங்கள் ஆயுஸ்ஸாக ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டது

2 பகவத்கீதை 7 6 3 ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் 6 18 4 மஹோபநிஷத் 1 1

களின் ஏற்பாட்டின்படி என்னிடத்திலிருந்து உண்டாகிறபடியினாலும் என்னிடத்தில் லயத்தை அடைகிறபடியினாலும் அவைகளுக்கு உத்பத்தி நாசங்களை உடைத்தாயிருக்கை தாளமுடியாது. ஆகையினால் ஐஸ்வர்யமாகிற ப்ரயோஜனத்தை அடைந்தவர்களுக்குத் திரும்பி வருதல் பரிஹரிக்கமுடியாது. என்னை அடைந்தவர்களுக்கோ வென்னில் திரும்பி வருதலின் ப்ரஸக்தாவமே இல்லை. 17 18 19

பா] பிறகு கைவல்யத்தை அடைந்தவர்களுக்கும் திரும்பிவருதல் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்— 20 21

[illegible] (௨௦)

[illegible] (௨௧)

ட ரை] ... அசேதநமாகிய ப்ரக்ருதியைவிட்டு வேறானதாயும் மேலானதாயுமிருக்கிற ... வஸ்துவானது ... வேறொரு ப்ரமாணத்தினாலேயும் அறியத்தகாதது ... அநாதியானது ... ஆகாசம் முதலிய பஞ்சபூதங்களானவை ... நாசமடையும் பொழுதும் ... நசிக்கிறதில்லையோ ... அந்த ஆத்மா ... அவ்யக்தம் என்றும் ... அக்ஷரம் என்றும் உக்த சொல்லப்பட்டது ... அந்த ஆத்மாவை ... உயர்ந்த ... அடையத்தகுந்த வஸ்துவாக, ... சொன்னார்கள் ... எந்த ஜீவா

[illegible]

1 பகவத்கீதை 7 6

2 மஹாபாரதம் ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 34 3

ஏகம் ஒருவனாகிய, ஸநாதனம் அநாதியாகிய தம அந்த புருஷம் புருஷனை வாஸுதேவமருதே வாஸுதேவனை தவிர ஜகதி உலகத்தில ஸ்தாவர ஜங்கமம் ஸ்தாவரமாகவும் ஜங்கமுமாகவுமுள்ள பூதம் ப்ராணியானது, நித்யம் நாஸ்தி நித்யமானதன்றல்லவா (அழிவுள்ளது) என்று ஆத்தம

த்மாவை ப்ராப்ய அடைந்து நிலைத்தவனை திரும்புகிறதில்லையோ தஸ் அந்த ஜீவாத்மஸ்வரூபமானது ஜீ எனக்கு பரம் மேலான யாஜ (நியமிக்கும்) இடம் அறிக்கை பரம் மேலான பாஜ ஞானமாகிற ப்ரகாசத்தை உடைய தஸ் அந்த ஆத்மாவானது ஜீ எனக்கு சேஷ பூதம்
20 21

பா] அந்த அசேதனமாகிய ப்ரக்ருதியைவிட ப்ரயோஜனமாக இருக்கையில் சிறந்ததான ஆத்மா என்னும் வஸ்துவானது ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக உடையதாகையினால் அதைவிட வேறுபட்டது ஒரு பர

தா] பர என்று ஆரம்பித்து [illegible] ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை சொல்லுகிறார்—பிறகு என்று தொடங்கி [illegible] அடைந்தவர்களுக்கு திரும்பிவருதல் இல்லை என்பது முன்னமே சொல்லப்பட்டது அவ்வர்த்தத்தைவிட [illegible] சொல்லப்பட்ட அக்ஷரமும் ஜீவனுக்கே இருக்கவேண்டும் 1 [illegible] [illegible] முதலியவர்களின் [illegible] வருவதில் [illegible] [illegible] அடைந்த [illegible] திரும்பிவருதல் [illegible] சொல்லவேண்டியதும் அவ்வர்த்தம் அதையே சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் ஸ்லோகம் என்று அவ்வர்த்தம் முன்பு [illegible] [illegible] ஸ்வ்யக்தாத் என்றே பதம் [illegible] வேண்டியது இங்கு அவ்வர்த்தம் வேண்டியதாகையினால் பர [illegible] [illegible] [illegible] அன்வயம் சொல்லி [illegible] வேண்டியது [illegible] புனருக்தி [illegible] [illegible] விலக்குவதற்காக [illegible] [illegible] சொல்லிச்சொன்ன [illegible] வழியாக ப்ரயோஜனம் என்பதை காட்டுகிறது ‘பர’ என்னும் பதம் அதிலேயே ஸ்வரூபம் [illegible] வேறு என்பது [illegible] ‘ஸந்’ என்னும் பதம் ஸ்வரூபம் வேறு என்பதை காட்டுகிறது அப்படிப்பட்ட வேறு [illegible] [illegible] சேதனமாக இருக்கையே என்று ப்ரமாணத்தில் ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—‘அந்த என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் ஸாவ’ என்னும் பதமானது வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது வ்யக்த’ என்று [illegible] ‘அவ்யக்தாக்ஷர’ என்று இங்கேயே சொல்லப்போகிறபடியினாலும் அறியமுடியாத ஜீவாத்மாவினிடத்தில் ‘வ்யக்த’ என்னும் பதத்தை ப்ரயோகிப்பது பொருந்தாதாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால்

1 பகவத்கீதை 7 5

மாணத்தினாலும் ப்ரகாஶம் செய்யப்படாத்தாகையினால் அவ்யக்தம். அதாவது தன்னாலேயே அறியக்கூடிய தனக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தை உடையது. உத்பத்தி நாஶம் இவைகளை அடையத்தகாத தாகையினால் நித்யம். எந்த ஆத்மாவானது ஆகாஶம் முதலிய எல்லாப் பூதங்களும் தங்கள் தங்கள் காரணங்களுடனும், காரியங்களுடனும் நாஶத்தை அடையும்பொழுது அந்தந்தப் பூதங்களுக்குள் தான் இருந்தபோதிலும் நாஶம் அடைவதில்லையோ, அந்த ஆத்மா அவ்யக்தம் என்றும் அக்ஷரம்

சொல்லுகிறார்— ஒரு ப்ரமாணத்தினாலும் என்று ஆரம்பித்து ஜீவனை அவ்யக்தம் என்பது ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம், ஶாஸ்த்ரம் [illegible] இவைகளில் [illegible] ஆரம்ப [illegible] [illegible] ஆக்ஷேபிக்கிறதுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— தன்னாலேயே என்று ஆரம்பித்து மற்ற ப்ரமாணங்களால் [illegible] நிரூபிக்கின்றன என்று [illegible] இரண்டாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட காரண[illegible] [illegible]— உத்பத்திவிநாஶங்களை அடையத்தகாததாகையினால் என்பது இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible] நாஶமடைந்தபோதிலும் [illegible] சொல்லுகிறபடியினால் [illegible] இவ்விடத்தில் ஸர்வேஷு என்கிற [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கையும் [illegible] யாகையினால் சொல்லுகிறார் — ஆகாஶம் முதலிய என்று ஆரம்பித்து ப்ரஸ்தாவத்துக்கு [illegible] அப்படிப்பட்ட நாஶம் ஜீவனுக்கு கிடையாது என்று தடுக்கவேண்டும். அப்படி ஜீவனுக்கு நாஶம் வரவேண்டிய ப்ரஸ்தாவமும் நாஶமடையும் வஸ்துக்களுக்குள் ப்ரவேஶித்திருப்பதினால் எப்படிச் செனில், என்று சொல்லப்பட்டதை [illegible] அதற்குள்ளிருக்கும் [illegible] அப்படி ஆகையினால் ஸர்வேஷு பூதேஷு நஶ்யத்ஸு (எல்லா ப்ராணிகளும் நாஶமடைந்தபோதிலும்) என்பதின் [illegible] [illegible]ப்பட்டார்த்தம்— அந்தந்தப் பூதங்களுக்குள் தானிருந்தபோதிலும் என்று சொல்லப்பட்டது. யஸ்ஸ ஸர்வேஷு என்கிற இடத்தில் ஸ என்கிற பதத்திற்கு [illegible] இல்லாமையினால் மேலே அவ்யயம் வேண்டி இருக்கிறபடியினாலும் 'அந்த ஆத்மா அவ

---

1 இல்லாமல் போகவேண்டும் என்று கருத்து.

ரன்றும * யெக்ஷரரூதிஷெ-டூய ஊ்யக்தம் வபடுரவாஸதெ † க-ஞ
டெயாக்ஷரஉவ்ஞெதெ என்றிவை முதலிய இடங்களில சொலலபபட
டான ஆத ஆதமாவையே வேதம தெரிநதவாகள உயாநத கதியாச
சான்ஞாகள இாத ஆதமாவே ‡ ய ஒயாதிதூஜநஷெ ஹம்ஸபாதி

பகதமேன்றும அக்ஷரமேன்றும என்று அாவபம சொலலபபட்டது
அன[illegible] இருநதும பகததை இாகே இழுததுச கொண[illegible]
[illegible] சொலலபபட்டது [illegible]
[illegible] பெதா [illegible]
[illegible] அக்ஷர [illegible]
[illegible]
உக்த ஊ [illegible]
[illegible]
[illegible] அக்ஷரம் ஒஹமவரஓம் [illegible]
[illegible]
[illegible] யெதா [illegible]
[illegible]
[illegible] அவ்யக்தாக்ஷரஉக்த [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இவ்விடததில உக்த
[illegible]
[illegible]
[illegible] அநத
[illegible] ஹதா வ-ஞ
[illegible]
[illegible] (சொன்னா
ா) என்கிற இடததில காததா எவாகள என்று அபேக்ஷை உண்டா
ல ¶ யதக்ஷரம்வெ-விதெ ரஷ்டி [illegible]
[illegible] சோததுககொண்டு
சொல்லுகிறா—'வேதம தெரிநதவாகள என்று ஸபாதிவசாமஹிம்
[illegible] பொருளாக சொனனது இததால விஶேஷிததுக காட்டப
பட்டது என்று சொல்லுகிறா—இநத ஆதமாவே என்று ஆரம

---

* பகவதகீதை 12 3 † பகவதகீதை 11 16 ‡ பகவதகீதை 8 13
¶ பகவதகீதை 8 11

வராரோஹதிம் என்கிற இடத்தில் 'வராரோஹதிம் என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தைவிட்டு நீங்கித் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கும் ஆத்மா என்று அர்த்தம். எந்த இப்படிப்பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கும் ஆத்மாவை அடைந்து திரும்பி வருவதில்லையோ அது எனக்குச் சிறந்த நியமனம் செய்யும் இடம். அதாவது அசேதனமாகிய ப்ரக்ருதி, ஒரு நியமனம் செய்யுமிடம்; அவைகளோடு சேர்ந்திருக்கும் ஜீவாத்மா இரண்டாவது நியமனம் செய்யுமிடம்; அசேதனத்தின் ஸம்பந்தத்தை விட்டு நீங்கித் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துடன் கூட இருக்கும் முக்தாத்மாவின் ஸ்வரூபம் மேலான நியமிக்குமிடம்.

பிறகு அனந்தரம் இவ்விடத்தில் தத்ரோஹம் வராரோஹதிம் என்று சொன்னது ஸடாதிவராரோஹதிம் என்று முன்பு சொன்னதை ஞாபகப்படுத்துவதற்காக என்று [illegible] ஆத்மாவினிடத்தில் 'க்ஷர வராரோஹதி' என்னும் பக்ஷத்தில் [illegible] [illegible] என்று [illegible]—'ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தத்தை' என்று ஆரம்பித்து திரும்பி வராமைக்குக் காரணமாக இந்த சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இப்படிப்பட்ட என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. தஞ்ஜ்வராரோஹதி என்று [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுவது முன்னமே [illegible] படியினாலும், இடம் [illegible] [illegible] உடையது என்கிற சேர்க்கையின் [illegible] பலத்தினால், [1] எவன் ஆத்மாவிலிருக்கிறானோ என்கிற ஆரம்ப [illegible] ஸ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட பதத்தினால் அதிஷ்டானம் செய்யப்படும் இடம் [illegible] என்னும் [illegible] பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்று [illegible]— நியமனம் செய்யும் இடம் என்று [illegible] நியமனம் செய்யுமிடம்? அந்த இடத்தை விலக்குவதற்காக இந்த சிறந்த என்னும் பதம் சொல்லி இருக்கிறது? என்கிற ஆசங்கை [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறார்— அசேதனமாகிய என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் வராரோஹதி என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் பரிசுத்தமான ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்பது [illegible] பட்டது, ஆகையினால் அஸம்பத்தனான ஜீவனும் சிறந்தவன் என்றே சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார்— அவைகளோடு சேர்ந்திருக்கும் என்று ஆரம்பித்து முக்தியை அடைந்தவனும் [illegible] [illegible] இருந்தால் அப்பொழுது ஸ்வதந்த்ரனாகிய [illegible] மறுபடியும் ஸம்ஸாரமாகிய பாசத்தில் தள்ளப்படுவேனோ? என்கிற

1 ப்ருஹதாரண்யகம் 5 7 22 மாத்யந்தின பாடம்

என்று ஆததம அதறகு மேனமையாவது திருமபிவருதலிலலாமை அதுவுமறிககே யாஉ எனனும பதமானது பரகாஸம எனனும அாத ததநதைச சொலலுகிறது இவவிடததில பரகாஸமாவது ஞானம பரக ருதியோடு சோநதவனுடைய சுருஙகிய ஞானததையே ஸவரூபமாக உடைய ஆதமாவைவிடச சுருககமிலலாத ஞானததை ஸவரூபமாக உடையவ னுகையினால முகதாதமாவின ஸவரூபம மேலான பரகாஸம 20 21

ஆக்ஷேபபரிஹாரம சொலலுகிறார— அதறகுமேனமையாவது என்றுஆரமபிதது இதில சுருககாவது—அவிதயை முதலியான பல லோகஙகளைக காணும பாரிணாம இருநதாலும அவல அவிதயை முதலியவைகள முழுமையும நாசமடைந்த பிறகு பிறபடியிலும பகவானுடைய கருபை முதலியவைகள ஸவபாவஸி தேதியுடன் வைகளாலும முகதனுககு ஸமஸாரம எனறும வாஸனையே இலலை என்று ஆததம அறிகிறோம பகவானே அடை நதமாதிரம திருமபிவருதல் இலலாதது [illegible], பினனை எப்படி [illegible] ஜீவாதமாவை அடைதலும மாறுதலுக்கு வரு தலிலலாதிருககுமபடியோ எனனு [illegible] நியமனமசெயயுமிடம என்று [illegible] அடைநதவனை குறிதது விஸேஷணம சொலலவில அதருபதியினால சொலலுகிறார— அதுவுமறிககே என்று ஆரமபிதது [illegible] எனனும அாததததைச சொலலுகிற யாஉ எனனும பதமு [illegible], அதறகு இவவிடததில [illegible] அனவயமானதாக ஆக்ஷேப பரிஹாரம சொலலுகிறார இவவிடத தில பரகாஸமாவது [illegible] விஸேஷணததால சொலலபபட்ட அாத [illegible]— பரகருதியோடு சோநதவனுடைய என்று ஆரம பிதது பரகாஸததைச சொலலுகிறது எனறும பக்ஷததில [illegible] [illegible] (பிறகு) யாஉ (பரகாஸம எனகிற ஞானததை ஸவரூபமாக உடைய ஆதமாவானது) உஉ (எனககு) (மோக்ஷம) என்று வாசயம பிறகு அாததம சொலலவேணடியது, கைவலயம எனகிற ஸலோ கததினால முனனமேயே, ஆதமாவின லாபம எனககு மோக்ஷம என பது சொலலபபட்டது ஆனாலும அவவிடததில ஸமஷடி ஆதமாககளை மாததிரம பறறியது என்று தோனறுகிறது இவவிடததிலோ முக தாதமாவும எனககு மோக்ஷபரதம என்று சொலலபபடுகிறது ஆகை யினால புனருகதி இலலை 20 21

பா] ஞானிக்கு அடைய வேண்டிய பலமோவென்னில் அதைவிட மிகவும் வேறுபட்டது என்று சொல்லுகிறார்—

புருஷஸ்ஸ பர: பார்த² ப⁴க்த்யா லப்⁴யஸ்த்வநந்யயா ।
யஸ்யாந்த:ஸ்தா²நி பூ⁴தாநி யேந ஸர்வமித³ம் ததம் ॥ (௨௨)

ப டை] பார்த² ஆறாவது அர்ஜுனனே எல்லா ப்ராணிகளும் யஸ்ய எந்தப்பரம புருஷனுடைய அந்த:ஸ்தா²நி உள்ளிருக்கின்றனவோ யேந எந்த பரமபுருஷனால் இத³ம் இந்த ஸர்வம் எல்லாம் ததம் வ்யாபிக்கப்பட்டதோ ஸ: அந்த பர: மேலான, புருஷ: புருஷன் அநந்யயா வேறொன்றிடத்திலும் செல்லுத்தாத ப⁴க்த்யா பக்தியினால் லப்⁴ய: அடையத்தக்கவன் ..

பா] உத்தர ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட உள்ளுருக்கும் முதலிய வைகளினால் சொல்லப்பட்ட தான் ஏதப்பரமாத்மாவின் உள்ளே எல்லாப்ராணிகளும் இருக்கின்றனவோ ஏதப்பரம புருஷனால் இவை

தா] புருஷஸ்ஸ பர என்கிற ஶ்லோகத்தில் [illegible] ... அதிகமாக நிறைவதினாலும் அநந்யயா ப⁴க்த்யா [illegible] ... பரம் [illegible] ... உருக்கும் முந்தி இந்த [illegible] ஆயிரம் [illegible] ... அதிக பலத்தைக் கொடுக்கல் முதலிய காரணங்களினால் 1 ஆயிரம் தலைகளை உடைய புருஷன் என்று ஆரம்பித்த புருஷ வாக்யம் முதலியவைகளில் அதிசமாகப் ப்ரயோகம் இருக்கிறபடியினாலும், ‘பர:’ என்கிற விசேஷணமிருப்பதினாலும் முன் சொல்லிய பலத்தை விட அதிக பலத்தைச் சொல்லவாதது இந்த ஶ்லோகம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— ஞானிக்கு என்று ஆரம்பித்து வேறுபட்டது என்பதோடு [illegible] ... என்றும் அறிதலே [illegible] ... சொல்லிக்கொள்ளவுமாம் ஆரம்பம் முதலிய [illegible] ... இருக்கிறபோதிலும் அவைகளுக்கு மேன்மை [illegible] ... ஸ்திதிப்பதற்காக யஸ்ய என்று ஆரம்பித்ததாக இங்கே சொல்லி இருப்

* பகவத்கீதை 7 7 † பகவத்கீதை 7 13

யெலலாம வயாபரிககபபடடிருககினறனவோ அபபடிபபடட பரம புருஷன | கூடஸ்தோஹஸ்ததம் என்று சொலலியபடிககு வேறெரிடததிலும செலுததாதபகதியிலை அடையததசகவன 22

பா] பிறகு ஆதமாவினுணமையைத தெரிநதுகொணடவனுககும பரம புருஷனிடததில நிஷடையை உடையவனுககும பொதுவாகிய ஆாசசிராதிகதியைச சொலலுகிறார இநத இருவாகளுககும ஆாசசிராதிகதி ஸருதியில சொலலபபடடது அநதக கதியும திருமபிவாராமையை லக்ஷணமாக உடையது அபபடியே பஞசாககினி விதயையில * எவாகள இாத ஜீவாதமாவை இபபடித தெரிநதுகொளளுகிறாாகளோ ஏாத இவாகள காடடிலிருநது கொணடு ஸரதததையோடகூடியவாகளாய பரஹமததை இவவிதமாக உபாஸிககிறாாகளோ இவவிரணடு பெயாகளும அககினியை அடைகிறாாகள அககினியினிடததிலிருநது பகலை அடைகிறாகள என்று ஆாததமுளள ஸருதிவாகயம முதலியவைகளில சொலலபபடடிருககிறது அசசிராதிகதியிலை சென்றவனுககு பரஹமததைஅடைதலும திருமபிவருதலிலலாமையும | 'அாத வைதயுதன இவாகளை பரஹமததை அடைவிககிறான இநத வழியிலை சென்றவாகள இாத மனுஷயா முசசியவருடையதான அடிககடித திருமபுகிறதான ஸமஸாரததைக குறிததுத திருமபுகிறதிலலை என்கிற ஆாததமுளள வாகயததில சொலலபபடடிருககிறது இநத ஆாசசிராதிகதியைச சொலலுகிற ஸருதி பரஜாபதி வாகயம முதலிய இடஙகளில சொலலபபடடதாய பரவிதயைககு அஙகமான ஆதமானுபவததைபபறறிச சொலலுகிறதுமலல | ஏாத இவாகள காடடிலசென்று ஸரதததையை உடையவாகளாய பரஹமததை இவவிதமாக உபாஸிககிறாாகளோ என்று ஆாததமுளள ஸருதிவாகயத

பதது பிறகுசொலலிய [illegible] சொலலுகிறது என்று சாடடுகிறா—கூடஸ்தம் என்று ஆரமபிதது அனுவாதம், புரொவா [illegible] இவவிரணடு [illegible] ஆசாரததை உடையது என்று சாசபாயம | [illegible] வெறு [illegible] இவைபெயா' என்று ஆாததமுளள வாகயம ஆரமபிதது, [illegible] புருஷனை [illegible] என்று ஆாததமுளள வாகயம வரையிலுமுளள ஸருதிவாகயாாததை [illegible] ஏாகப பரமபுருஷனை என்று சொலலபபடடது பகதிவேறெரிடததிலும செலுததபபடாமை எபபடிப படடது என்கிற ஆகாஙகைக்கு ஸமாதானம் சொலலுகிறா— கூடஸ்தோ என்று 22 ஆரமபிதது

1 ஸவேதாஸவதரோபநிஷதது 3 9

‡ பகவதகீதை 8 11 * சாநதோககியம 5 10 1 ‡ சாநதோககியம 4 15 6

திலபரவிதயைபத தனிததுச சொலலி இருபபது வயாததமானதினால பஞசாகனி விதயையிலும $ இவவிதமாக ஐநதாவது ஆஹுதியில ஜலஙகள புருஷனெனறு பெயாபெறறவைகளாகினறன † நலல நடததை உடையவாகள கெடட நடததை உடையவாகள எனறு ஆததமுளள ஶ்ருதி வாகயஙகளினால புணயபாவஙகளைக காரணமாக உடைய மனுஷயன முதலியனவாகத தேகமறறு நானகு பூதஙகளுடன கலாத ஜலததிறகே ஆதமாவுககோவேனில அவைகளோடு ஸமபாதம மாததிரமதான எனறு ஆததமுளள வாகயததில சேதனம அசேதனம இதுகளின பேததைசசொலலி இநத ஆதமாவை* எவாகள இபபடித தெரிநதுகொளளுகிறாகளோ அவாகள அகனியை யடைகிறாகள இநத ஸமஸாரததைக குறிததுத திருமபுவதிலலை எனறு ஆததமுளள வாகயஙகளினால வெவவேறான இதரசேதனாசேதன வஸதுககளைவிட வேணடியதாகவும அடையவேணடியதாகவும எவாகளிபபடித தெரிநதுகொளளுகிறாகளோ அவாகளாசசிராதி கதியினால போகிறாகள மறுபடித திருமபுவதிலலை எனறு சொலலபபடடது ஆதமாவினுணமையைத தெரிநது கொணடவனுககும பரமபுருஷனிடததில நிஷடையை உடையவனுககும¶ அநத வைதயுதன அமானவன பரஹமததை அடைவிககிறான எனறு ஆததமுளள ஶ்ருதிவாகயததில பரஹமததை அடைதல உணடு எனறு சொலலி இருபபதினாலும பரகருதியைவிடடு நீஙகின ஆதமா தததருது நயாயததினாலும தனககு அநதாயாமியாக உடையதாகையினால பரஹமததுககு ஶேஷமாக இருககை ஒனறையே ஸவபாவமாக உடையது எனறு அனுஸநதானம செயய வேணடும பரமாதமாவுககு ஶேஷமாக இருககை ஒனறையே ஸவபாவமாக உடையது எனபதும ‡‡ எவன ஆதமாவினிடததில இருநது கொணடு எனறு ஆததமுளள வாகயமாரமபிதது எவனுககு ஆதமா ஶரீரமோ எனறு ஆததமுளள வாகயம வரையிலுளள ஶ்ருதி வாகயம முதலியவைகளினால ஏறபடடது

யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகிந: ।
ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி பரதர்ஷப ॥ (உ௩)

அக்நிர்ஜ்யோதிரஹஶ்ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் ।
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜநா: ॥ (உ௪)

$ சாநதோகயம 5 11 † பாநதோகயம 5 10 7 * சாநதோகயம 5 9 1
¶ சாநதோகயம 4 15 6 ‡‡ சதபதபராஹமணம 14 6 5 30

நிஷததது 3 9 ஶவேதாஶவதரோபநிஷததது 3 9

டரை] ஹாதஷ்டூஹ—ஓ அர்ஜுன யத்ர—எந்த காலே—வழியில ப்ரயாதா—போன யோகிந—யோகிகள் அநாவ்ருத்திம்—திரும்பி வாராமையையும் ஆவ்ருத்திம் ச—திரும்பிவருதலையும் யாந்தி—அடைகிறார்களோ தம்—அந்த காலம்—வழியை வக்ஷ்யாமி—சொல்லப்போகிறேன் அக்நி—அக்னி என்கிற ஜ்யோதி—ப்ரகாசமுள்ளவஸ்துவும் அஹ—பகலும் சுக்ல—சுக்லபக்ஷமும் ஷண்மாஸா—ஆறுமாதங்களடங்கிய, உத்தராயணம்—உத்தராயணமும் (ஆகிய) தத்ர—அந்த வழியில ப்ரயாதா—போன ப்ரஹ்மவித்—ப்ரஹ்மத்தை உபாஸனம்செய்த ஜநா—ஜனங்கள் ப்ரஹ்ம—ப்ரஹ்மத்தை, கச்சந்தி—அடைகிறார்கள்   23, 24

தா] 'யத்ர காலே' என்று ஆரம்பித்து [1] 'யோகயுக்தோ பவார்ஜுன' என்கிற வரையிலும் ... அருளிச்செய்கிறார்— பிறகு என்று ஆரம்பித்து ... அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைச் சொன்னது இது விஷயத்தில் ... என்று ... அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை ... ஆகையினால் இந்த அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை ... பரப்ரஹ்மத்தை ... அர்ச்சிராதிகதி அது இவ்விடத்தில் பொது என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— இந்த இருவர்களுக்கும் என்று ஆத்மா உபாஸிப்பவர்களுக்கு திரும்பிவருதல் இல்லையென்று முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் அவர்களுக்கும் அர்ச்சிராதிகதி என்று சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிறார்— 'அந்தககதியும்' என்று பொதுவாகவும் திரும்பிவருதலில்லை என்பதற்கும் ஸந்தேஹமில்லை— அப்படியே ... அர்ச்சிராதி பரப்ரஹ்மத்தை ... சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ... ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— இந்த அர்ச்சிராதிகதியை என்று ஆரம்பித்து ... சொல்லுகிறார்— எந்த இவர்கள் என்று ஆரம்பித்து அர்ச்சிராதி ... அங்கத்திலும் சொல்லப்படுகிறது ... அர்ச்சிராதி கூட அங்கத்தை ... சொல்லி அர்ச்சிராதி பலத்தை அங்கீகரிக்கச் சொல்வது ஸரியல்ல, என்று தாத்பர்யம்

---

1 பகவத்கீதை 8 27

இத்தால் முதல் ஆறு அத்யாயங்களில் சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மா
வின் அநுபவத்தைவிட இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்
மாவின் உண்மையைப் பற்றிய அநுஸந்தானம் [illegible] என்
காட்டப்பட்டது. [illegible] என்று ஆரம்பிக்கும் [illegible] ஜீவாத்
மாவாகிய [illegible]
[illegible] எப்படி? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லு
கிறார் — பஞ்சாக்னி வித்யையிலும் என்று ஆரம்பித்து [illegible]
ஷன் என்று பெயர் பெற்றவனாகிறான் [illegible] என்று [illegible]
காணம் செய்யப்பட்ட [illegible] சொல்லப்படுகிறபடியினால் [illegible]
பூதங்களோடு ஸம்பந்தமும் [illegible] 'ஜலத்திற்கே என்று, ஜீவா
மாவின் ஸ்வரூபத்தில் மாறுதல் இல்லை என்று [illegible]
சொல்லப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஶரீரத்தின் [illegible]
வேறொரு காரணத்தினால் ஏற்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காகச்
சொல்லுகிறார் — புண்யபாபங்களைக் காரணமாக உடைய என்று [illegible]
நடத்தையை உடையவர்கள் நல்ல ஜன்மத்தை அடைகிறார்கள் [illegible]
நடத்தையை உடையவர்கள் கெட்ட ஜன்மத்தை அடைகிறார்கள் என்று
அர்த்தமுள்ள வாக்யங்களிருக்கிறபடியினால் இங்கு [illegible] சொல்
லம் அசேதனங்களை மாத்திரம் பற்றியதல்ல. அந்த ஜீவாத்மாக்க
ளைக் குறிப்பிடத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களோ [illegible]
ஸாதனையுடன் ப்ரஹ்மத்தை இவ்விதமாக உபாஸிக்கிறார்களோ
என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யங்களிலிருக்கும் 'யே' (எவர்கள்) என்
கிற இரண்டு பதங்களின் அர்த்தங்களும் 'அவர்கள் அர்ச்சிஷம்'
என்கிற வாக்யத்திலிருக்கும் 'தே' (அவர்கள்) என்னும் பதத்தினால்
சொல்லப்படுகிறபடியினால் அர்ச்சிராதிகதி இவ்விருவருக்கும் ஸமம்,
என்று தெரிவிப்பதற்காக அந்த இரண்டுவாக்யங்களும் [illegible]
கள் இப்படி என்பதினால் அநுவதிக்கப்பட்ட [illegible]
ஆகாரத்தைக் காட்டுகிறார் — வெவ்வேறான என்று ஆரம்பித்து அம
பபுருஷன் அமானவன் அவன் இவர்களை ப்ரஹ்மத்தை அடைவிக்கி
றான் என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தினால் அர்ச்சிராதிகதியில்
சென்றவனுக்கு ப்ரஹ்மத்தை அடைதல் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படு
கிறது. அப்படியிருக்க ஜீவாத்மாவை மாத்திரம் உபாஸனம் செய்ப
வனுக்கு ப்ரஹ்மத்தை அடைவிக்கக் கூடிய அர்ச்சிராதிகதியை அடை
தல் எவ்வாறு ஸம்பவிக்கும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்
சொல்லுகிறார் — ஆத்மாவின் உண்மையை என்று ஆரம்பித்து இ

ப பருசாசனி விதயாரிஷடடன சேவலம ஜீவாதமாவை மாததிரம உபாஸிககிறவனலல பினனை பபா சனில பரஹமததைத தனககு அ சாயாமியாக உடைய தனனுடைய ஆதம ஸவருபததை உபாஸ னம செயகிறவன எனறு சாஸபாயம அபபடிசகிலலாவிடில சசசருது நயாயசகிறகு விரோதம வருமெ எனகிற அபிபராயததிறல சொலலு கிறா— ததகருநு நயாயததிலுைம எனறு நயாயததிலுைம எனபதி லுவில ஙரணமே சொ நு சாரணம எனறு றபடுகிறது உளள படியே இருககும பதமாவை அநுஸநதானம செயவதாவது பகவா னுககு சேஷமாக இநதரை எனறமே ஸவாமியாக உடையது எனறு அநுஸநதானம செயவது தான எனபதறகு பரமாணம சொலலுகிறா— 'எவன ஆதமாவினிடததில எனறு ஆரமபிததது முதலியவைகளிலல எனறும பசசிலை இரத[1] பரபருசததிறகு யஜமானனுடைய எனறும' இததிய ககுநதகுமயஜமானனுடைய ஜீவனுக கு யஜமான எனறும அசசமுதர வாகயம முதலான அனேகம ஸமருதி வாகயஙகள சநதிகசபபடுகினறன இவவிடததில ஸாரீரக பாஷயம முதலியவைகளுககு விரோதம வருகிறது எனறு முடாகரி லுல சாணபபடுகிறது இவவிடததில ஸமருதி ஸூததிரம பாஷயம முதலியவைகளிலும மறற சரநதஙகளிலும பஞசாகனி விதயாரிஷட டன, பரமாதமாவை ஆதமாவாக உடைய தனனுடைய ஆதமா வை அநுஸநதானம செயகிறவன எனபதும, அவனுககு அாசசிராதி கதியானது எனபதும ஸமமாக சொலலபபடுகிறது அநத அாசசி ராதி பரஹமததை அடைவிககிறது எனபதும ஸமருதி முதலிய வைகளில இவவிடததில ததவெயாததா ...

விதெ ... பஞசாகனி விதயா ... பரமாதமாவை ... அபபடி அடையில ஞானிகளுககுப பரமாதமா ... அனுபவிககபபடுகிறான ஜீவாதமா ... வாசியில ... முதலிய அடைநது அபபுறம பரஹமததை ... முதலிய வைகளைப போல வே அடைவதில பரஹமததை அடைதலுணடாகிறது இபபடிபபட்ட வரிசை ... முனபு உணடான ஆகையின வயசயா

1 தைததிரீயம ஙாராயணம 6 11 8   2 ஸவேதாஸவதாம 3 9

லத்திலே அதுவும் பழைய காமவிசேஷத்திலே என்று[1] ஐதாவி-
யாஹஜ்ஜெகம் என்கிற ஶ்லோகத்தில் முன்னமே சொல்லப்பட்டது
இவ்விடத்தில் அப்படியின் உண்மையை தெரிந்து கொண்டவன்
ஞானி யாவிட வேறுபட்டவன் என்று பக்ஷத்தில் சொல்லப்பட
[illegible] ஞானம் [illegible] தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாக [illegible]
சொல்லப்பட்ட [illegible] விஷயம் இனிமேல் இவ்விடத்திலும்
[illegible] சொல்லியிருக்கிறபடியில் [illegible]
[illegible] ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் [illegible]
பரனும் [illegible] சொல்லப்பட்டது அதாவது
[illegible] அத்யாயத்தில் [illegible] ஆக
[illegible] அவன் செய்யும் உபாஸனத்தில் சேர்ந்த
விசேஷமுண்டு அதாவது ஆத்மாவின் உண்மையை உபாஸனம் செய்
கிறவர்கள் பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரமாக இருக்கும் தன்னுடைய ஆத்மா
வை உபாஸனம் செய்கிறவர்கள் ஞானிகளோடு வேறில்லை தன்னுடைய
ஆத்மாவை ஶரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை உபாஸனம் செய்கிறவர்கள்
இப்படிப்பட்ட விசேஷமுடையவர்கள் இப்படித் தெரிந்து [illegible]
[illegible] காட்டுகிறார்கள் [illegible] என்று [illegible]
சொல்லி இருப்பதின் அபிப்ராயம் என்று ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலிய ஸ்ர
ந்தங்களில் சொல்லப்பட்டது வேதார்த்த ஸாரத்திலும்[3] உபயேபி
[illegible]
[illegible] என்று சொல்லப்பட்டிருக்
கிறது ஆகையினாலேயே ஏழாவது அத்யாயத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்
பட்ட ஜ்ஞானி பரமாத்மாவையே அடைவேன் என்கிற ஆசை
யை உடைய ஞானியைவிட வேறுபட்டவனுக்கு பரமாத்மாவை அ
தாயாமிபாக உடையது என்கிற அநுஸந்தானமில்லாமல் [illegible]
தன்னுடைய ஆத்மாவை மாத்திரம் உபாஸிக்கிறவன் என்று பக்ஷ
[illegible] அவனையும் உதாரர்களின் கூட்டத்தில் சேர்த்து, தன்
னுடைய [illegible] அநுபவிப்பதினுடைய காமத்தையுடைய
[illegible] ஞானியைவிட வேறுபட்டவனைச் செய்திருக்கிறார் [illegible]

---

1 பகவத்கீதை 7 16 சாந்தோக்யம் 5 1o 1

3 வேதார்த்தஸாரம் 4 3 14 உபயேபிஹி இருவரும், முகபேதோ வெ
வேறு வழியாக பரிபூரணம் நிறைந்த, பரஹம பரமததை உபாஸதே உபாஸிக
கிறார்கள், கேசந சில ஸ்வாதமஶரீரகம தன்னுடைய ஆத்மாவை ஶரீரமாக
உடைய பரஹம பரமந்தையும் இதரமறறவாக ஈபரஹமாத்மக ஸ்வாதமாநமபர
மமதததை அநதாயாமியாக உடைய தன்னுடைய ஆத்மாவையும் உபாஸிககிறார்கள்

இல்லை என்று சொல்லி இருப்பதோமென்கிற ப்ரஹ்மசாந்த ஆர்தாபா ஸியார் உடையவன் என்கிற அனுஸந்தானமில்லாமல் என்னுடைய ஆத்மாவை மாத்திரம் ப்ராப்திக்கிறவனைப் பற்றிப் பேசிது இதுவும் பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் சொல்லப்பட்டது 1 தஸ்மாதஹிம்ஸ்ரீ ஹோமங்களையும் ஆவிர்பவஸ்ஸஹஸ் தந்த்ராதஹிபோமெந வப உவாஸந்தே ந தாந்யதி கவிதவ்யம் ப்ரஹ்மாவாஸீநாங் ஹூதாநஞ் ப்ரக்ருதிவியாக்தம் ப்ரஹ்மாத்கஷ்வாவாஸீநாங் ஹூதிவாஹிசோதணோநடதி என்றிவை முதலிய வாக்யங்களில் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது 2 பெத்- ஸி ஷ்டாஸ்பொங்கா ஸமக்ஷாஹிசக்தா ஸவெவுவ்யவஸ்யஷாண என்று சொல்லி இருக்கிறதென்கிற? அவர்கள் இதிலும் ஆத்மாவை மாத்திரம் அனுபவிப்பவர்களும் அடாகும் ஸாமம் ஸஞ்சிதமில்லா யாசல்லாவ வ்யவஸ்யஷாண (ப்ரம்) ஸ்வபாவத்தை உடைய வர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது அதிலும் மறுபடி ஸம்ஸாரத்திலே டாகும் என்கிற பரஸ்தாவத்தில் 3 ஈஹீ ஜொக்காத்ஸிஹூவெஷ்டி ஜொகவ்யாயன | ப்ரஜாக்கஸவஸுஸ்ஸா ஸாமெமஜொகஞ்மய தீ || என்கிற வசனத்திலும் 4 இச ஜீவன் இர வாரசைவிடாரே ஸ்ரூவின வறுரி தேவதாவார: உர தடையிருந்த என்று ஆர்ந

---

1 ஸார்ரகபாஷ்யம் 1 3 16 தஸமாக ஆகையிலே அசினம்சாய அம்சங்களக் தோடு சொன்னபது கேவலமவா அதைவிட்டுப் பிரிந்தா இருக்கிற சித்தலது ஆத்மாவை பரமாத்ருஷ்டியா இதுவே பரமம என்கிற அனுஸந்தானத்திலும் தத்வியோகத அந்த அனுஸந்தானமில்லாமலாவது யே எவர்கள் உபாஸித்த உபாஸிக்கிறார்களோ தாம் அவர்களை நயதி அழைத்துக்கொண்டு போவர் அமிது பின்னையென்னவெனில் பரம பரமஹ பரப்ரஹ்மத்தை பாஸான உபா ஸனம்செய்தவர்களையும் பரக்ருதி வியுக்தம பரக்ருதியை விட்டு நீங்கின ஆத்மாக் குச ஜீவாத்மாவையும் பரமாத்மகம பரமாத்மாவை ஆத்மாவாக உடையதாக பாவித்தவ உபாஸித்தவர்களை ஆதிவாஹிகோகண — ஆதிவாஹிகர் என்று சொல்லப்பட்ட கூட்டம் நயதி அழைத்துக்கொண்டு போகிறது

2 இரண்டாவது வாயும் 53 ஸ்லோகமே பார்க்க

3 வாராஹபுராணம் 139 98

இந்தரன் வாகாத இந்த்ரலோகத்திலிருந்து பரிப்ரஷ்டராய் நழுவினவனுடைய மம்மீர்ாகபராயண் எனனுடைய லோகத்தையே அடையவேண்டிய ஸ்தான மாக உடையவனும், ஸ்வ்வஸ்மா னரை ரல்லா ஸம்ஸாரங்களினுலும் பரமுகத விடப்பட்டவனுய மம என்னுடைய லோகம் லோகத்தை கச்சதி அடைகிறுன

4 யஜுர்வேதம் 6 வது காண்டம், முதல் ப்ரச்னம் முதல் அனுவாகம் 5 வது பஞ்சாதி

முன்னை ஸுக்ருத பரிபாகத்தாலும் போல மேன்மேலும் சிறந்த இடத்தை அடைந்தபோதிலும் முன்னிருந்த இடத்தைவிட்டு நீங்கின மாத்திரத்திலேயே ஸகல ப்ரயத்னங்களையுமுடைய ஸ்வபாவமுடையவன் என்று சொன்னதற்கு விசேஷமில்லை ஸ்வர்க்கத்தை அனுபவிப்பதிலுண்டான காமத்திலே ஆசை ஸம்பத்திலேயில்லாத ஸ்வர்க்கத்தின் அனுபவத்தைவிட்டிலே அப்படி ப்ரவேசிக்கிறதாயுமாய [illegible] பாவிக்கும் பொழுது அனுபவிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவைப்பற்றிய பலத்தை அனுபவிக்கும்பொழுது சிலகாலம் இடையில் அனுபவிக்காமல் விட்டுப்போனதில் ஏற்பட்டதின் காரணமாகிய எல்லாக்கும் அடையும் ஸ்வபாவமுடையவன் என்பதும் பொருந்தும் ஸ்ருதி ஸ்வர்க்க மோக்ஷங்களை என்பதில் ஞானி இடையில் ஜன்மத்திலெல்லாம் மோக்ஷத்தை அடைகிறான் என்பது ஏற்படுகிறது அதனாலேதான் சொன்னது இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷம் இல்லை என்பது இல்லை [1] போகாந் புக்த்வா விபுலாந் த்வம் அந்தே மத்ப்ரஸாதத: | மதநுஸ்மரணம் ப்ராப்ய ஸ்தானம் ப்ராப்ஸ்யஸி || என்கிற இடத்திற்போல இங்கும் விசேஷம் இல்லையாகையில் எப்படி மோக்ஷத்தை விரும்புகிற சிலருக்கு ப்ரக்ருதியின் பலத்தை அடைந்தவராகிய ஸ்வர்க்கம் சொல்லப்படுகிறதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் [illegible] சிலரு தன்னுடைய ஆத்மாவை அனுபவிப்பதிலுண்டாகிய காமமும் சொல்லப்படுகிறது - [2] ததா ப்ரஹ்மகாயநிஷேவணம் | உத்க்ராமதி மார்க்கஸ்தஸ்ய ஸீதீபூதஸ்ய நிராமய என்றிவை முதலிய வசனங்களில் பரமாத்மாவின் ஸரீரத்தை அடைவதிலுண்டாகும் [illegible] விருத்துவிட்டவன் [illegible] வழியிலே [illegible] என்று சொல்லப்படுகிறதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் தன்னுடைய ஆத்மாவை அனுபவிக்கும்படி [illegible] முதிர்ந்தவனுக்கு

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 1 19 26

விபுலான விசேஷமான போகான ஸங்கங்களை புக்த்வா அனுபவித்து த்வம் நீ அந்தே கடைசியில் மத்ப்ரஸாதத: என்னுடைய அனுக்ரஹத்தினால் என்னுடைய அனுஸ்மரணம் த்யானத்தை ப்ராப்ய அடைந்து மம என்னுடைய [illegible] ஸ்தானத்தை அவாப்ஸ்யஸி அடையப்போகிறாய்

2 அதவா அதுவுமில்லாமல், ததா அவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மகாயநிஷேவணம் பரமாத்மாவின் ஸரீரத்தை அடைதலை தேசத்தே ஆசைப்படவில்லையோ யான் மார்க்கஸ்தஸ்ய வழியை அடைந்தவனுடைய ஸீதீபூத குளிர்ந்த ஸ்வபாவமுடையவனுடைய நிராமய ஒருவித வியாதியுமில்லாமல் உத்க்ராமதி வெளிக் கிளம்புகின்றன

பரமபதம் அடைந்தும் ஸம்பவிக்கும் இவனுக்கு அர்ச்சிராதிகதியும் இடையில் பல பலத்தை அனுபவித்த பிறகு உண்டாகிறது என்னும் சொல்லாய் அர்ச்சிராதிகதியின் பிரிவில் தக்ஷிணாயனக [illegible] அடைய [illegible] பூர்வம் வரு [illegible] பாசிரம் [illegible] பலத்தை [illegible] மார்க்கமாம் [illegible] விசேஷத்தினும் எவரும் [illegible] செகுர இக ஆசமானுபவத்தை அனுபவிக்க விரும்பாதவன் இவன் [illegible] என படும் [illegible] போலவே ஆர [illegible] அனுபவிக்கும் இடம் மோக்ஷத்தை அனுபவிக்கும் இடத்தை [illegible] என்கிறார் [1] யோகிநாமம்ருதம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் । ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்மத்யாயிநோ யோகிநோ ஹி யே ॥ தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பஶ்யந்தி ஸூரய: ॥ என்று சொல்லி இந்த்ரியாதி [illegible] சொல்லப்பட்ட [illegible] அனுபவிக்க [illegible] [illegible] மோக்ஷத்தை [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] [2] தர்மேண கமனமூர்த்வம் கமனமதஸ்தாத் பவத்யதர்மேண

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 1 6 38

ஸ்வாத்மஸந்தோஷகாரிணாம் தன்னுடைய ஆத்மாவினால் ஸந்தோஷத்தை அடைகிற யோகிநாம் யோகிகளுடைய அம்ருதம் அழிவில்லாத ஸ்தானம் இடம் யே எவர்கள் ஸதா எப்பொழுதும் பரப்ரஹ்மத்யாயின: பரப்ரஹ்மத்தை த்யானம் செய்கிறவர்களும் ஏகாந்தின: ஒரே நிச்சயத்தை உடைய யோகின: யோகிகளோ தேஷாம் அவர்களுக்கு யத் எந்த இடத்தை ஸூரய: நித்யஸூரிகள் பஶ்யந்தி பார்க்கிறார்களோ தத் அப்படிப்பட்ட பரமம் உயர்ந்த ஸ்தானம் இடம்

2 ஸாங்க்யதத்வகௌமுதீ

தர்மேண தர்மத்தினால் ஊர்த்வம் மேலே, கமனம் போகுதலும் அதர்மேண அதர்மத்தினால் அதஸ்தாத் கீழே கமனம் போகுதலும் பவதி உண்டாகிறது ஜ்ஞானேன ச ஜ்ஞானத்தினால் அபவர்க்க மோக்ஷமும் விபர்யயாத் அஜ்ஞானத்தினால் பந்த ஸம்ஸாரபந்தமும் இஷ்யதே ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது, வைராக்யாத் விரக்தியினால் ப்ரக்ருதிலய ப்ரக்ருதிலயமும்

ணே। ஆநந்த ஸாவயவ மன்வந்தராணி திஷ்டந்தி வய ॥ பௌருஷா ஸ்து நிர்குணஸ்ஸாஸ்ரோஷதி ஸாஜஸாக்ஷ்யமாக்ஷ। நைஸ்ரயம் ப்ராப்ய வா [illegible] விமன்வந்தராஸ ॥ என்றிடச் சொல்லியிருப்பதால் [illegible] விமன்வந்தராணி திஷ்டந்தி என்பதிடத்தில் வாஸ்பதிராமாய காலம் விமன்வந்தராக்ஷ தத்வஜ்ஞானமில்லாமையினால் ஸம்ஸார ப்ர சம் உண்டாகின்றது அதன் ப்ரக்ருதிசம் பந்தமிதம் காக்ஷிணிகம் என்று முன் ப்ரவிதம் அதில் ப்ரக்ருதியில் ஆசார [illegible] ஜ்ஞானேந் [illegible] எவர்கள் உபாஸிக்கிறார் களோ அவர்கள் ப்ரக்ருதிப்ரசம் உண்டாகிறது இதனால் ப்ரா ணி ப்ரக்ருதியும் [illegible] ஆரம்பிக்கிறது। மன்வந்தரம் ஸஹஸ்ரம் [illegible] என்று சொல்லப்படுகிறது [illegible] ப்ரக்ருதி [illegible] [illegible] உபாஸிக்கி றார்கள் [illegible] ப்ரக்ருதிபரத்வம் உண்டாகிறது [illegible] குறைவு [illegible] 2 [illegible] ஸ்ரீ [illegible]। பௌதிகாஸ்து ஶதம் மன்வந்தரம் ஸஹஸ்ரம் த்வாபிமானிகா। பௌ த்தா தஶஸஹஸ்ராணி திஷ்டந்தி விகதஜ்வரா। என்று சொல்லப்படு கிறது அவர்களுக்கு வைராக்யம் உண்டாயிருக்கிறது அவர் கள் [illegible] இல்லாதவர்கள், என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது இப்படி ப்ரக்ருதி முதலிய வஸ்துக்களை உபாஸிக்கிறவர்களுக்கும் ஜீவாத்மாவை உபாஸிக்கிறவர்களுக்கும் அப்படியே [illegible] இடத்தில் அதற்குத்தக்க காலம் வரையிலும் [illegible]

ராஜஸாத் ரஜோகுணத்தினுலுண்டாகிற ராகாத் ஆஸ்ரமத்தினால் ஸ்வர்கா ஸமஸ்தரூபம் பலம் உண்டாகிறது ஐஸ்வர்யாத் ஸாமர்த்தியத்தினால் அவி காத் தடை இல்லாமையும் விபர்யயாத் ஸாமர்த்திய மில்லாமையினால் விபர் யய தடங்கலும் பலம் உண்டாகிறது

1 அவ்யக்தசிந்தகா ப்ரக்ருதியை த்யானம் செய்கிறவர்கள் பூர்ணம் நிறை ந்த லக்ஷஸஹஸ்ரம் ஆயிரம் வருஷம் திஷ்டந்தி இருக்கிறார்கள்

2 இந்த்ரியசிந்தகா இந்த்ரியங்களை த்யானிப்பவர்கள் இஹ இந்த லோகத் தில் தஶமன்வந்தராணி பத்து மன்வந்தரகாலம் திஷ்டந்தி இருக்கிறார்கள் பௌதிகாஸ்து பஞ்சபூதங்களை உபாஸிக்கிறவர்களோவெனில் பூர்ணம் நிறைந்த ஶதம் நூறு மன்வந்தரகாலம் திஷ்டந்தி இருக்கிறார்கள், ஆபிமானி கா அஹங்காரத்தை உபாஸிக்கிறவர்கள், ஸஹஸ்ரம் ஆயிர மன்வந்தரங்களும், பௌத்தா புத்தியை உபாஸிக்கிறவர்களும் விகதஜ்வரா தாபமில்லாதவர்களாய் தஶ ஸஹஸ்ராணி பதினாயிரம் மன்வந்தரங்கள் திஷ்டந்தி இருக்கிறார்கள்

விட மேலான பலம் கிடைக்கிறது, என்பது உசிதம். என்ன அர்ச்சிரா
தே? 1 பூமவித்யையில் ஜீவாத்மாவை உபாஸிக்கிறவர்க்கு அர்ச்சிராதி
மார்க்கம் சொல்லியிருக்கிறது. ப்ரஹ்மத்தை அடையாமல் ஸ்வஸ்வ
ரூபமுடைய ஆத்மாவை அனுபவித்தால் அது ப்ரஹ்மத்
தை அடைகிறவர் முடிக்கிறபடியினால் மறுபடியும் திரும்பி வருதல் இல்லை
யென்பது விசேஷம். ஆகையினாலேயே இந்த ஆத்மானுபவம் அழியக்
கூடியதாயினும் அதை விரும்புகிறவன் ஐச்வர்யத்தை விரும்புகிறவனைப்
போல மோக்ஷத்தை விரும்பும் அதிகாரியைவிட வேறானவன் என்
பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்றால் ஆக்ஷேபமும் பொருந்தியதன்று.
வெளியில் இருக்கும் அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்துக்களுடையவும் உள்ளி
ருக்கும் அனுபவிக்கத்தக்க வஸ்துக்களுடையவும் வ்யத்யாஸமிரு
ப்பதும், திரும்பிவருகிறவர்க்கு போக்யங்களினுடையவும் திரும்பிவரா
தவர்க்கு போக்யங்களினுடையவும் வ்யத்யாஸத்தினாலும் இவ்
விருவருக்கும் பரஸ்பரம் உண்டானதையினால் சாஸ்த்ரத்தையும் பொ
ருந்தவர்களுக்கோ வெனில் 2 ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச
ஸாக்ஷராந் । லோகவிக்ராந்த சரணௌ சரணம் தே(அ)வ்ரஜம் விபோ
என்று சொல்லப்பட்டதை 3 கைவல்யமைஶ்வர்யம் ப⁴க³வந்தம் ச
ஸாதயிஷ்யதி । என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்படுகிறது.
ஆத்மாவை மாத்திரம் அனுபவிப்பதென்றுண்டானால் அதை
விரும்புகிறவர்களிலும் அடையத் தகுந்தது என்று சொல்லப்பட
டது இதுவும் கைவல்யத்தையினால் ஞானிகளுக்கு முடிவில் உயர
ச்ரேஷ்டமாயிராமல் இதைப் பற்றிக்கிறார்கள். சிலர் ப்ரஹ்ம
மத்தில் அனுபவமில்லாமல் ஆத்மாவை மாத்திரம் அனுபவிப்பதின
லுண்டாகும் ஸந்தோஷமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்றால்
இவ் ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவற்றின் ஸம்பந்தமில்லாததையாவது ப்ரமா

---

1 சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் 7 ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்படுகிற பூம வித்யை.

2 ஸர்வதர்மாம்ச எல்லா தர்மங்களையும் ஸாக்ஷராந் கைங்கர்யத்துடன் கூடிய ஸர்வகாமாம்ச எல்லா ப்ரயோஜனங்களையும் ஸந்த்யஜ்ய விட்டு லோக விக்ராந்த லோகங்களை அளந்த விபோ பகவானே தே உன்னுடைய சரணௌ திருவடிகளை சரணம் சரணமாக அவ்ருஜம் அடைந்தேன்.

3 வ்ருத்தஹாரீத ஸ்ம்ருதி 3-40 அயம் இந்த மந்த்ர மந்திரமானது கைவல்யம் கைவல்யத்தையும் பகவந்தம் ச பகவானையும் ஸாதயிஷ்யதி ஸாதிக்கப்போகிறது.

பா] இவ்விடத்தில் 'காலே' என்னும் பதமானது இந்த வழி பகல் முத லாக வருஷம் வரையிலுமுள்ள காலத்துக்கு அபிமானி தேவதைகளி னால் நிறைந்திருப்பதினால் வழியைக் குறிக்கிறது. எந்த வழியில் சென்று உபாஸனம் செய்தவர்கள் திரும்பி வாராமையையும் புண்யகாமங்களைச் செய்தவர்கள் திரும்பி வருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த வழியைச்

னக்தையாவது யுக்தியையாவது, நாம் கண்டறியவில்லை. ஜ்ஞானிகள் காமங்கள் ப்ரக்ருதி இல்லாமல் நசித்துவிட்டால் ஸ்வபாவத்திலே இருக் கிற ஆகாரம் ப்ரகாஶிக்கிறபடியினாலே ப்ரஹ்மத்தின் அநுபவம் அவஶ்ய மாக இருக்கவேண்டியதாகையினாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் இருந்தால் ஸம் ஸாரம் வரவேண்டியது அவஶ்யமாகையினாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் கர் மம் இவை முதலியவைகளுக்குக் காரணமான காமம் முழுமையும் நசி த்துவிடுகிறபடியினால் ஸம்ஸாரமில்லை. அவ்வாறு மாத்ரமன்றி ... ம் மோக்ஷத்தை அடைந்தவன் என்று சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞானி பரமாத் மாவை அநுபவிப்பதற்குத் தடையான காமாதிகள் நஶ்வம் அடைந்துவிட்டபடியி னால் அந்த ப்ரஹ்மத்தின் அநுபவம் இல்லை என்றில்? இப்படியே ப்ரகா ஶத்தின் அநுபவம் இந்த காமம் மேலும் நஶிக்கப்போகிறதில் லை என்பதற்கு ஒரு காரணமும் இல்லை என்று ஸொல்லிய ... ஸஹித ஜ்ஞானமும் 1 'பசவானை அடைதல் முதலியது இல்லாமல் ... ஒரு சைவலப்பத்தைச் சொல்லப்படும் ஸூத்ரம் பாஷ்யம் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இவைகளுக்கு விரோதமில்லாமல் விசாரித்து அறியினால் அதி காரிகள் வெவ்வேறு என்ற காரணத்தினால் வெவ்வேறு ... அடைந்த ஜீவாத்மாவைப் பற்றிய வேறு வழியையும் ... சாரிபாசர் கபிசகாரசர் அவர்களும் திரும்பி வருதல் பரமனை அடையாதிருத்தல் முதலியவைகள் பொருந்தாதாகையினால் ஸ்ரீமான் சொன்ன அர்த்தமே ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி முதலிய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ஸமா னம் போல இனிது என்றறிக.

---

1 தேசிகனருளிச் செய்த சுருக்கமான ஶ்லோகங்களின் ஸாரத்திலேயே எழு தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஶ்லோகங்களை இங்கே எழுதுகிறேன்: வ்யூஹவ்யூ ஹித நித்யகைவல்யகதா ... ஸம்ஸ்த்ரஹாஷ்யஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி வா ரியநவஸ்தி ॥ ஸர்வாதிகாரிஷ்வேஷு ... ஸஹாஸாமர்த்ய ... ரம் । ஸந்த்யாஜ்ய ... தீஹ்வா ... த்வார்யந்து ॥ தத்ர வ்யுத்தி ... யோக । ஸம்ஸ்ரக்தம் ஶ்ருதி ... நவோபஸ்வாய நம் ॥

சொல்லப்போகிறேன் என்று ஆத்தம ... ஷண்மாஸா உத்தராயணம் என்று சொன்னது வருஷம் முதலியவைகளையும் குறிக்கிறது 23 24

தா] அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறார் என்று எப்படிச் சொல்லப்படுகிறது யத்ர காலே என்று ஆரம்பத்தில் காலம் அல்லவோ சொல்லப்படுகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—இவ்விடத்தில் காலே என்னும் பதம் என்று [illegible] [illegible] [illegible] முதலிய காலங்களில் மரணம் அடைந்தவனுக்கு மோக்ஷம் உண்டு என்று 2 [illegible] என்கிற [illegible] சொல்லப்பட்டது இதற்கு [illegible] மேலே சொல்லப்போகிறார் அப்படிக்கு மார்க்கத்தைச் சொல்லாவிடில் [illegible] என்பதோடு [illegible] வரும் 4 [illegible] என்று வழியை சொல்லுகிற பகுதியில் [illegible] செய்யப்படுகிறது என்று [illegible] யத்ர காலே என்பதற்கு [illegible] [illegible] [illegible] அன்வயத்தை காட்டிக்கொண்டு போகி[illegible] திரும்பி வருதல் [illegible] என்கிற ஆக்ஷேபத்[illegible] பரிஹாரத்தை கொண்டு யத்ர காலே என்கிற ஸ்லோகத்திற்கு அர்த்தத்தை சொல்லுகிறார்—எந்த வழியில் என்று ஆரம்பித்து [illegible] [illegible] [illegible] புண்ய கர்மங்களை [illegible] இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible] வேறு [illegible] ஒரு பகுதி [illegible] இருக்கிறது அக்னிக்கே [illegible] [illegible] சொல்லப்பட்ட [illegible] அக்னியினிடத்திலிருந்து பகலையும் பகலிலிருந்து ஸுக்லபக்ஷத்தையும், ஸுக்லபக்ஷத்திலிருந்து, எந்த ஆறு மாஸங்களை [illegible] [illegible] ஆறு மாஸங்களையும், அந்த மாஸங்களிலிருந்து வரு[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

2 சாந்தோக்ய உபநிஷத் 4 2 19 [illegible] [illegible] (மரணமடைந்தவனுக்கும் மோக்ஷமுண்டு) என [illegible] கொள்ளவும்

3 பகவத்கீதை 8 26 4 பகவத்கீதை 8 27 5 சாந்தோக்யோபநிஷத் 5 10 1

யஜ்ஞேஸ்ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தக்ஷிணாயநம் ।
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்த்ததே ॥ 25

ப] யோகீ—புண்யங்களைச் செய்தவன் தூம:—புகை ராத்ரி:—இரவு ததா—அப்படியே க்ருஷ்ண:—கிருஷ்ணபக்ஷம் ஷண்மாஸா:—தக்ஷிணாயநம் என்று சொல்லப்பட்ட ஷண்மாஸா:—ஆறுமாஸங்கள் தத்ர—அந்த மார்க்கத்தில் சாந்த்ரமஸம்—சந்திரனுடைய, ஜ்யோதி:—பரமபதத்தையும் ப்ராப்ய—அடைந்து நிவர்த்ததே—திரும்புகிறான் 25

பா] இதுவும் தூமாதி மார்க்கத்திலிருக்கிற பிதருலோகம் முதலியவைகளைக் குறிக்கிறது இவ்விடத்தில் யோகீ என்னும் பதம் புண்ய கர்மங்களுடன் சேர்ந்தவர்களைச் சொல்லுகிறது 25

டத்தில் வர்சத்து நானும் அமமானால் 1 அவிப்ரஹவிதவக்ஷாது உபயராவப்ரேக்ஷ்ய மந்துஅவி வெவ்யாதவாமணோதப்ராவ வடீநாதி வாஹிகாநாஷ ॥ என்று சருதியால் சொல்லப்பட்டது சந்த்ரஜ்யோதி என்பதற்கு அக்னியபிமானி [illegible] ஆத்தம் இதகால தேவயானவழியில் முதலிலிருக்கும் அக்னியபிமானி சொல்லப்பட்டது ஆகையினால் அக்னி ஜ்யோதி என்ற [illegible] தனித்தனி தேவதைகள் என்னும் சாஸ்திரம் அபிமானி தேவதைகள் என்றும் சொல்லுகிறவர்கள் சிலாக்கிகசப்பட்டார்கள் 24

பிதருலோகம் முதலியவைகளை என்னுமிடத்தில், முதலிய [illegible] பதத்தினால் ஆகாசம் சந்திரன் இவைகள் சொல்லப்படுகின்றன [illegible] சேர்ந்த தூமாதி மார்க்கமும் திரும்பி வருதலும் உண்டு [illegible] படிச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு [illegible] சொல்லுகிறார்— இவ்விடத்தில் யோகீ என்னும் பதம் என்று இவ்விடத்தில் யோக என்னும் பதம் உபாயங்களைச் சொல்லுகிறது [illegible] பாதத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் தூமாதி மார்க்கத்தின் [illegible] யினால் புண்யகர்மமாகிற ஸம்பந்தத்தை உடையவஸ்து [illegible] து, என்று தாத்பர்யம் பிறகு என்ற அவர்கள் கர்மத்திலிருந்து [illegible] கள் குளம் வெட்டுதல் முதலியவை, தானம் செய்தல், முதலியவைகளைச் செய்கிறார்களோ அவர்கள் தூமத்தை அடைகிறார்கள் என்று ஆரம்பமான ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவை விவரிக்கப்பட்டன 25

---

1 தத்வஸார 101 சலோகம

ஶுக்லக்ருஷ்ணே கதீ ஹ்யேதே ஜகத: ஶாஶ்வதே மதே |
ஏகயா யாத்யநாவ்ருத்திம் அந்யயாவர்த்ததே புந: || 26

பா] ஏதே இந்த ஶுக்லக்ருஷ்ணே பரகாசத்தோடு கூடியதும இருண்டதுமான கதீ வழிகள ஜகத உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு ஶாஶ்வதே ஶாஸ்திரங்களாக மதே எண்ணப்பட்டதுகள ஏகயா ஒரு வழியிலை (சென்றவன) அநாவ்ருத்திம் திருமபி வராமையை யாதி அடைகிறான அந்யயா மறறொரு வழியிலை (சென்றவன) புந: மறுபடியும் ஆவர்த்ததே திருமபுகிறான 26

பா] பரகாசமுடைய கதியாவது ஆாசசிராதிகதி இருண்ட கதியாவது தூமாதிகதி பரகாசமுடைய கதியிலை சென்றவன திருமபி வராமையை அடைகிறான இருண்டகதியிலேயோவெனில திருமபி வருகிறான இந்த பரகாசமுளளதாயும இருண்டதாயுமிருக்கிற இரணடு கதிகளும ஜஞானிகளுக்கும அனேகாகளானப புணய காமஙகளைக செயதவாகளுக்கும ஶ்ருதியில ஶாஸ்திரங்களாகச்சொலலப்பட்டன எபபடியெனில † ஆாத ஆத்மாவை எவா இடபபடிக தெரிநதுகொளளுகிறாாகளோ எநத இவாகள காட்டில ஶரத்தையோடு பரப்ரஹமத்தை இபபடி உபாஸிக்கிறாாகளோ அவாகள அக்னியை அடைகிறாாகள ' என்றும ¶ பிறகு எநத இவாகள கராமஙகளி லிருநதுகொணடு யாகம முதலியவைகளையும குளம வெடடுதல முதலியவைகளையும தானம கொடுத்தல முதலியவைகளையும செயகிறாாகளோ அவாகள தூமத்தை அடைகிறாாகள என்று 26

தா] மேற்சொலலிய இருவிதஙகளான வழிகளும ஶ்ருதியில பரஸித்தமாகக காடடுகிறார் இநத ஶ்லோகத்திலை—இவவிடததில பரகரணபலததாலும இவவிருவழியுமாக ஸ்வரூபததிலாவது ப்ரகாசமானது அப்ரகாசமானது என்கிற காரயத்திலாவது அர்ச்சிராதி தேவதைகளின ஸ்வபாவமாகிய பரகாசத்தை அவைகளிலை அபிமானிகளாயிருக்கிற தேவதைகள் ஆச்ரயமாகச செயதாவது வழிகள் ஶுக்லகருஷ்ணங்கள், என்கிற பதங்களிலை சொலலியிருக்கிறது இநத வழியில அவிச்சிராதி இரணடு வகுப்பினரையும சொலலுகிற ஜகத: என்கிற பதத்தின அபிப்ராயத்தில இருக்கிற அர்த்தத்தைக் காடடியிருக்கிறது ஜஞானிகளுக்கும அனேகாகளான புணய காமஙகளைக செயதவாகளுக்கும என்றது † யாகமுதலியவைகளையும், குளம வெடடுதல முதலியவைகளையும், தானம

---

† சாநதோகயம, 5 1o 1 ¶ சாநதோகயம 5 0 3
1 சாநதோகயம, 5 1o 3

நைதே ஸ்ருதீ பார்த² ஜாநந் யோகீ³ முஹ்யதி கஶ்சந।
தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு யோக³யுக்தோ ப⁴வார்ஜுந ॥

ப தரை] பார்த்² ஓ அர்ஜுன ஏதே இந்த ஸ்ருதீ வழிகளை ஜாநந் தெரிந்துகொண்ட கஶ்சந ஒரு யோகீ யோகியும் ந முஹ்யதி மோஹத்தை அடைவதில்லை அர்ஜுந ஓ அர்ஜுன தஸ்மாத் ஆகையினாலே ஸர்வேஷு எல்லா காலேஷு ஸமயங்களிலும் யோகயுக்த இந்த வழிகளை த்யானம் செய்துகொண்டு ப⁴வ இரு, 27

பா] இந்த வழிகளைத் தெரிந்துகொண்ட யோகீ ஒருவனும் மரணகாலத்தில் மோஹத்தை அடைவதில்லை மற்றெப்படியெனில் தானுடையதாகிய தேவயான வழியினாலேயே போகிறான் ஆகையினாலே தினந்தோறும் அர்ச்சிராதிகதியை த்யானம் செய்வதாகிய யோகத்தைச் செய்து கொண்டிரு

தா] முதலியவைகளையும் செய்கிறார்களோ ... ... ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்ச்சிராதிகளிலிருந்து ... ... அபிப்ராயத்தில் ... ... அனேகர்களான என்று சொல்லப்பட்டது ... என்று ... ... ஸந்நிதியில் ... ... இந்தால் ... ... ஸ்ருதியில் ... சொல்லப்பட்டது ஸ்வதந்திரமாக இருத்தலாவது ... ... ஆரம்பமும் முடிவு ... ... இருக்கல் 26

நைதே ஸ்ருதீ ... ... ஸமீபத்தில் அர்ச்சிராதி வழி ... ... ஆனாலும் வழியை அறிந்து போகிறவன் ... ... மோஹமில்லாமல் போவான் என்பது உலகவழக்கத்தில் ... ... இவ்விடத்திலும் அப்படிப்பட்ட உபாயம் ஸம்பவிக்கும்பொழுது அந்த விடத்தில் அர்ச்சிராதி பகவானுடைய ... ... அடைவதில்லை என்பதற்கு 1 ஶ்ருத்ஶீகஸூத்ரம் என்று சொல்லி

---

1 சாரீரகஸூத்ரம் 4 2 16 ... அந்த பகவானாலே, பரகாசித பரகாசம் செய்யப்பட்ட ... வழியை உடையவனாக கொண்டு போகிறான் என்று சொன்னதாகவும்

பா] பிறகு இந்த இரண்டு அத்யாயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஸாராதி ஸாரார்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதின் பலத்தைச் சொல்லுகிறார்

வேதேஷு யஜ்ஞேஷு தப:ஸு சைவ
தானேஷு யத்புண்யபலம் ப்ரதிஷ்டம் ।
அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விதித்வா
யோகீ பரம் ஸ்தானமுபைதி சாத்யம் ॥ (௨௮)

ஸ்ரீ ராமாநுஜ அருளிச் செய்த
ஸ்ரீ பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் அஷ்டமாத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

பதவுரை] வேதேஷு—வேதங்களிலும் (அதாவது வேதங்களை ஜபம் செய்வதிலும்) யஜ்ஞேஷு—யஜ்ஞங்களிலும் தப:ஸு சைவ—தபஸ்ஸுக்களிலும் தானேஷு—தானத்திலும் யத்—எந்த புண்யபலம்—புண்ய காமங்களின் பலம் ப்ரதிஷ்டம்—சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ இதம்—இந்த சிறு சொல்லிய அர்த்தத்தை விதித்வா—தெரிந்து கொண்டு தத்—அந்த ஸர்வம்—எல்லாவற்றையும் அத்யேதி—தாண்டிச் செல்லுகிறான், யோகீ—ஞானியாகி பரம்—மேலான ஆத்யம்—அநாதியான ஸ்தானம்—இடத்தை உபைதி—அடைகிறான் ௨௮

பா] ருக்கு யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணம் ஆகிய, வேதங்களை ஆவ்ருத்தி செய்தல் யஜ்ஞம் தபஸ் தானம் செய்தல், முதலிய எல்லாப்

தா] இருக்கும் பொழுதே அப்யஸிக்கிற வழியை நடைபவனுக்கு என்று ஆராம இரண்டு வழியையும் தெரிந்து சொல்லவும் விடவேண்டிய வழியை விடுவதற்காக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—மறுபடியும் இல்லை என்று அர்ச்சிராதிசரியை சபானம் செய்வதற்குப் பலத்தைச் சொல்லி 'தத்ஸர்வம்' (ஆகையினால்) என்று அதைக் காரணமாக எடுத்துக்கொண்டு பாஸத்தை விதிப்பது பொருந்தாதாசையினால் யோகம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் த்யானம் செய்தல் மாத்திரம் சொல்லுகிறது அதைக் கபானமும் சிறு பாஸாவிதிக்கப்பட்ட அர்ச்சிராதிகதியை சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தலாகவே இருக்க வேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆகையினால் என்று ஆரம்பித்து ௨௭

புண்ணிய காமங்களிலும் என்ற பலம் சொல்லப்பட்டதோ அவை எல்லா வற்றையும் இந்த இரண்டு அத்யாயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய மஹிமையைத் தெரிந்து கொண்டே தாண்டுகிறான் இதைத் தெரிந்து கொள்வதிலுண்டான ஸந்தோஷத்தின் மிகுதியினால் அவை யெல்லாவற்றையும் த்ருணம் போல எண்ணுகிறான் ஞானியுமாகி ஞானிக்கு அடையத் தக்கதாயும் சிறந்ததாயும் முதன்மையுமான, இடத்தை அடைகிறான் 28

பரவஸ்து ராமானுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

தா] 'இதம்விதித்வா' (இதைத் தெரிந்துகொண்டு) என்று பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும் வேறு விசேஷமில்லாமையினாலும் ... இந்த இரண்டு அத்யாயங்களுடையவும் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறான் — பிறகு என்று ஆரம்பித்து வேதேஷு என்று யஜ்ஞம் முதலியவைகளுக்குப் போலவே பலத்தைச் சாஸ்த்ரங்கள் விதிக்கவில்லை ... சொல்லுகிறபடியில்லை ... யஜ்ஞம் முதலியவைகளின் பலத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் ... வேதத்தை ஆவருத்தி செய்வதும் பாபத்தைப் போக்குதல் முதலிய பலங்களைக் கொடுக்கிறது என்று ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது யஜ்ஞம் முதலியவைகளின் பலத்தைச் சொல்லுகிறபடியினால் வேதத்தை இங்கே எடுத்திருக்கிறது என்னில் இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவிக்கும் இரண்டு அத்யாயங்களின் அர்த்தமும் வேதங்களின் அர்த்தமானபடியினால் அதைத் தாண்டுகிறது பொருந்தாதாகையினால் அதிலிருந்தும் பிரித்துச் சொல்ல வேண்டியதாகும் இவை எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேதங்களை ஆவருத்தி செய்தல் என்று, சொல்லப்பட்டது ... என்கிற இடத்தில் இருக்கும் 'வ' என்பது இங்கு சொல்லப்படாததையும் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக முதலிய என்னும் பதம் ... என்கிற இடத்தில் ... என்னும் பதத்தினால் பலங்களுக்கு விசேஷணங்களான யஜ்ஞம் முதலிய புண்ணியகாமங்களைப் பொதுவாகச் சொல்லி இருப்பது, பலம் சிறந்தது என்று காட்

[illegible] யஜ்ஞம் முதலிய எல்லாப் புண்ணிய காமங்களிலும் [illegible] இந்த இரண்டு அத்யாயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட பகவானுடைய மஹிமையை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸாக்ஷாத்கார [illegible] இரண்டும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நேராகக் கொள்ளவேண்டுமென்று [illegible] [illegible] இட [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 4 [illegible]

1 அருயாஸாத வருசக [illegible] பரி கொடாதிறது? 2 புருஷஸூக்தம் 3 தைத்திரீயம் நாராயணம் 6 1 2

4 மஹாபாரதம், மௌஸலபர்வம் 5 27 அஜ்ஞம் [illegible] ஆப்ரமேயம் அளவிடமுடியாததுமான, இவ்வுடம்பு எந்த ஸ்தானம் இடத்தை (அடையும் என்று சோதத்கொள்ளவும்

5 மஹாபாரதம் ஸாந்திபர்வ மோக்ஷதர்மம் 196 31 [illegible] தாய பரமாத்மனை பகவானுடைய ஸ்தானமாய இடத்திறந்தே இந்த ஸ்வர்க்கம் முதலிய லோகங்கள், நரகங்கள்

பாத்லாதய்லாநவஸ்யவாஸோத்ந ஏனிவை முசரிய வசனாகளா இருப
பதினெட்டும் ஶ்ரீ: என்பதாக அரரியான என்ற அர்த்தம ஆகி
யில இருக்கும அதாவது சர்வமான பாடுபதை நான மறுபு
கா சொன்ன அர்த்தமொன்றில் நானாமென ஞானபடலொரு
சாரா சையிலுை புசதபலா ௧௮

ஸ்ரீமந்நிமாக மஹாதேசிகர அருளிய பாஷ்ய
சாஸ்த்ர சரிதையில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீ ஜெகந்நிவாஸார்ப்பணம் ஜெயஸிகாயந

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்

எட்டாவது அத்யாய ஸங்க்ரஹம்

ஐச்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்யபகவச்சரணார்த்திநாம் |
வேத்யோபாதேயபாவாநாம் அஷ்டமே பேத உச்யதே || 12

பதவுரை] ஐச்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்யபகவச்சரணார்த்திநாம் ஐச்வர்யம் — ஐச்வர்யம் அக்ஷர — ஜீவாத்மாவினுடைய யாதாத்ம்ய — உண்மை அதாவது கைவல்யம் பகவச்சரண — பகவானுடைய திருவடிகள், இவைகளை அர்த்திநாம் — விரும்புகிறவர்களுக்குத் வேத்யோபாதேயபாவாநாம் வேத்ய — அறியத் தகுந்தவைகளும் உபாதேய — அனுஷ்டிக்கத் தக்கவைகளுமான பாவாநாம் — வஸ்துக்களினுடைய பேத — வேற்றுமையானது அஷ்டமே — எட்டாவது அத்யாயத்தில் உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது 12

ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible], ஐச்வர்யம் [illegible] அக்ஷரயாதாத்ம்யமாவது [illegible] 1 அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் [illegible] சொல்லப்பட்ட [illegible] முதலியவைகளை அனுஷ்டிக்க [illegible] பலன்களுக்கு [illegible] பாசயம் [illegible] முதலியவைகள் ஆவா இவைகளாகிற [illegible] அதிகார [illegible] 12

ஸ்ரீ [illegible] அருளிச்செய்த

கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ [illegible] அத்யாய

[illegible] திருவடிகளே சரணம்

1 பகவத்கீதை, 8, 3

ஆராதசெலவமும ஆருயிாகா ணு மருமபயனும
பேராததனகழற கீழமரும பெருவாழசசிகளும—
சோராதுகநதவா துயமதிகொ ா பதுஞ செய வனவும
தோராவிசயனுசகுத திருநாரணன செபபி ரனே 9

ப ரை] திருநாரணன—ஸ்ரீய பதியான ாாராயணன ஆராத—தன னிலேதான பூாணமாசாத, அலலது திருபதியைப பெறுத செலவமும— ஐஸவாயததையும, ஆா—நிறைாத, உயிா ஜீவாதமாவை காணும— அனுபவிததலாகிற அரும அருமையான பயன பரயோஜனததை யும, பேராத விடடுபபிரியாத அதாவது புனராவருததி இலலாத தன தனனுடைய கழறகீழ திருவடிகளின கீழே அமரும அமாநதிருக கிற பெரு பெரிய வாழசசிகளும புருஷாாததஙகளையும சோராது விடாமல உகநதவா ஆசைபபடடவாகள, துய பரிஸுததமான மதி புததியில கொளவனவும அறியத தககவைகளையும செயவன வும செயயத தககவைகளையும தோரா தோலவியை அடையாத விஜயனுககு ஆாஜுனனுசகு செபபினன சொனனுன 9

க ரை] ஆராத பூாணமாகுத பூாண மான பூாணமாசாத எனபதி னுல, ஐஸவாயததிறகாய பகவானை உபாஸிககிறவாகளுககு அத ஐஸவாயம காமன பூணமாகாமல மோக்ஷமாயமாக அருகும எனறு வழாவது அசயயம, இருபததி முனருவது ஸலோகததில அருளிச செயதது ஜஞாானபபடுசசபபடடது அனறியே ஆராத சருபதி இல லாத, எனறு அாததம சொலலில இநதிர பதமா முதலியவாக ளின ஐஸவாயததைவிட மேலான ஐஸவாயததை பகவான கொடுபபதி னுல அவைகளை அனுபவிபபவனுக்குத திருபதி பிறபபதிலலை எனறு சாதபாயமாவதினுல, 1 கஷயிஷ்ணுதவம் எனகிற பதததின ஆருததம விவரிககபபடடது கஷயிஷ்ணுதவம் இநதிரன முதலியவாகளின போகஙகளுககு மேறபடட போகஙகளை அனுபவிககிற ஜீவன எனறு லலோ பாஷயததில அாததம அருளிச செயயபபடடது ஆருயிா ஆா பூாணமான உயிா ஜீவாதமா இஙகே பூாணமாகுதலாவது 2 யம ஐ

1 பகவதகீதை, 4 8 2 பகவதகீதை, 6 22

ஸ்தாவரஜங்கமம் ஸ்ருஷ்டிநாயகனுக்கு என்று சொல்லுகிறபடியே இந்த ஸ்ரீமானானவனை அனுபவிக்கப்புகாரால் இதைவிட மேலான பரமபோ ஜன்மமென்னாது என்று கோருதபடி ஸ்வரம் நிறைந்திருக்கை அறிகிறோமே. 1 தஹூதவைஸம் என்கிற ஸ்லோகத்தில் அருளிச்செய்த படிக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் உள்ள ஞானத்தை ஸ்வபாவமாக உடையராய் இருந்தால் அப்போது ஆத்மா ஜந்துக்களில் எல்லா வஸ்துக்களிலும் நிறைந்து என்று அக்ஷரம் சொல்லியாராக யும் அறிகிறோமே. ஏனைக்கு ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்ட சாம்யத் தக்கு வப்படுத்தாமை கிழத்தனமில்லாமை மரணமில்லாமை துக்க மில்லாமை பசியில்லாமை தாஹமில்லாமை ஸத்யகாமனாய் இருக் கை ஸத்ய ஸங்கல்பனாய் இருக்கை ஆகிய எட்டு குணங்களும் ஈச எாரூபமும் அநுபவமும் என்பதில் மிகவும் ஸாம்யப்பட்டு ஸாமாசிக்கவேண்டும் என்பது ஏற்பட்டது. இதில் மற்று பல ஊப்போல இறகும் துரகமுவரம் என்னும் கோக்ஷம் உண்டு என்று சாட்டப்பட்டது. இந்த உபலக்ஷணம் இதற்கு அப்பால் இந்த ஸல முக்கிய முற்பொருளும் உண்டு என்று சாஸ்திரம் ப வசுபரமபதியைவிட மிகவும் சிறந்த ஆகாசமாகிய அந்ததேசத்தி ராகப்பிம ரக்ஷணார் எல்லாம் பற்றவின் எதிர்ப்பார்ப்பிடியப ரைப்போல என்று பரிஹாஸம் செய்வதில்லை. பரமபதம் சோராதுக ந்தவர் என்பதினால், பகவானையும் அவனுடைய ஸ்வபாவ குணங்களை யும் அனுபவிக்கச் செய்கை, ஈசவாச்யாயிபதைமறந்து ஒரு திரு வாட்டிப்பிள்ளை பெற்றவராய் என்று விஸ்மயப்பட்ட விஸ்வா மித்திர மஹரிஷியைப்போல, 2 சால்பழ நெருப்பிழியும் கண்ணு லும் என்று முன்னடிதொடர்ந்து பிறந்தபடி இருக்கக்கண்டு கொண்டதையே பிடிக்கநிரதான்டு அவனுடைய ஸௌலப்யத்தில் நெஞ்சம் செல்லாப்பி இருப்பதே, என்கிற திருப்பாசுரத்தில் 3 'பிற வித்துயரற ஞானத்துள் நின்று, துறவிசுடர் விளக்கம் தலைப்பெய் வார், அறவனை ஆழிப்படை அந்தணனை, மறவியையின்றி மனத்து வைப் பாரே' என்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார். தூயமதி கோளவதும் என்கிற இடத்தில் புத்திக்கு தூய்மையாவது 4 'காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருத ஜ்ஞாநா: ப்ரபத்யந்தேऽந்யதேவதா:' என்று சொல்லுகிறபடியே 5 "அ

---

1 பகவத்கீதை, 8 21 2 பெரியதிருவந்தாதி 34பாட்டு 3 திருவாய்மொழி, 1 பத்து 7 1 4 பகவத்கீதை, 7 20 5 திருவாய்மொழி, 1 1 1

[illegible] அடி [illegible]
[illegible]
[illegible] 1 ஜந
[illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டது 9

ஸ்ரீ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] முற்றிற்று

[illegible]
[illegible] முற்றிற்று
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

1. பகவத்கீதை 716

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ஶடகோப ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

பா] உபாஸனம் செய்கிறவர்களின் வித்யாஸங்களைப் பொறுத்த விசேஷங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டன. இப்போது உபாஸிக்கப்படுகிற பரமபுருஷனுடைய மஹிமையையும் ஜ்ஞானிகளின் விசேஷத்தையும் தெரிவாம் நிரூபித்து பக்தியாகிய உபாஸனத்தின் ஸ்வரூபமும் சொல்லப்படுகிறது.

தா] 1 ஸ்வமாஹாத்ம்யம் மநுஷ்யத்வே பரத்வம் ச மஹாத்மநாம் । விஶேஷோ நவமே யோகோ பக்திரூப: ப்ரகீர்த்தித: ॥ [illegible] ஸாரமும் [illegible] அதை [illegible] [illegible] சொல்லுகிறார்—

உபாஸனம் செய்கிறவர்களின் [illegible] விசேஷங்களா [illegible] மஹிமையும் ஜ்ஞானி [illegible] [illegible] சொல்லப்பட்டு [illegible] இவ்விடத்தில் உபாஸ [illegible] செய்யப்படு [illegible]

1 கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 16 ஶ்லோகம்

ஸ்ரீபகவாநுவாச பகவானாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னார்

இதந்து தே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே ।
ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸேஸுபாத்

பொறாமை இல்லாத தே உனக்கு குஹ்யதமம் மறைக்க வேண்டியவைகளுக்குள் மிகவும் முக்கியமான விஜ்ஞாநஸஹிதம் விசேஷமான ஜ்ஞானங்களோடு கூடிய இதம் இந்த ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞானத்தை ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லப் போகிறேன் யத் எந்த பக்தியாகிய ஜ்ஞானத்தை ஜ்ஞாத்வா அறிந்து அஸுபாத் பாபங்களிலிருந்து மோக்ஷ்யஸே விடப்பட்டுப் போகிறாயோ

றது இந்த அத்யாயத்துக்கு முக்யமான அர்த்தம் கீழேழாவதில் உபாஸனத்தின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கவில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தால் 'தெளிவாக நிரூபித்து என்று விசேஷித்துச் சொல்லி 'பக்தியாகிய என்று சொல்லப்பட்டது இந்த அத்யாயத்திலும் மற்ற அத்யாயங்களிலும் ஜ்ஞானத்தைப் பற்றி பக்தி உபாஸனம் என்கிற பதங்கள் பர்யாயமாக இருக்கிறபடியினால் ஸப்ததியில் சொல்லப்பட்ட உபாஸனத்தின் பக்தி என்னும் பதத்தினால் விசேஷம் சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பக்தியாகிய உபாஸனத்தை என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் இதந்து தே குஹ்யதமம் என்று ஜ்ஞானத்தைப் பற்றியே ஆரம்பிக்கிறபடியினாலும் 1 'மந்மநாபவ' என்று முடிக்கப்படுகிறபடியினாலும் இடையிலும் அநேக இடங்களில் பக்தியே அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறபடியினாலும் பக்தபக்ஷமபோலிருக்கை, மிகவும் பிரியமாக இருக்கை திருநாமங்களைச் சொல்லுகை, அவனுடைய கைங்கர்யங்களில் ப்ரயத்னம் செய்கை நமஸ்காரம் செய்கை முதலிய புதிய பக்தியின் ஸ்வரூபத்தோடு கூடின விசேஷங்கள் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும் இதினால் உண்டாகப்போகிற மிகவும் சிறந்த ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் 2 'ராஜவித்யா' என்று ஆரம்பித்து இதைப் பற்றியே ஸ்தோத்ரம் பண்ணியிருக்கிறபடியினாலும் இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பம் முடிவு முதலிய அடையாளங்களினால் பக்தியின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்வதிலேயே இந்த அத்யாயத்துக்கு தாத்பர்யம் அதோடு சேர்ந்திருக்கிறபடியினால் மற்றதும் இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம்

1 பகவத்கீதை 9 13 2 பகவத்கீதை 9 2

பா] இதம மறைககத தககவைகளுககுள மிகவும சிறநததான பகதி யாகிய உபாஸனம என்று பெயருடைய ஞானததை அநத உபா ஸனததைச சேரநத விசேஷ ஞானததோடு கூட பொறுமை இலலாத உனககுச சொலலபபோகிறேன அதாவது எனனைப பறறிய மறறெலலா

தா] இதம் து — [illegible] இடத்தில் [illegible] சொல்லப்போகிற [illegible] இதுவரையில் [illegible] (இது) என்று சொல்லப் பட்டது। இவன் [illegible] என்று [illegible] ஜீவாத்மாவை உபாஸிக்கிறவன் [illegible] இவ்விடத்திலும் [illegible] என்று [illegible] [illegible] இது [illegible] [illegible] ஆத்ம [illegible] இது [illegible] விசேஷ [illegible] இவ்விடத்திலும் [illegible] சொல்லப்போகிற விசேஷ [illegible] பக்தியாகிய உபாஸனம் என்று பெயரை உடைய என்று சொல்லப்பட்டது உபாஸனத்தைச் சேர்ந்த விசேஷ ஞானத்தோடு கூட [illegible] விஜ்ஞானம் [illegible] இவ் விடத்தில் சொல்லப்பட்ட விஜ்ஞானம் [illegible] சொல்லிய விஜ்ஞானம் [illegible] விசேஷங்களைப் பற்றிய ஞானம் [illegible] விசேஷங்களைப் பற்றியது [illegible] பரத்தி [illegible] பொறுமை இல்லாமையின் [illegible] என்னைப்பற்றிய [illegible] குணங்களை [illegible] பொறுமை அல்லாமையால் [illegible] இதுவே [illegible] செய்பவன் [illegible] தெரிவித்திருக்கிறது [illegible]
3 அஸூயகாயோக்தா [illegible] சொல்லி இருக்கிறார்

---

1 சாநதோகயம 7 16 2 பகவதகீதை 7 ? 3 அஸூயகாய பொறாமைககார னுககுமாம எனனை மாதா —கொடுககாதே

பா]வங்களையும் விடச்சிறந்ததாயும் அளவிடமுடியாத விசேஷங்களை உடையதாகவுமிருக்கிற மஹிமையைக் கேட்டு இப்படிக்கே இருக்கிறது என்று நினைந்துக் கொண்டிருக்கிற உனக்குச் சொல்லப்போகி றேன் என்று அர்த்தம் எந்த ஜ்ஞானத்தை அனுஷ்டிக்கும் வரையிலாக அறிந்து கொண்டு என்னை அடைவதற்குத் தடையான எல்லாப் பாபங்க ளிலிருந்தும் விடுபட்டுப் போகிறாயோ 1

ராஜவித்³யா ராஜகு³ஹ்யம் பவித்ரமித³முத்தமம் ।
ப்ரத்யக்ஷாவக³மம் த⁴ர்ம்யம் ஸுஸுக²ம் கர்துமவ்யயம் ॥ (2)

ப[தா]ர்த்த: இதம் இது ராஜவித்யா வித்யைகளுக்குள் ராஜா (அதாவது சிறந்தது) ராஜகுஹ்யம் மறைக்க வேண்டியவைகளுக்குள் சிறந்தது உத்தமம் மிகவும் சிறந்த பவித்ரம் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடியது ப்ரத்யக்ஷாவகமம் ப்ரத்யக்ஷமாகக் கூடிய விஷயத்தை உடையது தர்ம்யம் தர்மத்தைவிட்டு விலகாதது (அதாவது மேலான (ஸாதனமையை?) கொடுக்கக் கூடியது) என்று தாத்பர்யம்) கர்தும் செய்வதற்கு ஸுஸுகம் மிக வும் ஸுகமானது அவ்யயம் அழிவில்லாதது 2

தா]த்ப: இச்லோகத்திலும் 1 ஊஹைநாதவக்ஷ்யே என்று ஆரம்பித்து ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி என்று சொல்லப்போகிறது. ப்ரத்யக்ஷாவகமம் என்பதற்கு எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷாத்காரமாகவும் ப்ரத்யக்ஷமாக வும் சொல்லப்போகிறேன் என்று அர்த்தம் எந்தஜ்ஞானத்தை அனுஷ் டிக்கும்வரையிலாக அறிந்துகொண்டு என்பதற்கு அனுஷ்டிக்க வேண் டியதைச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்ட மாத்திரத்திலே அதை அனுஷ்டித்த தினாலுண்டாகும் பலன் உண்டாகாது அல்லவா அதையில் உபாஸனத் தின் ஸ்வரூபத்தைச் சரியாகத் தெரிந்துகொண்டு அதை அனுஷ்டித்து அதின் வழியாக மோக்ஷத்தை அடையப்போகிறாய் என்று சொல்லப்படுகி றது என்று தாத்பர்யம் சாமம் முதலியவைகளில் பக்தி உண்டா வதற்குத் தடையான பாபம் போக்கப்படுகிறது பக்தியினாலோ என் னிடம் பக்தனை அடைவதற்குத் தடையான பாபங்களெல்லாம் போக்கப் படுகிறது என்று பல ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தில் என்னை அடைவதற்குத் தடையான எல்லாப் பாபங் களிலிருந்தும் என்று சொல்லப்பட்டது அஶுபம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகள் என்று பெயரை உடைய மோக்ஷத்தை உண்டாக்காத க்ஷுத்ர பலன்களுக்குக் காரணமாகிய, புண் யம் என்கிற பதத்தில் சொல்லப்படுகிற பாபங்களையும் பற்றியது என்பதும் 'எல்லா' என்கிற பதத்தில் சொல்லப்படுகிறது 1

1 பகவத்கீதை 18 67

பா] வித்யைகளுக்குள் ராஜா மறைக்கவேண்டியவைகளுக்குள் ராஜா அதுவன்றிக்கே ராஜாக்களுடைய வித்யை என்றும் சொல்லவுமாம் ராஜாக்கள் விசாலமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ள மனதை உடையவர்கள் அல்லவா ஆகையினாலே பெரிய மனதை உடையவர்களுடைய வித்யை இது என்றும் அர்த்தம் பெரிய மனதை உடையவர்களே மறைக்க

தா] மற்ற உபாயங்களைவிட இந்த உபாயத்திற்கு ஏற்றமான மேன்மையை இத ரஹஸ்யத்வத்தினாலே சொல்லுகிறார் இவ்விடம் ராஜா என்னும் பதமானது ச்ரேஷ்டத்தில் என்கிற அர்த்தத்தைப் ப்ரமாணம் சொல்லுகிறார் இருந்தாலும் 1 விசேஷவிஹித்வேஷநிஷேதமிதி' என்கிற நியாயத்தினால் பார்த்தமான முமுக்ஷுக்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் போகவேண்டியதாகும் ஆகையினால் ராஜாக்களின் வித்யை என்பதை அங்கீகரித்துவிட்டு அர்த்தம் சொல்லுகிறார் — 'வித்யைகளுக்குள் ராஜா, மறைக்க வேண்டியவைகளுக்குள் ராஜா' என்று சமஸ்தாஸமாஸத்தின் தாத்பர்யத்தை அனுஸரித்து இது சொல்லப்பட்டது பக்ஷத்திற்கு ராஜா அர்த்தமானாலும் ராஜாவாகிய வித்யை என்று சொல்லவேண்டியது அன்றிக்கே 2 ராஜதந்த என்கிற பாணினி ஸூத்ரத்தில் படிக்கப்பட்டது என்று அபிப்ராயம் வலி த்திதோதத்தம்' என்கிற இடத்திலிருக்கும் ஆதி என்னும் பதத்தின் ஆகாரத்தையே இங்கு சொல்லவேண்டியது அவசியமானதினால் இவ்விடத்தில் ராஜா என்னும் பதம் பிரசித்தம், என்னும் அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது இப்படி பரிசித்தமல்லாத அர்த்தத்தை சொல்லுகிறதினாலுண்டான வருத்தத்தைப் பொறுக்காதவராய்ச் சொல்லுகிறார் ராஜாக்களுடைய வித்யை என்று பாஹ்யமான முமுக்ஷுக்களுக்கு இதில் அதிகாரமில்லை என்று சங்கிக்கிறவர்களின் ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக (இது உபசாரமாகச் சொல்லி இருக்கிறது என்று மனதில் வைத்துக் கொண்டு) அப்படி உபசாரமாகச் சொல்வதற்கு காரணமான குணத்தைக் காட்டுகிறார் — ராஜாக்கள் என்று ஆரம்பித்து முடிந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் பெரியமனதை உடையவர்களு

---

1 பொதுவான நியாயம் விதித்து ஒருவனுக்குமாத்திரம் ஒன்றை விதித்தால் மற்றவர்களுக்கு அது இல்லை என்று தெரிகிறது இங்கே ராஜாக்களுக்குமாத்திரம் விதித்ததினால் மற்ற வர்ணத்தினருக்கு இல்லை என்பது அறியக்கடவதாகும்

2 ராஜதந்த என்று ஒருபதம் இம்மாதிரியான பதங்களுடன் ராஜபதத்தைச் சேர்த்தால் தந்தராஜ என்று வருவதற்குப் பதிலாக ராஜதந்த என்பதுபோல ராஜபதம் முன்பே வரும் என்பது பொருள்

வேணடியவைகளை மறைததலில ஸாமாதயமுடையவாகள ஆகையி
ஞல இது அவாகளாலேயே மறைககததககது என்னை அடைவதறகுத
தடையான எலலாப பாபஙகளையும போககககூடியது 'அவகமயதே
(அறியபபடுகிறது) என்னும வயுதபததியிஞலை அவகமம என்றுல
விஷயம பரதயக்ஷமாகத தெரியும விஷயததை உடையது அதாவது
பகதியாகிய உபாஸனததிஞல உபாஸிககபபடுகிற நான அபபொழுதே
உபாஸனம செயகிறவனுககு பரதயக்ஷமாகப பாாககக கூடியவனு
யை என்று ஆரமபிதது இபபடி 1 அஜ்ஞலக்ஷணமாவது சொலல
வநததியாவது சொலலவேணடும என்று பாதுபாபம முழுவதுமசெறிறுவ
அறியமுடியாததாகையினால என்று அபிபராயம இசசிரமமை ஏறபடுத
யம என்பதறகும பரயோஜனமுணடாவதறகாக உபசாரிகமான அப
சததைச காடடுகிறார— பெரிய மனதை உடையவாகளே என்று
உபாயததிறகுத தடையான பாபஙகளை நிவருததி செயயுமவைகளா
யும சிறநத பாபஙகளை நிவருததி செயயுமவைகளாயும விளஙகுபவர
கள— உததமம என்னும பதததால சொலகிறார— வததிரம என்னும
பதததின தாதபரியததைச சொலலுகிறார— என்னை அடைவதறகு
என்று ஆரமபிதது ப்ரதயக்ஷாவகமம என்கிற இடததில பரதயக்ஷ
மாகிற ஞானததைச சொலலுகிறதாக இருநதால ஞானமாகிய பொ
ருளேயாதாரையினாலும ஞானமே விஷயமாதலினால பரதயக்ஷ
மான ஞானததை உடையது என்று பஹுவரீஹி ஸமாஸம சொலவ
துமபொருநதாதாகையினாலும, அவகமம என்கிற பதததிறகு அறியபபடு
கிறவஸது என்று அாததததைச சொலலி பஹுவரீஹி ஸமாஸத
தைப பொருததச செயகிறார— அவகமயதே என்று ஆரமபிதது
இதுவரையில உபாஸனம என்பது இடைவிடாமல சிநதிதது
கொணடு இருபபது ஆகையினாலும, உபாஸிககபபடுகிற வஸது பரத
யக்ஷமாகத தெரியாது என்று ஸமருதியில சொலலி இருபபதினாலும
பரதயக்ஷமான வஸதுககளுககு பகதியில ஸமபாதிககபபடு
வதாலும என்கிற ஆக்ஷேபஙகளுககு ஸமாதானம சொலலுகிறார —
அதாவது என்று ஆரமபிதது 2 பகத்யாத்வநந்யயாஶக்ய என்கிற
முதலியது இபபேர்பபடடதுககு அபபொழுதே என்று ஸமபாவ
திததுணடாயிருபபது சொலலபபடடது தானே பரயோஜனமாக இரு
பபவைகளுககு வேறு பரயோஜனஙகளுககு ஸாதனமாக இருககமுடியா

1 அஜ்ஞலக்ஷணம முதலாவதும 107 வது பககததின புடநோடடைபபார்
கக கௌணீ வருததியாவது ஒன்றின் குணம மறறொன்றில இருககுமாயின இதை
அதுவாகவே சொலலுதல 2 பகவதகீதை 11 54

இருக்கையை அடைகிறேன் என்று ஆத்தம் அப்படிக்கிருந்தாலும் தாம
த்தைவிட்டு விலகாதது தாமம் என்பது நன்மைக்கு ஸாதனமாக இருப்
பது ஸ்வரூபத்திலேயே மிகவும் ப்ரியமாகையினாலும் அப்படியேன்
னுடைய ப்ரத்யக்ஷத்தை உண்டாக்கிறபடியினாலும் தானே நன்மையாக
இருந்தாலும் மேலான நன்மையாயும் அழிவில்லாததாயும் இருக்கிற
என்னை அடைவதற்கு ஸாதனம் என்று ஆத்தம் ஆகையினாலே ஸ்ூக

---

*சிற காமமாக இருந்தால் பொருந்தாது என்கிற அபிப்ராயத்தில்
சொல்லுகிறார் — அப்படிக்கிருந்தாலும் என்று 1 யஜுர் வஸ்துஷு ந்யாய
உந்வெதெ என்கிற ஸூத்ரத்தை அனுஸரித்து, யஜு என்னும்
பகஷிறகு ஆத்தத்தைச் சொல்லுகிறார் —* தாமத்தைவிட்டு
விலகாதது *என்று அபிப்ராயத்தை விவரணம் செய்கிறார் —
'* தாமமேன்பது *என்று* ஆரம்பித்து *பாதி என்னும் ஆத்த
முடைய யுக்தியைச் சொல்லுகிற சாதுவினாலே சரணம் என
னும் ஆத்தத்தைச் சொல்லவதாகச் சாமம் என்னும் பதம் ஏற்பட்டது
என்று ஈரபாம் பெரியோர்களாலும் ' யஜுஉத்யுவஸம் ஹா
யெஜுபயெ ப்யஸாஹாஷணா। தக்ஷஜுவக்ஷவாஷ்யாயஜுதிரா ஹெவணவிவக்ஷ
யா என்று சொல்லப்பட்டது அது காரணமைக்கு செவிடத்தில் கு
விர அதுவும் சொல்லப்படுவதாலும் 3 ஜுக்தி கெவல்ய நிவஜுாணஶ்ரெ
யொநிஶ்ரெயஸாம்ருதம் என்று நிகண்டுவில் சொல்லி இருக்கிறபடியி
னாலும்* மேலான நன்மையாயும் *என்பவை முதலானது சொல
லப்பட்டது —* ஆகையினாலேயே *என்பதற்கு தன்னுடைய ஸ்வ
ரூபத்தினாலும், என்னுடையப்படுகிற வஸ்துவினாலும் ப்ர
யோஜனமாக இருக்கிறபடியினால் என்று ஆத்தம் ' ஸுதுஜுஂ
ஸுஂஸுஂவஂ என்பதற்குச் செய்யும் பொழுதே ஸுகமாக இருக்
கிற என்று ஆத்தம் செய்தபின்பு ஸுக முண்டாகிறது என
கிற ஆத்தம், என்கிற பரமதத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லு*

---

1 வ்யாகரணம் அஷ்டாத்யாயீ 1 4 92 தாம பசி ஆத்த ந்யாய இவைக
ளோடு விடுபடாத என்னும் ஆத்தத்தில் ய என்பதுவரும் காமய பதய
முதலியன

2 காம இதி தாமம் என்கிற உபஸமஹாராயே லக்ஷ்யத்தில யத ஈக ஶ்
ரெயஸகராவாஷணம் நன்மையைக் கொடுக்கிறதென்று சொல்லி இருக்கிறதோ
அது தாமபத வாசயாத்தக நிருபணவிவக்ஷயா தாமம் என்னும் பதத்திலே
சொல்லப்படுகிற ஆத்தத்தை நிரூபிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினால்

3 நாமலிங்கானுஶாஸனம் முதல்காண்டம் தீவாக்கம் 46 ஶ்லோகம், இந்த
முக்தி கைவல்யம், நிர்வாணம் ஶ்ரேயஸ் நிஶ்ரேயஸம் அம்ருதம் முதலிய பதங்
கள் மோக்ஷத்தைச் சொல்லுமவை

மாகச் செய்யக்கூடியது அதாவது மிகவும் ப்ரியமாய் அனுஷ்டிக்கத் தகுந்தது அழிவு இல்லாதது என்னை அடைதலாகிய பலத்தைக் கொடுத்தும் தான் ரஸிக்கிறதில்லை அதாவது இப்படிப்பட்ட உபாஸனத்தைச் செய்தவனுக்கு என்னைக் கொடுத்த பிறகும் நம்மால் இவனுக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லையே என்று எப்பொழுதும் எனக்குத் தோன்றுகிறது (2)

அச்ரத்ததாநா: புருஷா தர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப।
அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி ॥

ப. உரை] பரந்தப சத்ருக்களை ஜயிக்கும் ஸ்வபாவமுடைய அர்ஜுன அஸ்ய இந்த தர்மஸ்ய தர்மத்தின் விஷயத்தில் அச்ரத்ததாநா: ச்ரத்தை இல்லாத, புருஷா: புருஷர்கள் மாம் என்னை அப்ராப்ய அடையாமல் ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி மருத்யுவாகிய ஸம்ஸாரத்தின் வழியில் நிவர்த்தந்தே எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள் 3

பா] மிகவும் ப்ரியனான என்னைப்பற்றியதாகையினாலே தானும் மிகவும் ப்ரியமாகவும் சிறந்த ஸ்ரமையாகிய என்னை அடைவதற்கு ஸாதனமாக

தா] சிறா— ஸுஸுமாகச் செய்யக்கூடியது என்று 'ஸு' என்னும் உபஸர்க்கத்தினுடையவும் 'ஸுக' என்னும் பதத்தினுடையவும் அபிப்ராயத்தை விருத்தும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— மிகவும் என்று ஆரம்பித்து ஸ்வரூபத்திலும் விஷயத்திலும் மிகவும் அத்யந்த ப்ரிய இதுவாய் ... அனுஷ்டிக்கத் தக்கது என்று அர்த்தம் [illegible] அதின் ப்ரயோஜனத்திற்குச் ... செய்யக்கூடியதல்லவா? இதுபோலவே ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடியதாக இருந்தாலும் பலத்திலும் ... செய்யப்படுகிறதில்லை மோக்ஷமாகிய பலமும் இருக்கப்போகாது என்று இதன் மேன்மையைச் சொல்லுகிறது— அவ்யயம் என்னும் பதம், என்கிற அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறார்—'அழிவில்லாதது' என்று அதை விவரிக்கிறார் என்னை அடைதலாகிய என்று ஆரம்பித்து ... இதைவிட வேறும் மேலானதாயும் ... ப்ரயோஜனம் என்ன என்று அபேக்ஷையில் வரிவின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறார்— இப்படிப்பட்ட என்று ஆரம்பித்து (2)

... ப்ரகாசிப்பதாகையினால் ஜ்ஞானமும் அனுஷ்டானமும் இல்லாவிடில் மோக்ஷம் கிடைக்காது என்று ... லோகத்திலும் ப்ரயோஜனமில்லை ... இதை எல்லோரும் அனுஷ்டிக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணத்தையும் சொல்லிக்கொண்டு[1] மோக்ஷத்திற்கு வேறு வழி இல்லை என்று அர்த்தமான ப்ரக்ருதி வாக்யத்தை இந்த ஸ்லோகத்தில் விவரிக்கிறார்—

1 புருஷ லக்ஷணம்

[illegible] அடைாது, [illegible]

[illegible] போமுதும் [illegible]

[illegible]

[illegible] நெருப்புராசிய [illegible]

[illegible]

[illegible] போமுதும் [illegible]

[illegible]

பா] இப்பொழுது அடையப்படுகிறவனாகிய என்னுடைய மற்றொருவரா லும் நினைக்கமுடியாத மஹிமையைக் கேள் 4

உயாததஉி஢ம் ஸவவும் ஜமஉவ்யக்தஉூதிநா ।
உஸ்ஸூாநி ஸவவுஹஉதாநி நவாஹஂதெஷ்வவஸ்திதः ॥ (4)
நவ உஸ்ஸூாநி ஹஉதாநி வஶ்யெஉெயாமமெஶ்வரம் ।
ஹஉதஹுஙவ தாஹஉதஸ்ேயா உஉாத்மா ஹஉதஹாவந ॥

ப ரை] உ஢ம் இந்த ஸவவும் எல்லா ஜமஸ் லோகமும் அவ்யக்தஉூதிநா பரகாஶமில்லாத ஸ்வரூபத்தை உடைய உயா என்னால் ததம் வ்யா பிக்கப்பட்டது ஸவவுஹஉதாநி எல்லா ப்ராணிகளும் உஸ்ஸூாநி என் னிடத்திலிருக்கின்றன அஹம் நான் தெஷு அந்த ப்ராணிகளுக்குள் நாவஸ்தித இருக்கவில்லை ஹஉதாநி அந்த ப்ராணிகள் நவஉஸ்ஸூாநி என்னிடத்திலிருக்கவுமில்லை மெ என்னுடைய ஐஶ்வரம் பகவானென எனக்கே அஸாதாரணமான யோகம் ஸ்வபாவத்தை, வஶ்ய பார் (நான்) ஹஉதஹுத் எல்லா ப்ராணிகளையும் தரிப்பவன் நஹஉதஸ்ஸ்ம் — அந்த ப்ராணிகளுக்குள்ளிருப்பவனல்ல உஉ என்னுடைய ஆத்மா ஸங்கல்பமா னது ஹஉதஹாவந எல்லா ப்ராணிகளையும் தாங்குவதும் நியமிப்பதும்

தா] இப்படி இரண்டு அத்யாயத்திற்கு முக்யமான ஆஸகமாகிய உபாஸ னத்தின் மஹிமை சொல்லப்பட்டது பிறகு இதனால் அடையப்படு கிறவனுடைய மஹிமையைக் கொண்டும் அதுவே உறுதி செய்யப்படு கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'இப்பொழுது *என்று ஆரம்பித்து* உ஢ம்ஸவவும் *(இந்த எல்லாம்) என்று சொன் னது ப்ரமாணத்திலேற்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்*— சேதனம் அசேதனமாகிய *என்று சொல் லப்பட்டது* அவ்யக்தஉூதிநா *என்று விசேஷணத்தை சொல்வ தால் இந்த இடத்தில் உபயோகம் இல்லாததால் ஸ்வரூபத் தைப்பற்றி தான் உபசாரமாகப் ப்ரயோகித்திருக்கிறது என்று காட்டுவ தற்காக*— ப்ரகாஶம் சேப்படாத ஸ்வரூபத்தை உடைய *என்று சொல்லப்பட்டது ஆகாஶம்போல உள்ளிருப்பது மாத்திரமாகிய வ்யாபித்திருக்கையை விலக்குவதற்காக, அனேக ப்ரமாணங்களிலே ற்பட்ட வ்யாபித்திருக்கையின் மாதிரி* உயா *என்பதினால் அபிப்ரா யத்தில் சொல்லப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார்*—'அந்தர்யாமியாக

பா] சேதனம அசேதனமாகிய இநத லோகமெலலாம ப்ரகாசம செய யபபடாத ஸவருபததை உடைய அநதாயாமியாகிய எனனலே இநத லோகததைத தரிபபதறகாகவும நியமனம செயவதறகாகவும வயாப்தி யாகி இருநதுகொணடு வயாபிககபபடடது என்று ஆததம அபபடி யே அநதாயாமி பராஹமணததில | எவன பரதிவியி லிருநதுகொணடு எவனை பரதிவீ தெரிநதுகொளளவிலலையோ, | எவன ஆதமாவி லிருநது

என்று [illegible] வயாபிதது இருபபதறகு ப்ரயோஜனத தையும காரணததையும காடடுகிறார் ‘இநத லோகததை என்று ஆரமபிதது [illegible] வேறுபட்ட அசேதனங்களை [illegible] தரிபபதும நிய மிபபதும என்பது ஸருதியில சொலலபபடுகிறது [illegible] [illegible] முனனமே சொலலபபட்டது இவை [illegible] என்பதிலே [illegible] ப்ரகாசம செயயபபடாத [illegible] உடையவனாயும நியமிக கிறான் [illegible] வயாபிதது [illegible] ஸருதியில சொலலி [illegible] — அபபடியே என்று ஆரமபிதது [illegible] இருக்கிறது [illegible] அசேதனங்களையும குறிபபதறகாக [illegible] வயாபிதது இருபபதை காரணமாக [illegible] ‘ஏதாஷடி’ என்பதிலே லோகம [illegible] [illegible] என்பது [illegible], என்கிற அபிப்ராயத்தி னால சொலலுகிறார் — ஆகையினால, என்று ஸ்ரீ விஷணுபுராணம முதலிய இடங்களில எலலா வஸதுககளும பகவானுடைய விக்ரஹத தை அடைநதிருக்கினறன என்பதும சொலலபபடுகிறது இவவிடத திலே வெளியில ஸவருபததில [illegible], என்று சொலலபபடுகி றது ஆகையினால [illegible] இவை என்று தெரி விபபதறகாக ‘அநதாயாமியாகிய என்னிடததில’ என்று சொலலபபட டது இவை தரிபபதும நியமிபபதும வயாபிதது இருபபதுடன கூடவே ஸருதியில சொலலபபடடிருக்கிறது என்று சொலலுகிறார் — ‘அநத அநதாயாமி பராஹமணததிலேயே’ என்று அவனுககு வசப பட்ட ஸதிதியும அவன நியமிககிறான என்பதறகு அவனுககு வசம

---

† ப்ருஹதாரணயகம 5 7 3

‡ ஸதபத ப்ராமமணம, மாதயம தினபாடம, 11 6

கொண்டு அவனை ஆத்மா தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ என்று ஆத்த முராள வாக்யத்தில், சேதனம் அசேதனமாகிய வஸ்துக்களின் கூட்டங்களிலே பார்க்கப்படாத அந்தர்யாமியினலே அந்தந்த இடங்களில் வ்யாபரிக்கப்பட்டமை சொல்லப்பட்டது ஆகையினலே எல்லா ப்ராணிகளும் அந்தர்யாமியாகிய என்னிடத்தில் இருக்கின்றன அந்த அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்திலேயே † எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ, எவன் ப்ருதிவியை உள்ளிருந்துகொண்டு நியமிக்கிறனே ‡ 'எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ! எவன் ஆத்மாவை உள்ளிருந்துகொண்டு நியமிக்கிறனே என்று ஆத்தமுராள வாக்யத்தில் ஶரீரமாக இருந்துகொண்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதை வைச சொல்லுகிறபடியினலே அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸத்தியும் அவன் நியமிக்கிறன் என்பதும் அவனே ஶேஷீ என்பதும் சொல்லப்பட்டன நானே வேனில் அவைகளுக்கு வஶப்பட்ட ஸத்தியை உடையவன் அல்ல

ப்பட்ட ஸத்தியும் ப்ரவ்ருத்தியும் என்று அர்த்தம் இவைகள் ஶரீரம், அவன் இவைகளை ஶரீரமா உடையவன் என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினலே, அவன் தரிக்கிறன் என்பதும் அவனே ஶேஷி என்பதும் சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறன் — ஶேஷியாக இருக்கையும் என்று ஸ்வாதந்த்ர்யம் '(இவை எல்லாம் என்னுல் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லி உடனே ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித (நான் அவைகளுக்குள் இருக்கவில்லை) என்று சொல்லி இருப்பது ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாக இருக்கிறதே 'எவன் ப்ருதிவியில் இருந்துகொண்டு என்று ஆத்தமுராள ஶ்ருதிவாக்யம் ப்ருதிவியவைகளுக்கும் விருத்தமாக இருக்கின்றதே? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறன் — நானே வேனில் என்று ஆரம்பித்து ஸ்வஸ்மிந்நேவ ஸ்திதி என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விவரித்திருக்கிற ஸ்திதி இங்கே மறுக்கப்படுகிறது 1 'பகவானே எதில் ஆதாரப்பட்டவனாக இருக்கிறான்? என்றால் ஸ்வமஹிமையிலே என்று விதத்த ஸமாதானமாக 2 தன்னுடைய ப்ரபாவத்திலேயே இருக்கிறன் அன்றிக்கே ஒரு ப்ரபாவத்திலுமிருக்கவில்லை என்றும் ஆத்தமுராள வாக்யம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறதல்லவா என்று தாத்பர்யம் ஸ்ரீமத்

† ப்ருஹதாரண்யகம் 5 7

‡ ஶதபதப்ராஹ்மணம் 14 6

1 சாந்தோக்யம் 7 24 1

2 ப்ருஹதாரண்யகம் 1 2 1

அதாவது என்னுடைய ஸ்வரூபம் நிற்பதற்கு அவைகளால் ஒருவித உப காரமுமில்லை என்று அர்த்தம். அந்தப்ராணிகள் என்னிடத்தி லிருக்கவு மில்லை ஜலம் முதலிய வைகளைக் குடம் முதலியவைகள் போல நான் அவைகளைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவனுமல்ல மற்றெப்படியென்னில்' என னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே வேரூன்றிட்டதிலும் ஸம்பவிக்காத எனக் கே அஸாதாரணமும் ஆச்சர்யமுமான யோகத்தைப்பார் என்ன

[illegible] — என்னுடைய இருப்புக்கு [illegible] ஒரு [illegible] அகருஷ [illegible] (என்னி [illegible]) [illegible] என்று ஆக்ஷேபிக்கு [illegible] — ஜலம் முதலிய வைகளை [illegible] இவ்விடத்திலப்படி இல்லை [illegible] — [illegible] என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் என [illegible] ஆச்சர்ய [illegible] இல்லை என [illegible] ஸாதாரண [illegible] 'பச்ய' [illegible] ஆச்சர்யம் என [illegible] சொல்லுகிறார் — (வேரூன்றிட்டதிலும் [illegible] யோகலக்ஷணவாக்யம் [illegible] யோகம் (என்னுடைய யோகத்தைப்பார்) என [illegible] ஸ்வரூபமே சொல்லத் [illegible] — 'என்னயோக மென்னில [illegible] ஸங்கல்பம் [illegible] இருப்பதனால் ஸஹ்யம்(நான்)என்பதே விசேஷ

1 [illegible] 3 [illegible] 10) யோகம் என்று [illegible] உபாயம், ஸம்பந்தம், த்யானம், யுக்தி இவைகளைச் சொல்லும்

யோகம் என்னில்? எல்லாப்ராணிகளையும் தரிப்பவன் நான் அவை களால் எனக்கு ஒருஉபகாரமும் இல்லை என்னுடைய மனஸ்ஸாகிய ஸங்கல்பமே எல்லாப்ராணிகளையும் தாங்குவதும் நியமிப்பதும் (1)

ஷயமாகச் சொல்லப்பட்ட வேண்டியது அன்றிச்சே க்ஷேத்ரஜ்ஞ தஹாவந் என்கிற இடத்திலே போல க்ஷேத்ரஜ்ஞ என்று சொல்லப் பட்ட ஸங்கல்பமே விசேஷமானதும் அதினால் கிடைத்த ஆகா சைச் சொல்லி யிருக்கிறதாகவுமாம்— எல்லாப்ராணிகளையும் தாங் கிறவன் நான் என்கிற முன்னியது ஆத்மா என்று விசேஷி சொன்னது பரிஸ்வரப்ரவிதியின் ந்யாயத்தை அநுஸரித்து இவ ரவிர மற்றொரு பதார்த்தைச் சாரமில்லை என்று மற்றப்பக்ஷ என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—ஸங்கல்பமே என்று ஆத் மா (என்னுடைய ஆத்மா) என்று தன்னைவிட வேறாகச் சொல் லியிருப்பதின் ஸ்வாரஸ்யத்தினால் — ஆத்மா என்னும் பதத்தி னால் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'மனஸ்ஸாகிய ஸங்கல்பமே' இதனால் லோகாசார்யன் ஜ்ஞானத்தை அனுஸரித்துச் சொல்லும் மு வைதிக கூட்டத்தில் என்னைப்பற்றி ஆச்சர்ய இருக்கை ஆரோபணம் செய்துகொண்டு சொல்லியிருக்கிறார் என்று சாரி யாய்ச் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரகாசிக்கப்பட்டது மனஸ்ஸிலே ஸ டாரப்படுவதாக வேறு இடங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற ஸங்கல்ப மே இவ்விடத்தில் மனஸ்ஸைச் சொல்லுகிற ஆத்மா என்னும் பதத்தி னால் சொல்லப்பட்டது அன்றிக்கே இவ்விடத்தில் ஆத்மா என் னும் பதம் ஸங்கல்பம் என்கிற தன்மையுடைய மனஸ்ஸைச் சொல்லுகி றதாகவுமாம் 1 உந்மேஷமாத்ர ஸ்ருஷ்டிம் என்கிறவசனமும் 2 ஆத்மாவா மம (இப்படி) ஆகாசடேவ என்று மனஸ்ஸைச் சொல்லுகிறதி தும் ஸ்ருதிவாக்யம் முதலிய ப்ரமாணங்களிலிருக்கிறபடியினால் இந்த அர்த்தத்தை ஞாபகப்படுத்துவதற்காக— மனஸ்ஸாகிய என்கிற பதம் தரிப்பதும் நியமனம் செய்வதுமே ஈச்வர பரஸ்வாதீனப்ப படியினால் அடுத்த ச்லோகத்திலும் சொல்லப்போகிறபடியினால் ஸ்ருஷ்டிப்பதை அடுத்த ச்லோகத்தில் சொல்லப்போகிறபடி யினால் பகவானுக்கு வசப்பட்ட ஸ்திதியையும் நியமிக்கப்பட்டிருப் பதையும் குறிக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — தரிப்பதும்நியமிப்பதும் என்று அன்றிக்கே ஸர்வதஸ்ருஷ்டஸர்வதரு என்பதற்கே இது அர்த்தமாகவுமாம் (1)

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 5 22 15 மனஸ்ஸுமனஸ்ஸினாலேயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி யும் லோகங்களின் ஸ்ருஷ்டியை (செய்கிறான்) என்று சோதித்துக்கொள்ளவும்

2 பாஹதாரண்யகம் 1 2 1

பா] இவையெலலாம தனககு வஶபபடட ஸததி பரவருததி இவை களையுடையது எனபதறகு உதாஹரணம சொலலுகிறா —

யதாகாஶஸ்திதோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ மஹாந்।
ததா ஸர்வாணி பூதாநி மத்ஸ்தாநீத்யுபதாரய ॥ (௬)

ப ரை] மஹாந் பெரிய வாயு: காறறு யதா எபபடி ஆகாஶஸ்தித ஆகாசததில இருநதுகொணடு ஸர்வத்ரக எலலாஇடததிலும ஸஞசரிககிறதோ ததா அபபடியே ஸர்வாணி எலலா பூதாநி பராணிகளும மத்ஸ்தாநி எனனிடததிலிருககினறன, இதி எனறு உபதாரய தெரிநதுகொள

பா] ஆதாரமிலலாத ஆகாசததில பெரியகாறறு இருநதுகொணடு எலலாவிடததிலுமஸஞசரிககிறதோ, ஆதாரமிலலாதஆதககாறறு எனககுவஶபபடட ஸததியையுடையதுஎனறு எபபடி அவஶயமாய ஒபபுககொளளவேணடியதோ எனறுலேயே தரிககபபடுகிறது எனறும தெரிநதுகொளள

தா] இாசலோகததில எனனிடததில எலலாபராணிகளுமிருபபதறகு, ஆதாரததில காறறு இருபபது உதாஹரணமாகச சொலலபபடுகிறது எனறு சிலா சொனனாாகள அது யுககமலல எனனில ஆகாசததிறகு காறறைத தரிதது பிரயதனம செயயும தனமையும தரிககும தனமையுமிலலாமையாலும அபபடிபபடட ஸாமாததியம இநத ஶ்லோகததில பராணிகளைபபடிருககிறபடியாலும இதறகு உதாஹரணம காடடுவதறகாக இந்த ஶ்லோகம எனபதே உசிதமான பொருளாகும, எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— இவையெலலாம எனறுாமபிததது ‘ஆகாஶஸ்தித ஸர்வத்ரக’ (ஆகாசததிலிருநது,எலலாஇடததிலும ஸஞசரிககிறதோ) எனறு பதஙகளினால பரமாததமாவேயே சகதிககு ஆதாரமாயிருககையும, பிரயதனம செயபவனாயிருககையும சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— ஆதாரமிலலாத ஆகாசததில எனறு பெரிதாயிருககையும பறறுவாசமான இபபடிச செயயமுடியாது எனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலபபடடது அபிபராயததினதும உதாஹரணததின மாததிரையை விசதபபடுததுகிறா— ஆதாரமிலலாத ஆதககாறறு எனறுாமபிதது எபபடி ஆதாரமிலலாத ஆகாசததில பக்ஷியின ஶரீரம முதலியவைகள ஒருவித சேதனனால அதிஷடானம செயயபபடுகிறதோ அபபடியே காறறு முதலியவைகளும, எனறு தாதபாயம ‘அவாககளால பாாககபபடாத’ எனபதினால நமககுத தெரியாமையினால அபபடியிலலை எனறு சொலலுவதை நிராகரிபபதறகாக, கீழககொலலிய ஶருதி முதலியவை

படுகிறதோ இப்படியே எல்லாப்பிராணிகளும் அவைகளால் பார்க்கப்படாத என்னிடத்தில் இருக்கின்றன என்னாலேயே தரிக்கப்படுகின்றன என்று தெரிந்துகொள். இப்படியே வேதம் தெரிந்தவர்கள் ஜ்யோதீம்ஷ்யஸ்ய ஸந்திவ்ருத்திரிநோவிஹாஷ ஸூர்யாதிநிவாயேயா । விஷ்ணு ஷிமம்ஸோமதி ஸ்ஷணஸ்ஸோவிஷோவிஷ்ணுவிஷ்ணு வஹவஷ்ரோயா ॥ என்று சொன்னார்கள். ஜ்யோதி என்பதற்கு வேறொருவருக்கும் ஸாதாரணமாகாத விஷ்ணுவினுடைய பெரிய ஆச்சரியங்கள் என்று அர்த்தம் † ஏகாக்ஷரியே இந்த அக்ஷரத்தினுடைய நியமனத்தில் ஸூர்யன் சந்திரன் இவைகள்

சரிவேறபட்ட பாரசகதசாமைபச சாட்டியிருக்கிறது பகவான் பற்றிய அனுமானத்தை ரூபபுரசொர்ணசவர்களுக்கு இரண்டு உண்டாகும் ஸமம் சாட்டுவது எப்படிப்பொருந்தும்? என்று ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமா தானம் சொல்லுகிறார்—இப்படியே என்றாரம்பித்து வேதம் ஸமு ஸரித்தத்தான இப்படிக்கு ஸமபவிக்கும் என்கிற ப்ரஸித்தி சாட்டுகிற தென்று தாத்பர்யம். வேதம்தெரிந்தவர்கள் என்பதினால் அவர்களால் அதப்பனம் செய்யப்படுகிற வேதத்தின் அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் என்பது காட்டப்பட்டது. நமபோலியர்களுக்கு தெரியாதவர்கள் உத்தாரசைக்கருவிகள் பரமயாஜனஸர் இவை முதலியவை யுடைய ஓரக்ஷணகாலத்தில் எல்லாதிக்குகளிலும் பரவுகிற வைரங்கள் உண்டாகுதல் எல்லா லோகங்களையும் மிதக்கச் செய்யக்கூடிய ஸமுத்திரத்தின் அகாசத்தையாவிக்கிறம் சிறு ஜலங்கள் ராத்ரியில் சில அடங்கிய திருமபுகல், ஒரேவிதமான ஏற்பாடுடையதுடையு கலி களின் வருகதி குறைவு, நுணிகள் உயர் துதோன்றுதல் முதலியவை; சந் திரனுடைய பிரிவுகள் இவ்விதமாகவரும் என்று நமமால் யோசிக்க முடியாததாய் புல், மலை மரங்களின் உடம் இவைகள் எல்லாம் முறிக்கக்கூடிய பெருங்காற்றுமுதலியவைகள் உண்டாகுதல் முதலியவை; ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய வெளிச்சமுள்ள வஸ்துக்களொன்று மில்லாத மழைக்காலத்தில் ராத்திரிகளில் முன்பின் சிமிழ்களில் தெரி யாத மின்னல்களின் பிரிவுகள் ஆதாரமில்லாத ஆகாசத்தில் மிகவும் பெரிதான ஸூர்யமண்டலம் ஒரேவிதமான ஏற்பாடுகளுடைய பகல், இரவு மாஸம் அயனம், வருஷம் முதலிய வைகளைக் காட்டும்படி ஸஞ் சரிப்பது, இப்படிப்பட்ட இன்னும் சில பரிவேஷம் காரணம், பச்சையில், கல்மழை, மேகத்தின் காஜனம் இடிவிழுதல், பூசம்பம் காற

‡ மனுஸ்ம்ருதி 18

தாஙகபபட்டவைகளாக நிறகினறன என்றும இநதப பகவானிடததி
லிருநது பயததினால காறறுவீசுகிறது பயததினால சூரயன உதயமாகிறான
அகனியும இநதிரனும இவனிடததிலிருநது பயததினால (தனதனகாரியங
களைச செயகிறாரகள) என்றும ஆததமுனனவாகயம முதலியவைகளும
ஶருதியிலிருககினறன

பா] மறறொன்றையும அபேக்ஷிககாத பகவானுடைய ஸஙகலபததினால
எலலா வஸதுககளுடையவும ஸததிதியும பரவருததியும உணடாகிறது
என்று சொலலபபட்டது அபபடியே அநதபபகவானுடைய ஸஙகலபத
தினாலேயே எலலாவஸதுககளுடைய உதபததியும லயமும உணடாகிற
து என்று சொலலுகிறார —

ஸர்வபூதாநி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம்|
கல்பக்ஷயே புநஸ்தாநி கல்பாதௌ விஸ்ருஜாம்யஹம் || (7)

பதவுரை] கௌந்தேய அர்ஜுன ஸர்வபூதாநி எலலாபபராணிகளு
ம் கல்பக்ஷயே கலபம முடியுமபொழுது மாமிகாம் என்னுடையதான
ப்ரக்ருதிம் மூலப்ரக்ருதியை யாந்தி அடைகின்றன தாநி அநதபபராணிக
ளையே கல்பாதௌ கலபததினாரமபததில புந: புந: மறுபடி மறு
படியும் அஹம் நான் விஸ்ருஜாமி அநேகவிதமாக ஸ்ருஷ்டிககிறேன (7)

நின் [illegible] முதலிய பிராம் ஆமஸாயமான ஸ்வபாவமுமை யள்ள
வரும் எலலாவற்றினும் வியாபிததவனும் எல்லா மசக்தியையுமுடை
யவனுமிருக்கிற விஷ்ணுவினுடைய விசித்திரமான வஸ்துக்களை
ஸ்ருஷ்டித்த [illegible] ஸ்திதியும் உண்டான [illegible] இருக்கவேண
டும் [illegible] இச ஸர்வாதிருக்கு அநகம் ஊயா என்றும் [illegible]
பொய [illegible] சொல்லுகிறது என்பதை [illegible]
[illegible] சொல்லுகிறார் விஷ்ணுவினுடைய அநுக்ரமபிததுப் பொது
வான ஸமபாரம் [illegible] பட்டதாயிருக்கை ஆகிற விசேஷத்தில
முடிவாகிறது, என்று தெரிவிக்கிறார் 'இப்படியே வேதம் தெரிந்த
வாகள் சொலலுகிறாரகள் என்பதினால அபிப்ராயததில சொல்லபபட்ட
அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் — ஓ **காரகியே** என்று நியமனமாவது
இவவிடத்தில ஒருவிதமான ஸஙகலபம—

பா] ஸ்தாவரம் ஜங்கமங்களாகிய எல்லா ப்ராணிகளும் தமஸ்ஸு என்னும் பதத்தினால் சொல்லக் கூடியதாயும் போருபம் இவைகளால் பிரிக்க முடியாததாயும் எனக்கு ஶரீரமாகவும் இருக்கிற ப்ரக்ருதியை ப்ரஹ்மாவின் ஆயுஸ்ஸு முடிவு பெறும் காலத்தில் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் அடைகின்றன. அந்த ப்ராணிகளையே கல்பத்தின் ஆரம்பத்தில் மறுபடி

தா] இவ்விடத்தில் ப்ரளயத்தையில்லாத ஸ்ருஷ்டியையும் ப்ரளயத்தையும் சொன்னதற்கு ஸங்கதி சொல்லுகிறார்— மற்றொன்றையும் என்று ஆரம்பிக்கும் ப்ரவ்ருத்தியும் என்பது ஏற்பட்ட ஆக்ஷேபத்தை சொல்லி இருக்கிறது. மாமிகாம் (என்னுடையதான) என்பதினால் ஶேஷம் என்பது ஏற்பட்டது. அதுவும் ஶரீரமாக இருப்பதினால் என்று [1] "யஸ்ய அவ்யக்தம் ஶரீரம்" என்று ஆரம்பித்து ஸ்ருதிவாக்யத்தினால் அறியப்பட்டது. ஆகையினால்— எனக்கு ஶரீரமாகவும் இருக்கிற என்று சொல்லப்பட்டது. ஸ்வஸம்ஹிதா என்னும் பதத்தினால் காரணத்தை உடைய ஸர்வவஸ்துக்களும் சேர்ந்து சொல்லப்பட்டபடியினால்— தமஸ் என்கிற பதத்தினால் சொல்லக்கூடியதாயும் என்று சொல்லப்பட்டது. [2] தமஸ் ஏகீபவதி என்று [illegible] காட்டி இருக்கிறது— பேருமிவைகளினால் பிரிக்க முடியாததாயும் என்று ஸ்வஸம்ஹிதா என்னும் பதத்தினும் 'ப்ரக்ருதிம் யாந்தி' என்று சொல்லி இருப்பதினும் மற்ற பாஷ்யம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— ப்ரஹ்மாவின் ஆயுள் முடிவுபெறும் காலத்தில் கல்பக்ஷயே என்பதற்கு, ப்ரஹ்மாவின் கடைசியான தினம் முடியும் பொழுது என்று அர்த்தம். அவாந்தர கல்பங்களின் முடிவில் என்றும் சொல்லலாம். அதுவுமன்றி, இவ்விடத்தில் கல்ப என்னும் பதம் ப்ரஹ்மாவின் ஆயுளைச் சொல்லுகிறது. [3] ஸம்ஹர்த்தா ச ஸ்வயமேவ ஹரி: [4] ஏகோ ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரம் கரோதி என்றிவை முதலானதுகளில் இருப்பதாலும் இவ்விடத்திலேயே பூதஸ்ருஷ்டிவிஷயஜாதி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ப்ரக்ருதியை அடைகிற

---

1 ப்ருஹதாரண்யகம் 5 7 13

2 ஸுபாலோபநிஷத் 5

3 விஷ்ணுபுராணம் 1 2 67 ப்ரபு பகவான் ஸ்வயமேதானே ஸம்ஹர்த்தா ஸம்ஹாரம் செய்கிறவனும்

4 விஷ்ணுபுராணம் 5 22 15 மனைஸ்வ மனஸ்விரு(?)வயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் ஸம்ஹாரம்ச ஸம்ஹாரத்தையும் ய: எவன் கரோதி செய்கிறானோ

யும் அனேக விதங்களாக நான் ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன் அப்படியே மனு * 'ஆஸீதிதம் தமோபூதம்' என்றும் 'ஸோऽபித்யாய ஶரீராத்ஸ்வாத்' என்றும் சொன்னார் ஶ்ருதியும் † 'எவனுக்கு அவ்யக்தம் ஶரீரமோ' என்றும் ‡ 'அக்ஷரம் அவ்யக்தத்தில் லயத்தை அடைகிறது' என்றும் ஆத்மஶரீர வாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லி இருக்கிறது ¶ 'தமஸ் இருந்தது முதலில் பரப்ரஹ்மம் தமஸினால் மறைக்கப்பட்டது' என்றும் சொல்லி இருக்கிறது　　7

...னன் என்று அபிப்ராயம் அதைச் சொல்லுகிறார் — என்னுடைய ஸங்கல்பத்தால் அடைகின்றன என்று ஆத்ம என்பதற்கு அவைகள் போன்றன என்று அர்த்தம் இந்த அபிப்ராயத்தினாலேயே 'அந்த ப்ராணிகளையே' என்று சொல்லப்பட்டது 1 'யதர்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாநாரூபாணி பர்யயே த்ருஶ்யந்தே தாநி தாந்யேவ' என்பதைப் போல எப்படி ருதுவினுடைய ஶரீரத்திலிருந்து பிறந்தது ஒன்றால் அறியப்படாமல் இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட காலத்தினால் உறுதியாக அறியப்பட்டதோ அப்படியே என்னுடைய ஶரீரத்தில் இருந்து உலகம் உண்டானது, என்பதை, என்னுடைய வார்த்தையினாலேயே ஸம்பச்சட்டமாய் என்று 'கல்பக்ஷயே' என்பதின் அபிப்ராயம் எனக்கு ஶரீரமாகவும் தமஸ் என்னும் பதத்தினால் சொல்லக்கூடியதாயும் என்று தான் சொன்ன அர்த்தத்தை மறந்ததுபோல ஜனங்களுக்கு நன்மையைச் செய்ய மனுவினுடைய வசனத்தினால் உறுதிப்படுத்துகிறார் — அப்படியே, என்று ஆரம்பித்து 'ஆஸீதிதம்' என்பது முதல் ஸர்வலோககர்த்தாவான நாராயணனே முதன்மையான காரணம் என்பதும், ப்ரஹ்மா முதலிய மற்றெல்லாம் அவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது என்பதும் வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது, என்பதை அறியவேண்டியது காரணமான தமஸ்ஸை அடைந்த அசேதன வஸ்துவும் பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரமானதினால் மிகவும் வேறுபட்டது, என்கிற விஷயத்திலும் தமஸ் என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்பதிலும் மனுவினால் விவரிக்கப்படுகிற ஶ்ருதியைக் காட்டுகிறார் — ஶ்ருதியும் என்று　　7

---

* *மனுஸம்ஹிதை 1 5　† ஸுபாலோபநிஷத் 7　‡ ஸுபாலோபநிஷத் 2*
¶ *அஷ்டகம் 8 ப்ரஶ்னம் 9 அனுவாகம்*

1 *விஷ்ணுபுராணம், 1 6 65 யதா எப்படி ருதுக்களில் ருதுலிங்காநி ருதுக்களினுடையாளங்கள் நாநாரூபாணி அனேக விதங்களாகின்றனவோ (அப்படியே) பர்யயே — கல்பங்களிலும் தாநிதாந்யேவ அந்தந்த வஸ்துக்களே த்ருஶ்யந்தே காணப்படுகின்றன*

ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புந: புந: |
பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸ்நமவஶம் ப்ரக்ருதேர்வஶாத் || 8

பதவுரை] இமம் இந்த ப்ரக்ருதே ப்ரக்ருதியின் வஶாத் வசத்தினாலே அவஶம் பராதீனமாக இருக்கிற க்ருத்ஸ்நம் எல்லா பூதக்ராமம் ப்ராணிகளின் கூட்டத்தை ஸ்வாம் என்னுடையதான ப்ரக்ருதிம் ப்ரக்ருதியை அவஷ்டப்ய அதிஷ்டானம் செய்துகொண்டு புந: புந: அடிக்கடி விஸ்ருஜாமி விசித்திரமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்

பாவம்] என்னுடையதான விசித்ரங்களான மாறுதல்களை உடைய ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டானம்செய்து எட்டுவிதங்களான பரிணாமங்களை அடையும்படியாகச்செய்து இப்படி நான்குவிதங்களான தேவதை பசு மனுஷ்யன் ஸ்தாவரம், இவைகளாகிய என்னுடையதான மோஹத்தை உண்டாக

தாத்] விஸ்ருஜாமி என்று கீழே சொல்லப்பட்ட ஸமாஷ்டிரூபம் வ்யஷ்டிரூபமாகிய ஸ்ருஷ்டியின் மாதிரி இந்த ஶ்லோகத்தில் தெரிவிக்கப்படுகிறது 1 விகாரங்களை உண்டாக்கக்கூடியதும் அறிவு இல்லாததும் எட்டு விதங்களான பிரிவுகளை உடையதும் உற்பத்தி இல்லாததும் அழிவு இல்லாததுமான இந்த ப்ரக்ருதியை ஸர்வேஶ்வரனுகிய பகவானுலே அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்ட ப்ரக்ருதி விகாரமாகச் செய்யப்படுகிறது மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டிக்காக ஸங்கல்பித்த அந்த பகவானுலேயே அதிஷ்டானம்செய்யப்பட்ட அந்த ப்ரக்ருதி ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிகளுக்கு காரணமாகிய அந்த ப்ரக்ருதி உலகத்தையும் புருஷார்த்தத்தையும் உண்டாக்குகிறது என்ற அந்த ப்ரமாண ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளை அனுஸரித்து இந்த ஶ்லோகத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார் — என்னுடையதான என்று ஸ்வாம் என்பதற்கு காரணமாகிய வஸ்துவைச்சார்ந்தது அசேதனத்தால், அதிஷ்டானம் செய்வது என்கிற இஷ்டமான கார்யத்தைச்செய்யக்கூடிய ஸமர்த்தமான தசையை அடையும்படி கர்த்தாவாகச் செய்வதற்கான என்கிற அபிப்ராயத்தினால் எட்டு விதங்களான பரிணாமங்களை அடையும்படியாகச்செய்து என்று சொல்லப்பட்டது 2 பூமிராப என்று ஆரம்பித்து இந்த எட்டு விதங்களும் முன்னமே சொல்லப்பட்டது இப்படிச் சொன்னதால் ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியின் மாதிரி சொல்லப்பட்டது பூதக்ராமம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் தேவதை முதலிய ஜாதிகளை உடைய வ்யஷ்டியான ஜீவாத்மாக்களின் கூட்டத்தைச் சொல்லுகிறது அந்த ஜனங்களைச் சொல்லுவதாயிருந்தால், ப்ரக்ருதேர்வஶாத் (ப்ரக்ருதியின் வசத்தினால்

1 மாந்த்ரிகோபநிஷத் 2 பகவத்கீதை 7 4

கச டிய ஸத்வம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த ப்ரக்ருதியின் வசத்தி னால் பார சிடப்பட்ட ப்ராணிகளின் கூட்டத்தை ஆத்ந்தக காலங்களில் அசாகவிதமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன் 8

பா] இப்படிச் கு ஆறுல வைபத்யாஸமாக ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய காரியங்களைச் [illegible] இல்லாமைமுதலிய தோஷங்கள் உண்டாகுவதினால் உம்மை தோஷங்கிறது [illegible] என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் —

ந ச மாம் தாநி கர்மாணி நிபத்நந்தி தநஞ்ஜய ।
உதாஸீநவதாஸீநம் அஸக்தம் தேஷு கர்மஸு ॥ 9

பதா] தநஞ்ஜய [illegible] தாநி அந்த கர்மாணி ஸ்ருஷ்டி முதலிய காரியங்கள் [illegible] உதாஸீநவத் [illegible] இருப்பவனைப்போல,

[illegible] அவனுடைய [illegible] சொல்வதற்காக [illegible] இருப்பதற்கும [illegible] உஸ (?) [illegible] விதமான [illegible] விவரி [illegible] 'ஏகரூபமாக' என்கிறபடி [illegible] [illegible] உண்டாகக்கூடியதுமான [illegible] ஸத்வம் முதலிய குண [illegible] என்பவை முத [illegible] (மறுபடி மறு [illegible]) [illegible] அடைவ [illegible] முதலிய [illegible] பெருகச்செ [illegible] — ஆத்ந்தக காலங்களில் [illegible] ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன் [illegible] முதலிய [illegible] செய்கிறேன் என்று ஆத்தம் [illegible]

1 பகவத்கீதை 9 12 2 பகவத்கீதை 7 13

க்ஷவீனம் இருக்கிற, தேஷு அந்த, கர்மஸு ஸ்ருஷ்டி முதலிய காரியங்களில் ஸங்கம் பற்றுதல் இல்லாமல் இருக்கிற மாம் என்னை, நிபத்நந்தி தோஷத்திற்குள்ளாக்காது 9

பா] அந்த வ்யத்யாஸமான ஸ்ருஷ்டி முதலிய காரியங்கள் என்னிடத்தில் தயை இல்லாமை முதலியவைகளை உண்டாக்காது ஏனெனில் ஜீவாத்மாக்களினுடைய முன்செய்த கர்மங்களே தேவன் முதலிய வ்யத்யாஸங்களுக்குக் காரணங்களாகையினால் நானேவெனில் அந்த வ்யத்

தா] நவஶரம் என்கிற இந்த ஶ்லோகம் புண்யபாபங்களாகிற கர்மாக்களைப் பற்றியதல்ல அது கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்படாத தாகையினாலே அவைகளை 'தானி (அந்த)' என்று சொல்வது பொருந்தாதாகையினால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம் முதலியவைகள் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டபடியினால் அவைகளைச் சொல்வதே உசிதமாகும் அவைகளால் தோஷம், என்பதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படும் வஸ்துக்களின் தேவன் முதலிய வ்யத்யாஸங்களினால் என்றும் கீழே காட்டப்பட்டது ஆகையினால் அதை நிராகரிப்பதற்காக இந்த ஶ்லோகம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—அப்படிக்கானால், என்று ஆரம்பித்து ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலிய என்கிற இடத்தில் முதலிய என்பதினால் காத்தல் ஸம்ஹரித்தல் ஶிக்ஷித்தல், அனுக்ரஹித்தல் முதலியவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன 'தயை இல்லாமை முதலிய' என்னுமிடத்தில் இருக்கிற முதலிய என்னும் பதத்தினால், பக்ஷபாதமுள்ளவனாக இருத்தல் மனவுறுதி இல்லாதவனாக இருத்தல் முதலியவை சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன நிபத்நந்தி' என்பதினால் ஸம்ஸாரமாகிய பந்தம் சொல்லப்படவில்லை லோகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தல் முதலியன ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம் என்பது ஶ்ருதியில் சொல்லப்படாமையினாலும் மற்றவர்கள் சொல்லியபடி கர்மம் அந்தர்மம் இவைகளின் ஸம்பந்தம் உண்டு என்கிற ஸந்தேஹத்திற்கு ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினாலும் பகவானுக்குக் கெட்ட ஸ்வபாவமிருந்தபோதிலும் வேறொருவன் நியமிக்கிறவன் இல்லாமையினாலும் ஆகையினால் தயை இல்லாமை முதலிய தோஷங்களின் ஸம்பந்தமே இவ்விடத்தில் ஸந்தேஹிக்கப்பட்டது அதுவே தடுக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார் — என்னிடத்தில் என்று ஆரம்பித்து வ' என்பது, ஸந்தேஹத்தின் நிவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறது ஸ்ருஷ்டியில் வ்யத்யாஸம் உண்டாவதற்குக் காரணமாக நினைக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிறார்

யாஸங்களில் பற்று இல்லாதவன் அந்த விஷயத்தில் உதாஸீனன்போல இருப்பவன். இப்படியே ஸூத்ரக்காரரும் † வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ‡ ந கர்மாவிபாகாதிதி சேந்நாநாதித்வாத் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். 9

'ஏனெனில்' என்று ஆரம்பித்து 1 ஸஸ்வக்ருத்யவஸ்த்வஸ்தாம் 2 கர்மஹேதுகவிதாம்வைஷம்யே 3 ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: । ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவசவர்த்திந: ॥ 4 வாசிகை: பக்ஷிம்ருகதாம் 5 க்ஷேத்ரஜ்ஞா: கர்மஸம்ஜ்ஞாநாத் தத்ப்ராதீயாஸக்திரிஷ்யதே । யயா க்ஷேத்ரஜ்ஞஸக்தி: ஸா வேஷ்டிதா ந்ருப ஸர்வகா ॥ ஸம்ஸாரதாபாநகிலாநவாப்நோத்யதிஸந்ததாந் । ததா திரோஹிதத்வாச்ச ஸக்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்ஜ்ஞிதா ॥ ஸர்வபூதேஷு பூபால தாரதம்யேந வர்த்ததே என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் இவர்கள் தம்மால் படைக்கப்பட்டது தேஷாம் கர்மஸாபேக்ஷத்வம் என்கிற இடத்தில் தனக்குச் சார்புதவம் இல்லை என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும். அதைப் பரிகரிப்பதற்காக அந்த வ்யத்யாஸங்களில் என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது. பற்றுதல் இல்லாதவன் என்பதற்குக் காரணமாக இருக்கைபாகிற ஸம்பந்தம் இல்லாதவன் என்று அர்த்தம். அப்படிப் பற்றுதலில்லாமைக்கு உதாஹரணம் சொல்லப்படுகிறது உதாஸீனன் போல என்று. எப்படி ஒரு காரியத்தில் உதாஸீனனாக இருப்பவன் அதில் காரணமாக இருக்கையாகிற ஸம்பந்தம் இல்லாமல் இருப்பானோ, அப்படியே இந்தப் பகவான் கர்த்தாவாக இருந்தபோதிலும் அந்த வ்யத்யாஸம் என்கிற பாகத்தில் உதாஸீனன்போல இருக்கிறான் என்று அர்த்தம். இதனால் காமங்களை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது அந்த வ்யத்யாஸங்களில் பகவான்

† முதல் வால்யூம் 345 பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

‡ 345 பக்கம் 2 புட்நோட்டைப் பார்க்க

1 முதல்வால்யூம் 498 பக்கம் புட்நோட்டைப் பார்க்க

2 முதல்வால்யூம் 499 பக்கம் 3 புட்நோட்டைப் பார்க்க

3 விஷ்ணுதர்மம் 101 அத்யாயம் 23 ஆப்ரஹ்மம் ப்ரஹ்மா முதல் ஸ்தம்பபர்யந்தம் புழுவரையிலுள்ள ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: உலகங்களுக்குள்பட்ட ப்ராணிந: ப்ராணிகள் கர்மஜநித ஸம்ஸார வசவர்த்திந: கர்மத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரத்திற்கு வசப்பட்டவைகள்

4 மனுஸ்மருதி 12 9 வாசிகை: வாயினாலுண்டாகும் பாவங்களினால் பக்ஷிம்ருகதாம் பக்ஷியாயும் ம்ருகமாயும் இருக்கையை (அடைகிறான்)

5 முதல்வால்யூம் 609 பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

மயாத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் |
ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜகத் விபரிவர்த்ததே || 10

ப தை] கௌந்தேய குந்தியின் குமாரனான அர்ஜுன 'ப்ரக்ருதி:' — ப்ரக்ருதியானது *அத்யக்ஷேண* எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிற, *மயா* என்னாலே (பார்க்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு) *ஸசராசரம்* ஸ்தாவர ஜங்கமங்களோடே கூடிய (லோகத்தை) *ஸூயதே* உண்டாக்குகிறது *அநேந* இந்த 'ஹேதுநா' காரணத்தினால் ஜகத் லோகமானது 'விபரிவர்த்ததே' மாறிமாறி வருகிறதல்லவா, 10

பா] ஆகையினால் ஜீவாத்மாக்களின் காமங்களுக்குத் தகுந்தபடி ஸத்ய ஸங்கல்பனும் எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடிய வனுமான என்னால் பார்க்கப்பட்டதும் என்னுடையதுமான ப்ரக்ருதி ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடன் கூடிய உலகத்தை உண்டாக்குகிறது இந்த ஜீவாத்மாக்களின் காமங்களுக்குத் தக்கபடி என்னுடைய பார்வையாகிற காரணத்தினால் லோகம் மாறிமாறி வருகிறது ஆகையினால் நான் எஜமானன் என்பதும் ஸத்ய ஸங்கல்பன் என்பதும், தளை இல்லாமை முதலிய தோ

தா] உதாஸீனனாக இருக்கிறேன், என்பது சொல்லப்பட்டிருந்தது வைஷம்ய மான ஸ்ருஷ்டி காமங்களை அபேக்ஷிக்கிறது என்கிற விஷயத்திலும் ஜீவாத்மாக்களும் அவரவர்களின் காமங்களுடைய வரிசைகளும் அநாதியாகையினால் அவைகள் ப்ரவாஹரூபத்திலும் இருக்கின்றன, என்கிற விஷயத்திலும் இரண்டு ஸூத்ரங்கள் ப்ரமாணமாகக் காட்டினார் — இப்படியே என்று ஆரம்பித்து 9

வைஷம்யமான ஸ்ருஷ்டி அவனவன் காமங்களுக்கு அனுகுணமாக இருக்கையாலே மாறுதல் அடைதலேயே ஸ்வபாவமாக உடைய ப்ரக்ருதியே அவரவர் காமங்களுக்குத் தக்கபடி மாறுதல் அடையட்டுமே உம்மால் என்ன ப்ரயோஜனம் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது ஸஸூஜாஹம் தாமி என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயங்கள் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டு நடக்கின்றன, என்பதை முடிக்கிறது, இந்த ஶ்லோகம் என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார் — ஆகையினால் என்று 'மயாத்யக்ஷேண' என்கிற இரண்டு பதங்களின் அபிப்ராயத்தினால் ஏற்பட்டதும் ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டதுமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் — ஸத்யஸங்கல்பனும் என்று ஆரம்பித்து, பார்க்கப்பட

ஷஙகள அறறவன எனபதும மறறுமிவை முதலிய வஸுதேவருககுப பிளளையாக அவதாரம செயத எனனுடைய பகவானுககு அஸாதாரணமான ஸவபாவஙகளைப பாா அடபபடியே ஸருதியிலும † மாயைசகு எஜமானனுகிய பகவான இநத பரகருதியிலிருநது இநத பரபஞசததை ஸரு

டதும எனகிற வரையிலும 1 சாமஙகளைப ரசயக்ஷமாக அறிகிறவனும எலலா பராணிகளுககும இருபபிடமானவனும எனறும 2 எவன இநத பரபஞசததை பரசயக்ஷமாசப பாாககிறானோ எனறும 3 அவன பரகருதியை ஸஙகலபிககிறான அவனால அதிஷடானம செயயபபடட பரகருதி எனறும அநதமுரா ஸருதிவாசயம முதலியவைகள இாணே சிலைகளைசசவைகள ஏசமாக அனுபவிககிறபடியினால அசயக்ஷன எனறு சொலலபபடுகிறான எனறு சிலா சொலலுகிறாாகள அநத அாததததிலும இநத உலகததை எனறு சேரததுக கொணடு வணடியது முதல பாதியில சொலலியிருககும ஸசராசரம எனனும பதமானது மேல பாதியில சொலலியிருககும ஜகத எனபதோடும அனவயிககிறது எனகிற அபிபராயததில ஸததாவரஜஙமஙகளோடே கூடிய உலகததை எனறு சொலலபபட்டது ஸூயதே எனறும பக்ஷததில 3 பரகோபாதானததைக குறிககிறது எனறு அாசமுரா ஸருதிவாசயம நாபபடுததபபடடது முனபாதியில, ஸருஷடிககுக காரணமாகச சொலலபபடடதே மேலபாதியிலும ஸமஹாரததிறகுக காரணமாக ஹேதுநா (இசசாரணததினால) எனறு சொலலபபடுகிறதெனறு பதானமாகச சொலலபபடட ஸருஷடி சொலலககூடாதாகையால அபிபராயம முதலியவைகளைக குறிககக காரணமிலலாமலால எனகிற அபிபராயததில சொலலுகிறாா — இநத எனறு ஆரமபிசது இசசால இவவிடததில அசயக்ஷனனுடைய பகம விராமிலலாத ஜஞானம மாததிரததைச சொலலுகிறது எனறு சொலலுகிறவாகள 4 சிராசிரயபபடடாாகள சாமானயததினால ஜீவாசமாககு பேதமாகிய இநத உலகததிறகு காரணமானவன எனபது எவவாறு பொருநதும ? பிருகசபருகைய உடையவனுக இருநதபோதிலும சாமாாகள அனுஸரிசதுச சாககததை உணடாககுகிற

---

† சவேதாசவதாம 1 9 10

1 சவேதாசவதாம 6 11　2 ருகவேதம 7 7 10　3 மாநதிரிகோபநிஷத 3 5

1 கீழசசொலலிய பரமாணஙகளினுல பகவான இதை அதிஷடானம செயகிறுன எனறு ஏறபடுகிற படியினுல

ஷேடிக்கிறான். அந்த ப்ரபஞ்சத்தில் மற்றொருவன் மாயையினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறான். மாயையை ப்ரக்ருதி என்று அறியவேண்டும்; மாயியை மஹேஶ்வரன் என்று அறியவேண்டும் என்று ஆப்தமுள்ள வாக்யமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10

அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் |
பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஶ்வரம் || 11

பதவுரை] மூடா: அறிவில்லாதவர்கள் மாநுஷீம் மனுஷ்யர்களுடையதாகிய தநும் ஶரீரத்தை ஆஶ்ரிதம் அடைந்திருக்கிற பூதமஹேஶ்வரம் ப்ராணிகளுக்கு ஈஶ்வரனாகிய மாம் என்னை பரம் உயர்ந்த, பாவம் ஸ்வபாவத்தை அஜாநந்த: தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாய், அவஜாநந்தி அவமதிக்கிறார்கள். 11

உமக்கு ஸத்ய ஸங்கல்பனுக்கு இந்தச் ஸ்ருஷ்டி எவ்வாறு பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'நான் எஜமானன் என்பதும்' என்று ஆரம்பித்து 'வஶ்யமமோகம்' என்று மேலே ஆரம்பிக்கிறதை நிரூபிக்கிறது இது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'என்னுடைய' என்பது முதல் சொல்லப்பட்டது. 'அவஜாநந்தி மாம்' என்கிற மேல் ஶ்லோகத்திலிருக்கும் மம என்கிற பதத்தை நினைத்துக்கொண்டு இங்கும் மம (என்னுடைய) என்று சொன்னது எல்லையில்லாத ஸௌலப்யத்தை இருக்கும் தன்மையினால் மறைக்கப்பட்ட ஈஶ்வரத்வத்தை இருக்கும் தன்மையை உடைய இந்த க்ருஷ்ணாவதாரத்தை நினைக்கிறது என்று நினைத்து 'வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாக அவதாரம் செய்த' என்று சொல்லப்பட்டது. இக்கால் 'மநுஷ்யத்வே பரத்வம்'[1] என்கிற ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகத்தின்படி நினைக்கப்பட்டது. 'யுஜ்யதே' (பகவானிடத்தில் பொருந்துகிறது) என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் தான் எஜமானனாக இருக்கை முதலியதும் இவ்விடத்தில் 'யோக' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரக்ருதி பகவானுக்கு வஶப்பட்டு மாறுதலை அடைகிறது என்பதிலும் ஜீவாத்மாக்கள் அவரவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி ப்ரக்ருதிக்கு வஶப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதிலும் ஶ்ருதியை ப்ரமாணமாக உதாஹரிக்கிறார்—'அப்படியே' என்று ஆரம்பித்து. 10

1 கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 13

பா] இபபடி எலலாபராணிகளுககும ஈஶவரனுகவும எலலாம தெரிநத வனுகவும ஸதயஸஙகலபனுகவும,எலலாலோகஙகளுககும ஒரேகாரண மாகவும மிகுநத கருணையை உடையவனுதலால எலலோராலும ஆஶர யிககததகுாதவனுவதறகாக மனுஷயாகளின ஶரீரததைஅடைநதவனுகவு ம இருககிற எனனைகதஙகளாலசெயயபபடட பாபகாமஙகளினுல மூடாக ளாக இருபபவாகள அவமதி செயகிறாாகள ஸாதாரண மனுஷயாகளு ககு ஸமமாக நினைககிறாகா, அதாவது எலலா பராணிகளுககும

தா] மஹாதமாககளின விசேஷததைசசொலலுவதறகாக இநத இரண டுஶலோகஙகளால மூடாகளின ஸவபாவம சொலலபபடுகிறது ஶீம பாஷதாபிகாரி ஸாரி சொலலவேணடியவாாககா இபபடி' என று சொலலபபடடது ஶ்ருததெஹஸ்ரம் எனறும பகும ஶாவம' எனறும பததிறகு விசேஷணம எனறு சொலவது பொருநதாதா கையினுல தாாததிலிருநதபோதிலும அதறகு ஶம் எனபதோடு அன வயம சொலலவேணடும ஶ்ருததெஹஸ்ரம்' எனகிற பககில அபிப ராயததிலேறபடட அாததததைச சொலலி இருககிறது— எலலாமதெரி ாதவனுசவும எனபது முதல மனுஷயாசளுடையதாகிய என ககு மனுஷயாகளுடைய ஶரீரததைபபோனற அமைபபை உடைய, எனறு அாததம எபபடிப பொருநதும, மறறும இவவிரணடு ம வெவவேறாக இருநதபோதிலும அமைபபு ஸமமாக இருககிறதே? அவவிதமாகவே இவவிடததிலும இநதிரன மததயம முதலியவைகளின ஶரீரததை அடைநது இருககநிலையும குறி ககிறது மூடாாக இருககவும பாவததால உணடான தாறகாலிகதில, அதினுலுணடான தோஷததை விலககுவதறகாக — தஙகளால செய யபபடட பாபகாமஙகளினுல எனறு சொலலபபடடது அவமானம செயவதறகுக காரணததைச்சொலலுகிறா — ஸாதாரண எனறு ஆரம பிதது 'பாரஹாவஶேஜாநகு எனபதினுல பரமிசகக காரணமாகிய பேதம செரிநதுகொளளாமை சொலலபபடுகிறது ஶாநதஷீமநதநத ஶாஶ்வதம் எனபதினுல மறறொனறைபபோலிருககை சொலல படுகி றது இவை இரணடினாலும ஸாதாரணமான மனுஷயனுககு ஸம மானவன எனகிற பரமம ஏறபடுகிறது அதனுல, சேராசக தெரியும மேனமையை எவவிதததிலாவது மறைததுத தாழவைச் சொலவு தாகிய அவமதிபபு உணடாகிறது இவை எலலாவறறையும விஶதப படுததுகிறா — அதாவது எனறு ஆரமபிதது மனுஷயனுனதனமையை

ஈஶ்வரனாகிய என்னுடைய எல்லையில்லாத கருணை ஔதார்யம் ஸௌஶீல்யம் ப்ரீதி, இவைகளைக்காரணமாகக்கொண்டு மனுஷ்யனுடைய தன்மையை அடைந்திருப்பதாகிய இந்த மேலான ஸ்வபாவத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாய் மனுஷ்யனுடைய தன்மையை அடைந்திருக்கிற மாத்ரத்தினால் என்னை மற்றவர்களுக்குச் ஸமமாக எண்ணி அவமதிக்கின்றார்கள் என்று அர்த்தம் ||11

மோகாஶா மோககர்மாணோ மோகஜ்ஞாநா விசேதஸ: |
ராக்ஷஸீமாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹிநீம் ஶ்ரிதா: ||12

ப தை] மோஹிநீம் மோகத்தை யுண்டாக்குகிற ராக்ஷஸீம் ராக்ஷஸர்களுடையதாயும் ஆஸுரீம் சைவ அஸுரர்களுடையதாயுமிருக்கிற ப்ரக்ருதிம் ஸ்வபாவத்தை ஶ்ரிதா: அடைந்தவர்கள் மோகாஶா: வீணான ஆசையையுடையவர்களாகவும் மோககர்மாண: வீணான காரியங்களையுடையவர்களாகவும் மோகஜ்ஞாநா: வீணான ஜ்ஞானத்தையுடையவர்களாகவும் விசேதஸ: ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாகவும் (ஆகிறார்கள்) ||

பா] மனுஷ்யனாக அவதரித்திருக்கும் பொழுதே மிகுந்த தயை முதலிய என்னுடைய மேன்மையை மறைக்கிற ராக்ஷஸர்களுடையதாகவும்

அடைந்து இருப்பதாகிய என்பதற்குத் தன்னுடைய ஸ்வபாவங்களை விடாமல், மற்றொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாத இப்படிப்பட்ட மனுஷ்யனுடைய தன்மையை அடைதலும் வாஸ்தவத்தில் மேன்மையிலேயே சேர்ந்தது என்று தாத்பர்யம் ||

தா] இந்த ஶ்லோகத்தினால் கீழ் ப்ரஸ்தாவித்ததற்குக் காரணமும் ப்ரயோஜனமும் சொல்லப்படுகிறது மோஹத்தை யுண்டாக்குகிற ஸ்வபாவத்தை யடைந்திருக்கையன்றோ ப்ரயோஜனமில்லாத ஆசையையுடையவர்களாயிருக்கை முதலியவற்றுக்குக் காரணம் ஆசையினால் மேல்பாதிக்கு முதலில் வ்யாக்யானம் செய்கிறார் 'ராக்ஷஸீம் ராக்ஷஸர்களுடையதாகிய, தமோகுணம் மேலிட்ட ஆஸுரீம் அஸுரர்களுடையதாகிய ரஜோகுணம் மேலிட்ட அதாவது கோபம் லோபம் இவைகள் நிறைந்த என்று அர்த்தம் ப்ரக்ருதிம் என்பதற்கு ஸ்வபாவத்தை என்று அர்த்தம் 1 யஜ்ஞேஶ்வராத்மிகாமேவாந்து யக்ஷராக்ஷஸாம்

1 பகவத்கீதை 17 1

அஸுரர்களுடையதாகவுமிருக்கிற ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவர்கள் ப்ரயோஜனமில்லாத ஆசையை யுடையவர்களாகவும் ப்ரயோஜனமில்லாத ஆரம்பங்களை யுடையவர்களாகவும், என்னைச் சேர்ந்த ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களின் விஷயத்திலும் மாறின ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களாதலினால் ப்ரயோஜனமில்லாத ஜ்ஞானத்தை யுடைய

[illegible] ராஜஸா: । ... ஸ்ருஷ்ட்யஜ்ஞே தாமஸா ஜநா: ॥
1 மந்யே த்வாம் ராக்ஷஸம் க்ரூரம் தாமஸாத்மகம் । யஸ்மாத் த்விஷஸி கோவிந்தம் பாண்டவஞ்ச தனஞ்ஜயம் ॥ என்றிவை முதலிய இடங்களிலே போல இங்கும் கண்டுகொள்வது. மோஹினீம் (மோஹத்தையுண்டாக்குகிற) என்பதினால் பகவானுடைய மேன்மையை மறைப்பது முதலியவை நினைக்கப்பட்டன. மோகாஶா: என்கிற பதத்திற்கு ஈடாகயிருக்கும் இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தம் சொல்லியிருக்கிறது — ப்ரயோஜனமில்லாத என்றாரம்பித்து. ப்ரயோஜனமுண்டாகும் வரையிலும் காமங்களின் ஸ்வரூபமே ஸித்திக்காது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ப்ரயோஜனமில்லாத ஆரம்பத்தை யுடையவர்களாகவும்' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆரம்பம் முதல் ப்ரயோஜனம் மற்ற வ்யாபாரத்தை யுடையவர்கள், என்றர்த்தம். ஜ்ஞானத்திற்கு ப்ரயோஜனமில்லாமையாவது தனக்குத்தான் ஸ்வாதீனமாக ப்ரவ்ருத்திப்பதாகிய, தான் எண்ணியிருக்கிற ப்ரயோஜனமில்லாமை. அதுவும் அந்த ஜ்ஞானம் உண்மையல்லவாகையினால் உண்டானது, அதற்கு விஷயம் இன்னதென்று விசேஷித்துக் குறிக்காமையினால் எல்லாவற்றையும் பற்றியது என்பதே உசிதம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — என்னைச்சேர்ந்த என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞானம் மாறாயிருக்கையாவது, ஸ்வாதீனமில்லாத ஆத்மாவை ஸ்வாதீனம் என்கையும், மற்றொருவனுக்கு சேஷமாகிய ஆத்மாவைத் தனக்கு சேஷமென்கையும், தனக்குத்தானே ப்ரகாசமாகவும் நித்யமாகவும் இருக்கும் ஆத்மாவை ஜடம் அநித்யம் என்கையும், அஸ்திரமான தேஹத்தை ஸ்திரமான ஆத்மா என்கையும் இவை முதலியவைகளும் என்றறிந்துகொள்ள வேண்டியது. மோகஜ்ஞாநா (ப்ரயோஜனமில்லாத ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களாகவும்) என்பதினால் ஒருவகையான ஜ்ஞானமுண்டென்று

---

1 யஸ்மாத் எந்தக்காரணத்தினால் கோவிந்தம் க்ருஷ்ணனையும் பாண்டவம் பாண்டுவின் பிள்ளையாகிய தனஞ்ஜயம் அர்ஜுனனையும் த்விஷஸி நிந்திக்கிறாயோ (ஆகையினால்) த்வாம் உன்னை தாமஸாத்மகம் தமோ குணம் மேலிட்ட ராக்ஷஸம் ராக்ஷஸனாக மந்யே எண்ணுகிறேன்.

வர்களாகவும், அப்படியே எல்லா விஷயத்திலும் உண்மையான ஜ்ஞான மில்லாதவர்களாகவும், (ஆகிறார்கள்) எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரனாகிய என்னை மற்றவர்களுக்கு ஸமமாகவேண்ணியென்னைப்பற்றி என்ன செய்ய வேண்டுமே என்று ஆசைப்படுகிறார்களோ அந்த உத்தேசித்துக் காரியங் களைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்களோ அவையெல்லாம் ப்ரயோஜன மற்ற தாய் விடுகிறது என்றாத்தம் 12

மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாச்ரிதா: ।
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் ॥ 13

பார்த்த] பார்த்த அர்ஜுன தைவீம் தேவதைகளுடையதாகிய ப்ரக்ருதிம் ஸ்வபாவத்தை ஆச்ரிதா: அடைந்திருக்கிற, மஹாத்மாநஸ்து மஹாத்மாக்களோ வென்றில், பூதாதிம் எல்லா ப்ராணிகளுக் கும் காரணமாகியும் அவ்யயம் அழிவில்லாதவனாகவுமிருக்கிற மாம் என் னை ஜ்ஞாத்வா அறிந்துகொண்டு, அநந்யமநஸ: வேறு விஷயத்தில் மன தைச் செலுத்தாதவர்களாய் பஜந்தி பக்திசெய்கிறார்கள் 13

சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் அதினாலேயே அஜ்ஞானத்திற்குக் காரணமே இல்லை என்று மறுப்பதும் முடியாதாகையினால் வித்வான் மறுத்தாற் சுருக்குறித்த ப்ரயோஜனமில்லாத ஜ்ஞானம் தவிர மற்ற ஜ்ஞானமில்லை என்று காட்டுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— அப்படியே எல்லாவிஷயத்திலும் உண்மையான ஜ்ஞா னமில்லாதவர்களாகவும் என்று ப்ரயோஜனமில்லாத ஆசையையுடைய வர்கள் என்பது முதலியவை ஏற்படாது ஏனெனில்? ஸ்வர்க்கம் முதலிய இஷ்ட பலன்கள் விதிக்கிறபடியினாலும் அவைகளுக்கு உபா யங்களாகிய யாகம் முதலியவைகளைப்பற்றி உண்மையான ஜ்ஞான முண்டாகிறபடியினாலும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்சொல் லுகிறார்—'எல்லாவற்றிற்கும்' என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் உண் மையான ஜ்ஞானமில்லாமையினால் ப்ரயோஜனமற்ற ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களாகையும், அதினாலேயே ப்ரயோஜனமில்லாத ஆசையை யுடையவர்களாகையும் ப்ரயோஜனமில்லாத ஆரம்பத்தை யுடையவர்க ளாகையும் உண்டாகிறது என்று வரிசைக்ரமம் அறியவேண்டியது 12

பா] எவாகள தஙகளால செயயபபடட புணயஙகளின கூடடததினுல எனனையே ஶரணமாக அடைநது எலலாப பாவஙகளின பநதததைப போககிக கொணடவாகளாகி தேவதைகளினுடையதான ஸவபாவத தை அடைநத மஹாதமாககளோ, அவாகள வாககுககும மனதிறகும எடடாத போ,வயாபாரம ஸவரூபம,இவைகளையுடையவனுயும மிகுநத தயையையுடையனுவகயினுல ஸாதுககளைக காபபாறறுவதறகாக மனு ஷயானுக அவதாரம செயதுமிருககிற எனனை அறிநதுகொணடு எனனிட

தா] இபபடி உமமை அவமானம செயவதறகுப பாவருததி செய கிற மூடாகள நிறைநத இநத லோகததில உமமுடைய அவதா ரப பரயோஜன மறறது எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானமாக தனனுடைய அவதாரததை பரயோஜனததோடு கூடியதாகச செயகிற மஹாதமாககளின நடததையைச சொலலுகிற வயாஜததினுல இநத ஶலோகததினுல பகதியை பரஸதாவிககிறா — 'மஹாதமாந' எனனும பதததிலும 'து' எனபதினுலும ஏறபடட பகதி செயவதறகுக காரணமாகிய மேனமையைக காடடிககொணடு இநத ஶலோகததில அனுவாதம செயயபபடுகிற பாகம விதிககபபடுகிறபாகம இவைகளைப பிரிததுககாடடுகிறா — எவாகள எனறுராமபிதது [1] ஜநாஸுகருதி ந [2] மாமேவயே ப்ரபதயநதே' எனறிவை முதலாக முனபு சொனன தை ஞாபகபபடுததுகிறா — 'தஙகளாலசெயயபபடட புணயஙகளின கூட டததினுல எனனையே ஶரணமாக அடைநது எனறு தேவதைகளி னுடைய தான' எனபதறகு ஸவகுணம மேலிடட எனறாததம ஸ்ரீ தாஸீம எனபதினுல ராம உபாஸனம செயயமுடியாத மேனமை சொலலபபடுகிறது, எனறு சொலலுகிறா—'வாககுககும மனதிற கும எனறுராமபிதது 'மாம' எனபதினுல அவதாரம வரையி லும வருகிற ஸவரூபனுயிருககும தனமையைக காரணததுடன சொலலுகிறா—'மிகுநத தயையையுடையவனுகையினுல' என றுராமபிதது அவதாரம தயை முதலியவைகளைக காரணமாக வுடையது, காமததைக காரணமாகவுடையதலல ஆகையினுல அதில ஜஞானததின சுருககம முதலியவைகளிலலாமை 'அவ்யயம' என னும பதததினுல சொலலபபடுகிறது வேறு விஷயததில மனததைச செலுததாம விருததலைக காரணததுடன விவரிககிறா—'எனனிடததி

1 பகவதகீதை 7 16 2 பகவதகீதை 7 14

த்தில் உண்டான ப்ரீதியின் மிகுதியினால் என்னைக்குறித்து பக்திசெய்யா
விடில் தங்களுடைய ஆத்மா மனது வெளி இந்திரியங்கள் இவைகளைத்
தரிப்பதையே அடையாதவர்களாய் என்னைக்குறித்து பக்தி செய்வதையே
ப்ரயோஜனமாக உடையவர்களாய் பக்தி செய்கிறார்கள் 13

ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: |
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே || 14

ப தை] பக்த்யா பக்தியினால் ஸததம் எப்பொழுதும் மாம் என்னை
கீர்த்தயந்த: சொல்லிக்கொண்டும் த்ருடவ்ரதா: உறுதியான ஸங்கல்ப
த்தை உடையவர்களாய் யதந்தஶ்ச (என்னைச் சேர்ந்த கைங்கர்யங்க
ளில்) ப்ரயத்னம் செய்துகொண்டும் நமஸ்யந்தஶ்ச நமஸ்காரங்களைச்
செய்துகொண்டும் நித்யயுக்தா: எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திரு
க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையுள்ளவர்களாய், மாம் என்னை, உபாஸதே
உபாஸனம் செய்கிறார்கள் 14

பா] அதிகமாக என்னிடத்தில் உண்டான ப்ரீதியினால் என்னைச் சொல்
லுவது என்னுடைய கார்யங்களில் ப்ரயத்னம் செய்வது, என்னை நமஸ

லுண்டான என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் ஆர்த்தன் முதலிய வேறு
அதிகாரிகளை விலக்கவேண்டியதற்காக வேறு ப்ரயோஜனத்தை அபே
க்ஷிக்காதவனாய் என்பதைத் தாத்பர்யமாகச் சொல்லவே உசிதம்
என்று சொல்லுகிறார்— என்னைக் குறித்து பக்தி செய்வதையே ப்ரயோ
ஜனமாக உடையவர்களாய் என்று வாயஃ என்னும் பதத்தினால்
இதரானுக்குப்பிள்ளையாகிய நீ தேவதைகளின் ஸ்வபாவமுள்ளவன்
என்று காட்டப்பட்டது 13

தா] பஜந்தி என்று கீழ் உபாஸனம் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டது பிறகு
அதுவே நாமங்களைச் சொல்வது ப்ரயத்னம் செய்வது நமஸ்காரம்
செய்வது இவைகளில் பரவருத்திக்கும்படி செய்துகொண்டு அதிச
மாக ப்ரியமாயிருக்கும் தசையையடைகிறதென்று விசேஷித்தது இந்த
ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறது சொல்வது முதலிய மூன்றும் வா
க்கு மனது சரீரம் இவைகளுடைய கார்யம் என்பதையும், அவைகளு
க்கே மற்ற ஸாதனங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் விசேஷத்தையும்,
ஸததம் (எப்பொழுதும்) என்பது சொல்வது, ப்ரயத்னம் செய்வது
நமஸ்காரம் செய்வது தன்னோடு எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கவேண்
டும் என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாயிருக்கை, உபாஸனம் செய்தல்,
இவைகளோடு ஸமமாக அன்வயிக்கிறதென்பதையும் சொல்லுகிறார்—
அதிகமாக' என்றாரம்பித்து அதிகமாக என்னிடத்தில் உண்டான ப்ரீ
தியினால் என்பது 'பக்த்யா' என்பதின் அர்த்தம் ஒரு நிமிஷத்தை பூமி

காரம் செய்வது இவைகளில்லாவிடில் ஒரு நிமிஷத்தின் அல்பபாகத்தி லும் கன ஆத்மாவைத் தரிப்பதை அடையாதவர்களாய் என்னுடைய குண விசேஷங்களைச் சொல்லுகிற என்னுடைய நாமங்களை நினைத்துக் கொண்டு நெறிந்த மயிர்களையுடைய எல்லா அங்கங்களை யுடையவர்க ளாய் ஸந்தோஷத்தினால் மழமழத்த ஸ்வரத்தை யுடையவர்களாய் நாரா யண க்ருஷ்ண வாஸுதேவ என்றிவை முதலியவைகளை எப்பொழு

முதலியவைகளை [illegible] பெரியவர்களாக [illegible] செய்து [illegible] ஒரு நிமிஷத்தின் அல்பபாகத்திலும் என்று சொல்லப்பட்டது [illegible] இனிமையுள்ளவைகள் என்று தெரியப்படுத்துகிறது. என்னுடைய குணவிசேஷங்களைச்சொல்லு கிற என்று சொல்லப்பட்டது நாமங்களைச்சொல்லுவது என்பது [illegible] சொல்லுமென்பதைக் குறிக்கிறது. குணங்களை அனுஸந்தானம் [illegible] ஸங்கல்பத்தினாலேயே [illegible] உண்டாகும் என்று தெரிவிக்கிறது. [illegible] 'என்னுடைய நாமங்களை' என்று சொல்லியிருக்கிறது. 'நெறித்தமயிர்களை யுடைய எல்லா அங்கங்களையு முடையவர்களாய்' என்பது முதலியது [illegible] சொல்லியிருக்கும் [illegible] காட்டியிருக்கிறது [illegible] 1 'தனோஹ்ஹ [illegible]' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸந்தோஷத்தினால் மழமழத்த ஸ்வரத்தை யுடையவர்களாய் என்பதி [illegible] 2 'ஸ்வரபேதஸ்ச [illegible]' என்றிவை முதலான [illegible] சொல்லியிருக்கும் [illegible] காட்டியிருக்கிறது. 3 '[illegible]' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியிருக்கும் க்ருஷ்ண என்கிற நாமம் [illegible] என்று சொல்லிக்கொண்டு [illegible] முதலிய எல்லா [illegible] என்று தெரியப்படுத்துவதற்காக வியாபகங்களான [illegible] சொல்லப்பட்டது. [illegible] க்ருஷ்ண என்னும் நாமம் 1 '[illegible] கைகளையுடையவராய் [illegible] க்ருஷ்ண [illegible] என்று [illegible]

---

1 தத் அம்ருதகுவானவுடைய நாம பெயர்களின் ஸ்மரணம் நினைத்துக்கொள்வதி னால் [illegible] உண்டான புளகம் மயிர் சிலிர்ப்பையுடைய சேதி பூமிப சிசுபாலன

2 ஸ்வர ஸ்வரங்களுடையவும் நேத்ரங்களுடையவும் அங்க அவயவங்களு டையவும் விபரீயா மாறுதல் 3 2 வது வால்யூம் 57 பக்கம் 1 புடனேடைப் பார்க்க 1 தைத்திரீயம் நாராயணம் 1 அனுவாகம்

தும சொலலிககொணடு, அபபடியே எனனுடைய கைஙகரியஙகளாகிய ஆராதனம முதலியவைகளிலும அதறகு உபகாரமாகிய கோயில கடடு

யததில பரயோகிககபபடடிருககிறது அனறிசசே 'நாராயண' என பதிலை மேனமையை அனுஸநதானம செயதிருககிறது க்ருஷ்ண வா ஸுதேவ எனபதினாலோ வெனில அவதார விசேஷஙகளைச சொல லுகிறபடியிலை லபனுபிருககும தனமையை அனுஸநதானம செய திருககிறது 1 யஜ்ஞேஶாச்யுத கோவிந்த மாதவானந்த கேஶவ க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹ்ருஷீகேஶேத்யாஹ ராஜா ஸ கேவலம் ॥' 2 நாமோச்சாரஸ்பாப வதீஶக்தி பாவ நிஹந்த ஹரேர 3 கமலநயன வாஸுதேவ விஷ்ணோ தரணிதராச்யுத ஶங்க சக்ர பாணே 4 ஏதாவதாலமகநிர் ஹரணாய பும்ஸாம் 5 ஸங்கீர்த்ய நாராயண ஶப்த மாத்ரம்' என றிவை முதலிய எலலா இடஙகளிலும நாமஙகளைச சொலலுவதின பரபாவம பரஸித்தமாக இருககிறது நாமா தசஙகிலும ஜனஙகள இருக கும இடததிலும வெடகம முதலியவை இலலாமையும ஸததம (எப பொழுதும) எனபதினால காடடபபடடது அபபடியே எனபதறகு எபபொழுதும பகதியினால எனறு அாததம 'எனனுடையகாரியஙக ளாகிய எனபது முதல பகதியோகததிறகு அஸாதாரணமான பரய

1 யஜ்ஞேச யாகஙகளுககு எஜமானனே அசயுத கோவிநத மாதவ அனநத கேசவ கருஷ்ண விஷ்ணுவேஇதி எனறு ஸ அநத ராஜா ராஜன ஆஹ சொன னான

2 ஹரே பகவானுடைய நாமன நாமததிறகு பாபநிஹாரணே பாபஙகளைப போககுவதில யாவதீ எவவளவு சகதி சகதி அஸதி இருககிறதோ (அவவளவு பாபம நமமால செயயமுடியாது) எனறு மேலே வாககியம

3 விஷ்ணு புராணம 7 33 யமபடாகளைபபாாதது யமன சொலலுகிறான படாகளே கமலநயன தாமரைப புஷபஙகளைப போனற கணகளையுடையவனே வாஸுதேவ விஷ்ணுவே தரணிதா பூமியைததரிததுக கொணடிருபபவனே அச யுத சஙக சகரபணே சஙக சகரஙகளைககையில தரிபபவனே (இபபடி எவாகள) சொலலுகிறாாகளோ அவாகளை தூரததில விடடுவிடுஙகள) எனறு மேலவாககியம

4 சரீபாகவதம 6 2 ? பும ஸம மனிதாகளுடைய அகநிாஹரணயபாபஙகளை பபோககுவதறகு ஏதாவதா இவவளவு (அதாவது பகவானுடைய நாமததைசசொல வது) மாதாம) அலமபோதும

5 நாராயண சபதமாதரம நாராயண எனனும பதததைமாததிரம ஸஙகீாதய சொலலி (துககததை நீககி ஸுகததை அடைகிறாாகள) எனறு மேலவாககியம

வது பூந்தோட்டம் உண்டாக்குவது முதலியவைகளிலும், உறுதியான ஸங்கல்பத்தை யுடையார்களாய் ப்ரயத்நம் செய்துகொண்டும், பக்தியின் மிகுதியினால் வணக்கப்பட்ட மனது புத்தி அஹங்காரம் இரண்டு கால்கள் இரண்டு கைகள் தலை ஆகிய எட்டங்கங்களினாலும் தூசி சேறு பருக்காங்கல் இவைகளை யோசிக்காமல் பூமியில் தடிபோல் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்துகொண்டும் எப்பொழுதும் என்னை என்னோடு எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாய், அதாவது தங்கள் ஆத்மா உள்ளவரையிலும் எனக்கு கைங்கர்யம் செய்யவேண்டும் என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாய் உபாஸநம் செய்கிறார்கள் 14

ணத்தின் விஷயத்தைக் காட்டியிருக்கிறது அவனுடைய காரியங்களில் ப்ரயத்நம் செய்யும்போது உறுதியான ஸங்கல்பத்தை யுடையவர்களாகை பெரிய ஆபத்து வந்தாலும் ஸம்பத்து வந்தாலும் வேறொன்றை அடைவதைப் பரிஹரிப்பதற்காக 'பக்தியின் மிகுதியினால் வணக்கப்பட்ட' என்பது முதல் நமஸ்காரம் செய்வது சாஸ்த்ரத்தினால் ஏற்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக சொல்லியிருக்கிறது 1 மநோபுத்த்யபிமாநேந ஸஹ ந்யஸ்ய தராதலே । கூர்மவச்சதுர: பாதாந் ஶிரஸ்தத்ரைவ பஞ்சமம் ॥ என்று அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் சொல்லப்பட்டது நித்யயுக்தா: என்பது ஆசையைச் சொல்லுகிற தீ என்னும் ப்ரத்யயத்தை முடிவிலுடையது என்று சொல்லுகிறார் — எப்பொழுதும் என்னோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாய் என்று 2 தாஸபூதா: என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபச் சிறப்புக்குத் தக்கபடி நித்யமான ஸம்பந்தத்தை விசேஷித்துச் சொல்லுகிறார் — 'தங்கள் ஆத்மா உள்ளவரையிலும்' என்றாரம்பித்து 14

---

1 பாஞ்சராத்ரம் ஸாத்வதஸம்ஹிதை 6 187 மனோபுத்த்யபிமாநேந மனது புத்தி அஹங்காரம் இவைகளோடு சதுர: நான்கு பாதாந் கால்களையும் கைகளையும் சேர்த்து நான்கு என்று சொல்லியிருக்கிறது) கூர்மவத் ஆமையைப் போல தத்ர அதில் பஞ்சமம் ஐந்தாவதாக ஶிரஶ்ச தலையையும் தராதலே பூமியில் ஸஹந்யஸ்ய கூடவைத்து

2 மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரம் (எல்லா ஆத்மாக்களும் பகவானுக்கு) தாஸபூதா: அடிமையானவர்கள்

ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந சாப்யந்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ।
ஏகத்வேந ப்ருதக்த்வேந பஹுதா விஶ்வதோமுகம் ॥ 15

ப உரை] அந்யே சில மஹாத்மாக்கள் ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந ஜ்ஞானமாகிய யாகத்தினாலும் யஜந்த: ஆராதனம் செய்துகொண்டு பஹுதா அனேக உட்பிரிவுகளையுடைய ப்ருதக்த்வேந வ்யத்யாஸத்தினால் விஶ்வதோமுகம் ப்ரபஞ்சரூபமாயிருக்கிற மாம் என்னை ஏகத்வேந ஒருவனாக உபாஸதே உபாஸனம் செய்கிறார்கள் 15

பா] வேறு சில மஹாத்மாக்கள் முன்சொல்லிய நாமம் சொல்லுவது முதலியவைகளோடு ஜ்ஞானமென்கிற பேருடைய யாகத்தினாலும் ஆராதனம் செய்துகொண்டு என்னை உபாஸனம் செய்கிறார்கள் எப்படி? யெனில் லோகங்களாகிற ஆகாரத்தினால் ப்ரபஞ்சத்தை விஶேஷணமாக உடைய

தா] 1'ஸஜ்ஞாநந்யேநஸ' என்று உபாஸனம் வேறு விஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று விஶேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது பிறகு நாமம் சொல்லுவது முதலிய அங்கங்களைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டது இப்பொழுது த்யானம் செய்யப்படுகிற ஆகாரத்தைக் காண்பிக்கக்கொண்டு அதுவே விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது—இந்த ஶ்லோகம் முதல் 19 வது ஶ்லோகம் வரையிலும் 'ச' என்பது முன்பு சொன்ன நாமம் சொல்லுவது முதலியவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவிப்பதற்காக 'அபி' என்பது 'அந்யே' என்பதோடு அன்வயித்திருந்து இல்லாவிடில் வ்யர்த்தமாய் விடுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் வேறு சில என்று வேறு என்கிறபக்ஷம் ப்ராணனாக உபாஸிக்கிறவர்களைச் சொல்லுகிறது 'யஜந்த:' என்பதற்கு ப்ரீதி உண்டுபண்ணிக்கொண்டு என்று அர்த்தம் 'பஹுதா' 'ப்ருதக்த்வேந' என்பதினால் ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி அதின் உட்பிரிவுகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறது, என்று சொல்லுகிறார்— லோகங்களாகிற ஆகாரத்தினால் என்று 'விஶ்வதோமுகம்' என்பதற்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் கூடச் சேர்ந்திருக்கும் பதங்களுக்கு அனுகுணமான தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரபஞ்சத்தை விஶேஷணமாக உடைய' என்று ஒருவனாகவும் தனித்தனியாகவும் உபாஸிக்கிறார்கள் என்று ஏன் அர்த்தம் சொல்லவில்லை ஒன்றாக இருப்பதற்கே அனேகமாக இருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அப்படியாகில் விகாரத்தை அடைந்திருக்கை ஸம்ஸாரியாயிருக்கை முதலிய

---

1 பகவத்கீதை 9 12

என்னை ஒருவனாக உபாஸிக்கிறார்கள். இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது பகவானாகிய வாஸுதேவனே பேர் ரூபம் இவைகளால் பிரிக்கமுடியாத மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான சேதனம் அசேதனம் இவைகளைத் தனக்கு சரீரமாக உடையவனாயக் கொண்டு ஸத்யஸங்கல்பனாகிய அவன் ஒருவனே அனேக விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட பேர் ரூபம் இவைகளை உடைய ஸ்தூலமான சேதனம் அசேதனம் ஆகிய வஸ்துக்களை சரீரமாக உடையவனாகக் கடவேன் என்று ஸங்கல்பித்து தேவதை பசு, மனுஷ்யன் ஸ்தாவரம் என்று பேருடைய விசித்திரமான லோகத்தை சரீரமாக உடையவனாக இருக்கிறான் என்று அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டே என்னை உபாஸிக்கிறார்கள் என்று. 15

தோஷ பரிஹாரம் அநேகமாக இருப்பதை ஒன்றென்று உபாஸனம் செய்கிறவர்களுக்கு [1] சருஷ்டி விரோதியைச் செய்பவனுக்குப் போல பாபம் வருமோ என்கிற ஆக்ஷேபத்துக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் 'இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது' என்று ஆரம்பித்து. இதனால் மூன்றாவதாகச் சொன்ன த்ரிவித உபாஸனத்தில் மூன்றாவதான பிரிவைச் சொல்லுகிறது. ஏகத்வம் பேதமும் அபேதமும் சொல்லப்பட்டதென்பதும் பிரகாசிக்கப்பட்டது. பகவானாகிய என்பதால் ஸ்ருஷ்டிப்பது முதலிய வ்யாபாரத்துக்கு உபயோகமான குணங்களின் கூட்டத்தைக் காட்டியிருக்கிறது. 'வாஸுதேவன்' என்னும் பதத்தில், 'வாஸு' என்கிற முதல் பாகத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களுடன் சேர்ந்து சொல்லுவதற்குக் காரணமாகிய எல்லாவற்றையும் தனக்குச் சரீரமாக உடையவனாகக் கொண்டு எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருப்பது சொல்லப்படுகிறது. 'தேவன்' என்கிற இரண்டாவது பாகத்தினால் ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு பரிணாமம் என்னுடைய லீலையே என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த இரண்டு பாகங்களிலும் வேறு விஷயத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் உபாஸனம் செய்கிறவர்கள் எப்பொழுதும் த்யானம் செய்துகொண்டிருப்பது மாத்திரம் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. பூமி முதலிய வஸ்துக்கள் அநேகம் என்பது மாத்திரம் ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளாலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால் ஒன்றாயிருக்கிற வஸ்துவே அநேகமாக இருக்கிறது என்பதல்லவோ சாஸ்திரத்தினால் அறியவேண்டியது. ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட ஒன்றாயிருக்கையிலேயே வாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யம், அதுவும் ஒன்றே எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா என்கிற காரணத்தினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் ஒரு தோஷமுமில்லை. 15

---

1 முதல் வால்யூம் 514 வது பக்கம் பட்டோலைப்பார்க்க

பா] அப்படியே நான் ப்ரபஞ்சத்தை சரீரமாக உடையவனாக இருக்கிறேன் அல்லவா என்று சொல்லுகிறார் —

அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம் |
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்நிரஹம் ஹுதம் || 16

பதவுரை] க்ரது: யாகமும் அஹம் நான் யஜ்ஞ: மஹாயஜ்ஞமும் அஹம் நான், ஸ்வதா ஸ்வதா என்னும் மந்திரம் அஹம் நான், ஔஷதம் செடி முதலியவைகளிலுண்டாகும் ஹவிஸ்ஸும் அஹம் நான் மந்த்ர: மந்திரம், அஹம் நான், ஆஜ்யம் நெய் அஹமேவ நானே அக்நி: அக்னி, அஹம் நான், ஹுதம் ஹோமமும் அஹம் நான் 16

பா] ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்கள் நானே மஹாயஜ்ஞங்களும் நானே பிதருக்களின் கூட்டத்திற்குத் திருப்தியையுண்டாக்குகிற ஸ்வதா

தா] பரம் வ்யூஹம் முதலிய ரூபங்களினால் ஒன்றாயிருக்கையும் அநேகமாயிருக்கையும் சொல்ல முடியும் ஆனாலும் மேல்ச்லோகத்தை அனுஸரித்து இருக்கிறபடியினால் சொன்னதே அர்த்தம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அஹம் க்ரது:' என்றாரம்பித்து நான்கு ச்லோகங்களுக்கு இதஸந்தாபத்தில் ஸங்கதியையும் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறார் — அப்படியே என்றாரம்பித்து 'ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலிய' என்பதினாலும், மஹாயஜ்ஞங்களும் என்பதினாலும் அர்த்தம் வெவ்வேறு என்று தெரிவித்திருக்கிற படியினால் 'க்ரது: யஜ்ஞ:' என்னும் பதங்களுக்குப் புனருக்தி என்னும் தோஷத்தைப் பரிஹரித்திருக்கிறது சரீரத்தினால் செய்யப்படுகிற கர்மம் மனதினால் செய்யப்படுகிற கர்மம் என்றும் ச்ருதியில் சொல்லிய கர்மம் ஸ்ம்ருதியில் சொல்லிய கர்மம் என்றும் பிரித்தது பரிசிந்தியை அனுஸரித்ததல்ல என்று தாத்பர்யம் மஹாயஜ்ஞமாவது ப்ரம்ஹயஜ்ஞம் முதலிய 1 ஐந்து யஜ்ஞங்கள் 'வா' என்பது பொதுவாக எல்லா இடத்திலும் அன்வயிக்கிறது யாகங்களையும் அதின் அங்கங்களையும் ப்ரஸ்தாவித்திருக்கிற படியினாலும், 'ஸ்வதா' என்னும் பதத்தோடு சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிற படியினாலும், நெய்யைத் தனித்து மேலே சொல்லியிருக்கிற படியினா

---

1 ப்ரம்ஹயஜ்ஞமும் தேவயஜ்ஞமும் பித்ருயஜ்ஞமும் மனுஷ்யயஜ்ஞமும் பூதயஜ்ஞமும் ஆக ஐந்தும் பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது

என்னும் மாத்திரமும் நானே செடி முதலியவைகளிலிருந்து உண்டாகிற ஹவிஸ்ஸும் நானே மந்திரமும் நானே நெய்யும் நானே இது மற்ற வைகளையும் குறிப்பதற்காக ஸோமம் முதலிய ஹவிஸ்ஸும் நானே என்று அர்த்தம் ஆஹவநீயம் முதலிய அக்னியும் நானே ஹோமமும் நானே　　16

பிதாஹமஸ்ய ஜகதோ மாதா தாதா பிதாமஹ: ।
வேத்யம் பவித்ரமோங்கார ருக் ஸாம யஜுரேவ ச ॥　　17

ப தை] அஸ்ய இந்த, ஜகத லோகத்திற்கு பிதா தகப்பனும் மாதா தாயும், தாதா உத்பத்திக்கு ஒத்தாசைக்காரணமும் பிதாமஹ: பாட்டனும், அஹம் நான், பவித்ரம் பரிசுத்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய வேத்யம் அறியத்தகுந்த வஸ்துவும், (நான்) ஓங்கார ப்ரணவமும் (நான்) ருக் ருக்வேதமும், ஸாம ஸாமவேதமும், யஜு யஜுர்வேதமும் (நான்)　　17

னும், இங்கிருக்கும் ஒளஷதம் என்னும் பதம் செடி முதலியவை களிலிருந்து உண்டாகும் ஹவிஸ்ஸை சொல்லுகிறது என்றுசொல்லு கிறார் — செடி முதலியவைகளி லிருந்து உண்டாகும் ஹவிஸ்ஸும் என்று இத்தால் 'ஸ்வதா, ஒளஷதம்' என்னும் பதங்கள் அன்னத் தையும் மருந்தையும் சொல்லுகின்றன என்று வ்யாக்யானம் செய்தது ப்ரசுரிக்கப்பட்டது ஒன்றைத் தனித்துச் சொன்னது மற்றது இல்லை என்று தெரிவிப்பதற்காகவோ என்கிற ஸந்தேஹத்தைப் 'பரிஹரிக்கி றார் — மற்றவைகளையும் குறிப்பதற்காக என்று இப்படியே மேலும் பிதாமஹன் முதலியவர்களைச் சொன்னதுப்ரபிதாமஹன் முதலிய வர்களையும் குறிப்பதற்காக என்றறிந்து கொள்ளவும் இவ்விடத்தில் அக்னி: என்னும் பதம் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்து மூன்று வது பூதமாகிய நெருப்பை மாத்திரம் சொல்லுகிறது என்பது யுக்த மல்ல, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் 'ஆஹவநீயம் முத லிய அக்னியும்' என்று ஹவிஸ்ஸுக்கள் முன்பே சொல்லப்பட்டிருக் கிற படியினால் ஹுதம்' என்னும் பதம் ஹோமத்தைச் சொல்லுகி றது என்று சொல்லுகிறார் —'ஹோமமும் என்று　　16

பா] ஸததாவரமும ஜஙகமமுமாகிய இநத லோகததிறகு அநதாத இடததில தகபபனுவும தாயாகவும உதபததிககு ஒததாசைக காரணமாகவும பா டடனுகவும இருபபவன நானே இவவிடததில யாதா என்னும பதம தகபபன தாய இவாகளைத தவிர வேறுயும உதபததிககு ஒததாசைச காரணமுமான ஜீவனைசசொலலுகிறது பரிசுததியைககொடுககககூடிய

தா] விதாஹஸ்ய என்றிவை முதலிய இடஙகளில பரமான நானே நேரில பிதா என்பது சொலலபபடவிலலை, பின்னை எங்கெனில பிதா வாக லோகததில கணடறியபபடடவராகள என்ற ஆகாயாமியாச உடையதுகள என்பது சொலலபபடுகிறது அபபடியிருநதால தான இநத ஸாதாபபதததுககுப பொருநதும என்கிற அபிபராயததிலைசொ லலுகிறா— ஸததாவரமும என்றாரமபிதது ஸதாவராசரிரமும அநதா தசகாரணஙகள பகவானுககுச சரீரஙகள ஆகையிருல அவைசரிலும பகவான பிதா என்று சொலலியிருககிறது யாதா என்னும பதம எலலாவறறையும ஸருஷ்டிககிற ஒருஜ்வனைசசொலலுகிறது என்று பர ஸிததமாயிருககிறது அபபடியாகில இவவிடததில புனருகதி வரும என்று ஆக்ஷேபிததுககொணடு ஸமாதானம சொலலுகிறா— இவ விடததில என்று 1 கோப ஸ்ரீவாகாயாயததிலை என்று நாயயம ஒருவனே எலலாவறறிறகும பிதா என்பதிலலாமையால தனிபரசனி யான பிதாவைசசொலலுகிறதென்று தெரிவிபபதறகாக ‘அநதாத இட ததில என்று சொலலபபடடது இவவிடததில என்பதறகு பிதா முதலியவாகளோடு சோநதிருககிறபடியிலை என்று அரததம ருசரா இநதரன முதலியவாகளோடு சோநதிருநதாலலவோ ஸதாமுரசனர சொலலும என்று தாதபாயம தாதுவின அரததமாகிய சரிபபனை மூலமாக உதபததிககு ஒததாசைகாரணமாயிருநதல சொலலபபடுகி றது அறியததசகது என்பது எலலாவறறிறகும ஸாதாரணம ஆகையி லை இவவிடததில ஸமபவிககககூடியதாசச தோன்றுகிற விதாம வெஹ்யம்’ என்கிற பதஙகள ஒன்றுசகொன்று விசேஷண விசேஷயஙக ளாக அனவயிககின்றன என்பது அதறகு ஒருபாகககமும இலலாமையி லை விடததகுநததலல என்கிற அபிபராயததிலைசொலலுகிறா—‘பரி சுததியைககோடுகககககூடியதும என்றாரமபிதது வேதாநதை மேலே சொலலபபோகிறபடியிலும பரிசததியைக கொடுககககூடியது என

---

1 முதல வாலயும 423 வது பககம 1 புடனேடையபபாகக

[illegible] அறியத்தக்கது எதுவோ அதுவும் நானே [illegible] தாயும் வேதங்களுக்குக் காரண[illegible] ஆகிய வேதமும் நானே.

[illegible] || 18

[illegible] தரிப்பவன் [illegible] [illegible] பார்க்கிறவன் [illegible] காப்பாற்றுகிறவன் [illegible] [illegible] நிலையும் [illegible] உற்பத்தியையும் [illegible] [illegible] காரணம், 18

[illegible] அறியத்தக்க [illegible]

[illegible] [illegible] நீ [illegible] [illegible] — 'வேதங்களுக்குக்காரண [illegible] 17

பா] கம்யதே (அடையபபடுகிறது) என்கிற வயுதபததியினுல கதி என்ப தறகு அந்தந்த இடங்களில அடையவேண்டிய இடம என்று ஆததம தரிபபவன நியமிககிறவன நேராகப பாாததுககொணடிருபபவன வஸிக கும இடமாகிய வீடு முதலியன ஶரணம் ஆவது இஷடததைககொடுபப

தா] கதி என்னும பதம இவவிடததில முனபு சொன்னதை அனு ஸரிததுப பின சொன்னதும இருககவேணடும என்கிற நயாயத்தி ஞல வஸதுவைச சொலலுகிறது என்பதே உசிதமாகையிஞல போ வது ஆகிய காரியததைச சொலலுகிறதலல, என்கிற அபிபராயத்தி ஞல சொலலுகிருா — கம்யதே என்றாரமபிதது எலலா ஜனங்களுக கும ஸாதாரணங்களான வஸதுககளைச சொலலிககொணடு வரும பொழுது அதின நடுவில ஸதிரீகளுக்கு மாததிரம ஸமபாதமுள்ள (கணவன என்னும) வஸதுவைச சொலலுவது யுகதமலல பிஞ்ஞப்தி என்னும தாதுவுககு தரிககிறுன என்னும ஆாததம பரஸிததமாயிருக கிறது என்கிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா — தரிபபவன என்று ஸாக்ஷீ என்னும பதம இவவிடததில ஸமாததன என்கிற ஆாத ததைச சொலலுவதாயிருககாவ 1 ஜகத என்னும பதததோடு அனவயிககாது என்கிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா —நியமிககிற வன என்று நேராகப பாாததுக கொணடிருபபவன என்பதறகு? ஸா க்ஷாத்த்ரஷ்டரி ஸஞ்ஜ்ஞாயாம் என்றலலவோ ஸாக்ஷீ என்னும பதம விதிககபபட்டிருககிறது என்று தாதபாயம ‘வஸிககும இடமாகிய என்பதறகு இவவிடததிலும வஸிபபதாகிய காரியததைச சொலலு வது உசிதமலல ஆகையிஞல இடததைச சொலலுகிறது இது, என்று தாதபாயம கதி என்கிற பதததோடு புனருகதியைப பரிஹரிபபதற காக வீடு முதலியன என்று சொலலபபடடது கதி: என்னும பதமோ இவவில வாஸம முதலிய போக வேணடிய இடங்களைச சொலலுகிறதென்று முனபு சொலலபபடடது அன்றியே அந்தந்த இடங்களில அனுபவிகக வேணடிய போகயமான வஸதுவைச சொல லுகிறதாகவுமாம ஶரணம் என்னும பதம இவவிடததில நிவாஸ: என்னும பததிஞல சொலலபபடட வீடு முதலிய அசேதனததைச சொலலுகிற தென்பதை விலககுவதறகாகச சொலலுகிருா — இஷடத தை என்றாரமபிதது இஷடததைக கொடுககதலும அநிஷடததைத தடுபபதும இஷடபபடி கணிததனியாகவும ஒன்று சேர்நதும அனவ யிககிறது (அதாவது இஷடததைக கொடுபபதறகு மாததிரமும

1 பகவதகீதை 9 17

2 அஷடாதயாயீ 5 2 91 நேராகபபாாததவனைபபறறி பெயராகச சொல லும பொழுது ஸாக்ஷீ என்று பதமாகிறது என்று கருதது

த்ரகாகவும் அரிஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்காகவும் ஆச்ரயிக்கத்தகுந்த ஜீவன் எதுவோ அதுவும் நானே. நன்மையைவிரும்புகிறவனும் (நானே) எந்த வஸ்துவும் உத்க்ருஷ்டத்தை அடைவதற்கும் பாபத்தை அடைவதற்கும் ஹேது [illegible]டமோ அதுவும் நானே [illegible] (சோகப்படுகிறது) என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் அதிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் வஸ்துவும் அதில் ப்ராப்யத்தை

அரிஷ்டத்தை [illegible] இவை இரண்டுக்காகவும் ஆச்ரயிக்கத்தக்க என்று அர்த்தம் [illegible] சொன்னதும்) 1 ஶரணம் [illegible] என்ற சொல்லில் [illegible] படியினால் இவ்விடத்தில் 'ஶரணம்' என்றும் [illegible] காப்பாற்றுகிறவனை சொல்லுகிறது. 'நன்மையை விரும்புகிறவன்' என்பதற்கு நல்மனதை யுடையவன் என்று பொருள். ஸுஹ்ருத் என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம், மனதிற்கு நன்மையை [illegible] கொண்டிருப்பவன், என்று தாத்பர்யம், எந்த வஸ்துவும் [illegible] ப்ரஹ்மா முதலிய [illegible] உத்க்ருஷ்டத்தை அடைவதற்கும் பாபத்தை அடைவதற்கும் ஹேது இடமோ அது என்று அர்த்தம் [illegible] ப்ரபவ என்று பிரித்து மற்ற [illegible] ஆகையினாலும் இத [illegible] ப்ரபவப்ரளய ஸ்தானம் என்று [illegible] படியினால் அர்த்த [illegible] சொல்லப்படுகிறது, [illegible] —ஸ்ரீயபதி என்றும் [illegible] என்னும் ப்ரக்ருதி [illegible] ஸ்தானம் என [illegible] ப்ரளயஸ்தானம் என்பதற்கு விபரீதலக்ஷணையினால் போ[illegible] ப்ரபவப்ரளயஸ்தானம் என்கிற பதம் உபா[illegible] சொல்லுவதாயிருந்தால் பீஜம் என்கிற பதம் [illegible] காரணமாயிருப்பதை சொல்லுகிறது, பீஜம் என்கிற பதம் உபாதான காரணத்தை சொல்லுகிறது என்று ஒப்புக்கொள்

1 நாமலிங்காநுசாஸனம் 3 காண்டம் நாநார்த்தவர்க்கம் 209 ஶ்லோகம் ஶரணம் என்னும் பதம் வீட்டையும் காப்பாற்றுகிறவனையும் சொல்லும் என்று இதின் கருத்து

அடைவிககபபடுமே வஸதுவும நானே எனறு ஆததம ஆதநத வஸதுவில அழிவிலலாதகாரணம எதுவோ அதுவும நானே 18

தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ।
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஶ்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுந ॥ 19

பதவுரை] அர்ஜுந அர்ஜுனா அஹம் நான தபாமி வெபபததை உணடாககுகிறேன அஹம் நான வர்ஷம் மழையை நிக்ருஹ்ணாமி அடககுகிறேன உத்ஸ்ருஜாமி ச விடுகிறேன அம்ருதம் உயிரோடிருபபதறகுக காரணமும ம்ருத்யு: மரணததை அடைவதறகுக காரணமும (நானே) ஸத் இருபபதும அஸத் ச இலலாததும அஹம் நான 19

பா] சூரியன முதலியவைகளாக இருநதுகொணடு நானே வெபபததை உணடாககுகிறேன கரீஷ்மம முதலிய ருதுககளில நானே மழையை அடககுகிறேன அபபடியே வாஷாகாலஙகளில மழையை

ரும பக்ஷததில ஸ்ரஷ்டவ்ய ஸ்ருஷ்டபதார்த்தம் எனகிற பகம விதைககு ஆதாரமாகிய பூமி முதலிய இடததைச சொலலுகிறது எனகிற அபிப ராயததில சொலலுகிறா— ஆதாத வஸதுவில எனறாரம பிககு 18

தா] *இபபடி 1 ஸ்ருஷ்டாநாத எனறு மேல சொலலபபோகிற மாதிரி யாக லோகததில அநேகமாகப பலரால சொலலபபடுகிறவைகளாக பரிககுஙகளான சிறநத வஸதுககளிருபபு எனனுடைய அதீனம எனறு சொலலபபடடது பிறகு அவைகளின பரவருததி தனககு அதீனம எனறு இநத ஸ்லோகததில சொலலபபடுகிறது ஸவருபத தில வெபபததை உணடாககக காரணமலலாமையிலுல மறறொனறை சரீரமாக உடைய ஸவருபததில அதைச சாடடுகிறா— சூரியன முதலிய எனறாரமபிதது முதலிய எனபதில சூரியன முதலி யவைகளிலுல சொலலபபடட வஸதுவைச சொலலியிருககிறது ஒரு வனாலசெயயபபடுகிற ஒனறைச சொனனது விருததஙகளான காரியஙகளைச சொலலி யிருககால அதைக காலததால வெவவேறு எனறு பிரிக க்கவேணடுமெனகிற அபிபராயததில சொலலுகிறா‘கரீஷமமுதலிய ருதுககளில வாஷாகாலஙகளில எனறு அஹம் ஸ்ருஜ எனறாரம பிதது இதுவரையிலும அபி ஸ்ருஜம் அபிவேஷம் அப்ருஜஸ்தம் அபிசைவ தம் இவைகளைச சொலலியிருககிறது எனறு சிலா சொலலுகிறாகள*

1 பகவதகீதை 10 19

நானே விடுகிறேன எதனுல இாதலோகம உயிரோடிருககிறதோ எத னுல மரணததை அடைகிறதோ அவையிரணடுமே நானே இநத விஷயத தில அதிசமாகச சொலலி என்ன பரயோஜனம, எதிருககிறதோ, எதுமுன னிருநததோ எது இனி உணடாகபபோகிறதோ, எலலா அவஸதைகளை யும உடையவைகளாக இருககிற அநத எலலாச சேதனமும அசேதனமு மாகிய வஸதுககளைச ஶரீரமாக உடையவனுகையினுல அநதநத ருபமாக

பிறகு ஸாதசமாசவும பாகசமாசவும சருசகிச சொலலபபடுகிறது 'ஊ்ூதஂவெவ ஊ்ூ,என்று ஊ்ூ எனனுமபததகோடு சோ ததுசசொலலியிருககிறபடியினுல மரணததை கடுசசிறவஸதுவைச சொலலுகிறது இநத ஊ்ூதஂ எனனும பதம வாஸதவமான அமருதத தைசசொலலுவதாயிருநதால விஷசசைசசொலலுகிற பதததோடு சே ாததுச சொலலியிருககவேணடும ஊ்ூதஂ எனனும பததகோடு சோ ததுச சொலலபபடடபடியினுல ஊ்ூ எனனும பதமும யமன முத லியவறறைச சொலலுகிறதெனபதும பரகரமலல எனகிற அபிபராயத தினுல சொலலுகிருா— எதனுல எனருரமபிதது முன நுசாலஙகளிலு மிருசகும எலலா வஸதுசசளையும சருசசமாகச சொலலி முடிசதிருச கிறதிது வெனப சொசாடடுகிருா— இாத விஷயததில எனருசமபித து இவவிடததில ஸசு எனனும பதத ததைபபோலவே அஸத் எனனும பதமும, இசமததாதில மறறொரு வஸதுவே றெனறொருவஸதுவின அபாவம எனறு சொலலுகிறபடியினுல குறிதத வஸதுவைச சொலலுகிறது அபபடிசகிலலாவிடில நானெனறு கனறேடு சோதது சொலலியிருபபது பொருநதாது எனகிற அபிபராயததினுல சொலலு கிருா—எது இருககிறதோ எது முனனிருநததோ எது இனி உணடாகப போகிறதோ எனறு அஸத் எனனும பதம இவவிடததில இபபொழு திருககும வஸதுககளைத தவிர மறற வஸதுககளைச சொலலுகிறது மறற இடஙகளிலேபோல இநதப பதஙகள சேதனஙகளையும அசே தனஙகளையும சொலலுகினறன எனறு ஏன சொலலவிலலை ? எனகிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிருா— எலலா அவஸதைகளை யும உடையவைகளாக இருககிற எனருரமபிதது எலலாம பசவானை ஆதமாவாக உடையது எனபதலலவோ மேற பரஸதாவிககபபடடது, முனறு காலஙகளிலுமிருககும எலலா வஸதுககளையும சேரததுச

---

1 இஙகு எலலாம தனககு சரீரஙகளாகையினுல அவைக நானே எனறுசோ ததுசசொலலபபடடிருககிறது அபாவம எனபது வஸதுவலல ஆகையினுலஅபபடி சோததுச சொலலியிருபபது பொருநதாது எனறு கருதது

நானே இருக்கிறேன் என்று ஆத்தம இப்படி அனேகவித வயத்யாஸமுள்ள வைகளாகவும் பிரிக்கப்பட்ட போ ரூபம் இவைகளை உடையவைகளாகவும் இருக்கிற எல்லா லோகத்தையும் சரீரமாக உடையவனுகையினுல அந்தந்த ரூபமாக நானே இருக்கிறேன என்று ஒன்றென்கிற ஜ்ஞானத்தினுல அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு என்னை உபாஸனம் செய்கிறார்கள் 19

பா] இப்படி பகவானை அனுபவிப்பது ஒன்றையே ஸுகமாக உடைய மஹாத்மாக்களாகிய ஜ்ஞானிகளின் நடவடிக்கையைச்சொல்லி அவர்களுக்கே விசேஷத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகத் தெரியாதவர்களாய காம்ய பலங்களை விரும்புகிறவர்களின் நடவடிக்கையைச் சொல்லுகிறார்—

த்ரைவித்யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா
யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே।
தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோக
மச்நந்தி திவ்யாந் திவி தேவபோகாந் ॥ 20

தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விசாலம்
க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி।
ஏவம் த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா
கதாகதம் காமகாமா லபந்தே ॥ 21

சொல்லுவது உசிதமாகையினுல இப்பொழுதிருப்பவை முதலியவைகளை ஆத்மாகச் சொன்னபோதிலும் சேதனங்களையும் அசேதனங்களையும் விட்டுவிடவில்லை, இந்தவஸ்துக்களோ அந்தாத்மாக்களையுடையவைகளாயக் கொண்டு அந்தப் பதங்களுக்கு ஆத்மாகிறபடியினுல அன்றிக்கே 'எல்லா' என்பது முதல் 1 அஹம் க்ருது என்றாரம்பித்துச்சொல்லப்பட்ட எல்லா ஶ்லோகங்களின் ஆத்தத்தைச் சொல்லியிருப்பதாக நினைத்துக் கொள்ளவேண்டியதாகவுமாம் எல்லாம் அந்தப் பகவானுக்கு அதீனமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பதை கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட உபாஸனத்தோடு சேர்க்கிறார் —'இப்படி அனேகவித' என்றாரம்பித்து எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவனது ஒன்று என்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறதேயல்லாமல் பரஸ்பரத்தையை அடைந்ததாய போ ரூபம் இவைகளின் பிரிவு இல்லாத வஸ்து ஒன்றென்று சொல்லப்படவில்லை கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜ்ஞான யஜ்ஞம் இது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஜ்ஞானத்தினுல அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டு' என்று சொல்லப்பட்டது 19

1 பகவத்கீதை 9 16

ப ரை] த்ரைவித்யா: ருகயஜுஸ்ஸாம எனகிற மூனறு வேதஙகளில நிஷ்டையையுடையவாகா ஸோமபா ஸோமலதையின ரஸததைப பானம செயதவாகளாய பூதபாபா போககபபடட பாவஙகளை யுடையவாகளாய, மாம என்னை யஜ்ஞை யாகஙகளினால இஷ்ட்வா ஆராதனம செயது ஸ்வாகதிம ஸவாககலோசததையடைவதை ப்ராாதயநதே பராாததிகசிறாாகள தே அவாகள புணயம ஸுகமான ஸுரேந்த்ரலோகம தேவேநதிரனுடைய லோகததை ஆஸாத்ய அடைநது திவ்யாந ஸவாககததிலுணடான தேவபோகாந தேவதைகளாலனுப விககககூடிய வஸதுககளை, திவி அநத ஸவாககலோகததில அஶ்நந்தி அனுபவிககிறாாகள தே அவாகள, தம அநத விஶாலம விசாலமான, ஸ்வாகலோகம ஸவாககலோகததை புக்த்வா அனுபவிததுவிடடு புணயே புணயம க்ஷீணே ஈாசததை அடைநதபொழுது மர்த்யலோகம மனுஷயலோகததை, விஶந்தி அடைகிறாாகள, ஏவம இபபடி காமகாமா: காமயபலஙகளை விருமபுகிற, த்ரயீதர்மம் மூனறு வேதஙகளிலும சொலலியிருககிற தாமஙகளை, அநுப்ரபந்நா அடைநதவாகள கதாகதம் போககுவரநதை, லபந்தே அடைகிறாாகள 20 21

பா] ருகவேதம யஜுாவேதம ஸாமவேதம இமமூனறும த்ரிவித்யா என னபபடுகிறது இநத திரிவிதயையில நிஷ்டையையுடையவாகள த்ரைவித்யா: எனனபபடுகிறாாகள வேதாநதஙகளில நிஷ்டையையுடையவா

தா] ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹம் ... பிறகு 'த்ரைவித்யா:' என ... மானசிக ஆக்ஷேபகதிறகு ஸமா தானமாக மூனறின ... வருகிற இநத ... ... ஸங்கதியையும சொல லுகிறா—'இபபடி ... பகவானை அனுபவிபபது ஒன றையே ஸுகமாக உடைய மஹாததமாககளாகிய, ஜ்ஞானிகளுடைய' என்கிற மூனறு ... 'மஹாத்மாநஸ்து' 'ஸததம' 1 கீர்த்தயந்தம் என்று முனபு சொனனதை ஞாபகபபடுததி யிருக கிறது 'ஸ்வஜாநந்தி' என்றிவை முதலியவைகளில சொலலியிருப பதைவிட '1 மஹாத்மாநஸ்து என்றிவை முதலியவை ஜ்ஞானிகளின விசேஷததை சொலலுவதா யிருநதபோதிலும பகதி செயவது, நாமஙகளை சொலலுவது முதலியவை பாகவதாளின ஸவருபததை நிரு

1 பகவத்கீதை 9 13 2 பகவத்கீதை 9, 11

பிக்கிறபடியினால— நடத்தையைச்சோலலி என்று சொலலப்பட்டது மேலே சொலலப்போகிற எலலையிலலாத மேனமையையுடைய பரயோ ஜனம ஸாலபமாகச செயயக்கூடியதாயிருநதாரை முதலியவைகளும இப்படி நிரூபிக்கப்பட்ட ஸவரூபத்தையுடைய அநத மஹாதமாக்களுக்கே விசேஷமாக இருக்கவேண்டியது என்றெண்ணி— அவாகளுக்கே விசேஷத்தைக் காட்டுவதறகாக என்று சொலலப்பட்டது தெரியாதவாகளாய என்பதினால '2 வராஹாவஜாநதே என்று முனபு சொலலப்பட்டவாசசோ இவவிடத்தில அலபமான பலனகளையுடைய யாகம முதலியவைகளாலும விஸதாரமாகச சொலலப்படுகிறாசா என்று காட்டப்பட்டது தரைவித்யா என்கிற இடத்தில இருக்கிற ஒரு விதக்கணக்கின பாலிக்கியிலும த்ரயீம் என்று மேலே சொலலியிருப்பதைஅநுஸரித்தும விதயைசா இனனதெனறுகாட்டிக்கொண்டு பதசதினாததைத் சொலலுகிறா— ருக வேதம என்றாம பிதது இமமூன்று விதயைகளும சேர்த்துச சொலலப்பட்டன என்றறியவும தவிருவமாவமாகையினால 'த்ரிவித்யம் என்று ஒருமையும ஒன்றனபாலும உண்டானது அராதநாராசமாசியிலுடைய பதம முடிவில தால பெணபாலாகச சொலலவேணடும எனபதற்கு பாச திரம முதலிய கணஙகளில சொலலப்பட்ட பதஙகளுககு அப்படியிலலை என்று சொலலவேணடும என்று அபவாத ஸாஸகரம உணடு 1 தஷயீதெதரீஅஷ எனகிற ஸுததிரத்தினால கண எனனும விகுதி வாதிருக்கிறது என்று நினைத்துககொணடு சொலலுகிறா— தரிவிதயையில நிஷடையையுடையவாகள என்று எலலா வேதங்களையும சொலலுவதாயிருநதால விரோதம வருகிறபடியினால சாம பாகத்தை மாததிரம சொலலுகிறது என்று தெரிவிப்பதறகாச கேவலம எனனும பதம இதையே விசதப்படுததுகிறா— வேதாநதத்தில நிஷடையை யுடையவாகளலல என்று இப்படி விஷயங்களை ஏறபடுததுவதறகாக முனபு சொலலிய மஹாதமாக்களும வேதஙகளின ஒருபாகத்தில நிஷடையையுடையவாசா எனபதையும, எலலாவேதஙகளும அநதநத வஸதுக்களின வழியாய பசவானைச சொலலுகிறதென்று ஒப்புககொணடிருக்கிறாகள எனபதையும சொலலிசசொணடும, உணமையான ஜஞானத்தினால விசேஷபலமாகிய மோக்ஷ

1 அஷடாதயாய 4 2 59 தத அததை அதீதே ஓதுகிறான தத—அதை வேத தெரிநதுகொளளுகிறான எனகிற அாததததில அண எனனும பாநயயம வரும என்று சேர்ததுககொளளவும

காலல், வேதாந்தங்களில் நிஷ்டையையுடைய மஹாத்மாக்களோவென்னில் முன்பு சொல்லியபடி எல்லா வேதங்களினாலும் அறியத்தகுந்தவனாகிய என்னையே அறிந்துகொண்டு அதிகமான என்னிடத்தில் உண்டான ப்ரீதியினால் செய்யப்பட்ட நாம ஸங்கீர்த்தனம் முதலியவைகளினாலும் ஜ்ஞானயஜ்ஞத்தினாலும் என்னையே ப்ரயோஜனமாக உடையவர்களாய்க்கொண்டு என்னையே உபாஸிக்கிறார்கள். மூன்று வேதங்களில் நிஷ்டையையுடையவர்களோவென்னில் வேதங்களில் சொல்லப்படுகிற கேவலம் இந்திரன் முதலியவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட யாகத்தில் மிகுதியான ஸோமத்

[illegible] ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையையும் அதின் உபாயத்தில் நிஷ்டையையும் உடையவர்கள் என்கிற மாத்திரமாகிய விசேஷத்தினால் [illegible] நிஷ்டையையுடையவர்கள் என்கிற [illegible] வேதங்களில் சொல் [illegible] நிஷ்டையையுடையவர்களின் [illegible] சொல்லு [illegible] — வேதாந்தங்களில் நிஷ்டையையுடைய [illegible] 1 வஷட்கர்த் க்ஷீவிஷ்ணு [illegible] [illegible] வேதங்களில் சொல்லப்படுகிற [illegible] ஆச்சர்யமாகிய [illegible] சேவலம் இந்திரன் முதலியவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட யாகத்தில் மிகுதியான [illegible] சொல்லப்பட்டது யஜ்ஞத்தின் [illegible] யாகத்

1 மஹாபாரதம் ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 231 7 தேவனக்கு ஷா [illegible] ஸ்ருதி, வித்யா வித்யையும் சதுர்த்தந்த நாகாவதாகிய ஸாம்பராயிகீ மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது என்று சோத்துக்கொள்ளவும்

2 மஹாபாரதம் ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 323 ராஜசார்தூல ஓ ராஜஶ்ரேஷ்டனே, சதுர்த்தீ ஞானகாவதாரிய ஏஷா இங்க வித்யா — வித்யை, ஸாம்பராயிகீ மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது

தைப்பானம் செய்தவர்களாய் ஸ்வர்கம் முதலியவற்றை அடைவதற்குத் தடையான பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய் கேவலம் இந்திரன் முதலியவர்களையே தேவதையாக உடையவை என்று தங்களால் நினைக்கப்பட்ட அந்த யாகங்களினால் வாஸ்தவத்தில் அந்த தேவதைகளைச் சரீரமாக உடைய என்னை ஆராதனம் செய்து அப்படியிருக்கிற என்னைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாய் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதைப் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள்

தில் மிகுதியான என்று சொல்லியிருக்கிறது ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே (ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதைப் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள்) என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் அதற்குத் தடையான பாவங்களைப் போக்குவது மாத்திரம் தான் இவ்விடத்தில் ஸோமபானத்திற்குச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸ்வர்கம் முதலியவற்றை அடைவதற்குத் தடையான பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய்' என்று சொல்லப்பட்டது இங்கே ஸ்வர்க என்னும் பதம் மற்றவைகளையும் குறிக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக முதலியவற்றை என்னும் பதம் பூதபாபா: என்பதற்குப் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட பாவங்களையுடையவர்களாய் என்று அர்த்தம் பாபங்களுக்குப் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கையாவது போக்கப்பட்டிருக்கை தான் அதுவே புருஷனுக்கும் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய் என்று சொல்லப்பட்டது ஸ்வர்கம் முதலியவற்றை விரும்புகிறவர்களுக்குப் பகவானைப்பற்றி உண்மையான ஜ்ஞானமில்லை என்பதும் பகவானைக் குறித்து யாகங்களைச் செய்பவர்களுக்குப் பகவானை அடைவது உண்டாகும் என்பதும் கேவலம் இந்திரன் முதலியவர்களைக் குறித்துச் செய்யும் யாகங்களும் வாஸ்தவத்தில் பகவானுக்கு ஆராதனங்கள் என்பதும் இப்படி இவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாமையினால் அவைகளுக்குப் பலம் ப்ராப்தியாக உண்டாவதில்லை என்பதும் 1 யேப்யந்யதேவதாபக்தா என்பது முதல் மூன்று ஸ்லோகங்களில் சொல்லப்போகிற படியினால் யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா (யாகங்களினால் என்னை ஆராதனம் செய்து) என்பது பகவானுடைய நினைவினால் உண்டான வார்த்தையல்லது யாகம் செய்கிறவனுடைய நினைவினால் உண்டான வார்த்தையல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காக 'கேவலம் இந்திரன் முதலிய தேவதைகளையே என்பது முதல் *தெரிந்துகொள்ளாதவர்களாய்* என்பது வரையிலும் சொல்லப்பட்டது யாகங்களை அநு

---

1 பகவத்கீதை 9 23

அவாகள துககததின ஸமபநதமிலலாத தேவேநதிரனுடைய லோகததை
அடைநது அநதாத இடஙகளில ஸவாகததிலுணடான தேவதைகளின

ஷட்டிபபது அதின பலஙகளில ஆஸையை முனனிட்டதாக இருநத
போதிலும யாகம முடிநத பிறகே பலததைகொடு என்று அநத
தேவதையை பராாததிககிறாகளையினால, 'யாகமசெயது பராாததிககிறா
கள என்று சொலலி இருககிற காமம உசிதமதான புணயகாமங
களையும அதினாலுணடாகும அபூாவஙகளையும புணயமான லோகம
என்று சொககுச சொலவது பொருநதாததாலையினாலும பலமாக
இருககும தேவலோகம பரிசுததமானது, என்றுஸாஸதிரஙகளில
சொலலபபடாமையினாலும அதிக துககதின ஸமபநதமிலலாதது
என்று ஸாஸதிரததில சொலலி இருபபதினாலும, இநத புணயம
எனனும பதமானது புணயததினால போககககூடிய பாபததின காரய
மான துககம இலலை, எனபதைக காட்டுகிறது என்கிற அபிபராயததி
னால 'துககததின ஸமபநதமிலலாத' என்று சொலலபபட்டது அனறிக
கே புணயததினாலுணடாககபபட்ட லோகம கிடைககாது, என்று லக்ஷ
ணையாக அாததம சொலலில துககமிலலை எனபது காணகவேணடி
பட்டதாகவுமாம புணயஙகளினாலுணடாககககூடிய என்று அாத
தம சொலலில புனருகதி என்னும தோஷமவரும தேவேநதிர
னுடைய லோகததை அடைநது என்று சொலலி இருநதபோதிலும
மறுபடியும 'திவி' (ஸவாககலோகததில) என்று சொலலி இருபபது விசி
ததிரஙகளான போகஙகளுககு இடமாகிய அதின உட்பிரிவான இடங
களைக குறிககிறது எனபது உசிதம என்று நினைதது 'அநதாத இடங
களில' என்று சொலலபபட்டது 'திவயாந' எனறது மேலறநததை
உணடாககககூடியது என்று தெரியபபடுத்துவதறகாக, 'பூமியிலுணடா
னபோகஙகளைவிட உயாநதவை என்று சொலலி இருககிறது 'திவயாந'
ஸவாககலோகததிலுணடான 'தைவஹோமாந' தேவதைகளால அனுப
விககககூடிய வஸதுககள என்று அாததம தேவதைகளால அனுப
விககககூடிய பசு, புரோடாசம முதலிய பூமியிலுணடான வஸதுக
களை விலககுவதறகாக திவயாந, என்னும பதம சொலலி இருககிற
தாகவுமாம தேவதைகள ஸவரூபததினாலும காலததினாலும அனு
விடபபட்ட தஙகளுடைய போகஙகளை அலலவோ யாகஙகளைக குறிதது
யாகம செயகிறவாகளுககும கொடுககிறாகள 'புஞஜதே' எனபதறகு
ஸாபபிடுகிறாகள என்று அாததம அதாவது அனுபவிககிறாகள
என்று அாததம 'ஹோகதா' எனறலலவோ மேலேயும சொலலபபடு

போகஙகளை அனுபவிசகிறாகள அவாகள அாதவிசாலமான ஸவாகலோ கததை அனுபவிதது அதை அனுபவிபபதறகுக காரணமான புணயம நாசமடைநதபொழுது மறுபடியும மனுஷயலோகததை அடைகிறாகள இபபடி வேதாநதஙகளில ஏறபடட ஜஞானமிலலாதவாகளாய காமயஙக ளான ஸவாகம முதலியவைகளில ஆசையுளளவாகளாய கேவலம வேத

கிறது விஶாலம எனபதினால பூமியிலுணடான போகஙகளைவிட அதிகமானது எனறு காடடி இருககிறது ஸவாகலோகததை அனுப விதது *எனபதறகு ஸவாகலோகததிலுணடான போகஙகளை அனுபவி ததது எனறு அாததம ஸவாாததை அனுபவிபபதினால ஸமஸாரபா தததை உணடாககக கூடியமறற புணயஙகளாசமபநதை அடைவதினா லே காமஙகளின மிகுதியினால உயாநதஜாதி முதலியவைகளை அடை வதும ஶருதியில சொலலபபடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால* 'அதை அனுபவிபபதறகுக காரணமான *எனறு சொலலபபடடது இத னால 1 ஸமெருவிபாதஸ்தஸய எனகிற முதலியது காடடபபட டது 'ஜ தஸ்யலோகம எனனும பதததினால பூலோகமும அஸிரம எனபது காடடபபடடது* ஏவம (இபபடி) *எனகிற பதததில அபி பராயததிலேறபடட காரணததினால* த்ரயீ *எனனும பதததின அா ததததிறகுச சுருககததையும, காமயமான பலஙகளில ஆசைபபடுவதற குக காரணததையும காடடுகிறா* 'இபபடி வேதாநதஙகளிலேறபடட ஜஞானமிலலாதவாகளாய *எனறு இபபடி அனுவாதம செயதது ஸவருபததில மோக்ஷததிறகுக காரணமான காமமும வேறுமாதிரி யாக மாறுவதினால திருமபிவருவதறகுக காரணமாகிறது, எனறு தெ ரியபபடுததுவதறகாக* காமகாமா *எனனும பதததில முதலிலிருக கும காம எனனும பதம ஆசைபபடககூடிய வஸதுககளைச சொலலு கிறது எனறு சொலலுகிறா* —காமயஙகளான ஸவாகம முதலிய வைகளில ஆசையுளளவாகளாய எனறு மோக்ஷமும *பலமா கையினால ஆசைபபடககூடிய காமமாயிருபபதால அதை விலககுவ தறகாக* ஸவாகம முதலிய' *எனனும பதம* 'கேவலம *எனனும பதத தினால, வேதாநதஙகளிலேறபடட இவாகளுககு அாசியமாகிய உததமமான காமம இலலை, எனறு சொலலி இருககிறது* 'கதம *என றால போகுதல* 'ஆகதம *திருமபிவருதல இதனையே அடைகிறா*

---

1 *விஷ்ணுபுராணம* 6 5 50 *ஸவாகேபி ஸவாகலோகததிலும பாதபீதஸய விழுவதிலிருநது பயநதவனுககு ஸுகமிலலை, எனறு சோததுககொளளவும*

ஙகளில் சேரலரிய தாமங்களை அடைந்தவர்கள் போக்குவரத்தை அடைகிறார்கள். அதாவது அல்பமும் அஸ்திரமுமான ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளை அனுபவித்து விட்டு மறுபடிமறுபடி திரும்புகிறார்கள் என்றாத்தம் 20 21

பா] மஹாத்மாக்களோ வெனில் எல்லையில்லாத ப்ரியமாகிய என்னுடைய த்யானத்தைச் செய்து எல்லையில்லாத மேன்மையை உடைய ஆனந்தமாகிய என்னை அடைந்து, மறுபடியும் திரும்பிவருவதில்லை, என்று அவர்களுடைய விசேஷத்தைச் சாட்டுகிறார்—

அநந்யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே |
தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் || 22

பதவுரை] யே எந்த ஜநா: ஜனங்கள், அநந்யா: வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் உடையவர்களாக அல்லாமல் சிந்தயந்த: நினைத்துக்கொண்டு மாம் என்னை பர்யுபாஸதே நன்றாக உபாஸிக்கிறார்களோ, நித்யாபியுக்தாநாம் எப்போதும் என்னுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்கிற ஆசையை உடைய தேஷாம் அவர்களுக்கு யோகக்ஷேமம் என்னை அடைவதாகிய யோகத்தையும் அது நீடித்திருத்தலாகிய க்ஷேமத்தையும், அஹம் நான் வஹாமி கொடுக்கிறேன் 22

[illegible] போகத்திலும் திரும்பிவருதலிலும் [illegible] தோஷமில்லையோ, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— அல்பமும் [illegible] அனுபவிக்கும் பொழுதும் மிக [illegible] அப்படியே இவன் [illegible] ப்ருஹதாரண்யகத்தில்[1] சொல்லி [illegible] மேலான ப்ரஹ்மா முதலியவர் [illegible] இருக்கிறது [illegible] அதிக துக்கமாக இருக்கிறது [illegible] பொழுதோவெனில் மிக [illegible] இருக்கிறது [illegible] போல அடிக்கடி திரும்பிவருவதிலும் [illegible] இவை [illegible] சொல்லவே முடியாது இப் [illegible] இருக்கிறது 20 21

[illegible]

1 ப்ருஹதாரண்யகம், 3, 4, 10

பா] வேறொரு பரயோஜனததையுமுடைததாகாதவாகளாய, எனனை தயானம செயயாவிடடில ஆதமாவைத தரிபபதே கிடையாமையினால எனனை தயானம செயவதொனறையே பரயோஜனமாக உடையவாகளாய, எனனை எநத மஹாதமாககள தயானம செயது கொணடு எலலாக கலயாண

தா] உபாயமே ஸுகமாகயிருநதும, பரயோஜனம அழிவிலலாததாக வும எலலையிலலாத ஆனநதமாகவும இருபபதிலும மஹாதமாககளுக குவிஶேஷம சொலலபபடுகிறது எனறு சொலலுகிறா— மஹாதமா ககளோவெனில எனறு ஆரமபிதது ‘அநநயா’ எனகிற விஶேஷணத தினால தயானம எலலையிலலாத ஸுகம எனபது ஸிததிததது மாம (எனனை) முதலிய பதஙகளினால யோகக்ஷேமம எனகிற பதததின தாதபாயம கூறபபடடது 1 யேபயநயதேவதா எனறு மேலே சொ லலபபடுகிறதை அனுஸரிதது இவவிடததிலும வேறு தேவதைகளை தொனறுகினறன ஆனாலும மேல பரஸதாவிககபபடட காமய காமஙகளை விலககவேணடியதாயிருநதால இவவிடததில உபா யததோடு சோநததும அதைவிட வேறானதுமான பலததை வில ககுவதறகாக ‘அநநயா’ எனனும பதம ஆனபடியினாலேயே ஒனறு எனகிற அநுஸநதானததைச சொலலுகிறது எனபதும யுககமலல எனறு காடடுகிறா— வேறொரு பரயோஜனததையுமுடைததாகாதவா களாய எனறு அதின காரணததைச சொலலுகிறா— எனனை தயானம செயயாவிடடில எனறு அநநயாஶசிநதயநதோ எனறு சோககுசசொலலி இருபபதினால தயானம செயவதைவிட வேறொரு பரயோஜனமுமி லலை, எனறு கூறபபடடது ஒரு விஶேஷணமுமிலலாத ஜநா: எனனும பதம ஒருவிதமான மனிதாகளுடைய கூடடததில பரயோகிககபபடுகி றபடியினால அதை விலககுவதறகாக இநத ஸநதாபபததில ஏறபட்ட அாததம— எநத மஹாதமாககளாகிய ஜனஙகள’ எனறு சொலலபபட டது அவாகளுககு அலலவோ ஜனமமடைநததின பரயோஜனமுணடு, எனறு தாதபாயம பயுபாஸதே எனகிற இடததில பரயோ கிககபபடட பரி எனனும உபஸாகம வயாததம எனபது பொருநதா தாகையினால, அறறதாக பரித எனறு பிரிதது எலலாவிதததாலும எனகிற தாதபாயததை வைததுககொணடு வேறு பரமாணஙகளி லேறபடட விஶேஷததைக காடடுகிறா—‘எலலாக கலயாணக குணங

---

1 பகவதகீதை 9 23

குணங்களோடும் கூடியவனாகவும் எல்லா விபூதிகளையுமுடையவனான என்னைக் குறைவில்லாமல் உபாஸிக்கிறார்களோ எப்பொழுதும் என்னோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையையுடைய அவர்களுக்கு, நான் என்னை அடைவதாகிய யோகத்தையும் திரும்பிவருதலில்லாமையாகிய க்ஷேமத்தையும் கொடுக்கிறேன் 22

யேऽப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: |
தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம் || 23

ப. உரை] கௌந்தேய ஓ அர்ஜுன யே து எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா: இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களாய் ஶ்ரத்தயா ஶ்ரத்தையோடு அந்விதா: கூடியவர்களாய் யஜந்தே யாகம் செய்கிறார்களோ, தேऽபி அவர்களும் அவிதிபூர்வகம் ஶாஸ்த்ரத்தைமுன்னிடாமல் மாமேவ என்னையே யஜந்தி யாகம் செய்கிறார்கள் 23

களோடும் என்று ஆரம்பித்து [1] பரிசோபாஸனத்தை விலக்குவதற்காக இது சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'குறைவில்லாமல்' என்று குணங்கள் விபூதிகள் இவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் என்று அர்த்தம் ஸஹம் (ரா ரா) என்பதினால் மிகுந்த ஔதார்யம் ஸௌஶீல்யம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பாமலிருக்கத்தக்கதான போகங்களை கொடுத்தபோதிலும் மோக்ஷத்திற்கு உபயோகமில்லாத தேஹயாத்ரை முதலிய யோகக்ஷேமங்கள் கொடுக்கவேண்டியவைகளல்லவே என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— என்னை அடைவதாகிய என்று ஆரம்பித்து இதுவரையிலும் கிடைக்காத வஸ்து கிடைத்தல் யோகம் கிடைத்ததைக்காப்பாற்றுதல் க்ஷேமம் இவை இரண்டையும் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினால் ஒருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறது 'வஹாமி' என்பதற்குச் கொடுக்கிறேன், என்று அர்த்தம் 22

---

1 பகவானுக்கு சரீரங்களாகிய சேதனாசேதனங்களை மாத்திரம் உபாஸனம் செய்தல்

பா] இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளிடத்தில் பக்தியை உடைய கேவலம் வேதத்தில் நிஷ்டையையுடைய எவர்கள் ஶ்ரத்தையோடு கூடியவர்களாய் இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளைக் குறித்து யஜ்ஞம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் முன்பு சொல்லிய ந்யாயத்தினால் எல்லாம் என்னுடைய ஶரீரமாகையினால் என்னையே ஆத்மாவாக உடையவைகளாகையினாலும் இந்த்ரன் முதலிய பதங்களும் என்னையே சொல்லுகிறபடியினால் உண்மையில் என்னைக்குறித்தே யாகம் செய்கிறார்கள் ஆனால் விதியை முன்னிடாமல் யாகம் செய்கிறார்கள் இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்குக் காமங்களில் ஆராதிக்கப்படுகிறபடியினால் ஸம்பாதமுண்டு என்று நான்கு ஹேதுக்களை உடைய காமங்கள் எந்த பகவான் ஆத்மாவாக இருக்கும்பொழுது தேவதைகளினால் பெருமையை அடைகின்றனவோ என்று ஆத்தமுள்ள வாக்யம் முதலிய வேதாந்த வாக்யங்கள் எப்படி

தா] எல்லாத் தேவதைகளும் எனக்கு ஶரீரமாகையினால் வைதிகர்கள் என்று கீழே சொல்லியபடிக்கு உண்மையில் அவர்கள் என்னுடைய ஆராதனம் என்று தெரியாமல் நீ கேவலம் காமங்களைச் செய்தவர்களுக்கும் மோக்ஷமாகிய போகக்ஷேமத்தை நான் கொடுப்பதில்லை என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் இந்த இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் சொல்லப்படுகிறது 'தா' என்பது ஆக்ஷேபத்திற்கு பரிஹாரத்தைக் காட்டுகிறது 'அந்யதேவதாபக்தா' என்பதின் சேர்க்கையினால் ஏற்பட்டது 'இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளை' என்பது முன்பு சொல்லிய ந்யாயத்தினால் என்பதற்கு 1 ஐயிஷவஷ்டும் என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் இந்த அத்யாயத்திலும் 2 ஐபாதத்ஷுவஷும் என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் என்று தாத்பர்யம் என்னைக்குறித்தே யாகம் செய்கிறார்கள் என்கிறவரையிலும் ஆக்ஷேபத்தை அநுவாதம் செய்கிறது மேல்பாகம் விதிக்கிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— ஆனால் என்று விதி தன்னைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தின் வழியாய் ஏற்பட அநுஷ்டானத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறதோ அது 'விதிபூர்வகம்' (விதியை முன்னிட்டது) அப்படிக்கு இல்லாதது 'அவிதிபூர்வகம்' (விதியை முன்னிடாதது) ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட காமங்களுக்கு விதியை முன்னிடாமை எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்கு' என்று ஆரம்பித்து அதை முன்

1 பகவத்கீதை 7, 7 2 பகவத்கீதை, 9 4

விதிக்கின்றனவோ அதை முன்னிட்டுக்கொண்டு யாகம் செய்கிறதில்லை வேதாந்த வாக்யங்கள் பகவானுக்கு ஶரீரமாக இருக்கிற இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளே ஆராதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைவிதித்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு ஆத்மாவாகிய பகவானே நேரில் ஆராதிக்கத் தகுந்தவன் என்பதை விதிக்கின்றன. நான்கு ஹோதாக்களை உடைய கர்மங்களாவன அக்னிஹோத்ரம் தர்ஶபூர்ணமாஸம் முதலிய கர்மங்கள் எாதப பரமாத்மா அந்தர்யாமியாக இருந்தால் மட்டுமே அவனுக்கு ஶரீரமாகிய இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளினால் பெருமையை அடைகின்றனவோ,

---

னிட்டுக்கொண்டு என்பதற்கு அப்படிப்பட்ட விதியின் ஞானத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு என்று அர்த்தம். எப்படி விதிக்கின்றனவோ என்று ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லியதை விவரிக்கிறார்— வேதாந்த வாக்யங்கள்' என்று ஆரம்பித்து இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகள் ஆராதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது மாத்திரம் கர்மபாகத்தில் சொல்லப்பட்டது. அந்த தேவதைகளின் உண்மையான ஸ்வரூபம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையினால் விரோதமில்லை. நேரில் என்பதற்கு ஒரு காரணமுமில்லாமல் என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே முக்யம் என்று ஆகவுமாம். ஹவிஸ்ஸுக்கு தேவதையாகிப் பகவானுக்கு விஶேஷணமாயிருக்கையினால் இந்த்ரன் முதலியவர்களும் தேவதைகளாகச் சொல்லப்பட்டார்கள். பராசரவிதனை முதலியவர்களில் எப்படி உபாஸிக்கத் தகுந்தவர்களாகச் சொல்லப்பட்டார்களோ அப்படியே, என்பதாம். ஸூக்ஷ்மமாகச் சொல்லிய ஶ்ருதிவாக்யத்திற்கு இதுவே அர்த்தம் என்பதெப்படி, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— நான்கு ஹோதாக்களை உடைய கர்மங்களாவன' என்று ஆரம்பித்து இது உபலக்ஷணம் என்று நினைத்து 'அக்னிஹோத்ரம் தர்ஶபூர்ணமாஸம்' என்று சொல்லப்பட்டது. '1 எல்லா ஜனங்களுக்கும் உள்ளே புகுந்து நியமிக்கிறவன், ஆகையினால் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸித்தமான 'யத்' என்னும் பதத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. எாதப பரமாத்மா என்று ஆரம்பித்து '2 எவனுக்கு ஸூர்யன் ஶரீரமோ' என்று ஆரம்பமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளை நினைத்துக்கொண்டு, அவனுக்கு ஶரீரமாகிய' என்றிவை முதலியது சொல்லப்பட்டது. கர்மங்களுக்குத் தேவதைகளினால் உண்டாக்கப்படுகிற பெருமையாவது அவர்களுக்கு ஆராதனம் என்கிற மேன்மைதான். அதாவது கடைசியில் பலத்திற்கு ஸாதன

---

1 யஜுர்வேதம் ஆரணம், 3 10, 2 ப்ருஹதாரண்யகம் 5, 7, 9

அதாவது இந்தக் காமங்கள் இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்கு ஆராதனங்கள் என்கிற இந்தப் பெருமையை அடைகின்றனவோ, என்று அர்த்தம் 23

பா] ஆகையினால் மூன்று வேதங்களிலும் நிஷ்டையை உடையவர்கள் இந்தக் காமங்கள் இந்த்ரன் முதலியவர்களை ஶரீரமாக உடைய பகவானுடைய ஆராதனங்கள் ஆராதிக்கப்படுகிறவனும் அந்தப் பகவானே என்று தெரிந்துகொள்வதில்லை அவர்கள் அல்பபலத்தை அடைந்தவர்களாயும் நழுவுதலையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களாகவுமாகிறார்கள் இதனையே சொல்லுகிறார்—

அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச |
ந து மாமபிஜாநந்தி தத்த்வேநாதஶ்ச்யவந்தி தே ‖ 24

ப தை] அஹம் ஹி நானல்லவோ ஸர்வயஜ்ஞாநாம் எல்லா யஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தா ச அனுபவிக்கிறவனும் ப்ரபுரேவ ச பலத்தைக் கொடுக்கிறவனும் மாம் என்னை, தத்த்வேந இவ்விதமாக நாபிஜாநந்தி தெரிந்துகொள்வதில்லை அத ஆகையினால் தே அவர்கள் ச்யவந்தி நழுவுகிறார்கள் 24

பா] 'ப்ரபுரேவ ச' என்பதற்கு அந்தந்தக் காமங்களிலும் பலத்தைக்

மாகும் தன்மையிலேயே முடிவுபெறுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — அதாவது என்று ஆரம்பித்து 23

தா] அஹம் ஹி என்கிற ஶ்லோகம் ஸித்தியை முன்னிட்டதை என்பதை விவரிக்கிறது என்பதையும் அப்படிப்பட்ட சாமம் மிசவும் பரயோஜனமற்றதோ என்கிற ஆக்ஷேபத்தைப் பரிஹரிக்கிறது, என்பதையும் காட்டுகிறார்— ஆகையினால் என்று ஆரம்பித்து 'ஸர்வ' என்னும் பதத்தினால் இந்த்ரன் முதலியவர்களைக் குறித்துச் செய்கிறவர்களுக்கும் என்று தாத்பர்யம் அராதிக்கப்படுகிறவனும் என்று போக்தா என்கிற பதத்தின் தாத்பர்யத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது ச்யவந்தி (நழுவுகிறார்கள்) என்பதினால் வேறொரிடத்திலிருந்து என்று ஏற்பட்டது அந்த இடமும் அந்தந்தக் காமங்களினால் உண்டாக்கப்படுகிற அஸ்திரமான பலமே என்பது யாந்தி' என்கிற மேல் ஶ்லோகத்தினாலும் வேறு ப்ரமாணங்களினாலும் ஏற்பட்டது அதனையே சொல்லுகிறார் அல்பபலத்தை என்று ஆரம்பித்து பலம் அல்பமாக இருக்கை

கொடுக்கிறவனும் நானே, என்று ஆகூதம்   24

பா] அஹோ இது பெரிய விசித்திரம்? ஏது? ஒன்னில ஒரே காமத்தில இருப்பவர்கள் ஸங்கல்பம் மாத்ரம் வேறுபட்டதினாலேயே சிலர் மிகவும் அல்பமான பலத்தை அடைந்தவர்களாயும் நழுவுதலை அடையும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்களாயும் ஆகிறார்கள் சிலர் எல்லை இல்லாததமேன்மையை உடைய ஆனந்தமான பகவானை அடைதலாகிய பலத்தை அடைந்தவர்களாகவும், திரும்பிவராதவர்களாகவும் ஆகிறார்கள் என்கிற இது என்று சொல்லுகிறார்—

யாந்தி தேவவ்ரதா தேவாந் பித்ரூந் யாந்தி பித்ருவ்ரதா: |
பூதாநி யாந்தி பூதேஜ்யா: யாந்தி மத்யாஜிநோऽபி மாம் ||25

பதவுரை] *தேவவ்ரதா:* தேவதைகளை ஆராதனம் செய்கிறோம் என்கிற ஸங்கல்பமுடையவர்கள் *தேவாந்* தேவதைகளை *யாந்தி* அடைகிறார்கள் *பித்ருவ்ரதா:* பித்ருக்களை ஆராதனம் செய்கிறோம் என்கிற ஸங்கல்பமுடையவர்கள் *பித்ரூந்* பித்ருக்களை *யாந்தி* அடைகிறார்கள் *பூதேஜ்யா:* பூதங்களைக்குறித்து யாகம் செய்கிறவர்கள், *பூதாநி* பூதங்களை *யாந்தி* அடைகிறார்கள் *மத்யாஜிந:* என்னைக்குறித்து யாகம் செய்கிறவர்களும் *மாம்* என்னை, *யாந்தி* அடைகிறார்கள்   25

யாவது இடத்திலும், காலத்திலும், ஸ்வரூபத்திலும் ஆகையினால் அதை அடைகிறவர்களுக்கு நழுவுதலை அடையும் ஸ்வபாவத்தை உடைத்தாய் இருக்கை இவ்விடத்தில் 'ப்ரபு:' என்னும் பதம் '[illegible] ப்ரபு:' என்கிற இடங்களிலேபோல நியமிக்கிறவன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காக இவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமுள்ள அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'அநந்தக காமங்களிலும்' என்று ஆரம்பித்து ஸூத்ரமும், 1 'பலமத உபபத்தே:' என்று சொல்லி இருக்கிறது எப்படி இந்த்ரன் முதலியவர்களுக்கு ஆராதனமாகச் செய்தபோதிலும் அந்தர்யாமியாக எல்லாக் காமங்களிலும் பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் நானேயோ அப்படி என்னுடைய ஆராதனத்தில் பலத்தைக்கொடுக்கிறவன் வேறொருவனும் இல்லை, என்று 'ஸர்வ' என்பதின் அர்த்தம்   24

---

1 *சாரீரகஸூத்ரம்,* 3 2 37 *அத: —இந்தப்பகவானிடத்திலிருந்து பலம் ப்ரயோஜனம் (கிடைக்கிறது) உபபத்தே: —யுக்திக்குப் பொருந்தி இருக்கிறபடியினாலே*

பா] இங்கே 'வருத [illegible] காம்யபூர்ணமான [illegible] யாகம் செய்[illegible] யாகம் செய்வதில் [illegible] அடைகிறார்கள் [illegible] பிகருக்களைக் குறித்து யாகம் செய்[illegible] கம் செய்ய ஸங்கல்பமுடையவர் [illegible] அடைகிறார்கள். எவர்கள் யக்ஷராக்ஷஸர்[illegible] குறித்து யாகம் செய்கிறோம் [illegible] கல்பமுடையவர்களோ [illegible] ஆத்ம யஜ்ஞங்களினாலே [illegible]

தா] [illegible]

அஹோ இது பெரிய விசித்திரம் [illegible]

செவ்வுக்கா [illegible]

1 [illegible]

ஶரீரமாக உடையவனாகவும், பரமாத்மாவாகவும் பகவானாகவும் இருக்கிற வாஸுதேவனை ஆராதனம் செய்கிறோம் என்று எண்ணி என்னை ஆராதனம் செய்கிறார்களோ என்னைக் குறித்து யாகம் செய்கிற அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். தேவதை முதலியவர்களை ஆராதனம் செய்கிறோம் என்கிற ஸங்கல்பமுடையவர்கள், தேவதை முதலியவர்களை அடைந்து அவர்களோடேகூட அல்பமான ஸுகத்தை அனுபவித்து அவர்கள் நாஶமடையும் காலத்தில் அவர்களோடேகூட நாஶமடைந்தவர்களாகிறார்கள். என்னைக் குறித்து யாகம் செய்கிறவர்களோவெனில், ஆத்யந்தமில்லாதவனையும் எல்லாம் தெரிந்தவனையும், ஸத்யஸங்கல்பனையும் எல்லையில்லாத மேன்மையை உடைய எண்ணிறந்த கல்யாணகுணங்

லேயே என்று சொல்லப்பட்டது. வேறு வாக்யங்களினால் விதிக்கப்பட்ட தேவதைகளைக் குறித்த யாகம் முதலியவைகளை அனுவாதம் செய்துகொண்டு இவ்விடத்தில் அவைகளுக்கு வேறே பலபேதம் காட்டப்படுகிறதேயல்லாமல், ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலியவைகளை விதிக்கிற வாக்யங்களைப்போல ப்ரயோஜனத்தோடு கூடிய உபாயம் விதிக்கப்படுகிறதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காக 'எவர்கள், அவர்கள்' என்கிற பதங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. ஸ்வர்க்கத்துக்கு ஸாதனமான யாகங்களிடத்திலேயே அவர்கள் தேவவ்ரதர் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். எவர்களுடைய யாகங்கள் பூதங்களைக் குறித்தவையோ அவர்கள் பூதேஜ்யர் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அல்பமானதை அடைவதற்குக் காரணமான வஸ்துக்களைச் சொல்லி இருப்பது, அவர்களுக்கு ஸமமான இடம், காலம், போகம் இவைகளைச் சொல்லுவதற்காக என்று காட்டுகிறார் —'தேவதை முதலியவர்கள்' என்று ஆரம்பித்து 'ஆத்யந்தமில்லாத' என்பதினால், அடைபவர்களுக்குத் திரும்பிவருதல் இல்லை என்னும் காரணத்தைக் கொண்டு திரும்பிவருதல் இல்லை, என்று பரிஹரிக்கிறார். 'எல்லாம் தெரிந்தவனையும்' என்பதினால் விரோதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமலில்லை என்கிற காரணத்தைக் கொண்டும், 'ஸத்யஸங்கல்பனையும்' என்பதினால் அஶக்தியைக் காரணமாகக் கொண்டும், பகவான் ஸ்வதந்த்ரன் என்பதினால் ஸாபேக்ஷமாய் திருப்பிவருதல் இல்லை, என்று தெரிவிக்கிறது. 'பக்தர்களைத் திருப்பி அனுப்பமாட்டேன்' என்கிற ஸங்கல்பமும் ஸத்யம் தான் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வரூபத்தினால் அல்பமாக இருக்கையினால், உண்டாகக்கூடிய ஸுகமும் அல்பம், என்கிற

களின் கூட்டங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், எல்லையில்லாத மேன்மையை உடைய ஆனந்தமாயுமிருக்கிற என்னை அடைந்து மறுபடியும் திரும்புவதில்லை என்று அர்த்தம் 25

பா] என்னை ஆராதிப்பவர்களுக்கு இந்த விசேஷமும் இருக்கிறது, என்று சொல்லுகிறார்—

பத்ரம் புஷ்பம் ஃபலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி।
ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருதம் அச்நாமி ப்ரயதாத்மந:॥ 26

ப ரை] பத்ரம் இலையையாவது புஷ்பம் பூவையாவது, ஃபலம் பழத்தையாவது தோயம் ஜலத்தையாவது ய: எவன் மே எனக்கு பக்த்யா பக்தியினால் ப்ரயச்சதி கொடுக்கிறானோ பக்த்யுபஹ்ருதம் பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, ப்ரயதாத்மந: பரிசுத்தமான மனத்தை உடையவனுடைய தத் அந்த வஸ்துவை அஹம் நான், அச்நாமி ஸாப்பிடுகிறேன் 26

பா] எல்லோருக்கும் ஸுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடிய இலையையாவது, பூவையாவது பழத்தையாவது ஜலத்தையாவது எவன் பக்தியினால்

ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக, எல்லையில்லாத என்று ஆரம்பித்து இரண்டு விசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டன இதனால் வேறு வஸ்துக்களில் ஆசையுண்டாகாமைக்கும் காரணமாதலினால் தன்னுடைய இஷ்டத்தைக் காரணமாகக்கொண்டும் திரும்பிவருதல் இல்லை என்று விவக்ஷிக்கப்பட்டது 25

தா] *வருத்தம் ஸமமாக இருந்தபோதிலும் ப்ரயோஜனத்தில் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்பட்டது பிறகு உபாயத்தில் வ்யத்யாஸம் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்—* என்னை ஆராதிப்பவர்களுக்கு *என்று ஆரம்பித்து என்னை ஆராதனம் செய்தலையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களுக்கு என்று அர்த்தம் இதுவும் என்பதற்கு உபாஸிக்கப்படும் வஸ்து அதிக ஸுலபமாக இருப்பதினாலுண்டாகிய உபாயம் ஸுலபமாக செய்யக்கூடியதாய் இருக்கையாகிற இதுவும் என்று அர்த்தம் இலை பூ பழம், இவைகளுக்குள் முதலில் சொல்லப்பட்டதினால் பின்னால் சொல்லப்பட்டது உண்டாக்கப்படுகிறபடியினால், வரிசையாகச் சொல்லப்பட்டது அவைகளுக்குள் அநந்தர காலத்திற்குத் தக்கபடி ஸம்பவிக்கக்கூடிய ஏதாவதொன்று கிடைக்கும் என்று தாத்பர்யம் பத்ரம் முதலிய பதங்களை ஒரே பதமாகச் சேர்த்துச் சொல்லாமையி*

ளுலும், வருமானமில்லாமையினாலும்தாவென்றே போதுமானது என்று சாட்டப்பட்டது. இங்கு பரசாசப்படுத்துவதற்காக இல்லையா வந்'தாய் என்று சொல்லப்பட்டது ஒவ்வொருவிநோபே பகவான் ... 'க்ருஷ்ண்ரீணமிவாம ... க்ருஷ்ண ... ஜகா ...' என்ற வசனத்தில் சொல்லப்படுகிறது. மற்றொன்றுமில் ... லமாகாமிடைசாக்ஷி பது என்கிற அபிப்ரா ... டையில் சொல்லி இருக்கிறது. இது பொருள் ... ருமியினால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதாகையினால் தரித்திரா ... ரைப் என்பதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தி ... எல்லோருக்கும் ஸுலபமாய்க் கிடைக்கக்கூடிய என்று சொல்லப்பட்டது. ... ஷ்டேவ பூஷ்பம் ... ஷேவ ... தீயந்தேஷ்வ ... ஹ்ருதயம் ... க்ருதா ... யஸ்மாத் ... த்வயம் ... என்று சொல்லியிருக்கிறார். 'யம்' (எவன்) என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பதி ... அபார பாசியன் அபாரமாய் பிரயாசம், முடனான ... மராதிய பகவான் ... கப்படவில்லை என்றபிப்ராயம் [3] வெளியாகும். ... ஸ்ரீ ... ஸ்த்ரீ ... என்பதை முர்வியதல் மேலே சொல்லப்பட்டதில்லவா? ஸக்ருத் ... நடத்திலாவது, அக்ருத்ய நடத்திலாவது வரும் தோஷ

1, மஹாபாரதம், உத்யோக பர்வம், 87, 13 ஜநார்தன பகவான் பூர்ணத நிறைந்த, அபாம கும்பத்தை அனயக தண்ணீர்க்குடத்தை தவிர வேறொன்றையும் (அதாவது பூர்ண கும்பம் ... எதிர்வருதல் தவிர வேறொன்றையும் ...)பாதாவனே ... அனயக திருவடிகளை அலம்புதல் தவிர வேறொன்றை யும், குசல ப்ரச்னம் அனயக குசல ப்ரச்னம் பண்ணுதல் தவிர வேறொன் றையும், கேசரி விரும்புவதில்லை

2 கருடபுராணம், பூர்வகண்டம், 219 31 அகர்ந்தலபயேஷு விலைக்குவாங்க காமலே கிடைக்கக்கூடிய, பத்ரேஷு இலைகள், புஷ்பேஷு பூக்கள் பலேஷு பழங்கள் தோயேஷு ஜலங்களும், ... எப்பொழுதும் ஸதஸ்திருக்கும்பொ ழுது பக்தியகலபயே பக்தி ஒன்றினாலேயே அடையக்கூடிய, புராணே அநாதி யான புருஷ பகவான், ஸத்யபி இருக்கும்பொழுதும், சிமாதத்தம் என முகத்தை மோக்ஷத்திறகாக, யத்னே ப்ரயத்னம், க்ரியதே செய்யப்படுகிறதில்லை

3 பகவத்கீதை 9 32

எனக்குக் கொடுக்கிறேன். அதாவது அதிகமாகிய என்னிடத்திலுண்டான ப்ரீதியினால் அவைகளை ஸமர்ப்பித்தால் அல்லது ஆத்மதாரணத்தையே அடையாதவனாகையினால் அவைகளை ஸமர்ப்பிப்பதொன்றையே ப்ரயோஜனத்தைப் பரிஹரிப்பது. மற்றொரு ப்ரயோஜனம் இவைகளுக்குக் காரணமாக என்பது விலக்கப்பட்டது. இதனையே ப்ரகாசப்படுத்துகிறார்— ‘அதிகமாகிய என்னிடத்திலுண்டான ப்ரீதியினால்’ என்று ‘ப்ரயதாத்மந’ என்கிற பதத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—அவைகளை ‘ஸமர்ப்பிப்பதொன்றையே’ என்று. ஆரம்பித்து [1] ‘தஸ்யாஸ்தாம்ரதலாஸ்தாத சரணாஸ்ஸுப்ரதிஷ்டிதா: । ஸுஜாதரக்தாஸ்ரஹிராஜ்ஜ்வஸ்ரீஹிரண்யங் க்ருதா: ॥’ ப்ரபத்யேதநயோர்நிருமநோ ப்ருஷீகாணாம் ஹ்ருஷிகேஹிதா: ॥ என்றிவை முதலிய விடங்களிலே போல வேறு ப்ரயோஜனங்களில்லாமையை பிரீதியில்லாமையாகிற அப்ரீதியில்லாமையே இங்குப் பரிசுத்தமாக இருத்தல் என்று. ஆத்தம புண்யகர்மங்களிலும் ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையே மனஸ்ஸுக்கு அப்ரீதி. அதையும் [2] ‘தபோநக்கல்க்ஷமத்யயநம் நக்கல்க்ஷம் ஸ்வாபாவிகோ வேதவிதிநக்கல்க்ஷ: । ப்ரஸஹ்ய வித்தாஹரணம் நக்கல்க்ஷ தாந்யேவமோவஹ தாநிக்கல்க்ஷ ॥’ என்று சொன்னார்கள். ஸுஹ்ருதம் (பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட) என்று மறுபடியும் சொல்லியிருப்பது பகவானால் ஆதரிக்கத்தக்கதாக இருப்பதற்குக் காரணம் இதுவே, என்று தெரிவிப்பதற்காக. அப்படியே [3] அண்வப்யுபஹ்ரு

1 தஸ்ய அந்தப்பகவானுடைய தாமரைபோல் சிவந்த உள்ளங்கால்களை உடைய ஸுப்ரதிஷ்டிதங்களாக நன்றாக அமைக்கப்பட்ட ஸுஜாதமருதுரக்தாபி அழகாகவும் மருதுவாகவும் சிவந்துமிருக்கிற அங்குலி விரல்களினால் அலங்கருதங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரணா திருவடிகள் பர்யந்தோங்க பரிபற்கதனேக இக்கிறமயா என்னாலே மூர்த்நா தலையினால் காவிதவா பிடித்து அபிவந்திதங்கள் ஸேவிக்கப்பட்டதுகள்

2 மஹாபாரதம் ஆதிபர்வம் 1 301, தப தபஸ்ஸு நகல்க தோஷமல்ல அத்யயனம் வேதாத்யயனம் செய்தல் நகல்க தோஷமல்ல ஸ்வாபாவிக ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட வேதவிதி வேதங்களில்சொல்லப்பட்டகாமானுஷ்டானம் நகல்க தோஷமல்ல, ப்ரஸஹ்ய பலாத்காரம் செய்து வித்தாஹரணம் கொள்ளையடித்தலும் நகல்க தோஷமல்ல தான்யேவ அவைகளே பாவோபஹதாநி எண்ணத்தினால் கெடுக்கப்பட்டதுகளாய் கல்க தோஷமாகின்றன

3 பாஞ்சராத்திரம் பக்தை பக்தர்களினால் உபஹ்ருதம்கொண்டுவரப்பட்டது, அண்வபி ஸ்வல்பமாக இருந்தபோதிலும், மம எனக்கு ப்ரீத்யை ஸுகத்தின்பொருட்டு ஜாயதே ஆகிறது அபக்தோ பஹ்ருதம் அபக்தனால் கொண்டுவரப்பட்டது ப்ரயபி அதிகமாக இருந்தபோதிலும் மே எனக்கு, போகாய ஸுகத்தின்பொருட்டு, நஜாயதே ஆகிறதில்லை

ஞானமாக (உ)டைய எவன் எனக்கு இலை முதலியவற்றை ஸமர்ப்பிக்கிறு
ேறா அவைகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றே ப்ரயோஜனமாக எண்ணு
கையாகிற பரிசுத்தியுடன் கூடிய மனத்தை உடைத்தான அவனுடைய
அப்படிப்பட்ட பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட அந்த வஸ்துவை ஸர்
வேச்வரனுயும் ஸர்வலோகங்களுடையவும் ஸருஷ்டி ஸ்திதி, ஸம்ஹார
ம், இவைகளை லீலையாக உடையவனாகவும் எல்லா இஷ்டங்களையும்
அடைந்தவனாகவும் ஸத்ய ஸங்கல்பனாகவும் எல்லை இல்லாததமேன்மை
யையுடைய எண்ணிறந்த கல்யாண குணங்களின் கூட்டங்களைஉடை
யவனாகவும் ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட எல்லை இல்லாத மேன்மையை

[illegible] என்று [illegible] இருக்கிறு பக்தி [illegible] ஆகையினால் அதை [illegible] என்று [illegible] அப்படிப்பட்ட பக்தியினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட என்று [illegible] இலை முதலிய [illegible] என்ற பதத்தினால் சொல [illegible] 'ஸர்வேச்வரனுயும் [illegible] ஸர்வலோகங்களுடையவும் [illegible] ஸர்வலோகங்களு டையவும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளை லீலையாக உடைய வனாகவும்' [illegible] ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிற [illegible] எல்லா இஷ்டங்களையும் அடைந்த வனாகவும் [illegible] அடையப்படாததாய இனி [illegible] என்று தாத்பர்யம் 'ஸத்ய ஸங்கல்பனாகவும் [illegible] ஸமர்ப்பிக்க முடியாததா [illegible] கொண்டு [illegible] எல்லையில்லாத என்றிவை [illegible] குணங்களினுலும் ஸ்வரூபத்தினுலும் எல்லை யில்லா [illegible] தருப்தியடைந்திருக்கிற என [illegible] இலை முதலிய [illegible] என்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வபாவத் திலேற்பட்ட' என்பதினால் வேறொரு காரணம் வேண்டியதில்லை என்ப

உடைய ஆனந்தமயமான என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவனாயுமிருந்தபோதிலும் நான் நம்முடைய ஆசைக்குக்கிட்டாததான ப்ரியமான வஸ்துவை அடைந்தாற்போல ஸ்வீகரிக்கிறேன் அப்படியே மோக்ஷதர்மத்தில் ‡ "யா꞉ க்ரியா꞉ ஸம்ப்ரயுக்தா꞉ ஸ்யு꞉ ஏகாந்தகத புத்திபி꞉ । தா꞉ ஸர்வா꞉ ஶிரஸா தேவ꞉ ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்" என்று சொல்லப்பட்டது 26

தும் 'அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவனாயுமிருந்தபோதிலும்' என்பதினால் நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாதானென்பதும் சொல்லப்படுகிறது 1"பரிபூர்ணோ(அ)பி பகவான் பக்தை꞉ கிஞ்சிதீரிதம் । ஸாபேக்ஷவதாதத்தே தேன ப்ரீதோ ததாத்யலம்" என்கிற வசனத்தின் அர்த்தத்தை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்— 'ஆசைக்குக்கிட்டாததான' என்று 'ஸ்வீகரிக்கிறேன்' என்பது அனுபவிக்கிறதை லக்ஷணையாகக் குறிக்கிறது இத்தால் நிவேதனம் செய்யக்கூடிய வஸ்து கிடைக்காவிட்டால் இலை முதலியதும் நிவேதனம் செய்யக்கூடியதாகும், என்று சூசிக்கப்படுகிறது வேறு பலன்களை விரும்பும் ஜனங்களினால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட வஸ்துக்கள் பகவானுடைய திருவடியைச் சேருகின்றன என்று 2 "தத்ஸர்வம் தேவதேவஸ்ய சரணாவுபதிஷ்டதே" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொல்லி பரமைகாந்திகளால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டவைகள் பகவானால், அதிக ப்ரீதியுடன் தலையினால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன என்பது மோக்ஷதர்மத்தில் சொல்லப்பட்டது, என்று சொல்கிறார்—அப்படியே என்று ஆரம்பித்து 26

---

‡ மஹாபாரதம் ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 353 64 தேவ பகவான் ஏகாந்தகதபுத்திபி ஒரே நிஶ்சயத்தை அடைந்த புத்தியுள்ளவர்களினால் யா எந்த க்ரியா ஆராதனங்கள் ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்யு செய்யப்பட்டதுகளோ, தா அவைகளை ஸர்வா —எல்லாவற்றையும் ஸ்வயம் தானே, ஶிரஸா தலையினால் ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி அங்கீகரிக்கிறார்

1 மஹாபாரதம், ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 353 61 பகவான் பகவானுடைய வா பரிபூர்ணோபி எல்லாம் நிறைந்தவராக இருந்தபோதிலும் பக்தை பக்தர்களினால் கிஞ்சித் ஸ்வல்பமாகிய யத் எது ஈரிதம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதோ தத் அதை ஸாபேக்ஷவத் ஆசையுள்ளவர்போல ஆதத்தே அங்கீகரிக்கிறார் தேன அதினால் ப்ரீத ப்ரீதி அடைந்தவராய்க்கொண்டு அலம் அதிகமாக ததாதி கொடுக்கிறார்

2 மஹாபாரதம் ஶாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 353 63 தத்ஸர்வம் அவையெல்லாம் தேவதேவஸ்ய பகவானுடைய சரணௌ திருவடிகளை உபதிஷ்டதே அடைகின்றன

பா] எந்தக் காரணத்தினாலே மஹாத்மாக்களாகிய ஜ்ஞானிகளுடைய இந்த விசேஷமும் வாக்குக்கும் மனஸ்ஸுக்கும் எட்டாததோ ஆகை யினாலே நீயும் ஜ்ஞானியாக இருந்து கீழ்ச்சொல்லிய அடையாளமுடைய பக்தியின் மிகுதியினாலே வணக்கப்பட்ட உன்னையும் உன்னைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையு முடையவனென்பதைக் கொண்டு என்னுடைய நாமங்களைச் சொல்லுதலையும் என்னுடைய கார்யங்களிலெல்லாம் ப்ரீதியைச் செய்வதையும் ஆராதனம் செய்வதையும் நமஸ்காரம் செய்வதையும் எப்பொழுதும் செய்துகொண்டே லோகத்தில் ஏற்பட்டதும் வேதத்திலேற்பட்டதுமான நித்யநைமித்திக காமங்களை இவ்விதமாகச் செய் என்று சொல்லுகிறார் —

யத்கரோஷி யதச்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் ।
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம் ॥ 27

ப்ர] கௌந்தேய அர்ஜுன கரோஷி (இதி) செய்கிறாய் (என்பது) யத் எதுவோ அச்நாஸி (இதி) ஸாப்பிடுகிறாய் (என்பது) யத் எதுவோ ஜுஹோஷி (இதி) ஹோமம் செய்கிறாய் (என்பது) யத் எதுவோ ததாஸி (இதி) தானம் பண்ணுகிறாய் (என்பது), யத் எதுவோ தபஸ்யஸி (இதி) தவம் செய்கிறாய் (என்பது) யத் எதுவோ தத் அதை மதர்ப்பணம் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாக குருஷ்வ செய் 27

பா] தேஹயாத்ரைக்கு அங்கமாக லோகத்திலேற்பட்ட கார்யங்களைச் செய்வதையும் தேஹத்தைத் தரிப்பதற்காக ஸாப்பிடுகிறதையும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஹோமம் தானம் தபஸ்ஸு முதலியவைகளைச் செய்வதையும், இவை எல்லாவற்றையும் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகச் செய் 'குருஷ்வ' (ஸமர்ப்பியப்படுத்து) என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே அர்ப்பணம், என்று சொல்லப்படுகிறது அதாவது

தா] கீழ்ச்சொல்லிய ஆராதனத்தின் முறைமையை [illegible] ஆக்கத் தைச் சொல்லுகிற சென்று லோக ஸமர்ப்பணம் [illegible] என்று ஸாதித்தருளி னார்—'எந்தக் காரணத்தினால்' [illegible] விசேஷம் கீழே சொல்லப்பட்டது [illegible] பட்ட பக்தியோகத்தைச் சொல்லுவதாய் [illegible] விக புத்தியைச் சொல்லுகிறார், என்கிற [illegible] இவ்விதமாகச் செய்' என்று சொல்லப்பட்டது யத்கரோஷி என்கிற இந்த ஸ்லோகத்தினால் ஸ்வபாவத்தினால் [illegible], [illegible] திறமாக ஏற்பட்டவைகளும் ஸாஸ்திரத்தினால் ஏற்பட்டவைகளுமா கிய எல்லாக் காமங்களையும் பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதைப் ப்ரீதி

கிற மாத்ரமும் ஞாபகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஸ்லோகத்தையே 1 யத்கரோஷி என்று மாற்றி கௌந்தேய என்பதற்குப்பதிலாக ஐமவநு என்று சேர்த்துக்கொண்டு ஊஷவபூணம் என்பதை க்ஷவபூணம் என்று மாற்றி மாத்ரமாகச் சிலர் அனுஸந்தானம் செய்கிறார்கள். இவ்விடத்தில் 'யத்கரோஷி' என்பது போஜனவ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறதாய் 2 ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்ட காமங்களை மாத்ரம் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார் — சேஹயாத்ரைக்கு' என்றாரம்பித்து க்ஷுஹாவலி என்கிற இது 3ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்ட காமங்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — தேஹத்தைத் தரிப்பதற்காக என்றாரம்பித்து யஜ்ஜுஹோஷி என்பது முக்கியது ஸாஸ்த்ரத்தினால் ஏற்பட்ட எல்லாக் காமங்களையும் குறிக்கிறது என்பதையும் அப்படியே குறிக்கப்படுகிறவைகளைச் சேர்த்துச் சொல்லுகிற ஆசாரத்தையும் காட்டுகிறார் — 'வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட' என்பது முதல் இவ்விடத்தில் யக் என்னும் பதங்களெல்லாம் கர்மங்களைச் சொல்லுகின்றன. க்ஷவபூணம் என்னும் பதமும் ஸமர்ப்பிக்கிறதென்கிற க்ரியையைச் சொல்லுவதாயிருக்கால் என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கிறதை உடையவைகளாக என்று வ்யுத்பத்தி என்னும் ஸமாஸம் சொல்லவேண்டிய பர்யாஸம் வருகிறபடியினால் தத்புருஷனாக னும் ஸமாஸம் சொல்லுவதற்குத்தக்கபடி காம என்னும் ஆத்மகத்தைச் சொல்லுகிற பதத்தை முடிவிலுடையது என்று வ்யுத்பத்தி சொல்லுகிறார் — 'க்ஷவபூணம்' என்றாரம்பித்து 4 ச்ருத்யு ஷோவஹா ஷம் என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லிப்படி காம என்கிற ஆத்மகத்தைச் சொல்லுகிற ஷ்டு என்னும் ப்ரத்யயம் இது என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகச் செய் என்று பதத்திற்கு அர்த்தம் ஸமர்ப்பிக்கிறதாவது வேறு இடத்தில் இருக்கிற வஸ்துவை மற்றொரு இடத்தில் வைப்பதல்லவா, அது இவ்விடத்தில் ஒரு நிமிஷமாத்ரம் நிற்கக்கூடிய காமங்களில் எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் — அதாவது என்றாரம்பித்து ஜீவாத்மா

1 யத்கரோஷி யதச்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத்। யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம்॥ என்றனுஸந்திக்கிறார்கள்

2 தேஹத்தின் ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்ட இமைகொட்டல் மூச்சுவிடுதல் முதலியவைகள் 3 பசிமுதலியவைகள் நீங்குவது முதலிய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்ட சாப்பிடுதல் முதலிய காரியங்கள் 4 அஷ்டாத்யாயீ 3 3 13

லௌகிகங்களாயும் வைதிகங்களாயுமிருக்கிற, எல்லாக்கர்மங்களுக்கும், சாத்தாவாக இருக்கையும், ஆராதிக்கப்படுகிறவனாக இருக்கையும், எப்படி என்னிடத்தில், ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகிறதோ அப்படிச் செய் இதனால் சொல்லப்பட்டதாவது யாகம் தானம் முதலிய கர்மங்களில் ஆராதிக்கப்படுகிறவர்களாகத் தோன்றுகிற தேவதை முதலியவர்களும் அந்தக் கர்மங்களுக்குச் சாத்தாவாகவும், அந்த பலங்களை அனுபவிக்கிறவனாக வுமிருக்கிற நீயும் எனக்கு சேஷபூதர்களாகையினாலும், என்னுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை யுடையவர்களாகையினாலும் முக்யமான சேஷியாயும் முக்யமான கர்த்தாவாயுமிருக்கிற என்னிடத்திலேயே சாத்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் ஆராதனம் செய்கிறவனாகவுமிருக்கிற உன்னையும் ஆராதிக்கப்படுகிற

[illegible] ஷ‍‍த்ரோபாலாபூர்வ த்ராக்ஷ

[illegible] இந்த முதலிய [illegible] சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, [illegible] விசாரிக்கப்பட்டது [illegible] இருப்பதால் [illegible] ஆகையினால் எப்படி பசவாணி [illegible] என்கிற ஆகேஷபத்திற்கு ஸமாதானம் [illegible] — இதனால் சொல்லப்பட்டதாவது' என்றாரம்பித்து 'முக்யமான சாக்ஷாதாயுமிருக்கிற என்னிடத்தில்' 'வராத்ம [illegible]

[illegible] காத்தாவாகவும், போக்தாவாகவும், ஆராதனம் செய்கிறவனாகவுமிருக்கிற என [illegible] அதின் பலத்தை அதைக்கொடுப்ப [illegible] வேண்டியது முக்யமான [illegible] ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது, முக்யமான சேஷியாயிருப்பதால் ஆராதிக்கப்படுகிறவனாக இருக்கையை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டியது சாக்ஷாதாவாக இருக்கை முதலிய [illegible] என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துவிட்டால் [illegible] ஜீவாத்மா [illegible] ஆராதிக்கப்படுகிற உமக்கு விசேஷணங்களாகிய இந்த முதலிய [illegible] அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டிய [illegible] என்கிற கேள்விக்கு ஸமாதானமாக ஸமா

1, 2 முதல் வால்யூம் 393 வது பக்கம் 1 2 வது புட்நோட்டுக்களைப் பார்க்க

தேவதைகளின் கூட்டத்தையும் ஆராதனமாகிற காரியங்களின் கூட்டத்தையும், இவை யெல்லாவற்றையும் ஸமர்ப்பணம் செய் அதாவது நீ என்னால் நியமிக்கப்படுகிறவன் என்கிறதை முன்னிட்டு நீ எனக்கு ஶேஷமாக இருக்கை ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக உடையவன் என்பதையும், ஆராதிக்கப்படுகிற தேவதை முதலியவைகளும் கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வபாவ முடையவைகள், என்பதையும் அதிக ப்ரீதியுடன் கூடியவனாக அநுஸந்தானம் செய் என்பது 27

𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌫𑌲𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 28

ப தை] 𑌏𑌵𑌂 இப்படி 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ஸமர்ப்பிக்கிறதாகிற யோகத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற மனதையுடையவனாகி 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌫𑌲𑍈𑌃 நல்லதாயும் கெட்டதாயுமிருக்கிற பலங்களையுடைய 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 காமங்களாகிற பந்தங்களால் 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 விடப்பட்டவனாகப்போகிறாய் 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 அவைகளால் விடப்பட்டவனாய் 𑌮𑌾𑌂 என்னை 𑌉𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 அடையப்போகிறாய் 28

பா] இப்படி ஸமர்ப்பிப்பதாகிய யோகத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிற மனதை உடையவனாய் தன்னை எனக்கு ஶேஷமாயிருக்கை என்னால் நியமிக்கப்படுகிறவனாயிருக்கை இவைகளையே ஸ்வரூபமாக உடையனாகை வும் எல்லாக் காமங்களையும் எனக்கு ஆராதனங்களாகவும் அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டு லோகத்தில் ஏற்பட்ட காமங்களையும் வேதங்களில்

பிரபத்தியை நன்றாக நிரூபித்துக்காட்டுகிறார் — நீ எனக்கு என்றாரம்பித்து பக்தியைச்சொல்லும் ஸங்காப்பமானையினால் ப்ரீதியுடன் கூடியவனாக என்று சொல்லியிருக்கிறது 27

தா] 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 என்பது பலத்தை விரிப்பதற்காக முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லிய அர்த்தத்தை அநுவாதம் செய்திருக்கிறதேயல்லாமல் ஜ்ஞானயோகம் கர்மயோகம் இவைகளைச் சொல்லுகிறதல்ல என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அன்வயத்தைச்சொல்லுகிறார் — இப்படி என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் யோக என்னும்பதம் அநுஸந்தானத்தைச்சொல்லுகிறது அதுவே கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிற 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 என்னும் பதத்தினால் விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது தன்னை என்பது முதல் அதையே விவரணம் செய்கிறது லோகத்தில் ஏற்பட்ட என்பது முதல் ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்டவைகளுக்கும் ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டவைகளு

சொல்லப்பட்ட காமங்களையும் செய்து கொண்டிருந்தாலதாயும் கெட்டதாயுமிருக்கிற பலன்களையுடைய எண்ணிறந்த பழைய காமங்கள் என்கிற பேரையுடைய என்னை அடைவதற்குத்தடையான எல்லாப பாதங்களாலும் விடுபடப்போகிறாய், அவைகளினால் விடப்பட்டவனாய் என்னையே அடையப்போகிறாய் 28

பா) மிகவும் உத்தமமான லோகத்திலில்லாத என்னுடைய இந்த ஸவபாவத்தை நன்கேள—

[illegible] நலலதாயும் கெட்டதாயும் இருக்கிற பலன்களையுடைய' [illegible] அனுகூலமாயும் விரோத [illegible] 'எண்ணிறந்த என்பது [illegible] சொல்லியிருக்கிறது [illegible] செய்யப்படுகிற காமங்கள் [illegible] அவைகள் விலக்குவதாக [illegible] இழைப்பட்ட [illegible] போகாமலிருப [illegible] அபிப்ராயத்தினால் என்னை அடைவதற்குத் தடையான' [illegible] இதால் உபா [illegible] விலக்கப்பட்டன இதால் [illegible] அவைகளை [illegible] மோக்ஷயிஷ்யாமி' [illegible] 'எல்லா [illegible] 'ஜோக்ஷ்யஸெ [illegible] சொல்லப்பட்ட அத [illegible] விமுக்தம் என்று [illegible] செய்யப்படுகிறது, ஆகையினால் [illegible] சொல்லுகிறது — அவைகளால் விடப்பட்டவனாய் என்று [illegible] விமுக்த [illegible] 1 [illegible] சொல்லுகிறவர், அக [illegible] சக்கவாகள் [illegible] இருக்கிற பல [illegible] இவைகளைப [illegible] அபிப்ராயத்தினால் என்னையே அடையப்போகிறாய்' என்று சொல்லப்பட்டது [illegible] விலக்குவதாக என்னையே [illegible] 2 மாமேவைஷ்யஸி' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார் 28

1 ப்ரக்ருதிகளில் [illegible] முடிருக்கும்பொழுதே அகவைத்ஜ்ஞானத்தினால் [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் அருளைகிகள் சொல்லுகிறார்கள் 2 பகவத்கீதை 9 31

ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு ந மே த்வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய: |
யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் || 29

ப ரை) அஹம் நான ஸர்வபூதேஷு எலலா பராணிகளிடததிலும ஸம ஸமமானவன மே எனசகு த்வேஷ்ய: தவேஷம செயயததகுநதவன நாஸ்தி இலலை ப்ரிய: பரியனானவனும ந இலலை யே து எவாகளோ மாம் எனனை பக்த்யா பரீதியினால பஜந்தி உபாஸனம செயகிறாகளோ, தே அவாகள மயி எனனிடததில (இருககிறாகள) அஹமபி நானும, தேஷு அவாகளிடததில (இருககிறேன) 29

பா] தேவதை பசு மனுஷயன ஸதாவரம இவைகளாகப பிரிநதிருக

தா] கிடைகசததகாதது, ஸுலபமாகக கிடைககததகது உபாந ததது தாழாதது எனபவை முதலிய வஸதுககளின ஸாரமயததை பாராமல அஙகீகரிபபது 1 பத்ரம் எனனும ஶலோகததில சொலலபபடடது அததால ஸௌலபயம எனனும குணம சொலலபபட தாகிறது 2 யதகரோஷி எனறிவை முதலிய ஶலோகஙகளில ற கனவே செயயபபடுகிற காமஙகளே ஒருவிதமான அனுஸநதாந மாததிரததினால பகவானுககு ஆராதனஙகளாய விடுகினறபடியினால அநத ஸௌலபயம உறுதிபபடுததபபடடது பிறகு பகதியோகமசெய யும அதிகாரியை ஸதோதரம செயகிற ஸமோஹம எனகிற இநத ஶலோகததிலேயேவினில ஜாதி அசாரம முதலிய தாரதமயததைப பாராமல பகதாகளோடு தான கலநதிருததல சொலலபபடுகிறது இநத கால ஸௌசீலயம எனனும குணம சொலலபபடடதாகிறது ஸமஸன முதலியவாகளைச சொனனபடியினாலும ‘க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா’ ‘ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி’ எனறிவை முதலாகச சொலலியிருககிறபடியினாலும உணடாகிய பகவானுககும பரீதி, தவேஷம இவைகளுணடோ எனகிற ஸநதேஹம நிராகரிககததககது, எனகிற அபிபராயததினால சொல லுகிறா— மிகவும உததமமான எனறு ஆரமபிதது இவவிடததில ‘அஹம்’ எனனும பதம தனனைத தவிர மறறவாகளுககு இபபடிபபடட ஸவபா வமிலலை எனறு மறுககிறது எனகிற அபிபராயததினால ‘லோகததிலில லாத’ எனறு சொலலபபடடது ஸமோஹம எனபதறகு எதிாதகட டான வயசயாஸம ‘ஸர்வ’ எனனும பதததினால சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா — தேவதை எனறாரமபிதது

1 பகவதகீதை 9 26 2 பகவதகீதை, 9 27 3 பகவதகீதை, 9 28

[illegible] ஜாதியிலும் [illegible] ஸ்வபாவத்திலும் ஜ்ஞானத்தி லும் [illegible] இருக்கிற [illegible] இருக்கையில [illegible] ஸ்வபாவம் ஜ்ஞானம் முத லிய [illegible] எனக்கு த்வேஷம

[illegible] ‘ஆகாரத் திலும் [illegible] 1 [illegible] [illegible] 3 [illegible] [illegible]

1 [illegible] 13
2 [illegible] 1 3 2 [illegible] பகவானுடைய [illegible] ஸாம்யவாத [illegible] வ்யாஸர் [illegible] 3 [illegible], 7 17

செயயததககவன இலலை அதாவது அருவருககுத தககவனென படியினால விடததககவன இலலை அபபடியே எனனை ஆஶரயிததவன எனபதைத தவிர ஜாதி முதலியவைகளினால மிகவும உயாநதவன இவன எனறு அவைகளையுடையவனாகையினால எனனை ஆஶரயிபபதில பரியன ஒருவனும இலலை அதாவது அஙகீகரிககததககவன ஒருவனும இலலை ஆனால அதிகமாக எனனிடததில உணடான பரீதியினால எனனை உபாஸனம செயயாவிடடால ஆதமாவைத தரிபபதையே அடையாதவாகளாகையினால எனனை உபாஸிபபது ஒனறையே பரயோஜனமாக உடையவாகளாய எவாகள எனனை உபாஸிககிறாாகளோ அவாகள ஜாதி முதலியவைகளினால உயாநதவாகளாயிருநதபோதிலும தாழநதவாகளாயிருநதபோதிலும எனககு ஸமமான குணஙகளை உடையவாகளைப போல

சசத தகுநதவனாவதறகும காரணஙகள ஆகையினால காரணஙகளாகிய தவேஷமும பரியமும இலலை எனறு நிஷேதிககவிறால அவைகளின காரயஙகளும இலலை எனறு கூறபபடடது, எனகிற அபிபராயத்தினால ‘அருவருககத தகாதவனாகையினால, விடததகாதவன இலலை *எனறும* கரஹிககததகுநதவன இலலை *எனறும சொலலபபடடது. தனனை ஆஶரயிபபதினாலுணடாகும பரீதியைக தடுககிறது, எனறு அாததமாகபபோகிறது எனகிற பயததினால ஆஶரயிததவன எனப* தைத தவிர *எனறு சொலலபபடடது பரீதிககுக காரணமான ஜாதி முதலியவைகளினாலுணடான மேனமையினால பரீதி இலலை எனறால வேறு எததால பரீதி உணடாகிறது, வேறொனறாலும இலலையெனில* ஸுஹ்ருதம் *எனறிவை முதலிய ஶலோகஙகளுககு விரோதம வருகிறதே எனகிற ஆகஷேபததை நிராகரிபபதறகாக* ‘தே’ *எனனும பதம, எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறார* ஆனால *எனறு* ஸத்ர்யா ஸஜந்தி *எனகிற இரணடு பதஙகளுககும புனருகதி எனனும தோஷததைப பரிஹரிபபதறகாக அனவயததைச சொலலுகிறா*— அதிகமாக *எனறு ஆரமபிதது ‘யே’ (எவாகள) எனகிற இது, தாழநதவன உயாநதவன எனகிற வேறுபாடு இலலை எனகிற அபிபராயததைக காடடுகிறது, எனறு சொலலுகிறா*—அவாகள ஜாதி முதலியவைகளால *எனறு ஆரமபிதது* ஸமானமானவாகளைப போல *ஒருவாககொருவா சலாகிருககை மயி எனறாரமபிததுச சொலலபபடு கிறது எனகிற அபிபராயததினால* எனககு ஸமமான குணஙகளை உடையவாகளைபபோல ஸுகமாக *எனறு சொலலபபடடது யஜமானனுக கு உணமை அனுஸநதானம செயதுகொணடு பகதி செயகிறவாகள ஸம*

ஸமமாக என்னிடத்தில் இருக்கிறார்கள் நானும் அவர்களிடத்தில் என்னை விட உயர்ந்தவர்களிடத்திலே போல இருக்கிறேன்   29

(ரா பா) அதிலும

அபிசேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக் ।
ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: ॥   30

ப (ரா) ஸுதுராசாரோऽபி அதிகக் கெட்ட நடத்தையை உடையவனாயிருந்தபோதிலும் மாம் என்னை அநந்யபாக் வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் பற்றாமல் பஜதே சேத் பக்திசெய்கிறானேயாகில் ஸ அவன் ஸாதுரேவ நல்லவனாகவே மந்தவ்ய: பஹுமானம் செய்யத்தக்கவன் ஹி ஏனென்றகாரணத்தினால், ஸ: அவன் ஸம்யக் நன்றாக வ்யவஸித நிச்சயமுள்ளவனன்றோ?   30

பா] அந்தந்த ஜாதிகளில் பிறந்தவனுக்கு, எதோத நன்னடத்தை அங்கீகரிக்கத் தக்கதோ, எது விடத்தக்கதோ, அவைகளை மீறி நடப்பவனாகிருந்தபோதிலும் மேற்சொல்லியபடி பக்தி செய்வதொன்றையே ப்ரயோ

[illegible] என்னைப்போல உயர்ந்தவர்களைப்போல் [illegible] இருக்கிறார்கள் என்பது எப்படி பொருந்தும், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் 'தேஷாம்ஜ்ஞாநி' என்பதிலும் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தில் சொல்லுகிறார்—'நானும்' என்று ஆரம்பித்து [illegible] என்னைவிட உயர்ந்தவர்களைப்போல [illegible] 'ப்ரியோஹி ஜ்ஞாநி' என்று சொல்லி இருக்கும் [illegible] அதிலும் அவர்கள் என்று [illegible] அனுஸந்தானம் செய்ய [illegible] ஸமமாக என்னை உபாஸனம் செய்கிறார்கள் என்று [illegible] நானும் அவர்களும் பிசா, [illegible] ஒருவர்சொருவரிடத்தில் வைக்கப்பட்ட [illegible] உடையவர்கள், என்று இரண்டு பொருள் அவரவர் ஜாதிக்கு ஏற்பட்ட [illegible] பக்தி செய்கிறபடியினால் தாழ்ந்த ஜாதியைச் சொல்லி இருக்கிறதற்கு விரோதமில்லை   29

தா] இப்படி [illegible] ஆச்ரயிப்பதில் ஜாதிமுதலியவை [illegible] தாழ்மை ஒருவிதமான [illegible] செய்யாது என்று சொல்லப்பட்டது அதற்குமேல் நடத்தையினுண்டான தாழ்மையும் ஒருவிதமான [illegible] செய்யாது என்று இந்தஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அதிலும்' என்று

பாஹ்மணன் முதலியவர்களுக்கு நல்லதாமாக இருப்பதே ஸூத்ரன் முதலியவர்களுக்கு அதாமமாகிறது ஸூத்ரன் முதலியவர்களுக்கு நல்லதாமமாக இருப்பதே பாஹ்மணன் முதலியவர்களுக்கு அதாமமாகிறது இப்படியே பாஹ்மணன் முதலியவர்களுக்கு விலக்கப்பட்ட கர்மமும் ஸூத்ரன் முதலியவர்களுக்கு விலக்கப்படவில்லை, ஸூத்ரன் முதலியவர்களுக்கு விலக்கப்பட்ட சபிலமாட்டினபால் பாஹ்மணனுக்குச் சிறந்தது ஆசையால் தங்கள் தங்கள் ஜாதி நியமத்திற்குக் கெடுதலான நடத்தை உள்ளவனுக்கு இந்த தோஷமாகும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— ஆத்த என்றாரம்பித்து விதிக்கப்பட்ட கார்யத்தைச் செய்யாமையும் தடுக்கப்பட்ட கார்யத்தைச் செய்தலும் இவை இரண்டும் கெட்ட நடத்தைதான் என்று தெரிவிப்பதற்காக அங்கீகரிக்கத்தக்கதோ விடத்தக்கதோ என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் 'வெகு' என்னும் பதம் ப்ரயோஜனமற்றது என்பதைப் பரிஹரிப்பதற்காக 'ஊராவரொவிஹஜதெவக' என்று அன்வயம் காட்டப்பட்டது கீழ்ச்சொல்லியபடி' என்பதற்கு எப்பொழுதும் நாமங்களைச் சொல்லுவது முதலியவைகளினால் என்று அர்த்தம் இந்த ஸ்லோகத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்ட அநந்யஹாக: என்பதின் அர்த்தம் பக்திசெய்வதொன்றையே ப்ரயோஜனமாக உடையவனாய் என்பது அதினாலேயே வேறு தேவதைகளிடத்தில் பக்திசெய்வதற்கு ப்ரஸக்தாவமே அத்யந்த நிராகரிக்கப்பட்டது அப்படியே [1] ப்ராஹ்மணம் ஶிதிகண்டம்யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: । ப்ரதிபுத்தோ நஸேவேத யஸ்மாத் ப்ரதிஹதம் ஹிதம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது [2] ஆசார ப்ரபவோ தர்மோ தர்மஸ்ய ப்ரபுரச்யுத: । [3] ஆசாரஹீநம் ந புநந்தி வேதா: [4] ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர்நித்யமநர்ஹ: ஸர்வ

---

1 முதல் வால்யூம் 308 பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

2 பாரதம் ஆநுசாஸனிகபர்வம் 149 ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம் 121 தர்மம் தர்மம் ஆசாரப்ரபவ ஆசாரத்தைக்காரணமாக உடையது தர்மஸ்ய தர்மத்துக்கு ப்ரபு எஜமானன் அச்யுத பகவான்

3 வாஸிஷ்டஸ்ம்ருதி 6 3 ஆசாரஹீனம் ஆசாரமில்லாதவனை வேதா வேதங்கள் நபுநந்தி பரிசுத்தம் செய்யாது

4 தக்ஷஸ்ம்ருதி 2 22 ஸந்த்யாஹீந ஸந்த்யாவந்தனம் செய்யாதவன் நித்யம் எப்பொழுதும் அஶுசி பரிசுத்தமில்லாதவன் ஸர்வகர்மஸு எல்லாக் கர்மங்களிலும் அநர்ஹ தகாதவன்

ஜ்ஞானமாக உடையவனுடைய பக்தி செய்கிறானேயானால், அவன் வைஷ்ண வாசர்களுக்குள் சிறந்தவனாகவே பஹுமானம் செய்யத்தக்கவன் அதாவது கீழ்ச் சொல்லியவர்களுடன் ஸமமானவன் என்று ஆத்தம் இது எத்தா

[illegible] முன்பு வசனாசனிருக்கும்பொழுது கெட்ட [illegible] இருக்கை பொரு [illegible] ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—வைஷ்ணவாசர்களுக்குள் சிறந்தவனாகவே என்று வேறொரு ப்ரயோஜனமு [illegible] வைஷ்ணவாசர்களுக்குள் [illegible] [illegible] பசவானுடைய [illegible] உடையவர்களுக்கு [illegible] உண்டாகும் என்று சொல்லி இருப [illegible] வைஷ்ணவாசர்களுக்குள் சிறந்தவன் [illegible] என்று [illegible] [illegible] ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் [illegible] என்று [illegible] பஹுமானம் செய்யத்தக்கவன் [illegible] [illegible] ப்ரயோஜனமற்றது [illegible] [illegible] ஆக்ஷேபமுண்டா [illegible] என்று சொல்லுகிறார்—கீழ்ச்சொல்லியவர்களுடன் ஸமமானவன் [illegible] விஷ்ணுவாசர்களே [illegible] என்று [illegible] ஸமம் என்கிற [illegible] [illegible] என்று [illegible] 'கீழ்ச்சொல்லியவர்களுடன்' என்பதற்கு [illegible] என்று [illegible] கெட்டதை [illegible] செய்பவர்களும் [illegible] [illegible] இல்லை ஆகையினாலேயே ப்ரயோஜன [illegible] ஸமமானவர்கள், என்பது [illegible]

1 விஷ்ணுபுராணம் [illegible] தோஷாஃ தோஷமில்லாதவர்கள் ஸாத்வ ஸாத்விக ளாக ஸ்யு ஆவார்கள்

2 யஜுர்வேதம் 2 காண்டம் 1 ப்ரச்னம் 3 அநுவாகம் 13 பஞ்சாதி

லேயெனில ஏாதககாரணததிஞல அவனுடைய நிஶசயமானது மிகவும நலலதோ அதாவது பகவானுகிய நாராயணனே எலலா லோகஙகளுககும ஒரேகாரணம பரபரமஹம ஸததாவரம ஜஙகமம இவைகளுககுஶேஷீ, எனககு ஸவாமீ எனககு ஆசாாயன எனககு ஸநேஹிதன, எனககு

கதிஞல ஸமமானவாகள எனபதுமிலலை எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம ஸஹ்ருத என்று ஆரமபிககபபடும வாகயம எனறு அவதாரிகை சொலலுகிறா 'இது எததாலேயெனில *எனறு* எநதககாரண ததிஞல *எனபதறகு* ஹி *எனனும பதம காரணததைச சொலலுகிறது எனறு தாதபாயம அவனுடைய நிஶசயம நலலது எனபதை பரதானமாக அறியபபடுகிற விஷயஙகளைககொணடு விசதபபடுததுகிறா* பகவானுகிய *எனறு ஆரமபிதது பகவான எனபதறகு*3*இரணடுவிதஙகளான அடையாளஙகளையும உடையவா எனறு அாததம* எலலாலோ கஙகளுககும ஒரேகாரணம *எனபதிஞல* இதுவே *பரமஹம எனபதறகு ஸாதகமாகிய ஶருதியில சொலலபபடுகிற லகஷணம சொலலபபடடது இசதால* 1 *ஜநமாதயஸய யத:* *எனற முன சொனனதும ஞாபகபபடுததபபடடது பொதுவான ஶபதம ஒரே ஸாதயததில சொலலபபடடிருககும விஶேஷததிலேயே முடிவுபெறுகிறது, எனபதையும* 2 *நாராயணனே பரபரமஹம எனறு ஆகதமுளள ஶருதிவாகயம முதலிய ததவததைபபறறிய நிஶசயததை உணடாககுகிற வாகயஙகளையும அபிபராயததில வைததுக கொணடு* பரபரஹம' *எனறு சொலலபபடடது* ஸததாவரம ஜஙகமம இவைகளுககு ஶேஷீ *எனகிற இடததில* 3 *லோகஙகளுககு ஶேஷியாகவும தனககுததானே ஈஶவாஞகிய எனறும* 4 '*ஈமககு ஶேஷிகளானவாகளுககும ஶேஷியாகிய எனறும ஆாததமுளள ஶருதிவாகயம முதலியவை அறியததககது இபபடிமேனமையைபபறறியநிஶசயமசொலலபபடடது பிறகு ஸௌலபயததைபபறறிய நிஶசயம சொலலபபடுகிறது* எனககு ஸவாமீ *எனறாரமபிதது நான அவனுடைய விபூதிககு வெளிபபடடவனலலவே, தனககு ஶேஷமாகிய எனனை அடைவதறகு இவன தானே யதனம செயகிறான எனறு தாதபாயம இபபடி இரணடு பதஙகளிஞலும ஸவபாவததிஞலேயே ஏறபடட ஸமபநதம காடடபபடடது மிகவும மூடஞகிய எனககு நலல ஜஞானததைககொடுதது பெரிய உபகாரம செயதவன இவன எனகிற அபிபராயததிஞல* 'எனககு ஆசாாயன *எனறு சொலலபபடடது எணணிறநத மஹாபாதகஙகளைச செயதுகொணடிருககிற எனனிடததிலும நலல எணணததுடன கூடிய மனதை உடையவன இவன எனகிற அபிபராயததிஞல* எனககு ஸநேஹிதன *எனறு சொலலபபடடது மிகவும அலபமாயும*

1 *பகவதகீதை* 9 13 2 *தைததிரீயம நாராயணம* 6 11

3 *தைததிரீயம நாராயணம* 6 11 4 *ஶவேதாஶவதரம* 6 7

மிகவும சிறநத அனுபவிககததகக வஸது என்று ஒருவராலும அடையக
கூடாத இநத நிஶசயம இபனுல செயயபபடடதோ அதின காரயமாகிய

துசககதுடன சலநததாயும அழியசகூடியதாயுமிருசகிற ஸுகததின
திவலையில ஆசையையுடைய எனககு எலலையிலலாத மேனமையை
யுடைய தோஷஙகளொனறுமிலலாத அழிவிலலாத ஸுகததிறகுஸமு
த்திரமாகிய என்னைக காட்டிககாதான என்கிற அபிபராயததிலே
எனககு மிகவும சிறநத அனுபவிககததகக வஸது என்று சொலலப
பட்டது ஆசாரயனுகயிருபபதையும ஸ்நேஹிதனுகயிருககையும தன
னை அடைவிசகும தனமையுளளவனுவதறகுக காரணஙகள அனுபவிக
கததககவனுயிருககையேயொழிய அடையபபடும தனமையுளளவனு
வதறகுககாரணம ஒருவராலும அடையககூடாத என்பதறகு ஸ்வாட
த்தை நிறைதிருபபவாகளிடததிலும இபபடிபபட்ட நிஶசயம காண
ப்படவிலலை பொனவிலேயும இடததிலும சவிற ஆனுர
கை காஹிசசததகாதலல குபபையிலும ... ஆசரிசககாசககூ
என்று தாதபாயம 1 ஸஹூநாம ஜந்மநாமநதே என்றவலவோ இப
படிபபட்ட நிஶசயம சொலலபபட்டது ஸ்ரீபௌஷகரஸமஹிதையி
லும 2 ஜந்மகோடிஸஹஸ்ரா என்றும 3 அநேகஜந்மஸம்ஸார சிதே
சிதேபாபஸமுசசயே நாஸேக்ஷீணே' என்றும சொலலபபட்டிருக
கிறது ஸ்ரீசுகரைசகுறிதது ஜனககுரும 1 ஜ்ஞானஞ்ச வ்யவஸாயஸ்ச த்வா
வபய்ருதிவாசசொ வ்யவஸாயாதருதே ஸுஹ்ருநாதயந்தி தத்பரம'
என்று சொலலியிருககிறார நிஶசயம உணடானமாததிரததிலே பசதி
செயதுகொணடிருபபவாசசோடு ஸமமாக இநதவ எபபடி ஸமப
விககும என்கிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறார 'அதின
காரயமாகிய' என்று ஸஜதே என்கிற இடததில நிஶசயமுபட,

---

1 பகவதகீதை 7 19

2 ஸ்ரீபௌஷகரஸமஹிதை யெனனும பாஞசராதரஸமஹிதையே எவாகள ஜனமகோடி பிகோடிஜனமஙகளினுல வித்தா வித்தியையடைநதவாகளோ தேஷாம அவாகளுககு அநதே கடைசியில அதா இநதபகதியில ஸமஸதிதி இருபபு (உணடாகிறது)

3 அனேக ஸமஸாரசிதே அனேக ஜனமஙகளில சோககபபட்ட பாபஸமுசசயே பாவஙகளின கூட்டம சிதசேதமனதில அக்ஷீணே நாசமடையாதிருககுமபொழு து நாஸதே (பகவான) இருபபதிலலை

4 மஹாபாரதம சாநதிபாவம மோக்ஷதாமம 334 47 ஜ்ஞானம ஜ்ஞானமும வ்யவஸாயசசநிஶசயமும தவௌ இவையிரணடுமே பாபாதிபாதகௌ பகவானை அடைவிககககூடியவைகள வயவஸாயாதருதே நிஶசயமிலலாவிட்டால தத அநத ஜ்ஞானம பரம உயாநத பரமஹமஹததை நாஸாதயதி அடைவிககிறதிலலை

வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் அபேக்ஷிக்காத இடைவிடாத பக்தியும் அவனுக்கு இருக்கிறதோ ஆகையினால் அவன் ஸாதுவாகவே பஹுமானம் செய்யத் தக்கவன் இப்படிப்பட்ட நிச்சயமும் அதின் கார்யமாகிய கீழ்ச்சொல்லிய விதமான பக்தியும் உண்டாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் அவனுக்கு ஆசாரத்தை மீறி நடத்தல் ஸ்வல்பமான குறைவானதினால் அவ்வளவு மாத்திரத்தினாலேயே அவன் அனாதரவு செய்யத்தக்கவனல்ல பின்னை எப்படியெனில் பஹுமானம் செய்யத்தக்கவனே என்று அர்த்தம்

ப] கெட்ட நடத்தையிலிருந்து ஓய்வை அடையாதவனும், காமக்ரோதங்களின் வேகங்களை அடக்காதவனும் ஸாவதானமில்லாத மனதை உடையவனும் அடக்கப்பட்ட மனதை உடைத்தாகாதவனும் அஜ்ஞானத்தினால் அவனை அடையமாட்டான் என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினால் நல்ல நடக்கை யை மீறினதால் மேன்மேலே பக்தி உண்டாவதின் கோடாசகியைத்தடுத்து விடுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான்—

க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி।
கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி॥ 31

வ்யவஸித என்கிற இடத்தில் பக்தியும் உண்டாகிறபடியால் வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் உத்தேசிக்காமல் பக்தி செய்வதினாலுண்டாகக்கூடிய பஹுமானம் செய்யத்தக்கவனாவதற்கு காரணமாகவன்றோ இந்த நிச்சயம் சொல்லப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் குறைவில்லாமல் அனுஷ்டானம் செய்பவனைப்போலக் குறைவாக அனுஷ்டானம் செய்பவன் எப்படி பஹுமானம் செய்யத்தக்கவனாவான் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான் அப்படிப்பட்டவன் என்றாரம்பித்து இப்படிப்பட்ட புருஷன் விஷயத்தில் ஸ்வல்பமான குறைவைக் காரணமாகக்கொண்டு அனாதரம் செய்வதே பெரிய அபசாரமாகும் என்று தாத்பர்யம் 1 ஸ்ரீஸம்ஹிதா … ஸ்ரீஜ்யோதிஷ … ஸ்வபாகோ ஜ்யாயஸாம்‘ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களால் காட்டவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முடிக்கிறான்— பின்னை யெப்படி என்னில் என்றாரம்பித்து 30

1 (என்னுடைய பக்தன்) ஸமஸ்த நினைக்கப்பட்டவனாலும் ஸம்பாஷித்தவனாலும் பார்க்கப்பட்டவனாலும் பூஜித்தவனாலும் பூஜைசெய்யப்பட்டவனாலும் தவிஜோத்தம ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டனே பரிசுத்தம் செய்கிறான்

2 காருடபுராணம் பூர்வகாண்டம் 219 அத்தியாயம் அஹம்யதா நான் எப்படியோ (அப்படியே) ஸ அவனும் பூஜ்ய பூஜிக்கத்தக்கவன்

பரை] [illegible] கிரமாச [illegible] பரதியோகசதிலேயே மனதை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆரா [illegible] 'என்னுடைய பரந [illegible] நிலலெ (என்று) [illegible] [illegible] பண்ணுகிறேன் 31

[illegible] அதிகமான பரீதியிலை வேறொரு பரயோஜனத்தையும் விரும்பாமல [illegible] பசசி செயவதிலை போககய

சா] [illegible] இந்த [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறார் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 'என்னிடத்திலுண்டான அதிகமான பரீதியிலை' [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

1 [illegible] 35 7 3 [illegible] அடிக்கடி [illegible] செய்யப்படுகிற பாபம் பாவமானது பாஜஞரா ஜஞானத்தை நாசம் செய்கிறது [illegible] ஜஞானத்தையுடையவன் பாபமேவபாவத்தையே கர்த்தம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறான்

பட்ட பாவங்களை உடையவனாதலினால் அடியோடு போக்கப்பட்ட ரஜோ குணத்தையும் தமோகுணத்தையு முடையவனாய்க்கொண்டு சீக்கிரத்திலேயே தடை இல்லாததாயும் அங்கங்களுடன் கூடியதாயு மிருக்கிற என்னைக்குறித்து பக்திசெய்வதொன்றிலேயே மனதை உடையவனாகிறான் இப்படிப்பட்ட பக்தியே அல்லவோ † 'யசுஷ்யாஸ்ய வானவ' என்று இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலேயே தர்மம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது அழிவில்லாததாய் அதாவது மறுபடியும் திரும்பி உண்டாகாத தான் என்னை அடைவதற்கு விரோதியான கெட்ட ஆசாரங்களின்

சீழும் மேலும் சொல்லி இருக்கிறது பக்தியே பக்தியுண்டாவதற்கு சத்தை செய்கிறவைகளை நிவருத்திசெய்கிறது என்பது எப்படிப்பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபமும் சரியல்ல ஏனெனில் பரிபூர்ணமான பக்தியே ப்ரயோஜனமானதையினாலும் பக்தியில்லாமையும் காரணமானதையினாலும் இதையே சொல்லுகிறார் 'சீக்கிரத்திலேயே' என்று ஆரம்பித்து இவ்விடத்தில் தர்மம் என்னு பரமான வர்ணாச்ரமதர்மங்களை மாத்திரம் சொல்வதாக இருக்கக்கூடாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் இப்படிப்பட்ட என்று ஆரம்பித்து பொதுவான பதம் அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்து இந்த பதம் இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லிய விசேஷத்தைப்பற்றியதாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் பக்தியின் ப்ரபாவத்தினால் பாவங்கள் நிவ்ருத்தியடைகின்றன என்பதிருக்கட்டும் அனுதாபமும் இல்லாமல் புத்திபூர்வமாகத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படுகிற கெட்ட நடத்தைகளின் கூட்டம் எப்படி கடந்துசெல்ல செய்யாது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் 'சச்வச்சாந்திம் நிகச்சதி' என்பது என்னை அடைவதற்கு விரோதியான கெட்ட ஆசாரங்களின் நிவ்ருத்தியை என்பது இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட சாந்திம் என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் ச்ருதி ஜாநீஹி என்கிற இடத்தில் அறி என்று மாத்திரம் விதிக்கிறதாக இருந்தால் ச்ருதி என்னும் உபாஸனம் வ்யாப்தமாகிறபடியினாலும் வாஸ்தோஷ்பதியே என்னைத்தெரிந்துகொள் என்று ஆரம்பமான ச்ருதிவாக்யத்தில் வேறுசக்தி இல்லாமையினால் உபாஸனம் வ்யாப்தம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறபடியினாலும் இவ்விடத்தில் தெரிந்துகொள் என்று விதிப்பதற்கு ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும் சாம

† பகவத்கீதை 9 33

ரீவருத்தியை அடைகிறான் ஆனால்? இந்த விஷயத்தில் நீயே ப்ரதிஜ்ஞை செய் ... என்னைக் குறித்து பக்தி செய்ய ஆரம்பித்தவன் விரோதமான நடத்தைகள் உள்ளவனாக இருந்தபோதிலும் நாசமடைவதில்லை பின்னை எப்படியென்னில் என்னைக் குறித்துச் செய்யும் பக்தியினுடைய ப்ரபாவத்தினால் ஏலலாத நடைகளுடைய கூட்டத்தையும் நாசம் செய்து அழிவில்

மாத ... [illegible] ... ஆனால்? இந்த விஷயத்தில் நீயே ப்ரதிஜ்ஞை செய் ... ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் என்றுதான் ப்ரதிஜ்ஞை ... [illegible] ... என்று சொல்லப்பட்டது ... [illegible] ... என்று தெரிவிப்பதற்காக, இந்த விஷயத்தில் ... என்று சொல்லப்பட்டது பரிபூர்ணமான உபாயம் ... [illegible] ... என்று ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ... [illegible] ... 'என்னைக் குறித்து பக்தி செய்ய ஆரம்பித்தவன்' என்று ... [illegible] ... பக்தனுக்கு நாசமில்லை' என்று ... [illegible] ... சொல்லப்பட்ட ... [illegible] ... அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறான் ... பின்னை எப்படியென்னில் என்று இவ்விடத்தில் உபரிசார ... [illegible] ... சொல்ல வேண்டும் ... [illegible] ... விரோதமான ... [illegible] ... பகவானுடைய ... [illegible] ... அப்படியே 2 ... [illegible] ... என்று ... [illegible] ... பகவானுடைய திருநாம ...

1 பகவத்கீதை 9 30

2 விஷ்ணுபுராணம் 1 15 156 ய எதத பரஹலாதன அஶேஷாணாம எலலா தானாம ஸாதுககளுக்கு உபமானம உதாஹரணமாக ஸதா எப்பொழுதும் அப இருந்தாரோ

லாத விரோதிகளுடைய நிவருத்தியை அடைந்து சீக்கிரத்திலேயே பரி பூர்ணமான பக்தியை உடையவனாகிறான் என்று 31

மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாஶ்ரித்ய யேபி ஸ்யு: பாபயோநய: ।
ஸ்த்ரியோ வைஶ்யாஸ்ததா ஶூத்ராஸ்தேபி யாந்தி பராம் கதிம் ॥

கிம் புநர் ப்ராஹ்மணா: புண்யா பக்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா ।
அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் ॥ 33

ப ரை] பார்த்த அர்ஜுன யே எந்த பாபயோநய பாவஜன்மத்தில் பிறந்த ஸ்த்ரிய ஸதரீகளும் வைஶ்யா வைசயாகளும் ததா அப்படியே ஶூத்ரா சூதராகளும் மாம் என்னை வ்யபாஶ்ரித்ய அடைந்து, ஸ்யு இருப்பார்களோ தேபி அவர்களும் பராம் மேலான கதிம் கதியை யாந்தி அடைகிறார்கள் புண்யா புண்யஜன்மத்தில்பிறந்த ப்ராஹ்மணா பராஹமணாகளும், ததா அப்படியே ராஜர்ஷய ராஜருஷிகளும் பக்தா பகதாகளாகயிருந்துகொண்டு கிம் புந கேழ்பபானேன் அதாவது அவாகள் பகதிசெயதால நலலகதியை அடைகிறாகள் என்பதைபபறறிக் கேழககவேண்டியதிலலை என்று தாதபாயம (ஆகையினால) அநித்யம் அழி யககூடியதாயும அஸுகம் துககததுடன கலநததாயுமிருககிற இமம் இநத லோகம் லோகததை ப்ராப்ய அடைநதிருககிற நீ மாம் என்னை பஜஸ்வ அடை 32 33

பா] ஸதிரீகள வைஶ்யாகா சூதராகா ஆகிய பாவஜன்மத்தில பிறா தவாகளும என்னை ஆஶ்ரயிததது மேலான கதியை அடைகிறாகள

தா] கரிஶபாபாவதகினால அடுததஜனமததிலமுன்ஜனமசதியோ டா தை நினைததுககொணடு அரிதாசசசதை உடையவனுகிப்பசவானை குறிததுச ஶரணுகதிசெயது மோக்ஷததை அடைகிறான் என்று என பசாககு இநத விஷயததில எனபதோடு அனவயம சொலலவேண்டியது

'அபிசேத்ஸுதுராசாரா' என்று ருவில சோாசபாவாகளைச சொலலி இருககிறது பிறகு பிறபபிலேயே பாபிகளாக இருபபவாகளு ககு ஜாதி முதலியவைகளினால தாழவு இருநதபோதிலும் என்னை ஆஶ்ரயிதத மாததிரததினால பரம நிசசிதருமம என்று சிலே பாநகா விதததை விஸதாரமாக நிருபிததது ஆசையினாலேயே ஜாதி முதலிய வைகளினால்மேனமையும இருநது பகதி பூரணமாகஇருநதாலுமென நைமுததியாயததையும சொலலி ஜாதி முதலியவைகளினால மேன மையை உடைய நீ பகதில் ஸாதேஹமிலலாமல உபாயததைசசெய, என்று இநத இரணடுஶலோகஙகளினால சொலலபபடுகினறது ஸதரீ, வைஶ்ய சூததாகளுககு மேலானகதிககு விரோதமாக ஸாசஹிககப படட ஆகாரஙகளை அனுவாதம செயவதறகாக பாபயோநய என

புண்ய ஜன்மத்தில் பிறந்த ப்ராஹ்மணர்களும் ராஜருஷிகளும் என்னிடத்தில் பக்திசெய்து கொண்டிருப்பவர்களாய (மேலான கதியை அடைகிறார்கள் என்பது) சொல்லவேண்டியதில்லை ஆகையினால் ராஜருஷியாகியும் அழியக்கூடியதாய் தாபத்ரயங்களினாலே கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற படியி

[illegible] இவ்விடத்தில் யெவாவயொநயொவிஷ்ரூ என்று [illegible] வர்ணாச்ரமக்குட்பட்டவனும் [illegible] உடையவனாயிருக்கிற வைஸ்யனை [illegible] பாப்ஜன்மத்தில் பிறந்தவர்கள் [illegible] இருக்கிற [illegible] அதிகாரமில்லை [illegible] இருக்கிற [illegible] அதிகாரமில்லை [illegible] இருக்கிற [illegible] அதிகாரமுள்ள [illegible] க்ஷத்ரிய [illegible] [illegible] வைஸ்யர் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இல்லை, என்பதை [illegible] இருக்கிற [illegible] [illegible] என்கிற அபிப்ராய [illegible] ராஜருஷி [illegible] [illegible] என்று காட்டப்பட்டது அழியக்கூடியதாயும் [illegible] [illegible] அபி [illegible] என்று [illegible] ஸத்வகுண [illegible] என்று சொல்லி இருக்கிறபடி அநித்ய [illegible] என்று சொல்லுகிறது, என்று [illegible] ‘அழியக்கூடியதாயும்’ என்று சொல்லி இருக்கிறது, இவ்விடத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறது, என்பதையும் ஸம்ஸார [illegible] [illegible] சோதகத்தை [illegible] என்று சொல்லுகிறது என்பதையும் அபிப்ராயத்தில் [illegible] சொல்லுகிறார் ‘தாபத்ரயங்களினாலே’ என்று [illegible] உம் (இங்கு) என்பதினால் [illegible] அல்பமானது, என்று [illegible] (அல்பம்) என்பது அர்த்தமாகும், என்று

1 யஜுர்வேதம் அஷ்டகம் 2 பரமஸம்ஹிதை

ஞல துககரூபமாகிய இநத லோகததை அடைாதிருககிற நீ எனனை அடை 32 33

பா] பகதியின ஸவரூபததைச சொலலுகிறா—

மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண: || 34

ஸ்ரீ சணணபிரான அருளிசசெயதகீதையில
ஒனபதாவது அததியாயம முறறிறறு

ஸ்ரீகிருஷ்ணய பரமாதமனே நம

[ப ரை] மத்பக்த: எனனிடததில பகதி உளளவனுயககோணடு மந்மநா எ ன்னிடததில செலுததபபடடமனதை உடையவனுகவும, மத்யாஜீ எனனை ஆராதனம செயபவனுகவும பவ ஆகிவிடு மாம் எனனை நமஸ்குரு ாமஸகாரம செய மத்பராயண: எனனையே முகயமான ஆதாரமாக உடையவனுயககோணடு, ஏவம் இபபடி, ஆத்மாநம் மனதை யுக்த்வா எனனிடததில செலுததி மாமேவ எனனையே, ஏஷ்யஸி அடையப போகிருய 34

[பா எலலாவறறிறகும ஈஶவராகளாக இருபபவாகளுககு மீஶவரனுக

[தா] தெரிவிபபதறகாக அடைநதிருககிற என றுசொலலபபடடது இப படிஅரிதயமாகஇருபபதையுமஸுகமிலலாமலிருபபதையும அலபமாக இருபபதையும அறிநதுசொனனவதிலை பகதிசெயவதில,பராமுகனுச இருபபது நிவருததிததுவிடும (அதாவது பகதிசெயய ஆசையுணடா கிவிடும) எனறு தாதபாயம 32 33

மந்மநா எனறு கீழசசொலலிய பகதியின ஸவருபததைப பறறிய நிருபணம அடுதத ஶலோகததில செயயபபடுகிறதென்று ஸஙகதியைச காடடுகிறா—'பகதியின ஸவருபததைசசொலலுகிறா எனறு பொது வாக எலலாப பரவிதயைகளிலும உபாஸிசசககததசசவைகளாகவும அத றகு உபயோகமுளளவைகளாகவும அனேக பரமாணஙகளிலை நிரூ பிக பபடட ஸவருபம, ரூபம, குணம முதலியவைகள இஙகு மத் என னும பதததிஞல சொலலபபடுகினறன எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிரு —'எலலாவறறிறகும எனறுமபிரதது 1 ஈஶவராகளுக கும உயாநத மஹேஶவரனுகிய அவனை' எனறும 2 'அவனுககு ஒரு வனும ஈஶவரனுவதிலலை' எனறும அாததமுளள ஶ்ருதிவாகயஙகளின அாததததைச சொலலுகிரு—எலலாவறறிறகு மீஶவராகளாக இருபப வாகளுககு மீஶவரனுகவும எனறு ஸாமாநதியமிலலாதவாகளை உபா ஸிபபதிலை ஒரு பலமும கிடைககாதலலவா வேறு பரமஹரனடை திசகு ஈஶவராகளாகாத பரமறொருதரன இவாகள மோகூததைதக

1 சவேதாசவதரம 6 7 2 தைததிரீயம நாராயணம 1 9

வும் எல்லாக்கெட்ட குணங்களுக்கும் விரோதமாகவும், கல்யாணகுண ங்களுக்குச் சமுதாயமான இடமாகவும் எல்லாம் தெரிந்தவனுகவும் ஸத்யஸங் கல்பனுகவும், எல்லாலோகங்களுக்கும் ஒரே காரணமாகவும் பரப்ரும்ம

[illegible] 1, க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஈச்வரஜ்ஞா நாத் விசுத்தி: பரமா மதா என்று [illegible] கெட்ட குணங்களுக்கு [illegible] ஸ்ருதி [illegible] — எல்லாக்கெட்ட குணங்களுக் கும் [illegible] எல்லாம் தெரிந்தவனுகவும் ஸத் யஸங்கல்பனுகவும் [illegible] 5 [illegible] 6 [illegible] 7 காரணமாகிய [illegible] எல் லாலோகங்களுக்கும் ஒரேகாரணமாகவும் [illegible] சொல்லப்பட்டது

1 யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி 3 1-34 க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஜீவாத்மாவுக்கு ஈச்வராஜ்ஞானத் பகவானை அறிவதினுல் பரமா [illegible] விசுத்தி சுத்தியாகமதா எண்ணப் பட்டது

2 முதல் வால்யூம் 30வது பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

3 முதல் வால்யூம் 456 வது பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

4 முண்டகோபநிஷத் 1 1 9　5 சாந்தோக்யம் 8 1 5　6 தைத்திரீயம் பருகு வல்லீ 1　7 அதாவசிகா

மாகவும் புருஷோத்தமனாகவும் தாமரைப்பூவின் இதழ்களைப்போலத் தெளிந்துமவிஶாலமுமான கண்களை உடையவனாகவும், அழகு கறுக்கறுத்த மேகத்திற்கு ஸமமான வர்ணத்தை உடையவனாகவும், ஒரேகாலத்தில் உதித்த ஆயி

எல்லா என்னும் பதத்தினால் அவ்யக்தம் முதலிய வைகளையும் பரம ஹா ருதரான முதலியவர்களையும் சேர்த்துச்சொல்லியிருக்கிறது முப்பத்திகளைவிட மேலான ஆகாசம் உண்டென்றும் பரமஹம் குணங்களற்றது என்றும் சொல்லுகிற வாதங்களை நிராகரித்திருப்பதையும் ஒரே இடத்திலிருக்கும் பொதுவான பக்ஷமும் விஶேஷத்தைச் சொல்லுகிற பதமும் ஒரே அர்த்தத்தைச்சொல்லும் என்பதையும் நினைத்துக் கொண்டு பரபரமஹமாகவும் புருஷோத்தமனாகவும்' என்று சொல்லப்பட்டது இதனால் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாவதாயிருக்கையும் [illegible] வேறுபட்டவனாயிருக்கையும் [illegible] என்று காட்டப்பட்டது நாராயணனுடைய [illegible] முதலியதும் [illegible] எல்லா [illegible] [illegible] [illegible] பட்டதுமான திவ்யமாக விக்ரஹமும் அதின் குணம் முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறது 1 அவனுடைய கண்கள் [illegible] மலரச்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூ எப்படியோ அப்படி (யிருக்கின்றன) என்றாகச்சுருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட மேன்மையின் அடையாளத்தைச் சொல்லுகிறார் — தாமரைப்பூவினிதழ்களைப்போல என்றாரம்பித்து அழகுகறுத்த என்பது முதலிய வாக்யத்தினால் கறுத்தகரிய முள்ள மேகத்தை [illegible] உடைய என்றாரம்பித்துச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யம் நினைக்கப்பட்டது அழகுகற்றிருக்கையாவது ரத்தினம் கண்ணாடி முதலியவைகளைப் போல அநாதத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களை ப்ரகாசம் செய்யக் கூடிய தான ஒருவிதமான தெரிவு 3 'திவ்ய-ஸூர்ய-ஸஹஸ்ர' என்று மேலே சொல்லப் போகிறதையும்' 4 ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அவனையே எல்லாம் அனுஸரித்து ப்ரகாசிக்கின்றன என்றாரத்த முள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஒரே காலத்திலுதித்த என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது தைகளை உதாரமாயிருக்கையாவது ஶ்ருதி முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட பலமுள்ளவைகளாயிருக்கையும் இஷ்டமான பலன்களைக் கொடுக்கையும் என்த இடத்தில் வேறு ரூபம் சொல்லப்படவில்லையோ அந்த இடத்தில் இந்தக் கீதையைச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணனுடைய ரூபமே சொ

1 சாந்தோக்யம் 1 6 7 2 தைத்திரீயம் நாராயணம் 11 1 2 3 பகவத்கீதை 11,12 4 முண்டகோபநிஷத் 2,2 10

ரம ஸூர்யர்களுக்கு ஸமமான காந்தியை உடையவனுகவும அழகா
கிற அமருதமநிறைாத ஸமுத்திரமாகவும உதாரமாயும பருத்துமிருக்கிற
நானகு புஜங்களை உடையவனுகவும மிகவும பரகாசமுள்ள பீதாமபரத
தைத தரித்தவனுகவும நிரமலமான கிரீடம மகர குணடலங்கள
ஆரங்கள தோளவளைகள கடகங்கள இவைகளால அலங்கரிககப
பட்டவனுயும, அளவிலலாத காருணணியம, ஸௌசீலயம ஸௌந
லபயமிவைமுதலிய ... அதுவும மறற எலலா அவதாரஙகளையும குறிககிறது
நானகு கைகளை உடையவராயிருககை பகவானுடைய கருஷணனுககும
பரவாஸுதேவ ரூபத்திறகும ஸவபாவததிலேறபடடது இரணடு கை
களை உடையவராயிருககை ஆயிரம கைகளை உடையவராயிருககை முத
லியவைகளெலலாம அவரவர ஸமயோசிதமாக வைததுககொணடவைகள
எனறு அபிபிராயத்திறுல நானகு புஜஙகளை யுடையவனுகவும
எனறு சொலலபபடடது 1 'ஊபவாபி சதுர்புஜம 2ஸூதேஜஸ்த
ஹிந்ருஷ்வை தெஜஸா ... விஶிஷ்டம் திவி ஸம்ஸ்திதம் ... ஹ்ரு
ஶாஶ்வதம் ... ஜ்யதா ஸூர்யம் ஸஹாஸ்ரிதஸ்ரிதவிஜஸாகிமெஷ்வா ॥
எனபது முதலியது இவவிடததில சேரககததககது திவயமான பீதா
மபரததின சோபையைச சொலலுகிறார மிகவும பரகாசமுள்ள என
றும ... கிரீடம முதல திருவடி வரையிலும திவய அவயவஙகளி
லிருககும எலலா ஆபரணஙகளின கூடடததைக குறிபபதறகாக
கிரீடம முதலியவைகளைச சொலலியிருககிறது 3 'தெயயஸதா ...
... ' கேயூரவாந மகரகுணடலவாந கிரீடீ எனபது முத
லியது அவைகளுககு மகரகுணடலங்கள எனனும பதம மகரம

1 அதவாபி அதுவுமலலாமல சதுர்புஜம நானகு கைகளை உடைய
வராக இருககிற

2 தேவா — ஓ தேவர்களே சதுரபி — நானகு புஜை — கைகளோடு ஸமுபே
தம கூடிககொணடதாயும விஶிஷ்டம உயாநததாயும திவி பரமபதததில ஸம்ஸ
திதம இருபபதாயுமிருககிற அபரமேயம அளவிடமுடியாத எதத இநத பூமெள
பூமியில கதம இருககிற ரூபம ரூபததை ஆசசயத ஆசசனைசெயயுஙகள
ஹி — எநதககாரணததிறுல தஸமின அநத ரூபததில ஸதா எபபொழுதும
நிவஸாமி வஸிககிறேனே

3 நாரஸிமமபுராணம 62 17 ஶ்லோகம தயேயஸ்ஸதா ஸவிதருமணடல
மதயவாததி நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸனணிவிஷட கேயூரவாந மகரகுணடல
வாந கிரீடீ ஹாரீ ஹிரணமயவபுர்தருத ஶங்கசகர ஸவிதருமணடலமதயவாததீ
ஸூர்யமணடலததின நடுவிலிருககிற ஸரஸிஜாஸநஸனணி விஷட — தாம
ரைபபூவாகிற ஆஸனததில எழுநதருளி இருககிற கேயூரவாந தோளவளைகளை
அணிநதிருககிற மகரகுணடலவாந மகரகுணடலததைச சாறறிய கிரீடீ கிரீட
மணிநதிருககும ஹாரீ ஆரஙகளை அணிநதிருககும ஹிரணமயவபு — ஸவரணமய
மான திருமேனியை உடைய தருதஶங்கசகர — ஶங்கசகரஙகளைத தரிததுககொண
டிருககும, நாராயண — பகவான ஸதா எபபொழுதுமத யேய — தயானம பணணத
தகுநதவர

தாயம மாதுாயம காமபீாயம ஔதாாயம வாதஸலயம இவை களுககு ஸமுததிரமாகவும வயதயாஸஙகளை யோசிககாமல எலலா

போனற ஆகாரததை யுடைய குணடலஙகளைச சொலலுகிறது தேஜ ஸஸ நிறைநதிருககையையும விரோதிகளால பாாகக முடியாமையை யும அபிபராயததில வைததுககொணடு 'ஓரேகாலததி லுதிதத எனபது முதலியது சொலலபபடடது அழகாகிற எனபது முதலிய வாசயததினாலோ வெனில அதுவே பரீதியுளளவாகளுககு அனுபவி கககததககது எனபதும மனதை இழுககத தககது எனபது முதலியது சொலலபபடுகிறது கணகளுககு ஆனநததைத தருகிற விசேஷமா னதே ஐஸவாயமோ அழகு எனறு சொலலபபடுகிறது ஆசையிறு லலலவோ । ஜொவஜெநாநா ஜஹுஷெ தஶாஷுஷிவயாகூநு । ஶஜெநாஹிராநா ஜஹுஷுக்ஷுஷம ஒூ திலஶநிதா। ஈதுவுஶநவஸாஜெஶவம ஜெஷாம கெஸவஷஸாஜெந। க்ஷீஒூ ஶணஷ-ஜெபெஸாஸிஶக்ஷஷாம ஒூியஷஸாஜந । ஈஶூதஜெஷ்யநாதூவூந ஜெஒூக்ஷஶாணா ஜநாஷ ஜம॥ '2 நஹிதவஸாநந கஸூிவக்ஷஷிவாநஜொாதஶாக । நாஸஜெக்ஷா தூவாகூஷஶதிகூாஶதி ராவஜெ' எனறு சொலலபபடுகிறது 'அளவிலலாத எனபது முதலிய வாகயததினால எலலயததுககு உப யோக முளளவைகளாகவும அளவிலலாதவைகளாகவும ஸௌசாயம முதலியனவகளோடு சோநதவைகளாகவும ஆஶரயிககததகக வனுபிருபப ததகு அவஶயம வேணடினவைகளாகவும இருககிற ஸவரூபம ரூபம இவைகளின குணஙகளசொலலபபடடன 3 'ஸவஷஜொாகஸாணூாய

1 தே அநத ராஜாககா தம அநத கருஷணனை ஆதருஷடிபதாதபுண— கணணுககுதெதரியுமாவரைமா வெனில லோசனை—கணகளினால அனுஜகமு— பின சென்றாாகள பாதிஸமனவிதா—பரீதியோடு கூடியவாகளாய கருஷணம கருஷணனை மனோபிசசமனதுகளினாலும அனுஜகமு—பினசென்றாாகள கேஶவ தாஶனே கருஷணனைபபாாபபதில ஏவம இபபடி அதருபதமானஸாம தருபத தி இலலாதமனதை உடைய தேஷாம அவாகளுடைய, சக்ஷுஷாம கணகளு ககு பரியதாசன—பரியமான பாாவையை உடைய பௌாரி—கருஷணன க்ஷிபரமமசீகரமாக அநதாதநதே மறைநதாா ஜனாதனம கருஷணனை பரோக்ஷ மாண—பாாததுககொணடிருககிற அநத அரசாகள அமருதஸயேவ — அமருதத தின விஷயததிலேபோல நாதருபயன தருபததியை அடையவிலலை

2 ஸ்ரீமத ராமாயணம அயோததியா காணடம 17, 13 ராகவே ராமன அதி காாமதி தாணடிச செலலும பொழுது கணசித ஒரு நா மனிதனும நரோதத மாத புருஷோததமனாகிய தஸமாத அநத ராமனிடததி லிருநது மன மனதை யும சக்ஷுஷீவா கண காணயாவது அபாகருஷடும இழுததுககொளள நஹி சகனோதி சகதியுளளவனாக விலலை யலலவா

3 ஸ்ரீமத ராமாயணம யுதத காணடம — ஸாவலோகஎலலாலோகததுககும ஶரணயாய சரணமாக அடையத தகுநதவனாகிய

லோகங்களுக்கும் ஶரண்யனுகவும், எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாக வும் இருக்கிற என்னிடத்தில் எண்ணெயின் தாரையைப் போல இடை விடாமல் வைக்கப்பட்ட மனதை உடையவனுச [illegible]

1 'ஸ்ரஷ்டா ஸ்ரஷ்டாவ்யூஹஶ்ரஷ்டா' 2 'விபீஷணோ வா ஸு [illegible] வய திவாராவண ஸ்வயம்' என்பவை முதலியவைகளை [illegible] சாருண்யம் முதலியவைகளில் [illegible] ஏற்பட்ட குணங்களை [illegible] வயத்யாஸங்களே' என்று [illegible] தன்னை ஆஶ்ரயி [illegible] றுப்பவைகளை தன்னுடைய ஸாம்யமாக எண்ணி பாவரு [illegible] கிற அபிப்ராயத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் எஜமானனுக [illegible] சொல்லப்பட்டது 3 க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே ஹஸ்திஜிதம் விஶ்வம் [illegible] ஶம் என்று சொல்லப்பட்டது 4 [illegible] யானம் செய்ய [illegible] றும் 5 தயானம் செய்ய [illegible] என்றும் 6 'இடை [illegible] தச் சொண்டிருத்தல்' என்றும் ஆசார்யர் ஶ்ருதி [illegible] 7 '[illegible] திருவஸக்ருஶ்ரஷ்டெஶாக' என்கிற ஸூத்ரம் இவை முதலியவை [illegible] களைக்கொண்டு இவ்விடத்தில் [illegible] என்னும் [illegible] கிற பேருடைய மனதின் [illegible] வ்யாபாரத்தை [illegible] தாறு சொல்லுகிறார் — எண்ணெயின் தாரையைப்போல [illegible] தது என்னிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்து என்று [illegible] றது இவ்விடத்தில் [illegible] என்று [illegible] என்று சொல்லி யிருக்கிறபடியில் உபாயத்திலும் [illegible] பது சொல்லப்படுகிறதென்று [illegible] மனதை செலுத்தாம் விருத்தா ஏற்பட்டது அதில் [illegible] யின் தாரையைப் போல இடைவிடாமலிருத்தலும் [illegible] தாத்பர்யம் 8 'இ[illegible] பரவான எவன் வரிக்கிறு [illegible] யத்த தஸ்ஸவன் என்றார் [illegible] ஶ்ருதி வாக்யத்தில் [illegible]

1 ஸ்ரீமத் ராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 18 5 (இராமாக்ஷசன) [illegible] வா மிகவும் துஷ்டவனுக இருந்தாலும் ஸரி அதுஷ்டோவா [illegible] னுமசரி (நமக்கு என்ன கெடுதி செய்யமுடியும்)

2 ஸ்ரீமத் ராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 18 35 சுக்ரீவ [illegible] ஞேவா விபீஷணனுக இருந்தாலும் சரி ராவண ராவணனே ஸ்வயம் [illegible] வந்திருந்தாலும் சரி (அழைத்துக்கொண்டுவா) 3 முதலாவ [illegible] 1 12 [illegible] பக்கம் புடனுடைப்பாகக 4 பருஹதாரண்யகம் 6 5 6 5 முண்டோ பநிஷத் 2 2 6 6 சாந்தோக்யம் 7 26 2 7 [illegible] 1 1 1 (தயானத்தின்) ஆவருத்தி ஆவருத்திசெய்வதுஅசக்ருத் அடிக்கடி ([illegible]) உபதேசித்த ஶ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடியினுல் 8 கட[illegible] 1 2 23

இதையே விசேஷித்துச் சொல்லுகிறார்—'மந்மநா' என்று. அதிகமாக என்னிடத்தில் உண்டான ப்ரீதியோடு கூடியவனாய், என்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனத்தை உடையவனாக இரு என்று அர்த்தம். மறுபடியும் விசேஷித்துச் சொல்லுகிறார் — 'மத்யாஜீ' என்று. எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய ப்ரியமாகிய என்னைப் பற்றிய அநுபவத்தினால் செய்விக்கப்பட்ட என்னுடைய ஆராதனத்தில் எப்பொழுதும் ஆசை உள்ளவனாக இரு. ஆராதனமாவது பரிபூர்ணமான கைங்கர்யம். அதா

விசதப்படுத்துகிறது, என்ற அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— இதையே என்று. பக்தியும் ஒரு விசேஷமான ஜ்ஞானமாகையினால் த்யானத்தை விசேஷித்துச் சொல்லுகிறார் என்பது பொருந்தும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் 'அதிகமாக' என்றாரம்பித்து. தனியான வேறொரு த்யானத்தை விதிக்கிறதோ என்கிற ஸந்தேஹத்தை நிராகரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்— மறுபடியும் என்று. பக்தியின் ஸ்வரூபத்தின் விசேஷத்தை நிரூபிக்கிற படியினால் அதற்கு அநுஸாரணமாயும் விசேஷமான சாஸ்த்ரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற விசேஷமான பூஜையைச் சொல்லுகிறது 'மத்யாஜீ' என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆராதனமாவது' என்றாரம்பித்து. இதுவும் 1 'பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்' என்பது முதலியவைகளால் காட்டப்பட்டதும் பஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டதுமான ஆராதனத்தைப் பற்றிய ப்ரத்யக்ஷமான விதி ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'யாஜீ' என்னும் பதம் ஸாமான்யமாய் முதலிய யாகங்களைச் சொல்லுகிறதென்று ப்ரமிக்க வேண்டியதில்லை. 2 'யஜ தேவபூஜாயாம்' என்று படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவதையைக் குறித்து த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்தல் யாகம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அக்நிஹோத்ரம் முதலியவைகளை விட வேறான பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களிலும் யாகம் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறிடத்திலும் 3 'க்ருஷ்ணோவாமெஜ்யஸிஜ்யதே ஸம்ப்ராஜ்ஞை' என்றிவை முதலான ப்ரயோகங்களிருக்கின்றன. ஆகையினால் இந்த இடத்தில் பஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரம் முதலியவைகளில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆராதனத்தைப் பற்றியதே இந்த 'யாஜீ' என்னும் பதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—அதாவது

---

1 பகவத்கீதை 9 26 2 முதல் வால்யூம் 189 வது பக்கம் பார்க்க

3 மஹாபாரதம் ஆநுசாஸநிக பர்வம் 18 6 ஸமக்ரமான ப்ரமஹத்தை விசாரிக்கிறவர்களினாலே க்ருஷ்ணன் க்ருஷ்ணன் என்கிற வார்த்தைகளினால் இஜ்யதே ஆராதனம் செய்யப்படுகிறான்

வது ஔபசாரிகம ஸாமஸ்பர்ஶிகம ஆபயவஹாரிகம, முதலிய எலலா உபசாரஙகளையும ஸமாபபிததலாகிய யாகம எபபடி எனனைப பறறிய அனுபவததினு லுணடாககப பட்ட எலலை இலலாத மேனமையை உடைய பரீதியினுல செயவிசகபபடுகிற எனனுடைய ஆராதனததில ஆசையுளளவனுக ஆகிருயோ அபபடி எனனிடததில செலுததபபட்ட மனதை உடையவனுய இரு எனறு சொலலபபட்டதாகிறது மறுபடி யும அததையே விசேஷிககிருா— ஈாஂஜஈஜ்ஜுாுாா எனறு எலலையில லாத மேனமையையுடைய பரியமாகிய எனனைப பறறிய அனுபவததி னுல செயவிககப பட்ட மிகவும பரியமான எலலாக கைஙகாயஙகளி லும தருபதியை யடையாமல ஆதராதமாவாகிய எனனிடததில அதிகமா

எனறு ஆரமபிசது ஔபசாரிகம ஆவது (உபசாரததிறகாக ஸமாப பிகக வேணடிய ஆசநி முதலியவைகள ஸாமஸபாசிகம, ஆவது(தொ ட்டு அனுபவிககத தகக) மாலை சநதனம முதலியவை ஆபயவஹாரி கம, ஆவது (பிாவசனம செயயககூடிய) தளிகை முதலியவைகள முதலிய, எனனும பததிஞல ஸாதருசயடிசமாகிய (பாாதது அனு பவிககக கூடிய) தீபம முதலியவைகளும சேரநது சொலலபபடுகி றது வெளி இநதிரியஙகளினுல செயயபபடுகிற காயஙகளைச சொலலு கிற ஈஜ்ாஜீ எனனும பதததினுல மனதைச செலுததுகிறது எபபடி விசேஷிககபபடுகிறது எனகிற ஆகாஙக்ஷயில் பிறகு ஸமாதானம சொல லுகிருா —எபபடி எனறு ஆரமபிதது மறுபடியும,எனபது முதலியதும முனபோலவே முன சொலலபபட்டதைவிட அதிகமானது எனறு காட்டுவதறகாக தருபதியை அடையாமல எனகிற வரையிலும சொ லலபபட்டது மிகவும பரியமான எனறதினுல ஆததைஙகாயம ஸவ ருபததிறகுத தகுநதது,எனறு சொலலபபடுகிறது அதிகமான எனனும பதததினுல அநத வனததம எலலை இலலாத ஸமயம எனபது காட்டப பட்டது மூனறு விதஙகளான வணககாரஙகளையும சேரததுச சொலவ தறகாக ஈஜ எனனும தாதுவின ஸவருபததை நிருபணம செயது வணககமானவுமபதமபரயோகிககபபட்டது 'ஒஹ்ரக்ஷாவத ஒஹ்வ்ருத்தி யஹ்ர ஒஹ்ஹீஸாவாதிகாவரா। உதருஷ்டஂவைரஈதிஸ்ருதணஜ வரிதீய தெ எனறலலவாரம எனனும பதம வயாசயானமசெயயபபட்டது ஞானததாலே விசேஷிககிறது எனறு தெரிவிககிறததறகாக நிஸ

1 அஹிாபுதனய ஸமஹிதை 52 10 உககருஷடம உயாநதவனுகிய பரமஉததி பஙய பரமாதமாவைககுறிதது பரேசநாவத புதகிமானுடைய பாஹவீ பாவாதமிகா வணககமாகிய பராஉயாநத பாவருததி வயாபாரம யாளதுவோதத அது நம நமஸ காரம (எனறு) பரியேதே சொலலபபடுகிறது

ன் வணக்கத்துடன் கூடிய நிஶ்சயத்தைச் செய். எவனுக்கு முக்யமாக அடைய வேண்டியவன் நானேயோ அவன் மத்பராயண என்று சொல்லப்படுகிறான். என்னை விட்டுப் பிரிந்து ஆத்மாவைத் தரிப்பதே ஸம்பவிக்காதாகையினால் என்னையே ஆஶ்ரயித்தவனாய் என்றாத்தம். இப்படி மனத்தைச் செலுத்தி என்னை ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டிருக்கிற நீ இப்படி எல்லையில்லாத மேன்மையை யுடைய ப்ரீதியினால் என்னை அநுபவிக்கும் ஸாமர்த்யமுடைய மனத்தை அடைந்து என்னையே அடையப் போகிறாய். இவ்விடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதம் மனத்தைச்சொல்லுகிறது. இப்படிப் பட்ட மனத்தினால் என்னை த்யானம் செய்து கொண்டுமே என்னை நமஸ்காரம்செய்துகொண்டும் என்னை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டுமே இருந்துஎன்னையே அடையப் போகிறாய் என்றாத்தம். ஆகையினால் இப்படி லோகத்தில் ஏற்பட்ட

சயத்தை என்று சொல்லுகிறது. மத்பராயண எனகிற இடத்தில் பர எனகிற விஶேஷணத்தினுடைய ஸாமர்த்யத்தினால், என்னையே என்பது அபிப்ராயமாகச் சொல்லப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நானேயோ என்று சொல்லப்பட்டது ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— என்னைவிட்டுப்பிரிந்து என்று ஆரம்பித்து. இதுவே பக்தியின் உயர்த்தியைப் பகவானை அடைவதற்கு அடுத்த முன்ஸமயத்தில் வரக்கூடியது ஆசையினால் பலத்தைப் பற்றிய ஆஶையைத் தெரிவிப்பதற்காக மத்பராயண என்று சொல்லி இருக்கிறார் என்று அபிப்ராயம். ஏவம் என்னும் பதத்தினால் அநுவதிக்கப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— எல்லை இல்லாத என்று ஆரம்பித்து. ஆத்மாநம் யுக்த்வா என்கிற பதங்களுக்கு இவ்விடத்தில் உசிதமான அர்த்தத்தைக்காட்டி இருக்கிறது— மனத்தை அடைந்து என்று. யுக்த்வா என்பது அடைந்து என்கிற அர்த்தத்தைப் பாவது யோகம் என்னும் அர்த்தத்தைப் பாவது சொல்லுகிறது. இவ்விரு வகையிலும் மாமேவைஷ்யஸி' என்று பூர்வம் சொல்லிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது 'ஏவம் ஆத்மாநம்' என்கிற அநுவாதத்தினால் தோன்றுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— இவ்விடத்தில் ஆத்மா என்னும் பதம்' என்று ஆரம்பித்து. இவ்விடத்தில் மனத்தைச்சொன்னது த்யானத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பதினால், என்று காட்டிக் கொண்டு ஶ்லோகத்தின் மொத்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— மத்பர என்று விஶேஷணம் சொல்லி இருப்பதினால் ஸாமர்த்யமாக இருக்கிறது என்று ஏற்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், என்னை அநுபவித்துக்கொண்டும், என்று சொல்லப்பட்டது. இனி ஸமர்த்தமாகத் தெரிந்துகொள்வதற்காக இந்த அத்யாயத்திற்கு முக்யமான அர்த்த

சரீரததைததரிபபதறகாக ஏறபட்ட காமஙகளையும வேதஙகளிலஏறபட்ட நிததிய நைமிததிக காமஙகளையும என்னுடைய பரீதிககாக எனககு ஶேஷமாக இருககை ஒன்றையே ஸவருபமாக உடையார என்னால செயவிககபபடுகிறார என்று செயதுகொணடும எபபொழுதும என்னுடைய நாமஙகளைச சொலலுவது என்னுடைய காரியஙகளில பரயததனம செயவது என்னை நமஸகாரம செயவது முதலியவறறையும பரீதியினால செயதுகொணடும என்னால நியமிககபபடுகிற எலலா லோகஙகளும எனககு ஶேஷமாக இருக்கையையே ஸவருபமாக உடையது என்று அனுஸநதானம செயது கொணடும மிகவும பரியமான என்னுடைய குணஙகளின கூட்டததையும அனுஸநதானம செயதுகொணடும கீழச சொலலிய

மாகிய எல்லா அங்க உபாஸனங்களோடும், ப்ரயோஜனத்தோடும்கூடிய பரபக்தியின் ஸ்வரூபத்தைச் சுருக்கமாக நிக்ஷேபித்துச் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து. ஆகையினால் என்பதற்கு ஈ, அசரமமில்லாத ஸாரமாகிற ஸம்ஸாரத்தில் விழுந்து இருக்கிறபடியினாலும் பொன் மை ஸர்வ்வஸ்வம் முதலியவைகளை உடையரான, எல்லாரும் ஆச்ரயிக்கிற ஸமுத்திரத்தைக் கண்டிக்கை சோபத்தில் ஸமுத்ரரானார் இருப்பதினாலும் உபாயமும் மிகவும் ஸுலபமாகச்செய்யக்கூடியதாய் இருக்கை முதலிய குணங்களை உடைத்தாய் இருப்பதினாலும் என்று அர்த்தம். 'இப்படி என்பது முன் கிரமத்தில் சொல்லியபடி, என்று அர்த்தம். லோகத்திலேறபட்ட' என்று ஆரம்பித்து, 'செயதுகொணடும' என்கிறவரையிலும் [1] 'யதகரோஷி' என்பவை முதலியவையின் அர்த்தம். 'என்னால நியமிககபபடுகிற' என்பவை முதலியது [2] 'மயா ததம்' என்பவை முதலியதின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது. 'மிகவும் பரியமான' என்பது [3] 'ஸமோஹம்' [4] 'பத்ரம் புஷ்பம்' என்பவை முதலியதின் அர்த்தம். ப்ருணாயம் அனுஸந்தானம் செய்யும்படிச் சொல்லி இருப்பதாம் பூர்ணதையால் செய்யக்கூடிய காயமானதையினால், உபாஸனம் என்கிற பக்தியின் அர்த்தம் என்பது உசிதமானது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'என்னுடைய குணஙகளின கூட்டததையும' என்று [5] 'ஊதிக்குருஹஜேஷேரோ' என்பது முதலியது இங்கே நினைக்கப்பட்டது. 'கீழசசொலலிய விதமான' என்பது முதலியது 'உதாஹ' என்பதின் தாத்பர்யம் [illegible] நிணமவரையிலும் செய்ய

---

1 பகவத்கீதை 9 27   2 பகவத்கீதை 9 1   3 பகவத்கீதை 9 29

4 பகவத்கீதை 9 26   5 பகவத்கீதை 10 8

விதமான இந்த உபாஸனத்தை தினந்தோறும் செய்து கொண்டிருந்து என்னையே அடையப்போகிறாய் 34

பகவத் ராமானுஜன் என்னும் உடையவர் அருளிச்செய்த
ஸ்ரீகீதா பாஷ்யத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம்
முற்றிற்று
ஸ்ரீ [illegible] நம:
எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்

வேண்டியது, என்று ஏற்படவேண்டியதற்காக தினந்தோறும் செய்து கொண்டிருந்து என்று சொல்லப்பட்டது கீழ்ச்சொல்லிய விதமான என்பதற்கு வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் ஆசைப்படாமலும், மமகாரம் முதலியவைகளில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்யக்கூடியதும் என்னை ஒருவனையே தாரகனாக உடைத்தாய் இருக்கையாகிய த[illegible]யினுமான எல்லை இல்லாத ப்ரியமாக இருக்கிற, என்று அர்த்தம் 34

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த
தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:
சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஶ்ரீ பார்த்தஸாரதயே நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகம்

ஒன்பதாவது அத்யாயம், ஸங்க்ரஹம்

ஸ்வமாஹாத்ம்யம் மநுஷ்யத்வே பரத்வம் ச மஹாத்மநாம் |
விசேஷோ நவமே யோகோ பக்திரூப: ப்ரகீர்த்தித: 13

ஸ்வமாஹாத்ம்யம் தன்னுடைய பெருமையும் மநுஷ்யத்வே மனுஷ்யனாக அவதரித்திருக்கும் தசையிலேயே பரத்வம் மேன்மையும் மஹாத்மநாம் ஞானிகளுடைய விசேஷ: விசேஷமும் பக்திரூப: பக்தியோகம் நவமே ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் ப்ரகீர்த்தித: சொல்லப்பட்டது

ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்ய மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷை

ஸ்ரீமதே வேதாந்த மஹாதேசிகாய நம:

தன்னுடைய பெருமை 1 ஸ்வாத்மீயங்களான ... முத
லில் சொல்லப்பட்டது 2 அவஜாநந்தி மாம் மூடா
மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் । பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஶ்வரம் என்று
மனுஷ்யனாக அவதரித்திருக்கும் தசையிலும் தன்னுடைய மேன்மை
குறையவில்லை என்பது சொல்லப்பட்டது இப்பொழுதிருக்கும் அவ
தாரத்தில் மனுஷ்யனாக இருக்கும் தசையை சொல
கிறது ... அவதாரங்களிலும் மேன்
மையான ஸ்வபாவம் ... குறிப்பிடப்பட்டது இவ்வாறாக
... பௌராணாஸ்த்வாஹமாவிஶ்ய ... 3 ... ப்ரகாஶோ ...

1 பகவத்கீதை 9 1   2 பகவத்கீதை 9 11

3 ஸ்ரீ ராமாநுஜ ... 18 வா எல்லோருக்கும் மேலானவனான வாஸுதேவனே
பரவாஸுதேவனாகவும் வ்யூஹமான வ்யூஹாவதாரங்களை யடைந்தவ
னாகவும் விபவ விபவாவதாரங்களை யடைந்தவனாகவும் உத்அன்றிக்கே அர்ச்சாவ
தாரமான அர்ச்சாவதாரங்களை யடைந்தவனாகவும் அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியாக
பவர் இருந்துகொண்டும் போய எல்லாத் தசையை அடைந்தவனாக பவஸி ஆகி
றேயோ ஸர்வ அந்தந்த தசையுடன் கூடியவைகளெல்லாம் தவமஸ்நீராகவே இரு
ந்துகொண்டு ... அகிலாந எல்லா வர்குணங்களான உத
தமமான குணங்களின் வஹித்துக்கொண்டு பஜத்பய ஆஶ்ர
யிப்பவர்களுக்கு எவம் இப்படிப்பட்டவனாக பாவிதோன்றுகிறாய் இதரேப்யஸ்து
மற்றவர்களுக்கோவெனில் இதரதா வேறுவிதமாக தோன்றுகிறாய்

ஸவாஙவாஷபூர்வஸாஷயோயோஹவஸிதேவ । ஸஸக்ஷம்ஸ்ஷேண ஸாநுராணமணாநு ஸிஹூஷவிஜாநு ஹஜ்ஞோஹாவெஸ்யம் ஸத்த ஜிதம்ரஹ்ஸ்ஹ்ஸிதாயா। என்றருளிச் செய்யப் பட்டது 4 'ஜஹாதாந ஸ்ஜோம்வாய' என்றிவை முதலிய ஸ்லோகங்களில் ஜ்ஞானிகளின் விசேஷம் நிருபிக்கப்பட்டது. இந்த அத்யாயத்தில் பக்தியாகிய யோச மேபரதானம் என்பது பாஷ்யத்தில் 5 'உபாஸனம் செய்கிறவர்களின்வ தயாஸங்களைப் பொருந்த விசேஷங்கள் நிருபிக்கப்பட்டன. இப்பொழுது உபாஸிக்கப்படுகிற பரம புருஷனுடைய மஹிமையும் ஜ்ஞானிகளின் விசேஷத்தையும் தெரிவாக நிருபித்து பக்தியாகிய உபாஸனத்தின் ஸ்வரூபமும் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீமன் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷையில்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீமான் நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்
சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

தன்மேன்மையும் தன்பிறப்பிறவாத தனிமையையும்
பன்மேனி நண்ணினன்பால் பிரியாவன்பர் ஆசைகளும்
புன்மேனி விண்ணவர்பால் புரியாதநற் பத்தியையும்
நன்மேனி நாரணன் நரனுக்கு நவின்றனனே 10

பதவுரை] நன்மேனி நாரணன் நல்லதான திருமேனியை உடைய ஸ்ரீமன் நாராயணன் தன்மேன்மையும் தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும், தன் பிறப்பில் தன்னுடைய அவதாரங்களில் தளரா நழுவாத, தனிமையையும் ஒப்பற்ற ஸ்வபாவத்தையும் பன்மேனி நண்ணினன்பால் பல பலவிதங்களான மேனி ஸரீரங்களை, நண்ணினன்பால் அடைந்தவனான தன்னிடத்தில் (அதாவது சேதனாசேதனங்களை ஸரீரமாக உடைய தன்னிடத்தில் என்று ஆசயம்) பிரியா நீங்காததான அன்பா பக்தியை உடையவர்களுடைய ஆசைகளும் ப்ரீதிகளையும் புன்மேனி விண்ணவர்பால் புல் அற்பமான, மேனி ஸரீரத்தை உடைய விண்ணவர்பால் இதர தேவதைகளிடத்தில் புரியாத செய்யப்படாத தன்பக்தியையும், தன்னைக்குறித்துச் செய்யும் பக்தியோகத்தையும், நரனுக்கு அர்ஜுனனுக்கு தான் தானே நவின்றனன் சொன்னனன் 10

4 கீதாபாஷ்யம் 9 அத்யாயத்தின் அவதாரிகை

[illegible]

1 [illegible] 13　2 பகவத்கீதை 9 1　3 பகவத்கீதை 9 11

4 பகவத்கீதை 7 25　5 மேற்படி பாஷ்யம

1 திருவாய்மொழி 1 ப 3 தி 2 பா　2 பெரிய திருமடல

3 [illegible] 8 பா,　4 பகவத்கீதை 9 15

5 பகவத்கீதை 7 17　6 திருவாய்மொழி 1 ப 6 தி 1 பா,

7 பகவத்கீதை 9 13

லபபட்டது புனமேனி எனகிறதிலே மறறததேவதைகளின ஸரீ ரஙகா பரகருகிஸபபாச முராரா வசா அரவசா சாமஙகளிலேற பட்டவைகா எனறும சொலலபபட்டது புரியாத என பதததையும எனபதிலே 1 ‘ யேகபநதிலஷ்தாஹகா’ எனறு மூடாசளைசசொலலி 2 ஹாஹாநஷ்ஞ எனறு ஜஞானிசளைச சொலலி இருககுமபொழுது த எனபதுமூடாகளின ஸவபாவம இவாகளுசகு இலலை, எனறுகாட்டு கிறது எனறு அபிபராயம இததால 3 ஹாதநா விசேஷ எனகிற ஸாசசஹஸலோசம விவரிசசபபட்டது தன பததையும எனபதிலே 3 பொமொஹசிரீவை எனபதின அாததம சொலல பட்டது எனமேனி எனபதிலே 4 ஹநாஹலஷக்ஷ எனகிற ஸலோகததில ஹச எனற பசததிலே குறிககபபடுகிற திவயமஙகளவிசர ஹமும அதின ஸௌநதாயம முதலிய குணஙகளும, எரனன, எனப திலே வாதஸலயம ஸௌலபயம முதலிய குணஙகளும சொலலபபடு கினறன தான எனபதிலே முனபு பதரிகாஸரமததில எரனுககு சிவ ருகதி தாமஙகளை உபதேசிதத நாராயணன காணன 5 வஷ நாரா யண ஸ்ரீ ஹ’ எனகிறபடியே கணணனாக அவதரிததுஎனனுடைய அவ தாரமான அாஜுனனுகரு உபதேசம செயதான எனறு தாதபாயம அனறிசசே மறற அதயாயஙகளில 6 தஷகஙவஷநிஷ்டிதா’ எனறு ம 7 கிஞஷ்ஹ எனனுமிடஙகளில அாஜுனன கேட்டுசதான உபதேசிககையனறிசசே தன மிகுநத கருணையினாலும அாஜுனனு ககு உளள ஸிஷயகுண பூரததியைககணடு 8 ஐதஞதெஹஷ்த ஹ எனறு தானே உபதேசிததான எனறுசவுமாம

ஸ்ரீமன நிகமாநதமஹாதேசிகன அருளிசசெயத

கீதாாதத ஸஙகரஹபபாட்டில 10 வது பாட்டு 9 வது அதயாயம

முறறிறறு

---

1 பகவதகீதை 9 23 2 பகவதகீதை 9 13

3 கீதாாதத ஸஙகரஹம 13 4 பகவதகீதை 8 34

5 முதல வாலயூம 6 வது பககம 1 புட்டுனடைபபாகக

6 பகவதகீதை 3 2 7 பகவதகீதை 8 1 8 பகவதகீதை 9 1

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

பத்தாவது அத்யாயம்

பா] கீழே அங்கங்களோடு கூடிய பக்தியோகம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பக்தி உண்டாவதற்காகவும் அது வ்ருத்தி அடைவதற்காகவும் பகவானுடைய தர்க்கமுடியாத நியமிக்கும் தன்மை முதலிய கல்யாண குணங்களின் கூட்டம் அளவற்றது, என்பதும் எல்லா லோகங்களும் அவனுக்கு சரீரமாகையினாலும் அவனையே ஆத்மாவாக உடையதாகையினாலும் அவனை ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கத்தக்கது என்பதும், விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

தா] [illegible] —அங்கங்களோடு கூடிய, என்று ஆரம்பி[illegible] [illegible]—இப்பொழுது [illegible] விஸ்தாரமாக [illegible] இருக்கிறது [illegible] விஸ்தாரமாகச் [illegible] இருக்கிறது [illegible] 'இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது' என்கிற இரண்டு பதங்கள் சொல்லப்பட்டன.

1 கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 11

ஸ்ரீ ஹகவாநுவாச பகவானாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னார்

ஹூய ஏவ ஹஹாபாஹோ ஸ்ருணு மே பரமம் வச: |
யத்தேஹம் ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா || 1

ப தரி] ஹஹாபாஹோ பாஹு பலமுள்ள அர்ஜுன ப்ரீயமாணாய ப்ரீதியை அடைந்திருக்கிற தே உனக்கு ஹிதகாம்யயா நன்மை உண்டாக வேண்டுமே என்கிற ஆசையினலே அஹம் நான் யத் எந்த வார்த்தையை வக்ஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேனோ மே என்னுடைய பரமம் உத்தமமான வச: அந்த வார்த்தையை ஹூய ஏவ மறுபடியும், ஸ்ருணு கேள் 1

பா] என்னுடைய மஹிமையைக்கேட்டு ப்ரீதி அடைந்திருக்கிற உனக்கு என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதும் அது வருத்தி அடைவதுமாகிய

தா] அர்ஜுனனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற அர்த்தத்தை கேட்பதற்கு யோக்யதை உண்டு என்பதையும், அந்த அர்த்தம் மேலான நன்மைக்கு ஸாதனம் என்பது முதலியதையும் சொல்லிக்கொண்டு அந்த அர்ஜுனனுக்கு இதில் ஆதரவை உண்டாக்கிக்கொண்டு அவன் ஸாவதானமாக இருக்கும்படி இந்த ஸ்லோகத்தினால் செய்கிறார் ப்ராக்கேட்காமல் இருந்தாலும் தானே சொல்வதற்குக் காரணம் ப்ரீயமாணாய என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு அந்த ப்ரீதியின் விஷயத்தைக் காட்டுகிறார் — என்னுடைய மஹிமையைக்கேட்டு என்று பாண்டவர் முதலானவர்களுக்கு அவருடைய மேன்மையைச் சொல்வதற்கு பெருங்காரணமாக இருக்கும் அவர் உன்கோவின் சிசுபாலன் முதலியவர்களிடத்தில் உத்கர்ஷ வசத்தினால் இப்படிப்பட்ட ப்ரீதி உண்டானது என்று ஹஹாபாஹோ ப்ரீயமாணாய என்கிற பதங்களின் அபிப்ராயம் அன்றிக்கே பாஹு பலம் இருக்கிறபடியினால் வெளியில் இருக்கிற சத்ருக்களை எவ்வாறு ஜயிக்கிறாயோ அப்படியே என்னிடத்தில் உண்டான ப்ரீதியின் பலத்தினால் உள்ளிருக்கும் சத்ருக்களை முன்னால் ஜயிக்கப் போகிறாய் என்று தாத்பர்யம் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை அனுஸரித்தும், வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் நன்மையை விசேஷிக்கிறதாகக் காட்டுகிறார் — பக்தி உண்டாவதும் அது வருத்தி அடைவதுமாகிய என்று 'ஸ்வபாவிகீ பக்தி', ஹோவிகம் வைதயோமே ந யோஜ்யதே என்றல்லவோ சொல்லப்போகிறார் என்று தாத்பர்யம் கீழே சொல்லப்பட்டது மாத்திரத்தை மறுபடியும் சொல்லவில்லையோ ஜன்மில்லை யாகையினால் 'ஹூய ஏவ' என்பதினால் கீழ் ஆரம்பிக்கப்

நன்மை உண்டாகவேண்டுமே என்கிற ஆசையினால் மறுபடியும் என்னுடைய மஹிமையின் விஸ்தாரத்தைப்பற்றிய உத்தமமான வார்த்தையைச் சொல்லப்போகிறேனோ அதை ஸாவதானமான மனத்தை உடையவனாய்க் கேள் 1

ந மே விது: ஸுரகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷய: |
அஹமாதிர்ஹி தேவானாம் மஹர்ஷீணாம் ச ஸர்வச: || 2

ப-ரை] மே என்னுடைய, ப்ரபவம் மஹிமையை ஸுரகணா: — தேவதைகளின் கூட்டங்களும் மஹர்ஷய: மஹரிஷிகளும், ந விது: தெரிந்துகொள்ளவில்லை ஹி ஏதக் காரணத்தினால், தேவானாம் தேவதைகளுக்கும், மஹர்ஷீணாம் மஹரிஷிகளுக்கும், ஸர்வச: எல்லா விதங்களுக்கும், அஹம் நான், ஆதி: காரணமோ 2

பா] தேவதைகளின் கூட்டங்களும் மஹரிஷிகளும் இந்திரியங்களுக்கு

தா] பட்ட பிரஷ்ய மஹர்ஷயான [illegible] தங்களை விஸ்வாஸமாக [illegible] என்கிற அபிப்ராயத்தில் மறுபடியும் என்னுடைய மகிமையின் விஸ்தாரத்தைப் பற்றிய [illegible] சொன்னதே இருக்கிற [illegible] 'ப்ரூணு' (கேள்) என்று மறுபடியும் [illegible] என்கிற அபிப்ராயத்தினால் [illegible] 'ஸாவதானமான மனத்தை உடையவனாய்' என்று [illegible] இல்லாமையினால் [illegible] இப்பொழுது சொல்லப்படுகிற [illegible] குணமும் உண்டாய் இருக்கிறபடியினால் [illegible] சொல்லப்படுகிறது [illegible] ஸாவதானமாக இருக்கவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் 1

மேல் சொல்லப்போகிற ஞானம் [illegible] இப்படி [illegible] ஆதரம் செய்யத்தக்கது என்று தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸ்லோகத்தினால் ஸுரகணா: மஹர்ஷய: (தேவதைகளின் கூட்டம் மஹரிஷிகள்) என்கிற பதங்களினால் அறியவில்லை என்று மறுப்பதற்கு உபயோகமாகிய அறிவு ஸாமக்ரிகளை [illegible] இடங்களைக் காட்டியிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'இந்திரியங்களு

எட்டாத விஷயங்களை அறியககூடியவாகளாயும மிகவுமஅதிகமான ஜஞா
னம உடையவாகளாயும இருநதபோதிலும என்னுடைய பரபாவததைத
தெரிநதுகொள்ளவில்லை அதாவது என்னுடைய நாமம என்னுடைய
காரியங்கள என்னுடைய ஸவரூபம ஸவபாவம முதலியவைகளை அறிய
வில்லை எநதக காரணததினுல அநதத தேவதைகளுககும மஹாரிஷிகளு
ககும எலலா விததததிறகும நான காரணமோ அதாவது அவாகளுடைய
ஸவரூபம, அவாகளுடைய ஜஞானம ஶகதி முதலியவைகளுககும நான

கது எட்டாதவிஷயங்களை அறியககூடியவாகளாயும என்பது முதலியது
சொலலப்பட்டது பரபாவததைப்பறறிய ஜஞானம அவாகளுககிலலை
என்று மறுககப்படுகிறதே பலலாமல பரபாவம மறுககப்பட இலலை
என்னில இரணடையும மறுப்பதாக ஆக்கம சொலலில சொரவம
வருமாதலினுல சாமாசனினுலுணடாகும ஜனமம பகவானுககுஇலலா
மையிலேயே அதைத தெரிநது கொள்ளவிலலை என்று மறுப்பது
யுகதமலல ஆகையினுலும மேலேயும[1] பொசோ' என்று பரபாவதைப
பறறிய ஜஞானமே சொலலப்படுகிறதென்றிஜனமததின ஜஞானமலல
1 சுஜம் என்று சொலலியிருககிறபடியினுல ஆகையினுலேயே அவதார
ரஹஸ்யததைப்பறறியது என்பதும இவவிடததில பொருநதாது மே
லும அது முன்னமேயே விஸதாரமாகச சொலலப்பட்டது, இவவிடத
திலோ வேறு சொலலப்படுகிறது ஆகையினுலும இவவிடததில சேவ
தைகளினுல அறியததகாதகாயும பகவானிடததிலிருப்பதுமான பரப
வம ஆவது ஷகஷெளிணை (மேலானவனாக) ஹவ (இருநதல) ஆகிய
பரபாவமாகவே இருகக வேணடும எனகிற அபிப்ராயததினுல 'பர
பாவததை என்று சொலலப்பட்டது பரபாவததைப பிரிககச்சொல
லுகிறா —'அதாவது என்றாரமபிததது ஜனமததைப்பறறிச்சொலலுவ
தாயிருநதால மேலே சொலலப்போகிற காரணம பொருநதாது என
கிற அபிப்ராயததினுல எநதககாரணததினுல என்பதினுல ஹி என
பது காரணததைச சொலலுகிறது என்பது காட்டப்பட்டது 'ஸவ
ஶ என்பதினுல தேவதைகள எலலோருககும என்பது மாததிரம
சொலலப்படவிலலை என்னில அது பனமையாகச சொலலியிருப்ப
தறகுச சருககிச சொலலககாரண மிலலாமையினுலேயே ஏறபட்டதா
கையினுல, ஆதலினுல அதின அபிப்ராயததை பரகாசப்படுததுகிறா —
'அவாகளுடைய ஸவரூபம என்றாரமபிசது இது பரபாவததைததெரி
நது சொளளாமைககு எப்படிககாரணமாகும? எனகிற ஆகேஷபத
திறகு ஸமாதானமாக அபிப்ராயததிலிருககும காரணமாகும விததைதை

---

1 பகவதகீதை 10 3

காரணமோ தேவதை ஆவதற்கும், தேவர்ஷிகளாவதற்கும காரணமாகிய அவரவர் புண்ணியங்களுக்குத் தக்கபடி என்னை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் அளவுள்ளது ஆகையினாலே அளவிடப்பட்ட ஜ்ஞான முள்ள அவர்கள் என்னுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவற்றை உள்ளபடிக் குத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை   2

பா] அப்படிப்பட்ட இந்த தேவதைகளுக்கும் அறியமுடியாத தன்னு டைய பாரமார்த்யத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையா கிய பாவங்களை நீக்குவதற்கு உபாயம் என்று சொல்லுகிறார் —

யோ மாமஜமநாதிஞ்ச வேத்தி லோகமஹேஶ்வரம் ।
அஸம்மூட⁴: ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ 3

பதார்] மர்த்யேஷு மனுஷ்யர்களுக்குள் அஸம்மூட⁴: இதரர்க ளோடு ஸமமானவன் என்கிற மோஹமில்லாத, ய: எவன் மாம் என்னை, அஜம் ஜன்மமில்லாதவனாகவும் அநாதிஞ்ச ஆதியில்லாதவனாகவும் லோக மஹேஶ்வரம் லோகத்திற்கு ஈஶ்வரர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மீஶ்வர னாகவும் வேத்தி அறிகிறானோ, ஸ: அவன், ஸர்வபாபை: எல்லாப் பாவங்களினின்றும், ப்ரமுச்யதே விடப்படுகிறான்   3

[illegible] ‘தேவதை ஆவதற்கும் [illegible] [illegible] புண்யாசங்களுக்குத் தக்கபடி [illegible] ‘இ[illegible] [illegible] [illegible] ஆகையினாலே [illegible] உண்டா[illegible] [illegible] ‘ஆகையினாலே என்று[illegible] [illegible] வசனங்களும் இவ [illegible]

1 [illegible] ஸ்லோகம் 76 பஞ்சாதி

2 முதல் வால்யூம் 29 பக்கம் 1 புட்நோட்டைப் பார்க்க

பா] நஜாயதே (பிறககவிலலை) ஆகையினால அஜன ஏததால விகாரததை அடைவதேயிலலை ஸவபாவமாக உடைய அசேதனமாகிய தருவயததைப பாாககிலும அததுடன சோநதிருககும ஸமஸாரியாகிய ஆதமாவைபபாாககிலும வேறுபடடவன எனபது சொலலபபடடது ஸமஸாரியாகிய ஆதமாவுககு காமஙகளினாலுணடாககபபடட அசேதனததுடன

தா] தேவாகள முதலியவாகளினால அறியமுடியாது எனறு மேறசொனனதறகு மேலேசொலலபபோகிறவிஷயததில உபயோகததைதத தெரிவிககதுாசொணடு இநத ஶலோகததின தாதபாயததைச சொலலுகிறா— அபபடிபபடட எனறு ஆரமபிதது பொவெதத எனறு அநுவாதமாகத தோனறினாலும பரயோஜனததை அனுவதிததுசசொணடு உபாயததை விதிபபதிலேயே இதறகுத தாதபாயம எனகிற அபிபராயததினால — உபாயம எனறு சொலலுகிறா எனறு சொலலபபடடது — அஜ எனனும பதததிறகு இதனால விலககாககூடிய வஸதுவைத தெரிவிபபதறகாக அாததததைசசொலலுகிறா — நஜாயதே எனறு ஆரமபிதது இநத விஶேஷணததின ஸாமாததியததினால ஏறபடட இகரவஸதுவைப பாாககிலும வயதயாஸததைச சொலலுகிறா—‘இததால எனறு ஆரமபிதது விகாரததை அடைதலையே ஸவபாவமாக உடைய எனபதினாலும ‘அததுடன சோநதிருககும எனபதினாலும அவைகள விலககததககவைகள எனபது காடடபபடடது 1 அஜோநிதயஎனறிவை முதலிய வாககியஙகளினால நிதயனாக ஏறபடட ஜீவாதமாவுககு அசேதனததோடு சோநதிருககிற மாததிரததினால, அஜ எனகிற பதததினால விலககககூடியவனாக இருநதால எபபடிப பொருநதும எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா— ஸமஸாரியாகிய எனறு ஆரமபிதது பசவானும எலலாவறறையும ஶரீரமாக உடையவனாகையினால அவனுககும அாததமாக அசேதனஙகளோடும சோததை இருபபதினால அதை விலககுவதறகாக— காமஙகளினாலுணடாககபபடட எனறு சொலலபபடடது முகதனான ஆதமாவும ஸவரூபததில ஆதி இலலாதவன ஆகையினால அவன விலககததககவன எனபது எபபடிப பொருநதும, எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா— முகதனாகிய ஆதமாவுககு எனறு ஆரமபிதது அஜனைசசோ அனாதியாக இருநதால இவவிடததில சொலலபபடுகிறது ஸவரூபம அனாதி எனறு சொலலபபடடால புனருகதி எனனும தோஷமவருமெனறு தாதபாயம முகதனைச இருககும தஶையில அசேதனததுடன சோ

---

1 பகவதகீதை 2 20

சோ[illegible] [illegible] ஈனிம் என்கிற பக்ஷத்திலே ஐன்மமில்லாதவ[illegible] [illegible] உடையவரிய முகத்தரான அ[illegible]வைவிட [illegible] சொல்லப்பட்டது முந்தைகிய அதமாவுக்கு [illegible] இருந்தல [illegible] யந்தலவா ' அவனுக்கு ஹேய [illegible] லமபாதம் [illegible]த்தமையால் அதை அடையத [illegible] ஆதிம என்பதிலே [illegible]மையிலே அதற்கு விரோதமான [illegible] சொல்லப்படுகிறது இது * ' தோஷ[illegible] [illegible] சொல்லப்படுகி[illegible] [illegible]க்கு விரோதமான ஸ்வரூபமுடையவ[illegible] [illegible] [illegible] மனிதர்களுக்கு [illegible]மில்லாத

[illegible] — இது' [illegible]

[illegible] 'மனுஷ்பாகர்க்குள ஸம[illegible] [illegible] ஸைதிக ஏன

* [illegible] 6 19 1 பகவத்கீதை 15 19

எவன் அறிகிறானோ இவர்களுக்கு ஸமானமாக ஒன்று சேர்த்து பரமித்தல ஸம்மோஹம் அதில்லாதவனாக என்ற ஆத்மம் அவன் என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையான எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடப்படுகிறான். இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது லோகத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கு ராஜாவாக இருப்பவன் மற்றவர்களைப்போலவே மனுஷ்யஜாதி

னும் பகத்தின் ஆத்மாக்களைச் சொல்லுவதற்காக ஸமனனும் உபாஸகத்தின் அபிப்ராயத்திலிருக்கும் ஆத்மாக்களை ப்ரசம்ஸப்படுத்துகிறார் — இவர்களுக்கு என்று ஆரம்பித்து 2 ஏதாம் விபூதிம் யோகம் ச மம யோ வேத்தி தத்த்வத: | ஸோऽவிகம்பேந யோகேந யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஸய: || என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் இவ்விடத்திலும் அதற்கு உபயோகமான பாபநிவ்ருத்தியே அபிப்ராயமாகச் சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் என்னிடத்தில் பக்தி உண்டாவதற்குத் தடையான என்று சொல்லப்பட்டது லோகமஹேஸ்வரனாகிய பரமாத்மா அறியப்பட்டாலும் அறியப்படாமற் போனாலும் மோஹத்திற்கு ப்ரஸக்தாவமே இல்லை அப்படியிருக்கச் செய்யலாமோ அறிவில்லாத என்று மறுக்கலாம் ப்ரஹ்மா ருத்ரன் ஸாக்ஷாத் முதலியவர்கள் இருக்கும்பொழுது பரம புருஷனே லோகமஹேஸ்வரன் என்பது எப்படி பத்தன் முக்தன் இவர்களைவிட வேறுபட்டவனாக இருந்தாலும் நித்யஸூரிகளைவிட வேறுபட்டவன் என்பது எப்படி? என்றிவை முதலிய ஆக்ஷேபங்களால் வரும் மோஹம் உண்டாகும் மாதிரியையும் அது நிவ்ருத்திக்கும் மாதிரியையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறார் — இத்தால் சொல்லப்பட்டதாவது [illegible] அவரவர்களின் அதிபதிகளும் லோகத்தில் அவரவர்களுக்குச் சமமான ஜாதியையுடையவர்களாகவே பார்க்கப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்திலும் மொத்தமாக அறியப்பட்ட பகவானிடத்திலும் ஸந்தேஹத்திற்கு இடம் உண்டு மனுஷ்யர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் அதிபதி முதலியவர்களைப்போலவே அண்டங்களுக்கு அதிபதி முதலியவர்களும் ஒருவிதமான கர்மசித்தியுண்டான அளவிடப்பட்ட இடம், காலம் விஷயங்கள் இவைகளையுடையதும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினுண்டாகியதுமான நியமன சக்தியையுடையவர்களாகையினால் பகவானுக்கே மேலெல்லையில்லாத நியமனசக்தி லோகமஹேஸ்வரம் என்னும் பதத்தினால் தன்னைத்தவிர மற்றெல்லா வஸ்துக்களைப்பற்றிய நியமனமே சொல்லப்படுகிறதாகையினாலேயே நித்ய ஸூரிகளும் விலக்கப்பட

---

2 பகவத்கீதை 10 7

யை உடையவன ஒரு சாமததிலை ராஜாவாக இருககையை அடை தவன அபபடியே தேவதைகளுககு யஜமானனும அவவாறே அணடத திறகு யஜமானனும நேராகளான ஸமஸாரி அதமாவுககு ஸமமானவா களோ அவனும முனறுவிசா கயான பாவனைகளுககுள அடஙகியவனுகை யிலலை, † 'ஏவ ஸாவருமமான வை ஸருஷடிகசிறேன' எனறுஆததமுளள

[illegible] ஒரே ஜாதியை [illegible] இருக [illegible] ஸிதரிகது என [illegible] ஒரு சாமததிலை என்று சொல [illegible] ஸம [illegible] இராதகான ஸமஸாரிக [illegible] பொருளும [illegible] அவனும என்று [illegible] உணடென [illegible] 1 [illegible] 2 [illegible] என [illegible] 3 [illegible] 4 [illegible]

1 [illegible] 18 1 முதலவாலயும 60 வது பககம 3 புடைதே [illegible] 2 [illegible] 101 2 3 [illegible] காரணததிலை [illegible] 3 முநதவாலயும 308 வது பககம 1 புடையடையபபாரகக

1 [illegible] 350 19 [illegible] ஆதமாவுககு [illegible]

ஸ்ருதி வாக்யத்திலும் அப்படியே சொல்லி இருக்கிறபடியினாலே மற்றும் சில அணிமாமுதலிய அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களை அடைந்தவர்களும் அப்படியே லோக மஹேஸ்வரனாகிய இவனோ வென்றில் காரியத்தையுடனும் காரணத்தையுடனும் கூடிய அசேதனங்கள் பத்தன் முக்தன் என்கிற ஆத்மாக்கள் ஆகிய தன்னாலே நியமிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும்விட எல்லாக் கெட்ட குணங்களுக்கும் விரோதமாயும் எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய எண்ணிறந்த கல்யாணகுணங்களுக்கே

வசனங்களிலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பரமாத்மவஸ்து மூன்று விதமான பாவனைகளுடனே கூடின ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவன் என்பதையும் சோதநக்ஷேமவாக்யங்களாக வாக்யத்திலும் என்று சொல்லியிருக்கிறது ஸ்ரீ ஸாரக்ருமாரர் முதலிய பரமாத்மாவின் பிரஜைகளின் கூட்டத்தை சித்தநூல்கள் சொல்லுகிறார்—'மற்றும்சில' என்று 'அணிமா முதலியவைகளாவன [5] ஈணிமா உஹிமா ப்ராப்தி ப்ராகாம்யம் வசித்வம் ஈசித்வம் யத்ர காமாவஸாயித்வம்' என்று சொல்லப்பட்டவைகள் அவைகள் சாமார்த்தியம் உண்டான பக்வருடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானவைகள் சாஸ்த்ரத்தினுடைய அணிமா முதலிய ஐஸ்வர்யம் ஒன்றிலும் உண்டானவையல்ல என்று சிலவிடத்தில் சொல்லியிருப்பதும் ஜ்ஞானம் தொடர்ந்து ஏற்பட்டவைகள் என்று தெரிவிக்கிறது அப்படியில்லாவிடில் [1] 'ஹரேஸ்வம் தேவதேவஸ்ய ஸ்வஹஸ்தா ஹோமமாதம் தேவதேவ ஸர்வஹவிர்' என்ற இவை முதலிய வசனங்களுக்கு விரோதம் வரும் ஆகையினால் இவ்விடத்தில் 'லோக' என்னும் பதம் 'லோக்யதே' (ப்ரியப்படுகின்றன) என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே எல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—காரியத்தையுடனும் என்று ஆரம்பித்து எல்லாக்கெட்ட குணங்களுக்கும் என்பது முதல் 'உஹா' என்னும்

ப ஸாங்க்யகௌமுதீ அணிமா சின்னதாகுகை மஹிமா பெரிதாகுகை லகிமா லேசாகுகை கரிமா கனமாகுகை வசித்வம் இந்திரியங்களை ஜயித்தல் அல்லது வசப்பட்ட சரீரம் முதலியவைகளையுடையவனாயிருக்கை ஈசித்வம் நியமிக்கும் ஸ்வபாவம் ப்ராப்தி இஷ்டமான இடத்துக்குப்போகுதல் ப்ராகாம்யம் தன்னிஷ்டப்படி விதித்தல் இதி என்று யோகயுக்தஸய யோகம் செய்பவனுக்கு அஷ்ட எட்டு ஐச்வர்யாணி ஸித்திகள்

1 மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் ராஜதர்மம் 20 12 மஹாத்மா மஹாத்மாவாகிய மஹாதேவ ருத்ரன் ஸர்வமேதே ஸர்வமேதம் என்னும் யாகத்தில் ப்ரதானமன் தன்னை ஹுத்வா ஹோமம் செய்து தேவதேவ தேவதேவனான பசுவான ஆனான்

இருப்பிடமாக இருக்கிறபடியினாலும், இவைகளை நியமிப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினாலும் வேறுபட்டவன் என்று இதரர்களுக்கு ஸமானன், என்கிற அஜ்ஞானமில்லாத எவன் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ அவன் எல்லாப் பாவங்களினாலும் விடப்படுகிறான் என்பது 3

பா] இப்படி நானுடைய ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தானம் செய்வதினால் பக்தி உண்டாவதற்கு நடுவான பாவங்கள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் [illegible] படியினாலே நானாலேயே பகுதியுண்டாகும் என்பதையும் சிருஷ்டித்து தன்னுடைய ஐஶ்வர்யம் கல்யாண குணங்கள் இவைகளின் விஸ்தாரத்தை அநுஸந்தானம் செய்வதினால் பக்தி வருத்தியடையும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார் —

புத்திர் ஜ்ஞாநமஸம்மோஹ: க்ஷமா ஸத்யம் தம: ஶம: |
ஸுகம் து:கம் பவோऽபாவோ பயம் சாபயமேவ ச || 4

அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தாநம் யஶோऽயஶ: |
பவந்தி பாவா பூதாநாம் மத்த ஏவ ப்ருதக்விதா: || 5

பதா] புத்தி: [illegible] ஜ்ஞாநம் விவேகம், அஸம்மோஹ: மோஹமில்லாமை க்ஷமா பொறுமை ஸத்யம் உண்மை தம: வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல், ஶம: மனத்தை அடக்குதல் ஸுகம் ஸுகம் து:கம் துக்கம், பவ: [illegible] அபாவ: மனமுருகுதல், பயம் பயம், அபயம் ச பயமில்லாமையும், அஹிம்ஸா ஹிம்ஸை செய்யாமை, ஸமதா தன்னையும் பிறரையும் ஸமமாக எண்ணுதல், துஷ்டி: ஸந்தோஷம், தப: [illegible] சாஸ்த்ரத்தில் சொன்னபடி [illegible] தானம் [illegible] யஶ: கீர்த்தி, அயஶ: அபகீர்த்தி, (இவையெல்லாம்) பூதாநாம் பிராணிகளுடைய, ப்ருதக்விதா: தனித்தனியான, பாவா: மனதின் விகாரங்கள், மத்த ஏவ என்னிடத்திலிருந்து, பவந்தி உண்டாகின்றன 4 5

பா] புத்தி: நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய மனதின் ஸாமர்த்தியம், ஜ்ஞாநம்

[illegible] 'நியமிப்பதொன்றையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாகையினாலும்' [illegible] 'ஸர்வலோக' என்னும் [illegible] 3

நா] 'ஸம்மோஹ' [illegible] என்கிற இடத்தில் சொல்லப்படுகிற [illegible] அதினாலேற்பட்ட [illegible] சொல்லப்போகிற [illegible] சொல

சேதநமும் அசேதநமுமாகிய வஸ்துக்களின் விசேஷத்தைப்பற்றிய நிச்சயம் அஸம்மோஹ முதலில் பார்க்கப்பட்ட வெள்ளி முதலியவைகளை விட்டு வேறாகிய சிப்பி முதலிய வஸ்துக்களில் (இது அத்துடன்) ஒரே ஜாதி யுள்ளது என்கிற புத்தியில்லாமை க்ஷமா மனது விகாரத்தை அடையக்

னுகிறார்— இப்படி' என்றாரம்பித்து புத்தி ஜ்ஞாநம் என்கிற பதங்களுக்குப் புனருக்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக புத்திமானுடையினால் தெரிந்துகொள்ளுகிறான் என்கிற ப்ரயோகத்தை அனுஸரித்து லக்ஷணையினால் அறியும் சக்தியைச் சொல்லுகிறதென்றாவது புத்யதே அநயா (இதனால் அறிகிறான்) என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலாவது ஒன்று காரணத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும் மற்றொன்று கார்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவும் வ்யாக்யானம் செய்கிறார்— நிரூபணம் செய்யக்கூடிய என்றாரம்பித்து **அஸம்மோஹ** *என்பதற்கு ஸமீபத்தில் இருக்கிறபடியினால் அதற்குக் காரணமாகிய ஜ்ஞாநம் இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— சேதநமும் அசேதநமும்' என்றாரம்பித்து புத்தி ஜ்ஞாநம் இந்த இரண்டு பதங்களும் நிச்சயத்தையும் மோக்ஷத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞாநத்தையும் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம் செய்தது இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லவேண்டியது முதலிய தோஷங்கள் வருகிறபடியினால் அங்கீகரிக்கப்படாது. வேறு ஜாதியையுடைய வஸ்துவினிடத்தில் ஒரே ஜாதியையுடையது என்கிற புத்தி ஸம்மோஹம் அதற்கு உதாஹரணம் சொல்லுகிறார்—'முதலில்' என்றாரம்பித்து முதலில் பார்க்கப்பட்ட என்பதற்குக் கண் முதலியவைகளில் இருக்கும்பொழுது பார்க்கப்பட்ட என்றர்த்தம். இது நின்றுகொண்டிருக்கும் வஸ்துவைப்பற்றிய ப்ரமத்துக்கு உதாஹரணம். கோபம் என்கிற விகாரமில்லாத மாத்திரத்தைக்கொண்டு தூங்கும்பொழுது முதலிய காலங்களில் பொறுமை என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுவதில்லை. பின்னை எப்பொழுதெனில் கோபம் உண்டாவதற்குக் காரணமிருந்தபோதிலும் கோபமில்லாமையில் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— மனது விகாரத்தை அடைய என்றாரம்பித்து அபவாதம் சொல்லுதல் அடித்தல் முதலிய கோபத்திற்குக் காரணமாயிருந்தபோதிலும் என்றர்த்தம். காரணமிருந்தால் அதின் கார்யம் எப்படி உண்டாகாமல்போகும், அப்படியானால் அது காரணமென்பதே கூடாதல்லவோ, என்னில் இதற்கு ஸமாதாநம் சொல்லுகிறோம் காரணமிருந்தால் கார்யம் அவச்யம் உண்டாகவேண்டும் என்கிற நியமமில்லை, பின்னை எப்படி என்னில் தடங்கல் ஒன்றுமில்லாமல் எல்லாக்காரணங்களும்*

சாரணமிருந்தபோதிலும் விசாரத்தை அடையாத மனத்தை உடையவனாக
இருப்பதை ஸத்யம் என்று கண்டறியப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றியதா
யும் பிராணிகளுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கிற வார்த்தை, அதற்குத்தகுந்த மன
தின் வ்யாபாரம் [illegible] சொல்லப்படுகிறது மனதின் வ்யாபாரங்களாப

[illegible]

1 மனு ஸ்ம்ருதி ப்ரகரணத்தில் பிராணிகளுக்கு ஹிதமான வார்த்தை ஸத்யமல்லத்
யம் என்று பரோக்ஷம் சொல்லப்பட்டது

பற்றிச் சொல்லும் ஸந்தாபமாகையினால் ஊ:சீ வெளி இந்திரியங்களை ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து அடக்குதல், மாசீ மனத்தை அப்படியே அடக்குதல் வயாவம் அனுகூலமாக அனுபவித்தல் ஊாவம் ப்ரதிகூலமாக அனுபவித்தல் மவ வருத்தி அதாவது அனுகூலமாக அனு

மத்தை அனுஸரித்து 'ஊ:சீ மாசீ' என்னும் பதங்கள் முறையே வெளி இந்திரியங்களை மனத்தையும் பற்றியவை என்று சொல்லியிருக்கிறது. சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட காரியங்களிலிருந்து அடக்குதல் சாஸ்த்ரங்களாலே மறுக்கப்பட்டதாகையினால் ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து என்று சொல்லப்பட்டது. 'அப்படியே' என்பதற்கு ப்ரயோஜன மற்ற விஷயங்களிலிருந்து என்று அர்த்தம். அனுகூலமாக இருக்கையும் ப்ரதிகூலமாக இருக்கையும் மாத்திரமே ஸுகம் துக்கம் இவைகளுக்கு லக்ஷணம் ஆனபோதிலும் மனதின் வ்யாபாரமாக ஏற்பட்டவேண்டியதற்காக அனுபவித்தல் என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஸுகம் துக்கம் பவம் அபவம் என்கிற பதங்களின் அடுத்ததில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் ஹவோஹவ என்கிற இடத்திலும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான அர்த்தம் சொல்லப்படுகின்றன என்பது ஸம்பவிக்கும்பொழுது விட்டுத்தக்கதல்ல ஆகையினால் ஹவ அஹவ என்கிற பதங்களுக்கு இல்லாமை என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற அ என்னும் விக்ருதியின்பேச்மொழிய வேறு அர்த்தத்தில் ப்ரயோகமில்லை அதினால் வாவ என்றே பதம் பிரிக்கவேண்டும் இதே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஸாத்விகங்களோ அவைகளுக்குக்காரணமென்பதும் உசிதம், ஆகையினால் ஹவ அஹவாபிருக்கை ஹவ அபிப்ராயம் என்று மற்றவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்தும் உசிதமல்ல, இவை எல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்—'அனுகூலமாக என்றாரம்பித்து 'வருத்தி என்று அதிரமான ஸாதோஷம் சொல்லப்படுகிறது, தாரகசிக்கு ஏசித்துக்கட்டாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் வாக்யகாரராலும் தனுஷ்லிவ்ருவெகவிமொசாஹ்யாஸ க்ரியாகல்யாணாநவ

1 போதாயந வருத்தி விவேக தோஷமில்லாத ஆகாரங்களைச் சாப்பிடுவதால் சரீரத்தைச் சுத்தமாக்கிக்கொள்ளுதல் விமோக ஆசையில்லாமை அப்யாஸ தயானம் செய்யப்படும் வஸ்துவையே எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் க்ரியா சக்திக்குத்தக்கபடி பஞ்சமஹாய ஜ்ஞங்களை அனுஷ்டித்தல் கல்யாண ஸத்யம் சொல்லுதலும் கபடமில்லாமையும் தயையும் கொடுத்தலும் அயலானுக்குப் பீடைசெய்யாமையும் அயலார்செய்த அபகாரத்தையே நினைத்துக்கொண்டிராமையும் அநவஸாத அதிக துக்கமில்லாமை அனுத்தர்ஷ அதிக ஸந்தோஷமில்லாமை, இவைகளினால் தல்லபத்தி பக்தியோகம் கிடைப்பது (உண்டாகும்)

பவிபபதிஞலுணடாகும மனதின வருததி, ஸுாவ° பரதிகூலமாக அனு பவிபபதிஞலுணடாகும மனதின தளாசசி ஸயம வரபபோகிற துககத திறகுக காரணததைபபாாததிஞலுணடாகும துககம ஸுபம அதுஇலலா ணமை ஸஹிமஸா அயலானுடைய துககததிறககாரணமாயிராமை ஸம தா தனவிஷயததிலும ஸநேஹிதன விஷயததிலும ஶததுரு விஷயததி லும பரயோஜனததிலும அனிஷடததிலும ஸமமான புததியையுடையவ

ஸாஜாதயெடைநஜ்ஞ ான இரசக தளாசசியிலலாமையும அதிக ஸா கோஷமிலலாமையும ாாதுச சொலலபபடடன ஸுகமதுககம என ஞம பதஙகளைகொணடு வருமபுனருகதியை நீககுவதறகாக ஸுபம ஸுபம எனறுமபசாாசா ாதுககஙகளின விஶேஷததைச சொலலுகின றன எனறு காடடுகிறா—'வரபபோகிற எனறுமபிசது வரபபோகிற அனிஷடததை எதிாபாாதத பயம எனறு லக்ஷணம சொலலி இரு நதபோதிலும ஞானமே பரதிகூலமாகையிஞல துககமாக இருக கிறது ாமமுடைய விகாரததில துககமெனறு பெயரை உடைய வேறு குணம ஒபபுகொளளவிலலை யலலவா அயலானுடைய துககத திறகு எனகிற இடததில 'துககம எனறும பகததிஞல அஹிஸமான துககம சொலலபபடுகிறது, வைதியம முதலியது செயயுமபொழுது ஹிஸமாகிய துககததை உணடாககுவது ஹிமஸையலல வாகையிஞல இது முனனமே விஸதாரமாகச சொலலபபடடது அபயம, அஹிமஸை இவைகள அபாவரூபமாக இருநதபோதிலும வேறொரு வஸதுவோடம கூடியமாகவில அபாவமாகையிஞல மனதின வயாபாரஙகளாக இருககினறன ஸமமாக இருககும விதாகள அனேகம இருநதபோதி லும ஹிமஸை செயயாதது எனறு மறுககிறுககிற பரஸதாவததி ஞல ஹிமஸை செயவதறகு விஷயமாகிய ஶததுருககளின நிலைவா கது ஆகையிஞல சமபநத முதலியவைகள இலலாமையிஞல வெவ வேறு இடஙகளில விஸதாரமாகச சொலலபபடட ஶததுருககள ஸநே ஹிதாகள விஷயஙகளில ஸமமாக இருககவேணடும எனபதே இவவிடத தில சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிறா— 'தன விஷயததிலும எனறு ஆரமபிதது ² ஸமஃ ஶதரௌ ச மிதரே ச எனறு பராஶாரருடைய வசனம இவவிடததில அாததபபதாயதினால ஞாபகபபடுததபபடடது 'பயோஜனததிலும

---

2 விஷ்ணுபுராணம 3 7–20 ஆதம தனனிடததிலும ஸுஹருத ஸநேகிதாகளுடையவும விபக்ஷ ஶததுருககளுடையவும பக்ஷ பக்ஷஙகளில ஸமமதி ஸமான மான புததியை உடையவன (எவனோ அவனை விஷ்ணு பகதனாக நினை) எனறு மேலே சோததுககொளளவும

னாக இருக்கை, தக்ஷ: எல்லா ஆத்மாக்களையும் அறிந்து ஸந்தோஷப்
படுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாயிருக்கை. தப: ஶாஸ்த்ரங்களில்
சொல்லியபடி போகங்களைச் சுருக்கிக்கொள்வதாகிய சரீரத்தைக் கஷ்டப்
படுத்தல். தாநம் தனக்கு அனுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களை அயலாருக்
குக் கொடுத்தல். யஶ: குணஶாலீ என்கிற ப்ரஸித்தி, அயஶ: குணங்களில்
லாதவன் என்கிற ப்ரஸித்தி, இவை யிரண்டுமே அத்தற்குத்தகுந்த இரண்டு
விதங்களான மனதின் வ்யாபாரங்களென்று நினைக்கவேண்டியது. மனதின்

---

*அனிஷ்டத்திலும் என்கிற இடத்தில் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திலும்
அயலாருடைய ப்ரயோஜனத்திலும் தன்னுடைய அனிஷ்டத்திலும்
அயலாருடைய அனிஷ்டத்திலும் என்று இப்படிப் பிரித்துப் பதத்
தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. 'தக்ஷ:' என்பது 'ஸதா'
என்பதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் ஆத்மபந்து
மித்ர ஶத்ருக்களையும் சேர்க்கவேண்டியதற்காக எல்லாரையும்
பதம் எல்லா இடத்திலும் ஸந்தோஷமே அல்லவோ ஆத்மாவுக்கு
ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்டது. விரோதத்தைப் பாவிக்கச்சொல்லும் முத
லிய காரணங்களினால் உண்டாகின்றன அல்லவோ த்வேஷம் முதலிய
வைகள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸந்தோஷப்படுவதையே ஸ்வபா
வமாக உடையவனாக இருக்கை என்று சொல்லப்பட்டது. இதுவும்
மைத்ரீ முதலிய நான்கு விதமான குணங்களுக்குள் 'முதிதா' என்கிற
பெயரை உடைய மனதின் பூஷணமாகிய குணம். வேதங்களுக்குப்
புறம்பான ஶாஸ்த்ரங்களினுண்டாகும் காயக்லேஶம் தபஸ் அல்ல
என்று விலக்குவதற்காக 'ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி' என்று சொ
ல்லப்பட்டது. ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி போகங்களைச் சுருக்கிக்
கொள்ளுதலே வ்யாதி முதலிய காரணங்களினால் கஷ்டமாக இராத
பக்ஷத்தில் அது தபஸ் அல்ல, என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஶரீரத்
தைக் கஷ்டப்படுத்தல்' என்று சொல்லப்பட்டது. தானம் செய்வதில்
அயலாருடைய வஸ்துக்களையும் தன்னுடையதாக இருந்தபோதிலும்
தள்ளவேண்டிய வஸ்துக்களையும், விலக்கவேண்டியதற்காக 'தனக்கு
அனுபவிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களை' என்று சொல்லப்பட்டது. 'அயலாருக்
குக் கொடுத்தல்' என்பதற்கு அயலாருடைய த்ரவ்யமாக்கச் செய்தல்
என்று அர்த்தம். 'அயஶ:' என்னும் பதத்தில் 'அ' என்பது அதிகமான
ப்ரயோகத்தினால் ஏற்பட்டதாகிய விரோதி என்றும் அர்த்தத்தைச்
சொல்லுகிறது என்பதைச் சொல்லுகிறார் — 'குணங்களில்லாதவன் என்
கிற ப்ரஸித்தி' என்று. அதாவது தோஷங்களை உடையவன் என்கிற
ப்ரஸித்தி, என்று தாத்பர்யம். ப்ரஸித்தி என்பது மாத்திரம் இரண்
டுக்கும் பொது ஆகையினால் 'குணஶாலீ என்கிற' என்றும், 'குணங்க*

வயாபாரததைச சொலலும ஸா தாபபமாகையினல தபஸஸு தானம இவை யிரணடுமேப டியே இவை முதலிய எலலாபராணிகளுடையவும பரவருததிககுக காரணஙகளாகிய மனதின வயாபாரஙகள எனனுடைய ஸஙகல பததிறகு வஶபபடடே உணடாகினறன 4 5

எலலா பராணிகளின கூட ஙகளினுடைய ஸருஷடியையும ஸததிதியையும நடததுகிறவாகளும எனனுடைய ஸஙகலபததிறகு அதீனமான வயாபாரததை உடையவாகள எனறு சொலலுகிருா —

ஊஹஷ ழயஸஸு வ௵வெ ு வசுவா௵ா உ௲வஸுயா |

ஊஆ ாவா ௨ா௲வஸா ஜாதா யெஷா௦ ௵ாக ஊா௦ ஹஜா ||

ப ரை| ஸஷா௦ எவாகளுடைய ௵ாகெ வமஶபரமபரையில, உா இாத, ஹ ஊா ஜனஙகள (உணடாகினறனவோ) ஊா௲வஸா பரு

ளிலலாதவன எனகிற எனபம வி ஶஷாா சொலலபபடடன இவை இரணடுமே எனபது முதல முனபோலவே விமமம பாரபபது போலப பாாததுசசொணடு சொலலுகிருா தபஸஸு தானம எனறு ஆரமபிததுு அபபடியே எனபதறகு ஒருவிதமான மனதின வயாபாரஙகள எனறு அாததம சிறசசொலலிய பாாததிரம எனபதை விலசகுவதறகாக இது உபலகஷணம எனபதை அபிபராயததில வைததுக கொணடு சொலலுகிருா—'இவை முதலிய எனறு அபிபராயததிலும ஸாவா எனனும பதம உபயோகிககபபடடிருககிற படியினல இவவிடததிலும ஸாவா எனனும பதம மனதின வயாபாரஙகளைச சொலலுகிறது பாகசவாசியஜீவன இாதரியஙகள முதலிய எலலாவறறி னுடையவும பரவருததி கனககு அதீனமாக இருநதபோதிலும இவவிடததில மனதின வயாபாரஙகள மாததிரம சொலலி இருபபது இக ஸாதாபபததில சொலலபபடுகிற பகுதியாகிய மனதின வயாபாரமும எனனுடைய ஸாஙகலபததின னுணடாகிறது, எனறு தெரிவிபபதறகாக பரவருததியும நிவருததியும தனககு அதீனஙகள எனபதில சைமுகிக ாயாயததைத தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிருா— பரவருததி நிவருததிகளுககுக காரணஙகளாகிய' எனறு ஊததுவவ எனகிற இடததில மறறவாகளால சொலலபபடட ஸமீபததிலிருபபது மாசகிரம, எனபவை முாலிய அாததஙகளை விலககுவதறகாக ஊாகாம வேறறுமையினல சொலலபபடுகிற காரணமாகஇருததல நடுவில ஏறபடட வயாபாரததின வழியாக எனறுசொலலுகிருா எனனுடைய ஸஙகலபததிறகு எனறு தனிததனியாயும ஒனறுக சொனறு விருநதஙகளாயுமிருககிற இவைகளுககும நான ஒருவனே காரணம, எனறு 'ஸவவ எனபதின அபிபராயம 4, 5

மமாவின் மனதிலிருந்து ஜாதா உண்டாயிருக்கிற பூர்வே முன் கல்பத்திலுண்டான ஸப்த எழு, மஹர்ஷய ருஷிஸ்ரேஷ்டர்களும் ததா அப்படியே, சத்வார நான்கு, மனவ மனுக்களும், மத்பாவா என்னுடைய அபிப்ராயத்திற்கு அதீனமான அபிப்ராயத்தை உடையவர்கள் 6

பா] முன் நடந்த மன்வந்தரத்தில் இருந்த ப்ருகுமுதலிய ஏழு மஹ ரிஷிகள் எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வதற்காக ப்ருமமாவின் மனஸ்ஸில் இருந்து உண்டானவர்களோ அந்த ஸாவர்ணிகர்கள் என்று

தா] ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்திதிக்கும் காரணமாக ப்ரஸித்தரான பெரிய ப்ராணிகளிடத்திலும் இவை ஸ்வாதீனமாக என்று புத்தி செய்யத்தக்கதல்ல வேறொருவருடைய ஸங்கல்பத்தினுலுண்டாகிய ஸ்வரூபங்களிலும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினுலுண்டானவைகள், என்று அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டியது என்பதற்கு உதாஹரணமாக 'மஹர்ஷய என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்— எல்லா ப்ராணிகளின் என்று ஆரம்பித்து ஸர்வேஷாம் லோகானாம் ப்ரஜா என்பதின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது, எல்லா ப்ராணிகளின் கூட்டங்களுடைய என்பது 'ஸ்ருஷ்டியையும் ஸ்திதியையும் என்றது மஹர்ஷிகளிடத்திலும் மனுக்களிடத்திலும் முறையே அன்வயித்துச் சொல்லவேண்டியது ஸப்தருஷிகளுக்கு பூர்வே (முன்னிருந்தவர்கள்) என்கிற விசேஷணத்தினுல் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—முன் நடந்த மன்வந்தரத்தில் என்று ப்ருகுமுதலிய என்பதற்கு [1] மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம்' என்று மேலே ருஷிகளுக்குள் ப்ருகு முக்யமானவர் என்பது சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் ? ஸப்த ப்ரஹ்மாண இத்யேதே ப்ராமாணநிஸ்சயம் கதா என்றிவை முதலிய வசனங்களை ஜ்ஞாபகப்படுத்துவதற்காக ஸப்த என்னும் பதம் ருஷிகளைச் சேர்ந்த கோத்ரங்களை வரிக்கவேண்டிய காரியங்களில் வரிக்கத்தக்க கோத்ரங்கள் உண்டாக்கினவர்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினுல் சொல்லுகிறார்— எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வதற்காக என்று ப்ரும மாவின் மனஸ்ஸிலிருந்து உண்டானவர்களோ' என்பதற்கு ஸ்ரீ பாஷ்ய

1 பகவத்கீதை 10 25 2 பாரதம் சாந்திபர்வம் மோக்ஷதர்மம் 207–5 ஏதே இவர்கள் ஸப்த ஏழுபேர் ப்ரஹ்மாண ப்ரஹ்மாக்கள் இதி என்று ப்ராணே புராணத்தில் நிஸ்சயம் நிச்சயத்தைக் கதா அடைந்தவர்கள்

பெயரை உடைய நானகு மனுககள், எபபொழுதும ஸததிதியைசசெய

திஷதததில1 'அ ர த ப ருமமா மானஸாவிருநது உணடான ரழுபிளளைசளை உணடாககினை' எனறு ஆ ா ச தமு ா ா வாசயம அபிபாயம னைமித திச ஸருஷடியை விலசகுவதறகாக— எபபொழுதும எனறு சொலலி இருககிறது பருமமாவினுடைய ஒரு தினததில பதினனானகு மனுககள் ாமமாக அதிகாரம செலுததிவருகிறாாகள ஒரு மனவானதரததிலே வெனில ஒருவா அபபடிசகிருகக நானகு போகள எனறு எபபடிச சொலலி இருககிறது எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலு கிறா ஸாவாணிகாகள எனறு பெயரை உடைய எனறு ' பருமமஸாவ ாணா ருதரஸாவாணா தாமஸாவாணா தகஷஸாவாணா எனறு சக்ஷ

1 ஸுபாலோபநிஷத 1 கணடம

2 இததால தகஷபராஜாபதியின பெணணினிடததிலிருநது உணடானவாகள எனகிற காரணததினாலே இநத நாலு மனுககளும சதவாரோமனவ எனறு சொ லலபபடடாாகள எனறேறபடுகிறதுஆகையினால ஸாவாணா எனகிற பேர ஸமமாக இருககிறபடியினாலே இநத நாலு மனுககளையும சொலலிலமேருஸாவாணா இநதிர ஸாவாணா இவாகளையும சோதது ஆறு மனுககள எனறு சொலலவேணடுமே என கிற ஆகேஷபம பரிஹரிககபபடடது அநத இருவரும தகஷபராஜாபதியின பெண ணினிடததிலிருநது உணடாகவிலலை எனறு விஷ்ணுபுராணததில சொலலியிருக கிறபடியினால இவவிடததில ஜனா வ ஜா (இநத ஜனஙகள) எனறு சொலலியிரு பபதும ஜநாஹுவஹுபத எனகிறஸூததாததிலும இதறகுமூலமான ஶருதியிலும போலமூனறு காலஙகளிலுமிருககும ஜனஙகளைக குறிககிறதாக யிருநதபோதிலும முனனிருநத ஜனஙகளையும இபபொழுது இருககும ஜனஙகளையும இனிவரபபோ கிற மனுககள உணடாககினாாகள எனபது எபபடிபபொருநதும எனகிற ஆகேஷ பததிறகும இடமிலலை ஏனெனில தகஷபராஜாபதியினால உணடாககபபடட ஜன ஙகளே லோகததில பரவி இருககினறன எனறு பாகவதம 1, 1 11 பரும மாவின பிளளையாகிய தகஷபராஜாபதிசகு பரஸூதி எனகிற பெணணைபபகவானு கிய மனு கொடுததாா எநதத தகஷபராஜாதியினால செயயபபடட ஸருஷடி இநத மூனறு லோகஙகளிலும அதிகமாகபபரவி இருககிறதோ" எனறு ஆததமுளள தகஷாயபருமமபுதராய பரஸூதிம பகவான மனு பராயசசதயததகருதாஸாக ததரி லோகயாம விததோமஹான' எனகிற ஶலோகததிலும மேறபடி 6 4 17 ல" எவருடைய ஸருஷடியினால மூனறு லோகஙகளும நிரபபபபடடதுகளோ" எனறு ஆததமுளள ' யஸய பராஜாவிஸாகேணலோகா ஆபூரிதாஸதரய " எனகிற ஶலோ கததிலும சொலலபபடடிருககிறபடியினால தகஷபராஜாபதியின பிளளைபோன முத லிய வரிசைகளும அவா பெணணின பிளளைகளாகிய பரமமஸாவாணா முதலியவாகளைச சோநத வமஶபரமபரைகளாதலினால ' யேஷாம லோக இமா பராஜா " எனபது மிகவும பொருததமுடையது இவவிடததில சிலா முதலில இருபபவாகளைத தாணடிச சொலலவதறகுக காரணமிலலாமையினாலும

இபபொழுது இருககும ஜனஙகள முனனிருநதவாகளின ஸநததியைச சோநத வாகா எனறு சொலவது உசிதமாகையினுலும ஸாயமபுவா ஸவாரோ சிஷாரைவதா உததமா எனறு பெயரை உடைய ந னகு மனுககளும மனவ ” எனறு சொலலபபடுகிருாகா எனறு சொலலுகிருாகள அதைபபறறி விசாரிபபோம அபபடியிருநதாலும ஆறு மனுககா முனனி ருநதவாகளாகையினுல அவாகளெலலாரையும சொலலவேணடி இருகக நானகுபோ களை மாததிரம தனிதது சொனனது பொருநதாது இநத நானகு மனுககளையும தெரிநது கொணடவன பரஜைகளை உடையவனுவான எனறு ஆாகதமுளள ஸவாயமபுவம ரோசிஷம சரைவதம சதகோததமம வேதயாஸ பரஜாவான” எனறு கௌதமகிலததிலிருபபதாக ஏறபடுகிறபடியினுல இன நானகு மனுககளுக கும தஙகளைததெரிநது கொணட மாததிரததில பரஜையுணடாககககூடிய மஹி மை இருபபதினுல அவாகளைத தரிததுசசொலலி இருககிறது எனனில அது வும உசிதமலல மேறகூறிய வாகயம இபபொழுது படிககபபடும வேதஙகளிலஇல லாமையினுல ஸநதேஹிககததககதே அவவிதமனறிககு பரமாணம எனறு ஒப புககொளவோமாயினும மனவநதரஙகளை யெலலாம கீழசசொலலியபடிககுக கிர மமாககேடடு மனிதன புணயததையும அழிவிலலாத ஸநததியையுமஅடைகிருன எனறு ஆாததமுளள மாககணடேய புராணம 1006 ஸருதவாமனவநதராணீததம கரமேண முனிபுஙகவ புணயமாபனேதி மனுஜஸததாகஷுணுச ஸநததிம ” என கிற வசனததினுல பதினுனகுமனவந தரஙகளை அறிவதினுலும பரஜாவருததி உணடாகும எனறு ஏறபடுகிறபடியினுல இநத நானகு பேரகளை மாததிரம தனித துசசொனனதறகு அது காரணமாகாது ஆகையினுலேயே கீழசசொலலிய கில வசனம எலலாமனுககளையும குறிககிறது எனறே சொலலவேணடியது மேலு ம ? நானகாவது மனுவாகிய தாமஸரைச சொலலவேணடியது அவசியமாகையி னுல அவரைவிடடு ஐநதாவது மனுவைசசொனனது உசிதமலல தாமஸா விஷணு வினுடைய அவதாரமாகையினுல அவரைசசோததுச சொலலில மதபாவா ’என பது அனவயிககாதாகையினுல அவரை விடடிருககிறது அவா பகவானுடைய அவ தாரம எனபது பாகவதததில சதுாதத உததமபராதா மனுா நாமனுசதாமஸ ஹரி ரிதயாஹுதோயேநகஜேநதரோமோசி தோகாரஹாத’ எனறுசொலலபபடடது என னில அதுவும சரியலல அவவிடததில மனவநதரஙகா தோறும யஜஞும முதலிய ரூபஙகளைக கொணடு பகவான அவதரிககிருா, எனறு சொலலிததாமஸருடைய மனவநதரததில ஹரி எனனும ரூபததைககொணடு பகவான அவதரிததா எனறு சொலலபபடுகிறது அவவிடததில இருககிற ஸலோகஙகளாவன பாகவதம, 8, 1 28, சதுாதத உததமபராதா மனுாநாமனுததாமஸ 8 1 31 ததராபிஜஜஜ்ஞே பகவான ஹரிணயாம ஹரிமேதஸ ஹரிரிதயாஹுதோயே நகஜேநதரோமோசி தோகரஹாத” இதின ஆததம உததமருககுததமபியாகிய தாமஸா நானக வது மனு அநதமனவநதரததிலும ஹரி எனறு அழைககபபடட பகவான ஹரிமேதஸ எனபவருககு ஹரிணீ எனனும ஸதரீயினிடததிலுணடானுா எநத ஹரியினுல யானை முதலையிலிருநது விடுககபபடடதோ எனறு அநதப பாகவதததிலேயே மன வநதரஙகளின கதையை முடிககுமிடததிலும ஓ அரசனே எநத யஜஞும முதலிய பகவானுடைய ரூபஙகள கீழசசொலலபபடடனவோ அவைகளினுலே வபபடட

வதற்காக இருந்தார்களோ, எவர்களுடைய வம்சபரம்பரையாகிய இந்த லோகத்தில் உண்டான இந்த ஜனங்களெல்லாம் க்ஷணந்தோறும் ப்ரளய காலம்வரையிலும் பிள்ளைகளை உத்பத்தி செய்துகொண்டே ரக்ஷித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்களோ அந்த ப்ருகு முதலிய ருஷிகளும் மனுக்

ப்ரஜாபதியின் பெண்ணிடம் அத்ரி ப்ருகு முதலிய நான்கு பேர்களும் மனதினால் உண்டாக்கப்பட்டவர்கள் 'ஜாதா:' என்கிற இதுவே இவ்விடத்தில் விரிக்கப்படுகிறது. மற்றவர்கள் புராணத்தில் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியவை அநுவதிக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவிப்பதற்காக— எவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது வம்ச பரம்பரையாகிய என்பதற்கு 'ஏஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா:' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் லோகமாவது வம்சபரம்பரைதான் என்று தாத்பர்யம். எவர்களுடைய வம்சபரம்பரையிலுண்டான என்பதற்கு எவர்களுடைய பிள்ளை பேரன் முதலியவர்களிடத்திலிருந்து உண்டானவர்கள் என்று அர்த்தம். 'இமா:' (இந்த) என்று சொல்லி இருப்பது மற்றவர்களால் செய்யப்படுகிற ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்ருஷ்டியையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதே ஒழிய அவர்கள் விலக்குகிறதல்ல. பகவானுக்கு அவர்களும் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறபடியினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'க்ஷணந்தோறும் ப்ரளயகாலம்வரையிலும் என்று உத்பத்தி செய்துகொண்டே ரக்ஷித்துக்கொண்டே' என்பது

வர்களாய் மனு முதலியவர்கள் லோகங்களின் வ்யாபாரத்தை நடத்திவருகிறார்கள் என்று அர்த்தம். ஸ்ரீ பாகவதம் 8 16 'மந்வந்தரேசா ஸுததா: பௌருஷ்ய ஸத்தமௌ வா நஸ்ரு... 1 மன்வந்தரேயோஜ்ஜகத்யாந்தராமயாத்யாபி பரசோஜிதா' என்று சொல்லி முடிக்கப்பட்டது. அப்படியே விஷ்ணுபுராணத்திலும் ஒப்பில்லாத ஸத்வகுணம் மேலிட்ட லோகங்களைக் காப்பாற்றுவதில் நிலைமை உடைய விஷ்ணுவினுடைய சக்தியானது எல்லா மன்வந்தரங்களிலும் தேவதையாக அதிஷ்டானம் செய்கிறது என்று அர்த்தமுள்ள விஷ்ணுபுராணம் 3 28 'விஷ்ணுசக்திரனௌபம்யா ஸத்வோத்ரிக்தா ஸ்திதௌ ஸ்திதா மன்வந்தரேஷ்வசேஷேஷு தேவத்வேநாதிஷ்டதி' என்று ஆரம்பித்து ஸ்வாயம்புவர் முதலியவர்களின் மன்வந்தரங்களில் யஜ்ஞம் முதலிய ரூபங்களைக் கொண்டு பகவான் அவதரிக்கிறார் என்று சொல்லி தாமஸருடைய மன்வந்தரம் வந்தபொழுது ஹரயை என்கிற ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ஹரிகளுடன் ஹரி என்று பெயரை உடையவராக உண்டானார் என்பது 3 2 28ல் 'தாமஸஸ்யாந்தரே சாபி ஸம்ப்ராப்தே புநரேவ ஹி ஹர்யாயாம் ஹரிபிஸ்ஸார்த்தம் ஹரிரேவ பபூவ ஹ' என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையினால் தாமஸர் பகவானுடைய அவதாரம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லை. அப்படி அவர் இருந்தபோதிலும் ஆறுவதாகிய சாக்ஷுஷமனுவும் முன்னிருந்தவராகையினால் அவரைவிட்டு ச்தவர்' என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லியதற்கு ஒரு யுக்தியும் ஏற்படாமையினாலும் பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த அர்த்தமே உசிதம்.

களும், என்னுடைய அபிப்ராயத்தை அனுஸரித்த அபிப்ராயத்தை உடையவர்கள் ஃஃ (என்னுடைய [illegible] (அபிப்ராயமே) [illegible] (எவர்களுக்கு) [illegible] (அபிப்ராயமோ) [illegible] (அவர்கள்) [illegible] (மதப்ராவர்கள்) என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். அதாவது என்னுடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரிக்கிறவர்கள் என்று ஆத்தம். 6

[illegible] விபூதிம் யோகஞ்ச ஃஃ யோ வேத்தி தத்த்வத: ।
ஸோऽவிகம்பேந யோகேந யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்சய: ॥

பதவுரை] ய: எவன் ஃஃ என்னுடைய [illegible] இந்த விபூதிம் நியமனத்தையும் யோகஞ்ச கல்யாண குணங்களையும் தத்த்வத: உண்மையாக வேத்தி அறிகிறானோ ஸ: அவன் அவிகம்பேந அசைக்கமுடியாத யோகேந பக்தியோகத்தோடு யுஜ்யதே சேருகிறான். அத்ர இந்த விஷயத்தில் ஸம்சய: ஸந்தேஹம், ந இல்லை.

பா] விபூதியாவது நியமிக்கும் தன்மை. எல்லாவஸ்துக்களும் எனக்கு

ஸ்பத்ருஷிகளையும் மனுக்களையும் முறையே குறிக்கிறது. பெண்பாலாகப்பாடமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [illegible] என்கிற பதத்தோடு அன்வயம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. ஃஃ (என்னுடைய என்று ஆரம்பித்துச்சொன்னது ஸமாஸத்தில் மேலேறபட்ட அர்த்தத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது. அன்றிக்கே மத்யமபதலோபி (ஏற்பட்டதாகச் சொல்லி இருக்கிற) ஸமாஸமாகவுமாம். ராஜாவினுடைய அபிப்ராயமே வேலைக்காரனுக்கும் அபிப்ராயம் என்பதைப்போல அபிப்ராயம் மாத்திரமன்றி மனப்பதைப்பற்றி இப்படிச்சொல்லி இருக்கிறது, என்று காட்டுகிறார்— என்னுடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்கள் என்று ஸ்வாமிகளாக இருந்துகொண்டு அபிப்ராயம் மாத்திரம் ஸமம், என்பதையும், வேலைக்காரர் முதலியவர்களைப் போலப்புத்தி பூர்வமாக அனுஸரிக்கிறார்கள் என்பது மாத்திரத்தையும் விலக்குகிறார்— என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அனுஸரிக்கிறவர்கள் என்று. 6

தா] '[illegible] விபூதிம் யோகஞ்ச' என்பது முன்பு சொல்லிய அர்த்தங்களைப் புத்தியில் ஸகாலத்தில் தோன்றிய வரிசைப்படி அனுவாதம் செய்திருக்கிறது. ஸங்க்ஷேபேண என்று ஆரம்பித்த ஸங்கரஹ ச்லோகத்திலோவெனில் இந்த அர்த்தமே க்ரமப்படிச் சொல்லி இருக்கிறது. அதை அனுஸரித்துப் பகவானின் ஆக்ஞையையும் வாக்யார்த்தின் அர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறார்— விபூதியாவது நியமிக்கும் தன்மை என்று

வசபபடட உதபததி ஸததிதி, பரவருததி, இவைகளை உடையனவைகள எனபதாகிய விபூதி யையும எனனுடைய, கெடட குணஙகளுககு விரோதமான கலயாண குணஙகளாகிய யோகததையும, எவன உளளபடி

ஆரமபிதது எலலாவஸதுககளும எனறு ஆரமபிககும வாககியததில நியமனமாவது அவைகளைக கொணடு நிருபிககவேணடியதாக இருககிற படியினால உதபததி முதலியவைகளோடு சேரநதது 'எனபதாகிய விபூதியை' எனறு சொலலி இருககிறது. உதபததியும ஸததியும பரவானுடைய ஸஙகலபததிறகு அதீனமாக நடககிறபடியினால நியமனததுககு உடபடடவைகளே. பரவருததியாவது எனனுடைய சாஸததிரஙகளைச செயயும வயாபாரம அதாவது முதலியது எலலா இடஙகளிலும ஸமபாரகக காரணததினால விஷணு சகதி ஸமுதபவம எனறு நிரணயததில சொலலி இருககிறது. விபூதி எனனும பதமும நியமிககிற பிரபுததவததில பரயோகிககபபடுகிறது ஆகையினால இவவிடததில விபூதி எனறிருககையாகிய நியமிககுமதனமையே சொலலுகிறது. அதறகு வயாபாரஙகளைச சொலலியிருககையினாலும அதறகுரிய விசேஷமே இலலாமையினாலும பிரவருததியை சொலலும பரஸஙகம் அதற்கு சொலலபபடட விபூதி எனனும பதததில நியமிககபபடுகிற வஸதுககளைச சொலவதாக மேலே சொலலபபடுகிறது 'பாஞஜநியததே (பரவாகினிடததில சொலலிருககிறது) எனனும வயுதபததியினால இரணடு விதமான அடையாளஙகளை உடையவனாக இருககை இவவிடததில யோகம எனறு சொலலபபடடது. பரவாகினிடததில பரவானலலாத வஸதுககளின ஸவபாவஙகளாகிய பாபஙகளாக இருககை நாம ஞஜானம முதலியவைகளை ஆரோபணம செயவதையும பரவானலலாத வஸதுவினிடததில பரவானுககு அதீனனாக இராமை, ஸவதநதரனாக இருககல, தானாகவே உணடானவனாக இருககல முதலியவைகளை ஆரோபணம செயதலையும விடடு, எனறு 'தததவ' எனபதின தாதபரயம 'அவிகமபேன' எனகிற இடததில எனனருக சமபநதிலலை, எனகிற அதததைக மாததிரம நீககி அனேகவிதமான விரோதஙகளினாலும சலிபபிககததகாமை சொலலபபடுகிறது, எனறு காடடுவதறகாக 'அசைகக முடியாத எனறு சொலலபபடடது முனபின ஸாதபபஙகளை யோசிதது பாரததும உபாஸனம செயகிறவனைபபறறிச சொலலுகிறயோக எனனும பதம பகதியோகமாகிற விசேஷததைப பறறிச சொலலுகிற

---

1 கீதாததஸஙகரஹம, 14

யே அறிகிறேனே, அவன அசைக்கமுடியாத பக்தியோகத்தோடு சேருகிறான இதில ஸம்ஶயம இலலை என்னுடைய விபூதியைப பற்றியதும கல்யாணகுணங்களைப பற்றியதுமான ஜ்ஞானம பக்தியோகத்தை வருத்திசெய்கிறது, என்பதை நீயே பார்க்கப்போகிறாய என்று அபிப்ராயம 7

பா] விபூதியைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தின பரிபாகமாகிய பக்தியின வருத்தியைக காட்டுகிறார—

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே |
இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமந்விதா: || ௮

ப தை] அஹம் நான, ஸர்வஸ்ய எல்லா வஸ்துவுக்கும ப்ரபவ: உத்பத்திக்குக்காரணம, ஸர்வம் எல்லாம, மத்த: என்னாலேயே ப்ரவர்த்ததே ப்ரவருத்தி செய்கிறது இதி என்று மத்வா அறிந்துகொண்டு, புதா: ஜ்ஞானிகள, பாவஸமந்விதா: ஆசையோடு கூடியவர்களாய, மாம் என்னைக்குறித்து பஜந்தே பக்தி செய்கிறார்கள ௮

பா] நான விசித்ரங்களாயிருக்கிற சேதனா சேதனங்களாகிய எல்லா ப்ரபஞ்சங்களுடையவும உத்பத்திக்குக்காரணம எல்லாம என்னாலேயே

து, என்று சொல்லுகிறார — பக்தியோகத்தோடு என்று ஸாமாந்யத்தில் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்தபொழுதே அதிக விஸ்பஷ்டமாகத் தெரியும என்கிற அபிப்ராயத்தினால 'நாத்ர ஸம்ஶய:' என்பதின அபிப்ராயத்தை விஸ்தரப்படுத்துகிறார—'என்னுடைய என்று ஆரம்பித்து 7

தா] கீழ்ச்சொல்லிய அர்த்தத்திற்கு மேல உதாஹரணங்களைக் காண்பித்துக்கொண்டு விஸ்தாரமாக நிரூபணம செய்யப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால சொல்லுகிறார — விபூதியைப்பற்றிய என்றாரம்பித்து அந்த ஜ்ஞானமே பக்தியாகமாறுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால ஜ்ஞானத்தின பரிபாகமாகிய என்று சொல்லியிருக்கிறது சுருக்கிச் சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால ஸர்வஸ்ய என்னும பதம கார்யங்களான பரமஹா முதலிய எல்லா வஸ்துக்களையும சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால 'விசித்ரங்களாயிருக்கிற என்பதுமுதல சொல்லப்பட்டது ப்ரபவ என்னும பதம இவ்விடத்தில உத்பத்தி என்கிற சரியையை மாத்திரம சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார — உத்பத்திக்குக்காரணம என்று இவ்விடத்தில மேலே சொல்லப்போகிறபடி

பரவருத்தி செய்கின்றன என்று இப்படிப்பட்ட என்னுடையதாகிய ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட தடை இல்லாத ஐச்வர்யத்தையும் ஸௌசீல்யம் ஸௌந்தர்யம் வாத்ஸல்யம் முதலிய கல்யாண குணங்களின் சேர்க்கையையும் தெரிந்துகொண்டு ஜ்ஞானிகள் பாவத்தோடு கூடியவரா

யே ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு உபயோகமான கல்யாண குணங்களையுடையவனாக இருக்கையும் உள்ளடாகியிருக்கிறது பரமஹா முதலியவர்களுடையவும் தங்கள் காரியங்களில் பரவருத்தி செய்யும் சக்தி எனக்கு அதீனமானது, என்று ஊதுஸ்வம் என்பதினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— எல்லாம் என்னாலேயே என்று ஆரம்பித்து முன்பு சொன்ன விபூதிமுதலியவைகளை அனுவாதம் செய்கிறார்கள் இது என்பதைக் காட்டுகிறார் —'என்று இப்படிப்பட்ட' என்பது முதல் 'ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட தடை இல்லாத' என்னும் இரண்டு பதங்களினாலும், தாமரசமாகளான தேவதைகளின் ஸங்கல்பத்தால் ஸம்ருத்தியில் ஏற்பட்ட ஒரு காரணத்தினால் உண்டானதல்ல என்பதும் இதற்கு மேற்பட்டதில்லை என்பதும், சொல்லப்படுகின்றன இப்பொழுது சொல்லுகிற கருஷ்ணுவதாரத்தின் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிற ஊம' (நானே) என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் சொள்ளப்பட்டதும் ஹஜதே' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பக்திக்கு அதிக உபயோகமானதுமாகிய கீழ்சொல்லிய யோமனம் பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய குணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஸௌசீல்யம் என்று ஆரம்பித்து ஸௌசீல்யம் வாத்ஸல்யம் என்ற பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திலிருக்கும் குணங்களின் கூட்டத்தைக் குறிப்பதற்காக 'ஸௌந்தர்யம் என்றது பார்ப்பவர்களின் மனதைக் கவரக்கூடிய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தினுடைய குணங்களின் கூட்டத்தைக் குறிப்பதற்காக இவ்விடத்தில் வாயா ' என்னும் பதத்தினால் ஏழபராத்விகப்பட்ட விசேஷமான ஜ்ஞானத்தை உடைய முன்பு சொல்லிய மஹாத்மாக்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஜ்ஞானிகள்' என்று சொல்லப்பட்டது ஊவாஹாவஸமநிதா (தெரிந்துகொண்டு பாவத்தோடு கூடியவர்களாய்) என்று அன்வயம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானம் பக்திக்கு ஸாதனம் என்று சொல்வதில் இந்த ஸ்லோகத்திற்குத் தாத்பர்யமானதினால், ஊம என்பதினால் இவ்விடத்தில் பக்தி செய்யும் பொழுது அனுஸந்தானம் செய்யத்தக்க குணங்களின் கூட்டங்களோடு கூடிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தி

களாய, எலலாக கலயாண குணஙகளையுமுடைய எனனைககுறிதது பகதி செயகிறாகள பாவமாவது மனதின ஒருவிதமான வயாபாரம அதாவது எனனிடததில ஆசை உடையவாகளாய எனனைககுறிதது பகதி செயகிறாகள என்று ஆததம 8

பா] எபபடி—

மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம்|
கதயந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச || 9

ப ரை] மச்சித்தா எனனிடததில வைககபபடட மனதை உடையவாகளாய, மத்கதப்ராணா எனனிடததிலேயே இருககிற பராணனை உடையவாகளாய, பரஸ்பரம் ஒருவருககொருவா போதயந்த தெரிவிததுககொணடுமே மாம் எனனை, நித்யம் எபபொழுதும கதயந்தஶ்ச சொலலிககொணடுமே துஷ்யந்தி (சொலலுகிறவாகள)ஸாதோஷததை அடைகிறாகள, ரமந்தி ச (கேடபவாகளும)தருபதியைஅடைகிறாகள 9

பா] எனனிடததில செலுததபபடட மனதை உடையவாகளாய எனனிடததிலேயே இருககிற பராணனை உடையவாகளாய அதாவது எனனைப பிரிநது ஆதம தாரணததையே அடையாதவாகளாய எனறுஆததம

ளால எலலாக கலயாணகுணஙகளையு முடைய எனறு சொலலபபடடது அனைச ஆததஙசளைச சொலலுகிற பாவ எனனும பதததிறகு இநத ஸாதாபபததிறகு அனுகுணமான அாததததைச சொலலுகிறா 'பாவமாவது' எனறு ஆரமபிதது அநத ஒருவிதமான வயாபாரததையே விஶதமாகச சொலலுகிறா— எனனிடததில ஆசையை உடையவாகளாய என[illegible] [illegible]

தா] 'ஸாவஸந்நிதா' எனறு சீழசசொலலி இருபபதறகு விஸதாரமாகிய நிருபணமே மேலே செயயபபடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால அதைபபறறிய கேளவியைக காடடுகிறா 'எபபடி எனறு பகதியின பரிபாகம வருகிற வரிசைககரமததினாலேறபடட ஆகாரஙகள மச்சித்தா' எனகிற நானகு விஶேஷணஙகளினால காடடபபடுகினறன, எனகிற அபிபராயததினால—'எனனிடததில செலுததபபடட மனதை உடையவாகளாய எனபது முதலியது சொலலபபடடது மத்கதப்ராணா' எனபதின தாதபாயததைக காடடுவதறகாகப பததரின அாததததைச சொலலுகிறா— எனனிடததிலேயே இருககிற எனறு ஆரமபிதது பகதாகளிடததிலிருககிற பராணன பகவானிடததிலிருககிறது எனபது எபபடிப பொருநதும, எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானததைச சொலலுகிறா—'எனனைப பிரிநது எனறு ஆரமபிதது போத

தங்கள் தங்களால் அனுபவிக்கப்படுகிற என்னுடைய குணங்களை ஒருவர்க்கொருவர் தெரிவித்துக்கொண்டவர்களாயும் என்னுடைய திவ்யங்களாயும், ரமணீயங்களாயுமிருக்கிற காரியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுமே, சொல்லுகிறவர்கள் வேறொரு ப்ரயோஜனமுமில்லாமல் அந்தச் சொல்வதினாலேயே ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள். கேட்கிறவர்களும் எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய பரியமாகிய அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதினாலேயே த்ருப்தியை அடைகிறார்கள். 9

யந்த: கயயந்த: என்கிற இரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் புனருக்தி தோஷம் வருமாகையால் வெவ்வேறு அர்த்தம் சொல்லவேண்டும். அதில் 'போயயந்த' என்பதினால் தெரியாத அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கிறதும் 'கபயந்த' என்பதினால் நடந்த சரித்திரத்தைச் சொல்வதும் ஸ்வாரஸ்யமாகத் தோன்றுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால், தங்கள் தங்களால் என்பது முதலியது சொல்லப்பட்டது. 'திவ்யங்களாயும்' என்பதினால் மனுஷ்யர்களால் செய்யமுடியாமையினாலேற்பட்ட ஆஶ்சர்யமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது. அதுவே போக்யமாக இருக்கிறது என்பது ரமணீயங்களாயுமிருக்கிற என்பதினால் சொல்லப்பட்டது. துஷ்யந்தி, ரமந்தி என்கிற இரண்டு பதங்களும், சொல்லுகிறவர்களைப் பற்றியதாகவே இருந்தால் இவைகளுக்கு அதிக வ்யத்யாஸமான அர்த்தமில்லையாதலால் அதிக ப்ரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுமாதலினால், ஒன்று சொல்லுகிறவர்களைப்பற்றிய தென்பதும், மற்றொன்று சொல்லுகிறது, என்பதினால் ஏற்பட்ட கேட்கிறவர்களைப்பற்றியது, என்பதும் யுக்தம். அதிலும் நன்கு வேறு ப்ரயோஜனத்துக்கு ஸாதனமான அயலாருடைய பரீக்ஷாக அல்லவோ வோசத்தில் கதை சொல்வது பாக்கப்பட்டிருக்கிறது 'தோஷ' என்னும் பதமும் அதிக ஆசை இல்லாமையைக்காட்டுகிறது. ஆசையினுள்வரிடத்தில் 'துஷ்யந்தி' என்பது வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் எதிர்பாராமல் சொல்லுகிறவர்களைப்பற்றியது, மிகுதியாக இருக்கிறபடியினால் ரமந்தி என்பது கேட்பதினாலுண்டானது, என்பது மேற்பட்டது. 'துஷ்யந்தி, ரமந்தி' என்கிற இவை இரண்டும் 'உக்த்வா' என்று கீழ்ச்சொல்லியதுபோல ஒரே புருஷனால் செய்யப்படுகின்றன என்பதும் சொல்லுவதும் கேட்பதும் ஒரே மனுஷ்யனிடத்தில் வெவ்வேறு காலங்களில் ஸம்பவிக்குமாகையினால் விடப்படவில்லை. இவை யெல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார் — சொல்லுகிறவர்கள் என்று ஆரம்பித்து, த்ருப்தியை அடைகிறார்கள் என்கிறவரையிலும். 9

தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் |
ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே || 10

பதவுரை] ஸததயுக்தாநாம் எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமே என்கிற ஆசையையுடைய பஜதாம் பக்திசெய்துகொண்டிருக்கிற தேஷாம் அவர்களுக்கு தே அவர்கள், யேந எந்த புத்தியோகத்தினால் மாம் என்னை உபயாந்தி அடைகிறார்களோ தம் அந்த புத்தியோகம் புத்தியோகத்தை, ப்ரீதிபூர்வகம் ப்ரீதியுடன் ததாமி கொடுக்கிறேன் 10

பா] என்னிடத்தில் எப்பொழுதும்சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிறஆசையை உடையவர்களாய் என்னைக்குறித்து பக்தி செய்து கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கு நான் அப்படிப்பட்ட பரிபாக தசையை அடைந்த புத்தியோகத்

தா] *பகவானுடைய குணங்களையும் விபூதியையும் பற்றிய ஜ்ஞானம் பக்தி உண்டாவதற்கும் வ்ருத்தி அடைவதற்கும் காரணம் என்பது சொல்லப்பட்டது அப்படிப்பட்ட வ்ருத்தியை அடைந்த பக்தி பகவானை அடைவதற்கு முன்பு உண்டாகிற மிகவும் விசதமாகிய ப்ரத்யக்ஷமாகிய தசைக்குக் காரணம் என்பதும் அப்படி அதற்குக் காரணமாகுகையும் பகவானுடைய அனுக்ரஹமாகிய நடுவில் உண்டாகும் கார்யத்தை முன்னிட்டு என்பதும் இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது* என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் சேர்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையை உடையவர்களாய் *என்பதற்கு எப்பொழுதும் ஸமாதியாகிய யோகம் செய்ய முடியாது 'ஸததம்' என்னும் பதத்தினால் தினம்தோறும் என்று சொல்லப்படுகிறது என்பதும் அவ்வளவு ரஸமல்ல, பகவானை அடைவதாகிய, எப்பொழுதுமுள்ள ஸம்பந்தம் இப்பொழுது உண்டாகவில்லை ஆசையினால் ஆசையை உடையவர்கள் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதே உசிதம், என்று தாத்பர்யம் 'அப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு அவர்களால் ஆசைப்படப்பட்ட என்று அர்த்தம், எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற ஆசையினால் பக்தி செய்யும்பொழுது, அது ப்ரியமாக இருக்கும் என்று ஏற்பட்டபடியினால் 'ப்ரீதிபூர்வகம்' (ப்ரீதியோடு) என்பதற்கு, 'பஜதாம்' (பக்தி செய்கிற) என்கிற பதத்தோடு அந்வயம் சொல்லில் அவ்வளவு ப்ரயோஜனமில்லை ததாமி (கொடுக்கிறேன் என்கிற பதத்தோடு அந்வயம் சொல்லிலோவெனில், பக்தி செய்வதினால் நடுவில் உண்டாகக்கூடிய வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் மிகுந்த ஔதார்யம் முதலிய பகவானுடைய குணங்களை ப்ரகாசம் செய்கிற*

தை ப்ரீதியோடு கொடுக்கிறேன், எந்த புத்தியோகத்தினால் அவர்கள் என்னை அடைகிறார்களோ　10

பா] மேலும்

தேஷாமேவாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜம் தம: |
நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸ்வதா ||　11

ப　ரை] தேஷாம் அவர்களுக்கு அநுகம்பார்த்தம் அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக, அஹம் நான் ஆத்மபாவஸ்த: தங்கள் தங்கள் மனதிலிருந்து கொண்டு, பாஸ்வதா ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, ஜ்ஞாநதீபேந ஜ்ஞானமாகிற விளக்கினால், அஜ்ஞாநஜம் காமத்தினாலுண்டான, தம: இருட்டை, நாசயாமி நாசம்செய்கிறேன்　11

பா] அவர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக நான், அவர்களின் மனதினுடைய வ்யாபாரத்தில் விஷயமாக இருந்துகொண்டு என்னுடைய கல

தா] படியினாலும் அதிக ப்ரயோஜனம் இருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ப்ரீதிபூர்வகம் ததாமி ப்ரீதியோடு கொடுக்கிறேன்' என்று அன்வயம் சொல்லப்பட்டது 'உபயாந்தி' என்கிற இடத்தில் பக்தர்கள் பக்தர்களின் ஆர்த்தர்கள் இவர்களின் பாசிக்காத மூடர்களினால் ஐச்வர்யத்தை அடைகிறார்கள் என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது　10

கீழ்ச்சொல்லிய புத்தியோகம் உண்டாவதற்குத் தடையாயிருப்பதை நிராகரிக்கிறார் என்பது இந்த ச்லோகத்தினால் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் —'மேலும் என்று இவ்விடத்தில் 'அநுகம்பா' என்னும் பதத்தினால் அபீஷ்டத்தைப் போக்கி இஷ்டத்தைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாய 1 'மதநுக்ரஹாய' என்று மேலே சொல்லப்போகிற விசேஷமான கருணை சொல்லப்படுகிறது, ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட கருணை மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதாயிருந்தால் 'அநுகம்பார்த்தம்' (அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக) என்பது வ்யர்த்தமாய்ப் போகிறபடியினால் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் 'அஹம்' (நான்) என்னும் பதத்தினால் அனுக்ரஹம் செய்வதற்கு உபயோகமான ஜ்ஞானம் சக்தி கருணை திவ்யமங்கள விக்ரஹம் முதலிய வைசிஷ்ட்யங்கூடிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது மனதினுடைய வ்யாபாரத்தில் என்பதற்கு 'ஆத்மபாவ' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளைச் சொல்லுவதாயிருந்தால் அதிக ப்ரயோஜனமில்லை, மனதினுடைய வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிற

---

1 பகவத்கீதை 11 1

யாண குணங்களின் கூட்டங்களை ப்ரகாஶமாக்கிக்கொண்டு என்னைப் பற்றிய ஜ்ஞானமாகிற ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற விளக்கினால் ஜ்ஞானத்திற்குத் தடையான பழைய காமமாகிய அஜ்ஞானத்தினாலுண்டான, என்னைவிட வேறாகிய முன்பு பழகிய விஷயங்களில் ஆசையாகிய இருட்டை நாஶம் செய்கிறேன் 11

தென்பதோவெனில் பக்தியோகத்தை உண்டாக்குவதற்கு மிகவும் உபயோகமானது, என் தாத்பர்யம் எங்கும் வ்யாபித்து நிற்கிற பகவானுக்கு இங்கே புதிதான இருப்பாவது எப்படிப்பட்டது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் விஷயமாக என்று சொல்லப்பட்டது விரக காச நிரூபித்துச் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞானம் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கையாவது எங்கும் ப்ரகாசத்தை உண்டாக்குதல் அதாவது எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் ப்ரகாசம் செய்தலாகவே இருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட விசதமான அனுபவத்தினால் அஜ்ஞானம் நிவ்ருத்தியாவதும், சப்தம் முதலிய ப்ராக்ருதியின் ஸம்பந்தமுள்ள குணங்களில் ஆசை நிவ்ருத்தியாவதும் உண்டாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — என்னுடைய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களை ப்ரகாசமாக்கிக்கொண்டு' என்று காரணமாகவும் காரியமாகவும் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே அஜ்ஞாநஜ: என்னும் பதத்தாலுக்கு வேறாய் ஆத்தம் சொல்லவேண்டியது ஜ்ஞானத்திற்கு விரோதியானதையினால் காமத்தில் அஜ்ஞாநம் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது அப்படியே 1 அவித்யா கர்மஸம்ஜ்ஞாந்யா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது காமத்தினுண்டாக்கப்படுகிறதும் பகவானை ப்ராப்யமாகப் ப்ராப்பதற்குத் தடங்கலாகவும் இருக்கிற தமஸ்ஸாவது வாஸனையின் ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்து வேறு விஷயங்களிலாசையே, எல்லையில்லாத போக்யமாகிய பகவானைப்பற்றிய ஜ்ஞானம் மற்ற போகங்களில் ஆசையை நிவ்ருத்தி செய்கிறதென்பதுவும் யுக்தமே 2 ஸ்தோத்ரவிதே என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற ந்யாயத்தினால் இவையெல்லாவற்றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஜ்ஞானத்திற்குத் தடையான என்கிறவை முதலியது சொல்லப்பட்டது அஜ்ஞாநஜம் என்னும் பதத்தினால் அவித்யையின் வ்யாபாரம் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிறது என்றிவை முதலிய பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன விஷயங்களில் ஆசை நிவ்ருத்தியடைந்த பிறகு பக்தியுண்டாகிறது அப்படியிருந்தபோதிலும் மிகுதியான வாஸனையினால் தொடர்ந்திருக்கிற ஸூக்ஷ்மமான ஆசை இங்கு பக்தியினால் போக்கப்படுகிறதென்று சொல்லப்பட்ட தானையினால் அந்யோந்யாஶ்ரயதோஷம் இல்லை 11

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 6 7 61 2 ஸ்தோத்ரரத்னம் 27

பா] இபபடி மறறெலலா வஸதுககளையுமவிட வேறுணதாகவும பகவானு கே அ ாதாரணமாகவும, கேழடபவாகளுககு எலலையிலலாத ஆனநத ாதை உணடேபணணுகிறதாகவும இருககிற கலயாண குணஙகளின ஸம பாததததையும அவனுடைய ஐஸவாயததின ஸமருததததையும சேடடு அவைகளின விஸதாரததை தக கேழககவேணடு மெனகிற ஆசையை உடைய அாஜுனன சொனனான—

அஜுநஉவாச — அாஜுனன சொனனான—

பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந் ।
புருஷம் ஶாஶ்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் ॥ 12

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷய: ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா ।
அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே ॥ 13

பதவுரை] பரம் உயாாத ப்ரஹ்ம பரஹமமும, பரம் உயாாத, தாம தேஜஸஸும பரமம் மேலான பவித்ரம் பரிசுததியை உண டாககுகிற வஸதுவும பவாந் நீா, ஶாஶ்வதம் அழி விலலாத புருஷம் புருஷனாகவும திவ்யம் பரமபதததிலிருபபவ ராகவும ஆதிதேவம் லோகஙகளுககுக காரணமான தேவதையாக அஜம் பிறபபிலலாதவனாகவும விபும் எஙகும நிறைநதவனாகவும த்வாம் எலலா ருஷய: ருஷிகளும ஆஹு: சொனனாாகள ததா அபபடியே தேவர்ஷி: தேவருஷியாகிய, நாரத: நாரதரும அஸித: அஸிதரும தேவல: தேவலரும, வ்யாஸ: வயாஸரும (சொனனாாகள), ஸ்வயம் சைவ நீரும, மே எனககு ப்ரவீஷி சொ லலுகிறீா 12 13

பா] பரபரஹமம எனறும உயாநத தேஜஸ எனறும உததமமான ஸுததி யை உணடாககும வஸது எனறும ...ாத வஸதுவை ஶ்ருதிகள சொ

தா] பரம் ப்ரஹ்ம எனறு ஆரமபிதது 'அஜும்' எனறு முடிவாக அாஜுனன வாாததைக கு முனபினஸாகாபபதாதாடுஸஙகதியை காடடு கிறாா— இபபடி' எனறு ஆரமபிதது 1 'யோஉஜம்' எனபது முதலிய வைகளை சிநதிததுக காணடு மறறெலலா வஸதுககளையும விட' எனறு ஆரமபிததுச சொலலபபடடது 2 'ததுஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச' எனற பதிலை சொலலபபடடதைச சொலலுகிறாா— கேழபபவாகளுககு'

1 பகவதகீதை 10 3 2 பகவதகீதை 10 9

லவுகினறனவோ அநத வஸது நீரலலவோ * 'எநதவஸதுவினிடததிலிரு நது இநத பராணிக ளுணடாகினறனவோ, உணடான பராணிகள எதி னால ஜீவிககினறனவோ, லயததை அடையுமபொழுது எநதவஸதுவை அடைகினறனவோ அதைத தெரிநதுகொள அதுவே பரஹமம எனறும † 'பரஹமததைத தெரிநதுகொணடவன மேலான பரஹமததை அடைகி

எனறு ஆரமபிதது 1 விஸதரேணாதமநோயோகம 2 'விஸதரஸ்யமே' எனறு கேடகிறவனாலும பதில சொலலுகிறவராலும 'விஸதர' என னும பதம பரயோகிககபபடடபோதிலும மேலே சொலலபபோகிற ஆததகததின விஸதாரமாகையினால இஙகே இருககும விஸதார எனனும பதததிறகு ஆததகததின விஸதாரததிலேயே தாதபரியம எனறு தெரிவிபபதறகாக அவைகளின விஸதாரததைக கேடகவே ணடுமே எனகிற ஆசையை உடைய னனால சொலலபபடடது விஸ தாரததைக கேடகவேணடும எனகிற ஆசையை உடைய அரஜுனன சுருககமாக 'முன சொலலபபடட விஷயம எனனால அறியபபடடது எனபதையும, அது உணமை எனகிற நிசசயம இருபபதினால அதில சநதேகபபடுவதறகுப பொருமை இலலை எனபதையும பரம பரஹ்ம எனறிவை முதலிய ஸலோகஙகளினால காடடுகிறான இவவிடததில ஆஹு (ரீ) எனபது முதல வேறறுமையாக இருககிறபடியினால 'ஆஹு' (சொனனாரகள) எனறு மேலே சொலலியிருபபதோடு இதறகு அன வயம சொலலமுடியாது பரம பரஹ்ம எனபது முதலிய பதஙகள முதலில இருககிறபடியினால அனுவாதம செயயபபடுகினறன எனப தும 'ஆஹு', எனபதே விதிககபபடுகிறதெனபதும ஏறபடுகிறது அனுவாதம செயயபபடுகிறவைகள முனனமேயே ஸிததமாக இருககவேணடியது ஆகையினால சொலலுகிறார— எநத வஸதுவை ஸருதிகள சொலலுகினறனவோ அநதவஸது நீரலலவோ எனறு இநத மூனறு விஷயஙகளிலும முறையே ஸருதி வாகயஙகளை எடுத துககாடடுகிறார—அதில எநதவஸதுவினிடததிலிருநது எனறாரம பிதது, உபாஸிககபபடுகிற பரஹமததின லக்ஷணததைச சொலலு கிற வாகயம குறிககபபடடது இதறகுப புரோவாதமாகவும உபாஸிககபபடுகிற பரஹமமே அடையததகுநதது எனறு தெரிவிப பதறகாகவும 'பரம' (மேலான) எனகிற விசேஷணம ஏறபட வேண டியதறகாகவும பரஹமததைத தெரிநது கொணடவன எனபது முத

---

* தைததிரீயம பருகுவலலீ 1

† தைததிரீயம ஆனநதவலலீ 1

1 பகவதகீதை 10 18 2 பகவதகீதை 10 19

ருன எனறும *'எவன அநதமேலான பரஹமததைத தெரிநதுகொளளுகி ருனோ அவன பரஹமமாசவே ஆகிருன எனறுமசொலலியிருககிறது, அபபடி யே மேலானதேஜஸ எனறும, சொலலி இருககிறது 'யாச'எனபது தேஜஸ

வியது சொலலபபடடது இரணடு விஷயததிலும மிகவும ஸபஷட மாசச சொலலுகிற வாசயம எவன எனறுஆரமபிததுச சொலலபபட டது பரஹமமாசவே ஆகிருன எனறாதகமுளள ஸருதிவாசயம சாரீ ரச பாஷயததில வயாசயானம செயயபபடடது ஸவபாவம ஒனருக இருநதுவிடடாலும இது அரசமாயதான எனபது முதலிய இடததி லேபோல அநதவ எனறு முசயமாசச சொலலுவதுணடு, ஆகையினுல பரஹமசாயுடனுமிசசமும ஸமமாச இருசகிறபடியினுல பரஹமமாசவே எனறு பரயோசகிருபபது முகயமான பரயோசம போலவே எனறு தாசபரியம இநத அரசமாயதான எனறுதாஹரணம காடடியிருபபது வும ஸமமாச இருபபதையச சாரணமாச உடைய வயவஹாரததைப பறறியதே அனறிசசேச இவவிடததில 'ஸவ எனபதறகு போல என றே அரததம சொலலலாம எனறு சிலர சொலலுகிருரகள எனனில 'ஐகவசெஜகவசெக எனறு சிராவடுவில சொலலியிருசகிறபடியினு லும 'விஷணுவைச குறிதது வாமனம எனகிற பசுவைசகொணடு யாசம செயயவேணடும எனறு செயதுகொணடு விஷணுவாசவே இருநது இநத லோசஙகளை ஜயிசகிருன எனறாரமபமுளள ஸருதி வாக யததில அபபடியே பரயோகிசகிருசகிற படியினுலும பசுவைசகொ ணடு யாசம செயதவனதுதான விஷணுவே ஆகவிலலையல லவா சணடை செயபவனுசகு மோகஷததில அதிகாரமே இலலை விஷணுவாசவே ஆகிருன எனறு வாககியம பலமாகச சொல லபபடவிலலை எனனில இநத லோசஙகளை ஜயிசகிருன எனறு ஸமானாதிகரணமான பரயோஜனம சொலலபபடடது ஆகை யினுல பராககிரமம முதலிய குணஙகளின ஸமயததிலுவிஷணுவுககு ஸமமாகி இநத லோசஙகளை ஜயிககிருன எனறே வாசயததிறகு அரத தம ஆகையினுல பரஹமமாசவே ஆகிருன எனறு ஸமமாக இருககை யினுல சொலலி யிருககிறது 3 மேலான ஸாமயததை அடைகிருன' எனறாரமபமான ஸருதிவாசயமிருககிறது 4 'ஐசவாய ஐஸவரமததா ' எனறு மேலேயும சொலலபபோகிருர எனறு தாதபா யம ஸருதியைச காடடுவதறகாச விஷயததை நிருபிசகிருர—'அபபடி

* முணடகோபநிஷதது 3 2 9
1 2 யஜுரவேதம 2 காணடம 1 17
3 முணடகம 3 1 3 4 பகவதகீதை 11-2

என்னும் ஆத்மத்தைச் சொல்லுகிறது * பிறகு இந்த ஆகாசத்திற்குமேல் எந்தத் தேஜஸ் பரகாசிக்கிறதோ என்றும், † மேலான தேஜஸ்ஸை அடைந்து தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்தவன் ஆகிறான் என்றும் ‡ அவ்வினத் தேவதைகள் தேஜஸ்ஸாகக் கொள்ளாவற்றிற்கும் மேலான

யே என்றாரம்பித்து (பகவான்ச சொல்லுகிற பகக்ஷடன) சொல்லிருக்கிறபடியினாலும் வேறு ப்ரங்கபோதி சோதனச் சொல்லப்படாமையினாலும் ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்ட பரமா னுடைய மேன்மையின் ப்ரகாரங்களை ப்ரகாசப்படுத்துவதில் ப்ரஸ்தாப மாகையினாலும் இவ்விடத்தில் யா3 என்னும் பதம் இடம் முதலிய ஆத்மத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது யுக்தமல்ல, என்கிற அபிப்ராயத் தினால் சொல்லுகிறான்— யா3 என்னும் பதம் என்றாரம்பித்து 1 விஷ் ணு என்று பேருடைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய தேஜஸ்ஸா னறாதக்முள்ள வாக்யம் முதலியவற்றில் யா3' என்றும் பதம் ப்ர யோகிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் வாயா3 என்கிற விசேஷணத் தோடு சேர்க்க ப்ரயோகமில்லாததினால் அதற்கு ஸமமான பதமுள்ள வாக்யத்தைக் காட்டுகிறான்— மேலான தேஜஸ்ஸை அடைந்து என்றா ரம்பித்து பிறகு இந்த ஆகாசத்திற்குமேல் என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தி னால் ப்ராக்ருத ஸம்பந்தமில்லாத லோகம் முதலியவைகளை உடையவ னாக இருப்பதையும், 2 எல்லா ப்ராணிகளும் இவனுக்குக் காலபாதம் என்றாரம்பமுள்ள வாக்யமிருக்கிற படியினால் புருஷ ஸூக்தத்தின் ஸாதாபகத்தில் சொல்லுகிற ஆத்மங்களையே இங்கும் சொல்லுகிற தென்று கூறப்படுகிறபடியினால் இஷ்டமான மற்றெல்லா ஆதாரங்களும் கூறப்பட்டன 'மேலானதேஜஸ்ஸை அடைந்து என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத் தினால் முக்தர்களினால் அடையத்தக்கவனாக இருப்பது முதலியதும் வாயும் என்கிற விசேஷணத்தோடு சேர்ந்த ப்ரயோகமும் கூறப்பட்டது 'அவ்வினத்தேவதைகள்' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யத்தினால் தேவதைகளி னால் உபாஸிக்கத் தக்கவன் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு அக்னி முதலாய தேஜஸ்ஸுகளுக்கெல்லாம் தேஜஸ்ஸு என்பதினால் மேலா னது என்பதும் சொல்லப்பட்டது பகவானுக்கு அஸாதாரணமா யும் வாயும்'என்றும் பதத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கிற ப்ரமாணமாக இருப்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் 'வவித்ரம்' என்னும் பதம் போ என்பதை விலக்குவதற்காகவும் சொல்லுகிறான்—

* சாந்தோக்யம் 3 13 7
† சாந்தோக்யம் 8-12 2
‡ ப்ருஹதாரண்யகம் 6 1 16
1 2 சாந்தோக்யம் 3 12-6

தேஜஸஸாக உபாஸிககிறாாகள எனறும சொலலியிருககிறது, அபபடியே 'உததமமான பரிஸமாததியைக கொடுககககூடியவஸதுவாகவுமஅதாவது தனனையணைககிறவனுககு எலலாப பாவஙகளையுமஸமபநதபபடாமலசெய பவனாகவும ராமம செயபவனாகவும சொலலியிருககிறது * எபபடி தாம ரை இலையிலஜலஙகளஒடடுகிறதிலலையோ அபபடியேஇவவிதமாகததெரி ாதுகொணடவனிடததில பாபகாமஙகளஒடடுகிறதிலலை எனறும † சொருப

உததமமான பரிசுததியைகசொ்சேககககூடிய வஸது எனறு 'நாமம செயபவனுககவும எனகிற [illegible] 'எலலாப பாவஙகளையும [illegible] கொளுததபபடுகின றன [illegible] [illegible] முமம 1 [illegible] [illegible] எனறு சொலலியிருககிறது [illegible] [illegible] [illegible] ஹவாஸ' (சா) [illegible] [illegible] —'நாராயணனே [illegible] இ[illegible] வாசயங [illegible] [illegible] மேலவாச [illegible] வேறு ஸருதி [illegible] இததால நாரா யணனிட [illegible] சொலலும பசவா [illegible] ஸருதி ஸமருதி [illegible] இருககிறபடியினால 'இபபடியலலவோ ஸருதிகள சொலலுகினறன' எனகிற இடததில [illegible] வஸதுவினிடததிலிருநது எனறு [illegible] வாசயம முத [illegible] சொலலிய எலலா வாசயஙகளையும [illegible] [illegible] [illegible]

* சாநதோகயம 4 14 3   † சாநதோகயம 5 24 3

1 சாரீரக ஸூததாம 1 1 13 தத அங விகயைியின ஆதிகமே ஆரமபிககும பொழுதே உ ததராபூாவாகயோ பினனால செயயபபோகிற பாவஙகளுககும முனபு செயத பாவஙகளுககும அபலேஷவிநாஸஙகள ஒடடாமல இருததலும நாசமும உணடாகினறன அதாவது இனி செயயபபோகிற பாவஙகள ஒடடுவதிலலை,முனபு செயதவைகள நாசமடைகினறன எனறாதமம தத வயபதேசாத அபபடி ஸருதி யில சொலலி யிருககிறபடியினால

பிலபோடபபட்ட ஊஹங்கள் எபபடி கொளுததபபடுகின்றனவோ அவ
விதமாகவே இவனுடைய எலலாப பாவங்களும கொளுததபபடுகின்றன'
என்றும் * நாராயணனே மேலான பரம்மம நாராயணனே மேலான தத
வம நாராயணனே மேலான தேஜஸ்ஸு நாராயணனே பரமாதமா என்று
மிபபடி யலலவோ ஶ்ருதிகள் சொலலுகின்றன உயர்நத தததவம, தாழநத
தததவம இவைகளின உண்மையைத தெரிநத எலலா ருஷிகளும உமமை
யே அழிவிலலாதவனாகவும திவயனான புருஷனாகவும, எலலாவற்றிற
கும காரணமாகிய தேவனாகவும பிறபபிலலாதவனாகவும எங்கும நிறை

வாசயமாகச் சொலலப்பட்டிருக்கிறது இபபடி ஶ்ருதியில கூறப்பட்ட அர
த்தம ஸம்ருதி இதிஹாஸம புராணம இவைகளால இருக்கிற மஹ
ருஷிகளின வாசயங்களாலும ஶ்ருதியைபபோலவே மற்றொன்றை
எதிர்பாராமல பரமாணமாகிய ஸர்வஜ்ஞரான வியாஸருடைய வார்த்தை
யினாலும கூறப்பட்டது என்று சொலலுகிறார் — வ்யாஸஷம் என
ப்ர முதல ஒன்றரை ஸ்லோகத்தில எலலா என்பதினால ஒருவரு
க்கும இதில விவாதமிலலை என்பது சொலலப்படுகிறது உயர்நத தத
வம என்பது முதல ஸ்லோகம் என்பதின அபிப்ராயம் சொலலப்பட்ட
தைச் சொலலி இருக்கிறது இததால அவர்களின வார்த்தை ஸமபர
தாயத்தைப் பெற்றது சொலலப்பட்டது ஸ்வயம (தானே) என்று சொன்னது
பாஹ்ய ருஷிகளைப் போலலாமல விசேஷமாக தேவர்களைப் விலக்ஷண
தறாக, என்கிற அபிப்ராயத்தினால உன்னையே என்று சொலலப்பட
டது அன்றியே அவதாரம செய்திருக்கிற உமமையே என்றாகக
கருமமாக ஸாஸ்வத என்பதற்கு நித்யரான என்றாகக்ஷம் ஷிதம்
என்பதற்கு பரமபதத்திலிருக்கிற என்றரத்தம வ்யாஸஷம் என்ப
தற்கு 1 மேலானவர்களைவிட மேலானவனும ஸர்வ ஶரீரத்திலும வாஸம பண்
ணும் இருக்கிற புருஷனைப் பார்க்கிறான என்றாகத்தம ஶ்ருதிவா
க்யம முதலியவைகளில சொலலப்பட்ட புருஷனாகவும என்றரத்தம
'அழிவிலலாதவனாகவும திவயனான புருஷனாகவும என்று மாறி படிக்க
க்கது பரமபதத்திலிருக்கிற புருஷன புருஷஸூக்தத்தில சொலலப்பட்
டிருக்கும அழிவிலலாத இரண்டு விபூதியைவிட மூன்று மடங்கதிக
மான விபூதியுடன கூடினவனாகவே திவயன என்பது இவவிடததில சொ
லலப்படுகிறது, மறுபடியும் விஶேஷிப்பதற்காக ஆதிதேவம் என்பதற்கு ஆதி
யாகிய தேவன அதாவது லோகங்களுக்குக் காரணமாயும க்ஷணத்துக்குவினை

* *தைததிரீயம நாராயணம 11 3*

1 *பரமஹம்ஸோபநிஷத 6–5*

ந்தவனாகவும சொனனாகள அபபடியே தேவருஷியாகிய நாரதரும அஸித ரும, தேவலரும வயாஸரும சொ னனாகள + யெவமெவ விமெ ாவி ஷுா யெவாயுாதவிஜொஜநா | தெவஉ ஹிஹொஷ நம கூஷ்ணம யஉபு ஸநாதநம வவி த்ராணாம ஹி மொவிஜ வவித்ரம வரமஉவுமெத|| வ ணுாநாவி வஉவெ ணுாவா உமஹநாஸு உமஹம| மெ தூவொ கூம வ ணு்காமெஷா மெ வ மெவலு நாதந | கூமெஹஹாஸிரவிஜுா

யாடடாரி||லீலாசஷ ரா ஶ நரத) சல முகவியவபாபாரஙகளை உடைய வனுபமிருபபவன எனறாககட ருஷிசளும1 ஸ்ரீவெ சாவாஸுகமெஹுஸ 2 ஸ்ரீஹாஹுரமிஹம ஸவ்ம ஸாஸ ஸ்ரீவ நமெகூஸிவ எனறுமசொலலி யிருககிறாசள ஸூதரகாராளும 4 லொகவதது லீலாமெகவலும' எனறு சொலலபபடடது இசதால தேவஜாஙக குறிபபிடடவாகளாகிய பரஹமா முதலியவாகளும பசவானுடைய விளையாடடுககருவிகள

---

* பாரதம ஆரணய பாவம 76 26 27 28 பேச எவாகள வேதவித வேதம தெரிநத விபரா பராமணாகளோ யேச எவாகள அநயாதமவித வேதாநத சாஸ தரம தெரிநதஜநா ஜனஙகளோ ஏ த அவாகள மஹாதமானம மஹாதமாவாகிய கருஷணம கருஷணனை ஸநாதநம அனாதியான தாமம தாமமாக வதநதி சொலலு கிறாாகள கோவிநத கருஷணன பவிதராணாம பரிசுததியை யுணடாககுகிற வஸ துககளுககெலலாம பவிதரம பரிசுததியை யுணடாககுகிறவனாக உசயதே சொல லபபடுகிறான அபொ ஸ்ரீகருஷணன புணயாநாம புணயஙகளுககெலலாம மே லான புணய புணயமாகவும மஙகளாநாமச மஙகளஙகளுககெலலாம மேலான மங களம மஙகளமாகவும (சொலலபபடுகிறான) ஸாதந அனாதியாகிய தேவதேவ தேவதைகளுககெலலாம தேவதையாகிய புணடரீகாக்ஷ தாமரைப பூவைபபோன ற கணகளையுடைய கருஷணன தரைலோகயம மூனறுலோகஙகளும (அவை களுககுக காரணம) அசிநதயாதமா நமால) நினைககமுடியாத ஸவருபததையுடை ய மதுஸூதன மது எனகிற அஸுரனைக கொனறவனாகிய ஹரி கருஷணன ததரைவ அநத லோகததிலேயே ஆஸதே இருககிறான

1 விஷணுபுராணம 1 2 18 கரீடத விளையாடுகிற பாலகஸயேவ குழநதை யினுடையபோல (அவனுடைய வயாபாரததைபபார எனறு மேலே சோததுக கொளளவும

2

3 பாரதம ஸபாபாவம 90 31 பால சிறு குழநதை கா்டநகைரிவ விளையாடும கருவிகளாலே போல (இநத பராணிகளினால பகவான விளையாடுகிறான) எனறு மேலே சோததுககொளளவும

4 சாரீரக ஸூதரம 2 1 33 லோகவத இநத லோகததிலேபோல லீலா கை வலயம கேவலம விளையாடடு மாததிரம தான (பகவான லோகஙகளை ஸருஷடிப பதறகு பரயோஜனம)

த்ரா தமேவ ப்ரபத்யந்தே* ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥ புண்யா த்வாரவதீ தத்ர யத்ராஸ்தே மதுஸூதந: । ஸாக்ஷாத் தேவ: புராணோऽஸௌ ஸ ஹி தர்ம: ஸநாதந: என்றும் அப்படியே † யத்ர நாராயணோ தேவ: பரமாத்மா ஸநாதந: தத்ர க்ருத்ஸ்நம்

என்பதும் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள் என்பதும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1 நாராயணனிடத்திலிருந்து ப்ரஹ்மா உண்டாகிறான் நாராயணனிடத்திலிருந்து ருத்ரன் உண்டாகிறான் என்றும் 2 நாராயணன் ஒருவனே இருந்தான் ப்ரஹ்மாவுமில்லை ருத்ரனுமில்லை என்றும் 3 அக்ஷரபரனிடத்திலிருந்து அநேக விதமான தேவ

---

* ஹரிவம்சம் 51. 50, 51. ஸ்ரீமான் எப்போதும் லக்ஷ்மியோடு கூடின க்ஷீரார்ணவநிகேதந: க்ஷீரஸமுத்ரத்தை இருப்பிடமாக உடையவர் ஏஷ: இந்த நாராயண: நாராயணன் நாகபர்யங்கம் ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையை உத்ஸ்ருஜ்ய விட்டு மதுராம் புரீம் மதுராபட்டணத்தைக் குறித்து ஆகத: வந்தாரல்லவா? யத்ர எந்த இடத்தில் மதுஸூதந: க்ருஷ்ணன் ஆஸ்தே இருக்கிறாரோ தத்ர அவ்விடத்தில் புண்யா புண்யமான த்வாரவதீ த்வாரகாபட்டணம் அஸௌ இந்த க்ருஷ்ணன் ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷமான புராண: அனாதியான தேவ: தேவன் ஸ: ஹி அவரே ஸநாதந: அனாதியான தர்ம: தர்மம்.

† பாரதம் ஸபாபர்வம் 19. 23. பரமாத்மா ஆத்மா ஸநாதந: அனாதியான பரமாத்மா பரமாத்மாவாகிய தேவ: தேவனாகிய நாராயண: நாராயணன் யத்ர எவ்விடத்தில் (இருக்கிறாரோ) தத்ர அவ்விடத்தில் க்ருத்ஸ்நம் எல்லா ஜகத் லோகமும் தீர்த்தாநி புண்யதீர்த்தங்களும் ஆயதநாநி ச கோவில்களும் (இருக்கின்றன) தத் அந்த இடமே புண்யம் புண்யமானது தத் அதுவே பரமம் ப்ரஹ்ம பரப்ரஹ்மம் தத் அதுவே தீர்த்தம் புண்யதீர்த்தம் தத் அதுவே தபோவனம் தபஸ்ஸு செய்யும் காடு தத்ர அந்த இடத்தில் தேவர்ஷய: தேவருஷிகளும் ஸித்தா: ஸித்தர்களும் ஸர்வே எல்லா தபோதநா: ச ருஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்) ஆதிதேவ: ஆதியான தேவனாகிய மஹாயோகீ எல்லாக் கல்யாணகுணங்களும் நிறைந்த மதுஸூதந: க்ருஷ்ணன் யத்ர எந்த இடத்தில் ஆஸ்தே இருக்கிறாரோ தத் அது புண்யாநாமபி புண்யங்களுக்கெல்லாம் மேலான புண்யம் புண்யம் அத்ர இந்த விஷயத்தில் தே உனக்கு ஸம்சய: ஸந்தேஹம் மாபூத் உண்டாகவேண்டாம் க்ருஷ்ண ஏவ ஹி க்ருஷ்ணனே லோகாநாம் லோகங்களுக்கு உத்பத்தி உண்டாகும் இடம் அப்யய லயிக்கும் இடம் இதம் இந்த சராசரம் ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிய விச்வம் லோகம் க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருதே ஹி க்ருஷ்ணனுக்கு சேஷபூதமல்லவா

1 நாராயணோபநிஷத் 1. 2. மஹோபநிஷத் 1. 1.

3 முண்டகோபநிஷத் 2. 1. 7.

[illegible]

[illegible] 1 [illegible] 2 [illegible] முதலிய வசனங்களும் இப்படியே [illegible] இப்படி 3 [illegible] வாக்யங்களின் அர்த்தம் [illegible] 4 [illegible] வாக்யங்களின் அர்த்தத்தைத் [illegible] முதலியவைகளில்லாதவன் [illegible] விகாரங்களில்லாதவன் என்பது சொல்லப்பட்டதாயிற்று [illegible] என்பதற்கு 5 [illegible] [illegible] இதனால் [illegible] இருப்பதற்கு [illegible] சொல்லப்பட்டதா [illegible] செய்தல் முதலியது [illegible] 6 இவன் [illegible] [illegible] [illegible]

1 [illegible] தேவதைகளுக் [illegible] இரண்டுபோ கஞம் [illegible] உண்டான [illegible]

2 [illegible] 132 18 [illegible] பெயரான எல்லா [illegible] பெயருடையவன் [illegible] ஆகையி ஞல் [illegible] பெயருடையவராக (ஞனீ) 3 4 முதலாவரயும் 307 [illegible] 1, 5 [illegible]

5 ஆகாசவத் ஆகாசத்தைப்போல [illegible] எல்லா இடத்திலும் வயாபித்திருக்கிறா [illegible] அழிவில்லாதவர்

6 ஸ- பாலோபநிஷத் 7 கண்டம்

நாரதேதி தத்வஜ்ஞம் ஊஹப்ரேக்ஷம் ஸமயோத்ருதே ॥ க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாவ்யய । க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூத

என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யம் குறிக்கப்பட்டது. எல்லா என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கப்போகிலும் மிகவும் ஆப்தர்கள் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் நாரதர் முதலியவர்களைத் தனித்துச் சொல்லியிருக்கிறது. தேவருஷியாகிய என்னும் பதத்தினால் ஜாதியினாலும் ஸத்வ குணம் மேலிட்டவர் என்பது காட்டப்படுகிறது. அஸிதரும் இவர். 1 'தேவர்ஷீணாஞ்ச நாரத:' என்று சொல்லும்படி மிகவும் சிறந்தவர். அஸிதருடைய பிதா தேவலர். வ்யாஸரும் இவ்விடத்தில் பகவானாகிய பராசருடைய குமாரர். 'ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே' என்பதற்கு ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் — 'வேதவித' என்பதற்கு தாத்பர்யத்தை அறிந்தவர்கள் என்றும், 'அத்யாத்மவித' என்பதற்கு வேதாந்தங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவர்கள் என்றும் அர்த்தம். மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம் ஸநாதநம், யஜ்ஞம் என்று அன்வயம் சொல்ல வேண்டியது. மஹாத்மா என்பதினால் எல்லாவற்றையும் விட மேற்பட்டிருக்கிற ஐச்வர்யம் முதலியது சொல்லப்படுகிறது. மஹானாகிய ஆத்மா என்பதினால் பரமாத்மா என்பதாவது சொல்லப்படுகிறது.[2] அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷன் பிறப்பில்லாத மஹானாகிய ஆத்மா என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால் இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் அளவிடப்பட்ட பலன்களைக் கொடுக்கிற யாகம் தானம் முதலிய கர்மங்களாகிற காரணங்களும் அழிவுள்ளவைகள்; அழிவில்லாத எல்லையில்லாத பலத்தைக் கொடுக்கிற இவனொருவன் தானும் நித்யன் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஸநாதநம்' என்று 'யஜ்ஞம்' என்பதற்கு விசேஷணமாகச் சொல்லப்பட்டது. 'பவித்ரம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் பாவங்களைப் போக்குகிற வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. 'புண்யம்' என்னும் பதம் இஷ்டமான பலத்திற்கு ஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது. 'தீர்த்தம்' என்னும் பதம் தான் ஸமீபத்திலிருப்பது மாத்திரத்தினால் எல்லா ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமான உத்தமமான வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. லோகங்கள் கார்யம் பகவான் காரணம் என்பதினாலாவது, லோகங்கள் சரீரம் பகவான் ஆத்மா என்பதினாலாவது 'த்ரைலோக்யம் புண்டரீகாக்ஷ' என்று சோதனைச் சொல்லியிருக்கிறது. மூன்றுவிதங்களான லோகங்களும் 'த்ரைலோக்யம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்தர், முக்தர், நித்யர், என்று மூன்று

---

1 பகவத்கீதை 10 26 2 ப்ருஹதாரண்யகம் 6 4

[illegible] விஸ்வம்பராவரம்' என்றும் சொன்னார்கள் அப்படியே நீரும் * ஸ-[illegible] [illegible] ஸம் [illegible] தீயஸ்

[illegible] பூமி ஆகாயம் முதலிய [illegible] சொல்லப்படுகின்றன ஆகவுமாம் [illegible] பரம்பரியும் [illegible] சொல் [illegible] இருதலை காட [illegible] 1 அவற்றுக்கு [illegible] அப்படியே [illegible] பருதி வாயாதிறகு தாமிட [illegible] ஆரா [illegible] [illegible] அப்படி [illegible] வே [illegible] [illegible] என்று [illegible] செய்ய [illegible] [illegible] [illegible] 3 '[illegible]' என்றும், 1 '[illegible]' என்றும், '[illegible]' என்றும் அருத்த [illegible] பருதி வாயான முதலிய [illegible] [illegible] இது [illegible] மாத்திரம், என்பது சொ [illegible] இருக்கும்பொழுதும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எனபது [illegible] 'அப்படியே' என்பது இது வேறு பர [illegible] [illegible] என்று [illegible] அதை அனுஸரித்த

---

* பகவத்கீதை 7 1 1 சாந்தோக்யம் 1 6 7

2 வேதாந்த ஸங்காரம் [illegible] ஆழமான ஜலத்தில் உண்டானதாயும், [illegible] பருத்தண்டில் இருப்பதாயும் ரவிகா [illegible] மலர்த்தப்பட்டதுமான புண்டரீகதள தாமரைப்பூவின் இதழைப்போல அமல அழகுற்ற ஆயதீண்ட [illegible] கண்களை உடைய

3 தைத்திரீயம், நாராயணம் 4 தைத்திரீயம் நாராயணம் 1 3

ஷினா ப்ரக்ருதிராஷ்டயா என்று ஆரம்பித்து * ஈஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ர
பவோ மத்த ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே என்னுமளவாகச் சொல்லுகிறீர். 12 13

ஸர்வமேதத்ருதம் மந்யே யந்மாம் வதஸி கேஶவ |
ந ஹி தே பகவந் வ்யக்திம் விதுர்தேவா ந தாநவா: || 14

ப[தவுரை] கேஶவ கருஷ்ண, மாம் என்னைக் குறித்து யத் எதை, வதஸி சொல்லுகிறீரோ ஏதத் இந்த ஸர்வம் எல்லாவற்றையும் ருதம் உண்மையாக, மந்யே எண்ணுகிறேன் பகவந் பகவானே தே உம்முடைய, வ்யக்திம் ப்ரகாசம் செய்யும் விதத்தை (அதாவது உம்மை உள்ளபடி அயலாருக்குத் தெரியப்படுத்தும் விதத்தை) தேவா: தேவதைகள் நவிது: அறியவில்லை, தாநவா: அஸுரர்களும், ந அறியவில்லை 14

பா] ஆகையினால் என்னைக் குறித்து எந்த வேறொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததும் எல்லையில்லாத மேன்மையையுடையதும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதுமான உம்முடைய ஐஶ்வர்யத்தையும் கல்யாண குணங்கள் என்னிறந்தவை என்பதையும் சொல்லுகிறீரோ, இதை யெல்லாவற்றையும் உள்ளபடியே இருக்கிற வாஸ்தவத்தைச் சொல்லு

தே அப்படிப்பட்ட பிரிவினாலேயே [illegible] சொல்லப்பட்ட வாக்கியங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறேன் [illegible] பட்டது [illegible] க்ருஷ்ணம் என்பது முதலியது [illegible] எல்லாவற்றிற்கும் [illegible] பிட மாகையினாலாவது எல்லாவிதமான மேன்மையுமுடைய வனாகையினாலாவது சொல்லப்பட்டது [illegible] (அ[illegible]) என்பது முதலியது பாஹம் என்னும் [illegible] னைப் பற்றியதாகவுமாம் இந்த [illegible] [illegible] ணால் அடையப்பட்ட இடத்தை [illegible] செய்கிறதாகவுமாம் [illegible] என்பதற்கு ஸ்வபாவத்தினாலேயே எல்லாம் தெரிந்தவனாகவும் பாஹ மா முதலியவர்களுக்கும் ஆசார்யனாகவுமிருக்கிற நீரே [illegible] 'ஸஹஸ்ராக்ஷம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் எல்லாவற்றிற்கும் [illegible] யாக இருந்ததை, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக இருந்ததை, எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவனாக இருந்ததை என்றிவை முதலியது சொல் லப்பட்டது 12 13

[illegible] சொல்லுகிறார் — 'ஆகையினால்' என்று மிகவும் [illegible] வேதங்களாலும் மஹர்ஷிகளாலும் [illegible] மாலும் சொல்லப்பட்டபடியினால் என்று தாத்பர்யம் 'ஏதம் மந்யே'

* பகவத்கீதை 10 8

கிறதாகவே எண்ணுகிறேன் ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலிய அபிப்ரா யத்தினால் சொன்னதாக எண்ணவில்லை ஆகையினால் எல்லையில்லாத ஜ்ஞானம் சக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ் என்ற இவைகளுக்கு

என்பதின் அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறார் — ஸ்தோத்திரம் செய்வது முதலிய அபிப்பிராயத்தினால் சொன்னதாக எண்ணவில்லை என்று மற்றவர்களிடத்திலல்லவோ [illegible] செய்து ஸ்தோத்திரம் செய்யவேண்டும் [illegible] என்பதினால் 1 'ஶிஷ்யஸ்தே' [illegible] என்பது முதல் [illegible] சொன்னது [illegible] சொன்னதை அனுவாதம் [illegible] என்னும் [illegible] சொல்லி [illegible] உடையது இப்படி [illegible] விசேஷமான [illegible] வேறொருவருக்கும் என்பது முதல் இரண்டு விசேஷணங்களினால் [illegible] இல்லை என்பதும் ஸ்வபாவத்தினாலே ஏற்பட்டதுமான [illegible] பதினால் வேறொருவருக்கும் [illegible] சிறது 'ஆகையினால் அறியவில்லை' [illegible] வேண்டியது ' ஜ்ஞாநஶக்தி [illegible] ஷட் [illegible] விநா ஹேயை: [illegible] என்கிற [illegible] வானுடைய பராசரருடைய [illegible] யவாகரினால் அறியத்தக்கது [illegible] என்னும் பதத்தினால் [illegible] — எல்லையில்லாத என்று [illegible] வ்யக்தி என்னும் [illegible] 3 '[illegible]ஷா ஸமஸ்த வ்யக்தி' என்பது முதல் [illegible] முதலியவற்றைச் சொல்லுகிறது [illegible] மையினாலும் மேலேயும் [illegible] ஆகையினால் 1 [illegible] என்று மேலே சொல்லப்போகிறவைகளுக்கு,

1 பகவத்கீதை 2–7

2 விஷ்ணுபுராணம் 6 5 79 [illegible] குணங்களுக்கு [illegible] விர ஜ்ஞானம் சக்தி பலம் ஐச்வர்யம் வீர்யம் தேஜஸ் என்ற இவைகள் அசேஷத்தை முழுமையும் பகவச்சப்தவாச்யானவி பகவான் என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தங்கள்

3 ஏஷா இந்த பகவத் பகவானுடைய வ்யக்தி விகாரமும் இமாத்மிகா எப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை உடையது

4 பகவத்கீதை 10 16

இருப்பிடமாகிய க்ருஷ்ண! உம்மைப் ப்ரகாசப்படுத்துகிற விதத்தை அல்பமான ஜ்ஞானமுள்ள தேவதைகளும் அஸுரர்களும் அறியவில்லை அல்லவா? 14

ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம |
பூதபாவந பூதேஶ தேவதேவ ஜகத்பதே || 15

ப-ரை] *பூதபாவந* ப்ராணிகளை உண்டாக்குகிற, *பூதேஶ* ப்ராணிகளுக்கு நியாமகராகிய, *தேவதேவ* தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய, *ஜகத்பதே* லோகங்களுக்கு எஜமானனாகிய, *புருஷோத்தம* புருஷர்களுக்குள் உத்தமனாகிய க்ருஷ்ண! *த்வம்* நீர், *ஆத்மநா* உம்மாலேயே *ஸ்வயமேவ* ஸ்வபாவத்தினாலேயே *ஆத்மாநம்* உம்மை, *வேத்த* அறிகிறீர். 15

பா] ஓ புருஷோத்தமனே! நீர் உம்மாலேயே உம்மை உம்முடையதாகிய ஜ்ஞானத்தினாலேயே அறிகிறீர். எல்லா ப்ராணிகளையும் உண்டாக்குகிறவ

மற்றவர்கள் உம்மைப் பற்றிச் சொல்லும் விதத்தையே அறியவில்லை. ப்ரத்யக்ஷம் போலக் காட்டும் விசேஷத்தைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டியதில்லை என்கிற இந்த அர்த்தம் அவச்யமாகச் சொல்லவேண்டியதாகையினால் இதுவே புரஸ்கரிக்கத்தக்கது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ரகாசப்படுத்துகிற விதத்தை' *என்று* 1 *அக்ஷராக்ஷரயோர்வ்யக்திம் இச்சாம்யரிநிஷூதந | உபலப்தும்* *என்பதைப்போல* அல்பமான ஜ்ஞானமுள்ள *என்பது தாத்பர்யத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது.* 14

தேவதை முதலியவர்களுக்கு பகவானுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுவதற்கு யோக்யதை இல்லை என்று மேலே ப்ரகாசிக்கப்பட்டது; பிறகு பகவானே தன்னுடைய வைபவத்தைச் சொல்லுவதற்கு யோக்யதை உண்டு என்று இந்த ஸ்லோகத்தினால் சொல்லுகிறார்— இதில் 'புருஷோத்தம' என்பது பெயர்; மற்றப் பதங்களோவெனில் அந்தப் பெயர் பொருந்துவதற்குக் காரணங்களாகிய குணங்களைச் சொல்லுகின்றன, என்று பிரித்துக் காட்டுவதற்காக முதலிலேயே ஓ புருஷோத்தமனே *என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விடத்தில்* 2 '*நீர் எப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறீரோ அப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறீர் என்று*

---

1 *அரிநிஷூதன சத்ருக்களைக் கொல்லுகிற ஓ ராஜனே! அக்ஷராக்ஷரயோ: க்ஷரம் அக்ஷரம் இவைகளின் வ்யக்திம் ப்ரகாசத்தை உபலப்தும் அறிவதற்கு இச்சாமி விரும்புகிறேன்.*

2 *யஜுர்வேதம் காடகம்.*

ராகவும் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் நியந்தாவாகவும், தேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலான தேவதையாகவும் அகாவஜூ எப்படி மனுஷ்யர்கள் மருகங்கள் பக்ஷிகள் பாம்புகள் முதலியவைகளைவிட ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யமுதலிய நல்ல குணங்களின் கூட்டங்களினால் தேவதைகள் மேலான

[illegible] ஜ்ஞானத்தினாலே [illegible] [illegible] — உண்டாகக்கூடியவராகவும் [illegible] நியந்தாவாகவும், ஈறுமானனுக்கவும் [illegible] தேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலான தேவதையாகவும் [illegible]

1 பகவத்கீதை 15 1௦

2 ஆத்மா என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவையும் பரமாத்மாவையும் ஸ்வாபத்தையும் புத்தியையும் மனதையும் சொல்லும்

3 ச்வேதாசவதரம் 6 8 4 ச்வேதாசவதரம் 6 7

வாகளாக இருககிறாகளோ அபபடியே அநத எலலாத தேவதைகளையும விட அநதநத குணஙகளிலை மேலானவனாக இருபபவனாகவும லோக ஙகளுககு எஜமானனாகவும இருபபவனே 15

வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: ।
யாபிர்விபூதிபிர்லோகாநிமாம் ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி ॥ 15

ப தை] திவ்யா திவயஙகளான ஆத்மவிபூதய உமமுடைய நியமனஙகள (எவைகளோ அவைகளை) அஶேஷேண முழுமையும வக்தும சொலலுவதறகு அர்ஹஸி தகுநதவராகிறீா யாபி எநத விபூதிபி நியமனஙகளுடன கூடினவராயககொணடு த்வம் நீா இமாந இநத லோகாந லோகஙகளை வ்யாப்ய வயாபிததுககொணடு திஷ்டஸி இருககிறீா 16

பா] திவயஙகளாகவும உமககே அஸாதாரணஙகளாகவு மிருககிற நியமனஙகள எவைகளோ, அவை எலலாவறறையும நீரே சொலலததகுநதவ

படடது தேவதைகள எனனும பதம இநதவிசமான ஜாதியை சொலலு கிறசாகையிலே இனனுககு தேவதை எனறு மறறவரைசசொணடு சிறநதசோணடிய நிலலாமையிலை இரணடாவது தேவதை எனனும பதம மேனமையைசசொலலுகிறது. பரசாமாக பரயோகிககப பட டிருககிறது எனகிற அபிபராயததிலை முககியமான அரததததிலும சொணமான அரததததிலும பிரவிசமான உபசாரமாகச சொலலியி ருபபதின காரணததைககாடடுகிறா— எபபடி எனறாமிரு அசசொனறு இருககும வயசயானம பரயோஜனமறறது எனறு பாரி விபபதறகாகவும இவைகளுககும தேவதைகளுககும அநிசவயயான முணடு எனறு காடடுவதறகாகவும மருசமபாதி மலைபபாம ரிஷிவ சனை எடுதது தேவதைகளுககுப புழ எபபடியோ அபபடியே பர மாசமாவுககு தேவதைகள 5 சர்வஸ்வஸாஸ்ரார்ஷ்ய ஷேயதா எனறலலவோ சொலலியிருககிறாகள ஸௌநதாயம ஸௌசீலயம' எனபது தேஹததின குணஙகளையும ஸவருபததின குணஙகளையும குறிபபதறகாக 15

தா] ஆத்ம எனனும பதம வேறொருவரின நியமனம எனபதை விலககுவதறகாக எனறு சொலலுகிறா—'உமககே அஸாதாரணஙக ளாகவும எனறு விபூதய எனனும பதம முதல வேறறுமையையுடை யதாகையினாலே வக்துமர்ஹஸி எனபதோடு அனவயிககாதாகையி னால எவைகளோ எனனும பதம சோததுசசொலலபபடடது அது

1 யதா எநத பகவான தருஷடே பாககபபடடிருககுமபொழுது ஸமஸதா எலலா ஸுரா தேவதைகளும கீடா புழுககளோ

ராகிறீா அதாவது நீரே பரகாஶம செயயும என்று ஆததம எணணிறநத எநத நியமன விஶேஷஙகளுடன கூடினவராயக கொணடு இநத லோக

யும நாசக காரணததினால திவயஙகளோ ஆகையினால அவசயம சொல லததககாவைகள ஆகையினால நீா சொலலததகுநதவா, என்று வாசயத தைச திருபபிச சொலலிச சொளள வேணடியது, என்று தெரிவிபப தறகாக 'அஶேஷேண' எனபதினால தகுநதவா என்று சொலலியிருபபதினா லேயே சொலலவேணடும எனகிற பாரததையும குறிககபபடுகிறது ஆகையினால பரவானாலும முழுமையும சொலலவும, அறிஞனாலேயே யறியவும முடியாதாகையினால வாஞசையினாலும அனுகரஹததினாலும பரகாசம செயயவேணடுமெனபது இஙகே பாராததிககபபடுகிறது 1 'நஹிதேபகவநவ்யக்திம' எனறலலவோ முனபு சொலலபபடடது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறாா—'நீரே பரகாஶம செயயும என்று ஆததம என்று பனமையாகச சொலலியிருபபதைச சுருககிச சொலலுவதறகுக காரணமிலலாமையாலும 'அஶேஷேண (முழுமை யும) என்று சொலலியிருபபதினாலும 2 'நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே' எனறிவை முதலாக மேலே சொலலபபோகிறதை அனுஸரிததும, எண ணிறநதவைகளைப பறறியதே இஙகே சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததி னால—'எணணிறநத என்று சொலலபபடடது 'வி' எனனும உபஸாக ததை முனனே உடைய 'பூதி' எனனும பதம 'ஸாவ பாதயபத தைக கடைசியில உடையதாகையினால நியமனததைச சொலலுகிறதெ னறு முனனமே சொலலபபடடது, இவவிடததில வேறு அாததமும பொருநதாது, நியமிககபபடுகிற வஸதுவைச சொலலுகிற பதததோடு சோததுச சொலலபபடாமையினால, எனகிற அபிபராயததினால 'எநத நியமன விஶேஷஙகளுடன' என்று சொலலபபடடது அதிசயமான நிய மனஙகளைபபறறிக கேடபதில அதிக ஸநதோஷம என்று தெரிவிபப தறகாக 'விஶேஷை' எனனும பதம இவவிடததில மூனறுமவேறறுமை காரணம எனபது முதலிய அாததததைச சொலலுகிறதெனபது பொ ருநதாதாகையினால 3 'உஸமஹிததலக்ஷணம', எனனும அாததம அநத வேறறுமையினால சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால 'கூடினவராயககொணடு' என்று சொலலபபடடது இவவிடததில விபூதி எனனும பதம நியமிககபபடுகிற வஸதுககளைச சொலலுவ தாக இருநதால அரச மரம முதலியவை லோகஙகளில பகவான வயா

---

1 பகவதகீதை 10 14 2 பகவதகீதை 10 19

3 இபபடிபபடட அடையாளஙகளை உடையவன

ஙகளை நீர நியநதாவாக வயாபிததுககொண டிருககிறீர 16

கத²ம் வித்³யாமஹம் யோகி³ம் ஸ்த்வாம் ஸதா³ பரிசிந்தயந் |
கேஷு கேஷு ச பா⁴வேஷு சிந்த்யோஸி ப⁴க³வந் மயா || 17

ப ரை] ப⁴க³வந் பகவானுகிய கருஷண அஹம் நான யோகி³ந் யோகததைச செயதுகொணடு த்வாம் உமமை ஸதா³ எபபொழுதும பரிசிந்தயந் தயானம செயவதறகாக, கத²ம் எபபடி வித்³யாம் அறியககடவேன, கேஷுகேஷு ச எநதெநத பா⁴வேஷு வஸதுககளில மயா எனனுல சிந்த்ய எணணததகுநதவராக அஸி ஆகிறீர 17

பா]நான பகதியோகததில நிஷடடையையுடையவனுக இருநதுகொணடு

தா¹ பிககிருபபதறகுக காரணமலல அவைகளோடு கூடிய பகவானும காரணமலல அவைகளோடு சோாதே மறற வஸதுககளில வயாபிததிருககிருன எனபது மிலலை, நியமிககபபடுகிற வஸதுககள வயாபிததிருககை யைத தெரிவிககககூடிய அடையாளஙகள எனபதுமிலலை பரயோஜன மிலலாமையினல, நியமன விஶேஷஙகளோவெனில ஶருதியை அனுஸரி ததிருபபதினுலும ஆகாசம முதலியவைகள வயாபித திருபபதைப போல அலல இது எனறு தெரிவிபபதறகுக காரணமாகையினுலும வயாபித திருபபதைத தெரிவிககககூடிய அடையாளம எனபது பொருநதும எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறார — நியநதாவாக வயாபிததுககொணடு எனறு 1 ஜனஙகளுககு உளளே பரவேஶிததுககொணடு நியமிககிறவன எனறும 2 'உளளே இருநதுகொணடு நியமிககிறுன' எனறும, 3 ' அநதாயாமியாகவும அழிவிலலாதவனுகவும இருபபவன' எனறும ஆதகமுளள ஶருதிவாகயஙகளில இது சொல லபபடுகிறது வ்யாவ்ருத்திஷ்வஸி' எனபதனுல 4 'நாராயணன வயாபிததுக கொணடிருககிருன எனறாதகமுளள ஶருதிவாகயம ஞாபகபபடுததபபடடது 16

யோகி³ந் எனனும பதம இநத ஸநதாபபததினுலும 'த்வாம் ஸதா³ பரிசிந்தயந்' எனபது முதலிய பதஙகளின ஸாமாரதியததினுலும விஶேஷமான யோகியைச சொலலுகிறது எனறு சொலலுகிறார —'பகதியோகததில நிஷடடையையுடையவனுக இருநதுகொணடு எனறு இருநதுகொணடு' எனபதனுல பரிபூரணமான யோகததை உடையவனைச சொலலுகிறதுஎனபது விளககபபடடது இவவிடததில யோகி³ந்' என

---

1 *யஜுரவேதம ஆரணம* 3 10 2 *பருஹதாரணயகம* 5 7
3 *ஸுபாலோபநிஷத* 7 4 *தைததிரீயம நாராயணம* 11

பகதியினுல உமமை எபபோழுதும தயானமசெயய ஆரமபிததவனுய தயானம செயததகுநதவனுகவும பரிபூரணமான ஐஶவாயம முதலிய கலயாணகுணஙகளின கூட்டஙகளையுடைய உமமை எபபடி அறியககட வேன முனபுசொலலிய புததி ஜஞானம முதலிய வஸதுககளைத தவிர இனனம மறறெநத வஸதுககளில எனனுல நியநதாவாக நினைககததகுந தவராகிறீா　17

விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிம் ச ஜநார்தந ।
பூய: கதய த்ருப்திர்ஹி ஶ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேऽம்ருதம் ॥ 18

ப ரை] ஜநார்தந ஸ்ரீகருஷண கூத்த உமமுடைய, யோகம் கலயாணகுணததையும விபூதிம் ச நியமனததையும பூய: மறு படியும விஸ்தரேண விஸதாரமாக கதய சொலலும, அம்ருதம் (உமமுடைய மஹிமையாகிற) அமருததததை ஶ்ருண்வத கேழககிற, மே எனககு, த்ருப்திம் போதும எனகிற எணணம, நாஸ்திஹி இலலை யலலவா　18

று மறறவாசாரின டாடம ருசிசொலலிய தூல ஸதா (எபபொழுதும) எனகிற விசேஷணததின ஸாமாததியததினுல பகதியினுல எனபது ஏறபடடது அறிவதறகு முாதி தயானமசெயய முடியாதாகையினுலே 'கயம் விததாம்' எனபது தயானம செயவதறகுககாரணமாகையினுலும ¹ லகூணஹேதவோ க்ரியாயா என்று ஶத்ரு' எனனு பாதயயம விதிககபபட டி ருககிறபடியினுாம தயானமசெயய ஆரமபிததவனுய எனறு சொலலபபடடது க்ஞாம (உணாந) எனறு வஸது இனன தெனறு அறியபபடடபடியினுல அதின ஸவபாவஙகளின விசேஷங கனைபபறறி அறியவேணடும எனபது சூசை இருககிறது, எனறு தெரி விபபதறகாக பரிபூரணமான எனபது முதல சொலலபபடடது சேழவி அறியபபடாத விசேஷஙகளை அறிவிபபதறகாக அலலவா எனறு சிநதது முனபுசொலலிய எனருரமபிததுச சொலலபபட டது நியாதாவாக' எனபது ஸாவேஷ எனகிற இடததில இருக கும ஏழாம வேறறுமையின அபிபராயததைச சொலலியிருககிறதாகவு மாம அனறிசசே சிழ ஶலோகததில பரஸதாவிததததைச சோததுக கொணடு சொலலியிருககிறதாகவுமாம　17

---

1 அஷடாதயாயீ 3 2 126 கரியாயா காாயததிறகு லகூணஹேதவோ அடையாளம், காாணம எனனும அாததஙகளைச சொலலும பொழுது (ஶதரு என னும பாதயயம வரும)

பா] * அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே என்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்ட உம்முடைய ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனாக இருக்கை முதலிய யோகத்தையும் நியமனத்தையும் மறுபடியும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லும், உம்மால் சொல்லப்படுகிற உம்முடைய மஹிமையாகிற அம்ருதத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற எனக்குத் த்ருப்தியில்லையல்லவா என்னுடைய அத்ருப்தி உம்மாலேயே அறியப்பட்டது 18

ஸ்ரீபகவாநுவாச பகவானாகிய ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் சொன்னார் —

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி விபூதீராத்மநஶ்ஶுபா: |
ப்ராதாந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே ||

பதவுரை] குருஶ்ரேஷ்ட குருவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய அர்ஜுன, தே உனக்கு ஆத்மந: என்னுடைய ஶுபா: மங்களங்களான விபூதீ: விபூதிகளை, ப்ராதாந்யத: முக்யமானவற்றை கதயிஷ்யாமி சொல்லப்போகிறேன், ஹந்த ஆஶ்சர்யம் மே என்னுடைய (விபூதிகளின்) விஸ்தரஸ்ய விஸ்தாரத்திற்கு அந்த: முடிவு, நாஸ்தி இல்லை 19

பா] குருவம்சத்தார்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய அர்ஜுன? என்னுடைய

தா] விரோதியான ஜனங்களை நாசம் முதலியவைகளை அடைவிக்கிறபடியினாலாவது, பக்தியுள்ள ஜனங்களினால் அவரவர்கள் இஷ்டபலத்தைப் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறபடியினாலாவது ஜநார்த்தனன் என்னப்படுகிறான் விஸ்தாரத்தை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசைக்குக் காரணத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் யோகம் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைப் ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காகவும் ஸர்வம் என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார் — 'அஹம் ஸர்வஸ்ய' என்றாரம்பித்து அம்ருதம் என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் த்ருப்தியில்லை என்பதோடு சேர்ந்திருக்கிறபடியினால் மஹிமை போக்யம் என்பதைச் சொல்லுகிறது மிகவும் போக்யம் என்று தெரிவிப்பதற்காக உம்மால் சொல்லப்படுகிற என்று சொல்லப்பட்டது உம்முடைய முகமாகிற சந்த்ரனிடத்திலிருந்து பெருகிவருகிற என்று தாத்பர்யம் அபி என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்தை விவரிக்கிறார் —'என்னுடைய' என்றாரம்பித்து 18

இப்படி த்ருப்தியில்லாமையினால் சேர்க்கிற அர்ஜுனனைக் குறித்து மிகவும் அனுக்ரஹத்தை உடைய பகவான் அந்த அர்ஜுனனுடைய

* பகவத்கீதை 10 8

வைகளாய மங்களங்களா யிருக்கிற விபூதிகளை முக்யமானவற்றை உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன் இவ்விடத்தில் ப்ராதாந்யத என்னும் பதத்தினால் மேன்மை சொல்லப்படுகிறது * ஸேநாநீநாமஹம் ஸ்கந்த: என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார் லோகத்தில் சிறந்த சில விபூதிகளைச் சொல்லப்போகிறேன் என்றாத்தம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவதற்கும் கேட்பதற்கும் முடியாது, அவைகளுக்கு முடிவில்லையாகை

---

*உயர்ந்த குலத்தில் பிறப்பு முதலியவைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு அதின் மூலமாக அவனுக்கு இதைக்கேட்க யோக்யதை உண்டென்று காட்டிக்கொண்டு விபூதிகளை விஸ்தாரமாகத் தனித்தனியே சொல்லவும் கேட்கவும் முடியாதாகையினால் சில ஆகாரங்களினால் சுருக்கப்பட்ட விபூதிகளைச் சொல்லப்போகிறேன் என்று இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லுகிறார்— தே (உனக்கு) என்பதற்கு பொறாமையில்லாமை பரிவு முடையவனாக இருக்கை தருப்தி யில்லாதவனாக இருக்கை முதலிய குணங்கள் நிறைந்த உனக்கு, என்று தாத்பர்யம் குணங்களைக் குறித்து ஸேஷியாக இருக்கையாகிய ப்ரதானமாயிருக்கை சொல்லப்படுகிறதென்னில் எல்லா உதாஹரணங்களிலும் சிறந்திருக்கையினாலும், குணங்களையும் ப்ரதானங்களாக மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— ப்ராதாந்யத: என்னும் பதத்தினால்' என்றாரம்பித்து அதுவே சொல்லப்படுகிறதென்பதை மேலே சொல்லப்போகிறதைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்துகிறார்—'ஸேநாநீநாம்' என்றாரம்பித்து மொத்த தாத்பர்யத்தைச் சொல்லுகிறார்—'லோகத்தில என்றாரம்பித்து விஸ்தாரமாகச் சொல்லும் என்று கேட்டவனைக் குறித்து முக்யமானவற்றைச் சொல்லப்போகிறேன் என்று எப்படி சொல்லப்படுகிறது? என்று ஆக்ஷேபம் வரில் அதற்கு ஸமாதானம் நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே என்று சொல்லப்படுகிறது இவ்விடத்தில் விபூதீநாம்' (விபூதிகளி ன்) என்று சேர்த்துச்சொள்ளவேண்டியது, 2 விபூதேர்விஸ்தரோ மயா என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்—'நாஸ்தி என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட முடியாமையைக் காட்டுகிறார்— விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவதற்கும் என்றாரம்பித்து இது சொல்லுகிறவருடையவும் கேட்கிறவனுடையவும் ஶக்தியில்லாமையால் ஏற்பட்டதல்ல என்று சொல்லுகிறார்—'அவைகளுக்கு முடிவில்லை யாகை

---

* பகவத்கீதை 10 24 2 பகவத்கீதை 10 40

யினால விபூதியாயிருககையாவது நியமிககபபடுவதாயிருககை எல லா பராணிகளுடையவும புததிமுதலிய தனிததனியான பாவஙகள என ககு வஶபபடடே உணடாகினறன எனறு சொலலி * வஶஙதாம் விபூ திம் யோகஞ்சயொவெததி ததவத எனறு சொலலியிருககிறபடியினால அபபடியே அவடததில யோகம் எனனும பதததினால சொலலபபட டதாவது ஸருஷடிபபவனாகயிருககை முதலியது விபூதி எனனும

யினால எனறு இதுவே நாவஸ்யாஹொவிஸதரஸய எனறு சொலலப படடது மேலே சொலலபபோகிற வஸதுககளில விபூதி எனனும பத ததை பரயோகித திருபபதறகுக காரணததைச சொலலுகிறா— விபூதியா யிருககையாவது எனறாரமபிதது நியமிககபபடுகிற வஸதுக களைபபறறிச சொலலும விபூதி எனனும பதம விபுவாக இருபபதறகு விஷயஙகள எனனும அரததததைச சொலலுகிறது வேறு இடததி லும 1 'ஸ்ருஷ்டாஹமாஹ்ய காரய 2 விஷ்ணுர்மநுராஹ்ய காரய ' 3 'ருத் ரம் காலாநதகாஹ்யாஸ்' எனறிவை முதலிய இடஙகளில ஜநாரத நவிபூதய எனறு நியமிககபபடுகிற வஸதுககளைபபறறி 'விபூதி எனனும பதததை பரயோகிததிருபபது காணபபடடிருககிறது எத தாலே எனனில சொலலுகிறா—'எலலா பராணிகளுடையவும எனறாரமபிதது கீழே பரஸதாவிககப படடதாகிய பகவானுககு அதீனமாக யிருககை அலலவோ வஶஙதாம்' எனனும பதததினால சொலலபபடுகிறது எனறு கரததபரயம அடுதத ஶலோகததைச்சொன் டும இநத ஶலோகம இநத அரததததையே சொலலுகிறது, எனப தைக காடடுகிறா—'அபபடியே எனறாரமபிதது முனபு இநத ஶலோகத தின வயாகயானததில 'ஸௌஶீலயம வாதஸலயம ஸௌகுமாரயம முத லிய கலயாண குணஙகளின ஸமபநதததை எனறு அரததம்சொல லபபடடது, இவவிடததிலோவெனில யோகம எனனும பதததினால சொலலபபடடதாவது ஸருஷடிபபவனாக இருககை முதலியது எனறு அரததம சொலலபபடுகிறது, இவையிரணடும எபபடிப்பொருநதும எனனில, இரணடிடஙகளிலும இவையிரணடும முதலிய எனனும

2 பகவதகீதை 10 7

1 2, 3, விஷ்ணுபுராணம 1 22 31 32, 33 பருஹமாதக்ஷ பரஜாபதி முதலியவாகள காலம விஷ்ணு மனு முதலியவாகள, காலம ருதரன யமன முத லியவாகள, பகவானுடைய விபூதிகள

பா அ] பதத்திஞல சோலலபபட்டதாவது அவஞல நியமிககபபடுவேதாயிரு ககை எனறலலவோ சோலலபபட்டது மறுபடியும * ஸ்ஹம் ஸர்வஸ்ய ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநம் அபோஹநம் ச இதி ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத் ஸர்வாந்தர்யாமிதா எனறு 19

அதில எலலா பராணிகளையும பரவருததிபபிககிறதாகிய நியமனமாவது ஆதமாவாக இருநதுகொணடு எனகிற இநத அாததததையும யோகம எனனும பதததிஞல சோலலபபட்டதாவது எலலாவறறையும ஸருஷ்டிபபவஞக இருககையும, காபபாறறுகிறவஞக இருககையும, ஸமஹாரம செயகிறவஞக இருககையும எனபதையும ஈனறுக ஸபஷ்டமாகசசோலலுகிருா—

அஹமாத்மா குடாகேஶ ஸர்வபூதாஶயஸ்தித: ।
அஹமாதிஶ்ச மத்யம் ச பூதாநாமந்த ஏவ ச ॥

ப ரை) குடாகேஶ சோமபலை ஜயிததவஞகிய, அலலது தூககததை ஜயிததவஞகிய அாஜுன அஹம் நான ஸர்வபூதாஶயஸ்தித எலலா பராணிகளுடையவும ஹருதயததிலிருககிற ஆத்மா ஆதமா அஹம் நான பூதாநாம் எலலா பராணிகளுககும, ஆதி காரணம மத்யம் ஸததிதிககுககாரணம, அந்த: பரளயததிறகும காரணம 20

பதததிஞல சோததுககொளளபபடுகிறமையிஞலே ஒரே அாததததைசசொலலுகிறபடியிஞல பொருநதும, ஆகையிஞலேயே ஜ்ஞாநம் விமுக்திம் யோமஹ எனகிற இடததில கெடடகுணஙகளுககு விரோதமாகிய கலயாணகுணஙகளாகிற யோகததையும எனறு மொததமாகச சோததுச சொலலபபட்டது 1ஜ்ஞாநம்விமுக்திம் எனபதறகு முனபு நியமனததைச சொலலுகிறதாக வயாகயானம செயதிருநதபோதிலும இவவிடததில அதை எடுததது, ஸமபதது முதலிய வேறு அாததஙகளை விலககிககொணடு வி எனனும உபஸாகததோடுகூடிய தாதுவின அாததததைபபாகாசபபடுததுவதறகாக விஷ்ணோர்ஞாத்வா நியாமம் விமுக்திம்ச எனனுமிடததிலேயெனில யாஹிவிமுக்திம் எனறு கீழ ஶலோகததில சொலலிய அாததததையே சொலலுவதுஸவாரஸயமுடையது ஆகையிஞல நியமனம எனனும அாததததைசசொலலுகிறதாகச சொலலபபட்டது ஆசையிஞல கோவிககும பகிலுககும உளள ஸவலபவயதயாஸம ஸஹிககததககது தான 19

1 பகவதகீதை 10 8

பா] எனக்குச் சரீரங்களாக இருக்கிற எல்லாப்ராணிகளுடையவும் ஹ்ருதயத்தில் நான் ஆத்மாவாக இருக்கிறேன். ஆத்மாவாவது சரீரத்திற்கு எல்லா வித்தத்தாலும் ஆதாரமாகவும் நியமிக்கிறவனாகவும் ஶேஷியாகவும் இருப்பவன். அப்படியே '* ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநம் ச। † ஈச்வர: ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசேऽர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா॥' என்று மேலே சொல்லப்போகிறார். ஶ்ருதியிலும் ‡ 'எவன் எல்

தா] 1 விஷ்ணோர்ணாத்தொ யாமம்விஶதிஷு என்று கேட்கப்பட்ட இரண்டு ஆக்ஷேபங்களையும் விஸ்தாரமாக நிரூபிப்பதற்காக அதற்கு ஸமாதானமாகிய இரண்டாவதுக்கும் 'அஹமாத்மா' என்கிற ஶ்லோகத்தினால் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — அதில்' என்று ஆரம்பித்து இத்தால் முன்பு சொல்லப்பட்டதும் இனிச் சொல்லப்போகிறதுமாகிய ஒன்று சேர்த்துச் சொல்லி யிருக்கும் இடங்களில் ஆங்காங்கு ஸம்பவிக்கிறதற்குத் தக்கபடி இரண்டுவித காரணங்கள் சொல்லப்பட்டதாகிறது 'ஆத்மாவாக இருக்கிறேன்' என்றது தாத்பர்யத்தில் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைக் காட்டியிருக்கிறது 'ஆத்மா' என்னும் பதம் அநேக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிறதாக யிருந்தபோதிலும் சரீரத்தை உடையவனாக இருக்கும் ஆத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறதாகவே அதிக ப்ரஸித்தி இருக்கிறபடியினால் அத்துடன் சேர்த்ததாகிய சரீரத்தை வேண்டுகிறது, ஆகையினால் ஒரே பதத்தினாலேயே விருந்தபோதிலும், பூத என்னும் பதம் புத்தியினாலே பிரித்து இங்கே சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்கது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது ஜீவாத்மாக்களுக்குச் சரீரங்களாக இருக்கிற எல்லா ப்ராணிகளையும் ஜீவாத்மாவையும் குறித்து ஆத்மாவாக இருக்கை பகவானுக்கு எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக ஆத்மாவின் லக்ஷணத்தைக் காட்டுகிறார் — ஆத்மாவாவது என்று ஆரம்பித்து மூன்றும் சேர்ந்து ஒரே லக்ஷணம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் அப்படிச் சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளை அநுஸரித்து உதயத்திக்குக் காரணமாகயிருக்கை முதலிய மூன்றும் ப்ரஹ்மத்திற்கு லக்ஷணம் என்று சொல்லுகிற பக்ஷத்திலேபோல ஸாங்கர்யத்தை மாத்திரம் விலக்குகிறபடியினாலே மூன்றுக்கும் ப்ரயோஜனம் உண்டென்று நினைக்க

* பகவத்கீதை 15 15 | பகவத்கீதை 18 61 ‡ ப்ருஹதாரண்யகம் 5 7 15

லாப்ராணிகளிடத்திலும் இருந்துகொண்டு எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் உள்ளே இருக்கிறானோ எவனை எல்லா ப்ராணிகளும் அறியவில்லையோ எவனுக்கு எல்லாப்ராணிகளும் சரீரமோ எவன் எல்லாப்ராணிகளையும் உள்ளே இருந்துகொண்டு நியமிக்கிறானோ இவன் அழிவில்லாதவனும் உன்னுடைய அந்தர்யாமியுமான ஆத்மா என்றும் † எவன் ஆத்மாவினிடத்தில

வேண்டியது ... ஆவார் முன்றும் தனித்தனியே மூன்று லக்ஷணங்கள் என்று சொல்லுகிறார் அந்தப் பக்ஷத்தில் லக்ஷணத்தைப் பிரித்துச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது 1 யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும் ச சக்யம் தச்சேஷதைக ஸ்வரூபம் ச தத்தஸ்ய சரீரம்' என்றிவை முதலான சரீரத்தின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிற வாக்யமும் இங்கே நினைக்கத்தக்கது சரீரத்துக்குச் சொல்லி இருக்கிற மற்ற லக்ஷணங்கள் ஆங்காங்கு விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டன ஜ்ஞானத்தை உடைய வஸ்துவுக்கு விட்டுப்பிரியாத விசேஷணமாகிய வஸ்து சரீரம், என்று பாஷ்யத்தில் அபிப்ராயத்தில் சொல்லப்பட்டதாகிய நம்முடைய நிஷ்கர்ஷம் இவ்விடத்தில் ஸர்வபூத என்னும் பதத்தினால் சரீரங்கள் மாத்திரம் சொல்லப்படுகின்றன, என்னுமவை தேஹத்தைக் குறிப்பதற்காகவும் ஆஸ்யமான பரம் தெருத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காகவும் ஆதாரமாக இருக்கை நியந்தாவாக இருக்கை ஆத்மாவுக்கு லக்ஷணம் என்பதை விதிப்பதற்காகவும் சொல்லுகிறார் — அப்படியே என்றாமதத்தில் 'ஸர்வஸ்யாஹம்' என்கிற ச்லோகத்திற்குப் பிறகு 2 த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே' என்று ஆரம்பித்து 2 க்ஷரஸ்ஸர்வாணி பூதாநி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் ஸர்வபூத என்னும் பதம் எப்படி அசேதனத்தோடு சேர்ந்த ஜீவனைச் சொல்லுகிறது என்று நிரூபிக்கப்பட்டதோ, அப்படியே இவ்விடத்திலும் அப்படியே அந்த ப்ரகரணத்திலே தானே உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: என்று ஆரம்பித்து, 3 யோ லோகத்ரயமாவிச்ய பிபர்த்த்யவ்யய ஈச்வர: என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில பிபர்த்தி ஈச்வர: என்னும் இரண்டு பதங்களாலும் ஆதாரமாக இருக்கையும் நியந்தாவாக இருக்கையும் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டன ஈச்வர: என்னும் பதத்தின் ரூடிசக்தியினால் எஜமானனாக இருக்கையும் ஏற்பட்டது, பரமபுருஷனை நியமிக்கிற கருடன் முதலியவர்களிடத்தில பரம்புருஷனுக்கு ஈச்வரன் என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிற

† சதபத ப்ராம்ஹணம் 14 5 30
1 வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் 2 பகவத்கீதை 15 16
3 பகவத்கீதை 15 17 4 பகவத்கீதை 71 2

இருந்துசொண்டு ... [illegible] ... யவில்லையோ ... [illegible] ... இருந்துகொண்டு ... [illegible] ... ஆகாயாமியுமான ஆத்மா ... [illegible] ... லப்படுகிறது ... [illegible] ... அவைகளின் ... [illegible] ... என்று ஆத்மா ... [illegible]

பா ஷ] இப்படி ... [illegible] ... சனக ... [illegible] ... இருக்கிறா ... [illegible] ... சொல்லும் ... [illegible]

[illegible] ... அவைகளின் உத்பத்தி ... [illegible]

1 பகவத்கீதை 10 8

மாவாக இருக்கும்பொழுது எல்லாப் பதங்களும் ஆதப் பகவானிடத்திலேயே முடிவு பெறுகின்றன. எப்படி தேவன் மனுஷ்யன் பக்ஷீமரம் என்றிவை முதலிய பதங்கள் சாரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு அதத்ன ஆதமாவினிடத்தில முடிவை அடைகின்றனவோ அப்படியே பகவான அந்தாத வஸதுக்களுக்கு ஆதமாவாக இருப்பதே அந்தந்தப் பதங்களோடு சோததுச சொலலுவதற்குக காரணம என்று விபூதியை முடிக்கு மிடத்திலும | [illegible] என்று மேலே சொல்லப்போகிறார், எல்லா வஸதுக்களும காணில்லாமல இருப்பதில்லை என்று சொலலுகிறபடியினால விட்டுப் பிரியாமையும நியமிக்கப்படுவதாயிருக்கிறபடியினால, என்று ‡ [illegible] என்று ஆரமபத்திலேயே சொல்லப்பட்டது —

[illegible] ||　21

ப தை | [illegible] பன்னிரண்டு ஸூர்யர்களுக்குள உயாநதவனுகிய விஷ்ணு விஷ்ணு என்னும ஸூர்யன, அஹம் நான [illegible] பரகாசமுள்ள வஸதுக்களுக்குள, [illegible] அதிக பரகாசமுள்ள, ரவி ஸூர்யன் (நான), [illegible] நாறபதது ஒன்பது வாயுக்களுக்குள மரீசி மரீசி என்னும வாயுவாக, அஸ்மி ஆகிறேன, நக்ஷத்ராணாம் அசுவினீ முதலிய நக்ஷததிரங்களுக்கு (பாததாவாகிய), சசீ சாதிரன அஹம் நான　21

பா] பன்னிரண்டென்று கணக்கிடப்பட்ட ஸூர்யர்களுக்குள் பன்னிரண்டாவதாகவும சிறந்தவனாகவும இருக்கிற விஷ்ணுவென்றுபேருடைய

தா] [illegible] என்றுரமபிதது 1 [illegible] என்கிறவரையிலும சேர்ததுச சொலலியிருக்கிற ஸாமானயததிறகு 2 [illegible] என்கிற சிழ ஸலோகததுடன சேர்த்து அவதாரிகை சொலலுகிறார்— இப்படி என்றுரமபிதது இததால [illegible] என்றிவை முதலிய எல்லாம நானகு விபூதிகள் என்னும மற்ற மதங்கள் [illegible] ‘விபூதி விசேஷங்களை’ என்பதறகு 3 [illegible] என்றல்லவோ ஆரமபிக்கப்பட்டது என்று உபாயம சரீரததைச சொலலுகிற சரீரம என்பது முதலிய பதங்கள ஆதமாவினிடத்தில முடிவு பெறுவதில்லை

| பகவதகீதை 10 39　‡ பகவதகீதை 10–8

1 பகவதகீதை 10 39　2 பகவதகீதை 10 20　3 பகவதகீதை 10 19

ஸூாயன எவனோ,அவன ஈான லோகததில பரகாஸததை உணடாககு கிற வஸதுககளுககுள அதிக பரகாஸமுடைய ஸூாயாகளுடைய கூட

அதைபபோலவே இவவிடததிலும லக்ஷிா ஒபபுசசொலலுவதோயா யததை அனுஸரிககது சகதிகலபிபபது அபபடியலல, லாசவம இருக கிறபடியினாலும எனகிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸமாதானமசொலலுகிறா பகவான எனறுாமபிதது விடடபபிரியாத விஸேஷணஙகளைசசொல லுகிறபதஙகள அநதநத விஸேஷணஙகளின வழிபாடு அவைகளை உடைய வஸதுககளையும முககியமான சகதியினால சொலலுகின றன, எனகிற பொதுவான ஸவபாவததினாலேயே குணம பரவியவை களிலும இது ஏறபடடிருககிறபடியினால புதியாய சகதி கலபிபபதினா லுணடாகும சொரவுமிலலை எனறு தாதபாயம இது சான முடி வுபெறுகினறன எனறு சொலலபபடடது விடடுபபிரியாத விஸேஷண மாக இருககையைககாரணமாக உடையதாகிய, சரீரததைச சொலலும பதஙகள அததின ஆதமாவைசசொலலுகின்றன எனபதறகு உதாஹ ரணம—'தேவன மனுஷயன எனறுாமபிககது பாவாகோ மறறு வஸ துககளைசசோககுசசொலவியிருபபது பசவானேயே அநதநத வஸதுச களாக பாமிககிறபடியினால, எனகிற ஸாதேஹததை விலககுகிறா — பகவான அநதநத வஸதுககளுககு ஆதமாவாக இருபபதே எனறு ஆரமபம முடிவு இவைகளுககு விரோதமான அாததமாகிலவா யபாச கொளளாததகாதலல அலலவா பாமமாகிற காரணததினாலாவது ஈான மையாகவாவது பரஹமததிறகே எலலாசசெட்ட ஸவபாவமுமிருகை நதவனுககிருககையைபபுசசொலலுவதுபுகழுமலல எனறு தாதபா யம தானிலலாமல இருபபதிலலை எனறு சொலலி இருககிறபடியினால எனபதறகு ஆதமாவிலலாமல சரீரம இருககாதலலவா எனறு தாதபா யம நெருபபிலலாமல புகை முதலிய இலலை எனறு சொலவதில புகைமுதலியது பொய எனறாவது நெருபபு முதலியவைகளே தான புகைமுதலியது எனறாவது அாததம தோனறுகிறதிலலை யலலவா அதைபபோலவே இவவிடததிலும யஜருககளைனைவரும வீடடில ஒருவருமிலலை, கயிறு அலலாமல பாமபு இலலை எனறு சொலவதில ஒனறே உணமையானது மறறது பொய எனறு எபபடி அாத தமாகிறதோ அபபடியே இவவிடததிலும ரணிருசசககூடாது எனகிற ஆக்ஷேபததிறகுஸமாதானம சொலலுகிறா— விடடு பிரியாமையும எனறு விரோதிகளொனறுமிலலாத ஸமயததில உணடான ஆரமபததில ஏறபடட அாததததிறகுவிரோதமாக முடிவில அாததமசொலலககூடாது எனபது[1] உபககிரமாதி காரணததில ஏறபடடதெனறுதாதபாயம நிய மிககப படுவதாயிருககிற படியினால எனபதினால புகை நெருபபு முதலிய

1 பூாவமீமாஸா ஸூததிாம 3 3 1

டம் எதுவோ அது நான் வாயுக்களுக்குள் சிறந்தவனாகிய மரீசி எவனோ அவன் நான் நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ என்கிற இடத்தில் இருக்கும் ஆறும் வேற்றுமை அவைகளுக்குள் சிறந்தவனாகிய என்னும் அர்த்தத்

வைகளின் விட்டுப்பிரியாமையை விவக்ஷயாலும் காட்டப்பட்டது இப்படி இவ்வர்த்தத்தில் ஸஹஸ்ரோத்ராஶ்யாநிகேஷு வஸுஷ்ஷதோ ஶுப்ஷித என்பதினால் எல்லாச்சரீரங்களிலுமிருக்கும் ஜீவாத்மாக்களும் பரமாத்மாவுடன் ஒன்று என்பது சொல்லப்படுகிறது என்றும் சிரசிகப்பட்டது ஆதித்யாநாம் என்பதற்கு அதிதியின் பிள்ளைகளாகிய ஸூர்யர்களுக்குள் என்றர்த்தம் ஜஜ்வே த்வாஜ்ஜ்வ ஜ்வஜ என்னும் வைமுக்ய வசனங்களை அனுஸரித்து பன்னிரண்டாவதாகவும் சிறந்தவனாகவும் என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்திலும் மற்றும் அவர்களுக்குள் என்று தனித்துச் சொல்லு வதற்குக் காரணமாகிய விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்காக 'சிறந்தவனாகவும் என்னும் பதம் அறவும் வைரோசனர் அஹம்வ்ரு என்று மேலே சொல்லப்போகிற ஹம்வர்த்த என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற தாகையினாலே வேண்டின இடங்களிலெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டது இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்படுகிற வஸ்துக்களுக்குள் சில வஸ்துக்கள் பரத்தானங்கள் என்பது பரபக்ஷத்தினால் சொல்லப்பட்டது சில வஸ்துக்கள் பரத்தானங்கள் என்பது ஸாஸ்த்ரத்தினால் சொல்லப்பட்டது சிலவிடங்களில் சேராகவும் சிலவிடங்களில் ஜீவாத்மா மூலமாகவும் அந்தர்யாமியாகச்சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஜ்யோதிஷாம் என்கிற பதத்தினால் நக்ஷத்திரங்களாமாகிய சொல்லில் அதற்கு சேராதவனாகவும் அவைகளின் நம்பர் கழுமில்லாத அம்ஶுமாந் என்பவனை அவைகளுக்குள் என்று தனிக்க தெரிந்திருப்பது பொருந்தாதாகையினால் பரகாசத்தை உண்டாக்குகிற வஸ்துக்களுக்குள் என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது லோகங்களுக்குக் காரணமான மேலான ஜ்யோதிஸ்ஸை உத்தேசித்து ஸூர்யன் மின்மினிப் பூச்சிக்கு ஸமானமாகையினால் அதை விலக்குவதற்காக 'லோகத்தில்' என்று விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டது அம்ஶுமாந் என்கிற இடத்தில் மதுப்ப்ரத்யயத்தினால் கனித்த சேர்க்கைக்குக் காரணமாகிய மிகுந்த ப்ரகாசத்தின் ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறது, அப்படியில்லாவிடில் புனருக்தியென்னும் தோஷம் வருகிறபடியினால் ரவி என்னும் பதம் பன்னிரண்டு ஸூர்யர்களுக்கும் பொதுவாகையினால் அதிலிருக்கும் ஒருமை

---

2 பகவத்கீதை 10 19 3 ஜகன்யஜ கடைசியிலுண்டானவர் அஜகன்ய உயர்ந்தவர் 4 பகவத்கீதை 10 21

தைச் சொல்லுகிறதல்ல 'வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி' என்பதைப்போல

கும்பலைக் குறிக்கிறது என்று காட்டுவதற்காக ஸமுதாயங்களின் கூட்டம்' என்று சொல்லப்பட்டது ஶஶீ என்பதற்கு திதியின் பிரிவு காரணம் ஏற்படுத்துவது என்பது வாயுசக்கரம் என்றாகும், தவறேழுபோ கள் ஒவ்வொரு க்ஷணமாகவும் இப்படி நக்ஷத்ரங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ சந்திரனும் நக்ஷத்திரமாக இருந்தால் அப்பொழுது நக்ஷத்திரங்களுக்குச் சந்திரன் என்று குறித்தெடுத்துச்சொல்லவாம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— என்கிற இடத்திலிருக்கும் என்றுரைமித்து பின்னே ஆகுக மென்னவெனில் சொல்லுகிறார்— நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய' என்று 1 ஜ்யோதிஷாம் என்றல்லவோ ஆட்டபத்திலேயே சொல்லப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் முன்பின் எல்லா இடங்களிலிருக்கும் ஆறும் வேற்றுமைகள் அவைகளுக்குள் என்று மாத்திரத்தைச் சொல்லுவதாக இருக்கும்பொழுது நடுவில் ஒன்றுக்கு மாத்திரம் பொருத்தமில்லாமல் அர்த்தமென்பது யுக்தமல்ல நக்ஷத் என்னும் பதத்தினால் ராத்திரியில் ப்ரகாசிக்கிற வஸ்துக்கள் சொல்லாம் ஊதிக்ஷண (குடைபிடித்தவர்கள்) என்கிற இடத்தில் சொல்லியிருக்கிற ந்யாயத்தை அனுஸரித்துச்சொல்லத்தக்கவைகள், 2 எவைகள் நக்ஷத்திரங்களோ இவைகள் புண்யம் செய்தவர்களுடைய ப்ரகாசங்கள் என்றாதச் ச்ருதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால் மேலும் சந்திரமண்டலமும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தவர்களுக்கு ஸுகத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய இடமாகையினால் நக்ஷத்திரமென்னப்படுகிறது 3 எவன் இந்த லோகத்தில் யாகம் செய்கிறானோ அவன் அந்த லோகத்தை விடுகிறதில்லை ஆகையினால் நக்ஷத்திரங்கள் என்னப்படுகின்றன தேவர்களின் வீடுகளே நக்ஷத்திரங்கள் என்றாதச் ச்ருதிவாக்யமிருக்கிறபடியினால், என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— 'வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி' என்பதைப்போல என்று முக்யமான அர்த்தம் ஸம்பவிக்கும்பொழுது லக்ஷணை சொல்லுவது ந்யாயத்தை அனுஸரித்ததல்ல இவ்விடத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ஆறும் வேற்றுமை அவைகளுக்குள் என்று மாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதும் பொருந்தாது 4 வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி 5 ஸர்காணாமாதிரந்தஶ்ச [illegible] 'வாதம்

---

1 பகவத்கீதை 10 19 2 யஜுர்வேதம் 5 காண்டம் 1 1 3 3 யஜுர்வேதம் 1 அஷ்டகம் 5 2 10 4 பகவத்கீதை 10 22 5 பகவத்கீதை 10 32

நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாகிய சந்திரன் எவனோ அவன் நான் ௨௧

வேதாநாம் ஸாமவேதோ஽ஸ்மி தேவாநாமஸ்மி வாஸவ: |
இந்த்ரியாணாம் மநஶ்சாஸ்மி பூதாநாமஸ்மி சேதநா || 22

பதவுரை] வேதாநாம் வேதங்களுக்குள் ஸாமவேத: ஸாமவேதமாக, அஸ்மி ஆகின்றேன் தேவாநாம் தேவதைகளுக்குள் வாஸவ: இந்திரனாக, அஸ்மி ஆகின்றேன் இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களுக்குள் மந: மனஸ்ஸாகவும் அஸ்மி ஆகின்றேன் பூதாநாம் பிராணிகளுடைய சேதநா ஜ்ஞானமாக அஸ்மி ஆகின்றேன் ௨௨

பா] ருக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் அதர்வணவேதம் இவைக

தா] ப்ருஹத்ஸாம ததா ஸாம்நாம் 6 ஸேநாநீநாமஹம் ஸ்கந்த: 7 உச்சை:ஶ்ரவஸமஶ்வாநாம் 8 ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: 8 ஐராவதம் கஜேந்த்ராணாம் 8 ஐயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி என்பவை முதலிய இடங்களில் அவைகளுக்குள் என்பது அர்த்தமில்லாமையினால் அசையினால் இவ்விடத்தில் சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களின் ஜாதியில் சேர்ந்தவனல்லாமையினால் அவ்விடத்தில் இருக்கும் ஆறும் வேற்றுமையினால் சொல்லப்பட்ட பொதுவான ஸம்பந்தம் பரமாணங்களில் ஏற்பட்ட விசேஷமான ஸம்பந்தத்தில் முடிவை அடைகிறது என்று தாத்பர்யம் 21

ஞானமல்லவோ ஸாமம் என்னும் பக்திக்கு அங்கமான அந்த வேதங்களுக்குள் கனிதரெடுத்து எப்படிப் பொருள் ஆம் என்கிற ஆக்ஷேபத்தைத் தீர்ப்பதற்காக ‘ஸாமவேதோஸ்மி’ என்று சொல்லியிருக்கிறது என்றுகாட்டுகிறார் —‘ருக்வேதம் என்றாரம்பித்து கானத்தை பரதானமாக உடையதாக இருக்கையினாலும் ஆயிரம் சாகைகளை உடையதாக இருக்கையினாலும் ஸாமவேதத்திற்கு மேன்மையும் மற்ற வேதங்களுக்கு இவையில்லாமையினால் தாழ்வும் உண்டு ப்ரமாணமாயிருக்கையில் தாரதம்யமில்லை முக்கியர்களுக்கும் ஸாமமும் ப்ருஹத் ஸாம என்று பேருடையதற்கு இருந்து ஸ்ரீ என்று பேருடைய ஸாமமும் இருந்து இவை இரண்டும் பரஜைகளை உண்டாக்குவதற்காக ஏற்பட்டவை என்று சொ

---

6 பகவத்கீதை 10 33 7 பகவத்கீதை 10 31 8 பகவத்கீதை 10 86

ளுக்குள் சிறந்ததாகிய ஸாமவேதம் எதுவோ அது நான் தேவதைகளுக்குள் இந்திரன் ஆகிறேன் நான் பதினொரு இந்திரியங்களுக்குள் சிறந்ததாகிய மனஸ்ஸு என்கிற இந்திரியம் எதுவோ, அது நான் ஆகிறேன் இது

சது என்று சொல்லுகிறார்கள் அதிலே என்று சொல்லிற்று ஸாமமே சிறந்தது ஆகையினால் என்னுடைய மஹிமை என்றாத்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தினால் கானமாகிய ஸாமம் ப்ரதானமாகையினால் கானரூபமாகிய ஸாமவேதம் ப்ரதானம் என்பது சொல்லப்பட்டது 1 'ருக்வேதத்திலிருந்து வைஸ்யஜாதி உண்டானதாகச் சொன்னார்கள் யஜுர்வேதத்தை க்ஷத்ரிய ஜாதிக்குக் காரணமாகச் சொன்னார்கள் ஸாமவேதம் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானம்' என்றாக்கமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது 'தேவாநாம் (தேவதைகளுக்குள்) என்பதினால் ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள் ப்ரஹ்மா முதலியவர்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுவது யுக்தமல்ல ஆகையினால் 'வாஸவ' என்னும் பதத்திற்கு இந்திரன் என்கிற பதத்தினால் வ்யாக்யானம் செய்தது மேன்மை ப்ரகாசப்படுத்துவதற்காக உஜி என்னும் மாத்ரம் மிகுந்த ஐஸ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 2 'இந்த்ரியங்களைவிட விஷயங்கள் மேலானவைகள் விஷயங்களைவிட மனஸ்ஸு மேலானது' என்றும் 3 'இவனிடத்திலிருந்து ப்ராணவாயுவும் மனஸ்ஸும் எல்லா இந்த்ரியங்களும் உண்டாகின்றன' என்றும் ஆகமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யம் முதலிய இடங்களில் மனஸ்ஸைத் தனியாகச் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் 'இந்த்ரியாணாம் மநஸ்சாஸ்மி' என்று இந்த்ரியங்களுக்குள் என்று சொல்லியிருப்பது எப்படிப் பொருந்தும் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'பதினொரு இந்திரியங்களுக்குள் என்றாரம்பித்து' இதின் கருத்தாவது 4 'இந்த்ரியாணி தசைகம் ச' 5 'ஏகாதசம் மநஸ்சாத்ர' என்றிவை முதலிய இடங்களில் மனஸ்ஸும் இந்த்ரியம் என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் சில இடங்களில் தனியாகச் சொல்லியிருப்பதும் கோபலீவர்த்தந்யாயத்தினால் என்று பஞ்சபூதங்களுக்குள் சேர்க்கை என்று பேருடைய பூதம் ஒன்றுமில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—இதுவும் என்றாரம்பித்து இந்த

1 *யஜுர்வேதம் காடகம்* 3 9 50 2 *கடவல்லீ* 1 3 10

3 *முண்டகோபநிஷத்* 2 1 3 4 *பகவத்கீதை* 13 5

5 *விஷ்ணுபுராணம்* 1 2 17 *அதா இவைகளுக்குள் ஏகாதசம் பதினோராவது மனஸ்ஸு என்பது*

வும் அவைகளுக்குள் என்னு மாத்தத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல, அறிவுள்ள வஸ்துக்களுடைய ஜ்ஞானம் எதுவோ அதுவும் நான் ஆகிறேன் 22

ஆறும் [illegible] அர்த்தம் 1 'தேஜஸ்தேஜஸ்விநாம், [illegible] இடத்தில் போல விஶேஷ ணம் விஶேஷ்யம் [illegible] விஶேஷணபரமாக சொல்லப்படுகிறது [illegible] அபிப்ராயத்தினால் அறிவுள்ளவஸ்துக்களுடைய என்று [illegible] ஆறுவது பூதமாகச் சேதனு என்று [illegible] இடத்தில் சொல்லப்படுகிறது எப்படி [illegible] 2 [illegible] ஷஷ்டம் [illegible] ஜ்ஞேயம்' என்றும், அப்படியே 3 [illegible] என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் சேதன [illegible] மனஸ்ஸை [illegible] சொல்லியிருக்கிறது, ஆகையால் [illegible] ஆகையினால் [illegible] அவைகளுக்குள் என்னும் அர்த்தத்தை [illegible], என்னில்? உசிதமல்ல [illegible] ஆறுவது என்று சொல்லியிருக்கிற மாத்திரத்தில் [illegible] வேறாக இருந்தாலும் [illegible] இவ்விடத்தில் ஏழாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஆகையால், எட்டாவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் [illegible] ஆகையினாலும், [illegible] அர்த்தத்தைச் சொல்ல [illegible], [illegible] அர்த்தத்தை ஒப்புக் கொள்ள [illegible] ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஆறும் வேற்றுமை [illegible] சொல்லுகிறதென்பதே உசிதம்

---

1 பகவத்கீதை 10 36

2 கம் ஆகாயம் வாயு காற்று அக்னி தேஜஸ்ஸு ஆப ஜலம் தரா அப்படியே மஹாபூமியும் இவைகளாகிய பஞ்சபூதங்களும் சேதனாதாது சேதனு என்கிற தாது ஷஷ்ட ஆறுவதாகவும் ஆத்மா ஜீவாத்மா ஸப்தம ஏழாவதாகவும் உசயதே சொல்லப்படுகிறது மன மனது அஷ்டமம் எட்டாவதாக ஜ்ஞேயம் அறியத்தக்கது

3 ஷஷ்டம் ஆறுவதாகிய சேதனுதாது சேதனுதாதுவானது மன இதி மனஸ்ஸு என்று உபதிஶ்யதே சொல்லப்படுகிறது

ருத்ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம் ।
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிகரிணாமஹம் ॥ 23

பதவுரை] அஹம் நான் ருத்ராணாம் ருத்ரர்களுக்குள், ஶங்கர: சங்கரன் என்று பேருடைய ருத்ரனாகவும் யக்ஷரக்ஷஸாம் யக்ஷர்ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்குள், வித்தேஶ: குபேரனாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன், வஸூநாம் வஸுக்களுக்குள், பாவக: பாவகன் என்று பேருடைய வஸுவாகவும் ஶிகரிணாம் சிகரங்களை உடைய மலைகளுக்குள் மேரு: மேருபர்வதமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் 23

பதார்] பதினொரு ருத்ரர்களுக்குள் சங்கரன் நான் ஆகிறேன் யக்ஷர் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்குள் குபேரன் நான் எட்டு வஸுக்களுக்குள் பாவகன் நான் சிகரங்களினால் சோபையையுடைய மலைகளுக்குள் மேரு நான் 23

தாத்] ருத்ரர்களுக்குள் ஒருவருக்கு சங்கரர் என்கிற பெயரினாலேயே இவர் சிறந்தவர் என்பது காட்டப்பட்டது யக்ஷர் ராக்ஷஸர் இந்த இரண்டு ஜாதியரும் அதிக வ்யத்யாஸமில்லாதவர்கள் ஆகையினால் யக்ஷர் ராக்ஷஸர் இவர்களுக்குள் என்று சொல்லப்பட்டதேயல்லாமல் குபேரன் ராக்ஷஸன் என்பதில்லை அன்றியே 'நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ' என்பதைப்போலவே இரண்டு ஜாதியாருக்கும் ராஜமான்ன் என்பது மாத்திரம் இங்கு சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் வித்தேஶ: (பணங்களுக்கு எஜமானன்) என்கிற பெயரினாலேயே குபேரனுக்கு அஸாதாரணமான, ஐஶ்வர்யத்தினாலுண்டான மேன்மை காட்டப்படுகிறது [1] *ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய என்று எல்லா மலைகளையும்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறபடியினால் மேரு: ஶிகரிணாம் என்கிற இடத்திலிருக்கும் 'ஶிகரி' என்னும் பதத்தினால் விசேஷமான மலைகள் சொல்லப்படுகின்றன இந்தப் பதமும் அப்படிப்பட்ட விசேஷத்தைக் காட்டக் கூடியதுதான், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சிகரங்களினாலே சோபையையுடைய என்று சொல்லப்பட்டது இந்த விபூதி சிறந்தது என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர்யம் மிகவும் ரத்னங்கள் தங்கம் இவைகள் நிறைந்த சிகரங்களை உடையதாகையினால் மேருபர்வதம் சிறந்தது* 23

---

1 பகவத்கீதை 10 25

புரோதஸாஞ்ச முக்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் |
ஸேநாநீநாமஹம் ஸ்கந்த: ஸரஸாமஸ்மி ஸாகர: || 24

பதவுரை] பார்த்த அர்ஜுன, மாம் என்னை, புரோதஸாஞ்ச புரோஹிதர்களுக்குள் முக்யம் ப்ரதானராகிய ப்ருஹஸ்பதிம் ப்ருஹஸ்பதியாக, வித்தி அறி அஹம் நான் ஸேநாநீநாம் ஸேநாபதிகளுக்குள், ஸ்கந்த: ஸுப்ரமண்யனாக அஸ்மி ஆகிறேன், ஸரஸாம் தேங்குகிற ஜலமுள்ள வஸ்துக்களுக்குள் ஸாகர: ஸமுத்திரமாக அஸ்மி ஆகிறேன் 24

பா] புரோஹிதர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய ப்ருஹஸ்பதி எவரோ, அவர் நானாகிறேன் சேனைத்தலைவர்களுக்குள் ஸுப்ரஹ்மண்யன் நானாகிறேன் ஜலம் தேங்குமிடங்களுக்குள் ஸமுத்திரமாகிறேன் 24

மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம் கிராமஸ்ம்யேகமக்ஷரம் |
யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மி ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: || 25

பதவுரை] அஹம் நான், மஹர்ஷீணாம் மஹருஷிகளுக்குள், ப்ருகு: ப்ருகு மஹாருஷியாகவும், கிராம் வார்த்தைகளுக்குள் ஏகம் ஒரு, அக்ஷரம் எழுத்தாகிய ப்ரணவமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் யஜ்ஞாநாம் யாகங்களுக்குள், ஜபயஜ்ஞ: ஜபமாகிற யாகமாகவும் ஸ்தாவராணாம் மலைகளுக்குள், ஹிமாலய: இமயமலையாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் 25

பா] மரீசி முதலிய மஹாருஷிகளுக்குள் ப்ருகு மஹாருஷி நான் ஆத்தத

தா] ப்ருஹஸ்பதி என்னும் பெயரிலேயே ப்ருஹதாம் பதி: என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் அவர் ப்ராதான்யம் ஏற்பட்டது, வாக்குக்களுக்கு ராஜமானவன் அல்லவோ அவர், என்று ஸேநாநீ என்னும் பதத்தினால் ஸாமர்த்யங்களுக்கு வைக்கப்பட்ட சேனைத்தலைவர்கள் சொல்லப்படுகிறார்கள் ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்கு மேன்மையாவது தேவதைகளுடைய ஸேநாபதியாயிருக்கை 'ஸரஸாம்' என்னும் பதத்தினால் ஓடாமல் ஜலம் தேங்குமிடமெல்லாம் சொல்லப்படுகிறபடியினால் ஸமுத்திரத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது ஓடுகிற ஜலங்களைப்பற்றித் தனித்துச் சொல்லப்போகிறபடியினால் 24

1 'தேவர்ஷீணாம்' என்றும் 2 'முநீநாம்' என்றும் மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும், மஹா என்னும் பதத்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறபடியினாலும் 'மஹர்ஷீணாம்' என்று ருஷிகளின்

1 பகவத்கீதை 10 26 2 பகவத்கீதை 10 37

தைச் சொல்லுகிற பதங்கள் வார்த்தைகள், அவைகளுக்குள் ஒரு எழுத்

ஒருவிதமான கூட்டம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் மரீசி முதலிய என்று சொல்லப்பட்டது கிரா என்று ஓசை மாத்திரம் சொல்லப்படவில்லை ஸமுத்திரத்தின் ஓசை முதலியவைகளில் 'கிர' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறதில்லை யாதலால் ஆகையினாலேயே எழுத்துக்கள் மாத்திரமில்லை 1 அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும் ஆகையினாலேயே 'ஏகாக்ஷரம்' என்பதும் ஓங்காரத்தைப்பற்றியதுமல்ல 2 ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரணவத்தில் ஏக என்னும் விசேஷணத்துடன் கூடிய 'அக்ஷரம்' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மத்தைச் சொல்லுகிற' என்று ஆத்மத்தைச் சொல்லுகிற பதங்களுக்குள் ப்ரணவம் சிறந்தது என்பது எல்லாவற்றையும்விட மேலான ஆத்மத்தைச் சொல்லுதல் முதலிய காரணத்தினாலும் நாமங்களிலுள்ள இலைகள்போல, எல்லா வார்த்தைகளும் ப்ரணவத்தினால் நிறைந்து இருக்கின்றது' என்று ஸ்ருதி சொல்லி இருப்பதினாலும் யாகங்களுக்குள் ஜபயஜ்ஞம் சிறந்தது, என்பது வேறிடங்களில் 3 விதியஜ்ஞாஜ்ஜபயஜ்ஞோ விசிஷ்ட: தசபிர்குணை: என்று சொல்லி இருப்பதினால் ஏற்பட்டது மேலும் 4 'க்ருதபசுவத் ஸங்கே குர்யாத் பிஷ்டபசுவத் ஸங்கே குர்யாத் | ந த்வேவ து வ்ருதா ஹந்தும் பசுமிச்சேத கதாசன' என்னும் 5 பசுயஜ்ஞை: கதம் ஹிம்ஸ்ரை: மாத்ருசோ யஷ்டுமர்ஹதி | ஹிம்ஸாத்மகைர் யஜ்ஞைர் கார்யம் கிமஹோ தத: |

1 பகவத்கீதை 10 33 2 பகவத்கீதை 8 13

3 விதியஜ்ஞாத் செய்யப்படுகிற யஜ்ஞத்தைவிட ஜபயஜ்ஞ ஜபமாகிய யஜ்ஞம் தசபி குணை பத்துமடங்கு விசிஷ்ட சிறந்தது

4 ஸங்கயோகத்தில் க்ருதபசும் நெய்யினால் செய்யப்பட்ட பசுவைக்குர்யாத் செய்யவேண்டும் ததா அப்படியேபிஷ்டபசும் மாவினால்செய்யப்பட்ட பசுவைகுர்யாத் செய்யவேண்டும் வ்ருதாவீணாக பசும் பசுவை ஹந்தும் கொல்லுவதற்கு ந து இச்சேத ஆசைப்படக்கூடாது

5 மாத்ருச என்னைப்போன்றவன் ஹிம்ஸ்ரை ஹிம்ஸாரூபங்களாகிய பசுயஜ்ஞை பசுவைக்கொண்டு செய்யும் யஜ்ஞங்களினால் யஷ்டும் யாகம் செய்யத்தம் எப்படி ஆஹுதித்துந்தவனாகிறான் தஸ்ய அந்த மஹாத்மன மஹாத்மாவுக்கு ஹிம்ஸாத்மகை ஹிம்ஸாரூபங்களானயஜ்ஞை யாகங்களினால் கிம் என்ன காரியம் ப்ரயோஜனம் யோஜனம் யோஸவனால் ப்ரஸவாபேக்ஷ தூக்கத்திலும் பரபோதேச விழித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதும் நேசவ பகவான்பூஜித பூஜைசெய்யப்பட்டாரோ

தாகிய ப்ரணவம் நானாகிறேன். யாகங்களுக்குள் சிறந்த ஜபயஜ்ஞமாகி றேன். மலைகளுக்குள் இமயமலை நான். 25

[illegible], என்றுமிவை முதலிய வசனங்களினால் அஹிம்ஸாரூபமாகிய யஜ்ஞங்களைச் செய்ய யோக்யதை இல்லாதவர்களுக்கு ஹிம்ஸாரூபமாகிய யஜ்ஞங்களைச்செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளிலும் சாஸ்த்ர விதியினால் ப்ரவ்ருத்திக்கிறபடியினாலும் பசுக்களுக்கு அபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்கிற எண்ணமில்லாமையினாலும் உபகாரமுண்டாகிறது என்று ஸ்ருதியில் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும் தேவதைகத்த ப்ரீதியை உண்டாக்குகிறபடியினாலும் தோஷமில்லை. பலத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கோ வென்னில் அந்த பலம் அல்பமாகவும் அஸ்திரமாகவும் து:க்கத்தோடு கலந்ததாகவு மாகிறது. அஹிம்ஸா ரூபங்களான யஜ்ஞங்களோவென்னில் விசேஷமான அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவைகள். பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதியை உண்டாக்கக் கூடியவைகளாகையினால் மோக்ஷத்திற்கு நெருங்கினவைகள். ஆகையினாலல்லவோ உபரிசரர் முதலியவர்கள் பிஷ்ட பசுக்களைக் கொண்டு யஜ்ஞம் செய்தார்கள். இப்படி மற்ற யஜ்ஞங்களில் ஹிம்ஸைக்கு ப்ரஸக்தியும், விசேஷமான அதிகாரிகள் முதலிய காரணத்தினால் விஷயத்தை ஏற்படுத்துவதும் முதலிய அதிகஷ்டங்களுண்டு. ஜபயஜ்ஞத்திலோவென்றால் அவைகளுக்கு ப்ரஸக்தியேயில்லாமையினாலும், சீக்கிரத்தில் ஆத்மதர்சனமாகிறபடியினாலே ஸபீஜயோகத்தின் வழியாய் ப்ரீசிரத்தில் ஸமாதியில் மனத்தைச் செலுத்துவதற்குக் காரணமாகையினாலும் மற்ற யஜ்ஞங்களைவிட ஜபயஜ்ஞம் எல்லா ஆஸ்ரமத்திற்கும் பொதுவாகையினாலும் மிகவும் சிறந்தது. 1 ஜப்யேநைவ து ஸம்ஸித்த்யேத் ப்ராஹ்மணோ நாத்ர ஸம்சய: । குர்யாத் அந்யந்ந வா குர்யாத் மைத்ரோ ப்ராஹ்மண உச்யதே என்று விதுரன் முதலியவர்களுக்கும் ஸித்தி உண்டாவதற்குக் காரணம் என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினால் சில மலைகள் முன்பு சொல்லப்பட்டபடியினாலும் மரங்களைப்பற்றி மேலே சொல்லப் போகிறபடியினாலும் இவை இரண்டையும் விலக்குவதற்காகவும் இமயமலைக்கு சைலராஜன் என்கிற ப்ரஸித்தி இருப்பதை அனுஸரித்தும் மலைகளுக்குள் என்று சொல்லப்பட்டது. 25

1 மனுஸ்ம்ருதி 2 86 87 எந்த ப்ராஹ்மண ப்ராமணன் ஜபயேனைவ ஜபத்திலேயே ஸம்ஸித்யேத ஸித்தியை அடையக்கடவனோ அத்ர இதில் நஸம்சய ஸந்தேஹமில்லையோ அந்யதவேறொன்றைகுர்யாத் செய்தாலும் செய்யட்டும் நவாகுர்யாத் செய்யாமற் போனாலும் போகட்டும் (அவன்) மைத்ர மைத்ரன் என்று பேருடைய ப்ராஹ்மண ப்ராமணனாக உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்

அஶ்வத்தஸ் ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் தேவர்ஷீணாஞ்ச நாரத꞉ ।
கந்தர்வாணாம் சித்ரரத꞉ ஸித்தாநாம் கபிலோ முநி꞉ ॥ 26

ப ஸா] ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் மரங்களெல்லாவற்றிலும் அஶ்வத்த꞉ அரசமரமும், தேவர்ஷீணாம் தேவருஷிகளுக்குள், நாரத꞉ நாரதமுனியும் கந்தர்வாணாம் கந்தர்வர்களுக்குள் சித்ரரத꞉ சித்ரரதனும் ஸித்தாநாம் சித்தர்களுக்குள் கபில꞉ கபிலர் என்று பெயரை உடைய முநி꞉ ருஷியும் (நான்) 26

பா] மரங்களுக்குள் பூஜிக்கத்தக்கதாகிய அரசமரம் நான் தேவருஷிகளுக்குள் நாரதர் நான் 26

உச்சைஶ்ரவஸமஶ்வாநாம் வித்தி மாமம்ருதோத்பவம் ।
ஐராவதம் கஜேந்த்ராணாம் நராணாஞ்ச நராதிபம் ॥ 27

ப ஸா] மாம் என்னை அஶ்வாநாம் குதிரைகளுக்குள் அம்ருதோத்பவம் ஜலத்தில் உண்டான உச்சைஶ்ரவஸம் உச்சைஶ்ரவஸ் என்னும் குதிரையாகவும் கஜேந்த்ராணாம் உத்தமமான யானைகளுக்குள் ஐராவதம் ஐராவதம் என்னும் யானையாகவும் நராணாம் மனுஷ்யர்களுக்குள் நராதிபம் ராஜாவாகவும் வித்தி அறி 27

தா] ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் (எல்லா மரங்களுக்குள்) என்றது உசிதமல்ல, பாரிஜாதம் முதலிய மரங்களைவிட அரசமரம் தாழ்ந்ததாயிற்றே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக 'பூஜிக்கத்தக்கதாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது பாரிஜாதம் முதலிய மரங்களுக்கும் அரசமரத்தைப்போல பூஜிக்கத்தக்க யோக்யதையில்லை என்று தாத்பர்யம் தேவதைகளாக இருந்துகொண்டே மந்த்ரங்களைக் கண்டறிந்தவர்கள் தேவருஷிகள் தேவருஷிகளுக்குள் நாரதருக்கு அநேகவிதமான மேன்மையுண்டென்பது மஹாபாரதத்திலேயே அநேக இடங்களில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது சித்ரரதன் என்பவன் கந்தர்வர்களுக்கு அரசன் ஸித்தாநாம் என்கிற இடத்தில் ஸித்தியாவது முன்பு செய்த ஸுக்ருத வசத்தினால் பிறப்பிலேயே அணிமா முதலிய அஷ்டைஶ்வர்யங்களின் ஸித்தி ஆதிஸித்தரான ஸித்தர் என்று கபிலரைச் சொல்லுகிறார் [1] மஹானுக்கு முன்னமே உண்டாக்கப்பட்ட கபிலரென்ற ருஷியை' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது [2] 'கபிலம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம்' என்றும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் இவரும் பரசுராமன் முதலியவர்களைப்போலவே 26

1 ஶ்வேதாஶ்வதர 5 2 2 ஸ்ரீமத்ராமாயணம் பாலகாண்டம் —40 24 இந்த இடத்தில் ஸநாதநம் அநாதியான வாஸுதேவம் வாஸுதேவனாகிய ரூபம் கபில ருஷியைத்தருக பார்த்தார்கள்

ஆயுதாநாமஹம் வஜ்ரம் தேநூநாமஸ்மி காமதுக் ।
ப்ரஜநஶ்சாஸ்மி கந்தர்ப்ப: ஸர்ப்பாணாமஸ்மி வாஸுகி: ॥ 28

ப தை] அஹம் நான் ஆயுதாநாம் ஆயுதங்களுக்குள், வஜ்ரம் வஜ்ராயுதமாகவும், தேநூநாம் பசுமாடுகளுக்குள் காமதுக் காமதேனுவாகவும் ப்ரஜந: ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமான, கந்தர்ப்ப: மன்மதனாகவும் ஸர்ப்பாணாம் ஸர்ப்பங்களுக்குள், வாஸுகி: வாஸுகியாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் 28

பா] காமதேனுவாவது இவ்விடத்தில் ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கும், ஸுரபி ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகிய மன்மதனாகிறேன் ஸர்ப்பங்களாவது ஒருதலையையுடைய பாம்புகள் 28

தா] உச்சை:ஶ்ரவஸம் என்பதினால் பிறப்பினால் மேன்மை காட்டப்படுகிறது அம்ருதம் என்பது இவ்விடத்தில் ஜலம் அல்லது கடையப்படுகிற தசையையுடைய அம்ருதமாகவுமாம் மஹேந்த்ராணாம் (உத்தமமான யானைகளுக்குள்) என்பதினால் திக்கஜங்கள் சொல்லப்படுகின்றன அவைகளுக்குள் பத்தினிமாரையினால் திக்பாலகர்களுக்கு எஜமானனாகிய தேவேந்திரனுக்கு வாஹனம் ஐராவதம் உச்சை:ஶ்ரவஸம் என்பது காக்கையின் கண்ணைப்போல ஐராவதத்திலும் அன்வயிக்கிறது நராதிபம் என்னும் நாமத்திலிருந்து உண்டானது என்பதும் அறியத்தக்கது நராயிவம் என்னும் பதத்தினாலேயே நியமிக்கிறவனாக இருக்கையாகிற மேன்மை ஏற்பட்டது 27

ஆயுதாநாம் என்பது ஸாதாரணங்களான ஆயுதங்களைச் சொல்லுகிறது, ஸுதர்சனமென்னும் பகவானுடைய சரம முதலிய ஆயுதங்களைவிடத் ததீசி ருஷியின் எலும்பினாலுண்டான வஜ்ரமும் தாழ்ந்ததாகையினால் தேநூநாம்' என்பதற்கு பசுக்களுக்குள் என்றர்த்தம் 'ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கும் ஸுரபி' என்பதற்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்கிற என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ' காமதுக் ' என்னும் பதமானது இவ்விடத்தில் ஸுரபி ஒன்றைச் சொல்லுகிறது, என்று தாத்பர்யம் ப்ரஜந: என்பதினால் ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகுகையாகிற மன்மதனுடைய அஸாதாரணமான மேன்மை சொல்லப்பட்டது அது எனக்கு வசப்பட்டது என்று அர்த்தம் ப்ரஜைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகாத மன்மதனை விலக்குவதற்காக ப்ரஜந என்று சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம் ஒரே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிற ' ஸர்ப்ப, நாக என்னும் பதங்களை வன தனித்துச் சொல்லி

அநந்தஶ்சாஸ்மி நாகா³நாம் வருணோ யாத³ஸாமஹம் ।
பித்ரூணாமர்யமா சாஸ்மி யம: ஸம்யமதாமஹம் ॥ 29

ப ரை] *நாகா³நாம்* நாகங்களுக்குள் *அநந்த:* ஆதிசேஷனாகவும் *யாத³ஸாம்* ஜலத்தில் வஸிக்கும் ஜந்துக்களுக்குள், *வருண:* வருணனாகவும் *அஹம்* நான் *அஸ்மி* ஆகிறேன் *பித்ரூணாம்* – பித்ருக்களுக்குள், *அர்யமா* அர்யமா என்கிற பெயரை உடையவனாகவும், *ஸம்யமதாம்* – ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள், *யம:* யமனாகவும் *அஹம்* நான், *அஸ்மி* ஆகிறேன் 29

பா] நாகங்களாவன அநேகம் தலைகளை உடைய பாம்புகள் '*யாத³ஸாம்*' என்றால் ஜலத்தில் வசிப்பவர்கள், அவைகளுக்குள் நான் வருணன் ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள் யமனும் நான் 29

ப்ரஹ்லாத³ஶ்சாஸ்மி தை³த்யாநாம் கால: கலயதாமஹம் ।
ம்ருகா³ணாம் ச ம்ருகே³ந்த்³ரோऽஹம் வைநதேயஶ்ச பக்ஷிணாம் ॥

ப ரை] *தை³த்யாநாம்* அஸுரர்களுக்குள் *ப்ரஹ்லாத³:* ப்ரஹ்லாதனாகவும் *கலயதாம்* ப்ராணிகளுக்கு அநிஷ்டத்தை எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குள் *கால:* ம்ருத்யுவாகவும் *அஹம்* நான் *அஸ்மி* ஆகிறேன், *ம்ருகா³ணாம்* மிருகங்களுக்குள் *ம்ருகே³ந்த்³ர:* சிங்கமும், *பக்ஷிணாம்* பக்ஷிகளுக்குள், *வைநதேய:* கருடனும் *அஹம்* நான் 30

தா] *இருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்*—'ஸாபங்களாவது' *என்று* 28

யாத³ஸாம் என்னும் பதத்தினால் வருணனையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாகச் சொல்லுகிறார்— யாத³ஸாம் என்றால் ஜலத்தில் வஸிப்பவர்கள் *என்று அர்த்தமே ஜலத்தில் வசிக்கும் ஜந்துக்கள் மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அவைகளுக்கு யஜமானன் ஆகையினால் வருணனுக்கும் அவைகளோடு ஸம்பந்தம் உண்டு அவைகளுடைய ஜாதியைச் சேர்ந்தவனல்லாமையினால், என்று அறியவும் அர்யமா என்பவன் பித்ருக்களுக்கு ராஜன் 'ஸம்யமதாம்' என்பதற்கு அடக்குகிறவர்களுக்குள் என்று அர்த்தம் இதைத்தான் சொல்லி இருக்கிறார்* ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுக்குள் *என்று* 29

பா] 1 அனிஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டுமே என்கிற ஆசையினால் எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குள் ம்ருத்யு நான் 30

பவநः பவதாமஸ்மி ராமः ஶஸ்த்ரப்ருதாமஹம் ।
஝ஷாணாம் மகரஶ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ ॥ 31

2 ரை] பவதாம் ஸஞ்சரிக்கிற வஸ்துக்களுக்குள் பவந காற்றும ஶஸ்த்ரப்ருதாம் ஆயுதங்களைத் தரிப்பவர்களுள் ராம ராமனும அஹம் நான் அஸ்மி ஆகிறேன் ஝ஷாணாம் மீன்களுக்குள் மகரः மகரமென்னும மீனும அஸ்மி ஆகிறேன ஸ்ரோதஸாம் ஓடுகிற ஜலங்களுக்குள் ஜாஹ்நவீ கங்கையும அஸ்மி ஆகிறேன 31

ஸஞ்சரிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைய வஸ்துக்களுக்குள் காற்று

தா] 1 உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸ்ஸதாऽபவத்' என்றிவை முதலியவைகளினால் பரஹ்லாதனுக்கு மேன்மை சொல்லப்பட்டது 2 'அஹமேவாக்ஷய' என்று நிரயமான காலமாகிய வஸ்துவைப்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறபடியினாலும யமனைப்பற்றி முன்பு சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும், அவர்களைவிட வேறு புருஷன இவ்விடத்தில் காலனென்னும பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறான அசேதனமாகிய காலத்திற்கு எண்ணிக்கொண்டிருத்தல் பொருந்தாது கலயதாம் என்பது அறியும் தன்மையுள்ளவர்களெல்லாம சொல்லும பக்ஷத்தில் காலத்தை அவைகளுக்கு என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் ஆசையினால் அதற்குசிதமான அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்— அனிஷ்டத்தை' என்று ஆரம்பித்து மரணத்தைவிட மேலான அனிஷ்டமில்லையல்லவா என்று தாத்பர்யம் 'ஜ்யேஷ்ட' என்னும பதத்தினாலேயே சிங்கத்திற்கு மேன்மை ஏற்பட்டது பக்ஷிகளுக்குள் கருடனுக்கு வேகமதிகமாகையினாலும், வைராக்யமாகையினாலும மேன்மை ஏற்பட்டது 30

பவதாம் என்பதினால் காற்றுக்கே அஸாதாரணமான வீர்தல ஆகிய சரியை சொல்லப்படுகிறதால் அவைகளுக்குள் காற்றைத் தனித்தெடுத்திருப்பது பொருந்தாதாகையினால் அது உசிதமாவதற்காக 'ஸஞ்சரிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடைய' என்று சொல்லப்பட்டது அதாவது எப்பொழுதும ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று அர்த்தம காற்றினால் தள்ளப்பட்டவைகளாக அன்றோ நக்ஷத்திரம முதலி

---

1 விஷ்ணுபுராணம 1 15 156 ய ப்ரஹ்லாதன அசேஷாணும எல்லா ஸாதுக்களுக்கும உபமானம உதாஹரணமாக ஸதா எப்பொழுதும அபவத இருந்தாரோ 2 பகவத்கீதை 10 33

நான ஆயுதததைத தரிபபவாகளுககுள ராமன நான இவவிடததில ஆயு
ததததைததரிபபவனுக இருககை விபூதி, வேறு வஸது இலலையாதலால
ஸூாயனமுதலிய ஜ்வாதமாககளும அவாகளுககு ஆதமாவாக இருககிற
பகவானுககுச சரீரமாகையினாலே விசேஷணஙகளாகையினால ஆயுதத
தைத தரிபபவனுக இருககையைபபோலவே 31

யவைகள எபபொழுதும ஸஞசரிககினறன லோமலதைதயைபபவனம
செயதல முதலிய இடஙகளிலே போல பரிசுததியைச செயதுகொ
ணடு ஸஞசரிததல இஙகே சொலலபபடுகிறது ராமஶ்ஶஸ்த்ரப்ருதாம

எனபதினால பரசுராமனை ஜயிததவரும ராவணனைக கொனறவருமான
ராமன சொலலபபடுகிறா ஆகையினால அதறகுததகுநத வீரனபோ
காத ஆயுதஙகளை உடையவராக இருககை ஆகிற மேனமையைச சொல
லுகிறா— ஆயுதததைத தரிபபவனுக இருககை விபூதி எனறு முன
பின ஸநதாபபஙகளிலே போல ராமன விபூதியாக ஏன இருகக
கூடாது எனகிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா—
வேறு வஸதுவிலலையாதலால எனறு அதாவது இவவிடததில
'ஶஸ்த்ரப்ருத்' எனனும பததினால சொலலபபடுகிற ஜீவிக அசேதன

மோ, தனனைவிட வேறு சேதனமோ இலலாதபடியால எனறு அாத
தம வேறு வஸதுசசொலலிககொணடு வ நு பட்டில ஸனர
கே அஸாதாரணமான ஸவபாவததைச சொலலும பக்ஷததில ஆரமபிச
தகரமததிறகு விரோதம வருமே எனகிற ஆக்ஷேபததிறகுஸமாதானம
சொலலுகிறா— ஸூாயன முதலிய எனறுாமபிதது ஆயுததததை
தரிபபவனுக இருககைககும மறறவைகளுககும பகவானுடைய ஒரு
விசேஷயததிறகு விசேஷணமாக இருககை ஸமானம ஆகையினால
ஒரேபரகாரம தான, சில இடஙகளில அவைகளுககு எனறு சொலலி
யிருபபதும சில இடஙகளில அபபடியிலலாததுமாகிய வயதயாஸந
தைப போலவே இதுவும அலபவயசபாஸம மாததிரமாகையினால
தோஷமிலலை, எனறு தாதபாயம இவவிடததில 'ஸூாயன எனனும
பதததினால 1 ஜ்யோதிஷாம ரவிரம்ஶுமாந் எனறு சொலலபபட்ட
ரவி சொலலபபடுகிறன 2 ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணு எனறு சொல
லபபடட விஷ்ணு வாவெனில ராமனுககு ஸமமானவன மகரமாவது
மீனகளுககுளசிறநதது ஓடுகிற ஜலஙகளுககுள கஙகைககு மேனமை
பகவானுடைய திருவடியிலிருநது உணடாகை ஸகரஜனன எனறு
பேருடைய ருதரனுடைய தலையினால தாஙகபபடடிருககை, மூனறு
லோகஙகளிலும ஓடுகிறது முதலிய காரணஙகளினால

1 பகவதகீதை 10 21 2 பகவதகீதை 10 21

ஸர்காணாமாதிரந்தஞ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுந|
அத்யாத்மவித்யா வித்யாநாம் வாத: ப்ரவததாமஹம்|| 32

ப தை] அர்ஜுந அர்ஜுனா ஸர்காணாம் ஸருஷடிககபடுகிற வஸதுக களுடைய ஆதி காரணமும் அந்தஞ்ச கடைசியும் மத்யஞ்ச நடுவும் அஹம் நான வித்யாநாம் விதயைகளுககுள அத்யாத்மவித்யா வேதாநத விதயையும ப்ரவததாம் வாதம செயகிறவாகளுடைய, வாத: வாதமும அஹம் நான 32

பா] 'ஸ்ருஜ்யந்தே (ஸருஷடிககபபடுசினறன) ஆகையினால ஸர்கா என்று சொலலபபடுகினறன அவைகளுககுககாரணம அதாவது, எப போழுதும ஸருஷடிககபபடுகிற எலலா பராணிகளையும அநதநத இடததி லிருநது ஸருஷடிககிறவாகளும நானே என்று அாததம அபபடியே ஸம ஹாரம செயயபபடுகிற அநதாத வஸதுககளையும, அநதாத இடஙகளிலிரு

தா] ஸர்க என்னும பதததினால ஸருஷடியைமாததிரம சொலலும 'பக்ஷததில ஆதி அந்த என்கிற பதஙகளோடு அனவயம பொருந தாமையினால இவவிடததிலிருககும ஸர்க' என்னும பதம ஸரு ஷடிககபபடுகிற வஸதுககளைச சொலலுகிறது, என்று சொலலுகிறார— 'ஸ்ருஜ்யந்தே என்று ஆரமபிததது "ஆதி மத்ய அந்த என்னும பத ஙகள இவவிடததில பாகஙகளைச சொலலுகின்றன, என்பது யுகத மலல அதிக பரயோஜன மில்லாமையினால சால விசேஷஙகளைச சொலலுகின்றன என்பது மிலலை காலததை மேலே சொலலபபோ கிறபடியினால இரணடு தரிததும அதைச சொலவதறகு பரயோஜன மிலலாமையினால உதபததி முதலிய காரியஙகளை மாததிரம சொல லுகிறது என்பதுமிலலை 1 உதபவஞ்ச பவிஷ்யதாம்' என்று மேலே சொலலபபோகிறபடியினால பரமானே காரணம என்பது முதலியவை இஙகே சொலலபபடுகின்றனவென்பதுமிலலை 2 அஹமாதிஞ்ச மத்யஞ்ச என்று, முதல ஆரமபததிலேயே சொலலியிருககிறபடியினாலும இது பொதுவாக முனபு சொன்னதை நிகமனம செயகிறது, என்பது மிலலை மேலேயும சொலலபபோகிறபடியினால ஆகையினால உதபததி முதலிய வைகளுககுக காரணஙகளாக லோகததில ஏறபடடவைகளைச சொலலு கின்றன என்பது உசிதம அதிலும உபாதான காரணததைபபறறி 3 'ஸர்வபூதாநாம் பீஜம்" என்று மேலே சொலலபபோகிறபடி யினால நிமிததகாரணம மாததிரமே இஙகே சொலலபபடுகிறது 'ஸர்காணாம்" என்று பொதுவாகச சொலலி இருககிறபடியினால,

1 பகவதகீதை 10 34   2 பகவதகீதை 10 20   3 பகவதகீதை 10 39

ந்து ஸம்ஹாரம் செய்கிறவர்களும் நானே அப்படியே ரக்ஷிப்பதும் நானே அதாவது எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களை அந்தந்த இடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கிறவர்களும் நானே ஜல்பம் விதண்டை முதலியவைகளைச் செய்பவர்களுடைய, தத்வத்தை நிஶ்சயம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட வாதம் எதுவோ அதுவும் நான 33

அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி த்வந்த்வ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச |
அஹமேவாக்ஷய: காலோ தாதாஹம் விஶ்வதோமுக: ||

ப ரை] அக்ஷராணாம் எழுத்துக்களுக்குள் அகார: அகாரமாகவும் ஸாமாஸிகஸ்ய ச ஸமாஸங்களுடைய கூட்டத்திற்குள், த்வந்த்வ: த்வந்த்வமேனும் ஸமாஸமாகவும், அஸ்மி ஆகிறேன் அக்ஷய: அழிவில்லாத,

---

எல்லா இடங்களிலும் எல்லாக் காலங்களிலும் இருக்கிற ஸத்ருஷ்டிகளா படுகிற வஸ்துக்களைக் குறித்து நிமித்தகாரணங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களின் கூட்டமும் தனக்கு வசப்பட்டது, என்று அபிப்ராயம், இவையெல்லாம் எப்பொழுதும் என்று ஆரம்பித்து மூன்று வாக்கியங்களிலும் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளப்பட்டது வேதாந்த வித்யையாவது ஜீவாத்மா பரமாத்மா இவைகளின் உண்மையைப்பற்றிய வித்யை அது விஷயத்தினாலும் ப்ரயோஜனத்தினாலும் மற்ற வித்யைகளைவிடச் சிறந்தது "ப்ரவதாம்" என்பதினால் ஒருவருக்கொருவர் கலகம் செய்வது மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறதல்ல அதில் வாதம் என்கிற விசேஷம் சொல்லப்படாமையினாலும் "கதா: ஜல்பா: விதண்டா: நாம" என்று வித்யை ப்ரஸ்தாவம் வந்தபடியினால், அதற்காக ஏற்பட்ட ப்ரஸங்கத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதே யுக்தமாகையினாலும் 1 "**ஸர்வம் ஸர்வவதாம்** *என்பதைப்போல வாதமாகிய ஒரு வித ப்ரஸங்கத்தைச் செய்கிறவர்களுடைய என்றும் அபிப்ராயமில்லை மற்றவர்களைவிட இவன் சிறந்தவன் என்பதைத் தெரிவிப்பது ஸம்பவிக்கும் பொழுது அதனை விடுவது உசிதமல்லவாகையினால் ஆகையினால் 'ப்ரவதாம்' என்பதினால் மூன்று வித ப்ரஸங்கங்களுக்கும் ஸாதாரணமான ஸ்வரூபம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது அதனையே சொல்லுகிறார்—'ஜல்பம் விதண்டை முதலியவைகளைச் செய்பவர்களுடைய' என்று* '**தத்வத்தை நிஶ்சயம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட**' *என்பதினால் அல்பமான ப்ரயோஜனத்தை உடையதாகிய, ஜயிக்கவேண்டுமென்று ஆசையை உடையவர்களின் ப்ரஸங்கத்தைவிட வாதத்திற்கு மேலான மோக்ஷத்தில் முடியும்படியான ப்ரயோஜனத்தை உடைத்தாயிருக்கையினால் மேன்மை காட்டப்பட்டது* 32

---

1 பகவத்கீதை 10 36

கால காலமும ஸஹஸ்ரேவ நானே விஶ்வதோமுக நானகு திககுககளி லும முகஙகளை உடைய யாதா பரமமாவும, ஸஹம் நான 3௦

பா] எழுததுககளுககுள * அகராமே எலலா வாாததையும எனறு ஆாதத முளள ஶருதிவாகயததிலேறபடட எலலா அக்ஷரஙகளுககும காரணமா கிய அகாரம நான ஸமாஸஙகளின கூடடம ஸாமாஸிகம அதறகுள தவநதவம எனகிற ஸமாஸம ரான அது இரணடு பதஙகளினுடைய அா ததஙகளையும பரதானமாக உடைததானதாகையினால சிறநதது கலே

தா] பஹவருசோபநிஷததில 1 ‘அ எனபது பாமமம எனறு ஆாதத முளள வாகயம சொலலபபடுகிறது அபபடியே, 2 அகாரமே எலலா வாாததையும இது ஸபாசஙகளினாலும ஊஷமாசகளினாலும பரகாஶம செயயபபடடதாயககொணடு அனேகமாகவும அனேக ஸவபாவமுளளதாயும ஆகிறது எனறு ஆாததமுளள ஶருதி வாக யததினாலே விஸதாரமாகச சொலலபபடட எலலாவறறிறகும காரண மாக இருககையைச சொலலுகிறா—எலலா அக்ஷரஙகளுககும காரண மாகிய எனறு தனிததுச சொலலுவதறகு உபயோகமான ஸமாஸ ஙகள அனேகம எனபதைத தெரிவிபபதறகாக பாசயததின ஆாச ததைக காடடுகிறா— ஸமாஸஙகளின கூடடம எனறு முனபதம, பினபதம, இவைஇரணடையுமவிட வேறு பதம, இவைகளை பரதானமாக வாக உடைய அவயயீபாவம தசபுருஷம பஹுவரீஹி எனனுமஸமா ஸஙகளைவிட தவநதவஸமாஸததிறகு மேனமையைச சொலலுகிறா— ‘அது எனறாரமபிதது ‘அக்ஷய (அழிவிலலாத) எனபதினால 3 கலைமுஹூாததம காஷடை இவைகள எனறு ஆாததமுளள ஶருதி வாகயததிலும 4 ஸஹாஸோஹஸுதாழிஙைபஶ்ககாய’ எனகிற ஸமருதி வசனததிலும சொலலபபடடவைகளாயும அனேகவித விகாரஙகளாகிய லோகம நாசமடைவதறகுக காரணஙகளாயு மிருககிற எணணிறநத உடபிரிவுகளிருநது போதிலும ஸவருபததில ஆதியுமிலலை அநதமு மிலலை எனபது சொலலபபடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா—‘கலே எனறாரமபிதது ஸநாதிஹாஸ்யஸவாந்த காய

1 பஹவருசோபநிஷத 1

2 தைததிரீயம நாராயணம 1 8

3 விஷணுபுராணம 4 1 84 கலைமுஹூாததம முதலிய காலம எநத நிதய விபூதியின மாறுதலுககுககாரண மிலலையோ

4 விஷணுபுராணம 1 2 26 பகவான பகவானுடைய கால காலம அனாதி அனாதி தவிஜ ஓபராமமண அவய இநதககாலததிறகு அநத முடிவு நவிதயதே இலலை

முகூர்த்தம் முதலியவைகளாகிய அழிவில்லாத காலமும் நானே எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற நான்கு முகங்களை உடைய பரமமாவும் நானே 33

ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹரஶ்சாஹமுத்பவஶ்ச பவிஷ்யதாம் ।
கீர்த்திஶ்ஶ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதா த்ருதி: க்ஷமா ॥ 34

ப தை] ஸர்வஹர: எல்லா பிராணிகளையும் ஸம்ஹாரம் செய்கிற, ம்ருத்யு: மருத்யுவும், பவிஷ்யதாம் உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களின், உத்பவஶ்ச உத்பத்தி என்னும் கரியையும், அஹம் நான் நாரீணாம் ஸ்திரீகளுக்குள் கீர்த்தி: கீர்த்தியும் ஶ்ரீ: லக்ஷ்மியும் வாக்ச வாக்கும் ஸ்ம்ருதி: ஸ்மருதியும் மேதா மேதையும் த்ருதி:, தருதியும் க்ஷமா க்ஷமையும் (நான்)

பா] எல்லா பிராணிகளுடையவும் பிராணனை அபஹரிக்கிற மருத்யுவும்

தா] நாமதேயஸ்யூவிஷய:தே 1 காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ நாமதோ நவாஹ்ந: ஸர்வ ஸேஷ்வமிஷ்யம் என்றவை முதலிய வசனங்களினால் காலத்திற்கு அதிஷ்டாதா என்பது வ்யக்தமாக ஏற்படுகிறது தாதா என்னும் பதத்தின் ரூடி சக்தியினாலும் விஶ்வதோமுக: என்கிற விசேஷணத்தினாலும் பரமபுருஷனே இவ்விடத்தில் சொல்லப் படுகிறான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாவற்றையும் என்றாரம்பித்து தாதா என்னும் பதத்தினாலேயே அண்டத்துக் குட்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனுக்கு இருக்கையாகிற மேன்மை ஏற்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிற என்று சொல்லப்பட்டது இத்தால் காமங்களின் பலன்களைக் கொடுக்கிறவன் என்று ஆத்தம சொல்லி யிருக்கும் மற்ற வ்யாக்யானங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன விஶ்வத: என்பதினால் நான்கு திசைகள் மாத்திரம் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன என்று தெரியப் படுத்துவதற்காக நான்கு முகங்களை உடைய' என்று சொல்லப் பட்டது நான்கு வேதங்களையும் ப்ரவசனம் செய்தல் முதலியதும் இத்தால் குறிக்கப்பட்டது

அவரவர்கள் காமங்களுக்குத் தக்கபடி பரிக்ஷை செய்வதிலும் காலத்தின் அளவிலும் அதிகாரம் பெற்றவர்களாகிய யமனையும் காலனென்று பெயரை உடைய புருஷனையும் பற்றி முன்பே சொல்லப்பட்ட

---

1 பகவத்கீதை 11 32

நான, உணடாகபபோகிற வஸதுககளின உதபததி எனறு பேருடைய கரியையும நான லக்ஷமியும நான கீாததியும நான வாககும நான ஸமருதியும நான மேதையும நான தருதியும நான க்ஷமையும நான

படியினால யமனுடைய உததரவினபடி நடககிறவனும பராணனை அப ஹரிபபதில அதிகாரம பெறறவனுமாகிய புருஷன இவவிடததில 'ம்ருத்யு:ஸர்வஹர:' எனறு சொலலபபடுகிறான எனறு தெரிவிபப தறகாக எலலா பராணிகளுடைய பராணனையும அபஹரிககிற எனறு சொலலபபடடது பராயகாலததில எலலாவறறையும ஸமஹாரம செயகிற ஈஸவரன இவவிடததில மருதயு எனனபபடுகிறான எனறு சிலா சொனனது அவவளவு உசிதமலல 1 'அஹமேவாக்ஷய: கால:' எனறு முனனமே சொலலி இருககிறபடியினால உதபததியோடு சேரக காச சொலலி இருபபதினால இவவிடததில மருதயு எனனும பதம மரணததைச சொலலுகிறது எனறு சிலா சொலலுகிறாகள உதபவ எனனும பதம ஸவாரஸயமாக உதபததியினனும கரியையைச சொலலு கிறது உதபததியாகுமிடம முதலியதும நிமிததகாரணமஉபாதானகார ணம முதலியதும இவவிடததில தனிததுச சொலலபபடடதாகையி னால கரியையைசசொலலுகிறதுஎனபதே உசிதம எனகிற அபிபராயத தினால 'உதபததி எனகிற பெயரை உடையகரியை எனறு சொலலபபட டது குணவிசேஷஙகளாகிய கீாததி முதலியவைகள இவவிடததில சொலலபபடவிலலை அவைகள புருஷாகளிடததிலும பரகாசமாக இருக கிறபடியினாலே 'நாரீணாம' எனகிற விசேஷணம பொருநதாதாகையி னால, இவவிடததில இருககும 'நாரீணாம' எனனும பதம ஸதரீலிஙக மான பதஙகளின அரததஙகளை எலலாம சொலலுகிறதுமலல முககிய மான அரததததிறகு ஒருவிரோதமுமிலலாமையினால அநதஸதரீ களுககுள விசேஷமான ஸதரீகளாக எணணபபடுகிறது அதிலும லக்ஷமியே எலலா ஸதரீகளிலும சிறநதவளாகையினால அவ ளே முககியமசொலலததககவள 'ஸ்ரீ' எனறு பாடததிலேறபட் ட காமமேதெனில வஸதுவின யோககியதையைபபறறிய காமததினால தடுககபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால 'லக்ஷமியும நான கீாததி யும நான எனறு சொலலபபடடது இவைகள பகவானுககு அஸாதா ரணமானபதனிகள மறறவஸதுககளிலோவெனில அவரவாகளின அபி மானததினால அநதநதபபதம சொலலபபடுகிறது　34

1 பகவதகீதை 10 20

ப்ருஹத்ஸாம ததா ஸாம்நாம் காயத்ரீ ச²ந்த³ஸாமஹம் |
மாஸாநாம் மார்க³ஶீர்ஷோऽஹம் ருதூநாம் குஸுமாகர: ||

ப – ரை] ததா அப்படியே, ஸாம்நாம் ஸாமங்களுக்குள், ப்ருஹத்ஸாம ப்ருஹத் என்கிற ஸாமமும் ச²ந்த³ஸாம் சந்தங்களுக்குள் காயத்ரீ காயத்ரீ என்னும் சந்தமும் அஹம் நான் மாஸாநாம் மாஸங்களுக்குள், மார்க³ஶீர்ஷ மார்கழிமாஸமும், ருதூநாம் ருதுக்களுக்குள் குஸுமாகர வஸந்தருதுவும், அஹம் நான் 35

பா] ஸாமங்களுக்குள் ப்ருஹத்ஸாமம் நான் சந்தங்களுக்குள் காயத்ரீயும் நான் குஸுமாகரமாவது வஸந்தருது 35

தா] ஸாமங்களுக்குள் ப்ருஹத் என்னும் ஸாமம் உயர்ந்தது என்பது ஶ்ருதியினாலேயே கூறப்பட்டது முதலில் ப்ருஹத் என்றும் ரதந்தரம் என்னும் ஸாமமும் இருந்தது வாக்கும் மனஸ்ஸும் இருந்தது வாக்கு என்பது ரதந்தரம் மனஸ் என்பது ப்ருஹத்து ப்ருஹத்து என்னும் ஸாமம் முதலில் தன்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ரதந்தரத்தை நினைத்துக்கொண்டது அந்த ரதந்தரம் காப்பதனைத் தரித்தது என்று ஆச்சமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யமிருக்கிறது காயத்ரீ எல்லாச் சந்தங்களுக்கும் ப்ரதானமாகையினால் சிறந்தது என்பது ஶ்ருதிகளிலும், சாந்தோக்யஶ்ருதி என்னும் க்ரந்தத்திலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படியே பஹ்வ்ருசோபநிஷத்தில் காயத்ரீ எல்லாச் சந்தங்களுக்கும் முதன்மையானது என்று' அர்த்தமுள்ள வாக்யம் இருக்கிறது மாஸங்களுக்குள் மார்கழி மாஸத்திற்கு வருஷத்திற்கு காப்புண்டாகும் காலமாகையினாலும் மாஸங்களுக்குத் தேவதைகளாகிய கேசவன் முதலிய பன்னிருவர்களுக்குள் முதலாவதாகிய கேசவனுடைய மாஸமாகையினாலும் எல்லா வருஷங்களும் ஆரம்பிக்கும் காலமாகையினாலும் மேன்மையுண்டு குஸுமாகர என்னும் பதத்தினாலேயே வஸந்த ருதுவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகச் சொல்லப்பட்டதாயும் எல்லா ப்ராணிகளுடையவும் ஸுகத்திற்குக் காரணமாயுமிருக்கிற மேன்மை சொல்லப்பட்டது ‘ ஒவ்வொரு வஸந்த ருதுக்களிலும் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகஞ் செய்யவேண்டும்’ என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினாலும் “வஸந்தே தீ³க்ஷேத வஸந்தோ ருதூநாம் முக²ம் ” என்கிற வசனம் முதலியவைகளினாலும் மேன்மையேற்பட்டது (35)

த்³யூதம் ச²லயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் |
ஜயோऽஸ்மி வ்யவஸாயோऽஸ்மி ஸத்த்வம் ஸத்த்வவதாமஹம் || 36

ப — ரை] அஹம் நான், ச²லயதாம் மோசம் செய்பவர்களின் (மோசங்களுக்கு) த்³யூதம் சொக்கட்டானாகவும், தேஜஸ்விநாம் பராக்ரமத்தை உடையவர்களுடைய தேஜ: பராக்ரமமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் (ஜயிக்கிறவர்களின்) ஜய: ஜயமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன், (நிஶ்சயத்தை உடையவர்களுடைய) வ்யவஸாய: நிஶ்சயமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன், ஸத்த்வவதாம் மனோதைர்யத்தை உடையவர்களுடைய ஸத்த்வம் மனோதைர்யமும் அஹம் நான்   36

பா] மோசம் செய்பவர்களின் மோசத்திற்கு இடமாகிய காரியங்களுக்குள் காய் முதலியவைகளைக் கொண்டு ஆடுகிற சொக்கட்டான் நான், ஜயிக்கிறவர்களின் ஜயமும் நான் ஆகிறேன் நிஶ்சயத்தை உடைய

தா] *ச²லயதாம் என்கிற இடத்தில் அநேகரைச் செய்கிறவர் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ணிஜ் ப்ரத்யயம் வந்திருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்* மோசம் செய்பவர்களின் *என்று சொல்லப்பட்டது.* காய்களை *உருட்டுகிற மாத்திரத்தினால்* ஜயம் தோல்வி இவைகளை *ஆரோபித்து விடுகிறபடியினால்* ச²லம் (மோசம்) *என்று சொல்லியிருப்பது உசிதம் தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்* 'காய்களைக்கொண்டு ஆடுகிற' *என்று சொல்லப்பட்டது.* 'தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்' *என்றிவை முதலியவைகளைப்போல சொக்கட்டானாடுகிறவர்களின் சொக்கட்டானாட்டம் நான் என்று சொல்லாமல் மோசம் செய்பவர்களை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கிறபடியினால்* மோசத்திற்கு இடமாகிய *விற்றல் வாங்குதல் சண்டை வாங்குதல் பாகப்பிரித்தல் ப்ரதிஜ்ஞை செய்தல் முதலிய மற்றக் காரியங்களைவிட சொக்கட்டானாடுதல் மேலானதென்பது சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்* மோசத்திற்கு இடமாகிய காரியங்களுக்குள் *என்று சொல்லப்பட்டது.* காய் முதலியவைகளை *என்பதனால் ஜீவனோடு கூடியதும்* ஜீவனில்லாததுமான *வஸ்துக்களைக்கொண்டு ஆடுகிற எல்லா ஆட்டங்களும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அன்றிச்சே ஜீவனில்லாத வஸ்துக்களை மாத்திரம் சொல்லுவதற்காக* காய் முதலியவைகளை *என்று சொல்லப்பட்டதாகவுமாம். அசாங்கு மேன்மையாவது பாயாஸமில்லாமலும் தாமதத்திற்கு விரோதமில்லாமலும் ஒப்புச்சொல்லுவதினாலேயே எல்லாப் பொருள்களையும் அபஹரிக்க முடியுமாகையினால்* தேஜஸ்விநாம், ஸத்த்வவதாம் *என்னும் பதங்களை* தேஜ:, ஸத்த்வம் *என்னும் பதங்களோடு அன்வயித்துவிட்ட*

வர்களுடைய ஸத்வமும் நான்; ஸத்வமாவது பெரிய மனத்தை உடையவனாக இருக்கை 36

வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஸ்மி பாண்டவாநாம் தநஞ்ஜய: |
முநீநாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீநாமுஶநா கவி: || 37

ப—ரை] அஹம் நான் வ்ருஷ்ணீநாம் இடையர்களுக்குள் வாஸுதேவ: வாஸுதேவனாகவும், பாண்டவாநாம் பாண்டவர்களுக்குள், தநஞ்ஜய: அர்ஜுனனாகவும் முநீநாம் ருஷிகளுக்குள் வ்யாஸ: வ்யாஸராகவும் கவீநாம் கவிகளுக்குள் உஶநா சுக்கிராசார்யராகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் 37

பா] இவ்விடத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாய் இருக்கை விபூதி'

தா] படியினால், ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி என்பவைகளோடு அவர்களுக்கு அன்வயம் சொல்லுவது உசிதமில்லையாகையினால் அதுடன் அன்வயிப்பதற்கு உசிதமாகிய ஜயிச்சிறவர்களின் நிஶ்சயத்தை உடையவர்களின், என்னும் பதங்களைச் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'ஜயிக்கிறவர்களின் நிஶ்சயத்தை உடையவர்களுடைய' என்று சொல்லப்பட்டது. 'வ்யவஸா வ்யவஸாயேஷு ஸங்கல்ப ஸ்ருதஜ்ஞேஷு' என்றிவை முதலிய வசனங்களினால் ஸங்கல்பம் என்னும் பதத்திற்கு அனேக அர்த்தங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதினாலும் வ்யவஸாயம் சொல்லப்பட்டபடியினாலும் ஸத்வத்தை உடையவன் என்னும் பதத்தின் ப்ரஸித்தியை அனுஸரித்து அதற்கு அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் 'பெரிய மனத்தை உடையவனாக இருக்கை' என்று. இச்சால அயர்வைத் தோல்வியடையும்படி செய்யக்கூடிய சரீர தேஜஸ்ஸை விட ஸத்வத்திற்கு வைபவம் சொல்லப்பட்டது 36

'வ்ருஷ்ணீநாம் வாஸுதேவோஹம்' என்கிற இடத்திலும் ராமனைப் போலவே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய அவதாரமானபடியினால் சொல்லுகிறார்—'இவ்விடத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாக இருக்கை விபூதி' என்று. ராமனைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது முன்னமேயே காரணம் சொல்லப்பட்டது என்று காட்டப்பட்டது. இவ்விடத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளை என்கிற இது என்ன விபூதி? பிள்ளையாக இருக்கை மாத்திரத்தினால் மேன்மை இல்லையல்லவா, அது எல்லாரிடத்திலுமிருக்கிறபடியினால், வஸுதேவரென்கிற கசப்பனுக்குப் பிள்ளையாய் இருப்பதினால் மேன்மை என்பதுமில்லை, அதுவும் அனேகம் பிள்ளைகளுக்குப் பொதுவாகையினாலே கனிகத்தைச் சொல்வது பொருந்தாதாகையி

வேறு வஸ்து இல்லாமையினாலேயே பாண்டவர்களுக்குள் அர்ஜு-
னன் நான் முனிகளாவது மனனம் செய்வதினாலே வஸ்துக்களின் உண்

ணுள் வாஸுதேவன் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாக இருக்கை மாத்
திரத்தினாலே மேன்மை என்பதுமில்லை, அது மேன்மைக்குக் காரண
மில்லாமையினாலே, வஸுதேவருக்குப் பிள்ளை என்பது இவ்விடத்தில்
உபதேசிக்கத் தக்கதுமில்லை, அர்ஜுனனாலே அது அறியப்பட்டிருக்கிற
படியினால், ஆகையினாலேயே ஸாக்ஷாத்கார அவதாரம் என்பது உசித
மல்ல, ஆகையினாலேதான் இவ்விடத்தில் 'வ்ருஷ்ணீநாம்ஹமஸ்மி (இடையர்
களுக்குள் நானிருக்கிறேன்) என்று சொல்லப்படவில்லை என்னில் இந்த
ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறோம் வாஸுதேவ என்
னும் பதம் இவ்விடத்தில் லக்ஷணையினால் வஸுதேவர் வீட்டில் நான்கு
கைகளை யுடையவராக அவதாரம் செய்தது முதலாக மனுஷ்யர்
களைவிடச் சிறந்த குணங்களோ விசாரமும் பராக்ரமம் முதலிய இடை
யர்கள் வரையிலும் ப்ரஸித்தமான மேன்மையைக் குறிக்கிறது
அதை அர்ஜுனனுக்குச் சொன்னதும் உதாஹரணம் காட்டுவதற்காக
ஸர்வநாமமாகிய நீ என்பதை விட்டுப் பெயரையே சொன்னதி
னால் மிகவும் ஸமீபத்திலிருப்பது முதலியவைகளால் மேன்மை இங்
கே சொல்லப்படுகிறது தர்மத்தில் தர்மபுத்ரனும் பலத்தில் பீமஸே
னனும் அழகு முதலியவைகளில் மாத்ரீயின் பிள்ளைகளாகிய நகுல
ஸஹதேவர்களும் சிறந்தவர்களாகையினால் அர்ஜுனன் என்கிற
ப்ரஸித்தமான பெயரினாலே விவரிக்கப்பட்டது இத்தால் தனக்கு
எதிரிலிருக்கும் அர்ஜுனனைக் குறித்து நீ என்று சொல்லாமை
யினால் இங்கே தனஞ்ஜயன் என்பவன் வேறொருவனோ என்கிற
ஸந்தேஹம் விலக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிய
வில்லை என்பதுமில்லை ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிற எல்லா வஸ்துக்க
ளோடு எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிற பகவானால் சொல்லப்
படுகிறபடியினாலே ருஷியாயிருக்கையாவது ஸூக்ஷ்ம விசேஷத்தினால்
இந்திரியங்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்களைக் கண்டறிதல் அது
அம்சமாக முன்னமேயே சொல்லப்பட்டது, ஆகையினால் முனீநாம்
என்கிற இடத்தில் வேறு அர்த்தம் ப்ரக்ருதியை அனுஸரித்தும் 'இந்தப்
பகவானைத் தெரிந்துகொண்டு முனியாகிறான் என்றர்த்தமான ஸ்ருதி
வாக்யத்தை அனுஸரித்தும் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தி
னாலே சொல்லுகிறார் — முனிகளாவது என்று ஆரம்பித்து பகவானுடைய
வ்யாஸருக்கு அப்படிப்பட்ட மேன்மையும் அவருடைய வார்த்தையி

மையப் பார்க்கிறவர்கள், அவர்களுக்குள் வயாஸர் நான்; கவிகளா
வது புத்திமான்கள் 37

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் |
மௌநம் சைவாஸ்மி குஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவதாமஹம் || 38

ப தை] அஹம் நான் தமயதாம் ஶிக்ஷிக்கிறவர்களுடைய தண்ட
ஶிக்ஷையாக அஸ்மி ஆகிறேன், ஜிகீஷதாம் ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற
ஆசையை உடையவர்களுடைய நீதி நீதியாகவும், அஸ்மி ஆகி
றேன் குஹ்யாநாம் மறைக்கத்தக்கவைகளை மறைப்பதில்
மௌநம் சைவ மௌனமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் ஜ்ஞாநவதாம், ஜ்ஞான
முள்ளவர்களின் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞானமாகவும் அஸ்மி ஆகிறேன் 38

பா] நியமத்தை மீறி நடந்தால் ஶிக்ஷை செய்பவர்களின் ஶிக்ஷை நான்
ஜயிக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையை உடையவர்களுடைய ஜயத்துக்

தா] சொல்லப்பட்டது ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில் [?]
ந ... ஸர்வஜ்ஞம் ... நாராயணம் ... || என்கி
வை முதலியவைகளிலும் ... ஸர்வஜ்ஞாநாம் ...
... || ... ஜ்ஞாநவேதநாத் ||
என்றும் சொல்லப்பட்டது இவரும் பகவானுடைய விபவாவதாரமாக
'வேதவ்யாஸோ ... ' என்று எண்ணப்படு
படுகிறார் 'கவீநாம்' என்பதினால் பாரதம் செய்தவர்கள் என்பது
சொல்லப்படவில்லை, அப்படியானால் வால்மீகி முதலியவர்கள் மற்றெல்
லோரையும் விடச் சிறந்தவர்களாகையினால், மற்றுத் தெரியாத விஷ
யங்களைக் கண்டறிகிறவன் கவி என்று சொல்லப்படுகிறான் என்கிற
அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— கவிகளாவது என்று ஆரம்பி
த்து புத்திமான்களுக்குள் சுக்ராசாரியருக்கு மேன்மையானது
நீதிஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாமர்த்தியம் முதலியவைகளினால், இதுவும்
... | ...
... இடங்களில்
பரிசிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது 37

நியமத்தை மீறி நடந்தால்' என்பதினால் ஶிக்ஷிப்பதற்குத் தகுந்த
வர்கள் என்பது சொல்லப்படுகிறது, ஶிக்ஷிக்கத்தக்கவர்களை ஶிக்ஷிப்
பது ரக்ஷிக்கிறதற்குக் காரணமாகையினால் நீதியை உடையவர்களின் நீதி
ஆகிறேன் என்று சொல்லவேண்டி இருக்க 'ஜிகீஷதாம்' (ஜயிக்கவே

குக காரணமாகிய ரீதியும நானுகிறேன மறைககவேணடிய வைசளின மறைபபுகளில மௌனமாகிறேன ஜஞானமுளளவாகளுடைய ஜஞான முமநான 38

யச்சாபி ஸவபூதாநாம் பீஜம் தத³ஹமர்ஜுந ।
ந தத³ஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூதம் சராசரம் ॥ 39

ப - ரை] அர்ஜுன ஆஜுன ஸவபூதாநாம எலலா பராணிகளுககும, பீஜம காரணம யத எதுவோ ததபி அதுவும அஹம நான யத எநத, சராசரம ஜஙசமமும ஸதாவரமுமாகிய பூதம பராணி மயாவிநா எனனைவிடடு பிரிது, ஸ்யாத இருககுமோ தத அபபடிபபடடது நாஸ்தி இலலை 39

ணடும எனகிற ஆசையை உடையவாகளுடைய) எனபதோடு ரபபடி அனவயிககிறது, எனகிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகி றா—ஜயிககவேணடுமே எனகிற ஆசையை உடையவாகளுடைய ஜய ததிறகு உபாயமாகிய ரீதி, எனறு புததியின ஒருவித வயாபாரம இஙகே சொலலபபடுகிறது லோகததில பரஸிததமாகிய வாககைதை சொலலா மையாகிய மௌனம மறைககவேணடிய திலலைபாஷையினால மறைகக வேணடிய வஸதுககளுககு எனறு சொலவது உசிதமலல மௌனம எனனும பதம ஆதமா முதலியவறறைபபறறிய விதயை முதலியவை களைச சொலவதாக இருநதால பரஸிததமான அாததததை விடவேண டிவரும, மௌனம மறைககவேணடிய வஸதுககளின ஸவபாவமு மிலலை அபபடி இருநதால ஸததவம ஸததவவதாம எனபதைபபோலச சொலலிவிடலாம எனகிற ஆகேஷபஙகளுககு ஸமாதானம சொலலுகி றா—'மறைகக வேணடியவைகளின மறைபபுகளில எனறு மறைகக வேணடிய வஸதுககளை மறைககவேணடியது எனபதும மௌனம ஆயசாதுசா ஸமபநதபபடாமல யோசனை செயவதைவிட மறைபப தறகுச்சிறநத உபாயம எனபதும ஒபபுககொளளபபடடிருககிறது ஆசையினால இவவிடததில பொதுவாக ஸமபாதததைச சொலலு கிற ஆறும வேறறுமை மறைககபபடுகிறது, மறைககிறது ஆகிற ஸம பாநததில முடிவுபெறுகிறது ஸூதாநாமஸ்மி வேதநா எனறு ஜஞா னமமாததிரம முனபு சொலலபபடடபடியினால, இஙகு 'ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாந வதாம் எனறு புருஷாாததததை அடைவதறகுக காரணமாகிய விசே ஷமானஜஞானம சொலலபபடுகிறது ததஜ்ஞாந ஜ்ஞாந (ஞேதாந) ஊக்கும் எனபதைபபோல

பா] எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடையவைகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் அந்தந்த அவஸ்தைகளுக்குக் காரணமாக நமக்குத் தெரிந்ததும் தெரியாததுமாகிய வஸ்து எதுவோ அது நான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற என்னைவிட்டுப் பிரிந்து எந்த ப்ராணிகளின் கூட்டம் இருக்குமோ அப்படிப்பட்டதில்லை * ஸஹோத்ராஸ்மகேஸவஸ்ருஷ்டாஸ்பஷ்டா ।' என்று ஆரம்பித்திருக்கிறபடியினால் நத்வஹம்விநாயத்ஸ்யாந்மயா பூதம்சராசரம் என்கிற இடத்திலும் ஆத்மாவாக இருப்பதே சொல்லப்படுகிறது எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடைய எல்லா வஸ்துக்களின் கூட்டமும் அவைகளுக்கு ஆத்மாவாக இருக்கிற என்னுடன் சேர்ந்தே இருக்கும் என்று அர்த்தம் இத்தால் இங்கே மற்ற வஸ்துக்களுடன் சேர்த்துத் தன்னைச் சொல்லியிருப்பதெல்லாவற்றிற்கும் அவைக

தா] ஸர்வபூதாநாம்பீஜம்' என்று ப்ரக்ருதி மாத்திரம் சொல்லப்படவில்லை அது சேர்ந்த எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் காரணமில்லை ஆகையினால் நெல் முதலிய விதைகளும் சொல்லப்படவில்லை, அது ஸர்வபூத என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற ஜங்கமங்களிடத்தில் அன்வயிக்காதாகையினால் ஆகையினால் பொதுவாகக் காரியத்தையுடையதாய் உபாதானமாகிய வஸ்துவெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடையவைகளாகிய என்று ஆரம்பித்து இத்தால் ப்ராக்ருத ஸ்ருஷ்டியும் நைமித்திக ஸ்ருஷ்டியும் ஸஹோக்தம் என்றாரம்பித்து முன்பு சொல்லப்பட்டபடியால் இவ்விடத்தில் நியமமான ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணங்களாகிய அந்தந்த வஸ்துக்களைச் சரீரமாக உடையவனாகையினால் அவைகளுக்குக் காரணமாக இருக்கையும் சொல்லப்பட்டது 'யஸ்யாபி' என்பதினால் அபிப்ராயத்திலுள்ள கொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— நமக்குத்தெரிந்ததும், தெரியாததுமாகிய என்று தெரியாதது என்பதற்கு ஊஹித்துக் கொண்டுகொள்ளக்கூடிய என்று அர்த்தம் நத்வஹம் என்றிவை முதலிய இடங்களில் தன்னைவிட வேறு வஸ்து இல்லை என்பது விதிக்கப்படுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை நீக்குவதற்காக விட்டுப்பிரிவதில்லை என்கிற அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது ஆரம்பத்திற்கு விரோதமாக முடிவிருக்காது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் —'எல்லாவற்றிற்கும் என்று ஆரம்பித்து ஆத்மாவாகஇருக்கிற தன்னைவிட்டுப் பிரியாமையை நிரூபிக்கிறார் ஸஹோத்தா' என்றாரம்பித்து இப்படி என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்கிற வஸ்து இல்லை என்று சொன்னதினால் ஏற்பட்ட தாத்பர்யத்தைச் சாட்டுகிறார்—'எல்லா அவஸ

ளுககுததா ன ஆதமாவாக இருபபதே காரணம என று பரகாசபபடுததுகிறா   39

நாஸ்த்யந்தோ மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம் பரந்தப ।
ஏஷ தூத்தேஶத: ப்ரோக்தோ விபூதேர்விஸ்தரோ மயா ॥40

ப ரை] பரந்தப ஶதருககளை வதம செயவதையே ஸவபாவமாக உடைய அரஜுன மம என னுடைய திவ்யாநாம் மஙகளஙகளாகிய, விபூதீநாம் விபூதிகளுககு அநத முடிவு நாஸ்தி இலலை ஏஷ இநத விபூதே விபூதியின விஸ்தர விஸதாரமானது, மயா என னால, உத்தேஶத சுருககமாக ப்ரோக்த சொலலபபடடது   10

பா] என னுடைய மஙகளஙகளாகிய விபூதிகளுககு முடிவிலலை இநத விபூதியின விஸதாரம என னால சில காரணஙகளால சுருககமாகச சொலலபபடடது,   10

யத்யத்விபூதிமத்ஸத்த்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா ।
தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ஶஸம்பவம் ॥   41

தா] தைகளையுமுடைய என னுடைய ஆரமபததிலும முடிவிலும தன னைவிடடு பிரிவதிலலை என று சொலலியிருபபசமருப பகவானு டைய அபிபராயததிலிருககும பரயோஜனததைச சொலலுகிறா — 'இததால என னுடைய சில இடஙகளில வஸதுககளாலான குணம முதலியவைகளோடு சேரததுசசொலலியிருபபதும அவைகளுககு ஆதாரஙகளான வஸதுககளும பகவானுககுச சரீரஙகளாகையினால என று முன பு விவரமாக ரமமால சொலலபபடடது   39

முனபு சொலலபபடடதாகிய முழுமையும சொலல முடியாதென பதையே இநத ஸலோகததினால ஞாபகபபடுததுகிறா— திவ்யாநாம் என னும பததினால பரமபதததில இருககிற என னுடைய சொல லபபடுகிறதாக இருநதால முன சொலலா இடஙகளிலுமிருககும வஸது கள ையும, பரமபதததிலிலலாத வஸதுககளையும விவரமாகச சொலலி யிருபபது விரோதியாகும ஆகையினால மஙகளஙகளாகிய என று சொலலபபடடது 'விபூதீநாம்' என றலலவோ ஆரம பிககபபடடது உத்தேஶத என பதறகு ஏகதேசததினால அதாவது மொததமான ஆகாரஙகளினால விபூதிகளை எடுதது என று அரததம் ஆக அபிபராயததினால சொலலுகிறா—சிலகாரணஙகளினால என னுடைய

ப — ரை] யத்யத் எநதோத, ஸத்வம் பராணி, விபூதிமத் விபூதிகளையுடையதோ ஶ்ரீமத் காந்தியையுடையதோ ஊர்ஜிதம் உதஸாஹததை உடையதோ தத்தத் அததை ஏவ நீ, மம எனனுடைய தேஜோம்ஶஸம்பவம் ஶக்தியினுடைய ஒருபாகததிலுணடானதாக அவகசசு அறி 41

பா] எநதெநத பராணிகளினகூட்டம நியமிககபபடும வஸதுககளஉடையதோ காநதியையுடையதோ அலலது பணமும தானயமும நிறைநததோ, நலல காரியங்களை ஆரமபிபபதில உரயததினம செயதுகொணடிருககிறதோ அததை எனனுடைய தேஜஸஸினுடைய அமசததிலுணடா

தா] யத்யத் என்று ஆரமபிதது, விஸதாரமாகச சொலலபபட்ட அரததததையே சுருககமாக சொலலாதவைகளும அவஶ்யம சொலலவேணடியவைகளுமான முககியமான விபூதிகளின சுருககததைச சொலலி முடிககிறார—இநத ஶ்லோகததில விபூதி எனனும பதததிறகு இநத ஸதாபபகததில சொலலிககொணடுவரும அரததததை நினைததுககொணடு 'நியமிககபபடும வஸதுககளை உடையதோ' என்று சொலலபபட்டது ஸத்வ எனனும பதம இவவிடததில ஜாதுககளைச சொலலுகிறது இரடடிதது சொலலி இருபபதின அபிபராயததை பரகாசபபடுததுவதறகாக 'கூட்டம' எனனும பதம 'விபூதிமத் ஶ்ரீமத்' எனனும பதங்களுககுப புனருககி தோஷததைப பரிஹரிககிறார—'காநதியை உடையதோ' என்று கோபஸீவா கரியாயததினால, நியமிககபபடும வஸதுககளில வலலமைசசொலலுகிறபடியினாலாவது, புனருககி பரிஹரிககபபடுகிறது, எனகிற அபிபிராயததினாலசொலலுகிறார— பணமும தானயமும நிறைநததோ என்று 'ஊர்ஜிதம் என்' பதினால சிறநதது எனகிற பொதுவான அரததம சொலலபபடும பககததில மறறவைகளைச சொலலியிருபபது வயாகதமாகிறபடியினால விசேஷமான அரததததைச சொலலுகிறார—'நலல காரியங்களை என்று ஆரமபிதது ஊர்ஜ்' எனனும பதம தாதசியிலலாமையினால எபபொழுதும உதஸாஹததைப ஸவபாவமாக உடைததாயிருககையைச சொலலுகிறது விபூதிமத் (விபூதிகளையுடையது) என்பது பலததை உடையது முககியமானவைகளையுமகுறிபபதறகாக மமதேஜோம்ஶ ஸம்பவம் என்று சொலலியிருககுமிடததில திவயமஙகள விகாரஹசதின தேஜஸஸினால உணடானது எனனும அரககமதோனறும அதை நீககுவதறகாக பாசருககதி உபயோகமுளள தேஜ: எனனும பதக

னதாக அறி. தேஜஸ்ஸாவது அயலாரை நிராகரிக்கும் சக்தி. ஒருவராலும் நினைக்கமுடியாத சக்தியையுடைய என்னுடைய நியமனஸக்தியின் ஒரு பாகத்தினாலுண்டானது என்று ஆத்தம். 41

அத²வா ப³ஹுனைதேன கிம் ஜ்ஞாதேன தவார்ஜுன |
விஷ்டப்⁴யாஹமித³ம் க்ருத்ஸ்னமேகாம்ஶேன ஸ்தி²தோ ஜக³த் ||

ஸ்ரீகண்ணபிரானருளிச்செய்த ஸ்ரீபகவத்கீதையில்

பத்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ரினார்த்தைச் சொல்லுகிறார் — தேஜஸ்ஸாவது என்று ஆரம்பித்து. இவ்விடத்தில் ப்ரகாசிப்பதாவது என்ன? அதில் பாகம் எப்படி இருக்கும்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார் — என்னுடைய, என்று ஆரம்பித்து. 'ஒருவராலும் நினைக்கமுடியாத' என்பதினால் நினைக்கக்கூடிய பாகத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக 33 என்பதின் அபிப்ராயம் விவரிக்கப்பட்டது. இந்தக் கால எல்லாவற்றையும் பற்றிப்பு ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாதது, வேறொருவராலும் செய்யமுடியாததைச் செய்யக்கூடியது, என்பது முதலியவை ஏற்பட்டன. எப்படி மலைகளை யெல்லாம் அசைக்கக்கூடிய ஸக்தியையுடைய பெருங்காற்றிற்கும் புறம்பாயிராதது அல்பவேகத்திலேயே உண்டாகிறதோ அப்படியே இவ்விடத்திலும் என்று தாத்பர்யம். எதற்குத் தேஜஸ்ஸின் அல்ப பாகம் காரணமோ அது தேஜோம்ஸஸம்பவம் எனப்படுகிறது.

ப தை] அர்ஜுந ஓ அர்ஜுனா தவ உனக்கு ஜ்ஞாதேந இந்த பஹுநா அதிகமான ஜ்ஞாதேந ஞானத்தினால் கிம் என்ன ப்ரயோஜனம், அஹம் நான் இதம் இந்த க்ருத்ஸ்நம் எல்லா ஜகத் லோகத்தையும் ஏகாம்சேந ஒருபாகத்தினால், விஷ்டப்ய தாங்கிக்கொண்டு ஸ்தித இருக்கிறேன் 12

பா] அதிசமாச்ச சொல்லப்படுகிற இந்த ஞானத்தினால் என்ன ப்ரயோஜனம் சேதனசேதனமாகிய காரியத்தன்மையை உடையதும் காரணத்தன்மையை உடையதுமான ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்கிற இந்த எல்லா லோகமும் ஸ்வரூபம் உண்டாவதிலும் இருப்பதிலும், ப்ரவ்ருத்திகளின் வேதயாஸங்களிலும் எப்படி என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை மீறி நடக்

தா] 'வ்யாஸ்ருத' என்று ஆரம்பித்தது முடிக்கப்பட்டது பிறகு ஆச்சர்யமானதும் ஆச்சர்யமல்லாததுமான எல்லா விபூதிகளையும் இந்த ஸ்லோகத்தினால் சேர்த்துச்சொல்லுகிறார்—சொல்லப்படுகிற என்பதினால் "ஜ்ஞாதேந என்கிறபதம் வார்த்தை முடியவில்லை என்பதைச்சொல்லுகிறது என்று காதபர்யம் விபூதியின் முடிவைத்தெரிந்து கொள்வதால் ப்ரயோஜனம் கிட்டாது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'என்னப்ரயோஜனம் என்று 'இதம்' (இந்த) என்பதினால் அர்த்தாத ப்ரமாணங்களில் ஏற்பட்டபடி விசித்ரமாக இருக்கை சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'சேதனசேதனமாகிய என்று சொல்லப்பட்டது காரியத்தன்மையை உடைய என்பது முதலியவாக்யத்தினால் 'க்ருத்ஸ்நம்' என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்தில் ஏற்பட்டதை விவரித்திருக்கிறது ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்கிற' என்பவைகளுக்குக் காரியத்தன்மை காரணத்தன்மை இரண்டிலும் முறையே அன்வயம் சொல்லவேண்டியது 'ஸ்வரூபம் என்பது முதலிய வாக்யத்தினால் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதற்கு ப்ரயோஜனத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது அசித்யமான வஸ்துக்களில் ஸ்வரூபம் உண்டாவதாவது அவைகளின் உத்பத்தி நித்யமான வஸ்துக்களில் மற்ற வஸ்துக்களை விடவ்யாபாரம் நித்யமான வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமும் பகவானுடைய நித்யமான ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்பட்டதல்லவா இதுவும் முன்னமே விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஸ்வரூபத்தின் ஒரு பாகத்தையும் அவதாரம் செய்திருக்கும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும் விலக்குவதற்காகவும், நியமனத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வரும்

காதோ, அப்படியே என்னுடைய பராபவத்தினுடைய கோடியில் ஒருபா கத்தினால் தாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறேன் அப்படியே பகவானுகிய பரா ஶரரால யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம் ஸ்திதா என்று சொல்லப்பட்டது 42

[illegible] ஸ்ரீபராஶராசார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் [illegible] அத்யாயம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ [illegible] நம:

[illegible], என்னுடைய பராபவத்தினுடைய [illegible] இவ்விடத்தில் [illegible] சொல்லப்படுகிறது [illegible] இருக்கும் [illegible] (ஒ ந) [illegible] மிகவும் [illegible] ‘கோடியி லொருபாகத்தினால்’ என்று சொல்லப்பட்டது தாங்குவதாவது [illegible] அதிஷ்டானம் செய்தலாகும் [illegible] அப்படியே [illegible] ஆரம்பித்து விஶ்வஶக்தி [illegible] உப [illegible] இருப்பதினால், [illegible] 42

[illegible] ஸ்ரீம [illegible] அருளிச் செய்த ஸ்ரீ [illegible] அத்யாயம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ [illegible] நம:

[illegible] திருவேங்கடமுடையான் திருவடி [illegible]

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்
ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே ஶரணம்

ஸ்வகல்யாணகுணாநந்த்ய க்ருத்ஸ்நஸ்வாதீநதாமதி: ।
ஸத்பக்த்யுத்பத்தி விவ்ருத்த்யங்கா விஸ்த்ருணா தஶமோதிதா ॥ 14

ப தை] ஸத்பக்த்யுத்பத்திவிவ்ருத்த்யங்கா—ஸத் பக்தியின் உத்பத்தி உண்டாவதையும், விவ்ருத்தி – வருத்தியடைவதையும் அங்கா பரயோஜனமாக உடைய, ஸ்வகல்யாணகுணாநந்த்யக்ருத்ஸ்நஸ்வாதீநதாமதி —ஸ்வ தன்னுடைய கல்யாணகுண கல்யாணகுணங்கள், ஆநந்த்ய எண்ணிறந்தவை என்பதைப்பற்றியதாயும், க்ருத்ஸ்நஸ்வாதீநதா – எல்லாம் தனக்கு வஶப்பட்டது என்பதைப்பற்றியதாயுமிருக்கிற மதி புத்தி விஸ்த்ருணா விஸ்தாரமாக, தஶமோதிதா பத்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டது 14

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷை

இவ்விடத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயத்துடன் ஸங்கதியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு பாஷ்யத்தில் "அங்கங்களோடே கூடிய பக்தியோகம் சொல்லப்பட்டது இப்பொழுது பக்தி உண்டாவதற்காகவும் அது விருத்தி அடைவதற்காகவும் பகவானுடைய தடங்கலில்லாத ஐஶ்வர்யம் முதலிய கல்யாண குணங்கள் எண்ணிறந்தவை என்பதைச் சொல்லுவதற்காகவும் எல்லாலோகமும் அவனுக்குச் ஶரீரமாகையினாலே அவனையே ஆத்மாவாக உடையதாகையினாலே அவனாலேயே ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கத்தக்கது என்பதும் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்படுகிறது' என்று சொல்லியிருக்கிறது பத்தாவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலும் இப்படி பக்தியோகம் உண்டாவதற்காகவும், அது வருத்தியடைவதற்காகவும், மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விடச்சிறந்ததாயும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாயும் பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயுமிருக்கிற கல்யாணகுணங்களுடன் பகவான் எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடையவன் என்பதும், ஆகையினாலேயே அவனைத்தவிர மற்ற சேதநாசேதனமாகிய எல்லா வஸ்துக்களின் கூட்டமும் அவனுக்குச்சரீரமாகையினால் அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூபம் ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையது, என்பதும் சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட பகவானுக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தையும், மற்றெல்லாம் அவனுக்கு வஶப்பட்ட ஸ்வரூபம், ஸ்திதிப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையது, என்பதையும் பகவானிடத்திலிருந்து கேட்டு இது இப்படியே என்று நிஶ்சயம் செய்து, அப்படிப்பட்ட பகவானை சேரிலே பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையையுடைய அர்ஜுனன் சொன்னான்' என்று சொல்லப்பட்டது

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப்பாட்டு

ஸ்ரீமாந் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

எல்லையில்லாத தன்சீலமுமின்ன முதக்கடலும்
எல்லையில்லாத விபூதியெல்லாம் தன தாண்மையும்
எல்லையில்லாத பத்தி யெழுவிக்கத் திருவருளால்
எல்லையி லீசனியம்பி னிந்திரன் மைந்தனுக்கே 11

பதவுரை] எல்லையில்லாத எண்ணிறந்த, தன் தன்னுடைய, சீலமும் ஸ்வபாவத்தையும் இன்னமுதக்கடலும் இன் — போக்கியமான, அமுதக்கடலும் — அம்ருத ஸமுத்ரத்தையும், எல்லையில்லாத எல்லாம் அளவிடக்கூடாத எல்லாவஸ்துக்களும் தன்து தன்னுடைய விபூதி ஆண்மையும் விபூதியாக இருப்பதையும், திருவருளால் உத்தமமான கருணையினால், எல்லை இல்லாத அளவில்லாத, பத்தி பக்தியை, எழுவிக்க உண்டாக்குவதற்காகவும் விருத்தி செய்வதற்காகவும் எல்லையில தனக்குமேற்பட்டவர்கள் ஒருவருமில்லாத, ஈசன் பகவான், இந்திரன் மைந்தனுக்கு இந்திரன் பிள்ளையாகிய அர்ஜுனனுக்கு இயம்பினன் சொன்னான்

இங்கு எல்லையில்லாத தன் சீலமுமின்ன முதக்கடலும் என்பதினால் ஸ்லோகத்தில் 'ஸ்வகல்யாணகுணாநந்த்ய' என்பதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. சீலமும் என்பதினால் 'அஹமாத்மா குடாகேஸ' என்கிற ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யத்தில் அருளிச்செய்த எல்லா லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாயிருத்தலை முதலியவைகளாகிய 'யோகம்' என்கிற பதத்தினாற் கூறப்படும் இன்னமுதக்கடலும் என்பதினால் '[illegible]' என்கிற ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யத்தில் யோகம் என்னும் பதத்திற்கு ஆசார்யர் அருளிச்செய்த கல்யாணகுணங்களும் சொல்லப்பட்டன. இந்த இரண்டடிகளிலும் இரண்டும் அர்த்தங்கள் என்று 19 வது ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்ய சந்திரிகையில் தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்படுகிறபடியினால் இவை இரண்டும் 'யோகம்' என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தங்கள் என்று காட்டுவதற்காக இவை சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. [illegible] ஸாம்[illegible] [illegible] ஸஹஸ்ர பூர்வாது' என்பதைப்போல முதலில் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அதிக உபகாரமாகிய முக்கியமான ஸௌசீல்யத்தைச் சொல்லிப் பிறகு மற்ற குணங்களை இன்னமுதக்கடலும்

என்பதினால் சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம். தன் என்பதினால் இந்த குணங்கள் அம்ருதம்போலே போக்யமாக இருப்பதற்குக் காரணம், 'குணாஸ்த்யஜ்ஞாநவஹ்ந்யஸ்ய உதக்வஹ்நேரிவாஸம்ஹ்ருயம் யாதா' என்று சொல்லுகிறபடியே தன்னுடையவைகளாக இருப்பதே என்கிற அபிப்ராயத்தைக் காட்டுகிற 'விஸ்ருதிம் யோகம் ச' 'விஸ்ருதீராத்மநஸ்ஸர்வா' என்பவைகளின் அர்த்தம் குறிக்கப்பட்டது. இன்னமுதக்கடலாம் என்னும் பாடம் அப்போது அம்ருதஸமுத்ரம் போல் போக்யமானான் என்று அர்த்தம். இது சாகாக்ஷீயாயத்தினால் சீலத்திலும் மேலே சொல்லப்போகிற விபூதிகளிலும் அன்வயிக்கிறது. இதனால் 'விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிம் ச ஜநார்த்தந। பூய கதய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மே அம்ருதம்' என்கிற ஸ்லோகத்தில் விபூதியையும் யோகத்தையும் அம்ருதம் என்று சொல்லியிருப்பதின் தாத்பர்யம் சொல்லப்பட்டது. எல்லையில்லாத என்பதினால் 'நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே' 'நாந்தோஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம்' என்று சொல்லியிருப்பது நினைக்கப்பட்டது. எல்லையில்லாத பத்தி என்பதினால் 'பெரிய காதலன் பின்னைப்பின் தேனமுத வெள்ளத்தானும் சிறப்பை விட்டு ஒரு பொருட்கசைவோரசைச திருவொடு மருவிய இயற்கை மாயாப்பெருவிறலுலகம் மூன்றினொடு நல்வீடு பெறினும் கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே' என்றும் 'நின்புகழ்ந்த வைகுந்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்தமென்றருளுமவா' என்றும் சொல்லுகிறபடியே மோக்ஷத்தையும் காற்கடைக்கொள்ளும்படியான பக்தியின் அதிசயம் சொல்லப்படுகிறது. எல்லையில்லாத தனக்கு மேற்பட்ட ஏகம் ஒன்றுமில்லாத என்று அர்த்தமாகவுமாம். பத்தி எழுவிக்க என்பதினால் 'ஸக்த்யாத்ருதிவிவ்ருத்யர்த்தா' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. எழுவதாவது உண்டாகுதலும் வளர்த்தி அடைதலும். அருளுக்குத் திருவாவது 'க்ஷந்திஸ்ஸாக்ஷாத்குணாநாம் த்ருவமபி விஹிதா ஹேதுநா கேந ஸம்யக் । ஹரீந்த்ர வ்ருஷகிரீஸம்' என்கிறபடியே எம்பெருமானையும் அவன் குணங்களையும் தனக்கு வசமாக்கிக் கொண்டிருப்பதினால் 'க்ஷமேணைகவது குணேஷ்வஸாவர்ஹஸீ' என்கிறபடியே அவனுடைய குணங்களுக்குள் ஆதிராஜ்யம் பெற்றதாயும், 'வ்ருஷகிரிநாத குணா ஜ்ஞாநபலைஸ்வர்யவீர்யஸக்தி தேஜ: । ப்ரமுகாஸ்தயைகநாதே விநாக்ருதா' என்கிறபடியே தன்னாலே அவனுடைய மற்றக்குணங்களும் ஆஸ்ரிதர்களுக்குக் கார்யஸாதகங்களாகும்படியான ஏற்றத்தை உடையதாயும் க்ருபையாவ

யடுவாஜயஸ் எனகிறபடி ஆஶ்ரிதரக்ஷணததிறகு முகயகாரணமாயும இருககை ஆகையினாலேயே 'வ்யஸாஉவாராஊநாயா அனுகாஹமே விஞசியிருககும ஈஶவரததவம கழறறவொணணுமையாலே ஸவருபத தைபபறறியிருககும என்று சொலலியிருககிறாகள எலலையிலீசன எனபதினால உதத வராதரம நாநருக் எனகிறபடியே தனககுமேற படடதொனறுமிலலாமலிருககை சொலலபபடுகிறது

ஸ்ரீமா தூபபுல திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

பதினோராவது அத்யாயம்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ஹயவதன ராமாநுஜாய நம:

பா] இப்படி பக்தி யோகம் உண்டாவதற்காகவும் அது வ்ருத்தி அடைவதற்காகவும் மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாயும் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதாயும், பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயும் இருக்கிற கல்யாணகுணங்களின் கூட்டத்துடன் கூட பகவான் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா என்பதும் அவனைத் தவிர மற்றெல்லாச் சேதநாசேதநங்களாகிய வஸ்துக்களின் கூட்டமும் அவனுக்குச் சரீரமாகையினால் அவனுக்கு அடங்

தா] விஸ்வரூபாத்யாயத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுவதற்காக விபூதி அத்யாயத்தின் அர்த்தத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகிறார்— 'இப்படி' என்று ஆரம்பித்து 'பக்தி யோகம் உண்டாவதற்காகவும், அது விருத்தி அடைவதற்காகவும் என்னும் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லி இருப்பதினால் பிறகு அர்ஜுனனுக்குப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசை பக்தி வ்ருத்தி அடைந்ததினால் உண்டானது, என்று காட்டப்பட்டது மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாயும் என்பதற்கு மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும் விட வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டக்கூடிய என்று அர்த்தம் அன்றிக்கே மற்றெல்லா வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவங்களை விட வேறுபட்டதாகவும், என்று அர்த்தமாகவுமாம் இதனால் எல்லையில்லாத மேன்மையை உடையது, என்பது சொல்லப்பட்டதாகிறது வேறொருவருக்கும் ஸாதாரணமில்லாததும் ஸ்வபாவத்தில் ஏற்பட்டதும் எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடையதுமாகிய, என்று சொல்லப்பட்டதே இவ்விடத்தில் வரிசையை மாற்றிச்சொல்லி இருப்பதாகத் தோன்றுகிறபடியினால் மற்றெல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாயும் பகவானுக்கே அஸாதாரணமாயும் என்பவைகள் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகவும் காரியமாகவும் அன்வயிக்கிறபடியினாலும் ஸமமானவர்களும் மேற்பட்டவர்களும் இல்லை என்பதில் தாத்பர்யமானபடியினாலும் இவைகள் வ்யர்த்தங்கள் என்பது இல்லை கேட்கப்பட்ட அர்த்தத்தின் நிச்சயத்தினால் உண்டாகிய பக்தியின் வருத்திக்கு ப்ரயோஜனமாகிய பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையைக் காரணமாக உடைய மேல் அத்யாயத்திற்கு உபோத்காதமாகிய அர்ஜுனன் வார்த்தைக்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்—

கிய ஸவருபம, ஸதிதி பரவருததி இவைகளைஉடையது, எனறும சொல லபபடடது இபபடிபபடட பகவானுககு அஸாதாரணமான ஸவபாவத தையும எலலாம அவனுககு வஶபபடட ஸவருபததையும ஸதிதியை யும பரவருததியையும உடையது எனபதையும, பகவானிடததிலிருநது கேடடு இது இபபடியே, எனறு நிஶசயமசெயது அபபடிபபடட பகவானை நேரில பாாககவேணடுமே எனகிற ஆசையை உடைய அாஜுனன சொன ஞன அபபடியே பகவானுடைய அனுககிரஹததினால மேலே பாாககப போகிறான ‘[illegible]’ எனறலலவோ மேலே சொ லலப போகிறா

இபபடிபபடட எனறு ஆரமபிககது இபபடிபபடட எனபதறகு எல லாவஸதுககளையுமவிட மேறபடடதாகிய எனறு அாததம ‘இாத என பதறகுசசிழச சொலலிபபிரானான எனறு அாததம ‘பகவானிடததில இருநது’ எனபதினால நிஶசய முணடாவதறகுக காரணமாகிய உணமை யை அறிநதவன எனபதும அறிநதபடிசசே சொனனான எனபதும காடடபபடடது வேறெருவ ஆசாரியனிடததில இருநது கேடடிருா கால பாாககவேணடும எனகிற ஆசை இருநதபோதிலும பாாககவே ணடும எனறு பிராாததிபபது பொருநதாதலலவா? எனறும தாதபாத யம ‘[illegible]’ எனகிற ஶலோகததின அாததததை அபிபராயத தில வைததுசசொணடு சொலலுகிறா—‘இது இபபடியே எனறு நிஶச யம செயது எனறு ‘[illegible]’ எனறு முன சொலலியதை ஒபபுககொணடு ‘[illegible]’ எனறு வேறு வஸதுவினுடைய ருபவிஶேஷததைப பாாககவேணடும எனகிற ஆசையினால சொலலி இருபபதைபபோலத தோனறுகிறதே ஆசையி னால அபபடிபபடட பகவானை நேரில பாாககவேணடுமே எனகிற ஆசையை உடைய எனறு எபபடிச சொலலபபடுகிறது, என கிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா —‘அபபடியே எனறு ஆரமபிககது அபபடியே எனபதறகுக கீழ கேடட மாதிரியே எனறு அாததம இதனையேவிவரிககிறா— ‘[illegible]’ எனறு ஆரமபிககது ‘[illegible]’ எனபது முதலாக ‘[illegible]’ எனபது வரையிலும சொலலபபடட அாத தம ஒருவித விஶேஷமான விசாரததில இருபபதாகச சொலலபபடு கிறது எனறலலவோ ஸபஷடமாகத தோனறுகிறது, எனறு தாத பாயம

பா அ] அர்ஜுந உவாச — அர்ஜுநன் சொன்னான்

மதநுக்ரஹாய பரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் ।
யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோऽயம் விகதோ மம ॥ 1

ப — ரை] மதநுக்ரஹாய என்னை அனுக்ரஹிப்பதற்காக, பரமம் உத்தமமான, குஹ்யம் ரஹஸ்யமாகிய அத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் ஆத்மாவைப்பற்றியது என்று பெயரை உடைய யத் எந்த வச வார்த்தை த்வயா உன்னால், உக்தம் சொல்லப்பட்டதோ தேந அதினால், அயம் இந்த மம என்னுடைய மோஹ அஜ்ஞானம் விகத நீங்கிற்று 1

பா] தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமானமாகிய அஜ்ஞானத்தினால் மயக்கப்பட்டிருக்கிற என்னை அனுக்ரஹிப்பதாகிய ஒரு ப்ரயோஜனத்திற்காக

தா] இவ்விடத்தில் நேராகப் பார்க்க வேண்டும் என்று பாராது இப்பதற்காக 'மதநுக்ரஹாய' என்று ஆரம்பித்து மூன்று ச்லோகங்களினால் சொன்ன சருத்தஜ்ஞனை இருப்பதையும் ஆஸ்ரிதனை இருப்பதையும், பரத்வத்தை உடையவனை இருப்பதையும் காட்டுகிறான் முதல் ச்லோகத்தினால் அத்யாத்மம் என்னும் பதத்தின் ஸ்வாரஸ்யத்தினாலும், 'ஸர்வாஹ்யா' என்கிற ச்லோகத்தினால் ... முதலான அத்யாயங்களின் ஆத்மாக்களைத் தனித்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும், ஆத்மாவின் உண்மையான ஸ்வபாவத்தையும் அதைப் பார்ப்பதற்குப் பாப்பதைக் கேட்டதினுடையவும் அதின் ப்ரயோஜனத்தினுடையவும் அனுவாதம் செய்யப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — 'தேஹமே ஆத்மா என்று ஆரம்பித்து 'மோஹ விகத' என்று மேலே சொல்லி இருப்பதினால் 'மம' என்பதினால் மோஹத்தை அடைந்திருந்த ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால், 'மயக்கப்பட்டிருக்கிற என்கிற வரையில் சொல்லப்பட்டது மதநுக்ரஹாய என்பதினால் பரவாசுதேவனிடமே இதுவரையிலும் அடையப்படாததும் இனி அடையவேண்டியதுமாகிய ப்ரயோஜனம் வேறொன்றுமில்லை என்பது அபிப்ராயமாகக் கொள்ளப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார் — என்னை அனுக்ரஹிப்பதாகிய, ஒரு ப்ரயோஜனத்திற்காக என்று யுக்தத்தில் உதாஹரணத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காக மாத்திரம் சொல்லப்பட்டது என்கிற ஸந்தேஹமும் இதனால் விலக்கப்பட்டது 'பரமம்' என்கிற பதத்தோடு சேர்ந்த 'குஹ்யம்' என்கிற பதத்தினால் "ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம்" என்று முன்னே சொன்ன குஹ்யம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற பாமரத்தை விலக்குவ

உத்தமமான ரஹஸ்யமான ஆத்மாவின் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டிய தாகிய, 'மதநுக்ரஹாய பரமம்' என்று ஆரம்பித்து 'அத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்' என்கிற வரையில் எந்த வார்த்தை உம்மால் சொல்லப்பட்டதோ அதினால் இந்த என்னுடைய ஆத்மாவைப்பற்றிய அஜ்ஞானமெல்லாம் வெகு தூரத்தில் தள்ளப்பட்டது 1

பா] அப்படியே

பவாப்யயௌ ஹி பூதாநாம் ஸ்ருதௌ விஸ்தரஶோ மயா |
த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் || 2

ப [illegible]] *கமலபத்ராக்ஷ* தாமரைப்புஷ்பங்களின் இதழ்களைப்போன்ற கண்களை உடைய க்ருஷ்ண *பூதாநாம்* எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் *த்வத்த:* உம்மிடத்திலிருந்து *பவாப்யயௌ* உத்பத்தியும் லயமும், *மயா* என்னால், *விஸ்தரஶ:* விஸ்தாரமாக *ஸ்ருதௌ ஹி* கேட்கப்பட்டதுகள் அல்லவோ, *அவ்யயம்* அழிவில்லாத, *மாஹாத்ம்யமபி* (உம்முடைய) மஹிமையும், (கேட்கப்பட்டது) 2

மூலத்தில் 'ரஹஸ்யமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது மிகவும் ரஹஸ்யமாகிய பக்தியோகத்தைச் சொன்னதையிட்டு பரம [illegible] விசேஷணம் சொல்லப்பட்டது என்பது, ஆத்மாவுடன் 'உத்தமமான' என்று வ்யாக்யானம் செய்வதினால் காட்டப்பட்டது. ஆத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபடியினால் வார்த்தை அத்யாத்மமானதென்று அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு 'ஆத்மாவின் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதாகிய' என்று சொல்லப்பட்டது. [illegible] ஆறு அத்தியாயங்களைப் ப்ரஸ்தாவித்து [illegible] அத்யாயம் [illegible] ஜீவாத்மாவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபடியைச் சொல்லுகிறது — 'மதநுக்ரஹாய' என்று ஆரம்பித்து 'அத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்' என்பதை அனுவதித்து 'யத்' (இது) என்று [illegible] அபிப்ராயத்தில் ஏற்பட்ட ஆத்மம், என்னுடைய ஆத்மாவைப்பற்றிய என்று சொல்லப்பட்டது. [illegible] உபகாரத்தைக் கொண்டு [illegible] 'மோஹ:' என்னும் பதத்தினால் வாஸனையுடனும் [illegible] இல்லாமல் [illegible] என்று சொல்லப்படுகிறது, என்று காட்டுவதற்காக 'எல்லாம் என்னும் பதம் வெகு தூரத்தில் தள்ளப்பட்டது' என்பதற்கு வாஸனையும் [illegible] மறுபடியும் உண்டாகாமல் இருக்கும்படி நாசம் செய்யப்பட்டது என்று அர்த்தம் 1

பா] அபபடியே ஏழாவது அதயாயம முதல பததாவது அதயாயமவரை யிலும உமமைத தவிர மறறெலலாப பிராணிகளுககும பரமாதமாவாகிய உமமிடததிலிருநது உதபததியும பரளயமும (உணடாகினறன) எனறு விஸதாரமாயஎனனாலகேடகபபடடது தாமரஸபபுஷபஙகளினஇதழகள

தா] 'ஹவாபயயௌ ஹி' எனபது பரஸதாவிககபபோகிறதறகுக காரணம எனகிற அரததததை விலககி வேறு அரததததைச சொலலுகிறது எனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறா— அபபடியே' எனறு ஏழா வது அததியாயம முதல பததாவது அததியாயம வரையில எனறு பாஷயகாரா தமமால ஸஙகரஹிககபபடட அததியாயததைச சொலலியிருக கிறபடியினால, அவவிடததில இருககும வாரததைகளைக குறிககிறா பஹுவசனததிறகுச சுருககமிலலாமையினால ஏறபடடதும 'அஹம ககருஸநஸ்ய' எனறு ஆரமபிததுச சொலலபபடடதுமான அரததததைச சொலலுகிறா— உமமைததவிர' எனறு ஆரமபிதது மனுஷயன என கிற பரமம பிரவருததியான அரஜுனனுடைய வாரததை யானையால தவதத எனனும பததினால உதபததி அடைவதறகும, பரளயம அடைவதறகும காரணமாகிய ஸவபாவததை உடையவராக இருககை சொலலபபடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால—'பரமாதமாவாகிய' எனறு சொலலபபடடது 'அவயய' எனனும பதம ததவ எனகிற இடததில இருககும ஐநதாம வேறறுமையோடு பொருநதாமையி னால 'ஹவாபயயௌ' எனகிற பததினால ஸமஸாரமும மோகஷமும சொலலபபடுகினறன, எனகிற பரமம உணடாகுமாகையினால அதை விலககுவதறகாக உதபததியும பரளயமும எனறு சொலலபபடடது நிமிதத காரணம உபாதான காரணம இரணடுககும பொதுவாகிய கார ணம எனனும அரததததை மாததிரம இநத ஐநதாம வேறறுமை சொலலுகிறபடியினால 'அவயய' எனனும பதம அதனோடு அனவயிககும உமமிடததிலிருநது சேககபபடடது எனறு அனவயம சொலலவேதோ வெனில அலபமான பரயோஜனததை உடையது, எனறு தாதபரயம 'கமலபதராகஷ' எனபதினால அரகராஜிதய வினயை முதலிய இடஙகளில சொலலபபடட தாமரைப பூககளைப போ னற கணகளை உடைய பரசருதியின விகாரமிலலாத திவய விர ஹததை உடையவனாக இருககை இநத அவதாரததிலும ஸபஷ டமாகக காணபபடுகிறது எனறு காடடபபடடது தாமரைபபூககளைப போனற கணகளை உடைய புருஷனுககே எலலா லோகஙகளுககும எலலா இஷடஙகளுககும ஈஸவரனாக இருககை முதலிய அழிவிலலாத

போன்ற கண்களை உடைய க்ருஷ்ண உம்முடையதாகிய அழிவில்லாத சேதநாசேதநங்களாகிய எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாக இருக்கை ஞானம் பலம் முதலிய கல்யாணகுணங்களின் கூட்டங்களினால் நீரே மேலானவர் என்பதும், எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கை, நினைத்தல், இமைக்கொட்டுதல் முதலிய எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் நீரே ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறீர் என்பதும், என்றிவை முதலிய அளவில்லாத மஹிமையும் கேட்கப்பட்டது ஹி என்னும் பதம் மேல் சொல்லப்போகிற பார்க்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையைக் காட்டுகிறது 2

ஏவமேதத்யதாத்த த்வமாத்மாநம் பரமேஶ்வர।
த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே ரூபமைஶ்வரம் புருஷோத்தம ॥ 3

ப[தவுரை] பரமேஶ்வர பரமேஶ்வரனாகிய, புருஷோத்தம புருஷ ஶ்ரேஷ்டனாகிய க்ருஷ்ண, ஆத்மாநம் உம்மை, த்வம் நீர், யதா எப்படி, ஆத்த சொன்னீரோ ஏதத் இது ஏவம் இப்படியே, தே உம்முடைய ஐஶ்வரம் பகவானுடையதாகிய, ரூபம் ரூபத்தை, த்ரஷ்டும் பார்ப்பதற்கு இச்சாமி ஆசைப்படுகிறேன், 3

பா] ஓ பரமேஶ்வரனாகிய க்ருஷ்ண நீர் உம்மை எப்படிச் சொல்லுகிறீ

மஹிமை ஸ்ருதியில் ஆக விரும்பியதைச் சொல்லுமிடத்தில் சொல்லப்படுகிறது மஹிமை என்கிற இடத்தில், 'த்வத்' என்பதைத் 'தவ (உம்முடைய) என்று மாற்றிச் சேர்த்துச் சொல்லவேண்டியது 'அவ்யய' என்னும் பதத்தை நிலைசாலத்திலும், விஷயாசரிலுமான்களிலும் மேன்மையிலும், எனக்கு மறைபட்டவனில்லை என்று முன்பு சொன்னதே இவ்விடத்திலும் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்— 'அழிவில்லாத என்று ஆரம்பித்து அளவில்லாத' என்கிற வரையிலும் சொல்லப்பட்டது '[illegible]'' என்பவை முதலியவைகளினால் இந்த ஶேஷித்வம் இருப்பை முதலியது முன்பு விவரமாகச் சொல்லப்பட்டது 'ஹி' என்னும் பதம் மேலே சொல்லப்போகிற பார்க்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையைக் காட்டுகிறது என்பதற்குக் காரணம் ப்ரீதியினால் பரிசிதி முதலிய ஆகர்ஷணங்கள் இங்கே பொருந்தாதாகையினால் பரிஶுத்தில் பொருந்தக்கூடிய அர்த்தமிதுவே என்று தாத்பர்யம் 2

தா] *பரமேஶ்வர, என்பதினால், வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நம்புவதற்குக் காரணமாகிய உண்மையைக் கண்டறிகையும் அறிந்தபடி சொல்லுகையும், முதலியது சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஓ பரமேஶ்வரனாகிய க்ருஷ்ண' என்று ஆரம்*

ரோ இது இபபடியே தான என்று நிஶசயிககபபட்டது ஆஶ்ரயிததவா களிடததில பரீதிககு ஸமுததிரமாகிய கருஷ்ணு உமககே அஸாதாரணமா யுள்ள எலலாவறறையும நியமனம செயவதிலும காபபதிலும ஸருஷ டிபபதிலும, ஸமஹாரம செயவதிலும, தாஙகிககொண்டிருபபதிலும, கலயாண குணஙகளுககு இருபபிடமாக இருபபதிலும, எலலாவறறை யும விடமேலானதாக இருபபதிலும மறறெலலாவறறையும விடவேறு

பிதது இததைப பிரகாஶபபடுததுவதறகாகததான ஒபபுகொண்டது மாததிரம ஆததம எனபதை விலககிச கேட்டது உறுதியென்று அறி யபபட்டது, எனபதறகாகச சொலலுகிறா— இது இபபடியே என்று நிஶசயிசகபபட்டது' என்று ஆஶ்ரயிதத ஜனஙகளிடததில தோஷஙக ளைப பாாககிறவாகள தாழநத புருஷாகள எனறலலவோ சொலலுகி றாகள ஆகையினால இவவிடததில பாாசகவேணடும என்கிற ஆசை யை உடைய தனனிடததில இருககும தோஷஙகளை அனுகரம செயப வ தாகிய மேலான புருஷததனமை புருஷோததம எனனும பதததினால சொலலபபடுகிறது, என்கிற அபிபராயததினால 'ஆஶ்ரிதாகளிடததில பரீதிககு ஸமுததிரமாகிய என்று சொலலபபட்டது 'வாஸு, ஸமேநாதி அதிகமாசச கொடுககிறான, எனகிற வயுதபததி இவவிடத தில அபிபராயததில கொளளபபட்டது 'ஶ்ருவிஶ்யாவிஹதிஃ என்று சொலலபபோகிறது, ஞாபகம செயயபபட்டதாகவுமாம இபபடி பரா வமும, ஸௌலபயமும இநத இரணடுபெயாகளினாலும சொலலபபட் டன 'தே' என்று சொலலி இருநதபோதிலும வேஶ்ஸம என்றுசொ லலி இருபபது, ஈஶ்வரனாக இருககும ஸவபாவததை பரகாஶபபடுத்தக கூடியவை என்பதைத தெரிவிககிறது, என்கிற அபிபராயததினால 'உமககு அஸாதாரணமாகிய என்றுசொலலபபட்டது இதனையேமுனபு விஸதாரமாகச சொனனபடி விவரிததிருககிறது, எலலாவறறையும எனபதுமுதல இபபடிபபட்ட ஸவபாவஙகளை உடையவா அலலவோ ஈஶ்வரன எனகிற பதததிறகு ஆததம என்று தாதபாயம நியமனம செயவது முதலியவைகளில நபம இருநது கொணடிருககையாவது அதறகுததககுநத குணம உதஸாஹம வயாபாரம, இவைகளினவைக ளைப பிரகாசம செயகை அனறிககே நியமனம செயவதில இருநத லாவது ''யஶாஹம் கேஶவேவயாதிவஶாம் ஷட் கிரெபஷிரெ'' எனகிற நயாயததினால கனனபபாாதத மாததிரததினாலே விரோதமான எண் ணததை நீககி நலல காரியததில பிரவருததி செயவதறகுக காரண மாக இருககையினால கலயாண குணஙகளுககு இருபபிடமாக இருபப

பட்டதாக இருப்பதிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிற ரூபத்தை நேராகப் பார்ப்பதற்கு ஆசைப்படுகிறேன் 3

தில் இருக்கலாவது அவதாரங்களில் இருக்கும் விக்ரஹங்களைப் போல [illegible] முதலியவைகளை அபிநயம் செய்யக்கூடாமல் காப்பதில் இருக்கலாவது ஸ்வகுணத்தை உண்டாக்குதல் முதலியவைகளி லும் [illegible] இருக்கலாவது தன்னுடைய அவயவங்களில் இருந்து ப்ரஹ்மா ருத்திரன் முதலியவர்களையும் உண்டாக்குகிறபடி யில் ஸம்ஹாரம் செய்வதில் இருக்கலாவது மேலே சொல்லப்போகிற [illegible] முதலியவற்றில் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதில் இருக்கலாவது 'தமேவாக்ஷம்' என்பதையினால் மேல் விபக்தமாகப்போகிறது [illegible] ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா ருத்திரன் முதலிய வர்கள் தன்னுடைய ஒரு பாகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதாக 'வைஹாயணீயம்' என்று ஆரம்பித்து மேலே சொல்லப்போகி [illegible] எல்லாவற்றையும் விட மேலானதாக இருப்பதில் இருக்க லும் [illegible] எல்லாவற்றையும் விட வேறுபட்டதாக இருப்பதி லும் [illegible] எல்லாவற்றையும் சேர்ந்து [illegible] பரமேச்வர [illegible] என்று கூட்டிவிட்டிருக்கிறது [illegible] சொல்லியிருக்கிறதாகவுமாம் "[illegible]" என்று [illegible] அத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட [illegible] [illegible] என்று பார்க்கிறேன் [illegible] என்று சொல்லியிருக்கிறது ரூபம் என் [illegible] [illegible] விக்ரஹத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்கிற ஆசையும் உண்டாகியிருக்கிறது ரூபம் என்றும் [illegible] முதலிய [illegible] ஸ்வபாவ [illegible] சொல்லுகிறதாகவுமாம் அப்பொழுது ரூபம் என்பதற்கு [illegible] என்று [illegible] என்று சொல்லி இருப்ப [illegible] பார்ப்பதைப்போல [illegible] தெரிவதிலும் பார்ப்பதென்கிற [illegible] [illegible] சொல்லுகிறது என்பதை விளக்குவதற்காகவும் நேராகப் பார்ப்பதற்கு' என்று சொல்லப் பட்டது 3

மந்யஸே யதி தச்சக்யம் மயா த்ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ ।
யோகேச்வர ததோ மே த்வம் தர்சயாத்மாநமவ்யயம் ॥ 4

பதவுரை] ப்ரபோ — ப்ரபுவாயும், யோகேச்வர — கல்யாணகுணங்களை உடையவனுமாகிய க்ருஷ்ணா! தத் — அந்த ரூபமானது, மயா — என்னாலே, த்ரஷ்டும் — பார்ப்பதற்கு சக்யம் — முடியும் இதி — என்று, மந்யஸே யதி — எண்ணுகிறாயேயானால் தத: — அதினால் த்வம் — நீ மே — எனக்கு ஆத்மாநம் — உம்மை அவ்யயம் — முழுமையும், பூர்ணமாய் இருக்கும்படி, தர்சய — காட்டு 4

பா] அந்த எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறதாயும் எல்லாவற்றையும் நியமிப்பதாயும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயும் இருக்கிற உம்முடையரூபம் என்னால் பார்க்கமுடியும் என்று எண்ணுகிறீரேயானால், பிறகு யோகங்களுக்கு ஈச்வரனாகிய க்ருஷ்ணா! யோகமாவது ஜ்ஞானம்முதலிய கல்யாணகுணங்களின் ஸம்பந்தம் 'பச்ய மே யோகமைச்வரம்' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார்—உம்மைத் தவிர ஒருவருக்கும் உண்டாகாத,

---

தா] எல்லாவற்றையும் என்று ஆரம்பித்து 'தத்' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட விசேஷிக்கப்பட்ட ஸ்வபாவங்களைச்சொல்லி இருக்கிறது. இவ்விடத்திலும் ரூபத்தைச் சொல்லுகிறதாக இருந்தால் முக்யமாக இருக்கிறது. ரூபத்தைச் சொல்லுவதாக இருந்தாலும் பொதுவாக ஸ்வபாவத்தை மாத்திரம் சொல்லுவதாக இருந்தாலும் முன்போலவே அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியது. 'யோகமாவது ஜ்ஞானம் முதலிய கல்யாண குணங்களின் ஸம்பந்தம்' என்பதற்கு இவ்விடத்தில் அணிமா முதலிய ஐச்வர்யங்களை அடைந்திருக்கும் ஸம்பந்தமும் குணங்களுக்குச் சேர்ந்து யோகத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது முதலியது மாத்திரமேயன்றி பார்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிற ரூபத்தைச் சேர்ந்ததல்லாமையினால் இங்கே சொல்லப்படவில்லை, என்று தாத்பர்யம். மேலே காட்டப்போகிற ரூபமல்லவோ இவ்விடத்தில் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படப்பட்டது. அதனால் அஷ்டாங்கயோகம் முதலிய வேறு வஸ்துக்கள் காட்டப்படவில்லை அல்லவா? யோகமென்னும் பதமும் மேலே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'பச்ய' என்று ஆரம்பித்து. ப்ரபோ என்னும் பதத்தினால், நீர் நினைத்தீரேயானால் உமக்குச் செய்ய முடியாதது ஒன்றுமில்லை, என்று அபிப்ராயம். விசேஷமான குணங்களை உடையவராக இருக்கையைக் காட்டுகிறார்—'உம்மைத்தவிர' என்று ஆரம்பித்து அன்றிக

ஜ்ஞானம் பலம் ஐஸ்வர்யம் வீர்யம் ஸக்தி தேஜஸ்ஸு இவைகளுக்கு இருப்பிடமாகிய க்ருஷ்ணா! உம்மை முழுமையும் எனக்குக் காட்டும் என்று அர்த்தம். 4

பா] இப்படி ஸந்தோஷத்தை உடையவனாய் ப்ரீதியினால் தழுதழுத்த குரலை உடையவனாகிய அர்ஜுனனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட பகவான் சொன்னார்.

ஸ்ரீபகவாநுவாச — ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்

பஸ்ய மே பார்த² ரூபாணி ஸதஸோऽத² ஸஹஸ்ரஸ: ।
நாநாவிதா⁴நி தி³வ்யாநி நாநாவர்ணாக்ருதீநி ச ॥ 5

ப தை] பார்த்த! ஓ அர்ஜுனா! ஸதஸ: நூறுவிதமாகவும் அத² அநந்தரம், ஸஹஸ்ரஸ: ஆயிரம் விதமாகவும், நாநாவிதாநி அநேக விதங்களாயுமிருக்கிற, திவ்யாநி பரகருதிஸம்பந்தமில்லாத வைகளாகவுமிருக்கிற, நாநாவர்ணாக்ருதீநி ச அநேக விதங்களான வர்ணங்களையும் ஆகாரங்களையும் உடையவைகளாயுமிருக்கிற, மே என்னுடைய, ரூபாணி ஆகாரங்களை பஸ்ய பார். 5

தந்த்ரேயொமெஸ்வர என்னும் பதத்தினால் தாத்பர்யமாகச் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம் 'ஸர்வேஸ:' (குணங்களுக்கு ஈஸ்வரன்) யோகீஸ (யோகங்களை உடையவன்) என்பவைகளைப்போல குணங்களுக்கு ஈஸ்வரனாய் இருப்பதினாலே குணங்களையும் ஸ்வாமித்வத்தையும் 'யோகேஸ்வர' என்னும் பதம் சொல்லி இருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் 'த்ருஷ்டும்' என்பதற்கு, ஆத்மான என்னும் பதம் வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது யுக்தமல்ல 'தேஷாம்' என்பதுபோல சொல்லுகிறோம் என்று தாத்பர்யம் 'ஸஹ்யம்' என்னும் பதம் பர்யாயமாயிருந்து என்கிற ஆக்ஷேபத்தை விலக்குவதற்காகவும் அப்படிக்கூடிய பரபரூபமாகிய ரூபத்தைக் காட்டினதற்கு விரோதியான பரிஹாரம் விசேஷமாயப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டவனுக்கு வேண்டிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று காட்டுகிறது—அதினால் என்ன ஏற்பட்டது என்னில் சொல்லுகிறது—'உம்மைமுழுமையும் என்று எல்லா குணங்களும், விபூதிகளும் பரிவாரங்களும் முதலியவைகளோடுகூடிய ரூபத்தை, என்று அர்த்தம் 4

பா] எலலா வஸதுககளுககும ஆதாரமாகிய எனனுடைய ரூபததைப பார மேலும நூறுகளாகவும ஆயிரஙகளாகவும அநேக விதஙகளாகவும பரகருதி ஸமபநதமிலலாதவைகளாகவும வெளுபபு கறுபபு முதலிய,

---

தா] பகவானதனனைக காட்டுவதறகுக காரணமாயும கேட்டிருபபதின பரகாரததினால் ஏறபட்டிருபபதுமாகிய அரஜுனனுடைய அவஸததை யைக காட்டிககொண்டு 'பஶ்ய' என்றிவை முதலிய பகவானுடைய வாக்யததிறகு ஸங்கதி சொலலுகிறார்—இபபடி என்று ஆரமபிததது மேலசொலலபபோகிற விததததை நினைததுககொண்டு சொலலுகிறார்— 'எலலா வஸததுககளுககும ஆதாரமாகிய என்று பஹுவ்ரீஹியாகையி னால ஒன்றன பாலாகச சொலலி இருககிறது ஸூர்யமண்டலம முதலிய எண்ணிறாத ஸதானஙகளை உடைய என்று அர்த்தம அந்திக கே ஆஶ்ரய என்னும பதமானது ஔபசாரிகமாக அடைந்திருககும வஸதுககளைச சொலலுகிறதாகவுமாம 'நூறுகளாகவும ஆயிரஙகளா கவும' என்பதினால், பரம, வ்யூஹம,விபவம, என்கிற பேர்களினால சோததுச சொலலபபட்ட எண்ணிறாத பரகருதி ஸமபநதமிலலாத விக்ரஹஙகளை உடையவனாய இருககை காட்டபபட்டது ஒரு ஸூர்ய மண்டலததின நடுவிலஇருககும ரூபம எதுவோ அதைபபோன்ற எண ணிறாத பருமமாண்டஙகளிலிருககும ஸூர்ய மண்டலததில இருககிற ரூபஙகள எண்ணிறாதவை இபபடி ஸ்ரீவிஶ்வரூபம முதலிய ரூபஙகளி லும கண்டுகொளவது "ஒவவொரு வஸதுககளிலுமவியாபிததிருககிற ரூபததைஉடையவனாய ஆனான," என்றுஅர்ததமுளளஶ்ருதியினாலும இநத அர்ததம சொலலபபடுகிறது, என்று சிலர சொலலுகிறார்கள எபபடியானால பார்ககபபோகிறாயோ அபபடிச செயகிறேன என்கிற அபிபராயததினால "பஶ்ய' என்று சொலலி இருககிறது "நாநா வியாநி" (அநேக விதஙகளாக இருககிற) என்பதினால தனிததனியே ஆபரணஙகள், ஆயுதஙகள், அடையாளஙகள், கைகள், இவைகளின், எணகள், முதலிய ஸவபாவஙகளினால், எண்ணிறாதவைகள என்பது, இவவிடததிலசொலலபபடுகிறது என்று சொலலுகிறார்—'அநேகவிதங களாய இருககிற என்று 'பரகிருதிஸமபநதமிலலாத' என்பதறகு இவ விடததில திவ்ய என்னும பதததினால பரமபததில இருககிறது என பது மாததிரம சொலலபபடவிலலை பூமி முதலிய இடஙகளில வியா பிதது இருபபதையும சொலலபபோகிறபடியினால வஸதுவின வயததயாஸமானது அவஶ்யம சொலலவேண்டியது என்று தாதபர்யம வாஸுதேவன முதலிய வ்யூஹஙகள என்னிலும வெவவேறு யுகஙக ளிலும வெளுபபு,சிவபபு மஞசள, கறுபபுமுதலிய ரூபஙகள மாறுகிற

அனேக வாணஙகளை உடையவைகளாகவும அனேக ஆகாரஙகளை உடையவைகளாகவும இருககிற அவைகளைபபாா 5

பஶ்யாதித்யாந்வஸூந்ருத்ராநஶ்விநௌ மருதஸ்ததா ।
பஹூந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பாரத ॥

ப தை] பாரத ஓ அாஜுன, ஆதித்யாந ஸூாயாகளையும வஸூந வஸுககளையும, அஶ்விநா அஶவினீதேவதைகளையும, ததா அபபடியே, மருத மருததுககளையும, பஶ்ய பாா, அத்ருஷ்டபூர்வாணி இதுவரையில பாாககபபடாதவைகளும, ஆஶ்சர்யாணி ஆஶசாயஙகளாயுமிருககிற, பஹூநி அனேகவஸதுககளை, பஶ்ய பாா,

பா] எனனுடைய ஒரு ரூபததில பனிரணடு ஸூாயாகளையும, எடடு வஸுககளையும, பதினொரு ருததிராகளையும, இரணடு அஶவினீ தேவதைகளையும நாறபததி ஒனபது மருததுககளையும பாா இது குறிததுககாடடுவேதறகாக, இநத லோகததில பரதயக்ஷததி

தா]படியினாலும,அநதாத அவதாரஙகளிலும,அநதாத பலததை விரு மபுகிறவாகள தயானம செயவதறகு அனுகுணமாக அனேக வாணங களை உடையவராக இருககையுமுணடு "ஆகாரம" ஆகாரம எனனும பதததினால, தேவதைகள மனுஷயா மருகஙகள முதலியவைகளுககு ஸமமான வயகயாஸமுளள அமைபபு, சொலலபபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— அனேகவிதஙகளான ஆகாரஙகளை உடையவைகளாய இருககிற எனறு

பஶ்ய தேவாயஸஹஸ்ரஶ: ' எனறு தனககு அஸாதாரணஙக ளான எணணிறநத ரூபஙகளைச சேரபபாஸதாவித திருநதபோதி லும இநத ஸநதாபபததில உபயோகபபட வேணடியதற காகவும, இஹைகஸ்தம ' எனறு ஒரு ரூபமே விசேஷமாகக காடடபபடபபோ கிறது, எனபதையும சிநதிததுககொணடு சொலலுகிறா—'எனனு டைய ஒரு ரூபததில' எனறு 'பஶ்யாதித்யாந' எனறு ஆரமபிததது, தேவதைகளுககுள முகயாகளான முபபததி மூனறு தேவதைகள முத லில சொலலபபடுகிறாகள, எனகிற அபிபராயததினால, 'பனிரணடு' எனபது முதலான கணககுகளை விசேஷிததுக காடடி இருககிறது மேலே சொலலபபோகிறதை அநுஸரிததது, ஈமமால அறியபபடட வஸதுககளுககு மாததிரம இருபபிடம எனபதை விலககுவதறகாகச சொலலுகிறா—'இது குறிதது காடடுவேதறகாக' எனறு அாஜுனனு லும மறறவாகளினாலும, கணடறியபபடாத வஸதுககளை எனறு சோ

ஞல பாாககபபடடவைகளும ஶாஸதிரஙகளிஞல அறியபபடட வஸ துக்களும எவைகளோ, அவை எலலாவறறையும, மறறும, எலலா லோ கஙகளிலும, எலலா ஶாஸதிரஙகளிலும அறியபபடாதவையாகிய, அ னேக ஆஶசாயஙகளேயும பாா 6

இஹைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் பஶ்யாத்ய ஸசராசரம் |

மம தேஹே குடாகேஶ யச்சாந்யத் த்ரஷ்டுமிச்சஸி || 7

ப ரை] குடாகேஶ சேமபலே ஜயிததவனுகிய அாஜுன ஸசராசரம் ஜஙகமமஸதாவரஙகளோடகூடிய, க்ருத்ஸ்நம் எலலா, ஜகத் லோகததையும அந்யத் வேறு, யத் எதை, த்ரஷ்டும் பாாபபதறகு இச்சஸி விருமபுகிறு யோ, (அதையும) இஹ இநத மம எனனுடைய, தேஹே ஶரீரததில ஏகஸ்தம் ஒருபாகததில இருபபதாக, அத்ய இபபோழுது பஶ்ய பாா 7

பா] இநத எனனுடைய ஒரு ஶரீரததில அதிலும ஒரு பாகததில இருக

தா] ததுசசொளளவேணடியது 'அத்ருஷ்டபூர்வாணி'' எனபது, முன புசேடசபபடாத வஸதுசகளேயும குறிசகிறது அனறிசசே அறியப படாதவைகள எனசிற காரணததிஞல பொதுவாசச சோததுச சொல லுகிறதாசவுமாம, எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா—'எலலா ஶாஸதிரஙகளிலும' எனறு ஆரமபிதது இதஞல இநதரியங களுககுப புலபபடாத வஸது ஶாஸதிரததிஞல அறியபபடடபோதி லும அதில, நோசபபாாபபதிஞலேயே தெரிநது கொளளககூடிய விஶேஷஙகள அனேக மிருககினறன எனறு காடடபபடடது 6

'இஹதேஹே' எனறு ஒருமையாகச சொலலி இருசசிறபடி யிஞல, மேலே காடடபபோகிற ஒரு ஶரீரம சொலலபபடுகிறது என கிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா—'இநத எனனுடைய ஒரு ஶரீர ததில' எனறு ஒருமையாசசசொலலி இருபபதிஞலும மேலேகாடடப போகிற ஶரீரததைபபறறிச சொலலி இருககிறபடியிஞலும ஒருஶரீரம சொலலபபடுகிறது, எனகிறது ஏறபடடபடியிஞல ''ஏகஸ்தம்' என கிற பததகிஞல ஒரு பாகததில இருசசிறது, எனபதே சொலலபபடு கிறது ஒரு அவயவியின அவயவஙகளாக இருககிறது, எனறு சிலா சொனன அாததமோவெனில பசவானுடைய ஶரீரம பராகருதி ஸமபா தம அறறது எனறு ஸதாபிததிருககிறபடியிஞல நிராகரிககபபடடது எனகிற அபிபராயததிஞல 'அதிலும ஒருபாகததில இருககிற எனறு சொலலபபடடது அனறிககே எலலா லோகஙகளும ஒனறிலேயே இரு

கிற ஜங்கமம், ஸ்தாவரம் இவைகளோடு கூடிய எல்லாலோகத்தையும் பார். இன்னும் எதேதைப் பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறாயோ அதையும் இந்த ஶரீரத்தின் ஒரு பாகத்திலே பார்.

ந து மாம் ஶக்யஸே த்ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா |
திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோகமைஶ்வரம் || 8

ப] அநேந இந்த ஸ்வசக்ஷுஷைவ உன்னுடைய கண்ணினாலேயே, மாம் என்னை த்ரஷ்டும் பார்ப்பதற்கு ந ஶக்யஸே சக்தியுள்ளவனாகமாட்டாய், தே உனக்கு, திவ்யம் திவ்யமான, சக்ஷு: கண்ணை, ததாமி கொடுக்கிறேன், மே என்னுடைய ஐஶ்வரம் பகவானுக்கு அஸாதாரணமான, யோகம் ஸ்வபாவத்தை, பஶ்ய பார் 8

பா] நான் என்னுடைய சரீரத்தின் ஒருபாகத்தில் எல்லாலோகத்தையும் காட்டப்போகிறேன். நீயோவெனில் சிற்சில வஸ்துக்களை க்ரஹிக்கக் கூடியதும் கொஞ்சவஸ்துக்களை க்ரஹிக்கக்கூடியதுமாகிய ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுள்ள இந்தக் கண்ணினால் அப்படிப்பட்டவனாகவும் மற்றெல்லா வஸ்துக்களையும்விட வேறுபட்டவனாகவும் அளவில்லாதவனாகவுமிருக்க

தா] க்கிறது என்று சொல்லி இருப்பதினால் ஒருபாகத்தில் இருக்கிறது, என்பதும் ஏற்பட்டதாகவுமாம். 'யச்சாந்யத் த்ரஷ்டுமிச்சஸி' என்பதினால் பாண்டவர்கள் துர்யோதனாதிகள் இவர்களின் ஜயம் முதலியதும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. அதில் அதையும் என்று சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதினால் அதுவும் ஒரு ஶரீரத்தில் ஒரு பாகத்திலேயே இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்—அதையும், என்று ஆரம்பித்து 7

"ந து மாம் ஶக்யஸே" என்கிற இடத்திலிருக்கும் "து" என்னும் பதத்தினால் குறிக்கப்பட்டதும், முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டதுமான சக்தி இல்லாமையின் காரணத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார்—'நான்' என்று ஆரம்பித்து 'அநேநைவ' (இந்த) என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'சிற்சில' என்று ஆரம்பித்து "திவ்யம்" என்று சொல்லி இருப்பதற்கு ஏற்றதாகையினால், 'ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமுள்ள' என்று சொல்லப்பட்டது (அப்படிப்பட்டவனாகவும்) என்பது முதலிய வாக்யங்களுக்கு "மாம்" (என்னை) என்பதினால் இவ்விடத்தில் விசாலம் முதலியவைகளை உடையவனாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறது, என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் திவ்ய என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ரக்ருதி

கிற என்னைப்பார்க்கச் சக்தி உள்ளவனாகப் போகிறாயில்லை உனக்கு பரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாததும் என்னைப்பார்ப்பதற்கு ஸாதனமுமாகிய கண்ணைக் கொடுக்கிறேன் எனக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தைப் பார் அதாவது என்னுடைய அளவில்லாத ஞானம் முதலியவைகளின் ஸம்பந்தத்தையும், அளவில்லாத விபூதி முதலியவைகளுடைய ஸம்பந்தத்தையும் பார், என்று அர்த்தம்

ஸஞ்ஜய உவாச ஸஞ்சயர் சொன்னார்

ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜந் மஹாயோகேச்வரோ ஹரி: ।
தர்சயாமாஸ பார்த்தாய பரமம் ரூபமைச்வரம் ॥ 9

ப தை] ராஜந் ஓ த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜனே, மஹாயோகேச்வர: பெரிய ஆச்சரியங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனாகிய ஹரி பகவான், ஏவம் இந்தமாதிரி உக்த்வா சொல்லி தத: பிறகு பார்த்தாய அர்ஜுனனுக்கு, ஐச்வரம் பகவானுக்கு அஸாதாரணமாகிய, பரமம் உத்தமான, ரூபம் ரூபத்தை, தர்சயாமாஸ காட்டினார் 9

பா] இவ்விதமாகச்சொல்லி, ஸாரதியாக இருக்கிற அர்ஜுனனுடைய மாமன்குமாரராகியும், பெரிய ஆச்சரியங்களுக்கெல்லாம் ஈச்வரனாகியும்,

---

தா] ஸம்பந்தமில்லாததும்' என்று என்னைப் பார்ப்பதற்கு ஸாதனமுமாகிய என்று பரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாமையினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது ஐச்வரம் என்னும் பதத்தின் அபிப்ராயத்திலிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எனக்கே அஸாதாரணமாகிய என்று இந்த ஸந்தர்ப்பத்தினால் கிடைத்ததும், ஐச்வரம் என்னும் பதத்தினால் காட்டப்பட்டதுமாகிய யோகம் என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எண்ணிறந்த' என்று ஈச்வரனாயிருக்கையாவது எல்லாவற்றையும் நியமிக்கும் சக்தி, அதைச்சேர்ந்த யோகமாவது அப்படி நியமிக்கத் தகுந்தவையான குணங்களுடையவும், விபூதிகளுடையவும், ஸம்பந்தமே சக்தியமாகையினால் ஞானமுதலிய குணங்களைப்பார்ப்பதும் பொருந்தும் மேலேயும் அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவனாக இருக்கை முதலிய குணங்களை உடையவனாகப் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லப்போகிறானல்லவா, என்று தாத்பர்யம்

'மஹாயோகேச்வரோஹரி:' என்பதை மறைக்கக் கூடியதும் முன்பு தெரிந்து சொல்லப்பட்டதுமான ரூபத்தைச்சொல்லுகிறார்— ஸாரதியாகஇருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு மாமன் குமாரராகிய என்று இத்தால் திவ்ய ரூபத்தைப்பிரகாசம் செய்வதற்குக் காரணமாகிய ப்ரீதி

பரப்பிரும்மமாகியுமிருக்கிற நாராயணன், உத்தமமாகியும் தனக்கே அஸா
தாரணமாகியுமிருக்கிற ரூபத்தை, அத்தையாகிய குந்தியின் குமாரனாகிய
அர்ஜுனனுக்குக் காட்டினார். அந்த ரூபம் அநேக விதங்களாயும் விசித்

யும் காட்டப்பட்டது. 'மஹா' என்கிற விசேஷணமிருப்பதினால்
யோகம் என்பது ஆச்சரியம் தான் என்றும், மஹா (பெரிய)
என்பதை ஈச்வரனுக்கு விசேஷணமாகச் சொல்லுவதை விட
யோகம் என்பதற்கு விசேஷணமாகச் சொல்வது இவ்விடத்தில் விசே
ஷம் என்றும் அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'பெரிய ஆச்சரியங்
களுக்கு' என்று. மற்றவர்களிடத்தில் ஆச்சரியமான ஸம்பந்தமிரு
ப்பது இவனுக்கு அதீனப்பட்டது என்பது, 'ஈச்வரனாகிய' என்னும்
பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. "மஹாயோகேச்வர, ஹரி என்
கிற இரண்டு பதங்களினாலும் அபிப்ராயத்தில் சொல்லப்பட்ட
பொருளையும் விசேஷார்த்தமுமான அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்—
'பரப்பிரும்மமாகிய நாராயணன்' என்று. 'பச்யமே யோகமைச்வரம்'
'பரமம் ரூபமைச்வரம்' என்கிற இரண்டும் அதிகாரம்
வ்யத்யாஸமில்லாமல் ஸமீபத்திலேயே சொல்லி இருப்பதினால்
ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகின்றன. 'ஐச்வரம் ரூபம் ஈச்வரஸ்ய
இதம்' (ஈச்வரனுடையதான ரூபத்தைக் காட்டினார்) என்று சொல்லி
இருப்பதினால் தன்னைத் தவிர வேறொருவனுடைய ரூபத்தைக் காட்டினார்
என்று ஆசங்கை, என்கிற பக்ஷம் உண்டாகும், ஆகையினால் அதை
விலக்குவதற்காகத் 'தனக்கே அஸாதாரணமான' என்று சொல்லப்பட்
டது. ரூப என்னும் பதம் இவ்விடத்திலும் தன்னைச் சேர்ந்த எல்லா
ஸ்வபாவங்களோடும் கூடிய ரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, என்றாவது
அவைகளைப் பிரகாசம் செய்யக்கூடிய விகாரத்தைச் சொல்லுகிறது
என்றாவது, ஸ்வரூபம் முதலிய தனக்கே அஸாதாரணமாகிய எல்
லா ஸ்வபாவங்களையும் சொல்லுகிறது, என்றாவது, அறிந்துகொள்ள
வேண்டியது. இவ்விடத்தில் 'பார்த்தாய' என்னும் பதத்தினால் தன
னுடைய ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுவதற்குப் பரிகாரணமாகிய
உறவு அபிப்ராயத்தில் சொல்லப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காகச்
சொல்லுகிறார்—'அத்தையாகிய குந்தியின் குமாரனாகிய' என்று. 'பரமம்
ஐச்வரம், ரூபம்'' (உத்தமமான ஈச்வரனுடைய ரூபத்தை) என்று
சொல்லி இருப்பதை விவரிக்கிறார்—'அந்த ரூபமாவது' என்று ஆரம்
பித்து எல்லா லோகங்களுக்கும் இருப்பிடமாக இருப்பதை ஸ்வரூபத்தி
னாலும், விகாரத்தின் மூலமாகவும் அறிவிக்கக் 'அநேகவக்த்

திரங்களாயுமிருக்கிற எல்லா லோகங்களுக்கு மிருப்பிடமாயும் எல்லாவற்றையும் நியமிக்கக்கூடியதாயு மிருக்கிறரூபம் 9

பா] அந்த ரூபம் இப்படிப்பட்டது

> அநேகவக்த்ர நயநம் அநேகாத்புத தர்ஶநம் |
> அநேக திவ்யாபரணம் திவ்யாநேகோத்யதாயுதம் ||
> திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந்தாநுலேபநம் |
> ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தேவம் அநந்தம் விஶ்வதோமுகம் ||

பதவுரை] அநேகவக்த்ரநயநம் பலமுகங்களையும் கண்களையுமுடையதாயும், அநேகாத்புததர்ஶநம் பல ஆஶ்சர்யமான பார்வைகளை உடைத்தானதாயும் அநேக திவ்யாபரணம் அநேகங்களாயும் திவ்யங்களுமான ஆபரணங்களை உடையதாயும், திவ்யாநேகோத்யதாயுதம் திவ்யங்களாயும், அநேகங்களாயுமிருக்கிற உயரத்தூக்கப்பட்ட ஆயுதங்களை உடையதாயும் திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யமான மாலைகள் வஸ்திரங்கள் இவைகளை தரித்ததாயும் திவ்யகந்தாநுலேபநம் திவ்யமான சாந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டதாயும் ஸர்வாஶ்சர்யமயம் எல்லா ஆஶ்சர்யங்களும் நிறைந்ததாகவும் தேவம் ப்ரகாசமுள்ளதாகவும், அநந்தம் அளவில்லாததாகவும் விஶ்வதோமுகம் எல்லாத்திக்குகளிலும் முகங்களை உடையதாகவும் (இருந்தது) 10 11

பா] ப்ரகாஶமுள்ளதாகவும் மூன்று காலங்களிலுமுள்ள எல்லாலோகங்

கா] என்று ஆரம்பித்து மேலே சொல்லப்போகிறதற்கு அவதாரிகை சாட்டியிருக்கிறது என்று நாம் ஆசையினாலே நான அந்தரூபமிப்படிப்பட்டது, என்று சொல்லப்பட்டது இங்கு எல்லாலோகங்களுக்குமிருப்பிடமாக இருக்கை 'இஹைகஸ்தம்' என்கிறவை முதலிய ஶ்லோகங்களில் சொல்லப்பட்டது நியமனம் என்னும் பக்ஷத்திலுல அதிஷ்டானம் சொல்லப்படுகிறது 9

வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுதங்கள் இவைகள் அநேகம், என்பது ஜாதியின் பன்மையாலுமாகும் என்று அறியவேண்டியது அநேகஜாதியான அநேக முகங்கள் உண்டென்பது விஶ்வரூபத்தைப் பற்றியதான ... சொல்லுமிடத்தில் பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிறது அப்படிக்கில்லாவிடில் அநேகம் கண்களை உடையது என்று சொல்லி இருப்பது வ்யர்த்தமாகிவிடும் முகம் அநேகம் என்பதிலேயே கண்கள் அநேகம் என்பது ஏற்பட்ட

களுக்கு மிருப்பிடமாகையினால், இடம் காலம் இவைகளினால் அள

விட்டினால் என்னுடைய பார்வையானது ஆனேசமான ஆம்சரிய மாக இருக்கிறதோ, அது அனேகாதபுக காசனம், அதாவது எல்லை யில்லாததேமான மைக உடைய ஆம்சாயமாசப பாககபபடுகிறது, என்று ஆதரம் ரியமாவது பாகருதி ஸம்பந்தமில்லாதது ஸைவஸ்ரூ யஷ்டயம் என்பதற்கு ஆம்சாயமாகிய எல்லாவற்றுக்கும் மிருப் பிடம் என்று அதரம் ஆகையினால் சுநேகாகூதஷமஷ்டம்' என்ப தோடுபுனருக்தி இல்லை 1 'சிமதைதஹ்ராஸுபூம் ரூவைமயஸ்ஹா த்ரூ என்னிவை முதலியது பின்னகத்தகச்சது 'தைவம் ஏனறம் பரம் இவவிடத்தில் ஆம்யாச மில்லாத தேவஜாதியைச் சொல்லு கிறது என்பதை விசகுவதற்காகவும் திவ்விய விக்ரஹத்தோடு கூடிய பாவனை போலனுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காகவும், 'பரசாமமுள்ளதாகவும் என்று சொல்லப்பட்டது அவ்விலவாம் விருப்பம் விசேஷதையும் அதற்குச்சாரணத்தையும் சொல்லுகிறார்—

எல்லாலோகங்களுக்கும், என்று ஆரம்பித்து எல்லாலோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்பது ஸம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட படியினால் மூன்று காலங்களிலிருக்கும் லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம், என்பதும் ரப்பட்டது இவை இரண்டும் ரப்பட்டதால் இடம் காலமிவைகள் லால் அளவிடமுடியாமையும் இவ்விடத்தில் எப்படி ஸம்பவிக்குமோ அவ விகாரம் விக்ரஹத்தினால் இல்லாமையாகவும் சொல்லவேண் டிய பராமர்த்தமாகிய லாமை ஸ்வரூபத்திலேதான் இருக்கிறது இவவிடத்தில் விக்ரஹத்தினுடைய விசேஷணங்களினால் சட்டத்திலிருந்து விருப்பத்தினால் விக்ரஹத்தைப்பேசாலுகிறது 'ஜுஷ்டாஷுதம் என்றும் இடத்தில் ஞானஞாயாஜிவிஷ்ணம்' என்று விக்ரஹத்தைப்பற்றி மேலே சொல்லப்போகிறார் ஆகையினால் மிகவும் விசாலமாக இருக்கை முதலி யானதைக்குறிப்பதில் சாமர்த்தியம், என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் அப படியே 1 ஞானதோயாம்விஷ்ணுர' என்று இதை அனுவாதம் செய்திரு க்குமிடத்திலும் ஆதாரம் சொல்லிச்சொல்லவேண்டியது எல்லா விடத்திலும் இரண்டு விதமான வியாபித்து இருக்காலும் விசேஷ மான மஹிமையினால் ஒரிடத்திலும் கடையிலலாமலிருப்பதும் யுகங்கள் கான அஷ்டமஹாஸ்வாமியம் பெற்ற யோகிகளுக்கும் பூமியில் முழுவ தம் வெளிச்சமாய் பகல் முதலிய சித்திகள் சொல்லப்படுகின்றன அல்லவா ஆகையினால் இந்த விஸ்வரூபம் பரகருதி முதலிய எல்லா

---

1 விஷ்ணுபுராணம் 5 11 7 மஹாஸசாயம் மிகவும் ஆச்சரியமாகிய ஜகத் இந்த லோகமயமாய எத மஹாத்மனை மகாகமஸ்வகத்தை ரூபம் சரீரமோ

விட முடியாததாகவும, எலலாத திககுககளிலும இருககிற முகஙகளை

லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்று மேலே சொல்லப்போகிறதும் அனுசிதமல்ல ஆகையினாலேயே, அஸ்த்ரங்களாகவும், பூஷணங்களாகவும் இருக்கும் எல்லா லோகங்களுக்கும் இருப்பிடம் என்பது இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்பதுவும் ஸந்தேஹிக்கவேண்டியதில்லை. தத்ர தேவதேவஸ்ய ஶரீரே என்கிற இடத்தில் மேலே 'அநந்தாயாமவிஸ்தரே (அளவில்லாத நீளம் விஸ்தாரம் இவைகளை உடைய) என்று அந்த ஶரீரத்திற்கே விஶேஷணமாகச் சொல்லப்போகிறபடியினால் வடபத்ரஶாயியான பகவானுடைய விக்ரஹத்தைப்போல அகடிதகடநா ஶக்தியினால் சின்ன விக்ரஹத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாக எல்லாம் அடங்கி இருப்பதாகக் காட்டப்பட்டது, என்றும் சொல்லமுடியாது. அப்படிச் சொல்லாமையினாலும் அதற்கு விரோதமாகச் சொல்லி இருப்பதினாலும் ஆசையினால் கீழ்ச்சொல்லியதே ஆகத்தம். இதுவும் பாஷ்யத்திலாரம்பத்திலேயே அநேக என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது. அநேகவக்த்ரம் (அநேகம் முகங்களை உடைய) என்று சொல்லி இருப்பதே விஶ்வதோமுகம் என்னும் பதத்தினால் விஶேஷித்துச் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லாத் திக்குக்களிலுமிருக்கிற முகங்களை உடையதாகவும் என்று நேரில் விக்ரஹத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறபடியினால், 1 எல்லா இடத்திலும் கண்களை உடையவன் எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை உடையவன்' என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளிலே போல எல்லா இடங்களிலும் முகங்களின் ஶக்தி உண்டு என்பதும் சொல்லப்படுகிறதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் முகங்களை உடையது, என்று மற்றவர்கள் சொன்ன அர்த்தமும் யுக்தமல்ல, கை கால் முதலிய இடங்களில் முகமில்லாமையினால் என்று தாத்பர்யம். முதலில் அவிசதமாகத் தெரிந்து சொன்னதால், பிறகு விஶதமாகத் தெரிந்துகொண்டதால், என்கிற க்ரமத்தை அநுஸரித்து ஶ்லோகத்தில் சொல்லி இருக்கும் க்ரமத்தை அநுஸரித்து சேவம் என்பது முதலியது முதலில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. தன்னிடத்திலிருக்கிற ஆகாரத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகல்லவோ தனிக்கிருக்கும் வஸ்துக்களோடு சேர்ந்திருத்தலைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படியே இவ்விடத்திலும் காட்டுவது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் முதலில் சொல்லப்பட்ட போதிலும் வஸ்த்ரம் முதலியது கடைசியில் நிரூபிச்

1 ஶ்வேதாஶ்வதரம் 3 3

உடையதாகவும, தனககுத தகுநத திவயஙகளான வஸதிரம, சநதனம மாலை ஆபரணஙகள, ஆயுதஙகள இவைகளை உடையதாகவும இருநதது 10, 11

பா] முனபு சொனன தேவம எனனும பதததினால குறிககபபட்ட, பர காஶம உளளதாக இருபபதையே விஶேஷிததுச சொலலுகிறா—

திவி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா ।
யதி பா: ஸத்ருஶீ ஸா ஸ்யாத்பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 12

ப ரை] திவி ஆகாசததில, ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ஆயிரமஸூரி யனகளுடைய, பா: காநதியானது, யுகபத் ஒரேகாலததில உத்திதா உதிததாக பவேத்யதி ஆகுமேயானால ஸா அநதக காநதியானது மஹாத்மந: மஹாதமாவாகிய தஸ்ய அநதபபகவானுடைய, பாஸ: பரகாஶததிறகு ஸத்ருஶீ ஸமமாக ஸ்யாத் ஆகும 12

பா] தேஜ ஸஸு அளவிலலாதது எனபதைக காட்டுவதறகாக இது சொலலபபட்டது அழிவிலலாத தேஜ ஸஸையே ஸவபாவமாக உடைய வன, எனறு அரததம 12

தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா ।
அபஶ்யத்தேவதேவஸ்ய ஶரீரே பாண்டவஸ்ததா ॥ 13

ப ரை] பாண்டவ: பாணடுவினமகனாகிய அரஜுநன, ததா அப பொழுது, தத்ர அநத, தேவதேவஸ்ய பகவானுடைய, ஶரீரே விஶவரூப விகரஹததில, அநேகதா அநேகவிதமாக, ப்ரவிபக்தம் பிரிககபபட்டிருககிற, க்ருத்ஸ்நம்—எலலா, ஜகத் லோகததையும, ஏகஸ்தம் ஏகதேசததிலிருபபதாக, அபஶ்யத் பாரததான 13

சபபா டது —'தனககுத தகுநத' எனறு ஆரமபிககும இவவிடததிலும ஶலோகததில சொலலியிருககும வரிசையை அநாதரிததும வஸதிரம முதலாக வரிசையாகச சொலலி இருபபது, அநதரஙகம பஹிரஙகம முதலான வயதயாஸததைக காட்டுவதறகாக இவவிடததிலும 'உப யாஜாஸ' (காட்டினா) எனறு முன ஶலோகததுடன அனவயம சொல லிககொளள வேணடியது 10 11

'திவி' எனறு ஆரமபிககும ஶலோகததுககு ஸஙகதியைச சொல லுகிறா—'முனபு சொனன' எனறு ஆரமபிதது சீழக குறிககபபட்ட பரகாஶததிறகே எலலை இலலாமையாகிற விஶேஷம சொலலபபடுகி றது, எனறு அரததம ஒரு சஙகையைக குறிபபிட்டுச சொலலியிருப பதினால உணடாகிய அளவிடபபட்டது எனகிற ஸநதேஹததைவிலககு வதறகாகச சொலலுகிறா—'தேஜஸஸு' எனறு ஆரமபிதது 12

பா] அளவில்லாத நிகளம், விஶாலமிவைகளை உடையதாயும், எண்ணிறந்த கைகள், வயிறுகள் முகங்கள் கண்கள் இவைகளை உடையதாயும், அளவில்லாத தேஜஸ்ஸை உடையதாயும் எண்ணிறந்த திவ்யாயுதங்களை உடையதாயும், தனக்குத்தக்குந்த எண்ணிறந்த பூஷணங்களை உடையதாயும், திவ்யங்களான, மாலை வஸ்திரம் இவைகளைத் தரித்ததாயும் திவ்யசந்தனத்தினால் பூசப்பட்டதாயும் அளவில்லாத ஆஶ்சரியங்கள் நிறைந்ததாயு மிருக்கிற பகவானுடைய திவ்யஶரீரத்தில் பருமமா முதலாக அனேக விதங்களாயும் விசித்திரங்களாயு மிருக்கிற தேவதை பசு மனுஷ்யன் ஸ்தாவரம் முதலிய போக்தாக்களின் கூட்டம் பூமி, ஆகாஶம், ஸ்வர்க்கம், பாதாளம், அதலம், விதலம், ஸுதலம் முதலிய அனுபவிக்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் அனுபவிப்பதற்கு ஒத்தாசைக் கருவிகள், இவைகளின் வ்யத்யாஸங்களினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற பர கருதியும் ஜீவனுமாகிய 1 'அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவ: மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்த்ததே' 2 'ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய:' 3 'அஹமாத்மா குடாகேஶ ஸர்வபூதாஶயஸ்தித:' என்றும் 4 'ஆதித்யாநாமஹம் விஷ்ணு:' என்று ஆரம்பித்து 5 'ந தத்ஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந்மயா பூதம் சராசரம் । விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்ஶேந ஸ்திதோ ஜகத்' என்னுமளவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லா லோகத்தையும் ஏகதேஶத்திலிருப்பதாகப் பகவானுடைய அனுக்ரஹத்தினாலடையப்பட்ட அவனைப்பார்ப்பதற்குத் தக்குந்த திவ்யமான கண்ணை உடைய அர்ஜுனன் பார்த்தான் 13

தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா தனஞ்ஜய: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத ॥ 14

பதவுரை] தத: பிறகு ஸ: அந்த தனஞ்ஜய: அர்ஜுனன், விஸ்மயாவிஷ்ட: ஆஶ்சரியத்தை அடைந்தவனாய்க் கொண்டு, ஹ்ருஷ்டரோமா ஹ்ருஷ்ட நெறித்துக்கொண்டிருக்கிற, ரோமா: மயிர்களை உடையவனாய்க் கொண்டுமே, தேவம் பகவானை, ஶிரஸா தலையினால், ப்ரணம்ய ஸேவித்து, க்ருதாஞ்ஜலி: கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, அபாஷத சொன்னான்

---

1 பகவத்கீதை 10 8
2 பகவத்கீதை 10 19
3 பகவத்கீதை 10 20
4 பகவத்கீதை 10 21
5 பகவத்கீதை 10 39

பா] பிறகு அாஜ ன பெரிய ஆஸசாயஙகளாகிய எலலா லோகததிற கும தன ஸரீரததின ஏகதேஸததினுல ஆதாரமாகவும எலலாவறறை யும நியமிககிறவராயும மிகவும ஆஸசாயஙகளாகிய அளவிலலாத ஜஞானம முதலிய கலயாணகுணஙகளின கூடடததை உடையவராகவு மிருககிற பகவானை பாாதது, ஆஸசாயததை உடையவனுய நெறிததுககொணட மயிாகளை உடையவனுயும கொணடு தலையினுல தடிபோல விழாது நமஸகரிததுக கைகுவிததுககொணடு சொனனுன 14

அஜுந உவாச— அாஜ னன சொனனுன

பஸயாமி தேவாம்ஸதவ தேவ தேஹே
ஸவாம்ஸததா பூதவிஸேஷஸங்காந |
ப்ரஹமாணமீஸம் கமலாஸநஸ்த,
ம்ருஷீம்ஸ்ச ஸவாநுரகாம்ஸ்ச திவயாந || 15

ப ரை] ஹேதேவ பகவானே தவ உமமுடைய தேஹே ஸரீ ரததில ஸவாந எலலா, தேவாந தேவதைகளையும ததா அப படியே, பூதவிஸேஷஸங்காந பராணி விசேஷஙகளின கூடடங களையும, ப்ரஹமாணம் பருமமாவையும, கமலாஸநஸ்தம் பருமமாவி னிடததில அடஙகி இருககிற ஈஸம் ருததிரனையும,ஸவாந எலலா, ருஷீம்ஸ்ச ரிஷிகளையும திவயாந பரகாசிததுக கொணடிருககிற உரகாம்ஸ்ச ஸாபஙகளையும, பஸயாமி பாாககிறேன 15

பா] ஓ, பகவானே உமமுடைய தேஹததில எலலாத தேவதைகளையும பாாககிறேன அபபடியே எலலாபராணி விஸேஷஙகளின கூடடங களையும அபபடியே அணடததிறகு யஜமானனுகிய சதுாமுகனையும, அபபடியே பருமமாவினிடததிலிருககிற அதாவது பருமமாவினிஷடப படி நடககிற ருதரனையும அபபடியே தேவரிஷி முதலிய எலலா ரிஷி களையும பரகாஸிததுககொண டிருககிற வாஸுகி, தக்ஷகன முதலிய ஸா பஙகளையும (பாாககிறேன) 15

அநேகபாஹூதரவக்த்ரநேத்ரம்
பஸயாமி த்வாம் ஸவதோऽநநதரூபம் |
நாநதம் ந மதயம் ந புநஸதவாதிம்
பஸயாமி விஸ்வேஸ்வர விஸ்வரூப || 16

ப ரை] விஸ்வேஸ்வர லோகஙகளை நியமிபபவனுகிய, விஸ்வரூப பரபஞசததை சரீரமாக உடைய பகவானே, அநேகபாஹூதரவக்த்ர

நேத்ரம் அனேகங்களான கைகள, வயிறுகள, முகங்கள, கணகள இவைகளை உடைய, அநந்தரூபம் அளவிலலாத ரூபததை உடைய, தவாம உமமை, ஸர்வத: எலலா இடங்களிலும பஶ்யாமி பாரக்கிறேன தவ உமககு, அந்தம் முடிவையும மத்யம் நடுவையும, ஆதிம் முதலையும ந பஶ்யாமி – பாரககவிலலை 16

பா] அனேகங்களான, கைகள வயிறுகள, முகங்கள கணகள இவைகளை உடைய முடிவிலலாத ரூபததை உடை ய உமமை எலலா இடததிலும பாரககிறேன பரபஞசததை நியமிககிறவனுயும பரபஞசததை ஶரீரமாக உடையவராயு மிருககிற பகவானே எநதககாரணததினுல நீா முடிவிலலாதவரோ ஆகையினுல உமககு முடிவையும நான பாரகக விலலை நடுவையும பாரககவிலலை ஆதியையும பாரககவிலலை 16

தா] ஸர்வதோநந்தரூபம் (எலலா இடததிலும முடிவிலலாதரூபத தை உடைய) என்ற அன்வயம செயவில ஸர்வத (எலலா இடத திலும) என்னும பதம வயாததமாகிவிடும 'ஸர்வத பஶ்யாமி' (எலலா இடததிலும பாரககிறேன) என்று சொலலவேணடில திவய மான கண கிடைததறகு அனுகுணமாக இருபபதினுல யுகதம விஶ வரூப என்பதறகுக காரணததைச சொலலுகிறது, 'விஶ்வேஶ்வர' என னும பதம, என்கிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறா—'பரபஞசததை நியமிககிறவனுயும என்று வயாபிததுககொணடு நியமிககிறவனலல வோ ஆதமா 'நாந்தம் ந மத்யம்' என்கிற இடததில வாஸ்தவததிலிருக கிற முடிவுமுதலியவைகளைப பாரககவிலலை, என்பது சொலலபபடுகிற திலலை அர்ஜுனனுககு திவயமான கண கிடைததிருபபதினுலே அது பொருநதாதாகையினுல, கீழிலும அநந்தரூபம என்று காரணததைக காடடிககொணடு விஶேஷணம சொலலி இருபபதினுலும ஆகையி னுல முயலசகொமபு முதலியவறறைபபோல உணமையிலே இலலாத வைகளைப பாரககாமையே சொலலபபடடது, என்கிற அபிபராயததி னுல சொலலுகிறா—'எநதக காரணததினுல என்று ஆரமபிததது இது விஶவரூபம என்னும பதததினுலும சொலலபபடடது இவவிடததில இடததினுலும, காலததினுலும ஆதி, மதயம, முடிவு, இலலை, என்று மறுககபபடுகிறது, என்று அறியவேணடியது ஆதிமுடிவு ஆகிய அளவிலலாமையினுல அவை இரணடைககொணடும நிரூபிகக வேணடியதாகிய மதயமும இலலை, என்று ஏறபடடது, என்று தாத பாயம 16

கிரீடிநம் கதிநம் சக்ரிணஞ்ச
தேஜோராசிம் ஸர்வதோ தீப்திமந்தம் |
பச்யாமி த்வாம் துர்நிரீக்ஷம் ஸமந்தாத்
தீப்தாநலார்கத்யுதிமப்ரமேயம் || 17

ப தை] தேஜோராசிம் தேஜஸ்ஸுக்களின் கும்பலாகவும் ஸர்வத எல்லா இடத்திலும் தீப்திமந்தம் பரகாசமுள்ளவராயும், ஸமந்தாத் நாலுபக்கத்திலும் துர்நிரீக்ஷம் பார்க்கமுடியாதவராக வும் தீப்தாநலார்கத்யுதிம் தீப்த பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற அநல அக்னி, அர்க ஸூர்யன, (இவாகளுக்கு ஸமமான) த்யுதிம் காந்தியை உடையவராயுமிருக்கிற அப்ரமேயம் அளவிடமுடியாதவராயுமிருக்கிற த்வாம் உம்மை கிரீடிநம் கிரீடத்தை உடையவராகவும் கதிநம் கதையை உடையவராகவும் சக்ரிணம் சக்ராயுதத்தை யுடையவராகவும், பச்யாமி பார்க்கிறேன 17

தா] 'கிரீடிநம்' என்பவை முதலியவைகளுக்கு ஸ்லோகத்தில் சொல்லி இருக்கும் க்ரமத்தை அங்கீகரித்தது தெரிந்துகொள்ளும் வஸ்துக்க ளில் வரிசையை அநுஸரித்து அந்வயம் சொல்லுகிறார்— 'தேஜஸ்ஸுக்க ளின் கும்பலாகவும்' என்று ஆரம்பித்து 'தேஜோராசிம்' என்றுவஸ்து வின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது 'ஸர்வதோதீப்திமந்தம்' என்றதற கு 1'அவனுடைய காந்தியினால் இது எல்லாம் பரகாசிக்கிறது' என்று அா கசமுரா ஸ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளிலேபோல எல்லா இடத்தி லும் பரவிய காந்தியை உடையவனுசிய என்று அர்த்தம் 'ஸமந்தாத்' (நாலுபக்கங்களிலும்) என்று விகாஹத்தில் எல்லா இடங்களையும் பற றிச் சொல்லப்பட்டது 'தீப்தாநலார்க' என்பது பார்க்கமுடியாமலிருப்ப தற்குக்காரணம் இவ்விடத்தில 'த்யுதி' என்னும்பதத்தினால் கிரணமா கியகாந்தி சொல்லப்பட்டது ஆகையினால் 'தீப்திமந்தம்' என்பதோடு புன ருக்தி இல்லை அந்நிசசிக முன்பு எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக கிறது என்பதில் தாத்பர்யம் இவ்விடத்திலோ வெனில் பார்க்கமுடியா மைக்குக் காரணமாகிய அதிக சரூபம் என்பதில் தாத்பர்யமாகவுமாம 'அப்ரமேயம்' இப்படிப்பட்டது, இவ்வளவு என்று அளவிடமுடியா தது இவ்வளவால ஸாமான்யமாகத் தெரிந்துகொண்டதைச் சொ லலி இருக்கிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'உம்மை' என்று பிரித துச்சொல்லப்பட்டது இதுவரையிலும் பார்க்கப்படாத ரூபத்தைப பார்க்கும்போதிலும் உமக்கு அஸாதாரணமான அடையாளங்களினால உம்மைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறேன, என்கிற அபிப்ராயத்தினால கிரீ டிநம் என்பதை முதல சொல்லப்பட்டது 'கிரீடத்தை' என்பது ஆபரணங

1 கடவல்லீ 2 5 15

த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதிதவ்யம்
த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நிதானம் ।
த்வமவ்யயஶ்ஶாஶ்வததர்மகோப்தா
ஸநாதநஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே ॥ 18

ப ரை] வேதிதவ்யம் அறியத்தகுந்ததான பரமம் உத்தமமான, அக்ஷரம் அக்ஷரம் என்று சொல்லப்பட்டதும், த்வம் நீரே, அஸ்ய இந்த விஶ்வஸ்ய ப்ரபஞ்சத்திற்கு பரம் உயர்ந்த நிதானம் ஆதாரமும், த்வம் நீரே அவ்யய அழிவில்லாதவரும் த்வம் நீரே ஶாஶ்வததர்மகோப்தா நித்தியமான தர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறவரும் (நீரே) ஸநாதந அனாதியாகிய த்வம் நீர், புருஷ புருஷனாக மத எண்ணப்பட்டீர் 18

பா] உபநிஷத்துக்களில் 1 இரண்டு வித்யைகள் அறியத்தக்கவைகள் என்று ஆரம்பமுள்ள வாக்யம் முதலியவைகளில் அறியத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்ட உத்தமமான அக்ஷரம் நீரே இந்த லோகத்திற்கு முக்

களின் கூட்டங்களைக் குறிக்கிறது அதிலும் கிரீடத்தைச் சொன்னது அது இவன் ஸார்வபௌமன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறதானபடியினால் கிரீடம் என்றும் கரண்டிகை, என்றும் தலையில் அணியக்கூடிய மகுடம் இரண்டு விதம் அவற்றுள் கிரீடம் உயர்ந்தவர்கள் தரிக்கக் கூடியது ஶங்கசக்ரகதாபாணிம்' என்பது ஆயுதங்களின் கூட்டத்தைக் குறிக்கிறது அதிலும் சக்கரம் முதலியவற்றைச் சொல்லி இருப்பது அது பகவானுக்கு அஸாதாரணம் என்று ப்ரஸித்தமானபடியினால் 17

த்வமக்ஷரம் என்கிற ஶ்லோகத்தினால் இவ்விதமாகப் பகவானைப் பார்த்ததினால் அக்ஷரம் வேதிதவ்யம் அவ்யயஸநாதந, புருஷ' முதலிய பதங்களினால் முண்டகோபநிஷத்து முதலிய ஶ்ருதிகளை ஞாபகப் படுத்துகிறான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உபநிஷத்துக்களில் என்று சொல்லப்பட்ட என்கிற இடத்தில் 2 'பிறகு பர வித்யை எது வித்யையினால் அந்த அக்ஷரம் அறியப்படுகிறதோ' என்று ஆரம்பமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளினால், என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது விஷ்ணுவென்று பெயரை உடைய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பரமாத்மாவை என்று ஆரம்பமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவற்றை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— 'இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு' என்று 'நிதீயதே அஸ்மிந்' (இந்த இடத்தில்

---

1 முண்டகம் 1 1 3
2 முண்டகம் 1 1 5

கிபரான ஆதாரமாக இருபபவரும நீரே அழிவிலலாதவரும நீரே அதா வது எவவித ஸவரூபததை உடையவராகவும எவவாறு குணஙகளை உடையவராகவும எவவளவு விபூதிகளை உடையவராகவு மிருககிறீரோ இபபடிபபடட ஸவபாவஙகளை உடையராகவே எபபோழுதும இருககி

வைசகபபடுகினறது) எனகிற ஆததததிலை நிபாநம எனறு சொல லபபடுகிறது, ஆதாரமாகிய வஸதுசசாநருகும ஆதாரமாகைபிலை வுமம நிபாநம' எனறு சொலலபபடடது 'ஆயாரஸ்ரு கமவிஸ்வஸ்ய' எனகிற முதவிய வசநஙகளிலை சொலலபபடட ஜீவாசதுமாவை விலாகுவகறசாநப பாம எனனும பகம 1 'பஞசபூதஙகள ஜீவாகமாவி னிடததில வைககபபடடிருககினறன ஜீவாதமாககள பகவானிடக கில வைககபபடடிருககினறன எனறு ஆததமுளள வாககியம ஸருதியில சொலலபபடுகிறதலலவோ இவனுககு வேறொரு ஆதாரமு மிலலை எனபதறகாக 'உததமமான எனறு வயாகயானம செயயபபட டது 'அவயய' எனனும பககதிலை ? அாக அழிவிலாத, எனறும 3 அாவிலலாதவனும அழிவிலலாதவனும, கவியுமாகிய எனனும ஆ ததமுளள ஸருதிவாககியம முதலியவைகள ஞாபகபபடுததபபடடன ஸவருபததிறகாவது, குணததிறகாவது, விபூதிககாவது எபபொழு தாவது உணடாகும நாஸமலலவோ வயயம, எனனபபடுகிறது அது ஒனறுமிலலை, எனறு பொதுவாக அவயய எனனும பதததிலை சொல லபபடுகிறது இபபொழுது பாாககபபடுகிற ஆாாரதவை அனுவாதம செயகிற 'ஷம (நீா) எனனும பதததிலை குறிககபபடட வஸதுவுககு அவயய எனனும பதம விசேஷணமாக இருபபதிலை ஜீவன முத லியவாகளுககு ஸாதாரணமாகிய ஸவருபம மாததிரம நிததியம என பதைச சொனனால ஒரு விசேஷமுமிலலை, எனகிற அபிபராயததிலை சொலலுகிறா—'அதாவது எவவித ஸவரூபததை உடையவராகவும எனறு ஆரமபிதது இவவிடததில விபூதி எனனும பதததிலை நிதய விபூதி சொலலபபடுகிறது இரணடு விபூதியையும சொனனால ஸதா காரண ஸவருபததிறகு அழிவடைதலும குறைதலுமிலலை எனபது மாததிரம சொலலபபடுகிறது ஸஸ்வ (எபபொழுது மிருககிறது) ஸாஸ்வத எனறு சொலலபபடுகிறது அழிவிலலாமைககுக காரணம நிதயமாகிய வேததததில சொலலபபடடிருககை, எனகிற அபிபராயத

1 கௌஷீதகி 3 9
2 முணடகம 1 1 6
3 புருஷஸூகதம

நீர் ரிதயமான வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமத்தை இப்படிப் போன்ற அவதாரங்களினால் காப்பாற்றுகிறவரும் நீரே அனாதியான புருஷனும் நீரே, என்று என்னால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டீர் † நான் இந்தப் பெரிய புருஷனை அறிந்தேன் என்றும் ‡ ‘மேலானவனைவிட மேலான புருஷனை’ என்றும் ஆத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட அனாதியான புருஷன் நீரே என்று என்னால் அறியப்பட்டீர் அதாவது யதுகுலத்திற்குத் திலகமாகிய நீர் இப்படிப்பட்டவர் என்று இப்பொழுது என்னால் பார்க்கப்பட்டீர் என்று அர்த்தம் 18

தினால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட என்று சொல்லப்பட்டது நாராயணஸர்வஸ்வமித்யஷ்டௌ என்றிவை முதலிய இடங்களிலும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விசேஷமான தாமம் சொல்லப்படுகிறது என்று அபிப்ராயம், பரமபதம், ஸாகேதம் இவைகளினால் ஏற்பட்ட அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால், ‘இப்படிப்போன்ற அவதாரங்களினால்’ என்று சொல்லப்பட்டது புருஷனைப்பற்றிச் சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யங்களிரண்டிலாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறவன் என்பதையும் அடையப்படுகிறவன் என்பதையும் காட்டி இருக்கிறது ‘முதலிய’ என்னும் பதத்தினால் 1 ‘நின்றலால் அழிவில்லாதவனும், ந்தயமுமான புருஷனை அறிகிறேன்’ என்று அர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியதும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது ஸநாதந என்னும் பதத்தினால் ஸதயம் என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது ‘ஈச’ என்று தன்னுடைய அபிப்ராயம் மாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—‘தெரிந்துகொள்ளப்பட்டீர்’ என்று இந்த ஸ்லோகத்தில் ஜ்ஞ (ஜ்ஞா) என்று பழமையாக்யமானதாகக் கண்ணினால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தை அனுவாதம் செய்கிறது ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத விசேஷமான ஞானத்தை அடைந்ததனால் ஏற்கப் பார்க்கப்பட்ட ஆகாரத்தைச் சொல்லி இருக்கிறது பரபாவத்தைப் பற்றிய ஞானம் முன்னமேயே உண்டானபடியினால், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் ‘அதாவது யதுகுலத்திற்கு’ என்று ஆரம்பித்து பொதுவாக இருக்கிற த்வ, என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் ‘வைஷ்ணவீ’ என்று கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட சேர்க்கப் பார்ப்பதாகிய விசேஷத்தில் முடிவுபெறுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இப்பொழுது என்னால் பார்க்கப்பட்டீர் என்று சொல்லப்பட்டது 18

---

† புருஷஸூக்தம்
‡ முண்டகம் 3 1 2, 8
1 முண்டகம் 1 2 16

அநாதிமத்யாந்தமநந்தவீர்யமநந்தபாஹும் ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் | பஶ்யாமி த்வாம் தீப்தஹுதாஶவக்த்ரம் ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமிதம் தபந்தம் || 19

ப.உரை] அநாதிமத்யாந்தம் ஆதி நடுவு முடிவு இல்லாதவராயும் அநந்தவீர்யம் அளவில்லாத வீர்யத்தை உடையவராயும் அநந்தபாஹும் எண்ணிறந்த கைகளை உடையவராயும், ஶஶிஸூர்யநேத்ரம் சந்திரன் ஸூர்யன் இவர்களைப்போன்ற கண்களை உடையவராயும் தீப்தஹுதாஶவக்த்ரம் தீப்த எரிந்துகொண்டிருக்கிற ஹுதாஶ அக்நியைப்போன்ற வக்த்ரம் முகங்களை உடையவராயும் ஸ்வதேஜஸா தம்முடைய தேஜஸ்ஸினாலே இதம் இந்த விஶ்வம் ப்ரபஞ்சத்தை தபந்தம் எரித்துக்கொண்டிருக்கிற த்வாம் உம்மை பஶ்யாமி பார்க்கிறேன் 19

பொ] ஆதி மத்யம், அந்தமில்லாதவராகவும் எல்லை இல்லாத மேன்மை

தா.] அநாதிமத்யாந்தம் என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' என்னும் விருத்தி அதை விட வேறு என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லும் பக்ஷத்தில் 1 ஸர்காணாமாதிரந்தஶ்ச மத்யஞ்சைவாஹமர்ஜுந | 2 அஹமாதிஶ்ச மத்யஞ்ச பூதாநாமந்த ஏவ ச என்றவை முதலியவைகளோடு விரோதிக்கும், ஆகையினால் இல்லை, என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஆதிமத்யம், அந்தம் இல்லாதவராயும்' என்று 'நாந்தம் ந மத்யம்' என்பது ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, இது விகாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது, ஆகையினால் புநருக்தி இல்லை அந்திக்கும் உத்பத்தி ஸ்திதி நாசம், என்கிற விகாரங்களில்லை என்று இங்கும் மற்றோரிடத்தில் அவைகளுக்குக் காரணமில்லை என்றும் சொல்லுகிறது என்று பிரித்துச்சொல்லவுமாம் அதிமாநியாகிய ரூபத்தைப் பார்க்கிறபடியினால் 3 அநாதிர்பகவாந்கால: என்பதைப் போல காலம் என்கிற விபூதி ப்ரதியம் என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் வீர்யம் அனந்தமாகவிருக்கையாவது தாரதம்யத்தினாலுண்டான அளவில்லாமை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'எல்லை இல்லாத மேன்மையை உடைய வீர்யத்தை உடையவராகவும்' என்று குறித்தது மாத்ரமதான அர்த்தம் என்பதை விலக்குவதற்காக ஓரே இடத்தில் சொல்லி இருப்பவைகளுக்குள் ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றவைகளும் தானே ஏற்படுகின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல

---

1 பகவத்கீதை 10 32 2 பகவத்கீதை 10 20
3 விஷ்ணு புராணம் I 2 16

யை உடையவீாயததை உடையவராகவும, இஙகு வீாயம எனனும பதம மறறவைகளைக குறிபபதறகாக எலலை இலலாத மேனமையை உடைய ஜஞானம பலம, ஐஶவாயம வீாயம ஶகதி, தேஜஸஸு இவைகளுககு இருபபிடமாகிய எனறு அாததம, கணககிலலாத கைகளை உடையவராகவும இதுவும மறறவைகளைக குறிபபதறகாக கணககிலலாத கைகள, வயிறுகள காலகள, முகஙகள முதலியவைகளை உடையவராகவும சநதிரனைபபோலவும ஸூாயனைபபோலவும அனுகரஹம பரதாபம இவைகளை உடைய எலலாக கணகளையுமுடையவராகவும அதாவது நமஸகாரம முதலியவைகளைச செயகிற அனுகூலரான தேவதைகள முதலியவாகளைககுறிதது அனுகரஹமும அவாகளுககு விரோதிகளான அசுராகள ராகஷஸாகள முதலியவாகளைக குறிதது பரதாபமும [1]ஸதகூஷாம

துகிறுா— இஙகு வீாயம எனனும பதம மறறவைகளைக குறிபபதறகாக எனறு ஈநேகபாஹும எனறு கைகள அநேகம எனபது மாததம முனபு சொலலபபடடது ஈநதபாஹும எனறு இஙகே அவை களுககுக கணககிலலை எனபது சொலலபபடுகிறது ஆகையால புனருகதி இலலை எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறுா— கணககிலலாத கைகளை உடையவராகவும எனறு ஈநேகபாஹூதரவகதநேதரம' எனறு முனபு சொலலபபடட கும்பலில ஒனறு கணககில லாதது எனறு சொனனது மறறவைகளையும குறிபபதறகாக, எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறுா— இதுவும எனறு ஆரமபிதது ஶஶிஸூாயநேதரம' எனகிற இடததில சாஸதிரஸூாயாகளையே கணகளாக நிருபிததிருககவிலலை, அபபடி நிருபிததுச சொலலும ஸநதாபபமிலலாமையினாலும இநத ரூபம கணககிலலாத கணகளை உடையதாகையினாலும, ஆகையினால அவாகளுககு ஸமமான எனபதே சொலலப படுகினறது அதிலும சில கணகள சாஸதிரனுககு ஸம மானவைகள எனறும, சில கணகள ஸூாயனுககு ஸமமானவைகள எனறும பிரிததுச சொலலுவதறகுக காரணமிலலாமையினால எலலாக கணகளுமே இரணடுககும ஸமம, எனபது சொலலபபடுகினறது எனறு சொலலுகிறுா— சநதிரனைபபோலவும எனறு ஆரமபிதது ஒரேகாலததில அனுகரஹம, பரதாபம இவைகள ஒனறுககொனறு விருததஙகளாகையினால, அவைகளுககு விஷயததைப பிரிததுக காடடுகி றுா— அதாவது எனறு ஆரமபிதது அதையே மேலே சொலலபபோ கிறதைககொணடு ஸதாபிககிறுா— ஸதகூஷாம்வி எனறு ஆரமபிதது ஊஷ்மபாஶ்சாஸுரஸிதத ஸங்கா:' எனறு முனபுசொலலி இருநதபோதிலும மறு,

1 பகவதகீதை 11 36

ஷிஶீதா நிஜிஸோஜ்யஷதி ஸமெடிநஸேஷதி வஷிஸஷா ா ானறலல வோ மேலே சொலலபபோகிறா மிகவும ஜவலிததுககொணடிருககிற பரளயகாலாககநியைபபோல எலலாவறறையும ஸமஹரிபபதறகுததகுநத முகஙகளை உடையவராகவும தேஜஸஸாலது அயலாரை அடககுமபடி யான ஸாமாததியம, உமமுடையதாகிய தேஜஸஸினால இநத லோகத தைததபிததுக கொணடிருககிற உமமைமபாாககிறேன இபபடிபபட்ட வராயும எலலா வறறையும ஸருஷடிபபவராயும எலலாவறறிறகு மாதார மானவராகியும எலலாவறறையும நியமிபபவராகியும எலலாவறறையும ஸமஹாரம செயபவராகியும, ஜஞானம முதலிய அளவிலலாத குணஙக ளுககு ஸமுதரமாகியும ஆதிமதயம அநதமிலலாதவராயும, இபபடிபபட்ட திவவிய விகரஹததை உடையவராயுமிருககிற உமமை நீா உபதேசம செயததைபபோலவே நேரில பாாககிறேன எனறு அாததம ஒரு திவ

படியும தீபதஹுதாஶவகதரம எனறு விஶேஷிததுச சொலலி இருப பது முகததினால செயயபபடுகிற ஸோமசைகளை விழுஙகுகிறதாகிற விஶேஷததைச சொலலுவதில தாதபாயததினால எனகிற அபிபரா யததினால சொலலுகிறா— மிகவும ஜவலிததுககொணடிருககிற' எனறு ஆரமபிதது 'எலலாவறறையும ஸமஹரிபபதறகுத தகுநத' எனறு இரணடுககும பொதுவான ஸவபாவததைச சொலலுகிறது இவவிடத தில அகநியே முகம, எனறு மறறவாகள சொலலி இருபபதைத தள ளுவதறகாக 'காலாநலஸஂநிபாநி எனறு மேலே சொலலபபோகிற ததை நினைததுககொணடு 'காலாகநியைபபோல எனறு சொலலபபட டது வஸதுகளின கூடடததிறகுாபபட்ட பாவகன தனியாகச்சொல லபபட்டான விஶ்வமிதம தபதம' எனறு சொலலி இருககிறபடியினால இவவிடததில தேஜஸஸு எனனும பதததினால மறறவாகளை ஸகாய மாக அபேக்ஷிககாமை சொலலபபடுகிறதலல பாசருததில னுபயோ கபபடாமையினால, ஆசையினால அதறகுத தகுநத அாததததைச்சொ லலுகிறா—'தேஜஸஸாலது எனறு 1 'காய வஷிஹந்தாமி' என பவை முதலியவைகளுககுக காரணததைககாடடி இருககிறது இது எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா—'உமமுடையதாகிய எனறு ஆரமபிதது முதலில கேடகபபட்டதும, பிறகு திவவியசககணணினால நேராகப பாாககபபடடதுமாகிய எலலா ஆகாரஙகளையும சோததுச சொலலுகிறா— இபபடி எனறு ஆரமபிதது ஒருதேசததிறகு அனே கம கைகள முகஙகளிருபபது முனபு கேடகபபட்டு மிருககிறது, பாாக கபபடடு மிருககிறது வயிறு முதலியவைகள அனேகம எனபது எப

1 மஹா பாரதம உதயோக பாவம

விய தேஹத்தில் அநேகம் வயிறு முதலியவைகள் எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்னில், இவ்விதமாகப் பொருந்தும் அளவில்லாத விசாலத்தை உடைய ஒரு இடுப்பிலிருந்து மேல்பாகத்தில் கீழ்ச்சொல்லியபடி அநேகம் வயிறு முதலியவைகளும் கீழ்ப்பாகத்தில் முன்சொல்லியபடி அநேகம்

படிப் பொருந்தும் என்று ஆக்ஷேபிக்கிறார் — ஒரு திவ்ய தேஹத்தில் என்று ஆரம்பித்து பரிஹரிக்கிறார் — இப்படி என்று ஆரம்பித்து ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லி இருப்பதற்குத் தக்கபடி எல்லாம் சொல்லவேண்டியது என்று தாத்பர்யம் அளவில்லாத என்பவை முதலியவைகளுக்குக் கருத்தாவது என்னவென்னில் 1 'அநேகபாஹூதரவக்த்ர' என்று அவயவங்கள் அநேகம் என்பது மாத்ரம் சொல்லப்பட்டபடியினால் ரூபம் ஒன்று என்று ஏற்படுகிறது ஒரே விக்ரஹத்தைப்பற்றிய முன்பின் ஸந்தர்ப்பங்களைப் பராமர்சிப்பதினாலும் இதுவே உசிதம் 'பஶ்யேவாயுரூபிவாணி' என்று ஆரம்பித்திருக்கிறபடியினாலே இவ்விடத்திலும் வயிறு முதலியவைகள் அநேகம் என்பது அநேக விக்ரஹங்களைப் பற்றியது என்பதும் ஸரியல்ல அப்படியானால் அநேக விக்ரஹங்களை உடையவன் என்றிவ்வாறே சொல்லவேண்டியதாகும் அநேகம் ஶரீரங்களில் அநேகம் கைகள் அநேகம் வயிறுகள் இருக்கின்றன என்பவை முதலியது விசேஷித்துச்சொல்ல வேண்டியதில்லையல்லவா அநேகம் வயிறு முதலியவைகளை உடைய ரூபமும் பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்தில் அறியப்படவில்லை என்பதும் ஸரியல்ல அந்த ஶாஸ்த்ரம் இப்பொழுது முழுமையும் பரவி இருக்கவில்லையாகையினாலே நாரதர் முதலியவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ரூபத்தையும், இப்பொழுது அந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் நாம் பார்க்கவில்லை இதைவிட வேறுவிதமான விஶ்வரூபமானது நாரதரால் பார்க்கப்பட்டது அதைவிட வேறு த்ருதராஷ்டிரனால் பார்க்கப்பட்டது ஆகையினால் வெவ்வேறு ஸம்ஹிதைகளில், வராஹம், நரஸிம்மம் முதலிய ரூபத்திற்கு வெவ்வேறான அமைப்புகளும் வர்ணங்களும், கைமுதலியவைகளும் விசித்திரங்களாக எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படியே ஸ்ரீ விஶ்வரூபவிக்ரஹத்திலும் வசனம் சொல்லி இருப்பதைக்கொண்டு அந்தந்த விதமான விசித்ரங்களான தன்மைகளை அங்கீகரிக்கிறோம் ஆகையினால் கிளைகள் வேர்கள் அநேகங்களாக இருந்தபோதிலும் கட்டை ஒன்றாக இருப்பதினால் மரம் ஒன்றாக இருப்பதைப்போல கைகள் வயிறுகள் முதலியவை அநேகங்களாக இருந்தபோதிலும் அநேகம் என்று சொல்லப்படாத ரூபம் ஒன்றாக

---

1 பகவத்கீதை 11 16

கால முதலியவைகளும் அதில் ஒவ்வொரு முகத்திலும் இரண்டு கண்க ளும் இருக்கின்றனவாகையினால் விரோதமில்லை 19

பா] இப்படிப்பட்ட உம்மைப்பார்த்து தேவர் முதலியவர்களும் நானும் பயப்படுகிறோம் என்று சொல்லுகிறான்

த்யாவாப்ருதிவ்யோரிதமந்தரம் ஹி வ்யாப்தம் த்வயைகேந திசஸ்ச ஸர்வா:। த்ருஷ்ட்வாத்புதம் ரூபமுக்ரம் தவேதம் லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதிதம் மஹாத்மந் ॥ 20

ப தை] மஹாத்மந் பெரிய மனத்தை உடைய கருஷ்ணனென்ற ஒருவராகிய உம்மால் இதம் இந்த, த்யாவாப்ருதிவ்யோ ஆகா சம் பூமி இவைகளுடைய அந்தரம் நடுவானது வ்யாப்தம் வ்யாபிக்கப் பட்டது ஸர்வா எல்லா திஸ: திக்குக்களும் (வ்யாபிக்கப்பட்டன) தவ உம்முடைய, இதம் இந்த அத்புதம் ஆச்சரியமாயும், உக்ரம் பயங்கர மாயுமிருக்கிற, ரூபம் ரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வா பார்த்து, லோகத்ரயம் மூன்று விதமான ஜனங்களும் ப்ரவ்யதிதம் மிகவும் பயப்படுகின்றது ()

பா] த்யாவாப்ருதிவ்யோ என்னும் பதங்கள் மேலே இருக்கிற லோகங் களையும் கீழே இருக்கும் லோகங்களையும் குறிப்பதற்காக இந்த லோகங்

இருப்பதினால் ரூபம் ஒன்று என்பதும் உசிதம் என்று இவை எல் லாம் முன்பு சொல்லியபடி என்னும் பதத்தினால் குறிக்கப்பட்டது ஒரு முகத்தில் இரண்டு கண்கள் என்பதற்கு ஒவ்வொரு முகத்திலும், என்று அர்த்தம் 19

'இப்படிப்பட்ட' என்பதற்கு மிகவும் பயங்கரமான ரூபத்தை யுடைய என்றர்த்தம் ப்ரவ்யதிதம் என்கிற விசேஷணத்தை அனுஸரித்து லோக என்னும் பதம் ஜனங்களைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்? தேவாமுதலியவர்களும் என்று 1. 'த்ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதிதாஸ்ததாஹம்' என்று மேலே சொல்லப்போகிறபடியால் யோசி த்து 'நானும் என்று சொல்லப்பட்டது அர்த்தமல்லாததென்பது அநேக இடங்களில் சொல்லப்பட்டபடியினால் அங்கிடப்பட்ட இர ண்டு லோகங்களில் வ்யாபித்திருக்கிறதென்று சொன்னது அதனால் குறிக்கப்பட்ட இரண்டுவித லோகங்களின் கூட்டங்களையும் குறிப்பதற் காக என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— த்யாவாப்ருதிவ்யோ என்னும் பதம் என்று 2 'அந்தரமவகாசாவதி பரிதாநாந்தர்தி பேத

---

1 பகவத்கீதை 11 23

2 நாமலிங்கானு சாஸனம் 3 காண்டம் நாநார்த்தவர்க்கம் 31

களின் ஸஞ்சாரமாவது—இடம் எந்த இடத்தில் இந்த லோகங்களிருக்கின்றனவோ, அந்த இடங்களெல்லாமும் திக்குக்களெல்லாமும் நீர் ஒருவரால் வ்யாபிக்கப்பட்டன. அளவில்லாத நீளம் விசாலம் இவைகளையுடையதாயும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும் மிகவும் பயங்கரமாயும் இருக்கிற உம்முடைய இந்த ரூபத்தைப் பார்த்து யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கிற ப்ரும்மா முதலிய தேவர்கள் அஸுரர்கள் பித்ருக்களின் கூட்டம் ஸித்தர்கள் கந்தர்வர்கள் யக்ஷர்கள் ராக்ஷ

ஸாதியேஷு) என்று அநேக அர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற ஸஞ்சாரம் என்னும் பதத்திற்கு ப்ரகரணத்திற்கு அநுகுணமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'இடம்' என்று ஶக்தி விஶேஷத்தினால் நடக்கல் விரோதம் முதலியவைகளில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் இடத்தை விவரித்துக்கொண்டு சேர்ந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— எந்த இடத்தில் என்றாரம்பித்து, அளவில்லாத நீளம் விஶாலம் இவைகளையுடையதாயும் என்பது முன்பு சொன்னதைச் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. இதின் சரீராவது சேஷமேலவாசயங்கள் விகாரத்தைப் பற்றியவைகளானபடியினால் நடுவிலே ஸ்வரூபம் வ்யாபித்திருப்பது என்று சொல்லுவதற்கு ப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும் விஸ்தாரம் மிகவும் பெரிது என்பது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இங்கு வ்யாபித்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது விஸ்தாரத்தைப் பற்றியதுதான் என்று இவ்விடத்தில் 'லோகத்ரயம்' என்னும் பதத்தினால் பூமி முதலிய லோகங்கள் சொல்லப்படவில்லை, அவைகளில் 'ப்ரவ்யதிதம்' (மிகவும் பயந்துவிட்டது) என்று சொல்லியிருப்பது பொருந்தாதாகையினால், ஆகையினால் 'மஞ்சா: க்ரோஶந்தி' (கட்டில்கள் கூப்பிடுகின்றன) என்கிற இடத்திலே போல அதிலிருக்கும் ப்ராணிகளையே சொல்லவேண்டும். ஆகையினால் லக்ஷணை சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் லோக என்னும் பதமே முக்யமாகவே ஜனங்களைச் சொல்லுகிறதென்பது சிறந்தது. சத்ரு மித்ரன் இரண்டு வகுப்பிலும் சேராதவன் என்று ஜனங்கள் மூன்றுவிதமென்பதும் ப்ரஸித்தம். அவ்வித ஜனங்களெல்லாம் யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கின்றனர் என்பதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆசையினால் மூன்று லோகங்களிலுமிருக்கும் சிற்சில புருஷர்கள் பயத்தைப் பார்த்ததினால் லோகத்ரயம் என்று சொல்லியிருக்கிறது என்று ப்ரமிக்கவேண்டாம். இது ஆசார்யனுடைய ஊஹமுமல்ல; பாஷ்யத்தையே முழுமையும் இங்கே சொல்லுகிறபடியினால் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறார்— 'யுத்தத்தை' என்றாரம்பித்து. இவ்விடத்தில் தேவர்கள் அஸுரர்கள் முதலியவர்களை எடுத்தது மனு

ஸாகள இவாகளில விரோதிகள பகதிமானகா மதயஸதாகள ஆகிய மூனறுவித ஜனஙகளும மிகவும பயாநவிடடது ஊோதது அளவிட முடியாச மனதின வயாபாரததைதயுடையவராகிய பகவானே இவாகளு ககும அாஜுனனுககுபபோலவே பரபஞசததிறகு ஆதாரமாகிய தனனு டைய ருபததைபபாாபபடதறகுக காரணமாகிய திவயமான கண பகவா னால கொடுககபபடடது எதறகாகவெனில அாஜுனனுககுததனனு

ஷயாகளை விலககுவதறகாக பூததகிறகாச வாதிருககிற எலலோரும பகவானுடைய விசாவறததைப பாாககவிலலை யாகையினால ப்ரவ்ய’ எனனும உபஸாசகததோடு சோதததாலின அாததததைச சொலலு கிறாா—‘மிகவும பயநதுவிடடது எனறு மஹாதமா எனனும பதம கம பீரமான புகதியை யுடையவாகளிடததில பாஸிததமாகச சொலலப படுகிறபடியினாலும விசாவறம பயஙகரமாக இருபபதைபபோலவே அபிபராயததை அறியமுடியாமையும பயபபடுவதறகுக காரணமாகை யினாலும இநத அாததமே இவவிடததில உசிதம,எனகிற அபிபராயத தினால சொலலுகிறாா— அளவிடமுடியாத எனறுாமபிதது இஙகு 1 ஊமூயாரோவவாயமூாய’ எனறலலவோ ஆரமபிககபபடடது அப படியிருகக மனுஷயாகளைபபோலவே மாமஸமயமான கணணையுடைய தேவா முதலியவாகளுககும பகவானுடைய விஶவருப விகாஹததின ஸாக்ஷாதகாரமுணடாயிறறு எனறு எபபடி சொலலபபடுகிறது என கிற ஆகேஷபததிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறாா— இவாகளுககும எனறுாமபிதது பகதியுளளவாகளும மிகவும வணஙகினவாகளும மிகுநத பகதியையுடையவாகளும இருககிற அாஜுனனுககுத தனனுடைய ருபததைக காடடவேணடியது அவசியம, அதறகாக அவனுககு மாத திரம திவயமான கண கொடுககபபடடது 2 ‘தேவாகவ்யஸ்ய ரூபஸ்ய நிதயம தஶநகாங்க்ஷிண எனறு மேலே சொலலவும போகி றாா ஆகையினால பொதுவாக எலலா ஜனஙகளுககும திவயமான கண கொடுபபதறகுக காரணம தெரியவிலலை, எனகிற அபிபராயத தினால ஆகேஷபிககிறாா—‘எதறகாக’ எனறு ஸமாதானம சொலலுகிறாா ‘அாஜுனனுககு எனறுாமபிதது தேவா முதலியவாகளுககும இநத ருபததைப பாாககவேணடும எனகிற ஆசை ஸமபவிககுமாதலாலும, அவதார ருபததைபபோலவே இநத ருபததையும பாாபபதறகுக கார ணமான ஸுகருதம எலலோருககும ஒரேகாலததில பரிபாகததை அடையலாமாகையினாலும, அலபாகளைபபோலவேபெரியோாகளுககும

---

1 பகவதகீதை 11 9 2 பகவதகீதை 11 52

டைய ஐஶ்வர்யம் எல்லாவற்றையும் காட்டுவேதற்காக, ஆகையினால் ஸர்வோத்தமம் ஸர்வபூதம் தவேதம் ஜகத்ஸர்வம் ப்ரவ்ருத்திகம் உபாத்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது 20

அமீ ஹி த்வா ஸுரஸங்கா விஶந்தி கேசித்பீதா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்ருணந்தி । ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷிஸித்தஸங்கா: ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி: புஷ்கலாபி: ॥ 21

ப ரை] அமீ இந்த ஸுரஸங்கா தேவர்களின் கூட்டங்கள் த்வா உம்மை, விஶந்தி ப்ரவேசிக்கிறார்கள் (அதாவது ஸமீபத்தில் வருகிறார்கள்) (அவர்களுக்குள்) கேசித் சிலர் பீதா பயந்தவர்களாய் ப்ராஞ்ஜலய கைகளைக்கூப்பிக் கொண்டவர்களாய் க்ருணந்தி (ஸ்தோத்திரங்களை)ச் சொல்லுகிறார்கள் மஹர்ஷிஸித்தஸங்கா மஹாருஷிகள் ஸித்தர்கள் இவர்களின் கூட்டங்கள் ஸ்வஸ்தி மங்களங்கள் உண்டாகவேண்டுமே இதி என்று, உக்த்வா சொல்லி புஷ்கலாபி பூர்ணங்களான ஸ்துதிபி ஸ்தோத்திரங்களினால், த்வா உம்மை ஸ்துவந்தி ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் 21

பா] உயர்ந்தவர்களான இந்த தேவர்களின் கூட்டங்கள் ப்ரபஞ்சத்

பயத்தை உண்டாக்குதல் முதலியவைகளினாலே கட்டுக்கவில்லாத தன்னுடைய ஐஶ்வர்யத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவதினால் பார்க்குமதிலுபயோகமிருப்பதினாலும் எல்லோருக்கும் திவ்யமான சக்ஷுஸைக் கொடுத்தார் என்று தாத்பர்யம் இதையே அர்ஜுனனுடைய வார்த்தையினாலும் உபதேசிக்கிறார் — ஆகையினால் என்று ஆரம்பித்து 20

விஶந்தி என்கிற இடத்தில், ஸம்ஹாரம் செய்தல் முதலியது சொல்லப்படவில்லை ஸ்தோத்திரம் முதலியவைகளோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும் த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளைப்போல அவர்களுக்கும் ஸமீபத்தில் மரணமில்லாமையினாலும், மற்றவர்களாலே சொன்ன பூமியில் அவதாரம் செய்திருக்கிற தேவதைகளைச் சொல்லுகிறது என்பதற்கோ, மேல் சொல்லப்போகிற 'வீக்ஷந்தே' என்பவை முதலியவைகளோடு விரோதம் வருகிறபடியினாலும், ஆகையினால் இவ்விடத்தில் ஸமீபத்தில் வருவதாகிய ஸேவையின் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — உயர்ந்தவர்களான' என்று ஆரம்பித்து கேசித் பீதா ' என்பதினால் தைர்யமில்லாதவர்களைப்பற்றித் தனித்துச்சொல்லி இருப்பதினால், இந்த வாக்

திறகு ஆதாரமாகிய உமமையபாாதது, ஸநதோஷததோடகூடிய மனதை
உடையவாகளாயககொணடு உமமுடைய ஸமீபததை அடைகிறாாகள
அவாகளுககுளளேயே சிலா மிகவும பயஙகரமாகவும மிகவும ஆமசாிய
மாகவுமிருககிற உமமுடைய ருபததைபபாாதது பயநதவாகளாயக கை
களைககுவிததுககொணடு, தஙகள ஜஞானததுககுத தகுநதபடி ஸதோத
திரஙகளாக இருககிற வாககியஙகளைச சொலலுகிறாாகள இனனும சில

---

*சியததினுல கலககமுடியாத மனதை உடையவாகளாய ஸநதோஷத
ததை உடையவாகள சொலலபபடுகிறாாகள, எனறு தெரிவிபபதறகாக
பருமமா முதலிய எலலாத தேவதைகளும ஸேவிபபதறகாக வநதிருக
கிறாாகள், எனபது முதலில சொலலபபடுகிறது 'உயாநதவாகளான'
எனபதோடுவனில 'ஸுர' எனறும பததினுல ஏறபட்ட அாத
ததைச சொலலி இருககிறது காசமமெனறு ஏறபடுவதாகப பிரவிபபதை
விலககுவதறகாக ஸநதோஷததை உடையவாகளாய எனறு சொல
லபபட்டது மேலே சொலலபபோகிற வாயில பரவேசிபபதை விலக
குவதறகாக—'உமமுடைய ஸமீபததை எனறு சொலலபபட்டது
'கெவிசு (சிலா) எனறு சொலலி இருபபது ஒருவித ஸமுதாயதை
விருமபுகிறபடியினுலும ஸுரஸஙகா (தேவஸமூகம)எனறு ஏறப
பரஸதாவிததிருககிறபடியினுலும, வேறு ஜாதியைச சொலலாமையினு
லும அவாகளுககுளளேயே எனறு சொலலபபட்டது மிகவும பயங
கரமாகவும மிகவுமாமசாயமாகவு மிருககிற எனறு,பயம முதலியவைக
ளுககுக காரணமாகிய மேல பரஸதாவிககபபட்ட ஆகாரததைசசொலலி
இருககிறது 'வுஷா...' (பூரணமசானை) எனறு மேலே சொல
லபபோகிறபடியினுல இவவிடததில அது இலலை எனறு சொலலபபடு
கிறது எனகிற அபிபராயததினுல தஙகள ஜஞானததுககுத தகுநத
படி' எனறு சொலலபபட்டது ஸதோததிரஙகளாக இருககிற வாக
யஙகளை' எனபது 'ஸ்துதிபி' எனபதறகுவேணடியதான சாமசோத
துககொளளபபட டிருககிறது ஸருதி முதலியவைகளில ஏறபட்ட
ஸதோததிரஙகளைச சொலலுவது மாததிரம தானெனறுதெரிவிபபதற
காகச சொலலுகிறாா— சொலலுகிறாாகள எனறு இதனாலும கெவிசு
எனபது சில தேவதைகளைச சொலலுகிறது, எனபது ஏறபட்டது
மறறப பிராணிகள ஓடுகினறன, எனறு மேலே சொலலபபோகிறபடி
யினுல 'கெவிசு' எனபது முதல பிரிததுச சொலலி இருககிறபடியி
னுலும, மஹா எனகிற விசேஷணததினுலும ஏறபட்டிருககிற அா
ததம இனனும சில' எனகிற பததினுல குறிககபபட்டது மஹருஷி*

பரதத்துவம் தாழ்ந்த தத்துவம் இவைகளின் உண்மையைத் தெரிந்துகொண்ட மஹருஷிகளின் கூட்டங்களும் ஸித்தர்களின் கூட்டங்களும் மங்களமுண்டாகக்கடவது என்று சொல்லிப் பூர்ணங்களாய உமக்குத் தக்கதுகளான ஸ்தோத்திரங்களினால் ஸ்துதிக்கிறார்கள் 21

ருத்ராதித்யா வஸவோ யே ச ஸாத்யா
விஶ்வேऽஶ்விநௌ மருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச ।
கந்தர்வயக்ஷாஸுரஸித்தஸங்கா
வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஶ்சைவ ஸர்வே ॥ 22

பதவுரை] ருத்ராதித்யா: ருத்திரர்களும் ஸூர்யர்களும், யே எந்த வஸவ: வஸுக்களும், ஸாத்யா: ஸாத்தியர்களும் விஶ்வே விஶ்வேதேவர்களும், அஶ்விநௌ அஶ்வினீ தேவதைகளும் மருத: மருத்துகளும், ஊஷ்மபா: பிதருக்களும் கந்தர்வயக்ஷாஸுரஸித்தஸங்கா: கந்தர்வர்கள் யக்ஷர்கள், அஸுரர்கள் ஸித்தர்கள், இவர்களுடைய கூட்டங்களும், ஸர்வே ஏவ எல்லோரும் விஸ்மிதா: ஆஶ்சரியத்தை அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு, த்வாம் உம்மை, வீக்ஷந்தே பார்க்கிறார்கள் 22

களின் கூட்டங்களாவது பருகு முதலியவர்களின் கூட்டங்கள் ஸித்தர்களின் கூட்டங்களாவது ஸனகர் முதலியவர்கள் மஹருஷிகளாக இருப்பதினால் குறிக்கப்பட்ட பூர்ணமாக ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்— பரதத்துவம் என்று ஆரம்பித்து "ஜிதந்தே" என்றிவை முதலியவைகளைப் போலப் சக்திக்குப் பரவசராய மங்களாசாஸனம் செய்கிறதாகவுமாம் ஸேவிக்கத் தகுந்த பகவானைப் பார்க்க மாத்திரத்தில் ஸேவிக்கிறவன் சொல்லும் சப்தமாகவுமாம் 'ஸ்வஸ்தி' என்றது ஸ்தோத்திரமோவெனில் அதற்கப்புறம் அவனுடைய குணங்களின் சிறப்பைச் சொல்லுகிறது ஆகையினாலே பக்ஷங்களுக்கும் பராமணர்களுக்குமாவது உலகங்களுக்குமாவது க்ஷேமமுண்டாகட்டும், என்று மற்றவர் சொன்ன அர்த்தம் பகருத்தத்தில் பொருந்தாது இவ்விடத்தில் ஸ்தோத்திரம் பூர்ணமாக இருக்கையாவது பரமாணங்களில் ஏற்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனுக்கு இருக்கை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறது, என்கிற அபிப்பிராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உமக்குத் தக்கதுகளான' என்று 21

பா] உஷ்மபா என்பது பிதருக்களை † சூடுகையுள்ள வஸ்துக்களை பாகமாக உடையவர்களல்லவோ பிதருக்கள் என்கிற அர்த்தமுடைய ஸ்ருதிவாக்யம் இருக்கிறபடியினால் இந்த எல்லோரும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தவர்களாய் உம்மைப் பார்க்கிறார்கள் 22

ரூபம் மஹத்தே பஹுவக்த்ரநேத்ரம் மஹா
　　பாஹோ பஹுபாஹூருபாதம் |
பஹூதரம் பஹுதம்ஷ்ட்ராகராலம்
　　த்ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதிதாஸ்ததாஹம் || 23

ப தை] மஹாபாஹோ நீண்ட கைகளை உடைய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா, மஹத் – பெரிதாயும் பஹுவக்த்ரநேத்ரம் – அனேகம் முகங்களையும், கைகளையும் உடையதாயும், பஹுபாஹூருபாதம் அனேகம் கைகள் துடைகள் கால்கள் இவைகளை உடையதாயும், பஹூதரம் அனேகம் வயிறுகளை உடையதாயும் பஹுதம்ஷ்ட்ராகராலம் அனேகம் கோரைப்பல்லுகளினால் பயங்கரமாகவுமிருக்கிற தே உம்முடைய, ரூபம் ரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வா பார்த்து, லோகா: ஜனங்களும், ததா அப்படியே, அஹம் நானும், ப்ரவ்யதிதா: பயந்தவர்களாக (ஆனோம்) 23

பா] அனேகங்களாகிய கோரைப் பற்களினால் மிகவும் பயங்கரமான ஆகாரத்தை உடைய உம்முடைய இப்படிப்பட்ட இந்த ரூபத்தைப் பார்

தா] ருத்ராதியின் பிரிவுகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற் குத்தகுந்தபடி ஊஷ்மபா என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்— பிதருக்களை என்று 22

ருத்ராதித்யா: என்கிற ஸ்லோகத்தினால் ஆச்சர்யம் சொல்லப் பட்டது 'ரூபம்மஹத்தே' என்கிற ஸ்லோகத்தில் பயம் சொல்லப்படு கிறது முன் ஸ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் 'லோகத்ரய' என் னும் பதமே இந்த ஸ்லோகத்திலிருக்கும் 'லோகா:' என்னும் பதத்தி னால் ஞாபகப்படுத்தப் படுகிறபடியினால் இவையிரண்டும் ஒரே அர்த் தத்தைச் சொல்லுகின்றன, என்று காட்டுகிறார்—'முன்பு சொல்லிய என்றாரம்பித்து 'இப்படிப்பட்ட இந்த' என்று ஸ்வபாவங்களையும்வஸ் துவையும் சொல்லியிருக்கிறது 'ப்ரஸ்தானம்' 'ப்ரஸ்ரவணம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் 'ப்ர' என்னும் உபஸர்க்கம் இல்லை என்னும் அர்

† *யஜுர்வேதம் 1 அஷ்டகம்* 3 10 61

தது முன்பு சொல்லிய பரீதியை உடையவர்கள் சத்ருக்கள் மத்யஸ்தர்களாகிய மூன்று விதங்களாகிய ஜனங்களும் நானும் மிகவும் பயந்தவர்களாகிறோம் 23

நபஃஸ்ப்ருஶம் தீப்தமநேகவர்ணம்
வ்யாத்தாநநம் தீப்தவிஶாலநேத்ரம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா
த்ருதிம் ந விந்தாமி ஶமம் ச விஷ்ணோ ॥ 24

ப ரை] விஷ்ணோ ஓ விஷ்ணுவே நபஃஸ்ப்ருஶம் பரமபதத்தை அளாவியிருக்கிற, தீப்தம் பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற, அநேகவர்ணம் அனேகவிதங்களான வர்ணங்களையுடைத்தாயிருக்கிற வ்யாத்தாநநம் திறக்கப்பட்ட வாயை உடைத்தாயிருக்கிற தீப்தவிஶாலநேத்ரம் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற விசாலங்களான கண்களையுடைத்தாயிருக்கிற த்வாம் உம்மை த்ருஷ்ட்வா பார்த்து, ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா பயந்தமனதை யுடையவனுய்க்கொண்டு, த்ருதிம் தேஹத்தைத் தரிப்பதையும், ஶமம் ஶாந்தியையும் ந விந்தாமி அடையவில்லை 24

பா] இங்கே 'நப' என்னும் பதம் † அந்த பரப்ருமம் அழிவில்லாத பரமபதத்தில் இருக்கிறது என்றும் ‡ 'தம ஸஸுக்கும் மேல் ஸூர்ய னைப்போன்ற வர்ணத்தை உடைய' என்றும் ¶ 'இந்த ரஜஸ்ஸுக்கு மேலே இருக்கிற, என்றும் () எவன் இந்த லோகத்துக்கு யஜமானனோ அவன் பரமபதத்தில் இருக்கிருன்' என்றும் ஆரத்முள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட மூன்று குணங்களை உடைய பாக்ருதி

தத்தைச் சொல்லுவதைக் கண்டிருப்பதால் இங்கே அதை விலக்குவ தற்காகச் சொல்லுகிருர்— மிகவும் என்று 'வ்யதிதா' ரடுஙகினோம், அல்லது பயந்தோம் என்றர்த்தம் 23

ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிற அனேகம் பதங்களைப் பரமபதத்தில் ப்ரயோகித்து இருப்பதை அபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிருர்—' இங்கே 'நப' என்னும் பதம்' என்று ஆரம்பித்து 'மூன்று குணங்கள் நிறைந்த' என்று விசேஷணம் சொல்லி இருப்பதினுல் பரமபதம் சுத்த ஸத்வமயம் என்பது குறிக்கப்பட்டது இவ்விடத்தில் ப்ரக்ருதியின் ஸம்பந்த முள்ள ப்ரஸித்தமான ஆகாசத்தைச

---

† தைத்திரீயம் நாராயணம் 6 1 2 ‡ புருஷஸூக்தம் ¶ ஸாமவேதம்
() யஜுர்வேதம் 2 அஷ்டகம் 8 9 6

யைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாகிய பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறது எல்லா விகாரங்களோடும் கூடிய ப்ரக்ருதி எல்லா அவஸ்தைகளையுமுடைய ஜீவன் இவை எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருந்துகொண்டு, 'நப: ஸ்ப்ருஶம்' என்று சொல்லி இருக்கிறபடியினாலும் 'த்யாவாப்ருதிவ்யோரிதமந்தரம் ஹி வ்யாப்தம்' என்று முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டே அநேகமான வர்ணங்களை உடையவராகவும் திறக்கப்பட்ட வாயை உடையவராகவும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டே விசாலங்களாயுமிருக்கிற கண்களை உடையவராகவுமிருக்கிற உம்மைப்பார்த்து மிகவும் பயந்த மனத்தை உடையவனுடைய தேஹத்தைத் தரிப்பதையே

சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் காக்ஷி விதயைப்பில் சொல்லப்பட்ட ஆகாச என்னும் பதத்தைப்போல மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுவதாக இருந்தபோதிலும் என்ன தோஷம்? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—'எல்லா விகாரங்களோடு கூடிய' என்று ஆரம்பித்து '1 இஹைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்னம் பஶ்யாத்ய ஸசராசரம்' '2 பஹூந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்ய' என்பவை முதலியவை முன்பு சொல்லப்பட்டதல்லவா, என்று தாத்பர்யம் இன்னொரு காரணமும் சொல்லுகிறார்— 'த்யாவாப்ருதிவ்யோ' என்று ஆரம்பித்து பரஸித்தமான பூமி முதலிய எல்லாலோகங்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்றல்லவோ அங்கே சொல்லப்பட்டது அப்படி இல்லாத பக்ஷத்தில் புனருக்தி வரும் ஆகையினால் ப்ரக்ருதி புருஷன் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாய்க் கொண்டு நப: ஸ்ப்ருஶம் என்று சொல்லியிருக்கிறது ப்ரக்ருதியின் விகாரமாகிய ஆகாசத்தை வ்யாபித்திருப்பதைப் பற்றியதல்ல, என்று தாத்பர்யம் அநேகமான வர்ணங்களையுடைத்தாயிருக்கையாவது அப்ராக்ருத அவயவங்களில் தனித்தனியாக இருக்கிற வெளுப்பு சிவப்பு முதலிய வர்ணங்களால் நிறைந்திருக்கை அப்படியே மற்ற இடங்களிலும் ஸ்ரீஸ்வரூபவிக்ரஹம் அநேக வர்ணங்களையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது அரூபமயம் முதலியவைகளைவிட மேலாமயம் உண்டுயிருக்கிறபடியாலும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுவதாக இருந்தால் வ்யதிதா' (பயந்தேன்) என்று முன்பு சொன்னதைவிட அதிகப்ரயோஜனமில்லாமையினாலும் இவ்விடத்தில் அந்தராத்மா என்னும்பதத்தினால் மனதுசொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் மிகவும் பயந்த மனதை உடையவனுடைய என்று சொல்லப்பட்டது அசேதனமாகயிருக்கபோ

1 பகவத்கீதை 11 7 2 பகவத்கீதை 11 6

அடையவில்லை மனதிற்கும் இந்தரியங்களுக்கும் சாந்தியையும் அடையவில்லை எல்லா இடத்திலும் நிறைந்த பகவானே அதாவது எல்லா இடத்திலும் நிறைந்தவராகவும் மிகவும் பெரியவராகவும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாகவும் மிகவும் பயங்கரமாகவுமிருக்கிற உம்மைப் பார்த்துத் தளர்ச்சியை அடைந்த எல்லா அவயவங்களையும் உடையவனாகவும் கலங்கின இந்தரியங்களை உடையவனாகவும் ஆகிறேன், என்று அர்த்தம் 24

த³ம்ஷ்ட்ராகராலாநி ச தே முகா²நி
த்³ருஷ்ட்வைவ காலாநலஸந்நிபா⁴நி ।
தி³ஶோ ந ஜாநே ந லபே⁴ ச ஶர்ம
ப்ரஸீத³ தே³வேஶ ஜக³ந்நிவாஸ ॥ ௨௫

ப[தவு]ரை] காலாநலஸந்நிபா⁴நி பிரளயகாலாக்னிக்கு ஸமானங்களாயும் த³ம்ஷ்ட்ராகராலாநி கோரைப் பல்லுகளினால் பயங்கரங்களாயுமிருக்கிற தே உம்முடைய முகா²நி முகங்களை, த்³ருஷ்ட்வா பார்த்து தி³ஶ꞉ திக்குகளை ந ஜாநே (நான்) அறியவில்லை, ஶர்ம ஸுகத்தையும், ந லபே⁴ அடையவில்லை ஜக³ந்நிவாஸ லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிற, தே³வேஶ ப்ரும்மா முதலிய தேவதைகளுக்கு ஈஶ்வரனாகிய க்ருஷ்ணா ப்ரஸீத³ அனுக்ரஹம் செய்யும் 25

திலும் மனது பயந்தது என்று சொல்லியிருப்பது அதிக பயத்தைக் குறிப்பதற்காக அசேதனத்தைச் சேதனமாக ஆரோபித்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறது 'ந லபே⁴ ச ஶர்ம' என்று மேலே ஸுகத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்போகிறபடியிருப்பதால் இவ்விடத்தில் த்⁴ருதி என்னும் பதம் புஷ்டி என்னும் பெயருடைய ஒருவித ஸுகத்தைச் சொல்லுகிறதல்ல தரிப்பது என்னுமர்த்தத்தில் அந்தப் பதம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது ஆசையினால் தரிக்கப்படுகிற வஸ்துவைச் சொல்லாமலிருந்த போதிலும் ஸாமர்த்யத்தினாலும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் தேஹத்தைத் தரிப்பதுதான் இது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் தேஹத்தைத் தரிப்பதையே என்று சொல்லப்பட்டது 'மனதிற்கும் இந்தரியங்களுக்கும்' என்றதும் வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் ஶம என்னும் பதத்தின் ப்ரஸித்தியினாலும் ஏற்பட்டது அப்படியில்லாத பக்ஷத்தில் அவ்விடத்திலும் புனருக்திவரும் என்று தாத்பர்யம் விஷ்ணோ என்னும் பதம் மேலாகத் திரத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதைப் பார்க்கிலும் உபயோகமுள்ளதாயும் நிர்வசனத்தினாலேற்பட்டதாயுமிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பது உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'எல்லா இடத்திலும் நிறைந்த' என்று மொத்தார்த்தைச் சொல்லுகிறார்— 'அதாவது' என்றாரம்பித்தது. 24

பா] ப்ரளயகாலாக்னியைப்போல் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்யப் ப்ரவ்ருத்தித்துக் கொண்டிருக்கிற மிகவும் பயங்கரங்களாயிருக்கிற உம்முடைய முகங்களைப் பார்த்து நான் திக்குக்களை அறியவில்லை ஸுகத்தையுமடையவில்லை லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிற ப்ருஹ்மா முதலிய ஈச்வரர்களுக்கும் உயர்ந்த ஈச்வரனாகிய க்ருஷ்ண (ரீஎன்னைக் குறித்து) ப்ரஸந்நராகவேண்டும் எப்படி நான் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனாக இருப்பேனோ, அப்படிச் செய்யும் என்றார்த்தம் 25

தா] மற்ற அவயவங்களைவிட முகங்கள் அதிக பயங்கரங்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இந்த ப்ரச்நம் சொல்லப்படுகிறது தான் அதிசாந்தனாயிருப்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு பகவானுக்குக் க்ருபையுண்டாகுவதற்காகவும் சொல்லப்படுகிறது எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹாரம் செய்ய ப்ரவ்ருத்தித்துக் கொண்டிருக்கிற என்று, ப்ரளயகாலாக்னியின் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லி இருக்கிறது காலத்திற்கு அபிமானி தேவதை ஆகையினால் அதின் வ்யாபாரத்தில் ஸ்வபாவம் உண்டு என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது மிகவும் பயங்கரங்களான என்பது 'தம்ஷ்ட்ராகராலாநி' என்பதின் அர்த்தம் 'கராள' என்னும் பதம், கோடு பாளமாக இருக்கும் ஸ்வபாவத்தை விகாரமாக இருக்கும் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது "ஜகந்நிவாஸ" என்னும் பதத்தில் லோகங்களை இடமாக உடையவன் என்று பஹுவ்ரீஹி சொல்லில் 'ஐச்வர்யம்' என்றிவை முதலிய இடங்களில் ப்ரஸக்தாவிக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாக இருக்கையை அநுவாதம் செய்கிறார் ஆகாது, லோகங்களுக்கு இருப்பிடம் என்று தத்புருஷன் சொல்லிலோ மேலே ப்ரகாசிக்கப்பட்ட ஆதாரத்வத்தையே சொல்லி இருக்கிறதாகும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிற என்று 'தேவேச' என்னும் பதத்தினால் ஈச்வரர்களுக்குச் செல்லாம் உயர்ந்த ஈச்வரனாகிய அர்ச்ய பகவான் என்று அர்த்தம் முன்னர் ஸ்ருதி வாக்யத்தில் ப்ரஸித்தமாகிய எல்லா ஈச்வரர்களுக்கும் ஈச்வரனாக இருக்கை, உபதேசம் செய்ததைப்போலவே நேரில் பார்க்கப்பட்டது என்று காட்டப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ப்ருஹ்மா முதலிய' என்று ஆரம்பித்து இதனால் ப்ருஹ்மாதிகளும் கூட ப்ரஸன்னமாக்கச் சக்தி உடையவர்களல்லர் அல்பஜ்ஞனாகிய நான் சக்தியற்றவன், என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை என்று அபிப்ராயம் என்று காட்டுகிறார்—'என்னைக்குறித்து' என்று அர்ஜுனனிடத்தில் பகவானுக்குக் கோபமோ, எதினால் அனுக்ரஹம் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது ? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாக அனுக்ரஹத்தின் ப்ரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார் — எப்படி நான்' என்று ஆரம்பித்து 25

பா அ] இப்படி எல்லா லோகங்களும் தனக்கு வசப்பட்ட ஸ்திதியையும் ப்ரவ்ருத்தியையு முடையது, என்பதைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனனுக்கு ஸாரதியாகிய க்ருஷ்ணன் ராஜாக்கள் என்கிற வேஷத்தினால் மறைந்துகொண்டு இருக்கிற த்ருதராஷ்டரன் பிள்ளைகளாயும் த்ருதராஷ்டரன் பிள்ளைகள் ஸமூகத்தில் சேர்ந்தவர்களாயுமிருக்கிற அஸுராம்ச மானவர்களைக் கொல்லுவதினால் தனக்கு இஷ்டமாயும் தானே மேல் செய்யப் போகிறதுமான பூபாரத்தை நீக்குவதை அர்ஜுனனுக்குக் காட்டினார் அந்த அர்ஜுனனும் பகவானுடைய, எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனுக்கு இருக்கை முதலிய எல்லா ஐச்வர்யத்தையும் நேராகப் பார்த்து எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற அந்தப் பகவானிடத்திலேயே, மேலே நடக்கப்போகிற த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளின் ஸம்ஹாரத்தையும் அந்தப் பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தினால் அடையப்பட்ட கண்ணினால் பார்த்து இந்த வார்த்தையைச் சொன்னான்—

𑌅𑌮𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌹𑍈𑌵𑌾𑌵𑌨𑌿𑌪𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌃 ।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍌
𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌧𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥ 26

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁
𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 ॥ 27

ப உரை] 𑌅𑌮𑍀 இந்த, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 எல்லா 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 த்ருதராஷ்டரனுடைய, 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 பிள்ளைகளும் 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 எல்லா, 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌪𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ராஜாக்களின் கூட்டங்களோடு கூட, 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌃 பீஷ்மாசாரியரும் 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌃 த்ரோணாசாரியரும் 𑌤𑌥𑌾 அப்படியே, 𑌅𑌸𑍌 இந்த, 𑌸𑍂𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 கர்ணனும், 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑍈𑌃 நம்முடைய பக்ஷத்தைச் சேர்ந்த, 𑌯𑍋𑌧𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌾𑌪𑌿 ப்ரதானர்களான யுத்தவீரர்களோடு கூடவும், 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 கோரைப்பற்களினால் விகாரங்களாக இருக்கிற, 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 பயங்கரங்களாயிருக்கிற 𑌤𑍇 உம்முடைய, 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 – வாய்களை, 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 அவஸரத்தோடு கூடியவர்களாய், 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 நுழைகிறார்கள், 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 அவர்களுக்குள் சிலர்,

ஊணி-டிகெத பொடிபணணபபடட உத்தமாஙகெ தலைகளினால, ஜஸநாஙரெஷு பறகளின சநதுகளில விலக்ந ஒட்டிககொணட வாகளாக ஸம்ருஸ்யநெ காணபபடுகிறாாகள 27

பா] இநதத துாயோதன ன முதலிய தருதராஷடரன பிளளைகள எல லோரும பீஷமரும தரோணரும காணனும அவாக ா பக்ஷததில சோநத எலலா ராஜாககளின கூட்டததுடனும நமமுடைய பக்ஷததில சோநத சில பரதானாகளான யுதத வீராகளுடனும, அவஸரததோடு கோ ரைபபறகளினால விகாரஙகளாயும பயஙகரஙகளாகவு மிருககிற உம முடைய வாயகளைத தாஙகா ாாசமடைவதறகாக நுழைகிறாாகள அதில சிலா பொடியாககபபடட தலைகளினால பலலுகளின ாடுவில ஒட்டிக கொணடவாகளாகக காணபபடுகிறாாகள 26 27

தா] சுகீ எனகிற ஸலோகம உணடான ஈறகுச சாரணததையும அா றகுமுனசராததசோடு ஸஙகதியையுமசொலலுகிறா— இபபடி ரன ஆாமபிதது அவசயமாக வாபபோகிறபடியினால 'தனககு இஷடமாயும எனறு சொலலபபடடது தனககு இஷடமாகிய பூமிபாாததை சீக்கு வததசகாட்டினா, அதினால யுததததில உணடாகபபடுவதுவும தானே ஸிததிககுமவிடும, எனறு தாதபாயம மேலே சொலலபபோகிற ஆாஜுநன முதலியவாகளா ஒருதாககோாததிரம எனபதையும, அா ஜுனனுடைய வயாபாாமிலலாமலே தனனாலேயேசெயயமுடியும என பதையும அபிபராயததில வைததுககொணடு 'தானே செயயபபோகிற' எனறு சொலலபபடடது அபபொழுது யுததபூமியில இருபபவாகள இபபொழுது சொலலுகிற பாவானுடைய வாயில பாவேசிபபது பொருநதாததாகையினால இநதராஜாலம முதலியவையாக இருககலாம எனனும ஸநதேஹததைப பரிஹரிககிறா—'அநதஆாஜுனனும எனறு ஆாமபிதது பகவான எலலா வஸதுககளையுமபறறி ஸருஷ்டிபபவனாக இருககை முதலியவைகளை நோாகப பாாககுமபொழுது தருதராஷட ான பிளளைகள முதலிய சில ஜநதுககள ஸமஹாரம செயதலைப பாாப பது அதிசஆஸசாயமிலலை எனகிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— 'அநதப பகவானிடததிலேயே' எனறு 'ஸவஙக்ஸஸாாமொஷிதஸொஷி ஸாஸ்' எனறு மேலே சொலலபபோகிறபடியே, எலலாவறறையும சரீரமாக உடையவனாக இருககையினால எலலா வஸதுககளாகவும, ஸதயஸஙகலபனாகவு மிருககிற பகவான தானே தருதராஷடரன பிள ளைகள முதலியவாகளுடைய பாபததிறகும எலலாவிதமுமான காா ணம, லோகததில இருககும ஜனஙகளின இநதரியஙகளுககுத தெரி

யாத ருபத்தைக்கொண்டு இவைகளை விழுங்குகிற பகவான் முக்கிய
மான காரணம் ; மமால பார்க்கப்பட்ட அர்ஜுனனுடைய பாணம்
முதலியவைகளோ வெளியில் காணும் ரீதியாயத்திருக்கு ஸாதாரண கார
ணம் என்று தாத்பர்யம். 'மேலே நடக்கப்போகிற எல்லா லோக
த்தில் இருக்கிற ஜனங்களின் பார்வை அல்லவோ அப்பொழுது இருக்
கும் வஸ்துவை காஹிக்கத்தக்கது என்று தாத்பர்யம். இந்த என்ப
தற்கு த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகளுடைய விசேஷங்களைப்பற்றிய என்று
ஆக்ஷேபம் - அன்றிக்கே மேல் நடக்கப்போகிறதையும் நேராகப்பார்ப்பதி
னால் இப்பொழுது நடக்கிறதைப்போலே சொல்லுகிறான் என்று தாத்
பர்யமாகவுமாம். ஸஹைவ என்று குறித்துச் சொல்லி இருக்கிற
படியினால் அவநிபாலஸங்கை: என்பது எதிரிகளின் பக்ஷத்தைப்
பற்றியது என்று தெரிவிப்பதற்காக அவர்கள் பக்ஷத்தில் சேர்ந்த என்று
சொல்லப்பட்டது. தாயோதனாதிகள் எல்லோரையும் போலவே அவர்
கள் பக்ஷத்தில் இருக்கிறவர்களெல்லோரையும் யுத்தத்தில் வதம் செய்
யப்போகிறபடியினால் 'எல்லா' என்று சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய
பக்ஷத்தில் சேர்ந்த என்று சொல்லி இருப்பதினால் தன்பக்ஷத்தில் இரு
ப்பவர்களுக்கு வதமும் தார்த்தராஷ்ட்ர சத்ருபக்ஷமும் சொல்லப்படுகிறது.
சத்ருக்களைப்பற்றி எல்லா என்று விசேஷணம் சொல்லி இருப்பதி
னாலும், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றி பாசானாசான் யுத்தவீரர்க
ளுடனும் என்று சொல்லி இருப்பதினாலும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள்
பக்ஷத்திலிருப்பவர்களுக்கு முழுமையும் வதம் இல்லை என்பதும் சில'
என்று சொல்லப்பட்டது. சீக்கிரமாக ஸம்ஹாரம் செய்வது அவ
ரவர்கள் அபராதத்தின் தவறையினால் உண்டானது என்பது 'ஸுரோ
ணா:' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்டது. அன்றிக்கே யுத்தத்தில்
ஆரம்பம் முதலிய அவர்களுடைய எல்லா வியாபாரங்களும் எங்களை
வதம் செய்வதற்காக, என்று தாத்பர்யம், ஸ்யாதகாதி என்று
குறித்துச் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் இவ்விடத்தில் ஸுராஉ என்னும்
பதம் சாதுக்களோடுகூடி இருத்தலையும் விசாலமாக இருத்தலையும் சொல்
லுகிறது, அன்றிக்கே மேடுபள்ளமாக இருத்தலைச் சொல்லுகிறதாகவு
மாம். 'ஸுராஊஷதேஷ்வமெ' என்று அல்லவோ நிகண்டுவில் படிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. ஸஜேஷ்வை என்கிற இடத்தில் சரியான பதம்
சொல்லாமல் போனபோதிலும், 'ஜாஹ்வஜ்ஜுமேஷு வலமெநாவா' என்
றிவை முதலிய இடங்களிலே போல சரியாபதத்தைச் சேர்த்துக்
கொண்டு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது. அன்றிக்கே விமங்க்தி'
என்று மேலே சொல்லப்போகிற பதத்தை இங்கே சேர்த்துச்

கொள்ள வேண்டியது. அதுவன்றிச்சே 'ஜ்யேஷ்டாஸ்த்வயிதா
ஜ்ஞாத்ராநயந்தீம் நவிந்தந்தி (பாதத்துப பர்யந்தமானதை உடை-
யவர்களாயத் தெரியத்தை அடையவில்லை) என்று பதங்களை மாற்றி
அன்வயித்துக்கொண்டு வாக்கியத்தை முடித்துச் சொல்ல வேண்டியது
இப்படிச் சொல்லாமல் இரண்டு ஶ்லோகங்களும் ஒரு வாக்கியமாகச்
சொல்லப்படவில்லை. முதல் ஶ்லோகத்தில் 'த்வா' (உம்மை) என்று
காமமாத்ரம் சொல்லி இருக்கிற படியினாலும் அடுத்த ஶ்லோகத்தில்
"வக்த்ராணி தே (உம்முடைய வாய்களை) என்று சொல்லி இருக்கிற
படியினாலும் 'அமீசத்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா' என்றுவது பாஷ்-
யகாரர் அபிப்ராயத்தில் இருக்கிற பாடமாம். த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்-
ளைகளெல்லாரும் என்று ஆக்ஷேபம் சொல்லி இருக்கிற படியினால்
ஆகையினாலேயே 'விசந்தி (நுழைகிறார்கள்) என்று ஒரே வாக்கிய-
மாகச் சொல்லப்பட்டது. ரக்ஷிப்பதற்காகப் பகவானிடத்தில் நுழை-
வதை விலக்குவதற்காக மேலே சொல்லப் போகிறதை யோசித்து
தாங்கள் நாசமடைவதற்காக என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் என்-
பதற்கு த்ருதராஷ்ட்ரன் பிள்ளைகளுக்குள் என்றாக்ஷேபம். அன்றிக்கே
அந்த வாய்களுக்குள், என்றாத்தமாகவுமாம். சிலர் நாசமடைவதற்-
காக ப்ரவேசிக்கிறார்கள். சிலர் நாசமடையாதவர்களாகக் காணப்படு-
கிறார்கள், என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது. மூன்றாவது அத்யாயத்தில்
விஜ்யந்திஹிவேரிணம் என்பதற்குமேல் யாதவப்ரகாசனைச் சேர்ந்த-
வர்கள் சிலர் இவ்விடத்தில் ஐந்து ஶ்லோகங்கள் சொல்லுகிறார்கள்
என்று எழுதி வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அதாவது "அர்ஜுந
உவாச அர்ஜுனன் சொன்னான் ஸகித்ருஷ்டக்ஷயம் க்ருஷ்ண ப்ரேஷ்யவி
ஸ்ருஷ்டே । கிரீடக கிரீடவான் தம்ஷ்ட்ராவக்ஷ்வத்ஸ (1) ப உ. க்ருஷ்-
ணிஷ்ணு, ஸகி இந்தக் காமன், க்ஷயம் எப்படி, ஸ்வதி உண்டா-
கிறான், ஸகி இந்தக் காமன் எப்படித்தான், விஸ்ருஷ்டே
வருத்தி அடைகிறான், கிரீடக என்ன ஸ்வபாவமுடையவன்,
கிரீடவான் என்ன நடத்தையை உடையவன், தக அத்தை, ஸ்வத்தம்
கேட்கிற, ஐஐ எனக்கு ஆவஶ்ய சொல்லும், (1)ஶ்ரீபகவாநுவாச ஸ்ரீபக-
வான் சொன்னார் (2) ஸகிஸம்க்ஷேபஸ்ருஷ்ட்வா தேஹிநாம்ஸ்ருஷ்-
டிஸ்ருஷ்டே । ஸம்வம் தத்ர ஜ்வாலாஸ்ந் ஶோஷயந்வாயுஸ்திஷ்டதி ॥ (2)
ப உ.) ஸகி இந்தக் காமன், தேஹிநாம் ப்ராணிகளுக்கு, ஐந்த்ரி-
யஸ்ருஷ்டே இந்த்ரியங்களோடு, ஸம்க்ஷேபம் ஸம்க்ஷேபமாக இருக்கிற,

வாம் மேலான ஸத்ரு சத்ருவாய் ஓ அர்ஜுந, த்ரு அாத இந்தரியங்களில் ஸ்வம் ஸுகமாக சூஸ்டநிவ உடகாராது கொண்டு இருக்கிறவன் போல, மோஹயது - மோஹத்தை உண்டு பண்ணிக்கொண்டு, திஷ்டதி இருக்கிறான் (2) காமக்ரோதமயே கோர ஸம்ஹர்ஷவிவர்த்தனே । அஹங்காரோபிமானார்த்தோ வர்த்தமான: பாவககஸ்மி (3) ப உ காமக்ரோதமயே காமம் கோபம் இவை களின் ரூபமாகிய, கோரே பயங்கரமான ஸம்ஹர்ஷவிவர்த்தனம் ஆசையாமலிருத்தல் ஸந்தோஷம் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய, அபிமானார்த்தா அபிமானமாகிய அஹங்காரா அஹங்காரமானது, பாவகஸ்மி - பாபம் செய்தவர்களிடுல், துஷ்ப்ர தாண்ட முடியாதது (3) ஹர்ஷோஸ்ய நிவர்த்தேத்ய ஷோகோஸ்ய நிவர்த்ததே। ஸ்ய ஞாஸ்யக்ரோதோஸ்ய மோஹயம்ஸ்ய வ்யஹார்யஹா (4) வக்ஷ்ம் இந்த அஹங்காரம் அஸ்ய இந்த ஜீவனுக்கு, ஹர்ஷம் ஸந்தோஷத்தை நிவர்த்த போக்கி, ஷோகஞ் துக்கத்தையும் உஜாதி கொடுக்கிறான், அஸ்ய இந்த ஜீவனுக்கு வக்ஷ - இந்த அஹங்காரம், ஸுஹா்யஹா அடிக்கடி, மோஹயது மோஹத்தைச் செய்து கொண்டு, ஸயம் பயத்தையும், க்ரோதி செய்கிறான் (4) ஸவக்ஷக ஸுஷ க்ஷேத்ர உபிஜ்யாவெக்ஷய நம்ஜய । ரஜ ஸவ்ருத்திகுதோமோ ஹாந்நாநஷாணா மௌஜவ (5) ப உ ஸவக்ஷ்ம் இந்த அஹங் காரம், கவஷ பிரவும பாபமுள்ளது க்ஷேத்ர அல்பமானது, உபிஜ்யாவெக்ஷ இளைப்பதை எதிர் பார்த்தது, யநஜ்ஞய ஓ அர்ஜுந, ரஜ ஸவ்ருத்த ரஜோ குணத்திலுல் உண்டாக்கப்பட்டது, மோ ஹாக மோஹத்திலுல், மாநஷாணாம் மனிதர்களுக்கு, உபஜ்ர வ உபத்திரவத்தைச் செய்கிறது) என்று இவ்விடத்திலும்(1) நாநா ரூபெவெ வாரணெஷெவயுஸ்யோநாவிஸஷெதெவஷ்யூஜெவ்ஷ்யம் ॥ யாமிவ்ஷ்ாயாஹ்யாஷ்டாஸ்யயாஸ்ஸ்ரெஷ்ர் க்ருதாவிவ்ெயஸ்ஸ வவ ॥ (1) ப உ யாமிவ்ஷ்ா தாம புத்திரரை சேர்ந்தவர்களும் யாதயாஷ்டாஸ்ஸ் குருதாஷ்டான பிள்ளைகளைச் சேர்ந்தவர்களு மாகிய, யோயாம் யுத்த வீரர்கள், ஸவக்ஷவ எல்லோரும், விவி தெய அநேக விதங்களான ஸஸ்த்ர - ஆயுதங்களினுல், கூத்தா அறுக்கப்பட்டவர்களாயக்கொண்டு, நாநாரூபெவெ அநேக விதமான ரூபங்களை உடைய, வாரணெஷ் புருஷர்களினுல்,வஸ்யோ

நா. கொல்லப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு, ஸ்வஸ்ரூபம் நினைக்க முடியாத ரூபத்தை உடைய தேவரீருடைய, வக்த்ராணி வாய்களை விஶந்தி நுழைகிறார்கள் (1) த்வராமாணா: த்வரமாணா: வக்த்ராணி தே விஶந்தி தம்ஷ்ட்ராகராலானி பயானகானி । கேசித் விலக்னா தஶநாந்தரேஷு ஸந்த்ருஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை: (2) ப உ தவ உம்முடைய வக்த்ராணி முகங்கள், அத்புதானி ஆஶ்சர்யங்களான திவ்யானி திவ்யங்களான கார்யங்களை வக்த்ரம் முன் இருந்த ஸ்ருஷ்டி சர்வஸ்வம் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் ஜகத் லோகத்துக்கு கர்த்தா வேறொரு கர்த்தா ஸ்ருஷ்டிப்பவர், நாஸ்தி இல்லை, வர்க ஒருவராகிய ஸ்வாமீயான நீ ஸ்ருஷ்டிப்பவராகிய விதாதா பிரும்மாவும் விஶ்வ யஜமானனாகிய ஸ்வஸ்ரு ருத்திரனும், (3) த்வத்தோऽன்ய: கிம் அஹம் வேதஸ்ஸ்யாம் கிம்வாஶக்யம் வாத சேஷ்டிதம் (1) கர்த்தாஸி லோகஸ்ய த்வம் விஶ்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டம் ஸ்வயம்பூ: ஸ்வயம் ஜாத: (3) ப உ தவ உமக்கு அத்புதம் ஆஶ்சர்யமாகிய கிம் என்ன ஸஹஸ்ரம் பொறுக்க முடியாததாக ஸர்வத்ர ஆகும் கிம்வா என்ன தான் ஶக்யம் செய்யமுடியாதது கிம்வா எதைத்தான், வாத இதற்குமேலே, சேஷ்டிதம் சொல்லப்போகிறேன் விஶ்வ பரபுருஷ கிருஷ்ண யத் எந்தக் காரணத்தினால் ஸ்வயம் நீரே, லோகஸ்ய—லோகத்திற்கு கர்த்தா ஸ்ருஷ்டிப்பவராக, ஸ்வாமி ஆகிறீரோ, ஸர்வம் எல்லாம் த்வத்த உம்மிடத்திலிருந்து (உண்டாகிறதோ), த்வயி — உம்மிடத்திலிருக்கிறதோ (ஆகையினால்) ஸர்வம் எல்லாம், த்வமேவ நீரே, (3) (4) அத்புதம் கர்ம நஶக்ய ஸம்க்யாதும் நகவிக்ருதேஷு । நதே குணானாம் பரிமாணம் அஸ்தி நதேஜஸோ நாபி பலஸ்ய நர்த்தே: (1) ப உ அத்புதம் மிகவும் ஆஶ்சரியமான, கர்ம காரியமானது, தே உமக்கு நஶக்ய ஸம்க்யாதும் செய்யமுடியாததில்லை, கர்ம நானா காரியங்களினால் உண்டான அளவும், தே உமக்கு, நவிக்ருதே இல்லை, தே உம்முடைய குணா குணங்களுக்கு பரிமாணம் அளவு ந இல்லை தேஜஸ: தேஜஸ்ஸுக்கும் ந — அளவில்லை வைஶ்வரூபி பலத்துக்கும், ந அளவில்லை ருத்தே: ஸம்பத்திற்கும், ந அளவில்லை, (4) என்றும் எழுதப்பட்டது இவ்விடத்தில் க்ரியாதி என்பது முதலிய ஸ்லோகங்கள், ராமாயணத்தாலும் எழுதப்பட்டன 'ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச' என்கிற ஸ்லோகத்திற்குப் பிறகு இன்னொரு ஸ்லோகமும்

எழுதப்பட்டது அதாவது (ப) கூநாஶிரோநா ஸ்ருதிஶேஷ ஹாவஸ்வெடு ஶ்ராவஸ்வுேஹாவிஹுதி । நஹிகூடிநு கஸ்ஜிதூஸீஹெவொக ஸ்துயெடு஫ஸுகெவிஷுகூோ (ப) ப உ தெவ — கிருஷ்ணா (நீர்) கூநாஶிரோவு ஆதி இல்லாதவா ஸ்ருதிஶேஷஹாவ ஒப்பில்லாதபெருமையை உடையவர் ஸவெடுஶ்ரா எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரன், ஸவடுேஹாவிஹுதி பெரிய விபூதி எல்லாவற்றையு முடையவர், ஐஹ ஓத லொகஸ்துயெவி மூன்று லோகங்களிலும் கூடிநு உம்மைவிட வேறு கவிஷுகூோ நினைச்சமுடியாத காமங்களை உடைய, கஸ்ஜிக் ஒருவனும், நாஷிஹி இல்லையல்லவா, நஜ஫ஸுகெ காணப்படவுமில்லை (ப) என்று இந்த ஶ்லோகங்கள் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ பகவானுசத்ததான தெரியும் முன்பு வயாகயானம் செய்தவர்களால் எடுக்கப்படாமையினாலும், அத்யயனத்தில் பரிசிதமாச இல்லாமையினாலும் பாஷ்யகாரரால் ஆதரிக்கப்படவில்லை கீதா ஶாஸ்த்ரத்தின் ஶ்லோகங்களின சங்க்ரஹ வியாக்யா முதலியவர்களால் சொல்லப்படவுமில்லை பிரதிபவாச ஈராமபத்தக்கவர்களில்லை 26, 27

யதா நதீநாம் பஹவோம்பு வேகா:
ஸமுத்ரமேவாபிமுகா த்ரவந்தி ।
ததா தவாமீ நரலோகவீரா
விஶந்தி வக்த்ராண்யபிவிஜ்வலந்தி ॥ 28

யதா ப்ரதீப்தம் ஜ்வலநம் பதங்கா
விஶந்தி நாஶாய ஸம்ருத்தவேகா: ।
ததைவ நாஶாய விஶந்தி லோகா
ஸ்தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்தவேகா: ॥ 29

ப — ரை] யதா எப்படி நதீநாம் ஆறுகளின் பஹவ அனேக விதங்களான அம்புவேகா: ஜலங்களின் பரவாஹங்கள ஸமுத்ரமேவ ஸமுத்திரத்தையே, அபிமுகா: எதிர் முகங்களாக, த்ரவந்தி ஓடுகின்றனவோ ததா அப்படி, அமீ இந்த, நரலோக வீரா மனுஷ்ய லோகத்தில இருக்கிற வீரர்கள், தவ உம்முடைய, அபிவிஜ்வலந்தி நான்கு பக்கங்களிலும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற வக்த்ராணி வாய்களை, விஶந்தி நுழைகின்றன, யதா எப்படி, ஸம்ருத்தவேகா: பூர்ணமான வேகத்தை உடைய, பதங்கா: விளக்கு விட்டில்கள் நாஶாய தாங்கள் நாசமடைவதற்காக, ப்ரதீப்தம் ஜ்வலநம் எரிந்து கொண்டிருக்கிற அக்னியை, விஶந்தி பரவேசிக்கின்றனவோ,

ததைவ அபபடியே, லோகா ஜனங்கள, ஸம்ருத்தவேகா அதிக வேகததை உடையதுகளாயக கொணடு நாசாய தாஙகள நாசம அடைய வேணடியதறகாக தவ உமமுடைய வகதராணி வாயகளை, விசந்தி பரவேசிககினறன 29

பா] இநத ராஜாககளின கூடடஙகள அனேக விதஙகளான ஆறுகளின ஜலபபெருககுகள ஸமுததிரததைப போலவும எரிநது கொணடிருககிற நெருபபை விளககு விடடிலகள போலவும, நாலு பககஙகளிலும ஜவலிததுககொணடிருககிற உமமுடைய வாயகளில தாஙகளே அவஸரப

தா] ஸவாராணா என்று சீழச சொலலியபடி தஙகளுடைய வயாபாரஙகளாலே நாசமடைகினறன எனபதிலும எலலாம ஒருவனிடததில ஒடுஙகுகினறன, எனபதிலும, ஒருவன எலலாவறறையும ஸமஹாரம செயயத தகுநத பொதுவான ஆகாரததுடன இருககிறுன, எனபதிலும இரணடு உதாஹரணஙகள இரணடு ஸலோகஙகளினுல சொலலபபடுகினறன — யதா என்று ஆரமபிதது பாணடவா முதலியவாகளெலலோருககும நாசம உணடு என்று சொலலாமையினுலும ஜகதஸ்வ தவந்தி (லோகாசஙகளை தபிககினறன) எனகிறவாவு மாததிரம மேலேசொலலப போகிறபடியினுலும, 'நாலோகவீரா என்று சொலலபபடட அாததமே 'லோகா' என்று சொலலபபடுகினறது எனகிற அபிபராயததினுல இநத ராஜாககளின கூடடஙகள என்று சேரததுச சொலலபபடடது ஸம்ருத்தவேகா எனகிற இடததில வேக என்னும பதம வேகததை உடைய வஸதுவைச சொலலுகிறது என்று தெரிவிபபதறகாக பெருககுகள' என்று சொலலி இருககிறது அநேகம அாததஙகளைச சொலலக கூடிய பதமான் என்னும பதம பகஷி முதலியவைகளைச சொலலுகிறது, எனபதை விலககுவதறகாக, 'விளககு விடடிலகள என்று சொலலபபடடது 'ஸமிஜ்வலந்தி' என்னும பதம முன ஸலோகததில இருநதபோதிலும அநத ஸலோகததில இருககிற அகனியை உதாஹரணமாகச சொலலி இருபபதறகு உபயோகமானது என்று தெரிவிபபதறகாக அகனியை உதாஹரணமாகச சொனனபிறகு சொலலபபடடது, 'ஸம்ருத்தவேகா எனகிற இது முனபு சொலலிய ஸவாராணா' எனகிற பதததின அாததததைச சொலலுகிறது, என்கிற அபிபராயததை மனதில வைததுககொணடு 'தாஙகளே அவஸரபபடடுககொணடு என்று சொலலபபடடது 'விளககு விடடிலகள சபபடடைகளறறு முதலியவைகளுல விளககு முதலியவைகளை

பட்டுக்கொண்டு தாங்கள் நாசம் அடைய வேண்டியதற்காக ப்ரவேசிக்கின்றன 28 29

லேலிஹ்யஸே க்ரஸமாந: ஸமந்தாத்
லோகாந் ஸமக்ராந் வதநைர் ஜ்வலத்பி: ।
தேஜோபிராபூர்ய ஜகத் ஸமக்ரம்
பாஸஸ்தவோக்ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ ॥ 30

ப தை] விஷ்ணோ விஷ்ணுவே ஸமக்ராந் எல்லா, லோகாந் ராஜாக்களின் கூட்டங்களையும் ஜ்வலத்பி: எரிந்து கொண்டிருக்கிற வதநை: வாய்களினால் க்ரஸமாந: விழுங்கிக்கொண்டு, ஸமந்தாத் நான்கு பக்கங்களிலும் லேலிஹ்யஸே நக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர், தவ உம்முடைய, உக்ரா: க்ரூரங்களான, பாஸ: கிரணங்கள் தேஜோபி: தேஜஸ்ஸுக்களினால் ஸமக்ரம் எல்லா ஜகத் லோகத்தையும் ஆபூர்ய நிறைத்துக்கொண்டு ப்ரதபந்தி தபிக்கின்றன 30

பா] எல்லா ராஜாக்களின் கூட்டங்களையும் எரிந்துகொண்டிருக்கிற வாய்

நாசம் செய்வதும் ஸம்பவிக்குமாகையினால், அதை விலக்குதல் ப்ரவிஷ்டம் என்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, என்று தெரிவிப்பதற்காக, 'தாங்கள் நாசமடைவதற்காக' என்று சொல்லப்பட்டது ஆற்றின் பெருக்குக்கு நாசமாவது தனியாகப் பெருக்காக இருக்கும் ஆகாரத்தை விடுதலேயாவது, எந்தக்காரணத்தினால் அதே வஸ்து வில் ஆற்றின் பெருக்கு என்னும் பெயர்மாறி விடுகிறதோ அதுதான் விளக்குவிட்டில்களுக்கோ வென்றால் வேறு வஸ்து, என்று சொல்லத்தகுந்த சாம்பலாகுதல் என்கிற ஆகாரத்தின் வ்யத்யாஸத்தைக் காட்டுவதற்காக இரண்டு உதாஹரணம் சொல்லி இருக்கிறது அன்றிக்கே பெருக்கைத் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் திரும்பமுடியாது என்னும் அபிப்ராயத்தை உடையது விளக்குவிட்டிலை உதாஹரணமாகச் சொன்னது அப்படிப்பட்ட நாசம் தன்னுடைய இஷ்டத்தினாலுண்டான வ்யாபாரத்தைக் காரணமாக உடையது என்று தெரிவிப்பதற்காக பகவானுக்கும் இவை எல்லாம் ப்ரவேசித்த போதிலும் த்ருப்தி இல்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஸமுத்ரத்தை உதாஹரணமாகச் சொன்னது சீக்கிரத்தில் இவைகள் நாசம் செய்வதைத் தெரிவிப்பதற்காக அக்னியை உதாஹரணமாகச் சொன்னது

இவைகளை ஸம்ஹாரம் செய்வதில் பகவான் ஒரு வ்யாபாரமும் செய்யாதவரா? எந்தக் காரணத்தினால் தாங்களே அவஸரப்பட்டுக் கொண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது, என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமா

களினால விழுங்கிககொண்டு, கோபவேகததினால அவாசரின இரகதத தினால நனைநதுகொணடிருககிற உதடு முதலியவைகளை அடிககடிஙகு சிறீர உமமுடைய மிகவும கருரஙகளான கிரணஙகள தஙகளுடைய வெளிசசஙகளினால எலலா லோகஙகளையும நிறைததுககொணடு தபிச கினறன   ௩0

> ஆவ்யாஹி மெ கொ ஹவாநுக்ரரூபொ
> நமொஸ்து தெ தெவவர ப்ரஸீத ।
> விஜ்ஞாதுமிச்சாமி ஹவந்தமாத்யம்
> ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் ॥   31

பதவுரை] உக்ரரூப: மிகவும பயஙகரமான ரூபததை உடைய, ஹவாந் நீர, க: யார? ஆத்யம் ஜகததாரணமாகிய ஹவந்தம் உமமை

தானம வெலிஹஹ்யெஸ எனகிற ஶலோகததினால சொலலபபடுகிறது ஸமஹாரம முதலியவைகளுககு காரணம ஆகாத ஜீவாததுமாசக ளின வயாபாரஙகள அவைகளாலுணடான ரோபம முதலியவைகளை உடைய பகவான ஸமஹாரம முதலியவைகளைச செயகிறான எனறு தாதபாயம 'ராஜாககளின கூடடஙகளை' எனபதறகு முனபோலவே தாதபாயம சலபிததுககொளளவேணடியது 'எலலா' எனபதறகு யுத ததிறகாகக குமபலாசச சேரநதிருககிற எனறு அாததம லெலிஹ்யெஸ எனபது ஸமஹாரம செயயவேணடும எனகிற எணணததினா லுணடான வயாபாரம, எனறு தெரிவிபபதறகாக கோபவேகததினால எனறு சொலலபபடடது 'அவாசரின இரகததததினால' எனறு ஆரம பிததது விழுஙகுவதினாலும ரசுவதினாலும ஏறபடட அாததம சொல லபபடுகிறது யஙு எனனும விகுதியானது அடிககடி காரியததைச செயகிறான எனகிற அாததததைச சொலலுவதறகாக ஏறபடடது ஆகையினால அடிககடி எனறாவது, அதிகமாக எனறாவது இவவிடத தில சொலலபபடுகினறது, எனகிற அபிபராயததினாலசொலலுகிறார— 'அடிககடி' எனறு ஆரமபிததது 'ஸாவஸ, தெஜொஹி' எனனும பதங களுககு புனருகதிதோஷம வருகிறது, எனகிற ஶஙகைஹததை விலக குவதறகாக கிரணஙகள தஙகளுடைய வெளிசசஙகளினால எனறு சொலலபபடடது 'ப்ரதபந்தி' எனபதறகு தபிககினறன எனறு அாததம அதாவது, விழுஙகுவதறகாகப பாசம செயகினறன, எனறு அாததம அனறிககே,பாாததுககொணடிருககும பருமமா முதலியவா களுககும பொறுககமுடியவிலலை, எனறு சொலலுவதில தாதபாயமாச வுமாம   30

விஜ்ஞாதும் தெரிநதுகொளள, இச்சாமி விருமபுகிறேன தவ உம முடைய, ப்ரவ்ருத்திம் யத்னததை நஹி ப்ரஜாநாமி நான அறிய வில்லை ப்ரூஹி சொலலும, தேவவர — தேவசரேஷடனே தே உமககு நம நமஸகாரமானது, ஆத்ய இருககடடும ப்ரஸீத அனு கரஹம செயயும 31

பா] உக்ரரூபதர்சநம் என்று உமமுடைய தடுககபபடாத ஐஸவா யததை நேரில பாாககவேணடுமே என்று எனனால பராாததிககபபடடவ ராய அபபடித தடுககபபடாத ஐஸவாயததைக காடடுகிற உமமால மிக வும பயஙகரமாகிய இநத ரூபம பரகாஸம செயயபபடடது மிகவும பயங கரமான ரூபததை உடைய நீா யாா எனன செயய யததனிதது இருககி றீா என்று உமமை அறிய விருமபுகிறேன உமமுடைய அபிபராயததில

தா] இபபடி மிகவும பயஙகரமான ரூபததைப பாாததுப பொறுக்க சகதி இலலாத அாஜுனன தனனுடைய எலலாவறறிறகும ஈஸவர னாக இருககும தனமையை பரகாஸம செயவதறகு ஆரமபிதத நீா இபபடிபபடட பயஙகரமான ரூபததை பரகாசம செயததறகுக காரண ததைச சொலலவேணடும எனபதையும மறுபடியும பரஸனன மான ரூபததை அடைய வேணடியதறகாக அனுகரஹததையும பராா ததிககிறான— ப்ரூஹி என்கிற ஸலோகததினால பகதனுகிய எனக குப பயஙகரமான ரூபததைக காட்டினதறகு என்ன அபிபராயம, என்று தெரியாமையினால இபபடிக் கேட்கிறான, என்று சொலலுகிறா— 'உக்ரரூப' என்று ஆரமபிதது உபதேசததினாலும, சாாசசபபாாததகி னாலும பகவானை அறிநதுகொணடிருககிற படியினால கோவாந என்று கேட்டது ஸவரூபம பெயா முதலியதுகளை மாததிரம பறறிய தலல நஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் என்று யததனததைக கேட்டி ருபபதின அபிபராயததினாலேயே இவனால அறியபபடாத அமஸம இனனது எனபதும இவவிடததிலேயே குறிககபபடடது ஆசையினால அதைபபறறி அறிநதுகொளள வேணடுமே என்கிற ஆசையினாலேயே இநதக கேளவி கேடகபபடடது எனபது யுகதம என்கிற அபிபராய தினால என்ன செயய யததனிதது இருககிறீா என்று சொலலபபடடது சதருககளுடைய ரூபததினால மறைநதுகொணடு வாதிருககிற அஸு ரனால பரகாசம செயயபபடட வேறொரு ரூபமோ என்றிவை முதலிய ஸநதேஹததினால இநதக கேளவி கேடகபபடடது, என்று சிலா சொ னன அாததம இததால நிராகரிககபபடடது அபபொழுது பாாககப படுகிற விகரஹம முதலியவைகளின வயாபாரம மாததிரததை விலக

இருககும யததனததையும நான அறியவிலலை இததை எனககுச சொல லும எலலாவறறிறகும ஈஸவரனே உமமை நமஸகரிககிறேன இபபடிச செயவதறகு இநத அபிபராயததினால இநத ஸமஹாரம செயகிற ரூபம எனறால பரகாஸம செயயபபடடது எனறு சொலலிவிடடு பரஸனன மான ரூபததை உடையவராக ஆகிவிடடீ   ௩1

பா] ஆசரயிததவாகளிடததில அதிக பரீதியினால ஸகலததிறகும ஈஸவர னாக இருததலைக காடடுகிற நீர பயஙகரமான ரூபததைக காடடினதறகு எனன அபிபராயம எனறு அாஜுனனால பாாததஸாரதியாகிய பகவான கேழககபபடடவராய தனனுடைய அபிபராயததைச சொலலுகிறாா அா ஜுனனுடைய யததமிலலாமலே துாயோதனன முதலிய எலலாராஜா ககளுடைய ஸமூஹததையும கொலல நானே துடஙகி இருககிறேன, எனறு தெரிவிபபதறகாக தனனுடைய பயஙகரமான ரூபததை பரகா சபபடுததினது அபபடிக காடடுவதும அாஜுனனைத தூணடுவதறகாக, எனறு —

ஸ்ரீபகவாநுவாச— ஸ்ரீபகவான சொனனா—

காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ
லோகாந் ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ।
ருதேபி த்வாம் ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே
யே வஸ்திதா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா: ॥   32

ப தை] கால: எணணிசகொணடிருககிற (நான) லோகக்ஷயக்ருத் லோகஙகளுககு நாஸததைச செயபவனாய ப்ரவ்ருத்த: விருததி அடைந

குவதறகாக அபிபராயததில இருககிற, எனறு சொலலபபடடது பரு மமா ருததிரன முதலியவாகளைச சாடடினும மிகவும மேலானவன எனபதைச சொலலுகிற ‘தேவவா’ எனனும பததததினால, மேலானவன விஷயததில நமஸகாரம நானுகவே செயயவேணடியது எனறுகாடடப படுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால எலலாவறறிறகும ஈஸவரனே எனறு சொலலி இருககிறது அபபடியே அஹிரபுதனியனாலும நதே வ்ய வாசஸ்ரேயஷீஸேஷாநகாராஸஸவிதா:। நம் த்வ நதேவ்யாவோயம் ப்ரயாஜநவைத் வெக்க எனறு சொலலபபடடது ஸலோகததின மொதத அாததததைச சொலலுகிறா—இபபடிச செயவதறகு, எனறு ஆரமபிதது ப்ரஸீத' எனபதினால, ஏறபடட அாதகம சொலலப படுகிறது—பரஸனனமான, எனறு ஆரமபிதது இதுவே மேலும ‘தவேவஸேஹுபரப்வம்’ எனபவை முதலிய இடஙகளிலும விஸதார மாகச சொலலபபோகிறது   31

த்தவனாய், லோகாந் — லோகங்களை, ஸமாஹர்த்தும் — ஸம்ஹரிக்க, இஹ — இவ்விடத்தில், ப்ரவ்ருத்த: — ப்ரவ்ருத்திக்கத் தவனாக, அஸ்மி — ஆகிறேன், (ஆகையினால்) ருதே அபி த்வாம் — நீ இல்லாமற்போனபோதிலும் (உன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாவிட்டாலும்) யே — எந்த, யோதா: — யுத்தவீரர்கள் ப்ரத்யநீகேஷு — எதிரி ஸேனைகளில், அவஸ்திதா: — இருக்கிறார்களோ, ஸர்வே — (அவர்கள்) எல்லோரும் ந பவிஷ்யந்தி — ஜீவித்திருக்கப்போகிறதில்லை 32

பா] 'கலயதி (எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான்)' என்று 'காலம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளை முதலிய எல்லோருடையவும் ஆயுஸ்ஸின் முடிவை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நான் அவர்களை நாசம் செய்யப்போகிறவனாக இந்தப் பயங்கரமான ரூபத்துடன் வ்ருத்தி அடைந்தவனாகவும் ராஜாக்களின் கூட்டங்களை எதிர்முகமாக இருந்து

தா] காலோஸ்மி என்பது முதல் மூன்று ஶ்லோகங்களின் அர்த்தத்தைச் சோதத்து முதலில் ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—'ஆஶ்ரிதர்களிடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. ஆஶ்ரிதர்களிடத்தில் அதிகப்ரீதியினால், என்பதினால் பயங்கரமான ரூபத்தை ப்ரகாசம் செய்தது அனுசிதம் என்பது காட்டப்படுகிறது. இப்படிச் செய்வதற்கு இந்த அபிப்ராயத்தினால் என்று முன்பு சொல்லிய வரிசைக் க்ரமத்தை அனுஸரித்து பதில் சொல்லுகிறார்— அர்ஜுநனுடைய ப்ரயத்தன மில்லாமலே என்று ஆரம்பித்து. கால என்னும் பதம் கலை முஹூர்த்தம் முதலிய காலமாகிய வஸ்துவைமாத்திரம் சொல்லுவதாக இருந்தால் பகவானோடு சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பது பொருந்தாதாகையினால் இந்த ப்ராணாதிகரணத்தில் சொல்லிய ந்யாயப்படி அதற்கு அந்தர்யாமியான பகவானைச் சொல்லுகிறது என்றாவது ஆகாசாதிகரணத்திலும் ப்ராணாதிகரணத்திலும் சொல்லிய ந்யாயத்தை அனுஸரித்து காரணத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்றாவது ஸ்ருஷ்டிகாலம் ஸ்திதி காலம் இவைகளைவிட வேறுபட்டதான ஸம்ஹாரம் செய்யும் காலத்திற்கு அபிமானி தேவதையான பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை அனுஸந்தானம் செய்வதற்கு ஆதாரணமாகிய த்யானம் செய்யத் தகுந்த விக்ரக விசேஷத்தில் இருப்பதையாவது சொல்லுகிறது, என்றாவது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த மூன்று பக்ஷங்களிலும் கால என்னும் பதத்திற்குத் தோன்றுகிற காரணத்தினால் ஏற்பட்ட அர்த்தமானது ப்ரகரணத்தில் வேண்டி இருக்கிறபடியினால் விடத்தக்கதல்ல, என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—கலயதி என்று ஆரம்பித்து. ஸம்பாதம்

ஸமஹாரமசெயய இவவிடததில பரவருததிததவனுகவுமாகிறேன ஆகை யினால எனனுடைய ஸஙகலபகதினாலேயே உனனுடைய பரயததனமில லாமலே தருதராஷடரன பிளளைகள முதலிய உனனுடைய எதிரிகளின கூடடஙகளில எநத யுததவீராகளிருககிறாாசளோ அவாகள எலலோரும நாசமடையபபோகிறாாகள 32

முதலிய அாததஙகளைப பாாசகிலும எனனுவது இவவிடததில ஸம ஹாரம செயவதறகுத தகுாதிருககிற படியினால எணணிககொணடி ருககிறேன எனறு ாறபடடது பாகருததததி விருககிற விசேஷததைச சொலலுகிறதாகச சொலலுகிறா—அதாவது எனறு ஆரமபிதது ஜொ காது எனனும பததகிறகு ராஜாககாின கூடடஙகளை எனறு வயாகயா னமசெயதது முன போலவே ருகூஉ எனபதினால ரூபம பெரிது எனபது சொலலபபடுகிறது எனறு சொலலுகிறா—பயஙகரமான ரூப ததுடன வருததி அடைநதவனுகவும, எனறு அனறிககே, எலலாவறறை யும விழுஙக யததனம செயதுகொணடு இருககிறவன எனறும தாதப பாயமாகவுமாம ஸஹாஹதா்ம எனகிற பததினால குமபலாகச சோபபது முதலியது சொலலபபடுகிற தலல பாகருததததில பொருாதா தாசையினால ஸமஹாரம செயயபபடுதல மாததிரமும சொலலபபடட தலல ஜொககஷபகஷு எனபதோடு புனருககி வருவதினால ஆகையி னால ஸமஹாரமாததிரமே ாடுவிலிருககும ஆ, எனகிற உபஸாசததி னாலும விசேஷிததுச சொலலபபடுகிறது எனறு சொலலுகிறா—எதிா முகமாக இருநது எனறு அதாவது பாசயகூமாச சினறு, எனறு ஆாத தம வேலைசாராரைச சொணடு சதருசசளைச சொலவது போல மறை ாது சினறு ஸமஹாரம செயவதலல இது எனறு தாதபாயம எதிா முகமாக சிறபதே ஸமஹாரம செயவகறகுச காாணம எனறு தாதபா யமாசவுமாம 'ஊநமெஸவஜஹ ராஷிரஸஂஹாரஞகரோதிய । கஸ்ா ரிவகூகூவணதியா நாஹ்விஜுர' எனறிவை முதலியவைகளை அனுஜரிததுச சொலலுகிறா— ஆகையினால எனறு ஆரமபிதது ஒத தாசை யாகிய ாமமால வேலை செயவிககக கூடிய ஆகாரம நீ எனறு சொலலபபடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினால, உனனுடைய பரயதத னமிலலாமலே எனறு சொலலபபடடது நஹவிஷ்யஜி எனறு சொ லலில, உணடாகப போகிறதிலலை எனறு அாததம தோனறும ஆகை யினால அதைவிலககுவதறகாக இனிமேல இருககபபோகிறதிலலை என று மறுககிறது, எனறு சொலலுகிறா—நாசமடையப போகிறாாகள 32 எனறு

தஸ்மாத் த்வம் உத்திஷ்ட யஶோ லபஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூந் புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் ।
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ
நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந் ॥ 33

ப தை] ஸவ்யஸாசிந் அர்ஜுனா, தஸ்மாத் ஆகையினால், த்வம் நீ உத்திஷ்ட எழுந்திரு, யஶ கீர்த்தியை லபஸ்வ அடை, ஶத்ரூந் சத்துருக்களை ஜித்வா ஜயித்து ஸம்ருத்தம் பூர்ணமான ராஜ்யம் — ராஜ்யத்தை புங்க்ஷ்வ அனுபவி ஏதே இவர்கள், மயைவ என்னாலேயே பூர்வமேவ முன்பே நிஹதா கொல்லப்பட்டார்கள், நிமித்தமாத்ரம் ஒத்தாசைச் காரணமாக மாத்திரம் பவ இரு 33

பா] ஆகையினால் நீ அவர்களோடு யுத்தம் செய்ய எழுந்திரு அந்தச் சத்ருக்களை ஜயித்து கீர்த்தியை அடைவாய், தாமமாகக் கிடைத்த பூர்ணமான ராஜ்யத்தையும் அனுபவி, என்னாலேயே அபராதஞ்செய்த இவர்கள் முன்பே கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள் நீயோவென்றில் அவர்களைக் கொல்லுவதில் ஒத்தாசைக் காரணமாக மாத்திரம் இரு அதாவது என்னால் அவர்கள் கொல்லப்படும் பொழுது ஆயுதம் முதலியவைகளின்

தா] என்னுடைய பரயத்ந மில்லாமலே த்ருதராஷ்டிரன் பிள்ளைகள் நசிக்கப் போகிறதானால் என்னை எதற்காக ப்ரயத்நம் செய்யும்படிக் தூண்டுகிறீர் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் தஸ்மாத்த்வம் என் என்கிற ஶ்லோகம் என்னிடத்தில் பக்தனுகிய உனக்கு ஜயம், கீர்த்தி ராஜ்யம் முதலியவைகள் கிடைப்பதற்காக உன்னை தூண்டுகிறது என்று ஸமாதானத்தின் தாத்பர்யம் ஜித்வா ஶத்ரூந் என்றது கீர்த்தி ராஜ்யம் இவைகளுக்குப் பொதுவான காரணம் பக்ஷபாதம் தயையில்லாமை இவைகளைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு கொல்லவேண்டும் என்கிற ஆசை உண்டாவதற்குக் காரணத்தைக் காட்டுவதற்காக அபராதம் செய்த என்று சொல்லப்பட்டது முன்பே கொல்லப்பட்டார்கள் என்பது ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு விருத்தமாக இருக்கிறது அப்படிக்கானால் அவர்களைக் கொல்லுவதற்காக நிமித்தமாத்ரம்பவ என்று அர்ஜுனனைத் தூண்டுவதும் வ்யர்த்தம் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—(கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று ஏற்படுத்துவதாவது, அதற்காக ஸங்கல்பம் செய்தல் அதாவது சொல்லத் தக்கதாகா என்று ஸங்கல்பிக்கப் பட்டார்கள், என்று அர்த்தம் ஸங்கல்பம் வ்யர்த்த மில்லாத தாகையினால் பலம் ஸித்திக்காமல் போகாதாகையினால், கொல்லப்பட்டார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறது அப்படிக்கிரு

ஸததானததிலே இரு 'ஸவ்யஸாசிநு' ஷவஸவோபே எனகிற தாதுவா கையினல இடது கையினலும பாணஙகளைக குமபலாக விடககூடிய

ஈசேபாதிலும 'மிருகா' எனறும பாகுபயம ஏபபடிப பொருாதும எனில பசவானுடைய ஸஙகலபம முதல பலம வரையிலான காரியங களின கூடடததில ஸஙகலபமாகிற ஒரு பாசம முடியாது விடடபடியிரு ஆம ஒரு பாசததில ஸமுதாயததில பரயோகிசகும சபததநதைப பர யோசிபபது பொருநதுமா கையிலும், எநதைப போல வெனிலபாத ரி ரம, பிறகு முதலிய கூடடததில ஒவவொனறிலும 'வஷதி' (சமைககி றது)எனசிறபரயோசம இருபபதுபோல ஒருகாரியததைச செயயஆசை படுவதைச சொலலுகிற கத எனனும விகுதிவநதிருககிறது எனறு சிலா சொலலுகிறாகள சாகது எனறு உபாதானகாரணமாக இருக கலே மாறுகிறது எனறு ஆசசகம கோனறும, அது விருபததில பரா தாவமே இலலாமையினல மறுபபதும உசிதமலல எனகிற ஆகேஷப சதிறது ஸமாதானமசொலலுகிறா— அதாவது எனறு ஆரமபிதது என ல ஒததாசையாசச செயயபபடும அதைச செரிகிசொணடு மிரு சகிற உனனல பாபம சமைஇலலாமை சேரவி இவை முதலியவை ளைப பறறி ஙாதேசப படவேணடிய நிலை எனறு தாசபாயம சாகது எனனும பதம பரதானமாக இருபபதை விலககுவதறகாக எனகிற அபிபராயததினலசொலலுகிறா—'ஆயுதம முதலியவைகளின ஸதானத தில எனறு 'ஸவ்யஸாசிநு' எனனும பதததினல அமைககததுயுதத திறகு உபயோகமாகிய அஸாதாரணமான மேனமையாகாடடுவதறகாக எனகிற அபிபராயததினல வயுதபததி சொலலுகிறா— ஷவஸவோ பெ எனறு ஆரமபிதது ஸவய எனனும பதம காரணததைச சொலலுகி றது, எனபதையும தாதுவிறகுச ஸாதாபபததிறகு உசிதமான காம ததையும விகுதி அதனதையேஸபாவமாக உடையவன எனகிற அாததை தைச சொலலுகிறது எனபதையும காடடுகிறா—'இடதுகையினலும எனறு ஸவோயம ஆவது இவவிடததில பாணஙகளைத தொடுததல பரிஸஙகயானயாயததினல வலது கையினல பாணததைத தொடுகக பகதி இலலாதவன, எனறு அாததமாகும எனகிற ஸநதேஹததைப போககிசசொணடு கால முதலியவைகளுககுப பொதுவாகிய ஸவய எனனும பததததிறகு பாகருததகதி லுபயோகமான விசேஷயததை யும சொலலுகிறா— இடது கையினலும எனறு இஙகே இடது பக கததைச சொனனது இடது கையினல பாணம விட முடியாது, என பது இலலை, எனகிற அாததததைச சொலலுகிறதே அலலாமல வே

வன் என்று அர்த்தம் அதாவது இரண்டு கைகளாலும் யுத்தம் செய்யச் சக்தியுள்ளவன் என்று தாத்பர்யம் 33

த்ரோணம் ச பீஷ்மம் ச ஜயத்ரதம் ச
கர்ணம் ததாந்யாநபி யோதவீராந்।
மயா ஹதாம்ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதிஷ்டா:
யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்நாந் ॥ 34

ப. உரை] த்வம் நீ, மயா என்னால் ஹதாந் கொல்லப்பட்ட, த்ரோணம் த்ரோணாசாரியரையும் பீஷ்மம் பீஷ்மாசாரியரையும், ஜயத்ரதம் ஜயத்ரதனையும் கர்ணம் - கர்ணனையும் ததா அப்படியே அந்யாந் மற்ற யோதவீராநபி யுத்தவீரர்களுக்குள் முக்கியமானவர்களையும் ஜஹி கொல்லு மா வ்யதிஷ்டா: துக்கப்படாதே யுத்யஸ்வ யுத்தம்செய் ரணே யுத்தத்தில் ஸபத்நாந் சத்ருக்களை ஜேதாஸி ஜயிக்கப்போகிறாய் 34

பா] அபராதம் செய்தவர்களானதினால் என்னாலேயே கொல்லுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட, த்ரோணாசாரியர், பீஷ்மாசாரியர் கர்ணன் முதலியவர்களை நீ கொன்றுவிடு ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையை உடையவர்களான ஆசாரியர்களையும், பந்துக்களையும் மற்றவர்களையும் எப்படிக் கொல்வேன், என்று அவர்களைக் குறித்துத் தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினால்

ன்றோ கையினால் விட முடியாது என்று மறுப்பதற்காக இல்லை என்று தாத்பர்யம் அதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— அதாவது என்று ஆரம்பித்து பூமியின் பாரத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக உனக்கு இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தியம் என்னால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டது, என்று சக்தி உள்ளவன் என்பதற்கு அபிப்ராயம் 33

அர்ஜுனனுக்குத் தகாத இடத்திலுண்டான ப்ரீதி, தயை, தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினாலுண்டான பயம், இவைகளினால் உண்டான க்லைப்யம் என்பவை முதலிய வார்த்தைகளுக்கு உத்தரம் பதில் சொல்லுகிறார்— இந்த ஶ்லோகத்தினால் 'மா வ்யதிஷ்டா:' என்கிற இடத்தில் பூஜை செய்யத் தகுந்தவர்களாக நினைத்துக்கொண்டு என்ற ம்ருதிவாக்யம் இருக்கவேண்டும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—ஆசாரியர்களையும் என்று ஆரம்பித்து 'ஸ்வர்க்கத்தில் ஆசையை உடையவர்களான, ஆசாரியர்களையும் பந்துக்களையும்' என்கிற பதங்களினால், தர்மத்தை அதர்மமாக எண்ணுவதினால் உண்டான

உணடான பயததிஞலும பநதுககளிடததில பரீதியிஞலும தயையிஞ லும தூககபபடாதே எநதக காரணததிஞல அபராதம செயதவாகளா கிய அவாகளளனஞலேயே கொலலுவதறகாக ஏறபடுததபபடடாாகளோ ஆகையிஞல ஸநதேஹமிலலாமல யுததம செய யுததததில சததுருக களை ஜயிககபபோகிருய இவாகளைக கொலலுவதில தயை இலலாதவன எனனும பெயரின லேசமும இலலை பினனை எனனவெனில ஐயமே அடையபபடுகிறது எனறு தாதபாயம   ௩௪

பயம பாநதுககளிடததில பரீதி தயை, இவைகளுககுக காரணததைக காடடி இருககிறது இவாகள விஷயததில தாமததை அதாமமாக எணணுவதிஞல உணடானபயம முதலியவைகள வயாததம எனபது காரணம எனறு சொலலுகிருா— அவாகளைக குறிதது எனறு ஆரம பிதது தாமததை அதாமமாக எணணுவதிஞலுணடான பயம முதலி யவை இருககடடும துரோணா முதலிய சததுருககள அததாதக காரணஙகளிஞல ஜயிககமுடியாதவாகள, யுததததில ஜயமுணடாவ தும நிசசயம இலலாதது, எனறு பயபபடுகிறேன எனறு சொலலு கிருயோ, அபபடிககாகில பயபபடாதே எனகிற அபிபராயததிஞல 'ஜாவ்யயிஷ்டா ரணேஜ்ஞான' எனறிவை முதலியது சொலலபபடுகிறது, எனறு சொலலுகிருா—'எநதக காரணததிஞல எனறு ஆரமபிதது 'ஜேதாஸி எனகிற இடததில 'ஸபததாந' எனறு இரணடாவது வேற றுமை இருபபதிஞல, 'ஜேஜ' எனகிற பாதயம பொருநதாதாகை யிஞல 'ஜேதா' எனனும விகுதி, வரபபோகிற அாததததைச சொலலா தாகையிஞலும ஓடடாக ஓரேபதமாக இருககிறது அதில அதிக காலம கழிதது வரபபோகிறது எனகிற தாதபாயமுமிலலை எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிருா—'ஜயிககபபோகிருய எனறு ஸநதே ஹிககபபடட அனிஷடம நிவருததியாவதிலும, இஷடம கிடைப பதிலும இநத ஶ்லோகததிறகுத தாதபாயம, எனறு சொலலுகிருா— 'இவாகளை' எனறு ஆரமபிதது அாஜுனனுககுத தோலவி உணடா கும எனகிற ஸநதேஹமே இலலாமையிஞல ஜாவ்யயிஷ்டா எனறி வை முதலியது ஆரமபததில சொலலியபடி தயை இலலாமை உண டாகுமே, எனகிற ஸநதேஹததைப பரிஹரிபபதறகாக, எனறு தாத பாயம அனுகூலமாக இருபபவாகளிடததில அலலவோ தயை இருகக வேணடும, எனகிற அபிபராயததிஞல 'ஸபததாந' எனனும பதம சொலலி இருககிறது, எனறும அபிபராயம   34

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚—ஸஞ்சயர் சொன்னார்—

> 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯
> 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 ।
> 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂
> 𑌸𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌭𑍀𑌤𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 ॥ 35

ப—ரை] 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯 பகவானுடைய 𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்த, 𑌵𑌚𑌨𑌂 வார்த்தையை, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 கேட்டு 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 – க்ருஷ்ணனை 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ஸேவித்து 𑌭𑍀𑌤𑌭𑍀𑌤𑌃 மிகவும் பயந்தவனாய்க் கொண்டு 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 மறுபடியும் 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 ஸேவித்து 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு 𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌃 நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற, 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 அர்ஜுனன் 𑌸𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂 தேம்பிக்கொண்டே, 𑌆𑌹 சொன்னான் 35

பா] ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமான பகவானுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவரை ஸேவித்து மிகவும் பயந்தவனாய் மறுபடியும் அவரை ஸேவித்து கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுனன் தழுதழுத்த குரலுடன் சொன்னான் 35

தா] '𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾' என்கிற ஶ்லோகத்தில் இரண்டு தரம் நமஸ்காரம் செய்ததற்குக் காரணத்தையும் சிதறி இருக்கும் பதங்களுக்கு உசிதமான அந்வயத்தையும் காட்டுகிறார்— ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்தில் என்று ஆரம்பித்து. வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்திலே பரவசனாகி முதலில் நமஸ்காரம் செய்தான். அதிசமாய பயந்து மேல் சொல்லப் போகிற வார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்காக மறுபடி ஸேவித்ததும் கைகளைக் கூப்பினதும் அபேக்ஷித்த மாத்திரத்திலே தன்னுடைய விக்ரஹம் முதலியவைகளை ப்ரகாசம் செய்ததுபோலவே தன்னுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரகாசிப்பித்ததும் ப்ரீதியினாலேயே செய்தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே சொல்லுகிறார்— ஆஶ்ரயித்தவர்களிடத்திலுண்டான ப்ரீதிக்கு ஸமுத்திரமான என்று. ப்ரும்மா ருத்திரன் இவர்களை ரக்ஷிப்பது முதலிய காரணங்களினால் கேசவன் என்னப்படுகிறான். ஆஶ்ரயித்தவர்களின் ஸம்ஸாரத்தை இழுத்து விடுகிறபடியினால் க்ருஷ்ணன் என்னப்படுகிறான். பகவானுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை நமஸ்கரித்ததினால் கிரீடத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தலை க்ருதார்த்தமாக இருந்ததை அடைந்தது, என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே இவ்விடத்தில் கிரீடீ, என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது [illegible] என்றல்லவோ மஹர்ஷியினால் சொல்லப்பட்டது 35

ஸ்தாநே ஹ்ருஷீகேஶ தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யநுரஜ்யதே ச ।
ரக்ஷாம்ஸி பீதாநி திஶோ த்ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்கா: ॥ 36

ப தை] ஹ்ருஷீகேஶ பகவானே, தவ உம்முடைய ப்ரகீர்த்யா யஶஸ்ஸினுல, ஜகத் லோகமானது, ப்ரஹ்ருஷ்யதி ஸந்தோஷத்தை அடைகிறது அநுரஜ்யதே ச ப்ரீதிசெய்கிறது (உம்மைப்பார்த்து) ரக்ஷாம்ஸி ராக்ஷஸர்கள், பீதாநி பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு திஶ: திக்குக்களை குறித்து த்ரவந்தி ஓடுகிறார்கள் ஸர்வே எல்லா ஸித்த ஸங்கா: ஸித்தர்களின் கூட்டங்கள், நமஸ்யந்தி ச ஸேவிக்கின்றன (இவை எல்லாம்) ஸ்தாநே யுக்தம் 36

பா] யுத்தத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் வந்திருக்கிற ஸகலமான தேவர்கள் கந்தர்வர்கள் ஸித்தர்கள், யக்ஷர்கள், வித்யாதரர்கள், கிந்நரர்கள், கிம்புருஷர்கள், முதலிய லோகம் உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் எல்லாவற்றிற்கும் ஈஶ்வரனாகிய உம்மைப்பார்த்து, உம்முடைய கீர்த்தியினால் எல்லாம் ஸந்தோஷப்படுகிறது ப்ரீதியையும் செய்கிறது உம்மைப் பார்த்து ராக்ஷஸர்கள் பயந்தவர்களாய் எல்லாத்

தா] 'ஸ்தாநேஹ்ருஷீகேஶ' என்கிற ஶ்லோகம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுனுசரணம் முதலியவைகளில் உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மந்த்ரம் என்று பாஸித்தம் ஸ்தாநே என்பது இது தகுதி என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை விவக்ஷிக்கிறார் சொல்லுகிறார்—'யுக்தம்' என்று இவ்விடத்தில் ஜகத் என்னும் பதத்தினால் சொல்லுகிற அர்த்தத்தையும் அதற்குச் சீர்த்தியினால் ஸந்தோஷம் உண்டாவதற்குக் காரணத்தையும் ப்ரகாஶப்படுத்துகிறார்—'யுத்தத்தை' என்று ஆரம்பித்து 'ப்ரஹ்ருஷ்யதி' என்பதினால் இஷ்டமான அதிதி வார்த்தையைப்போலக் கண் மனஸ்ஸு இவைகளுக்கு ப்ரீதி சொல்லப்படுகிறது அநுரஜ்யதே என்பதினாலோ தகப்பனார் முதலியவர்கள் இடங்களில் பிள்ளை முதலியவர்களுக்குப்போல ஸ்நேஹம் சொல்லப்படுகிறது ஆகையினால் புனருக்தி இல்லை 'உம்மைப் பார்த்து' என்பதினால், ராக்ஷஸர்களுக்குப் பயமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைக்காட்டி இருக்கிறது கீர்த்தியினால் என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்வதோ விருத்தமாகையினால் யுக்தமல்ல

திககுககளையும குறிதது ஓடுகிறாகள ஸிததா முதலிய பகதிமானக ளுடைய கூடடஙகள எலலாம நமஸகாரம செயகினறன இவை எல லாம யுகதமதான எனறு முன பதததோடு அனவயம சொலலிககோ ளள வேணடியது 36

பா] யுகதம எனபதையே நிரூபிககிறா

கஸ்மாச்ச தே ந நமேரந் மஹாத்மந்
கரீயஸே ப்ரஹ்மணோப்யாதிகர்த்ரே ॥ 36½

ப ரை] மஹாத்மந் மஹாதமாவாகிய கருஷண கரீயஸே சிறநத வராகிய ப்ரஹ்மணோபி சதுாமுகனுககும, ஆதிகர்த்ரே ஆதியாயும காதாவாயு மிருககிற தே உமமினபொருடடு, கஸ்மாச் எாதக காரணத தினால, ந நமேரந் ஸேவிசகமாடடாாகள 36½

பா] மஹாதமாவாகிய கருஷண சிறநதவராயும சதுாமுகனுககும ஆதியா

மறறவாகா உமமுடைய குணஙகளைச சொலவதினால எனறு சொலவ தோவெனில அநேகபபதஙகளைக கலபிககவேணடி இருபபதினால' சரம மானது தேவாகள அஸுரா முதலியவாகள எலலோரும இநத ரூபததைப பாாததாாகள எனபது 'வீக்ஷந்தேக்வா' எனறு முனனமே சொலலபபடடது, எனறு தாதபாயம ஸிதத எனனும பதம இவவிடத தில பகதிமானகளுடைய கூடடம எலலாவறறையும குறிபபதறகாக, எனகிற அபிபாாயததினால ஸிததா முதலிய பகதிமானகளுடைய கூட டம' எனறு சொலலபபடடது 36

கஸ்மாச் எனகிற ஶ்லோகததை முன ஶ்லோகததோடு சோக கிறா—யுகதம எனபதையே எனறு ஆரமபிதது தே எனபது முதல வேறறுமைப பனமைஎனகிற பாமததைவிலககுவதறகாக(உமமினபொ ருடடு) எனறுசொலலி இருககிறது ஸேவிககிறவாகளோ தாஙகளே ஏற படடாாகள கீழ ஶ்லோகததிலிருநது சோததுககொளளபபடடாாக ளாகவுமாம, எனறு தாதபாயம, பருமம எனனும பதம அநேக வஸ துககளில பாயோகிககப படுகிறபடியினால இவவிடததில எலலோரா லும ஸேவிககதத தகுநதவா எனபதைத தெரிவிபபதறகு உபயோகமா கையினால 'சதுாமுகன எனகிற பதததினால வயாகயானம செயயப படடது 'ஆதிகர்த்ரே எனறு விஶேஷணததுடன சொலலி இருபபதி னாலவிலககபபடுகிறவனுடைய, புதிதாய சதுாமுகனுககுக காததா ஒருவன இருககிறானே எனகிற ஶங்கையினால உணடாகும பாமததை விலககு வதறகாக ஆதியாகியும' எனறு பிரிததுச சொலலபபடடது காத

கியும காததாவாகியு மிருககிற உமமினபொருட்டு அநதசசதுாமுசன முத லியவாகள எநதக காரணததினால நமஸகாரம செயயமாட்டாாகள 36½

அநந தெவெஶ ஜகநிவாஸ
தவமக்ஷரம ஸதஸததபரம யத் |
தவமாதிதெவ: புருஷ: புராண:
தவமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம நிதாநம || 37½

ப ரை] அநந — அநதமிலலாதவராயும தெவெஶ தேவதைகளுக கெலலாம ஈஶவரனுயும ஜகநிவாஸ — லோகஙகளை யெலலாவறறையு மிருபபிடமாசவுடையவராயுமிருககிற (கருஷணு) தவம நீா, அக்ஷரம அழி விலலாத ஜீவாதமா ஸதஸத் காாயததைை காரணததைை இவைகளோடு கூடிய பரகருதியும, யத் எநதப பரிசுதத ஆதமாவானத, தத்பரம அவை இரணடைைக காட்டிலும மேலானதோ அதுவும (நீரே) தவம நீா ஆதி தெவ ஆதியாகிய தேவன புராண அனாதியாகிய புருஷ புருஷன தவம நீா அஸ்ய இநத விஶ்வஸ்ய பரபஞசததிறகு பரம மேலான நிதாநம இருபபிடம 37½

பா] அளவிலலாதவராகவும, தேவதைகளுககெலலாம ஈஶவரனாகவும, லோகஙகளை யெலலா மிருபபிடமாகவுடையவராகவுமிருககிற கருஷணு நீரே அக்ஷரம 'நக்ஷரதி' (நாஶமடைகிறதிலலை)என்று ஜீவாதமா அக்ஷ

தா எனனும பதததினால நிமிததகாரணம எனபது சொலலபபடடபடி யினால ஆதி, எனனும பதம உபாதானம எனனும காரணததைச சொலலுகிறது தனககு வேறொரு காரணம இலலை, என்று மறுபப தறகாகவுமாம நச' எனனும பதததோடு சோநதிருபபதைப போல வே நமஸகாரம எனகிற அாததம சோாநதிருநதபோதிலும ஈனசாம வேறறுமை உணடு என்று தெரியபபடுததுவதறகாக நமஸகாரம செ யயமாடடாாகள என்று சொலலபபடடது வணஶிவாயதயெஶா க்ருஷ்ணாயெதெநஸ்ய: எனறிவை முதலிய பரயோகஙகளைப போலவே இதுவும 36½

'தவமக்ஷரம' என்று முனனமே சொலலபபடடதினால இவவிடத தில 'தவமக்ஷரம' என்று சொலலி இருபபது அதைவிட வேறு அாத ததைச சொலலுகிறது எனபது உசிதம தத்பரம எனபதின ஸாமா நதியததினாலும இவவிடததில அக்ஷரம, ஸத அஸத், எனனும பதங

ரம் என்னப்படுகிறது † இந்த ஜீவாத்மா பிறக்கிறதுமில்லை மரணமடைகிறதுமில்லை என்று ஆத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்ட ஜீவாத்மா நாஶமடைகிறதில்லை அல்லவா ஸத்து அஸத்தும் நீரே ஸத்து அஸத்து என்கிற பதங்களினாலே சொல்லப்பட்டது காரியமாகவும் காரணமாகவும் இருக்கிற ப்ரக்ருதி பெயர் ரூபம் இவைகளினாலுண்டான பிரிவுகளை உடைத்தாய் இருப்பதினாலே காரியதசையை உடைய ப்ரக்ருதி ஸத்து என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது அவைகளை அடையத்தக்கதாகையினாலே காரணதசையை உடைய ப்ரக்ருதி அஸத்து என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டது இவை இரண்டுமே நீரே என்று தாத்பர்யம் அப்படிப்பட்ட ப்ரக்ருதியைப் பார்க்கிலும் ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த ஜீவாத்மாவைப் பார்க்கிலும் வேறாகிய பரிசுத்தாத்மா எதுவோ

கார் தாமாகத் தத்வங்களைப்பற்றிச் சொல்லுகின்றனர் என்பது நியாயத்தை அனுஸரித்தது அதிலும் பாவம், அபாவம் என்னும் பதங்களினால் சொல்லக்கூடிய விகாரங்களை அடைகிறபடியினால் ஸத் அஸத் என்னும் பதங்கள் அசேதனத்தைச் சொல்லுகின்றன, என்பதும், விகாரம் அற்றிருக்கையினால் அக்ஷரம் என்னும் பதம் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது என்பதும் உசிதம் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார் — நக்ஷரதி என்று ஆரம்பித்து ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபம் விகாரமற்றது என்பதில் ஶ்ருதியைக் காட்டுகிறார் — 'இந்த ஜீவாத்மா' என்று ஆரம்பித்து காரியம் காரணம் இவைகளை ஸத் அஸத் என்னும் பதங்களினால் சொல்லுவது 1 இது முதலில் அஸத்தாகவே இருந்தது அதிலிருந்து ஸத்து உண்டாயிற்று என்று ஆத்தமான ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் காரியமாகவும் காரணமாகவும் *என்று சொல்லி இருக்கிறது ஒரு வஸ்துவினிடத்திலேயே ஸத் அஸத், என்கிற பதங்களை ப்ரயோகிக்கிறதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார் — பெயர் ரூபம் என்று ஆரம்பித்து அக்ஷரம் ஸத் அஸத் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது 'தத்' என்னும் பதம் விஶேஷித்து ஒன்றையே சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப் போலவும் பாலுக்குள் நெய்யைப் போலவும், ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்திருக்கும் இந்தச் சேதனம் அசேதனம் இவ்விரண்டைப் பார்க்கிலும் பரிசுத்தமான ஆத்மாவேலானது என்றும் ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது, என்று ஶ்வேதாஶ்வதரம் என்பதினால் அனுவதிக்கப்படுகிறது, என்கிற அபிப்ராயத்தினால்,* பரிசுத்தாத்மா *என்று*

---

† கடவல்லீ 1 2 18 1 தைத்திரீயம் ஆனந்தவல்லி 7 1

அதுவும நரே ஆகையினால நீரே ஆதியாகிய தேவன, அநாதியாசிய புருஷன, 'அஸ்யவிஶ்வஸ்ய' (இநத பரபஞசம உமமிடததில வைககப படுகிறது) ஆகையினால நிதானம ஶரீரமாகிய இநத பரபஞசததிறகு ஆதமாவாக இருபபதினால முககியமான ஆதாரமாக இருபபவரும நீர என்று தாதபாயம 37

வெத்தாஸி வெத்யஞ்ச பரஞ்ச தாம
த்வயா ததம் விஶ்வமநந்தரூப ॥ 38

ப தை] அநந்தரூப அளவிடமுடியாத ரூபததை உடையகருஷ்ணா வெத்தா அறிபவனாகவும வெத்யஞ்ச அறியததகக வஸதுவாகவும, பரம மேலான தாம அடையவேண்டிய இடமாகவும, அஸி ஆகிறீர, விஶ்வம பரபஞசம த்வயா உமமால, ததம வயாபிககபபட்டிருககிறது 38

பா] இநத லோகததில, அறிபவர எலலோரும அறியபபடுமே வஸதுக

சொலலபபடுகிறது பரகருதி ஜீவன இவைகளைச சரீரமாக உடையவனாக இருபபதும, பரிசககமான ஆதமா அவனுககு வசபபட்டிருபபதும காரணமாக இருபபதறகு ஸாதகம என்று சொலலுகிறார— ஆகையினால என்று, எலலா வஸதுககளுககும ஆதாரமாவாக இருபபதினால, என்று ஆததம 'நிவாஸ' எனனுமபதததினால எவனுககு லோகஙகள எலலாம இருபபிடமோ என்று பிரிததுச சொலல வேண்டியது ஆகையினால நிவாஸ எனனும பதததினால இவவிடததில சிறப்புச்சொலலபபடாத ஆதாரமாக இருககை சொலலபபடுகிறது என்று தெரிவிபபதறகாக வயுதபததியைக காட்டுகிறார—'அஸ்யவிஶ்வ' என்று ஆரமபிததது இததால த்வமக்ஷரம் எனறிவை முதலாகச சொலலி இருபபதறகுக காரணமாகிய பரபஞசததைச ஶரீரமாக உடையவனாக இருககை சொலலபபடுகிறது என்று சொலலுகிறார— ஶரீரமாகிய பரபஞசததிறகு என்று ஆரமபிததது இததால நிதானம் எனனும பதம இவவிடததில அவயககததைச சொலலுகிறது, என்று சிலர சொலலியது நிராகரிககப பட்டது 37

வெத்தாஸி' எனறிவை முதலிய இடஙகளில பரமாதமாவுககு அறியும தனமை முதலியவைகளை மாததிரம சொலவதில ஒருவித மேனமையும இலலாததினால காரணததை உடைய வஸதுககளுககு ஆதாரமாக இருபபதைச சிறப்புச சொலலி இருபபதினால காரியததையும உடைய அறிகிறவர அறியபபடும வஸதுககள இவைகளுககு ஆதாரமாக இருபபதே இவவிடததில சொலலபபடுகிறது என்கிற அபிபராயததினால சொலலுகிறார —'லோகததில என்று ஆரம

களெல்லாமும் நீரே இப்படியே எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கிற நீரே அடையவேண்டிய உயர்ந்த இடம் உம்மால் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு சேதனமும் அசேதனமும் கலந்த இந்த லோகம் வ்யாபிக்கப் பட்டது 38

பா] ஆகையினால் நீரே வாயு முதலிய ஶப்தங்களினால் சொல்லப்படுகிற வர் என்று சொல்லுகிறார்—

வாயுர்யமோ௨க்னிர்வருண: ஶஶாங்க:
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச । 39½

ப தை] வாயு: காற்று யம: யமன், அக்னி: அக்னி, வருண: வருணன் ஶஶாங்க: சந்திரன், ப்ரஜாபதி: பிரும்மா ப்ரபிதாமஹ: பெரிய பாட்டனாரும் த்வம் நீரே 38½

பிக்கது 'பரா' என்னும் பதம் அநேக அர்த்தங்களை உடையதாக இருந்த போதிலும் இடத்தில் அதிக ப்ரஸித்தி இருப்பதினால் அந்த அர்த்தமே உசிதம் இடமும் அடைய வேண்டியது என்று ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது ஆகையினால் உயர்ந்ததாகிய அடையப்படும் இடமே சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'அடைய வேண்டிய உயர்ந்த இடமும்' என்று அன்றிக்கே உயர்ந்ததாகிய அடைய வேண்டிய இடம் என்று பகவானுக்கு அஸாதாரணமாகிய பரமபதம் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம் அதனுடன் சேர்த்துச்சொல்லி இருப்பதும் முன்போலவே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத அப்படிப்பட்ட இடம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது 1அரம் என்றும் ண்யம் என்றும், இதைவிட மூன்றாவதாகிய ஆகாஶத்தில் இருக்கும் பரமாத்மாவின் லோகத்தில் ஸமுத்ரங்களிருக்கின்றன என்றும் அது ஐரம்மதீயம் என்கிற குளம் அது ஸோமஸவனம் என்கிற பெயரை உடைய அரசமரம் அது பகவானால் விஶேஷமாக அபிமானிக்கப்பட்ட பரமாத்மாவினுடையதன்றி மற்றவராலும் ஜயிக்கப்படாத பட்டணம் என்றும், அப்படியே 2 ஆயிரம் தூண்களை உடையதாகவும், விஶேஷமாக அபிமானிக்கப்பட்டதாயும் உறுதியாயும் ஸ்திரமாயும் இருக்கிற எந்த மண்டபத்தில் தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாகிய பகவான் இருக்கிறாரோ என்று ஆர்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பொதுவாகவும் விஶேஷமாகவும் இருக்கிற முன்னும் பின்னும் சேர்த்துச் சொல்லி இருப்பதற்கு நடுவில் இருக்கும் த்வயா ததம் (என்கிற வாக்யத்தினால் சரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதே காரணம் என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'உம்மால் ஆத்மாவாக இருந்து கொண்டு' என்று 38

---

1 சாந்தோக்யம் 8 5 3 2

பா] எலலோருககும பரபிதாமஹருமநீரே, பிதாமஹா முதலியவருமநீரே எலலா ஜனஙகளுககும, தகபபஞாகள பரஜாபதிகள பரஜாபதிகளுககும தகபபஞராகிய சதுாமுகன ஜனஙகளுககுப பிதாமஹன சதுாமுகனுககும பிதாவாகிய நீா ஜனஙகளுககு பரபிதாமஹா பிதாமஹா முதலியவாகளுககு ஆதமாவாகையிஞல அநதநதச ஸபதாகளிஞல சொலலபபடுகிறவருமநீரே, எனறு தாதபாயம 38½

தா] 1 இநதிரனெசவும ஸூாயனெசவும வருணஞகவும அகனியாகவும, சொனஞாகள திவயரான அழகிய இறகுகளை உடைய கருடனகிழே இருககிறா ஒனறுக இருநது கொணடிருககிற வஸதுவையே பராமமணாகள, அநேக விதமாகச சொலலுகிறாகள அகனியாகவும யமஞகவும வாயுவாகவும சொலலுகிறாகள' 2 அதுவே அகனி அதுவே வாயு, அதுவே ஸூாயன, அதுவே சாதிரன, அதுவே பரிசுததமாகிய மோகூம, அதுவே பருமமம அதுவே ஜலம, அவனே பரஜாபதி, எனறு ஆததமுாள ஸருதி வாசயம முதலியவைகளின ஆததததை விஸதபபடுததுகிறது எனகிற அபிபராயததிஞல ஷுபாதம்விஸும எனறு கீழச சொலலிப,ஸரீரமாகவும ஆதமாவாகவும இருபபதே வாயவாயுசொ
ஙி எனறிவை முாலிய இடஙகளில சோதனுசசொலலி இருபபதறகுககாரணம எனறு சொலலுகிறா—'ஆகையிஞல நீரே எனறு ஆரமபிதது இனஞருககு எனறு விஸேஷிததுச சொலலாமையிஞல பரபிதாமஹன எனபது எலலா பரஜைகளையும பறறியது எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகிறா— எலலாருககும பரபிதாமஹா நீரே எனறு 'ச' எனறும பதம பிதாமஹா முதலியவாகளையும சோததுககொளளுவதறகாக எனறு அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா 'பிதாமஹா முதலியவாகளும எனறு எலலோருககும பரபிதாமஹராகிய ஒருவா இலலாமையிஞல, அவருககு ஆதமாவாகையிஞல இவா பரபிதாமஹா எனபது பொருநதாதாகையிஞல வேறுவிதமாக அதைச சொலலுகிறா 'எலலா ஜனஙகளுககும' எனறு பரஜாபதிகளாவது தகூா முதலியவாகள 'ச' எனபதிஞல சோததுககொளளபபடட பிதமஹராக இருககையோ வெனில அவாகளுககு அநதாயாமியாக இருபபதிஞல, எனறு சொலலுகிறா பிதாமஹா முதலியவாகளுககு' எனறு 38½

1 தைததிரீயம பராமமணம 6 7
2 தைததிரீயம நாராயணம 1 7

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ‖ 39
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 । 39½

பதரை] 𑌸𑌰𑍍𑌵 எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய பகவானே 𑌤𑍇 உம்பொருட்டு 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 ஆயிரம் தடவை, 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 நமஸ்காரங்கள் 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 இருக்கட்டும் 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 மறுபடியும் மறுபடியும், 𑌤𑍇 உம்பொருட்டு, 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 நமஸ்காரங்களைச் செய்கிறேன், 𑌅𑌥 பிறபாடு 𑌤𑍇 — உம்பொருட்டு 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 முன்பக்கத்திலும் 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 — பின்பக்கத்திலும் 𑌨𑌮𑌃 ஸேவிக்கிறேன், 𑌤𑍇 உம்பொருட்டு, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 எல்லா இடங்களிலும் 𑌨𑌮𑌃 நமஸ்காரமானது, 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 இருக்கட்டும் 39½

பா] மிகவும் ஆஶ்சர்யகரமான வ்யாபாரத்தை உடைய பகவானைப் பார்த்த ஸந்தோஷத்தினால் மலர்ந்த கண்களை உடையவனும் அதிகமான பயத்தினால் வணக்கப்பட்டவனும் எல்லாத் திக்குகளிலும் நமஸ்காரம் செய்கிறான் 39½

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 ‖ 40

பதரை] 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯 அளவில்லாத வீர்யத்தை உடைய பகவானே, 𑌅𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 — அளவிடப்படாத பராக்ரமத்தை உடைய 𑌤𑍍𑌵𑌂 — நீர், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 எல்லாவற்றையும் 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 வ்யாபித்திருக்கிறீர் 𑌤𑌤𑌃 ஆகையினால் 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 எல்லாமாகவும் 𑌅𑌸𑌿 ஆகிறீர் 40

பா] அளவில்லாத வீர்யத்தைஉடைய பகவானே, அளவிடமுடியாத பரா

தா] '𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட நமஸ்காரத்தில் விஶ்வரூபத்தைக் காட்டினதினால் ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்ட மேன்மை ஸௌலப்யம் இவைகளை அனுபவித்ததினாலுண்டான பயம் ஸந்தோஷம் இவைகளே காரணங்கள், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— மிகவும் ஆஶ்சர்யகரமான என்று ஆரம்பித்து 39½

ஆதி ஶேஷனுடைய வீர்யம் போன்ற வீர்யத்தை உடைய, என்று வேறு விதமாக அர்த்தம் தோன்றுவதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— அளவில்லாத வீர்யத்தை உடைய' என்று அமித, என்னும்

கரமததை உடைய ரீா, எலலாவறறையும ஆதமாவாக இருநதுகொணடு வயாபிததுக கொணடு இருககிறீா ஆகையினுல எலலாமாகிறீா எநதக காரணததினுல ரீா சேதனுசேதனஙகளாகிய வஸதுககளின கூடடம எலலாவறறையும ஆதமாவாக இருநதுகொணடு வயாபிககிறீரோ ஆகையினுல சேதனுசேதனஙகளாகிய வஸதுககளின கூடடஙகளெலலாம உமககுச ஸரீரமாகையினுல, உமககு விஸேஷணமாகையினுல எலலாவறறையும விஸேஷணமாச உடைய ரீரே, எலலாப பதஙகளினுலும சொலலபபடுகிறவா ஆகிறீாஎனறு அாததம | † ஸுசக்ஷுரோஸஹஸ்ரபாத் பஞ்சோஷ்டி எனறிவை முதலாக எலலா வஸதுககளோடுமே சோததுச

பதம அறியபபடாக எனகிற அாததததைச சொலலில ஸாஸதரமமுதலிவைகளில சொலலி இருபபதறகு விரோதம வருகிறபடியினுல— அளவிட முடியாத பராககரமததை உடைய எனறு சொலலபபட்டது ‘ஸுஞ்சலரோஷ்டி எனகிற இடததில ஆகாசம முதலியவைகளைப போல வயாபிதது இருபபதை விலககுவதறகாக 1 உளளே நுழைநது கொணடு நியமிததுககொணடு இருககிற எலலாவறறிறகும ஆதமாவானவன, எனறு அாததமுளள ஸருதிவாசயம முதலியவைகளில சொலலபபடட ஆதமாவாக இருபபதில முடிவு பெறுகிற நியமிபபதறகாக வயாபிதது இருபபது சொலலபபடுகிறது, எனறு அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா—‘எலலாவறறையும ஆதமாவாக இருநது கொணடு’ எனறு 2‘இநத எலலாம புருஷனே, 3இநத எலலாம ஆததுமாதான இது எலலாம நாராயணன தான எனறு அாததமுளள ஸருதிவாசயம முதலியவைகளில ஸாவ எனகிற பதததோடு சோததுச சொலலி இருபபதின அாததததை விஸதபபடுததுவதறகாக— 4 ஸுஞ்தவஸுஸுஞ் எனறு முனபு ஸாவனெனனும பதததோடு சோததுச சொலலி இருபபது மறறொனறு இலலை எனறு மறுபபதறகாக இலலை, பினனை எதறகாக, எனனில சரீரமாகவும ஆதமாவாகவும இருபபதினு வேறபடட சோாக வஸது ஒனறு எனபதைச சொலலுகிறது, எனறு சொலலபபடடது, எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறா— ‘எநதக காரணததினுல எனறு ஆரமபிதது எலலா வேதஙகளிலும வேதாநதஙகளிலும, இவைகளின அாததஙகளை விஸதபபடுததுகிற காநதஙகளிலும, பகவானைச சொலலுகிற பதஙகளைச சேதனுசேதன வஸதுககள எலலாவறறையும சொலலுகிற பொதுவாகவும தனிததனியாகவுமிருககிற எலலாப பதஙகளுடனும சோததுச சொலலி இருபபதறகு

† பகவதகீதை 11 37 ‡ பகவதகீதை 11 39

1 யஜுாவேதம ஆரணயகம 3 11 2 புருஷஸூகதம

3 சாநதோகயம 25 2 4 பகவதகீதை 11 39

சொல்லி இருப்பதற்கு ஆத்மாவாக வ்யாபித்து இருப்பதே காரணம் என்று ‡ 'த்வயா ததம் விச்வமநந்தரூப' 'ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ(அ)ஸி ஸர்வ:' என்றும் பரகாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்டது 40

ஸகேதி மத்வா ப்ரஸபம் யதுக்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகேதி |
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேதம்
மயா ப்ரமாதாத் ப்ரணயேந வாபி || 41

யச்சாவஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோ(அ)ஸி
விஹாரசய்யாஸநபோஜநேஷு |
ஏகோ(அ)தவாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் || 42

பதவுரை] அச்யுத ஸ்ரீக்ருஷ்ணா தவ உம்முடைய இதம் இந்த, மஹிமாநம் மஹாத்மியத்தை, அஜாநதா அறியாத மயா என்னால், ப்ரமாதாத் மோஹத்தினாலேயாவது ப்ரணயேந வாபி அதிகபரிசயத்தினாலேயாவது, ஸகா தோழன் இதி என்று, மத்வா நினைத்து, ஹே க்ருஷ்ண கிருஷ்ணனே ஹே யாதவ யதுகுலத்தில் பிறந்தவனே, ஹே ஸகே நண்பனே இதி என்று ப்ரஸபம் வணக்கமில்லாமல், யத் எந்த வார்த்தை உக்தம் சொல்லப்பட்டதோ, யச்ச எதுவும் அவஹாஸார்த்தம் பரிஹாஸத்திற்காக விஹாரசய்யாஸநபோஜநேஷு விஹார — விளையாடல், சய்யா படுக்கை ஆஸந உட்காருதல், போஜந சாப்பிடுதல் இவைகளில், ஏக: ஒருவனாகவாவது, அதவா இல்லாவிட்டால் தத்ஸமக்ஷம் ஜனங்களுக்கு எதிரிலாவது, அஸத்க்ருத: அவமதிக்கப்பட்டவராக அஸி ஆகிறீரோ தத் அதை, அஹம் நான், அப்ரமேயம் அளவிடமுடியாத, த்வாம் உம்மை, க்ஷாமயே பொறுக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கிறேன், 41 42

ஸசரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் இருப்பதே காரணம் என்கிற இது இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் கிடைத்த அர்த்தம், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஸ்வக்ஷாரம்ஸதஸஸ்' என்று 40

---

‡ பகவத்கீதை 11 38

பா] உமமுடைய அளவிலலாத வீர பததை உடையவனுக இருககை அள விலலாத பராககரமததை உடையவனுக இருககை எலலாவறறிறகும அநதராதமாவாக இருககை எலலாவறறையு ஸருஷடிபபவனுக இரு ககை முதலிய மஹிமை எதுவோ அதைத தெரிநதுகொளளாத என நல மோஹததினலாவது வெகுகாலமாக உணடானபழககததிலைவது என கது ஸநேசிதன எனறு நினைதது கருஷண யதுகுலததில பிறநதவனே ஈணபனே எனறு உன விஷயததில விநயமிலலாமல எநத வாாததை சொலலபபடடதோ, பரிஹாஸததிறகாக எபபொழுதும பூஜை செயயத

தா] 'ஐம்மேஹிமாநம எனறு சொலலபபடட மஹிமா எனனும பதம மேறபரஸதாவிககபபடட மாஹாதமியஙகளை அனுவாதம செயகிறது எனறு அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா— அளவில லாத வீாயததை உடையவனுக இருககை *எனறு ஆரமபிதது பரமா* *காளனனும பதம அஜஞானததைச சொலவதாக இருநதால அஜா னகா ரணபமதாடு புனருகதி வருகிறபடியினுல நமமைப போனறவன எனகிற பரமததைச சொலலுகிறது எனறு அபிபராயததில வைத துசசொணடு* மோஹததினல' *எனறு சொலலபபடடது ஸநேகிதன எனகிற புததிககுக காரணமாக இருபபதாகிற ஸவாரஸயததினுலே பரீதியைச சொலலுகிற பரணயோ எனகிற பததினுல அநத பரீதி ககுக காரணமாகிய வெகுகாலப பரிசயததை உபசாரமாகச சொலவது யுககம எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறா—*'வெகு காலமாக உணடான பழககததினுல *எனறு* 1 *கூடச சோாநதவாகளாயும ஸநேகி தாகளாயு மிருககிற எனறு ஆதம முள்ள ஶருதிவாகயததில ஏறப டட ஸநேகித எனகிறஜஞானம மோஹம முதலியவைகளினுல உண டாககபபடடதலல ஆகையினுல லோகததி லுணடானபடி ஸநேகி தன எனகிற புததியைச சொலலுகிறது எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறா—* எனககு ஸநேகிதன எனறு நினைதது *எனறு கருஷண* *எனபவை முதலியது விநயமிலலாமல சொலலி இருபபதின ஆகாரத ததைக காடடுகிறது, எனகிற அபிபராயததினுல அனவயததைக காட டிசகொணடு பாககருததததி லுசிதமாகிய விநய மிலலாமையைச சொல லுகிறது எனபதையும சொலலுகிறா—* கருஷண *எனறுஆரமபிதது யசசு எனகிற இடததில இருககிற ய எனபதினுல அபிபராயததில கொ ளளபபடட அவமானஙகள அநேக விதஙகள எனபது ஸிததிபபதற காக யசசாவஹஸிதாஸி எனனும பதஙகளைத திருபபி வைததுககொ ணடு வாசயம வெவவேறு எனறு வைததுசகொணடு ஆதகம சொல லுகிறா—* பரிஹாஸததிறகாக' *எனறாரமபிதது ஆகையினுல தான*

---

1 *முணடகோபநிஷத* 3 1 1

தக்க நீர் எந்த அவமானம் செய்யப்பட்டீரோ, சேர்ந்து செய்யப்பட்ட விளையாட்டு படுக்கை, உட்காருதல், போஜனம் முதலியவைகளில் தனிமையிலாவது தம்பதியிலாவது அவமானம் செய்யப்பட்டீரோ அவை எல்லாவற்றையும் பொறுத்தருளும்படி அளவிடமுடியாத உம்மைநான் ப்ரார்த்திக்கிறேன் 41 42

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச குருர்க³ரீயாந் |
ந த்வத்ஸமோऽஸ்த்யப்⁴யதி⁴க꞉ குதோऽந்யோ
லோகத்ரயேऽப்யப்ரதிமப்ரபா⁴வ || 43

பதவுரை] அப்ரதிமப்ரபா⁴வ ஒப்பில்லாத பரபாவத்தையுடைய க்ருஷ்ண த்வம் இந்த சராசரஸ்ய ஜங்கமஸ்தாவரங்களாகிய, லோகஸ்ய லோகத்திற்கு த்வம் — நீர் பிதா தகப்பனாராகவும், கு³ரு꞉ ஆசார்யனாகவும் (ஆகையினாலே) க³ரீயாந் சிறந்தவரான பூஜ்ய꞉ பூஜிக்கத்தக்கவராகவும் ச அஸி ஆகிறீர் லோகத்ரயேऽபி மூன்று லோகங்களிலும் அந்ய꞉ (உம்மைவிட) வேறாகிய த்வத்ஸம꞉ உமக்கு ஸமமானவர் நாஸ்தி இல்லை, அப்⁴யதி⁴க꞉ மேலானவர் குத꞉ எது 43

பொழிப்புரை] ஒப்பில்லாத பரபாவத்தையுடைய க்ருஷ்ண நீர் இந்த எல்லா ஜங

'அவை யெல்லாவற்றையும' என்று அவைகள் அனேகங்கள் என்பது சொல்லப்பட்டது பெரியோர்கள் விஷயத்தில் பரிஹாஸத்திற்காகவும் அவமானம் செய்வது அபராதம் தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்— 'ஆகிறீர்' என்று முன்னிலையாகச் சொல்லியிருப்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'எப்பொழுதும் பூஜை செய்யத் தக்கீர்' என்று வரக என்னும் பதத்தினாலேற்பட்ட அர்த்தத்தை சசொல்லியிருக்கிறது—'தனிமையிலாவது' என்று 41 42

உன்னால் பொறுக்கப் பட்டதுச கொள்ளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட போதிலும் நான் பொறுப்பேனென்று எந்தக் காரணத்தினால் நிச்சயிக்கப் பட்டது என்னைவிட வேறு யாரையாவது ஆஶ்ரயிச்சலாமே என்று பகவானுடைய அபிப்ராய மிருப்பதாக ஊஹித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸமாதானமாக கார்யத்தையும் காரணத்தையும் சொல்லுவதாக ஆரம்பித்திருக்கு மிந்த இரண்டு ஸ்லோகங்களில் முதல் ஸ்லோகத்தி லிருக்கிற விசேஷணங்கள் ஒப்பில்லாத பரபாவத்தை யுடையவனாக யிருக்கையை நிரூபிக்கின்றன என்கிற அபிப்ராயத்தினால் — ஒப்பில்லாத பரபாவத்தை யுடைய என்று முதலிலே சொல

கமஸதாவரமாகிய லோகததிறகுத தகபபனுராகிறீா இநத லோகததிறகு ஆசாாயனுகிறீா ஆகையினல நீா இநத எலலா ஐஙகமஸதாவரமாகிய லோகததிறகு மிகவும சிறநதவரான பூஜிககததககவா மூனறு லோகங

லபபடடது தகபபனு ஆசாரயன பூஜிககத தககவன எனனும பதங கள,யாருககு எனபதை அபேக்ஷிககிறபடியினுல—'லொகஸ்ய' (லோகததிறகு) எனனும பதம எலலா இடஙகளிலும அனவயிககிறது எனறு சொலலுகிறா— இநத' எனறாரமபிதது ஸவபாவததிலேயே தகபபனுாகவும ஆசாாயனுகவும இருககை மிகவும பூஜிககததககவனுக யிருப பதறகுக காரணம, எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிறா—'ஆகையினுல எனறு பூஜிககததககவராக இருபபதில சிறநதவராகையாவது இனனுரைவிட எனகிற அளவிலலாதது எனறு தெரிவிபபதறகாக ஆரமபிககிறா—'நதவதஸமோஸதி' எனகிற வாகயததிறகு வயாகயானம செயயப போகிறவாாய அதிசயப்ரயோஜன மிருககிற படியினுல லொகததரயேபி எனனுமபதம இவவிடததிலனவயிககிறது எனறு சொலலுகிறா— மூனறுலோகஙகளிலும உமமைவிட எனறாரமபிதது இவவிடததில மூனறுலோகஙகள எனபதினுல கருதகம அகருதகம கருதகாகருதகம எனகிற மூனறு லோகஙகளாவது வேறு பரமாணஙகளிலுல அறியபபடாதது இருநதால லொக்யதெ' (அறியபபடுகிறது)எனகிறவயுதபததியினுல மூனறு வேதஙகளாவது சொலலபபடுகினறன ஸமமாக யிருககை வேறு வஸதுவுாசே பொருநதது மாதலால உமககு ஸமமான வரிலலை எனபதினுலேயே வேறு வஸதுவுககு பகவானேடு ஸாமயமிலலை எனறு விலககுவதும கிடைதது விடுகிற படியினுல கூந்ய எனனும பதம வயாககம எனகிற ஆக்ஷேபததைப பரிஹரிபபதறகாகவும வேறொருவன உமககு ஸமமானவன இலலை நீரே உமககு ஸமமானவா எனறாககம ஏறபடுவதறகாகவும உமமைவிட வேறானவன எனறு முதலிலேயே 'கூந்ய' எனனும பதததிறகு அனவயம சொலலபபடடது இரதால ஸருஷ்டிககபபடடவாகளாக இருககை காமஙகளுககு வசபபடடவாகளாக இருககை முதலியவைகளினுலே பகவானவிட வேறுபடடவாக ளெனறு பாவிததாகளான பருமமா ருததிரன முதலியவாகள 1முதலில ஹிரணயகாபபா இருநதா எனறும 2அஜனுடைய நாபியில ஒனறுணடானது எனறும 3 எபபொழுது தமஸஇருநததோ

---

1 யஜுாவேதம 4 காணடம 1—31
2 யஜுாவேதம 4 6 2
3 சவேதாசவதரம 4 18

களிலும் உம்மைவிட வேறானவர் சருணை முதலிய எந்தக் குணத்தி னாலும் உமக்கு ஸமானமானவரில்லை மேலானவர் ஏது 43

அப்பொழுது பகலுமில்லை ராத்திரியுமில்லை ஸத்தும் அஸத்து மில்லை கேவலம் சிவனே இருந்தான் என்றும் ஆக்கமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் அவரவர்களைச் சொல்லு கிற பதங்களிருக்கிற படியினாலே காரணமாக இருக்கை முதலிய வைகளினால் பகவானுக்கு ஸமமானவர்கள் என்று மொத்தமாகத் தோன்றினபோதிலும், 4‘ஆகாஶஸ்தல்லிங்காத்’ 5‘ப்ராணஸ்ததாநுகமாத்’ 6‘ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா தூபதேஶோ வாமதேவவத்’ 7‘ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமினி:’ என்றிவை முதலிய ஸூத்ரங்களில் சொல்லியிருக்கும் ந்யாயங்களை அநுஸரித்து 8‘இவன் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அந்த ராத்மாவாகவும் கர்ம ஸம்பந்தமில்லாதவனாகவும் திவ்யனாகிய தேவ னாகவுமிருக்கிற ஒரு நாராயணன்’ என்றும் 9‘ஒரு நாராயணனே இருந் தான் ப்ரஹ்மாவுமில்லை ருத்திரனுமில்லை’ என்று மாத்திரமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளில் ஏற்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும் அந்தராத்மாவாக இருக்கை கர்மஸம்பந்தமில்லாதவனாக இருக்கை முதலியவைகளை யுடைய பகவானுக்கே அஸாதாரணமான ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லு கிற வாக்யங்களிலிருக்கிற ஹிரண்யகர்ப்ப அஜ ஶிவ முதலிய பதங்கள் பகவானையே சொல்லுகின்றன ஆகையினால் அவர்கள் பகவானுக்கு ஸமமானவர்கள் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லை என்றேற்படுகிறது— ‘எந்தக் குணத்தினாலும்’ என்பதற்கு எல்லாக் கல்யாண குணங்களினா லும் லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கையினாலும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதினாலும் உமக்கு ஸமமானவர்களில்லை என்பதைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம் இதனால் த்ரிமூர்த்தி களும் ஸமமென்றும், ஒன்றென்றும், இவர்களைவிட வேறொருவர் காரண மென்றும் இவர்களில் பகவானைத்தவிர மற்றவர்கள் காரணமென்றும் சொல்லும் பக்ஷங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன, என்றறிய வேண்டியது 43

---

4 சாரீரக ஸூத்திரம் 1 1 23
5 சாரீரக ஸூத்திரம் 1 1 29
6 சாரீரக ஸூத்திரம் 1 1 39
7 சாரீரக ஸூத்திரம் 1 2 29
8 ஸுபாலோப நிஷத் 7
9 மஹோபநிஷத் 11

தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்
ப்ரஸாதயே த்வாமஹமீஶமீட்யம் ।
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்யு:
ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தேவ ஸோடும் ॥ 44

ப. உரை] தஸ்மாத் ஆகையினால், அஹம் நான் ப்ரணம்ய ஸாஷ்டாங்கதியாணமாகி காயம் சரீரத்தை, ப்ரணிதாய – கீழே விழச்செய்து, ஈஶம் ஈஶ்வரனாகவும் ஈட்யம் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவராகவுமிருக்கிற த்வாம் – உம்மை ப்ரஸாதயே அனுக்ரஹம் செய்யும்படியாக ப்ரார்த்திக்கிறேன் தேவ தேவனே, புத்ரஸ்ய – பிள்ளைக்கு, பிதேவ தகப்பனார் போலவும் ஸக்யு: தோழனுக்கு ஸகேவ தோழன் போலவும், ப்ரியாய ப்ரியனாகிய என் பொருட்டு, ப்ரிய: ப்ரியனாகிய நீர் ஸோடும் பொறுப்பதற்கு அர்ஹஸி தகுந்தவராகிறீர் 44

பா] எந்தக் காரணத்தினால் நீர் எல்லாவற்றிற்கும் தகப்பனாராகவும் பூஜிக்கத்தக்கவராகவும் ஆசார்யனாகவும் கருணை முதலிய குணங்களினால் எல்லாரையும்விட மேலானவராகவும் ஆகிறீரோ ஆகையினால் ஈஶ்வரனாகவும் ஸ்தோத்திரம் செய்யத்தக்கவராகவுமிருக்கிற உம்மைச் சரணமாக அடைந்து ஶரீரத்தைக் கீழே விழச்செய்து அனுக்ரஹம் செய்யும்படி

[தா. தஸ்மாத் என்பதினால் முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லிய, ஸ்வபாவத்தினாலேயே தகப்பனாக இருக்கை, மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவனாக இருக்கை, ஆசார்யனாக இருக்கை முதலியதைச் காரணமாகச் சொல்லுகிறார், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— எந்தக் காரணத்தினால்' என்றாரம்பித்து ப்ரணம்ய என்றுபாயத்தி சொல்லப்படுகிறது முன்பு சொல்லிய தகப்பனாக இருக்கை முதலியவற்றைச் சொல்லுகிற — 'தஸ்மாத் என்பதினாலும் அஹம் என்பதினாலும் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்கள் குறிக்கப்பட்டன ப்ரணிதாய காயம்' என்பதினால் 1 எதை மனதினால் நினைக்கிறானோ அதை நாவால் ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே காரணங்கள் மூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறது என்பது காட்டப்பட்டது ப்ரணம்ய ப்ரஸாதயே' என்பதற்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக ப்ரபத்தி செய்கிறேன் என்று அர்த்தம் 'ப்ரஸாதயே ஸோடும்' என்கிற பதங்களினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு உபமானோபமேயங்களுக்

1 யஜுர்வேதம் 6 காண்டம் 9 7

பொறுத்திக்கிறேன் எப்படி அபராதம் செய்தவனாக யிருந்தபோதிலும் பிள்ளைக்கும் தோழனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்து பொறுத்திக்கப்பட்டவனாய் தகப்பனாரும் தோழனும் அனுக்ரஹம் செய்கிறார்களோ அப்படியே மிகவும் கருணை உடையவனாயும் பரியனாயுமிருக்கிற நீர் பரியனாகிய என் பொருட்டு எல்லாவற்றையும் பொறுக்கத் தகுந்தவராகிறீர் 44

> அத்ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோऽஸ்மி த்ருஷ்ட்வா
> ஹயேந ச ப்ரவ்யதிதம் மநோ மே ।
> ததேவ மே தர்ஶய தேவ ரூபம்
> ப்ரஸீத தேவேஶ ஜகந்நிவாஸ ॥ 45

ப தை] ஜகந்நிவாஸ லோகங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிற, தேவேஶ – பருமமா முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஈஶ்வரனாகிய தேவ பகவானே, அத்ருஷ்டபூர்வம் இதற்குமுன் பார்க்கப்படாத (உம்முடையருபத்தை) த்ருஷ்ட்வா பார்த்து, ஹ்ருஷித – ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனாக அஸ்மி ஆகிறேன், ஹயேந பயத்தினால் மே என்னுடைய மந மனது, ப்ரவ்யதிதம்ச மிகவும் நடுங்குகின்றது மே எனக்கு தத் அந்த ரூபமேவ ருபத்தையே, தர்ஶய காட்டும், ப்ரஸீத அனுக்ரஹம் செய்யும் 45

பா] இதற்குமுன் பார்க்கப்படாததாயும் மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும் மிகவும் பயங்கரமாயு மிருக்கிற உம்முடைய ருபத்தைப் பார்த்து பரீதியையடைந்

குப பொதுவான ஸ்வபாவத்தை நிருபிக்கிறார்— எப்படி அபராதம் செய்தவனாக இருந்த போதிலும்' என்றாரம்பித்து 44

விசித்திரமாக இருந்தபோதிலும் முன்புபார்க்கப்பட்டாக வாவ அபூர்வ ஆஶ்சர்யப்படக்கூடியதென்பதைக் கண்டிருப்பதால், அத்ருஷ்டபூர்வம் என்பதினால் ஏற்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'மிகவும் ஆஶ்சர்யமாயும்' என்று ஹயேந ப்ரவ்யதிதம் மநோ மே என்பதினால் ஏற்பட்டதாயும் 'த்ருஷ்ட்வாऽத்புதம் ரூபமுக்ரம் தவேதம்' என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டதாயு மிருக்கிற விசேஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்—'மிகவும் பயங்கரமாயும் என்று— ஹயேந ச என்கிற இடத்தில் ச என்பது ப்ரயோஜனமற்றதாகையினாலும் மற்றொரு ஈடுக்கத்திற்குச் சாரணத்தைச் சோதத்துக்கொள்ளுகிறது என்றார் ததம் சொல்லுவது யுக்தமல்ல ஆகையினாலும் கீழ்ச்சொல்லிய பரீதியோடு சேர்த்துக்கொள்ளுவதாகவே சொல்லுகிறதென்று அபிப்ராயத்தில் வைத

தவஞுகிறேன பயததிஞல என மனது நடுங்கியும விடடது ஆகையி ஞல அநத பரஸனனமான ரூபததையே எனககுக காடடுமே எனனிடத தில அனுகரஹம செயயும பருமமா முதலிய தேவதைகளுககும ஈஸவர ஞகிய எலலா லோகஙகளுககு மாதாரமாகிய பகவானே   45

கிரீடிநம கதிநம சக்ரஹஸ்தமிச்சாமி
த்வாம் த்ரஷ்டுமஹம் ததைவ।
தேநைவ ரூபேண சதுர்புஜேந
ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விஸ்வமூர்த்தே॥   16

ப ரை] ஸஹஸ்ரபாஹோ ஆயிரம கைகளையுடைய, விஸ்வமூர்த்தே பரபஞசததை ஸரீரமாக உடைய பகவானே, அஹம் நான, கிரீடிநம கிரீடததை யுடையவராயும கதிநம — கதையை யுடையவரா யும, சக்ரஹஸ்தம் சகரததைக கையில தரிததவராயும இருககிற த்வாம் உமமை, ததைவ முனபோலவே த்ரஷ்டும் பாாபபதறகு இச்சாமி

துககொணடு கொஞசமவிடடு அனவயம சொலலுகிருா — நடுங்கியும விடடது எனறு முனபாதியில சொனன நடுககததுடன பரீதியையுண டாககினது மேலபாதியில சொலலபபோகிற அாததததிறகுக கார ணம, எனறபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிருா — 'ஆகை யிஞல எனறு தக எனனும பதம முனபு பாஙிதததமான ஆகாரத தைச சொலலுகிற தாகையிஞல அதிஞல அபிபராயததில கொளளப படட ஆகாரததைச சொலலுகிருா — பரஸனனயான எனறு இததால அது கேவலம பரீதிககு மாததிரம காரணமெனபது காடடபபடடது சரணமாக அடைநதவனை அவசயம ரக்ஷிககவேணடியது எனகிற அபிபராயததிஞல எனககுககாடடும எனறு சொலலபபடடது தேவ, ஜகநநிவாஸ எனறு இரணடு விதமாக அழைததததிஞல 1 ஈஸவராகளுக கெலலாம உயாநத ஈஸவரனும தேவதைகளுககெலலாம உயாநத தேவதையாயுமிருககிற அவனே எனறாததமுளள ஸருதிவாகயததின அாததம அபிபராயததில கொளளபபடடது எனகிற அபிபராயததி ஞல — பருமமாமுதலிய தேவதைகளுககும' எனறுாமபிததுச சொல லபபடடது இபபொழுது பாாககபபடுகிற ரூபம 2 'தஸ்மிந்நிதம் ஜகத்ஸர்வம் ஸம்விலீனமநேகதா' எனறு சொலலுகிறபடியே லோகங களுககு ஆகாரமாகக காணபபடுகிறபடியிஞல ஜகந்நிவாஸ எனபதிஞ லும அதுவே சொலலபபடுகிறது எனறபிபராயததில வைததுககொ ணடு சொலலுகிருா — 'லோகஙகளுககு ஆதாரமாகிய எனறு   45

ஆசைபபடுகிறேன (ஆகையினுல) வதாஹ ஙஜெந நானகுகைகளை உடைய, தெனைவ அநத ரூபெண ருபததுடன கூடியவராய, ஸவ ஆயவிடுமே 46

பா] முனபோலவே கிரீடததை யுடையவராகவும கதையை யுடையவ ராகவும சகரததைக கையில தரிததவராகவும இருககிற உமமைப பாா ககவேணடுமெனறு ஆசைபபடுகிறேன ஆகையினுல முன இருநத நானகு கைகளையுடைய ருபததுடன கூடியவராக ஆயவிடுமே ஆயிரம கைகளையுடைய பரபஞசததை ஸரீரமாகவுடைய பகவானே அதாவது இபபொழுது ஆயிரம கைகளையுடையவராவும பரபஞசததைச சரீரமாக வுடையவராகவும பாாககபபடுகிற ருபததையுடைய நீா முனபிருநதருபத துடன கூடியவராக ஆயவிடுமே எனறாததம 46

ஸ்ரீபகவானுவாச—பகவானுகிய ஸரீ கருஷணன சொனனுா—

மயா ப்ரஸந்நேந தவார்ஜுநேதம்
ரூபம் பரம் தர்ஸிதமாத்மயோகாத் |
தேஜோமயம் விஸ்வமநந்தமாத்யம் யந்மே
த்வதந்யேந ந த்ருஷ்டபூர்வம் || 47

ப ரை] தேஜோமயம தேஜோமயமாயும விஸ்வம பரபஞசகதிறகு அந தாயாமியாயும அநநதம முடிவிலலாததாயும ஆதயம (எலலாவறறிற

[தா 'தவைய எனபதறகு, முனபுபரபஞசததிறகு ஆதாரமாகிய ருப ததைப பாாககவேணடுமெனறு ஆசையையுடைய நான அபபடியே அநத ருபததையே பாாககவேணடுமெனறு ஆசைபபடுகிறேன எனறு அாததம எனகிற பரமதததை நீககிககொணடும முனகழிநததலைய யுடையவன இபபொழுது எபபடிககாடடமுடியும எனகிற ஆகேஷபத தை பரிஹரிததுககொணடும அனவயததை மாறறிக காடடிகொ ணடு அநதபபததிறகு அாததம சொலலுகிருா—'முனபோலவே' எனறு ஆரமபிதது முனபுபாாககபபடட ருபததிறகு ஸமமானருபததைபபாா கக விருமபுகிறேன எனறாததம ரூபெண எனகிற இடததிலிருக கிற மூனறும வேறறுமைககுககாரணம எனகிற அாததம ஸமபவிககா ததலால—'ருபததுடன கூடியவராக' எனறு சொலலபபடடது ஆயிர ம கைகளுடனும பரபஞசமாகிய சரீரததுடனும கூடியவருககு நானகு கைகளை யுடைய ருபததுடன கூடியவராக இருககை ஸமபவிககாது எனகிற ஆகேஷபததை வெவவேறு காலததில ஸமபவிககும எனறு பரிஹரிககிருா—'இபபொழுது எனறாரமபிதது

கும) காரணமாயும ஸ்ஷ்டெந்ரு உன்னைத தவிர வேறெருவராலும பாாககபபடாததாயுமிருககிற ௭ என்னுடைய ரூபம யத எதுவோ ஊடிம இாத, வாம சிறாத ரூபம ரூபம ஓஸனேஷ அனுகாஹததை யடைநதிருககிற மயா என்னால ஈஜாந ஆஜா தவ உனககு ஆதர்பொமாக என்னுடைய கலயாணகுணததினால ஃஷி தம காடடபபடடது 47

பா] எநத என்னுடைய ரூபம தேஜஸஸுககளின குமபலாயும பரபஞ சததிறகு ஆதமாவாகியும முடிவிலலாததாயும இது மறறவைகளையும குறிபபதறகாக ஆதி நடுவே முடிவு இவைகளிலலாததாயும என்னைத தவிர மறறெலலா வஸதுககளுககும காரணமாயும உன்னைத தவிர மற றெருவராலும பாாககபபடாததாயும இருககிறதோ அபபடிபபடட இநத ரூபம பரஸனனனுகிய என்னால என்னிடததில பகதியுள்ளவனுகிய உனககுக காடடபபடடது என்னுடைய ஸதய ஸஙகலபனுகை யிருக கையாகிற குணததினால 47

தா] தெஜொமயம என்கிற இடததிலிருககும மய என்னும விகுதி நிறைாதது என்னுமாததைச சொலலுகிறது என்றபிபாாயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா— தேஜஸஸுககளின குமபலாயும என்று 'பரபஞசததிறகு ஆதமாவாகியும' என்பதறகு பரபஞசததில வயாபிததிருககிற என்றாததம அசேதனததிறகு ஆதமாவாக இருக கை ஸமபவிககாததலால—'அநாதிமஸ்யாஷம' என்று முன்பு சொல லபபடட படியினால அநநம என்பது மறறவைகளையும குறிககிறது என்றுசொலலுகிறா— இது மறறவைகளையும என்றாமபிதது ஆத்யம' என்கிறஇடததிலஇவைகளுககுதான்று சொலலாமையினால எலலாவஸ துககளுககும காரணமாயும என்று சொலலபபடடது ஸ்ஷ்டெந்ரு' என்பதினால ஏறபடடஅாததததைசசொலலுகிறா—'மறறெருவராலும' என்று அனுகரஹம காரணமிலலாமல உணடாகிற தென்னில பகவா னுககுப பக்ஷபாதமும தயையிலலாமையும உணடாகவேணடி வருகிற படியினால, தெ என்பதினால அபிபாாயமாகக கொளளபபடட அனு காஹததின காரணததைச சொலலுகிறா— என்னிடததில பகதி யுள்ளவனுகிய உனககு என்று 'மயாம' என்னும பதம தயானத தைச சொலலுகிறது என்கிறபாமததை நீககுவதறகாக வயாகயானம செயகிறா—'என்னுடைய' என்றாமபிதது 47

பா] வேறு ப்ரயோஜனத்தை விரும்பாத பக்தியைத் தவிர மற்றெந்த உபாயத்தினாலும் உள்ளபடியே இருக்கிற என்னைப் பார்க்கமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்—

> ந வேத³யஜ்ஞாத்⁴யயநைர் ந தா³நை:
> ந ச க்ரியாபி⁴ர் ந தபோபி⁴ருக்³ரை: |
> ஏவம்ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ருலோகே
> த்³ரஷ்டும் த்வத³ந்யேந குருப்ரவீர ‖ 48

ப தை] குருப்ரவீர குருவம்சத்தில் வீரனுசிய அர்ஜுந ஏவம்ரூப: இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடைய அஹம் நான் ந்ருலோகே மனுஷ்யலோகத்தில் த்வத³ந்யேந உன்னைத் தவிர வேறொருவனால் வேத³யஜ்ஞாத்⁴யயநை: வேத³ வேதத்தை அர்த்தத்துடன் தெரிந்துகொள்ளுதல் யஜ்ஞ யாகம் அத்⁴யயந வேதத்தை ஓதுதல் இவைகளினால், த்³ரஷ்டும் பார்ப்பதற்கு, ந ஶக்ய தக்கதவன், தா³நை: தானம் செய்வதினாலும் ந பார்க்கத்தக்கதவன் க்ரியாபி⁴: காம்யங்களினாலும் ந பார்க்கத்தக்கதவன் உக்³ரை: க்ரூரங்களான தபோபி⁴: தபஸ்ஸுக்களினாலும் ந பார்க்கத்தக்கதவன் 48

பா] உள்ளபடியே இருக்கிற நான் என்னிடத்தில் பக்தியையுடைய

தா] இந்த ரூபம் உன்னைத்தவிர மற்றவர்களால் இதற்கு முன்பார்க்கப்படவில்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும் மற்றவர்களாலும் ஏதாவது ஓர் உபாயத்தினால் பார்த்திருக்கக் கூடுமாதலால் என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு மேல் ஶ்லோகத்திற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— வேறு ப்ரயோஜனத்தை விரும்பாத என்றாரம்பித்து ஏவம்ரூப: என்றது ப்ராக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத ரூபத்தையுடையவனாக இருக்கிற என்னு மாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்னில் க்ருஷ்ணாவதார ரூபமல்லாதாலும் பார்க்கப்படுகிறது பொருந்தாது ஆசையினால் மனுஷ்யர்களைவிட வேறுபட்டவனாய் இந்த ப்ராக்ருதியின் ஸம்பந்தமில்லாதவனாக இருந்த முதலிய ரூபங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறார்— உள்ளபடியே இருக்கிற என்று ஒரே நிஶ்சயத்துடன் கூடிய பக்தியில்லாதவர்கள் அவதாரரூபத்தைப் பார்க்கிறது மனுஷ்யன் முதலியவைகளுக்கு ஸமமானவன் ப்ராக்ருதஸம்பந்த முள்ளவன் என்கிற ஸ்வபாவத்தோடு பார்க்கிறதாகையினால் உள்ளபடியே பார்க்கிறதல்ல என்று தாத்பர்யம்— த்வத³' என்கிற தனிப்பதம் பக்தியையுடையவனைச் சொல்லுகிறது என்று சொல்லுகிறார்— என்னிடத்தில் என்றாரம்பித்து இவ்விடத்தில் 'அந்ய' என்னும் பதத்தினால்

உனனைவிட (வறு ஒரே நிஶசயததுடன கூடிய பகதியிலலாத ஒரு புருஷனுலும கேவலஙகளான வேதம யாகம முதலியவைகளினுல பாாக கத தகாதவன   48

ஶர தெ வ்யதா ஶாவ விமூ஢பாவொ
   த்ருஷ்டா ரூபம் ெகாரமீத்ருங்மமெதம் |
வ்யபெதபீ: ப்ரீதமநா: புநஸ்த்வம்
   ததெவ மெ ரூபமிதம் ப்ரபஶ்ய || 49

ப ரை] ௩௩ எனனுடைய ஶாங்க் இபபடிபபடட கொாம் பயஙகரமான ஊதம் இநத ரூபம் ரூபததை த்ருஷ்டா பாாதது தெ உன ககு வ்யதா துககமும, மா உணடாகவேணடாம விமூடபாவ

அாஜ னனைத தவிரமறறவாகளைச சொலலிய (1) பக்த்யாத்வநந்யா ஶக்ய அஹமேவம்விதொர்ஜுந | ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்வேந என்று மேலே சொலலபபோகிறதறகு விரோதமாகும, ஆகையினுல பகதியை யுடையவாகளைத தவிர மறறவாகள எனபது மாததிரம சொலலபபடு கிறது என்று சொலலுகிருா— ஒரேநிஶசயததுடன கூடிய' எனருாம பிதது வெத எனனும பதம ஆாததததுடன கூட அதயயனமசெய யபபடட வேதததைச சொலலுகிறது இககால2 ஆதமா கேழககததகு நதவன' எனறாகத முனன ஶருதிவாககியததில சொலலபபடட சேழ பது சொலலபபடடது அத்யயநை' என்று ஆாததமிலலாத அசய யனம தனிததுச சொலலபபடட படியினுல 'க்ரியா எனனும பதத திலும,கோபமிலா தாயாயததினுல யாகம அதயயனம முதலியவை களைததவிர ஹோமம முதலிபதாமஙகள சொலலபபடுகினறன என கிற அபிபபாயததினுல—'வேதமயாகம முதலியவைகளினுல' என்று சொலலபபடடது (3)'அபபடிபபடட இநதபபசவானை பராமமணாகள வேதததைப பாவசனம செயதலாலும யாகததினுலும தானம செய வதினுலும தபஸினுலும உபவாஸததினுலும அறியவிருமபுகிருாகள எனறாதத முனன ஶருதிவாககியததினுல வேதம யாகம முதலியவை களும பகதியின வழியாகப பகவானைப பாாபபதறகு ஸாதனம என றேறபடடிருபபதினுல அவைகளினுல பாாககததகாதவன என்று மறு ததிருபபது எபபடிப பொருநதும? எனகிற ஆக்ஷேபததை விலககுவ தறகாக— கேவலஙகளாகிய என்று சொலலபபடடது   48

1 பகவதகீதை 11 54
2
3பருஹதாரணயகம 6 4 22

மோஹமும், உண்டாகவேண்டாம் நீ, வ்யபேததீ வ்யபேத -நீங்கின, பயத்தையுடையவனாயக்கொண்டு, ப்ரீத்மநா ப்ரீதியை அடைந்தமனத்தை யுடையவனாய்க்கொண்டு மறுபடி யும் தவ முன்பிருந்த இதம் இந்த மே என்னுடைய, ரூபம் ரூபத்தை, ப்ரபஶ்ய - பார் 49

பா] இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான ரூபத்தைப் பார்த்ததினால் உனக்கு எந்த துக்கமும் மோஹமும் உண்டாயிறதோ, அவையிரண்டுமே வேண்டாம் உன்னால் முன்பரிசயம் பண்ணப்பட்ட பாஸந்நமான ரூபத்தைக் காட்டுகிறேன் அப்படிப்பட்ட என்னுடைய ரூபத்தைப்பார் 49

ஸஞ்ஜய உவாச—ஸஞ்ஜயன் சொன்னார்—

இத்யர்ஜுநம் வாஸுதேவஸ்ததோக்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் தர்ஶயாமாஸ பூய: ।
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீதமேநம்
பூத்வா புந: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா ॥ 50

பதவுரை] வாஸுதேவ: வஸுதேவர் மகனாகிய க்ருஷ்ணன் அர்ஜுநம் அர்ஜுனனைக் குறித்து, இதி இவ்விதமாக உக்த்வா சொல்லி

தா] 'ரூபம் ஸௌம்யம் ... ' என்கிற இடத்தில் க்ரியாபதம் ஒன்றும் சொல்லப்படாமையினால் இந்த ரூபத்தைப்பார்த்ததினால் துக்கம் இல்லை மோஹமும் இல்லை என்று அர்த்தம் என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும் 'ஸம்பஶ்ய' என்று க்ரியாபதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டாலும் இந்த ரூபத்தைப் பார்த்து துக்கம் முதலியவைக ளில்லாமைக்குக் காரணம் என்கிற ப்ரமமுண்டாகும் இவைகளை விலக்குவதற்காக வ்யாக்யானம் செய்கிறார்— இப்படிப்பட்ட' என்றாரம்பித்து 'தவேதம் ரூபம் பஶ்ய' என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் பயம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமா கிய இந்த ரூபத்தையே மறுபடியும் பார் என்று அர்த்தம், என்கிற ப்ரமம் உண்டாகும் ஆகையினால் அர்த்தபதங்களுக்கு வேறுவிதமாக வ்யாக்யானம் செய்கிறார்—'உன்னால் முன்பரிசயம் பண்ணப்பட்ட' என்றாரம்பித்து 'தவேதம்' என்னும் பதத்தினால் நிகழ்காலமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் இரண்டு ரூபங்களும் ஒரேகாலத்தில் இருக்கின் றன என்று ப்ரமமுண்டாகும் அதை விலக்குவதற்காக 'தவ' என்னும் பதம் ஸமீபத்தில் காணப்படப் போகிறதைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால்— காட்டுகிறேன்' என்று சொல்லப்பட்டது ஆகையி னால் 'இதம்' என்னும் பதம் காட்டப்போகிறதைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் 49

ஊ்ஙிய – மறுபடியும, ஸ்வகம தனனுடையதாகிய, ரூபம ரூபத தை உபஷ்யாமாஸ காணபிவிததார மஹாத்மா ஸதயஸஙகலபனுகிய கருஷணன வபுஷ – மறுபடியும ஸௌமய்வபு பரஸநநமான ரூபததை யுடையவராக பூதவா ஆகி பீதம பயநதவனுக இருக கிற, ஏனம இநத அரஜுனனை ஆஶ்வாஸயாமாஸ தேறறினா 50

பா] பகவானுகிய வஸுதேவா பிளளையாகிய கருஷணன பாணடுவின பிளளையாகிய அரஜுநனைக் குறிதது இவவிதமாகச சொலலி மறுபடியும தனனுடையதாகிய நானகு கைகளையுடைய ரூபததைக காணபிவித தாா பரிசயம செயயபபடாத ரூபததைப பாரததிலை பயநதவனுக யிருக கிற இநத அரஜுநனை மறுபடியும முனபு பரிசயம செயயபபடட பரஸன னமாகிய ரூபததை உடையவராகித தேறறினா மஹாதமா ஸதய ஸங கலபன எலலாவறறிறகும ஈஶவரனுகியும பரமபுருஷனுகியும பரபருமம

தா] ஸஹஜமான பரீதியைத தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறா,— ‘வஸுதேவா பிளளையாகிய என்றும— பாணடுவின பிளளையாகிய என்றும—‘ஸ்வகம எனகிற இடததில ஸ்வ (தான) எனறது கருஷணனுவ தாரததைச சொலலுகிறது எனறு அபிபராயததில வைததுககொணடு —‘தனனுடையதாகிய நானகு கைகளை யுடைய ரூபததை என்று சொலலபபடடது— பீதமேநம எனகிற இடததில இபபொழுது காட டபபடடானகு கைகளையுடைய ரூபததைப பாரததலிஞலயாது விட டான எனறு பரம முணடாகும அதை விலககுவதறகாகச சொலலு கிறா— ‘பரிசயம செயயபபடாத’ எனறுரமபிதது தனனுடைய இச சையிஞல மாததிரம இவா அநேக விதஙகளான ரூபஙகளை அடைவது எபபடிப பொருநதும எனறு ஆக்ஷேபம வரில அதை நிரூபிபபதற காகச சொலலபபடட— மஹாத்மா எனனும பதததை பரகருததததில உபயோகமாகுமபடி வயாகயானம செயகிறா— ஸதய ஸஙகலபன’ எனறு ஒருவராலும தடுககபபடாத ஸஙகலபததை யுடையவனுகை யிஞல எலலாம பொருநதும எனறு தாதபாயம கருஷணன இரணடு கைகளை யுடையவனுகவே யாதவகோ குலததி லிருநத படியிஞல இவரு ககு நானகு கைகளையுடைய ரூபம எபபடித தனனுடையதாகுமெனறு ஆக்ஷேபம வருகிறபடியிஞல அதை பரமாணததுடன நிரூபிககிறா— ‘எலலா வறறிறகும ஈஶவரனுகியும’ எனறுரமபிதது எலலாராலும ஆஶ ரயிககத தககவனுக இருபபதறகு உபயோகமான மேனமை ஸௌலப யம இவைகளை பரகாசபபடுததுவதறகாக—‘எலலா வறறிறகும ஈஶவர னுகியும’ எனபது முதலிய விசேஷணஙகள சொலலபபடடன— தன

மாகியும் லோகங்களுக்கு உபகாரம் செய்வதற்காக மனுஷ்யாவதாரம் செய்தவனும் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாயுமிருக்கிற இந்த க்ருஷ்ண னுக்கு நான்கு கைகளை உடைய ரூபமே தன்னுடைய ரூபம், கம்ஸனிட த்திலிருந்து பயந்த வஸுதேவர் ப்ரார்த்தித்ததினால் கம்ஸவதம் செய்யு மளவும் இரண்டு கைகள் மறைக்கப்பட்டன பிறகு ப்ரகாசம் செய்யப் பட்டன— ஜாதோஸி தேவதேவேஶ ஶங்கசக்ரகதாதர। திவ்யம் ரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர ॥ உபஸம்ஹர விஶ்வாத்மந் ரூபமேதச் சதுர்புஜம் என்றல்லவோ ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது த்வேஷியாகிய சிசுபாலனுக்கும் எப்பொழுதும் த்யானத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருந்த ரூபம் நான்கு கைகளையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய ரூபமே— உதாரபீவர சதுர்பாஹும் ஶங்கசக்ரகதாதரம் என்று சொல்லியிருக்கிறபடி யினால் ஆகையினால் அர்ஜுநனாலும் இவ்விடத்தில்—'தேநைவ ரூபேண சதுர்புஜேந' என்று சொல்லப்படுகிறது 50

அர்ஜுந உவாச—அர்ஜுனன் சொன்னான்

த்ருஷ்ட்வேதம் மாநுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந।
இதாநீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் கத: ॥ 51

ப தரை] ஜநார்தந க்ருஷ்ணா, தவ உம்முடைய, ஸௌம்யம் ப்ர ஸந்நமாகிய இதம் இந்த, மாநுஷம் மனுஷ்யர்களுடையதாயிருக்கிற, ரூபம் ரூபத்தை த்ருஷ்ட்வா பார்த்து இதாநீம் – இப்பொழுது, ஸசேதா: – ப்ரஜ்ஞையுடன் கூடினவனாக, ஸம்வ்ருத்த: அஸ்மி ஆகி றேன், ப்ரக்ருதிம் ஸ்வபாவத்தை கத: அடைந்தவனாக (ஆகி றேன்) 51

பா] எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய ஸௌந்தர்யம் ஸௌகுமார் யம் லாவண்யம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாயும் உமக்கே அஸாதார ணமாயும் மனுஷ்யனாக இருக்கிற அமைப்பை யுடையதாயும் மிகவும் ப்ரஸந்நமாயும் இருக்கிற இந்த உம்முடைய ரூபத்தைப் பார்த்து இப்போ

னுடைய ரூபம்' என்பதற்கு க்ருஷ்ணாவதாரத்திற்கு ஸஹஜமான ரூபம் என்றர்த்தம் 50

மாநுஷம் ரூபம் என்பது சாமர்சனால் உண்டாக்கப்பட்ட ப்ர க்ருதியின் ஸம்பந்தமுள்ள ரூபத்தைச் சொல்லுகிறது என்கிற பரமதத் தை நீக்குவதற்காக—இதம் (இந்த) என்பதினால் அபிப்ராயத்தில் கொ ள்ளப்பட்ட அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு அதற்கு வ்யாக்யானம்

ழுது பரஜஜைஞயை யுடையவனுகிறேன ஸவபாவததை யடைநதவனு கவு மாகிறேன　51

ஸ்ரீபகவாநுவாச—ஸரீகருஷணன சொனனு

ஸுதுரதரஸமிதம் ருபம் தருஷடவாநஸி யநமம ।
தேவா அபயஸய ருபஸய நிதயம் தரஸநகாங்க்ஷிண ॥ 52

ப ரை] ஓம் என்னுடைய யத எநத ரூபததை தருஷடவாநு பாரா ததவனுக அஸி ஆகிருயோ இதம் இநத ருபம் ரூபம ஸுதுர தரஸம் ஒருவராலும பாாககமுடியாதது தேவாஅபி தேவதைக ளுமம நிதயம் தினநதோறும, அஸய இநத ருபஸய ரூபததினு டைய, தரஸநகாங்க்ஷிண பாாபபதை ஆசைபபடுகிருாகள　52

பா] என்னுடைய இநத எலலாவறறையும நியமிபபதி லிருபபதாயும எலலாவறறிறகும இருபபிடமாயும எலலாவறறிறகும காரணமாயும இருக கிற எநத ரூபததைப பாாததாயோ இது ஒருவராலும பாாகக முடியாதது தேவதைகளும தினநதோறும இநத ரூபததைப பாாககவேணடுமே என ருசைபபடுகிருாகளே அலலாமல பாாககவிலலை　52

ப ரை] பரநதப – சததுருககளைக கொளுததுகிற அஜுந அா ஜுந, மாம் எனனை, யதா எபபடி, தருஷடவாநு – பாாததவனுக

கஸமாதிதயதராஹ—ஏனெனில சொலலுகிருா—

நாஹம் வேதைாந தபஸா ந தாநேந நசேஜயயா ।
ஸகய ஏவம் விதோ தருஷடும் தருஷடவாநஸி மாம் யதா॥ 53
பகதயா தவநநயயா ஸகய அஹமேவம் விதோஜுந ।
ஜஞாதும் தருஷடும் ச தததவேந ப்ரவேஷடும் ச பரநதப॥54

செயகிருா 'எலலை யிலலாத மேனமையையுடைய எனறுரமபிதது 51

தா] யத (எநத) எனபது பரஸிததமானதைச சொலலுகிறதாகையி ஞல பரஸிததஙகளான ஆகாரஙகளைச சொலலுகிருா—'எலலாவறறை யும' எனறுரமபிதது நிதயம் எனபது பதாாததததின ஒரு பாகமாகிய பாாபபதில அனவயிககிற தெனபது வேறு கதி யிலலாத இடததில சொலலவேணடிய தாகையிஞல இவவிடததிலது உசிதமலல எனறு அபிபராயததில வைததுககொணடு நிதயமாக ஆசைபபடுதல, பாாகக விலலை எனபதைக காடடுகிறது, எனகிற அபிபராயததிஞல சொலலுகி　52
ருா—'பாாகக விலலை' எனறு

ஸவிதஂ ஆசிருயோ ஸஂவஂ விய: — இப்படிப்பட்ட ஸஹம் நான், வெதெ வேதங்களினாலும், த்ரஷ்டுஂ பார்க்க நஶக்ய தகாத வன, தவஸா தபஸஸினாலும், ந பார்க்கத்தகாதவன, தானேந தானம் செய்வதினாலும், ந பார்க்கத்தகாதவன, உஜ்யா யாகத்தினு லும் ந பார்க்கத்தகாதவன ஸஂவஂ விய இப்படிப்பட்ட ஸஹம் நான், அநந்யயா வேறு ப்ரயோஜனத்தைவிரும்பாத, பக்த்யா பகதி யினாலோ வெனில, ஜ்ஞாதுஂ உள்ளபடியே ஜ்ஞாதுஂ அறிவதற்கும், த்ரஷ்டுஂ பார்ப்பதற்கும் ப்ரவேஷ்டுஂச அடைவதற்கும், ஶக்ய தகுந்தவன 53 54

பா] என்னிடத்தில பக்தியில்லாத கேவலர்களா யிருக்கிற பிறருக்கு அத யயனம் செய்வித்தல, அர்த்தம் உபதேசித்தல, தான அத்யயனம் செய்தல அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல ஜபம் முதலியவைகள் செய்யப பட்ட வேதங்களினாலும் யாகம் தானம் ஹோமம் தபஸ்ஸு இவை களினாலும் உள்ளபடியே யிருக்கிற நான அறியத்தக்கவனலல வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் விரும்பாத பக்தியினாலோ வெனில உள்ளபடியே ஶாஸ்த்ரங்களைக் கொண்டே அறியவும் உள்ளபடியே நேராகப் பார்க்கவும்

தா] மேல ஶ்லோகம் இதையே நிரூபிக்கிற தாகையினால புனருக்தியி லலை என்கிற அபிப்ராயத்தினால அதற்கு அவதாரிகை சொல்லுகிறார்— என்னெனில சொல்லுகிறார் என்று வேதங்கள் தானுகவே இவர்களுக்கு ஸாதனம் என்கிற ப்ரஸ்தாவமே இல்லாமையினால அது இல்லை என்றும் ருப பது பொருந்தாதாகையினால அதின அபிப்ராயத்தி லேற்பட்டதைச சொல்லுகிறார் 'அத்யயனம் செய்வித்தல என்றாரம்பித்து தானம் யாகம் இவைகளைச் சொன்னது ஹோமத்தையும் குறிப்பதற்காக,என்று அபிப ராயத்தில வைத்துச்கொண்டு சொல்லுகிறார் 'யாகம் தானம் என்றாரம பித்து பக்தியின வழியாக இவைகள ஸாதனங்கள என்பது 1 அந்த இந்தப பகவானை ப்ராம்மணர்கள வேதத்தை ப்ரவசனம் செய்வதினால அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள என்றாரத்த முள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளைக் கொண்டறியப் படடிருக்கிற படியினால— 'என்னி டத்தில பக்தியில்லாத' என்று சொல்லப்பட்டது ஸஂவஂவியஂ' என னும பதம மனுஷ்யன என்று ப்ரமிக்கத்தக்கவனாக இருச்சை ப்ர க்ருதி ஸம்பந்த மில்லாதவனாக இருக்கை முதலியவைகளைச் சொல்லு கிறது, என்று சொல்லுகிறார்— 'உள்ளபடியே இருக்கிற நான' என்று நேராகப் பார்ப்பதற்கு மாத்திரம ஸாதனமாக பக்தி அபேக்ஷிக்கப்படு

1 ப்ருஹதாரண்யகம 6 4 22

உளளபடியே பரவேசிககவும தகுநதவன அபபடியே *'இநத ஆதமா பர வசனம செயவதிஞல அடையததககவனலல தயானததிஞலும அடை யததககவனலல அனேகவிதமாக கேடபதிஞலும அடையததககவ

ஙிறதிலலை பினனை எபபடி எனில— ஸாஙகஸாவா மதொஷஞஸா ஸநதோஷிஜநாநாம' எனறதைபபோல ஸாஸதரஙகளிஞல வஸது வைத தெரிநது சொளளுவதிலும சோகப பாரததகறதுப பிறகு உணடாகும அடைவதிலும அபேக்ஷிககப படுகிறது எனகிற அபிப ராயததிஞல முன ஸலோகஙகளில பரஸதாவிககப படாத 'ஆராதம ஸுவேஷடம' எனபதும இஙகே பரஸதாவிககபபடடது தததவ எனபது பொதுவாகையிஞலும வேணடி யிருககிற படியிஞலும மூன றிலும மனவயிககிறது உளள படியே பரவேசிததலாவது பரிபூரண மாக அடைகிறது அதாவது உளளபடியே இருககிற எலலா ஆகாரஙக ளோடும அநுபவிததல எனறாததம இததால வயூஹம விபவம முத லியவைகளை மாததிரம அடைவது விலககபபடடது நேரான மோக்ஷத திறகுத தாழநதவைகளான அடைவதின வரிசைகரமஙகள ஸமருதி யில 'யோகேஷ்வியோ ஹி பரஸஸதிதேஷு தீவரஸதிதேஷு ஸதிதேஷூ ஸுதராம ஸவ ஸஜஜ ஸாபாஜய உதேயஸ தமோக்ஷ உக்தி: எனறு சொலலபபடுகினறன—வணதஷ்டி யூஹதரம யோகே ஜ்ஞயதீஷயம எனகிற ஸலோகததில யாதவபரகாஸராலும இது மிக வும அலபமான யோக ஸிததியை யடைநது மரண மடைநதவனுககு வரும பலம முதலாவது யோகஸிததியை யடைநதவன மரண மடைந தாலும யோகததை விடடு விடடாலும ஸவேதத வீபததில பிறககி ருன, பகவானுடைய ஸாலோகபததைபாவது அடைகிருன அதைவிட அதிகமான யோகஸிததியை யடைநதவன மரண மடைநதால விஷ்ணு வுககு பாரஷதனுகிருன அதைவிட அதிகமான ஸிததியை யடைநத வன மரண மடைநதால பாரஷதாகளுககு யஜமானனுகிருன அதை விட மேலான ஸிததியை யடைநதவன மரண மடைநதால வாசலகாப பவனுகிருன அதைவிட மேலான ஸிததியை யடைநதவன மரணமடை நதால பகவானுடைய திருமேனியைப பிடிககிறவனுகிருன அதைவிட மேலான ஸிததியை யடைநதவன மரணமடைநதால பகவானுககு மந திரி ஸதானததை யடைநதவனுய தனியான ஐஸவாயததை யுடையவ னுகிருன பரிபூரணமான யோகஸிததியை யடைநதவன மரணம டைநதால பகவானுடைய ஸாயுஜயததை அடைநதவனும முக தியை யடைநதவனும, பரிபூரணமான ஐஸவாயததையுடைய வனும ஆகிருன எனறு வைஷணவயோக ஸாஸதரஙகளிலசொலலி

* கயோபநிஷத 1 2 23

னல்ல, இவன் எவனை வரிக்கிறானோ அவனால் அடையத்தக்கவன். அவ
னுக்கு இந்த ஆத்மா தன்னுடைய ரூபத்தை விசதமாகக் காட்டுகிறான்'
என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்திலும் சொல்லப்பட்டது. 53 54

இருக்கும் ஏற்பாடு இவை யெல்லாம் பகவானால் இவ்விடத்தில் குறிக்கப்
பட்டது—'ஸ்வாயோமி நாஜைவ' என்றாரம்பித்து என்று சொல்லப்
பட்டது. பக்தி அறிவதற்கும் பார்ப்பதற்கும் அடைவதற்கும் காரண
மாகும் பொழுது அதிக தன்மைகளுக்கு வ்யத்யாஸங்களை ஒப்புக்கொள்
ளுகிறபடியினால் அர்த்யாயாஸாயனமென்னும் தோஷமில்லை. அதாவது
முன் ஜன்மங்களில் செய்த புண்யங்களால் உண்டான ஸாத்விக ஜனங்க
ளுடைய பழக்கத்தினால் உண்டாக்கப்பட்டதாயும் உள்ளபடி ஶாஸ்த்ரங்
களைக் கேட்பதற்குக் காரணமாயும் அல்பமான ப்ரீதியுமாகிய பக்தி
மாத்திரம் ஶாஸ்த்ரங்களினால் ஞானமுண்டாவதற்கு ஒத்தாசைக் கார
ணமாகிறது. அதிகமான பார்க்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடன் கூடி
ய பரபக்தி நேரில் பார்ப்பதற்குக் காரணம். பார்த்த பிறகு பரிபூர்ண
மாக அனுபவிக்க வேண்டுமென்கிற தீவ்ரமான ஆசையாகிய பரமபக்தி
அடைவதற்குக் காரணம் என்பது. இவ்விடத்தில்—'அநந்யயா' என்
னும் பதம் வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் விரும்பாத என்கிற அர்த்த
த்தைச் சொல்லுகிறதென்று எண்ண வேண்டியது. வேறு தேவதை
யைக் குறிக்காதென்று அர்த்தம் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஜீவ
னும் பரமாத்மாவும் ஒன்றென்று அனுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும்
என்று அர்த்தம் சொல்லுவதோ வெனில் முன்பே நிராகரிக்கப் பட்
டது, ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளுக்கும் விருத்தம். இவை யெல்லாவற்
றையும் அபிப்ராயத்தில் வைத்துக் கொண்டு 'வர்ணாஶ்ரமஸாஹாத்ர்ய
ஸாக்ஷாத்காராவ்யோகஸம்| உத்த்ருக்தம் விஷ்ணுராவேத்யாஹ தோஷாய
தாதயா!' என்று ஸங்க்ரஹத்தில் சொல்லப்பட்டது. பக்தியை ஸ்தோ
த்திரம் செய்கிறது இது என்கிற ஸந்தேஹத்தை நீக்குகிறார்— அப்படி
யே என்றாரம்பித்து. இந்த ஶ்ருதி வாக்யத்தில் 'பூமியில் அசனியைச்
சயனம் செய்யக்கூடாது' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவை
களிலே போலக் கேவலங்களான அத்யயனம் முதலியவைகளை மறுத்
திருக்கிறது—'யம்' என்பதினால் அனுவாதம் செய்யப்படுகிற பகவானால்
வரிக்கத்தக்கவனாக இருப்பதற்குக் காரணமாகிய குணவிசேஷம் பக்தி
தான் என்பது, வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தினாலும் இந்த ஶ்ருதியின்
அர்த்தத்தை விவரிக்கிற மற்றகாரணங்களாலும் ஸித்தமாயிருக்கிறது.
இவ்விடத்தில் ரூபம் என்னும் பதம் விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதானால்
ஸ்வரூபம் முதலியவைகளும் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதானால் விக்ர
ஹம் முதலியவைகளும் காருகவே ஏற்பட்டவைகள். 53—54

மதகாமக்ருந மதபரமோ மதபகதஸ ஸஙகவாஜிதஃ ।
நிாவைரஸ ஸாவபூதேஷு யஸ ஸ மாமேதி பாணடவ ॥ 55

ஸ்ரீ கணணபிரானருளிசசெயத ஸ்ரீ பகவதகீதையில
பதிஞேராவது அததியாயம முறறிறறு

ஸ்ரீ க்ருஷணாய பரமாத்மநே நமஃ

ப — ரை] பாணடவ — அாஜுந, ய எவன மதகாமக்ருத — எனககு ஆராதநமாகிய காமஙகளைச செயகிருஞே, மதபரஃ எனனையே முககிய மான பரயோஜநமாக உடையவஞே மதபகதஃ எனனிடததில பகதியை புடையவஞே, ஸஙகவாஜித — பறறுதலிலலாதவஞே ஸாவபூதேஷு எலலா பராணிகளிடததிலும, நிாவைர தவேஷ மிலலாதவஞே ஸ அவன, மாம எனனை, ஏதி அடைகிருன 55

பா] வேதததை அதயயனம செயதல முதலிய எலலாக காமஙகளையும எனககு ஆராதனஙகளாக எவன செயகிருஞே அவன—'மதகாமக்ருத யவனுககு எலலாக காமஙகளையுமஆரமபிபபதறகு நானே முககியமான பர

தா] 'நாஹம வேதைஃ' எனறாரமபிதத ஸலோகஙகளுககு 'வேதததை பாவசனம செயவதாலும எனறாதத முளள ஸருதிவாககியஙகளுடன விரோதததைபபரிஹரிபபதறகாக வேதததை பாவசனம செயவதுமுத லியவை பகதிககு அஙகமாக இருநது உபயோகப படுகினறன எனறு சொலலிக கொணடு— 'பகதயா தவநனயா' எனறுசொனன பகவானை அடை வதறகுசசாதனமாகிய பகதியினதசையை விவரிககிருா—இநதஸலோ கததில 'நாஹம வேதைஃ' எனறு கீழசொலலபபடட காமஙகளேபகவா னிடததில ஸமாபபிககபபடடபடியினுல 'மதகாம' எனனும பதததினுல சொலலபபடுகினறன முனபு சொலலபபடட திருநாமஙகளைசசொலலு தல முதலியவைகளோவெனிலபகதிககுா ளடஙகினவைகளாகையினுல 'மதபகத' எனனும பதததில சோததுககொளளத தககவைகள், எனகிற அபிபராயததினுல சொலலுகிருா— 'வேதததை' எனறாரமபிதது கா மஙகளின பரஸதாவம வநதபடியினுல அவைகளா லுணடாககபபடு கிறபடியினுல அபபொழுது புததியில தோனறுகிற பலனகள இவவி டததில 'மதபரஃ' எனனும பதததினுல சொலலபபடுகினறன, எனறு சொலலுகிருா—'யவனுகத எலலாககாமஙகளையும எனறாரமபிதது

யோஜனமோ அவன் 'மத்பரம:' அதிகமாக என்னிடத்தில் ப்ரீதியுள்ளவனாகையினால் என்னுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லுவது என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வது த்யானம் செய்வது ஆராதனம் செய்வது நமஸ்காரம் செய்வது இவைகளை விட்டால் ஆத்மாவைத் தரிப்பதையே அடையாதவனாய்க் கொண்டு என்னை ஒருவனையே பரயோஜனமாக உடையவனாகையினால் அவைகளை எப்பொழுதும் எவன் செய்கிறானோ அவன் 'மத்பக்த:' என் ஒருவனிடத்திலேயே ப்ரீதியையுடையவனாகையினால் மற்றவைகளிடத்தில் பற்றுதலைப் பொறுக்காதவன் 'ஸங்கவர்ஜித:' என்னுடன் சேர்வதையும் பிரிவதையுமே ஸுகமாகவும் துக்கமாகவும்

இந்த லோகத்திலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு அன்னபானம் முதலியவைகளைப்போலவே இவனுக்குத் திருநாமங்களைச் சொல்லுவது முதலியவை என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— 'ஆத்மாவைத் தரிப்பதையே அடையாதவனாய்க்கொண்டு' என்று. பக்தி முதிர்ந்த தசையில் எப்படிப்பட்ட பற்றுதலில்லாமை உண்டாகுமோ அதைச் சாரார்த்தத்துடன் காட்டுகிறார்— 'என் ஒருவனிடத்திலேயே' என்றாரம்பித்து. தாகமுடையவன் அம்ருதத்தைப் பானம் செய்யும்பொழுது துரும்பு முதலியவைகள் தடுக்கத்தைப்போலப் பற்றுதலை எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற இவனைப் பற்றுதல்தானே எப்படி ஆசையில்லாமல் விட்டுவிடுமோ, அப்படிப் பற்றுதலில் பயந்தவன் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் 'பற்றுதலைப் பொறுக்காதவன்' என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட பக்தியின் முதிர்ந்த தசையில் கேவலம் ஸம்ஸ்காரச் சிறப்பு வாய்ப்பட்டிருந்ததை மாத்திரத்தினால் த்வேஷமில்லாமை உண்டாகிறதில்லை; பின்னை எதனாலே என்னில் காரணமில்லாமையினால் காரியமுமில்லை என்று சொல்லுகிறார்— 'என்னுடன் சேர்வதையும்' என்றாரம்பித்து. பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆசையையுடையவனாகையினால் மற்றவைகளிடத்தில் வைராக்யத்தையுடையவனாயிருக்கிறவன் ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகும் அல்பமான ஸுகதுக்கங்களை உபேக்ஷை செய்கிறானாகையினால் ஸுகத்தைக் கெடுக்கிறவனிடத்திலும் துக்கத்தை உண்டாக்குகிறவனிடத்திலும் இவனுக்கு த்வேஷம் ஸம்பவிக்காது. தன்னுடைய அபராதத்தைத் தெரிந்துகொண்டவனுக்கு அயலானிடத்தில் த்வேஷம் செய்யவேண்டியதில்லை. ஜாடி முதலியவைகளைப்போலப் பராதீனம் என்று அறியப்பட்ட வஸ்துவினிடத்தில் பைத்தியம் பிடிக்காத ஒருவனும் த்வேஷம் செய்யமாட்டான். தன்னைப்போலவே மற்றவர்களும் விஶ்வரூபனாகிய பகவானுக்கு ரூபம் என்று தெரிந்துகொண்டால் எப்படி த்வேஷம் செய்ய இடமுண்டாகும் என்று தாத்பர்யம். [illegible] என்று

உடையவனுக்கு இருக்கையையே ஸ்வபாவமாக உடையவனுகையினு லும் துக்கம் தன்னுடைய அபராதத்தினுலுண்டாகிறது என்றெண்ணிக் கொண்டிருப்பதினுலும் எல்லா ப்ராணிகளும் பரம புருஷனுக்கு வசப் பட்டவைகள் என்று நினைத்துக்கொண் டிருப்பதினுலும் எல்லா ப்ரா ணிகளிடத்திலும் த்வேஷம் உண்டாவதற்குக் காரணமில்லாமையினுல் அவைகளிடத்தில் த்வேஷமில்லாதவன் நிர்வேதமுற யவன் இப்படிப் பட்டவனே அவன் உள்ளபடியே இருக்கிற என்னை அடைகிறுன் நீக் கப்பட்ட அவித்யை முதலிய எல்லாத் தோஷங்களின் ஸம்பந்தத்தை யுடையவனும் என்னை ஒருவனையே அனுபவித்துக்கொண் டிருப்பவ னும் ஆகிறுன் என்றர்த்தம் 5ம

ஸ்ரீ பகவத் ராமானுஜன் என்னும்
உடையவர் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்தில்
பதின்மூன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீ உமைதல ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்ய நம

முன்பு சொல்லியிருப்பதை நினைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறுர்— உள் ளபடியே இருக்கிற என்றாரம்பித்து பரவேசிக்கிறது அடைகிறது முத லிய பதங்கள் வேறு அர்த்தத்தைச்சொல்லுகின்றன என்று மற்றவர்கள் சொல்லுவதை நிராகரிப்பதற்காக மேலான க்ஷேமமாகிய அடைவதின் ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறுர்— நீக்கப்பட்ட என்றாரம்பித்து நீக்கப்பட்டி ருக்கையாவது திரும்பவும் உண்டாகாமலிருக்கும்படி நாசம் செய்யப் பட்டிருக்கை அவித்யையாவது— அறியாமை விபரீதமாக அறிகை இவைகளுக்குக்காரணமாகிய காமம்முதலியவைகள் இதற்கு முன்கதை யிலும் சில அவித்யை முதலியது நீங்கியிருக்கிறதாகையினுல்அதை விலக் குவதற்காக எல்லா' என்னும் பதம் வாக்யுடன் சேர்க்கப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'ஸம்பந்தத்தை' என்னும் பதம் 'என்னை ஒருவனையே' என்பதற்கு 'அறியும் தன்மையுள்ள இவன் எல்லாவற் றையும் பார்க்கிறுன் என்றர்த்தமுள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தில் எல்லா வற்றையும் என்று சொல்லியிருப்பது எல்லாவற்றையும் சரீரமாக உடைய நானே என்று தாத்பர்யம் இப்படியே எல்லாவற்றிலும் இருக் கிற ஆத்ம பகவானை எல்லாவிடத்திலும் அடைந்து தீராக்ரமாய யோ கம் செய்து கொண்டிருக்கிற மனதையுடையவர்கள் எல்லாவற்றையு மே அடைகிறுர்கள் என்றர்த்தமுள்ள மற்றொரு ஸ்ருதிவாக்யத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, என்று தாத்பர்யம் 55

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த தாத்பர்ய சந்திரிகையில் பதின்மூன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்

ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஏகாதஶே ஸ்வயாதாத்ம்ய ஸாக்ஷாத்காராவலோகநம் |
தத்தமுக்தம் விதிப்ராப்த்யோர் பக்த்யேகோபாயதா ததா || 15

ப[தவுரை] ஏகாதஶே பதினோராவது அத்யாயத்தில் ஸ்வயாதாத்ம்யஸா க்ஷாத்காராவலோகநம் ஸ்வ தன்னுடைய யாதாத்ம்ய உண்மையான ஸ்வபாவங்களை, ஸாக்ஷாத்கார நேராகப் பார்ப்பதற்குக் (காரணமாகிய அவலோகநம் — திவ்யமானகண் தத்தம் — கொடுக்கப்பட்டது, ததா அப்படியே விதிப்ராப்த்யோ: அறிவதற்கும் அடைவதற்கும், பக்த்யேகோபாயதா — பக்தி ஒன்றே உபாயம் என்பதும் உக்தம் சொல்லப் பட்டது 15

நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை நேராகப் பார்ப்பதற்குக் காரணமாகிய கண் 'ஸாக்ஷாத்காராவலோ கநம்' என்னப்படுகிறது 'அவலோக்யதேநேந (இதனால் பார்க்கப் படுகிறது) என்று திவ்யமான கண் 'அவலோகநம் என்னப்படுகிறது 'விதிப்ராப்த்யோ:'(அறிவதற்கும் அடைவதற்கும்) என்றது பார்ப்பதை யும் குறிக்கிறது அப்படியே பக்த்யாத்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம்விதோऽர்ஜுந| ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டும் ச தத்வேந ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப என்று கீதையில் சொல்லப்படுகிறது இந்த ஸ்லோகம் பன்னிரண்டாவது அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸங்கதியைச் சொல்லும்பொழுது வ்யாக் யானம் செய்யப்பட்டது பக்தியோக நிஷ்டர்களுக்கு அடையத் தக்கவராகிய பரப்ருஹ்மமாகிய பகவானுமிருக்கிற நாராயணனு டைய தடங்கலில்லாத ஐஸ்வர்யத்தை நேராகப்பார்க்கவேண்டும் என் கிற ஆசையையுடைய அர்ஜுனனுக்கு எல்லையில்லாத மேன்மையை யுடைய காருண்யம் ஔதார்யம் ஸௌசீல்யம் முதலிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் ஸத்யஸங்கல்பனாயுமிருக்கிற பகவானால் தன்னுடைய ஐஸ்வர்யம் உள்ளபடியே காண்பிக்கப்பட்டது உண்மையாகப் பக வானை அறிவதும் நேராகப்பார்ப்பதும் அடைவதும் ஒரே விஷயத் தையுடையதாயும் இடைவிடாமலிருப்பதாயுமிருக்கிற பகவானிடத்தில் பக்தி ஒன்றினாலேயே அடையத்தக்கது என்பதும் சொல்லப்பட்டது

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகனருளிச் செய்த

ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷையில்

பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ நிகமாநத மஹாதேசிக னருளிசசெயத கீதாாதத ஸங்கரஹப பாட்டு

எலலாநதனக குருவாயிலஙகும வகைதா னுரைததுச
சொலலாலறிநதது சோராமற கணடிட வேணடுமெனற
விலலாளனுககனறு மெயசசண ணொடுததிது வேறுமுணடோ
நலலாரகள காணபரெனறு நவினறுநங கணணனே 12

ப ரை] எலலாம சேதனுசேதன வஸதுககளெலலாம தனககு உருவாய சரீரமாகஇலஙகுமவகைபரகாசிககும பரகாரததைத தானஸாவஜஞஞகிய தான உரைததுஉபதேசிதது சொலலால உபதேசததினுல அறிநதது தெரிநதுகொணடதைச சோராமல விடாமல கணடிடவேணடும பாாககவேணடுமே எனறு எனறு பராாததிததவனுகிய விலலாளனுககு விலலினுல யுததம செயவதில ஸமாததனுகிய அாஜுனனுககு அனறு அவன பராாததிததபொழுதே மெயககண கொடுதது மெயயான ரூபததைப பாாககக கூடிய திவயமான கணணைககொடுதது இது இநத ரூபததைப பாாததது

தானுரைதது எனபதினுல எலலாம தெரிநதவனுயும எலலோரிடததிலும கருணையுடையவராயுமிருககிற பகவானதானே உபதேசிததபடியினுல அதில அவாமபிககையினுல அாஜுனன சேழககவிலலை, அதிகமான பகதியினுல இபபொழுதே பாாககவேணடும எனறு பராாததிததானெனறு கருதது மேலும தானுரைததபடியினுல அாஜுனன யொ ...... எனறு கேடடதும ...... எனறு அவன காடடியதும நேரிடடது அனறிககே வேறு ஆசாரயன முதலியவாசள உபதேசிததிருநதால இவை இரணடும ஸமபவிககாதெனறும தாதபாயம சொலலாலறிநதது எனபதினுல ...... எனகிறபடியே அாஜுனனுககு உபதேசிததவறறில நமபிககையுணடெனபதேறபடடது சோராமல எனபதினுல ...... எனகிறபடியே உபதேசிதத அாததததில ஒனறும விடாமல பாாககவேணடும எனறு தாதபாயம மெயககணஎனபதினுல ...... எனறும எனறேனும கடகணணுல காணுக வவவுருவை ஒனறெனனுமுட கணணேறசாணு முணாநது' எனறுமபசவானுடைய உணமையைமாமஸமயமான இநதக கணணுல பாாககமுடியாதாகையினுல திவயமான கணணைககொடுதது தான இதுதால ஸஙகாஹ மலோகததில ......

வேறும் உண்டோ வேறொருவருக்கு உண்டோ நல்லார்கள் பக்தியை யுடையவர்கள் காண்பார் பார்ப்பார்கள் என்று நங்கள் நாயகன் நமக்கு ஸ்வாமியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நவின்றுஞ் சொன்னான் 12

க்ஷாந்த்யாவோக்ஷந்த்ரஷ்டும் என்னுமளவாக அர்த்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டது அன்று அப்பொழுதே அவன் ப்ரார்த்தித்தபடி சாட்டிஞான முகத்தி தசையில் ஆஸ்ரிதர்கள் எல்லாருக்கும் காட்டுவதைப்போலல்ல என்று தாத்பர்யம் இத்தால் ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் பகவானுக்கு உண்டான ப்ரீதியும் பகவான் ஸத்யஸங்கல்பன் என்பதும் காட்டப்பட்டது இது வேறுமுண்டோ என்பதினால் 'ந து மாம் ஶக்யஸே த்³ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா । திவ்யம் ததா³மி தே சக்ஷு:' என்கிற ஸ்லோகங்களின் அர்த்தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது அந்த யோஜனையில் நல்லார்கள் காண்பார் என்பதினால் பக்தியில்லாதவர்கள் காணமாட்டார்கள் என்பது ஏற்பட்டது இதுவேறுமுண்டோ என்பதற்கு இது வேறு உபாயங்களாலுண்டாகுமோ என்றர்த்தம் இத்தால் நாஹம் வேதை: ந தபஸா இதி யாதியின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது என்றும் யோஜிப்பார்கள் இத்தால் விதிவத்ராவ்யாஹ்ருத்யை காமாயதாக்ஷம் என்பதின் அர்த்தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது

பதினோராவது அத்யாயத்தின் ஸங்க்ரஹம்

ஸ்ரீராஜபுர திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பகவத்கீதை பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

பா அ] பக்தியோகத்தில் நிஷ்டையையுடையவர்களுக்கு அடையத்தக்கவராகியும் பரப்ருஹ்மமாகியும் பகவானாயிருக்கிற நாராயணனுடைய தடங்கலில்லாத ஐச்வர்யத்தை நேராகப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற ஆசையையுடைய அர்ஜுனனுக்கு எல்லையில்லாத மேன்மையை யுடைய காருண்யம் ஔதார்யம் ஸௌசீல்யம் முதலிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயும் ஸத்யஸங்கல்பனாயுமிருக்கிற பகவானால் தன்னுடைய ஐச்வர்யம் உள்ளபடியே காண்பிக்கப்பட்டது. உண்மையாகப் பகவானை அறிவதும் நேராகப் பார்ப்பதும் அடைவதும் ஒரே நிச்சயத்தையுடையதாயும் இடைவிடாமலிருப்பதாயுமிருக்கிற பகவானிடத்தில் பக்தி ஒன்றினாலேயே அடையத்தக்கது என்பதும் சொல்லப்பட்டது. பிறகு ஆத்மாவை அடைவதற்கு ஸாதனமாகிய ஆத்மாவைப் பற்றிய உபாஸனத்தைப் பார்க்கிலும் பக்தியாகிய பகவானைப் பற்றிய உபாஸனம் தன்னுடைய பலத்தைக் கொடுப்பதில் சீக்கிரமாகச் செய்கிறபடியினாலும் மிகவும் ஸுகமாகச் செய்யக்கூடிய தாகையினாலும் சிறந்தது என்பதும் பகவானைப் பற்றிய உபாஸனத்திற்கு உபாயங்களும் அவைகளில் சக்தியில்லாதவனுக்கு ஆத்மாவில் நிஷ்டையும் அதற்குவேண்டியவைகளும் சொல்லப்படுகின்றன—பகவானைப்பற்றிய உபாஸனம், அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாயும் த்யானிக்கத்தக்கவனாயுமிருக்கிற வஸ்து சிறந்ததாகையினால் சிறந்தது என்பதோவெனில் யோகிநாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா | ச்ரத்தாவாந் பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ மத: என்கிற இடத்தில் சொல்லப்பட்டது.

அர்ஜுந உவாச — அர்ஜுனன் சொன்னான்

ஏவம் ஸததயுக்தா யே பக்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே |
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோகவித்தமா: || 1

ப தை] யே எவர்கள் பக்தா: பக்தியை யுடையவர்களாய், ஸததயுக்தா: – எப்பொழுதும் உம்முடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாய், ஏவம் – இவ்விதமாக த்வாம் உம்மை பர்யுபாஸதே – உபாஸிக்கிறார்களோ, யே ச எவர்கள், அவ்யக்தம் இந்த்ரியங்களாலறியத்தகாத, அக்ஷரம் ஜீவாத்மாவை (உபாஸிக்கிறார்களோ) தேஷாம் அவ்விருவர்களுக்குள் கே எவர்கள் யோகவித்தமா: யோகத்தைத் தெரிந்துகொண்டவர்களுக்குள் முக்யமானவர்கள்

பா] ‘உத்க்ருஷ்’ என்று ஆரம்பித்துக் கீழே சொல்லிய விதமாகப் பகவானுடைய உம்மையே சிறந்த அடையத்தக்க ப்ரயோஜனமாக எண்ணிக் கொண்டவர்களாய் எந்த பக்தர்கள் எல்லா விபூதிகளையுமுடையவராயும் எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய ஸௌந்தர்யம் ஸௌஶீல்யம் ஸார்வஜ்ஞனாக இருக்கை ஸத்யஸங்கல்பனாக இருக்கை முதலிய எண்ணிறந்த குணங்களுக்கு ஸமுத்திரமாயுமிருக்கிற உம்மைப் பரிபூர்ணமாக உபாஸிக்கிறார்களோ, எவர்கள் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களினால் ப்ரகாஶம்

தா] கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்தியின் மேன்மை முதலியது சொல்லப்படுகிறது என்று பன்னிரண்டாவது அத்யாயத்திற்கு ஸங்கதியைச் சொல்லுவதற்காக முன்பு சொன்னதை அனுவாதம் செய்து கொண்டு பக்தியோகத்தைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிற ஸந்தர்ப்பத்தில் விஶ்வரூபத்தைக் காட்டினதற்கு ஸங்கதியையும் இடையே விவரிக்கிறார்—‘பக்தியோகத்தில் நிஷ்டையையுடையவர்களுக்கு’ என்று ஆரம்பித்து. நேராகப் பார்த்த பிறகல்லவா பரிபூர்ணமாக உபாஸிக்க முடியும்—பார்க்கத் தக்கவனாக இருப்பதற்கும் பலமாக இருப்பதற்கும் உபயோகமான ஆகாரங்களுடன் காட்டுவதும் உசிதம் தான் என்று தாத்பர்யம். ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட நேராகப் பார்த்ததற்குக் காரணத்தையும் முக்யமான ஸங்கதி இருக்குமிடத்தையும் சொல்லுகிறார்—‘உண்மையான’ என்று ஆரம்பித்து. தன்னைக் காட்டுவதற்குக் காரணம் காருண்யம் முதலியது. அப்பொழுதே சாயம் விதக்கிப்பதற்காக ஸத்யஸங்கல்பன் என்று சொல்லியிருக்கிறது. உபாயத்தையும் பலத்தையும் சொன்ன பிறகு பலத்திற்குத் தாமதம் இல்லாமை முதலியது சொல்லப்படுகிறது என்று ஸங்கதி சொல்லுகிறார்—‘பிறகு’ என்று ஆரம்பித்து. இதனால் ‘பக்தேஶ்ஶ்ரைஷ்ட்யமுபாயோக்திரஶக்தஸ்யாத்மநிஷ்டதா | தத்ப்ரகாராஸ்த்வதிப்ரீதிர்பக்தே த்வாதஶ உச்யதே’ என்கிற ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகமும் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. ‘அதிப்ரீதி’ என்று சுருக்கிச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டாவது அத்யாயத்தின் கடைசி ஶ்லோகத்தின் அர்த்தம் பாஷ்யத்தில் ‘ப்ரியம்’ என்பதினால் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆரம்பித்ததற்கு உபஸம்ஹாரம் மாத்திரமாகையினால் அதை அனுவதித்துச் சொல்லவில்லை. இந்த அத்யாயத்தில் கேள்வி பதில் இவைகளிலிருக்கிற ‘யோகவித்தமா:’ ‘யுக்ததமா:’ என்னும் பதங்களினால் தாரதம்யம் மாத்திரம் சொல்லப்படுகிறது, அது உபாஸிக்கப்படுகிற வஸ்துவின் மேன்மையைக் காரணமாகவுடைய பலத்தின் தாரதம்யத்தினால் ஏற்பட்டதாக ஏன் இருக்கக்கூடாது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்—‘பகவானைப்பற்றிய உபாஸனம்’ என்று ஆரம்பித்து

செய்யப்படாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை உபா ஸிக்கிறார்களோ அந்த இருவர்களுக்கும் எவர்கள் தங்களுடைய பரயோ ஜனங்களைச் சக்கிரமாக அடைகிறவர்கள் என்றாத்தம். ஸ்வாமிநவிரா

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயத்தைப்பற்றி மறுபடி சேர்வி சேழப்பது யுக்தமல்ல என்று தாத்பர்யம். அதிசத வாக்யத்திற்கு ஸார்த்தியத் தெரிவிப்பதற்காக ஸமீபத்திலிருப்பதாலும் ஏகிகமாகையினாலும் 'ஸர்வம்' என்னும் பதத்தினால் அனுவாதம் செய்யப்பட்ட ஆத்தத்தைச் சொல்லுகிறார்—'ஜகத்ருத்ஸ்ய' என்றுரமபித்து என்றுரம பித்து ஸத்தயாகு' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் எப் பொழுதும் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்கிற அர்த்தத்தை யுடையவர்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லு கிறார்—பகவானுக்கிய என்றுரமபித்து 'ஜத்ரூ' என்றவல்லவோமுன்பு சொல்லப்பட்டது ஸர்வமாக அறியத்தக்கவனுவதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைத் தெரிவிப்பதற்காக—எல்லாவிபூதிகளையுமுடைய என் றுரமபிசது, ஸ்வா' (உம்மை) என்று சொன்னது முன்பு உபதேசம் செய்ததினாலும் திவ்யசக்ஷுஸ் கொடுத்ததினாலும் அறியப்பட்ட விபூதி யுகதவிப்வைசனுடன் சேர்ந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது, என்று தெரிவிக் கப்பட்டது அன்பிகே வயூர்வாஸிதே என்கிற இடத்தில் இருக் கிற வபி' என்னும் உபஸர்க்கத்தின் தாத்பர்யத்தைச்சொல்லி இருக்கிற தாகவுமாம் அதைப் சொல்லுகிறார்— பரிபூரணமாக என்று 'அக்ஷ ரம்' என்னும்பக்ஷம் பரக்ருதியிலும் பரமாத்மாவினிடத்திலும் பரயோகிக் கப்படுகிறபடியினால் அதைச் விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— 'ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை என்று அவ்யக்தம் என்னும்பதம் அக்ஷரத் தோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட ஒருவிதமான அசேதனத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— கண்முத லிய என்றுரமபித்து பெ என்னும் பதம் மூன்றிலாமையினாலும் மேலே பதில் சொல்லுகிற இடத்திலும் அவ்யக்தம் என்பது அக்ஷரம்' என்பதற்கு விசேஷணமாகத் தோன்றுகிறபடியினாலும் உபாஸிக்கத்த க்கவர்களுக்கு மூன்றையும் இவ்விடத்தில் சொல்லுகிறதென்பது அனு சிசம் என்று தாத்பர்யம் பஞ்சவிம்ஸகமவ்யக்தம் ஷட்விம்ஸ பாமா ஷோத்தமம் | ஸ தஜ் ஜ்ஞாத்வா விமுச்யதே பததயஸ்ராஹேவ ரூஜய' என்கிற ஸம்ருதி வசனத்திலும் அவ்யக்தம் என்கிறபதம்புருஷாத்தமனை விட்டுக்காழ் தவனுக்கிய ஜீவனைச்சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் பொரவி த்தோ' என்னும் பதத்தில் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட மேன்மை

த்தாய-ச் என்று மேலே, 'யோமவித்தமா:' என்பது சீக்கிரமாகப் பலத்தை அடைவதைப் பற்றியது, என்பது வ்யக்தமாகச் சொல்லப்படுகிறது 1

ஸ்ரீபகவாநுவாச—ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் சொன்னார்

மய்யாவேஸ்ய மநோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே ।
ஸ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ் தே மே யுக்ததமா மதா: ॥ 2

ப. ரை] யே எவர்கள் மயி என்னிடத்தில் ஆவேஸ்ய வைத்து நித்யயுக்தா—எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாய்க் கொண்டு பரயா மிகுந்த ஸ்ரத்தயா சரத்தையுடன் உபேதா: கூடினவர்களாய்க்கொண்டு மாம் என்னை, உபாஸதே உபாஸிக்கிறார்களோ தே அவர்கள் யுக்ததமா: யோகம் செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களாக மே என்னால் மதா: —எண்ணப்பட்டார்கள் 2

பா] அதிகமாக என்னிடத்தில் ப்ரீதியை யுடையவர்களாகையினால் மனதை என்னிடத்தில் வைத்து மிகுந்த சரத்தையுடன் கூடியவர்களாயும் எப்பொழுதும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமே என்கிற ஆசையை யுடையவர்களாயும் எவர்கள் என்னை உபாஸிக்கிறார்களோ அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனத்தைப் பற்றிய மனதை என்னிடத்தில் வைத்து எவர்கள் என்னை யுபாஸிக்கிறார்களோ என்றாத்தம் அவர்கள் யோகம் செய்பவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களாக என்னால் எண்ணப்பட்டார்கள் என்னை ஸுகமாகவும் சீக்கிரமாகவும் அடைகிறார்கள் என்றாத்தம் 2

யைக் காட்டுகிறார்— எவர்கள் தங்களுடைய ப்ரயோஜனங்களை என்று ரம்பித்து சேஷி உபாஸிக்கத்தக்க வஸ்துவின் மேன்மையைப் பற்றியதாக இருக்கவேண்டாம் நீசொன்ன அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதுஎன்பதற்கு என்னப்ரமாணம் என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— ஸ்வாமி' என்றாரம்பித்து சேஷி வேறுவிதமாக இருந்தால் பொருந்தாதாகையினாலேயே இந்த அர்த்தம் ஏற்பட்டது, பின்பு சொல்லுகிற வாக்யத்தில் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டது க்லேஸோதிகதரஸ்தேஷாம் என்று ஜீவாத்மநிஷ்டனைவிட மேன்மையும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம்

'மய்யாவேஸ்ய' என்கிற இடத்தில் உபாஸநம் செய்வது வேறுவிதமாகப் பொருந்தாதாகையினால் ஏற்பட்ட மனதைச் செலுத்துவதை மாத்திரம் சொன்னால் ப்ரயோஜனமில்லை ஆகையினாலும் ஜீவாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையையுடையவர்களுக்கும் உபாயமாக பகவானிடத்தில் மனதைச் செலுத்துவது ஸமமாகையினாலே அவர்களை விலக்குவதற்காகவும் சொல்லுகிறார்—'அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனத்தைப் பற்றிய' என்று 2

யே த்வக்ஷரமநிர்தே₃ஶ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே |
ஸர்வத்ரக₃மசிந்த்யம் ச கூடஸ்த₂மசலம் த்₄ருவம் ‖ 3

ஸந்நியம்யேந்த்₃ரியக்₃ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபு₃த்₃த₄ய: |
தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூ₄தஹிதே ரதா: ‖ 4

க்லேஶோऽதி₄கதரஸ்தேஷாமவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் |
அவ்யக்தா ஹி க₃திர்து₃:க₂ம் தே₃ஹவத்₃பி₄ரவாப்யதே ‖ 5

ப ரை] யே து எவாகள, அநிர்தேஶ்யம் சொலலததகாததாயும அவ்யக்தம் பரகாசிககாததாயும ஸர்வத்ரகம் எலலாசசரீரஙகளிலுமிருபபதாயும, அசிந்த்யம்ச நினைககததகாததாயும கூடஸ்தம் பொதுவாக இருபபதாயும அசலம் சலிககாததாயும த்ருவம் — நிதயமாயும, இருககிற அக்ஷரம் ஜீவாதமாவை இந்த்ரியக்ராமம் இநதரியஙகளினகூடடததை, ஸந்நியம்ய அடககிக கொணடு ஸர்வத்ர — எலலா ஆதமாககளிலும ஸமபுத்தய ஸமம எனகிற புததியையுடையவாகளாயககொணடு ஸர்வபூதஹிதே — எலலாப பராணிகளுடையவும நனமையிலே ரதா | ஆசையையுடைய வாகளாயககொணடுமே, பர்யுபாஸதே உபாஸிககிறாாகளோ தே அவாகள மாமேவ எனனையே (எனககு ஸமமான பரிசுததமான ஜீவாதமாவை எனறாததம) ப்ராப்நுவந்தி அடைகிறாாகள அவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் பரகாசியாத ஆதமாவினிடததில ஆசையையுடைய மனததையுடைய, தேஷாம் அவாகளுககு க்லேஶ கஷடம் அதிகதர மிகவும அதிகம அவ்யக்தா பரகாசியாத ஆதமாவைபபறறியதான, கதி மனதின வயாபாரம தேஹவத்பி தேஹததையுடையவாகளினுல, து:கம் கஷடததினுல அவாப்யதே அடையபபடுகிறதலலவா 3 4 5

பா] எவாகள தேஹததைவிட வேறுபடடதாகையினுல தேவன முத

தா] ஆதமாவினிடததில நிஷடையையுடையவனுடைய தாழவைச சொலலுகிறா — யேத்வக்ஷரம் எனறுாமபிதது மூனறு ஸலோகஙகளினுல நிருபிததுாலும சொலலததகாதது எனபது தனனுடைய வாாததைககு விரோதம முதலிய தோஷஙகளை உடையது ஆகையினுல உணமையான ஸவருபததில மறுககபபடுவதாக அபிபராயததிலிருககும சொலலுவதைச காரணததுடன சொலலுகிறா — தேஹததைவிட வேறுபடடதாகையினுல எனறு தேஹததைவிட வேறுபடடதாக யிருநதபோதிலும தேஹததுடன இருககிற ஆதமாவினிடததில அாததமிதேஹததினவழியாகத தேவன முதலியபதஙகளாபயோகிககப

லிய பதங்களினுல் சொல்லத்தகாததாயும் ஆகையினலேயே கண் முத
லிய இந்திரியங்களினுல் அறியப்படாததாயும் தேவன் முதலிய தேஹங்
களில் எல்லாவற்றிலுமிருந்த போதிலும் அவைகளைவிட வேறுபட்டதா
கையினல் அந்தந்த ரூபமாக நினைக்கத்தகாததாயும் ஆகையினலேயே

படுகின்றன அப்படி இருந்தபோதிலும் தேஹத்தைவிடப் பிரித்துச்
சொல்லும்பொழுதும் பகருதியின் ஸம்பந்தமில்லாத பரிசுத்தமான
தசையிலும் அப்படிச் சொல்லுவதும் ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பா
யம் ஆகையினலேயே —*தேஹத்தைவிட வேறுபட்டதாகையினலே*
யே என்றாத்தம் முழுமையும் அறியப்படாத என்று ஆத்மம் சொல்
லில் உபாஸிக்கிறார்களோ என்கிற கண்ணனுடைய வார்த்தைக்கு விரோ
தம் வரும் என்கிற அபிப்பிராயத்தினல் சொல்லுகிருர்— கண் முதலிய
என்றாரம்பித்து ஸூக்ஷ்மம் (ரலா இடத்திலும் இருக்கிறது) என்
பதற்கு அணு என்கிற ஸ்ருதிவாசகத்தோடு விரோதத்தைப் பரிஹரி
ப்பதற்காகச் சொல்லுகிருர்— தேவன் முதலிய தேஹங்களில் *என்*
றாரம்பித்து அன்றிக்கக நினைச்சத்தாதகாயும் என்று மறுக்கப்படு
கிற நினைக்கத்தக்கதாக இருப்பதினை பரஸ்தாவத்தைக் காட்டுவதற்காக
ஸூக்ஷ்மம் என்று சொல்லப்பட்டதாகவுமாம் என்று சொல்லுகிருர்
இருந்தபோதிலும் *என்று* ‘அந்தந்தரூபமாக *என்பதற்கு ஆத்மாவை நினை*
க்கவேண்டும் என்று விதித்தி நுப்பதோடு விரோதம் வருகிறபடியினல்
நினைக்கவேதகாது என்று மறுப்பது பொருந்தாது என்று தாத்பாயம்
ஆகையினலேயே *என்பதற்கு அவைகளைவிட வேறுபட்டவனாகையி*
னல் என்றாத்தம் தொடர்ச்சியாக வருகிற அனேகம் புருஷர்களுக்குப்
பொதுவாக இருக்கிற பூர்வபுருஷன் கூடஸ்தன் என்னப்படுகிறான், இவ்
விடத்தில் பொது என்பது மாத்திரம் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகி
றது என்று சொல்லுகிருர் — எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகவும் *என்று*
இத்தால் கூடம் என்னும் பதத்தினல் சொல்லப்படுகிற மாயைக்கு ஸஜ
மானன் என்னுவதுதான் யங்கள் ராசியைப்போலிருக்கிறுன் என்று பது
ஆத்தம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் பரஸித்தமான ஆத்தத்தைவிட்
டது புகலிய காரணங்களினல் பிராகரிக்கப்பட்டார்கள் ஆகையினல்
பண் இரும்புபோல அசையாமலும் வருத்தி குறைவு இல்லாமலும்
இருப்பது ஆத்தம் என்பதும், இவ்விடத்தில் பரயோஜனமற்றது ஒரே
காலத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக இருக்கை ஏற்படவில்லை, வெவ்
வேறு காலங்களில் எல்லா ஜாதிகளுடையவும் சரீரங்களை அடைந்த
போதிலும் எல்லாச் சரீரங்களையும் அடைவதும் கிடையாது ஆகையி
னல் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக இருக்கை எப்படிப் பொருந்தும்,

எலலாவறறிறகும பொதுவாகவும அதாவது தேவனமுதலியஅஸாதாரண மான ஆகாரஙகளிலலாததாயும எனறாததம மாறுதல ஒனறுமிலலாத தாகையினால தனனுடைய அஸாதாரணமான ஆகாரததை விடடுசசவிக காததாயும ஆகையினாலேயே நிதயமானதாயும இருககிற ஜீவாதமாவின ஸவரூபததை, கண முதலிய இநதரியஙகளின கூடடமெலலாவறறையும தன தன வயாபாரஙகளிலிருநது நனறாக அடககிககொணடுமே தேவன முதலிய வெவவேறு விதஙகளான ஆகாரஙகளையுடைய தேஹஙகளெல லாவறறிலுமிருககிற ஆதம வஸதுககளிடததில ஜஞானம ஒனறையே ஸவபாவமாக உடையவைகளாகையினால இவைகள ஸமஙகள என கிற புததியையுடையவாகளாயககொணடுமே ஆகையினாலேயே எலலா பராணிகளுககும அநிஷடததை விருமபுவதிலிருநது நிவருததியையடைந தவாகளாயககொணடுமே எலலா பராணிகளுககும அநிஷடததை விரும புவது ஆதமாககள தேவன முதலிய பேதமுள்ள ஆகாரஙகளையுடைய வைகள எனகிற அபிமானததினால அலலவா உணடாகிறது உபாஸிக கிறாாகளோ அவாகள எனனையே அடைகிறாாகள அதாவது எனகக ஸம

எனகிற ஆகேஷபகதிறகு ஸமாதானம சொலலுகிறா— அதாவது என றாரமபிதது அஸாதாரணஙகளான தேவனுக இருககை முதலியவைகளா ஆசரமாவினிடததில நாசம இலலையலலவா எனறு சாதபாயம சரீரததை விடடுச சிமபுதல முதலியவைகளையுடைய ஜீவனுககு அழிவு இலலை எனறு மறுபபது பொருளாகாகையினால இவவிடததில ஸவரூப நாச ததறகுக சாதபாயததிலிருககு மாககததைச சொலலுகிறா— மாறுதல ஒனறுமிலலாத தாகையினால எனறு சொல அநிதயமோ அது மாறு தலையுடையதாகவே இருககும ஆகையினால இஙகே மாறுதல இலலாத தாகையினால அநிதயமலல எனறு அாததமாகையினால புனருகதி தோ ஷம இலலை எனறு சொலலுகிறா— ஆகையினாலேயேநிதயமானதாயும' எனறு உபாஸதே எனபதினாலேயே மனதை அடககுவது ஏறபடட படியினால அதறகு உபயோகமான வெளி இநதரியஙகளின வயாபாரங களை அடககுவதைச சொலலுகிறது எனறு வயாகயானம செயகிறா— நனறாக அடககி என ஸம்நியம்யேந்திரியக்ராமம் என்பதை ஸாவாதராத்ர ஸமபுததய: எனறிவை முதலியவைகளை அபிபராயததில வைததுககொணடு சொலலுகிறா— தேவன முதலிய எனறாரமபிதது ஸுனிசைவ ஶ்வபாகே ச பணடிதா: ஸமதாசின: எனறிவை முதலியவைகளை அபிபரா யததில வைததுககொணடு ஜஞானம ஒனறையேஸவபாவமாக உடைய வைகளாகையினால' எனறு சொலலபபடடது ஆகையினாலேயே எனபதறகு ஸமம எனகிற புததியையுடையவாகளாகையினால எனறு

மான ஆகாரத்தையுடைய பரிசுத்தமான ஆத்மாவை அடைகிறார்கள் என்றாத்தம 'ஸோஶ்நுதே ப்ரஹ்மதாம்' என்றல்லவோ மேலே சொல்லப்போகிறார் ஶ்ருதியிலும 'ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாதவனுய மிகுந்த ஸாம்யத்தை அடைகிறான்' என்றாத்தமுள்ள வாக்யமுமிருக்கிறது அப்படியே அக்ஷர என்னும பதத்தினுல சொல்லப்படுகிற பரிசுத்தாத்மாவை விட ப்ரப்ருஹ்மம வேறு என்பதையும மேலே 'கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே உத்தம புருஷஸ்த்வன்ய:' என்று சொல்லப்போகிறார் பிறகு 'பரவித்யை (சொல்லப்படுகிறது) எந்த வித்யையினுல அந்த அக்ஷரம அடையப்படுகிறதோ' என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்தில சொல்லப்பட்ட அக்ஷரவித்யையிலோவென்னில அக்ஷரம என்னும பதத்தினுல சொல்லப்படுகிறது பரப்ருஹ்மமே ஏனெனில ப்ராணிகளுக்குக்காரணம என்று சொல்லியிருப்பதினுல ஆத்மாவினிடத்தில செலுத்தப்பட்ட மனதையுடைய அவாக

ஆத்தம 'ஆத்மாவை உபாஸிக்கிறாாகள என்பதற்கு அக்ஷரம என்னும பதத்தினுல சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மா அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம என்று நிச்சயம்செய்து அதற்கு உபாயமாசப்பரமாத்மாவை உபாஸிக்கிறாாகளோ என்று ஆத்தம அவாகளும என்பதற்கு என்னை விடவேறு அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம இருக்கிறது என்று நிஶசயமுடையவாகளும என்று ஆத்தம என்னை அடைகிறாாகள என்பதற்கு

1 விஷ்ணுஶக்தி: பராப்ரோக்தா என்று சொல்லி இருக்கிறவிதமாக 2 ஸ்விஹாநெந்த்ருஷ்டிகாஸ் என்னும்படி என்னைவிட்டுப் பிரியாத விஶேஷணமாகிய எனக்கு ஸமமான ஆகாரத்தை உடைய பரிசுத்தமான ஆத்மாவை அடைகிறாாகள என்று ஆத்தம இப்படி ஆத்தம சொன்னது நன்ருக இருக்கிறது இப்படிச்சொன்னதற்கு ப்ரமாணம இருக்கிறதோ என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு உபப்ரம்மணவசனங்களோடு ஶ்ருதியை உதாஹரிக்கிறா 'ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமில்லாதவனுய என்று ஆரம்பித்து 'பிறகு பரவித்யை சொல்லப்படுகிறது என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்திலும 'அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் என்கிற ஸூத்ரத்திலும ப்ரப்ருஹ்மத்தினிடத்தில அஸாதாரணமாக ப்ரயோகிக்கப்படுகிற அக்ஷரம என்னும பதம ஜீவாத்மாவைச்சொல்லுகிறதென்று எப்படி சொல்லப்படுகிறது, என்னில அம்ருதமான அக்ஷரம என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம 'கூடஸ்தோக்ஷர உச்யதே என்றிவைமுதலிய இடங்களில சொல்லப்படுகிறபடியினுல சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறா— அப்படியே' என்ருரம்பித்து ஸம்விம்ஶகஶ்சைக்ஷிம்ஶ பராஷோத்தஸ । ஸத்வஜ்ஞாக்ஷாவிஸ்ச்யதெதயஶாத்

ருக்கு கஷ்டம மிகவும அதிகம ஆத்மாவைபபற்றிய மனதின வ்யா பாரமதேஹமே ஆத்மா என்கிற அபிமான முள்ளவாகளிடைல ஶ்ரமப பட்டு அடையபபடுகிறது சரீரத்தை உடையவாகள தேஹமே ஆத்மா என்று நினைக்கிறாகளலலவா ௫ 4 5

பகவானை உபாஸனம செயபவாகள யோகம செயபவாகளுக்குள சிறந்தவாகள என்பதை வயக்தமாகசசொலலுகிறா —

யெ து ஸவாணி கமாணி மயி ஸநயஸ்ய மதபரா: |
அநநயெநைவ யொகெந மாம் தயாயந்த உபாஸதெ || 6

தெஷாமஹம் ஸமுத்தா்தா ம்ருதயுஸம்ஸாரஸாகராத் |
பவாமி நசிராத பாத்த மயயாவெஶிதசெதஸாம் || 7

ப ரை] யெ து எவாகள ஸவாணி எலலா, கமாணி காமங்களை யும மயி என்னிடததில, ஸநயஸ்ய அாபபணமசெயது மதபரா, என்னையே முக்கியமான பரயோஜனமாக உடையவாகளாயககொண்டு அநநயெந வேறொரு பரயோஜனததையும உடையதலலாத, யொகெந யோகததி னால மாம் என்னை தயாயந்த தயானம செயதுகொண்டு உபாஸதெ உபாஸனம செயகிறாகளோ மயி என்னிடததில ஆவெஶிதசெதஸாம் வைககபபட்டமனததை உடைய தெஷாம் அவாகளை பாத்த அஜுந, அஹம் நான, ம்ருதயுஸம்ஸாரஸாகராத் மருதயுவாகிய ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுதரததிலிருந்து, நசிராத சீககிரததில, ஸமுத்தா்தா உயாத துக்குகிறவனாக, பவாமி ஆகிறேன 6 7

பா] எவாகள இந்த லோகததில ஏறபட்டவைகளாயும தேஹயாததிரை ககு அங்கங்களாயும தேஹததைத தரிபபதறகாக ஏறபட்டவைகளாயு

வாஙமய || என்று சொலலியிருக்கிறபடியே அவயகததில வைககப பட்ட மனதையுடையவாகளுககு கஷடமமிகவும அதிகம ஏனெனில என்னிடததிலே மனதைசசெலுதத விலைபாகையினால அவயகதத தைபபறறிய மனதின வயாபாரமாவது எலலா இந்திரியஙகளையும அட ககுதல தேஹததை யுடையவாகளாயிருகனுற ஸநகா முதலியவாகளு ககு முன்பே என்று கூறியதாககொண்டு 'தேஹமே ஆதமா எனகிற அபிமானமுளளவாகளினால என்று சொலலபபட்டது 3 4 5

'தேஹயாததிரைககு அங்கங்கள' *பயிரிடுதலமுதலியவைகள'*அவை களினகாரணஙகளுடனும எனபதறகு *ஸாகயாவநதரம முதலியவைக ளுடன என்றாததம உததேஶயஙகளுடனும எனபதறகு ஸவாகம*

மிருக்கிற ஸாப்பிடுதல் முதலிய காரியங்களையும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட யாகம் தானம் ஹோமம் முதலிய எல்லாக் காரியங்களையும் அவைகளின் காரணங்களுடனும் உத்தேசியங்களுடனும் ஆத்மாவினிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதினால் என்னிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்து என்னொருவனையே அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாக உடையவர்களாய்க் கொண்டு வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் உடையதல்லாத யோகத்தினால் தாங்களே மிகவும் ப்ரியங்களாயும் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனத்திற்கு ஸமங்களாயுமிருக்கிற த்யானம் ஆராதனம் நமஸ்காரம் ஸ்தோத்திரம் திருநாமங்களைச் சொல்லுதல் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு என்னை உபாஸிக்கிறார்களோ என்றர்த்தம் அவர்களுக்கு என்னை அடைவதற்குத் தடங்கலாகையினால் ம்ருத்யுவாகிய ஸம்ஸாரம் என்கிற பேருடைய ஸமுத்திரத்திலிருந்து நான் சீக்கிரத்தில் உத்தாரணம் செய்பவனாக ஆகிறேன் 6 7

முதலிய பலன்களுக்காக விதிக்கப்பட்டவைகள் என்றர்த்தம் 'அத்யாத்ம' பரமாத்மாவினிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட 'சேதஸா' மனதினால் என்றர்த்தம் 'மத்பரா' என்பதற்கு அவர்களுக்கு அஹம் ஏவ பர' முக்கியமான அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமோ என்றர்த்தம் என்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு 'என்னொருவனையே' என்று பிரித்துச் சொல்லப்பட்டது வேறொரு ப்ரயோஜனத்தையும் உடையதல்லாத என்பதற்கு பகவானை அடைவதற்கு உபாயமாகிய பக்தியோகத்தில் இது ப்ரயோஜனம் என்கிற புத்தியுண்டாகிறதே அதை விலக்குகிறது என்று தாத்பர்யம் இங்கு பக்தனுடைய த்யானத்தைச் சொன்னது ஸததம் கீர்த்தயந்த என்று கீழே சொல்லியவைகளையும் குறிப்பதற்காக 'தாங்களே' என்பதற்கு வேறொரு ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பாராததல்ல என்றர்த்தம் 'ம்ருத்யுவாகிய ஸம்ஸாரமென்கிற பேருடைய' என்பதற்கு நிஷாதஸ்தபதி அதிகரணத்தில் சொல்லிய ந்யாயத்தினால் கர்மதாரயமென்னும் ஸமாஸமே உசிதம் இது விடத்தக்கது என்று தெரிவிப்பதற்காக இந்த விசேஷணமும் இவ்விடத்தில் உபயோகமானது என்று தாத்பர்யம் என்னை அடைவதற்குத் தடங்கலாகையினால் என்பது இதை ம்ருத்யு என்று உபசாரமாய்ச் சொல்லியிருப்பதற்குக் காரணம் பகவானை அடைந்த பிறகு அல்லவோ இவன் அம்ருதனாகிறான் 'ம்ருத்யு' என்பது வேறு பதமாய் க்ரியையோடு அந்வயிக்கிறது என்கிற பக்ஷத்தை விலக்குவதற்காக சீக்கிரத்தில் உத்தாரணம் செய்பவனாக' என்று அந்வயம் சொல்லப்பட்டது 6 7

மய்யேவ மந ஆதத்ஸ்வ மயி புத்திம் நிவேசய |
நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் ந ஸம்சய: || 8

பதவுரை] மய்யேவ என்னிடத்திலேயே மந: மனத்தை ஆதத்ஸ்வ செலுத்து மயி என்னிடத்தில் புத்திம் புத்தியை நிவேசய செலுத்து அத ஊர்த்வம் இதற்குப்பிறகு மய்யேவ என்னிடத்திலேயே நிவஸிஷ்யஸி இருக்கப்போகிறாய் ந ஸம்சய: ஸந்தேஹமில்லை 8

பா] ஆகையினால் மேலான ப்ரயோஜனமாக இருக்கிறபடியினாலும், ஸுலபமாக இருக்கிறபடியினாலும் சக்கிரத்தில் அடையக்கூடியவனாக இருக்கிறபடியினாலும் என்னிடத்திலேயே மனத்தைச்செலுத்து என்னிடத்தில் மனத்தை ஸாவதானமாகச்செய் நானேமேலான ப்ரயோஜனமென்று நிச்சயம் செய்துகொள் நானே மேலான ப்ரயோஜனம் என்கிற நிச்சயத்துடன்

தா] *பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டதாகவும் செய்யவேண்டியதாகவுமிருக்கிற அர்த்தத்தைச் சேர்க்கிறவனாகிய அர்ஜுனனிடத்திலேயே குறிப்பிடுகிறார் என்று ஸங்கதியைத் தெரிவிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார்— 'ஆகையினால்' என்றாரம்பித்து முன்சொல்லப்பட்டதையும் இங்கே சொல்லப்பட்டதையும் சேர்த்து மூன்று காரணங்கள் சொல்லப்பட்டன—* மேலான ப்ரயோஜனமாக இருக்கிறபடியினாலும் *என்றாரம்பித்து ஸமாதியின் ஆரம்பத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக* என்னிடத்தில் மனத்தை ஸாவதானமாகச்செய்' *என்று சொல்லப்பட்டது உபாயமாகிய மனத்தைச் செலுத்துவதுடன் புனருக்தியைப் பரிஹரிப்பதற்காக புத்தி என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தையும் அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய அதின் விஷயத்தையும் சொல்லுகிறார்—* 'நானே' *என்றாரம்பித்து 'அத ஊர்த்வம்* (இதற்குப் பிறகு) *என்பது உபதேசம் செய்யுமாலத்திற்குப் பிறகு ஞானமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது என்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்—'நிச்சயத்துடன்* மனத்தைச் செலுத்தின உடனே' *என்று தடங்கலில்லை என்று சொல்லுகிற அத ஊர்த்வம்* (இதற்குப் பிறகு) *என்பதினால் உடனே என்பது ஏற்பட்டது என்றுவது 'மய்யேவ என்கிற இடத்திலிருக்கிற* ஏவ *என்பது இங்கே அன்வயிக்கிறது என்றபிப்ராயத்தில் வைத்துக்கொண்டாவது உடனே' என்று சொல்லப்பட்டது இவ்விடத்தில் ஆதாரமாக இருப்பது மாத்திரம் எப்பொழுது மிருக்கிறது அதைத் தெரிந்துகொள்வதும் கேட்பதினாலேயே உண்டாயிற்று ஆகையினால் இவ்விடத்தில் அதைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமல்ல, ஆகையினால்*

மனத்தைச் செலுத்தினவுடனே என்னிடத்திலேயே வஸிக்கப்போகிறாய் என்றாத்தம் 8

அத சித்தம் ஸமாதாதும் ந ஶக்நோஷி மயி ஸ்திரம் |
அப்யாஸயோகேந ததோ மாமிச்சாப்தும் தநஞ்ஜய || 9

ப. ரை] தநஞ்ஜய தநஞ்ஜயனே, அத–அப்படியல்லாமல் மயி என்னிடத்தில், சித்தம் மனத்தை ஸ்திரம் உறுதியாக ஸமாதாதும் செலுத்துவதற்கு ந ஶக்நோஷி சக்தியையுடையவனில்லாமற் போவாயேயானால் தத: ஆகையினால் அப்யாஸயோகேந அப்யாஸத்தினால், மாம் என்னை ஆப்தும் அடைவதற்கு, இச்ச ஆசைப்படு 9

பா] அப்படியல்லாமல் சக்கிரத்திலேயே என்னிடத்தில் ஸ்திரமாக மனத்தைச் செலுத்த சக்தியில்லாமற் போவாயே ஆனால் ஆகையினால் அப்

மனத்தைச் செலுத்தின உடனே முதலைப்போலவே ஆகப்போகிறாய் என்றாத்தம் அன்றிச்சே த்ருஷ்டத்திலும் அத்ருஷ்டத்திலுமான லாவித்தாலும் ரக்ஷிப்பவனாகிய என்னிடத்தில் ஆசார்யனிடத்தில் சிஷ்யனைப்போலவும் தகப்பனிடத்தில் புத்திரனைப்போலவும் இருக்கிறானென்று நினைத்துக்கொண்டு நிர்ப்பயனாக இரு என்று அபிப்ராயமாகவுமாம் பகவானைப்பற்றிய உபாஸநம் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை உண்டுபண்ணுவதில் சீக்கிரமாக இருப்பதினாலும் மிகவும் ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடியதாகையினாலும் சிறந்தது என்பது சொல்லப்பட்டது அப்படிப்பட்ட என்னிடத்தில் நிச்சயத்தைச் செய் என்று அர்ஜுனனைக் குறித்தும் சட்டளையிடப்பட்டது 8

பிறகு ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களின் வாஸனையினால் இழுக்கப்பட்ட மனதையுடையவனுக்கு ஒருநாளும் பார்க்கப்படாத உன்னிடத்தில் எப்படி ஸ்திரமாக மனதின் ஸமாதானம் செய்யமுடியுமென்று அர்ஜுனனுக்கு அபிப்ராயமென்று ஊகித்துக்கொண்டு அதற்கு உபாயத்தை உபதேசிக்கிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தினால் எப்பொழுதும் செய்ய முடியாததாக இருந்தால் அதை உபதேசிக்க வேண்டியதில்லை அதற்கு உபாயத்தை உபதேசிப்பதும் வியர்த்தமாகுமே என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்— சக்கிரத்தில் என்று ஸ்திரம் என்பது ஸமாதாதும் என்கிற க்ரியைக்கு விசேஷணம் அது சலிப்பதையேயுடையவனாக உடையது ஆகையினால் அதற்கு விசேஷணம் என்பது உசிதமல்ல அத என்பது கேள்வியைக் காட்டுகிறது மயி என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ஆகையினால் என்பதற்கு நேரிலேயே மன

யாஸததினுல எனனை அடையவிருமபு அதாவது ஸவபாவததிலேயே ஏறபடடவைகளாயும எலலையிலலாத மேனமையையுடையவைகளாயு மிருககிற ஸௌநதாயம ஸௌஶீலயம ஸௌஹாாதம வாதஸலயமகாருண யம மாதுாயம காமபீாயம ஔதாாயம செௌாயம வீாயம பராககரமம எல லாவறறையும அறிநதவனுக இருககை ஸதயகாமனுக இருககை ஸதய ஸஙகலபனுக இருககை எலலாவறறிறகும ஈஶவரனுக இருககை எலலா வறறிறகும காரணமாக இருககை முதலிய கணககிலலாத குணஙகளு ககு இருபபிடமாயும எலலாககெடட குணஙகளுககும விரோதியாயும இருககிற எனனிடததில எலலையிலலாத பரீதியுடன கூடிய தயானததின

னை உபாதியாகச செயதச ஶரீரிவா மையினுல எனறாததம இப படியே மேலும கஂ தக எனறும பதஙகளுககு அாததமெனறறிய வேணடியது எதைபபறறி அபயாஸம செயயவேணடியது அது தான எபபடிச செயயமுடியும அதினுலபகவான அடைவது எபபடிக கிடைககும, எனகிற ஆகேஷபஙகளுககு ஸமாதானம சொலலுகிருா— அதாவது ஸவபாவததிலேயே ஏறபடட *எனறுமபிகது மறறவை களைப பரிஹரிபபதறகுக காரணஙகளாகிய குணஙகளையுடையவனிடத தில அதிசமாக ஆசைபபடுகிருாகள எனகிற அபிபராயததினுல குணங களின கூடடஙகள எடுததிருககிறது இநத அபிபராயம எனனுடைய குணஙகளை அனுஸநதானம செயவதினுல உணடாககபபடட’ எனகிற இடததில வயககதமாகபபோகிறது, அாதாத குணஙகள சரிததனி யே மனததை வஶபபடுததுகிற விஷம அஙகஙகு ஸமபவிககக கூடியபடி ஊஹிததுககொளளவேணடியது எலலாவறறிறகும காரணமாக இருக கை எனறு சொலலியிருபபது தகபபனுாரையினுல பரீதியுணடாவதற காகவும ஆஶசாயமுணடாவதறகாகவும குணஙகளையுடையவனிடததி லும ஏதாவது ஒருதோஷததைக கணடால கொஞசமாவது வெறுபபு உணடாகுமாகையினுல அதைப பரிஹரிபபதறகாக எலலாக கெடட குணஙகளுககும விரோதியாக இருககையைச சொலலியிருககிறது இரணயன முதலியவாகளைபபோல விரோதமான அபயாஸததைப பரி ஹரிபபதறகாக எலலையிலலாத பரீதியுடனகூடிய எனறு சொலலபபட டது தயானம பணணவேணடிய வஸதுவினிடததில அடிககடி மனதை நிறுததுதல அபயாஸம அதுவே யோகம அபயாஸததினுலும வைராக யததினுலும மனதை அடககுவது யோகஶாஸததிரததிலும ஶுகக ஶ்ரோததிரததிலேயே முனபும சொலலபபடடது அபயாஸம மாததிரமே சரீரமேவ மோகஷததை அடைவதறகுக காரணம எனப*

அபயாஸததிஞல ஸதிரமான மனதின ஸமாதானததை அடைநது என ஊை அடையவிருமபு 9

ஜஹ்யாஸெவ்யஸமெயுராஸி உதஉ ஓவுரமெஶா ஹவ |
உஷயூஉஹ் கஉயாணி கூவயூஶ ஸிஐஉவாவ்யஸி || 10

ப ரை] ஐஹ்யாஸெஸி அபபியாஸததிலும ஜஸஉமெ சகதியிலலா தவஞக ஐஸி ஆகிருயே பாஞல உக்ஷஉவுரஉ° எனனுடைய காரி யஙகளையே முககியமான பரயோஜனமாக உடையவஞய ஹவ இரு, உஷயூ° எனககாக கஉயாணி காரியஙகளை கூவயூஶஸி செயது கோணடிருநதும ஸிஐ° ஸிததியை ஜஉாவ்யஸி அடையபபோ கிருய 10

பா] இபபடிபபடட தயானததின அபயாஸததிலும ஶசதி இலலாதவ ஞகிருயேயாஞல, என னுடையதான காரியஙகளை அதாவது கோயில

ைத விலககுவகறகாக ஸதிரமான மனதின ஸமாதானததை அடைநது என று சொலலபபடடது 9

வெகுகாலமாகப பரிசயம செயயபபடடவைகளாயும பரதயக்ஷமா கப பாககபபடடவைகளாயும சீககிரததி லடையககூடியவைகளாயு மிருககிற போகய வஸதுககளி லாசையுடைய மனது அடககமுடி யாததாகையிஞல குணஙகளையுடையவஞகவும பரிசுததஞகவு மிருக கிற உமமிடததிலும அபயாஸம செயயமுடியாது அநதாசச கா மஙகளிலனறோ வாஸனை யுணடாயிருககிறது ஆகையிஞல காமங களிலேயே மனது பரவருததிசசும எனறு அரஜுனனுககு அபிப ராயமிருபபதாக ஊஹிததுககொணடு பரிசயபபணணபபடடதைபபோ லவே இருககிற அபயாஸததின உபாயததை உபதேசிககிருா—இந ஶலோகததில ஐய எனனும பதம முன ஶலோககதிலிருநது சேரதது கொளளபபடடது இபபடிபபடடதாவது எலலையிலலாத பரீதி யுடன கூடியதாயிருககை ஸவயூகஉயூ எனறு மேலே யாசம முதலிய காமஙகளைததாழநதபடியாகச சொலலபபோகிறபடிபிஞலும இவவிட ததிலும உக்ஷஉ (எனனுடைய காமஙகள) எனறு விசேஷிததுச சொல லியிருககிறபடியிஞலும பகவானுசசே ஆராதாணஙகளாயும பகதி ககு அநகரஙகஙகளாயும ஸததஂகீதயூபஜெஶாஉம' எனறுரமபிதது முனபே விஸதாரமாகச சொலலபபடடதுகளாயும இதிஹாஸபுரா ணம பாஞசராததிர ஶாஸதிரம முதலியவைகளில பரஸிததஙகளாயு மிருககிற காமஙகள சொலலபபடுகினறன எனகிற அபிபராயததிஞல

கடடுதல, பூநதோட்டஙகள உணடாககுதல திருவிளககு ஏறறுதல் திருவிலககு சோபபது தணணீா தெளிததல மெழுகுதல புஷபஙகள கொணடுவருதல திருவாராதநஙகளை நடததுதல திருநாமஙகளைச சொலலுதல பரதக்ஷிணஙகளைச செயதல ஸதோததிரம பணணுதல நமஸகரிததல முதலிய காரியஙகளை மிகவும பரியமாகச செய எனககாக மிகவும பரியமாகக காரியஙகளைச செயதுகொணடு இருநதும சீககிரததில அபயாஸததை முனனிடடு எனனிடததில ஸதிரமான மனதின ஸமாதானததை அடைநது எனனை அடைவதாகிய ஸிததியை அடையபபோகிறாய 10

அ௨ெெதஒவஹஸமெகோஸி கத்ஞும௰ ஜெயாஜஸஸிதஃ ।
ஸவகுமஉமெகுதுரஜஂ ததஃ குரு யதாதவாநு ॥ 11

ப — ரை] மதயோகம எனனைபபறறிய உபாஸனததை ஆஸரிதத பரயோஜமாக அடைநதவனாயககொணடு வனதஒவி கீழசசொலலிய காமஙகளையும, கததுமஂ செயய, அஸகத ஸகதியிலலாதவனாக அபி அஸி ஆகிறாயேயானால, ததஃ ஆகையினால யதாதவாநு அடககபபடட மனததையுடையவனாயககொணடு ஸவஜுகஉஜுஹலதயாஜம எலலாக காமஙகளுடைய பலஙகளின தயாகததை குரு செய 11

பா] எனனைபபறறிய யோகததை அடைநது இதையும செயய சகதியில

கோயில கடடுதல எனறாரமபிததுச சொலலபபடடது வாஸ எனனும பததுககின அபிபராயததிலிருககிற அாததததைச சொலலுகிறாா— மிகவும பரியமாகச செய எனறு ஊகிஸாதஃ எனறு முன ஸலோகததில சொலலியிருககிற பகவானை அடைவதே இநத ஸலோகததிலும ஸிததி எனனும பததிநால சொலலபபடுகிறது எனறு ஒரே இடததில சொலலியிருபபதினால ஏறபடுகிறது அதிலும முனபு சொலலியபடிககே பரமபரையாகவே இநதக காமம ஸாதநம எனபதும அஸி எனபதினால காடடபபடுகிறது எனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறாா— அபயாஸததை முனனிடடு எனறு அநதக காமஙகள மிகவும பரிசுததஙகளாகையினாலும ஒவவொரு காமஙகளிலும பகவானுடைய பிரிவுவருகிறபடியினாலும தயானததின அபயாஸம சீககிரததில ஏறபடுகிறது எனறு தானே ஏறபடுகிறது எனகிற அபிபராயததினால சககிரததில எனறு சொலலபபடடது 10

தனககாக ஏறபடட காரியஙகளிலேயே எபபொழுதும செலுததபபடட மனததையுடையவனுககு உமககாக ஏறபடட காரியஙகளில மிகவும பரியமாக பரவருததிபபது எபபடி ஸமபவிககும எனகிற ஆக்ஷே

லாதவனுகிறுயேயானுல அதாவது என்னுடைய குணங்களை அனுஸந்தானம செயவதிலை உண்டாககபபட்ட என்னுருவனிடததிலேயே பரீதியாகிய பகதியோகததை அடைந்து பகதியோகததின ஆரமபமாகிய இந்த என்னுடைய காமததையும செயய ஸகதியிலலாதவனுகிறுயே யானுல ஆகையினுலேயே ஜீவாதமாவின ஸவருபததை அனுஸாதானம செயவதாயும பரபகதியை யுண்டாககககூடியதாயும முதல ஷட்கததில சோலலபபட்டதாயுமிருககிற அக்ஷரயோகததை அடைந்து அதறகுஉபாய

பதகிறகு ஸமாதானமாக அதின உபாயஙகளின பரமபரையில கடைசி யாகிய காமயோகததை ஞாபகபபடுததுகிறுர—இசலோகததினுல 'ஶ்ரேயோஹி' எனபது அக்ஷரயோகததைச சொலலுகிற மேல பாதியோடு அனவயிககிறது எனபதை விளககுவதறகாக முனபாதியி லேயே அனவயததைச சொலலுகிறுர—'எனனைபபறறிய எனறும பிகது அது செயயமுடியாது என்று தெரிவிபபதறகாகச சொலலு கிறுர— அதாவது எனனுடைய குணஙகளை எனறுரமபிதது பகதி யோகததின அவஸததைகளில இதறகும முறபட்ட அவஸததை இவலை எனறு தெரிவிபபதறகாக— பகதியோகததின ஆரமபமாகிய எனறு சொலலபபட்டது ஶ்ரேயோ (எனனைபபறறிய யோகததை) எனபதி னுல ஜீவாதமாவைபபறறிய யோகம விலககபபட்டது ஆகவே என னைபபறறிய யோகததை அடைந்து அதறகு ஆரமபமாகிய காமாகளைச செயய சகதியிலலாதவனுக இருநதாயேயாகில ஜீவாதமாவைபபறறிய யோகததை அடைநது அதறகு ஆரமபமாகிய காமயோகததில பரவருத்தி செய எனறு வாகயததினாததம இநத அபிபராயததில வைததுக கொணடு சொலலுகிறுர—'ஆகையினுலேயே எனறுரமபிதது அகஷர யோகம நேராகவே மோக்ஷததிறகு உபாயம எனபதை விளககுவதறகாக பரபகதியை யுண்டாககககூடியதாயும்' எனறு சொலலபபட்டது எலலா பரகாரஙகளோடும கூடிய அக்ஷரயோகததை ஞாபகபபடுததுவ தறகாகவும நடுஷட்கததிலசொலலபபட்ட அக்ஷரயோகததை விலககுவ தறகாகவும—'முதல ஷட்கததில சோலலபபட்டதாயு மிருககிற எனறு சொலலபபட்டது எலலாக காமஙகளின பலததயாகம நேராகவேபகதி யோகததை உண்டாககுகிறது எனபதை விளககுவதறகாக 'அதறகு உபாயமாக' எனறு சொலலபபட்டது காமயோகததை முனனிடடுக கொணடுவருகிற ஆதமாவின ஸாக்ஷாதகாரம [illegible] உபயோகமாகிற விததை வேறு ஸநதாபபததிலசொலலியிருபபதைச

மாக எல்லாக் காம்யங்களினுடையவும் பல த்யாகத்தைச்செய்து என்னிடத்தில் ப்ரீதியினால் நான் ஒருவனே அடையத்தக்கவன் என்கிற புத்தி யாசமடைந்திருக்கிற எல்லாப் பாவங்களையு முடையவனுக்கும் உண்டாகிறது 'யதாத்மவாந்' என்பதற்கு அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவன் என்றார்த்தம் ஆகையினால் பலங்களை ஆசைப்படாமல் எனக்கு ஆராதநங்களாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட காம்யங்களினால் உண்டாகிய ஆத்மாவின் த்யானத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்யப்பட்ட அவித்யை முதலிய எல்லாமறைவுகளையும் உடைத்தானதாய் எனக்குச் சேஷமாக இருக்கையையே ஸ்வரூபமாக

சாட்டுகிறார்— என்னிடத்தில் ப்ரீதியினால் என்றாரம்பித்து ஸ்வரூப ஸ்வரூபஸ் என்று முன்பு பரமாத்மாவினிடத்தில் மனதைச் செலுத்தவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டது அதில் ஸாத்திரலாக வகையைக் குறித்து விதிக்கப்படுகிறதாயும் அக்ஷரயோகத்தை ஸமயமாயுமிருக்கிற ஸாமத்தில் பரவருத்தித்தவனுக்கோ மேலில் முதல் ஷட்கத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்ட காரணங்களினால் மனதை அடக்க முடியும் என்பது 'யதாத்மவாந்' என்பதினால் சொல்லப்பட்டது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவன் என்று சொல்லப்பட்டது ஸாமயோகம் மேல் ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்போகிற க்ரமப்படிக்கு ப்ரமபரையாக பக்தியோகத்தை உண்டாக்குகிற விதத்தைச்சொல்லுகிறார்— ஆகையினால் பலங்களை ஆசைப்படாமல் என்றாரம்பித்து பலத்யாகத்தைச்செய்து என்று காம்யங்களினுடைடாகச் சொல்லப்பட்டதைச் சொல்லியிருப்பதினால் அதுடன் பலங்களுக்கு ஸாதகங்களான காம்யங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக பலங்களை ஆசைப்படாமல் என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது மேலே சொல்லப்போகிற மனதின் சாந்தியின் வழியாக ஆத்மாவைப்பற்றிய த்யானம் உண்டாகிறது அவித்யையாவது ஸமஸாரத்திற்குக்காரணமாகிய காமம் ஸவித்ருக ஊர்வஸம்ஜ்ஞாந்த்ரா என்றாரம்பித்து யயாக்ஷேத்ரஜ்ஞஸக்திஸா வேஷ்டிதா என்று சொல்லியிருக்கிறபடியினால் முதலிய என்பதினால் கர்மாத்ம ந்ருத்வாஸிபடுா என்றிவை முதலிய இடங்களில் சொல்லப்பட்ட தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமமும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது அனந்தக்கே அவித்யை என்பதே தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம், முதலிய என்பதினால் ஸாமவாஸனை முதலியது சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறதாவுமாம் பரபக்தியை யுண்டாக்குகிறது என்பது ஸித்திப்பதற்காக 'எனக்குச் சேஷமாக இருக்கையையே ஸ்வரூபமாக உடைய என்று

உடைய ஜீவாத்மா நேராகப் பார்க்கப்பட்டானே யானால் என்னிடத்தில் பரபக்தி தானே உண்டாகிறது. அப்படியே மேலே "ஸக்ருஜ்ஞாதஸ்வரூபஸ்ய ஸிஸிம்ஸிஷ்டிகாநவ" என்றாரம்பித்து "விஷ்யாதிஷ்டோஸ்ஸ்ராஷ்டா ஸ்ருஷ்ட ஸம்பாதகஸ்ய தேவ்யம் ஹஸம்ருத ஸ்யஸஜ்ஞாநமேஸாவதிஷ்டதே ஸாக்ஷி||"

சொல்லப்பட்டது. ஒரு ராஜகுமாரன் பால்யத்தில் சிறுவர்களுடன் விளையாடுவதிலாசையினால் ராஜாவின் வீட்டிலிருந்து வெளிப்பட்டு வழி தப்பிப்போய் வேடர்களினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வேடச்சேரியிலே வளர்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஆப்தர்களின் வார்த்தையினால் தன்னை ராஜகுமாரனாக எண்ணிக்கொண்டு பராமர்சிக்கும்போது சரீரங்களிலும் அவயவங்களிலும் ராஜாவுக்கு ஸமமாக இருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்ட பிறகு அவனுக்கு ராஜாவினிடத்தில் தன் தகப்பனா னென்பதினால் விசேஷமான ப்ரீதியுண்டாகிறதோ, இப்படியே இந்த ஜீவாத்மாவுக்கும் உபதேசம் செய்தபடியே பகவானுக்குச் சேஷமாகிய தன் ஸ்வரூபம் அந்தப் பகவானுக்கு ஸமமாக இருக்கிற ஆகாரத்துடன் நேரில் பார்க்கப்பட்ட பிறகு பக்தி உண்டாவதற்காக வேறொன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்கிற அபிப்ராயத்தினால்— என்னிடத்தில் பரபக்தி தானே உண்டாகிறது என்று சொல்லப்பட்டது. இதால் இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலே "யோஷாவ்ருக்ஷாவ்ருக்தம்" என்று சொல்லப்பட்ட அக்ஷரயோகமும் ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரத்தையுண்டாக்கி அதின் வழியாகவும் பரபக்தியையுண்டாக்கிப் பரமாத்மாவை அடைவதில் முடிவுபெறுகிறது என்றேற்பட்டது. ஆக அக்ஷரயோகமே இவ்விடத்திலும் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது. எந்தக் காரியத்தில் ஶக்தியில்லாதவனைக் குறித்து வேறு எந்த உபாயம் உபதேசிக்கப்படுகிறதோ, அது முன் காரியத்துடன் ஸமமான பலத்தைக் கொடுக்கிறதாயும் முன் காரியத்தில் ஶக்தியில்லாதவனுக்கு அதிகாரமுள்ளதாயுமிருக்கிற வேறு உபாயம் என்று காணப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியெனில் முழுகி ஸ்நானம் செய்ய ஶக்தியில்லாதவனைக் குறித்து விதிக்கப்படுகிற மற்ற ஸ்நானங்களைப்போல. வேறு இடத்தில் கர்மயோகம் நேராகவே மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமென்பதும் "மோக்ஷகாரணவ்ருக்ஷஸ்தீர்ஷோஸ்மிஹம் | தீராரா ஸ்ருஜ்ஞத்ராயம் க்ரியாயொமெருஜேஹ்யதே" என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே இவ்விடத்திலும் ஏன் இருக்கக்கூடாது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானமாகப் பதினெட்டாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்

ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ததஃ குரு யதாத்மவாந்' என்று சொல்லப் போகிறார் 11

ஶ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞாநமப்யாஸாஜ்ஜ்ஞாநாத்த்யாநம் விஶிஷ்யதே।
த்யாநாத்கர்மபலத்யாகஸ்த்யாகாச்சாந்திரநந்தரம்॥ 12

ப - ரை] அப்யாஸாத் தயானத்தின் அப்யாஸத்தைவிட, ஜ்ஞாநம் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம், ஶ்ரேய ஹி சிறந்தது ஜ்ஞாநாத் ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தைவிட, த்யாநம் ஆத்மாவின் த்யானம், விஶிஷ்யதே விசேஷமானது த்யாநாத் ஆத்மாவின் த்யானத்தைவிட கர்மபல த்யாக: கர்மங்களின் பலத்தை த்யாகம் செய்தல் விசேஷமானது, த்யாகாத் கர்மபலங்களை த்யாகம் செய்வதினால் அநந்தரம் பிறகு ஶாந்தி - சாந்தி (உண்டாகிறது) 12

பா] அதிகமான ப்ரீதியில்லாததாயும் கடினமாயுமிருக்கிற த்யானத்தின் அப்யாஸத்தைப் பார்க்கிலும் ஜீவாத்மாவின் உண்மையை அனுஸந்தானம் செய்வதை முன்னிட்டு அந்த ஜீவாத்மாவை நேரில் பார்ப்பதாகிய

போகிற கர்மயோகம் பக்தியோகத்திற்கு ஸாதனம் என்பதைக் காட்டு கிறார்—'அப்படியே என்றாரம்பித்து வேறு இடத்திலும் இந்த கர்மம் 'தத்வித் ஸர்வைர்பூதம் நஶ்ரேஷ்டஸவாந்த்ருதி। தத்ஸ்யாஸவாஸ லிந்துகர்மயோகம் ஶிவாநிஶம்॥ தத்ராஷ்யாஸாத்ய க்ரியாயோ யோகஹாதந । பூர்ணாயஸ்ஸாவ்யாக்ஸதாஸ்தம்ஸ॥ கர்மா த்யாநிகர் ப்ராணிஜேவஜேவஜந்த்ரா। ஸர்வப்யஸஹ்ருஜ்ஞத கர்மப்ரஹாஸ்யஸி॥ ஜ்யாநம்காரணம்யோகோவிர்மக்தேஷ்பூதிஜெ ஶாஸ்। க்ரியாயோகஸ்யோகஸ்யவர்ம் தஸ்யஸாபநம் என்று ஸ்பஷ்ட மாகச் சொல்லப்படுகிற து ததஃ குரு யதாத்மவாந்' என்று மேலே சொல்லப்போகிற பக்தி யோகமாகிற பலத்திற்குக் கர்மயோகம் கார ணம் என்பது இந்த ஸாதாப்பத்திலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ததஃ குரு யதாத்மவாந்' 'என் றாரம்பித்து என்று சொல்லப்பட்டது 11

பிறகு சொல்லிய உபாயங்களில் அதிகாரமில்லாமையினாலுண்டாகிற ஆசகத்தை நிவ்ருத்திப்பதற்காகவும் சந்திரமண்டலத்தைப் பிடிப்பதற் காகத் தூக்கப்பட்ட கையையுடைத்தாயிருக்கிற குழந்தையைப் போ லச் செய்யமுடியாத காரியத்தில் ப்ரவ்ருத்திப்பதைப் பரிஹரிப்பதற் காகவும், பரம்பரையான உபாயங்களையே அவரவர் அதிகாரத்துக்குத் தக்கபடி ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடியவைகளாகையினால் ஸ்தோத்திரம்

ஜ்ஞானம் ஆத்மாவுக்கு ஹிதமாக இருக்கையில் விசேஷமானது முடிவு பெறுக. ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ஜ்ஞானத்தைப் பார்க்கிலும் அதற்கு உபாயமாகிய ஆத்மாவின் த்யானமே ஆத்மாவுக்கு ஹிதமாக இருக்கையில் விசேஷமானது முடிவுபெறுத அந்த ஆத்மத்யானத்தைப் பார்க்கிலும் அதற்கு உபாயமாக இருக்கிற பல த்யாகத்துடன் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற கர்மமே விசேஷமானது பலத்தை ஆசைப்படாமல் அனுஷ்டிக்க

செய்துகொண்டு மேற்சொன்னதை நிரூபிக்கிறார்—இந்த ஶ்லோகத்தினால் உள்ளபடியேயிருக்கிற அப்யாஸத்தைவிட அதின் உபாயம் சிறந்ததென்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல, உபாயத்தைவிட பலமே சிறந்ததாகையினால் அதிகாரமில்லாதவனால் செய்யப்படுகிற பரவிஷய பற்றிய அப்யாஸம் பக்வமான பழத்தின் ரஸத்தில் ஆசையையுடைய முற்றின கையினால் கசக்கப்பட்ட காயைப்போல விரஸமாகும் ஆகையினால் அதைவிட உபாயபடியான பரியமான அப்யாஸத்தின் காரணம் சிறந்ததென்பது உசிதமாகும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்— அதிகமான ப்ரீதியில்லாததாயும் *என்று சொல்லப்பட்டது ஆகையினாலே "பித்தரோக முள்ளவனுக்குப் பாற்குடிப்பதைப்போலப் பாவம் நிவ்ருத்தியாகாதவனுக்குச் செய்யமுடியாதென்று சொல்லுகிறார்—* கடினமாயுமிருக்கிற *என்று இவ்விடத்தில் பரமாத்மாவைப்பற்றிய அப்யாஸத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லப்படுகிற ஜ்ஞானம் ஜீவாத்மாவைப்பற்றியதென்பதே யுக்தம், அதுவும் த்யானத்தினால் உண்டாக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறபடியினால் நேராகப்பார்ப்பது தான் என்கிற அபிப்ராயத்தினால்* 'ஜீவாத்மாவின் உண்மையை' *என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டது 'ஶ்ரேய என்பதும் விஶிஷ்யதே' என்பதும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக* 'ஹிதமாக இருக்கையில் விசேஷமானது *என்று சொல்லப்பட்டது பரம்பரையான உபாயமாக இருந்தபோதிலும் ஹிதமாக இருக்கையாவது மிகவும் ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடியதாக* இருக்கையேயல்லாமல் *முக்யமாக இருக்கையல்ல* முடிவு *பெறுத என்பதற்கு அபிப்ராயம் முன்போலவே கர்மம் ரஜோகுணத்தினாலும் தமோ குணத்தினாலும் உண்டாகிற ஆசை த்வேஷம் முதலியவைகள் நிவ்ருத்திப்பதாகிய சாந்தியை உண்டாக்கும்பொழுது நடுவில் நேரிடக்கூடிய வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகிறார்—'நீக்கப்பட்ட* பாவங்களை உடைத்தாயிருக்கையினால்' *என்று த்யாகாச்சாந்திரனந்தரம் என்கிற இடத்திலும் முன்போலச் சிறந்ததென்று சொல்லுவதே உசிதம் அப்படிச் சொல்லாவிடில் ஆரம்பித்த கர்மத்திற்கு மாறுதல் வருகிறபடியினாலும் த்யானம் கர்மத்தினால் உண்டாக்கப்படுகிறது என்று சொ*

கபபடுகிற காமததினுல உடனே ாககடபடட பாவஙகளை யுடைததா யிருககையினுல மனதிறகு சாநதி உணடாகபபோகிறது மனது சாநதியை யடைநதால ஆதமாவின தயானம உணடாகபபோகிறது அநத தயான ததினுல ஆதமாவை ரோாகப பாாபபது உணட கிறது அநத ஆதம ஸா க்ஷாதகாாததினுல பரபகதி யுணடாகிறது ஆகையினுல பகதி யோகத திலும அபயாஸததிலும மகதியிலலாகவனுககு ஆதம நிஷடையே சிறநதது ஆதமாவினிடததில நிஷடையை யுடையவனுக இருநதபோ திலும சாநதியிலலாத மனதையுடையவனுககு ஆதம நிஷடையை

லலபபடுகிறபடியினுல அதைவிட மறறொனறு காமததினுல உணடாக கபபடுகிறதுஎனறு சொலலுவது பொருநதாதாகையினுலும சாநதியை ாடுவிலுடையதாகிய காமம எபபடிசசிறநததாகும எனகிற ஆக்ஷேபத கனுககு ஸமாதானம சொலலுகிருா— மனது சாநதியை அடைநதால' எனறாரமபிதது இதின கருததாவது ...நஞூஙா (பிறகு) எனறு சொல லியிருபபதினுலேயே ஆரமபிதத சாபம விடபபடடது, எனறேறபடு கிறது எதறகுப பிறகு எது காணபபடுகிறதோ அது அதின சாயம எனபது வயகதமாயிருககிறது தயானச சொசகுறிததும சாநதி சாான மாகையினுலே தயானம காமததினுலுணடாகிறபடியினுல காமம சிறந தது எனகிற அபிபராயததிறகு மனுருபா தாரிதுாஎனபது ...மா... ஷிாநஞூா' எனறு ஒனறைககாரணமாகவுமமறறொனறைககாரியமாக வும சொனனது குறிபபாகையினுல தயானம முதலியவைகளிலும இவ விதமாகக காரணமாகவும காரியமாகவும இருககிறது எனபதும அபி பராயமதான எனறு தெரிவிபபதறகாக— அாக தயானததினுல' என றுாமபிததுச சொலலபபடடது ...யொஹிஜ்ஞாநஹோ...ாவஸாக் என கிற இடததில ஸவாரஸய மிருககிறபடியினுல அபயாஸம முதலசகொ ணடு மேனமேலே இருபபது ஆாாாகம எனகிற ஆசாாததினுல ஜ்ஞானமமுதலியது சிறநதது எனறு வந ஒபபுககொளளபபடவிலலை எனகிற ஆக்ஷேபததிறகு ஸமாதானமாக மொதக ஆதததனதைச சொலலிககொணடு பரமபரையான நிஷடை சிறநதது எனபதை முடிககிறா—'ஆகையினுல பகதியோகததிலும அபயாஸததிலும சகதி யிலலாதவனுககு' எனறு இதின கருததாவது, ...ஹி...ம் ஸாயா ...ம் நம...ஷி' எனறலலவோ ஆாமபிககபபடடது '...தஃ ...ம...ஷி எனபதினுல பகதியோகததின ஆரமபமாகிய காமங களில் மகதியிலலாதவனுககு காமஙகளின பல தயாகம விதிககபபட டது, அதுவே இாத மஸலோகததில ...நா...தூா... எனபதி னுல ஞாபகபபடுததபபடுகிறது, ஆகையினுல அது அபயாஸததிலும

அடைவதற்காக ஆத்மாவின் ஜ்ஞானத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிற பலத்தை ஆசைப்படாத காமநிஷ்டனுடையே சிறந்தது என்றாத்தம் 12

பா அ] பலத்தில் ஆசைவைக்காமல் காமங்களில் நிஷ்டையையுடையவனுக்கு அங்கீகரிக்கத்தக்க குணங்களைச் சொல்லுகிறான்—

அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் மைத்ர: கருண ஏவ ச।
நிர்மமோ நிரஹங்காரஸ்ஸமது:கஸுக: க்ஷமீ ॥ 13
ஸந்துஷ்டஸ்ஸததம் யோகீ யதாத்மா த்ருடநிஶ்சய: ।
மய்யர்பிதமநோபுத்திர்யோ மத்பக்தஸ்ஸ மே ப்ரிய: ॥ 14

ப ரை] ஸர்வபூதாநாம் எல்லா ப்ராணிகளையும்பற்றி, அத்வேஷ்டா த்வேஷம் செய்யாதவனும் மைத்ர: (எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்) ஸ்நேஹிதனும் கருண ஏவ தயையுள்ளவனும் நிர்மம: எல்லா வஸ்துக்களிலும் என்னுடையது என்கிற அபிமானமில்லாதவனும் நிரஹங்கார: தேஹமே ஆத்மா என்கிற புத்தியில்லாதவனும் ஸமது:கஸுக: –துக்கம் ஸுகம் இவைகளை ஸமமாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பவனும், க்ஷமீ பொறுமையுள்ளவனும் ஸந்துஷ்ட: – ஸந்தோஷத்தையுடையவனும் ஸததம் எப்பொழுதும் யோகீ – ஆத்மாவைப்பற்றிய யோகத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பவனும் யதாத்மா அடக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவனும், த்ருடநிஶ்சய: (ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லிய அர்த்தங்களில்) உறுதியான நிஶ்சயத்தையுடையவனும் மயி என்னிடத்தில் அர்பிதமநோபுத்தி: வைக்கப்பட்ட மனது புத்தி இவைகளையுடையவனுமிருக்கிற ய: எவன் மத்பக்த: என்னை ஆஶ்ரயிக்கிறானோ, ஸ: அவன், மே எனக்கு ப்ரிய: ப்ரியமானவன் 13 14

பா] த்வேஷம் செய்துகொண்டே அபகாரம் செய்துகொண்டிருக்கிற

சக்தியில்லாதவனைப் பற்றியது என்று ஏற்பட்டபடியினால் அவ்விரண்டுக்கும் நடுவிலிருக்கிற ஜ்ஞானமும், த்யானமும் அப்யாஸத்திற்கு முன்பு உண்டாவதாகவும் காமத்துக்குப்பின்பு உண்டாவதாகவும் தோன்றுகிறபடியினால் அதில் சக்தியில்லாத அதிகாரிகளைப் பற்றியது, என்பதும் ஏற்பட்டது, என்பது 12

இப்படி 'ஸக்லேஶோ(அ)ப்ருதக்ஷ்யாத்மா யோகீ ப்ரஶக்தஸ்யாத்மநிஷ்டதா' என்கிறவரையில் சொல்லப்பட்டது 'தத்ப்ரகாரஸ்த்வதிப்ரீதிர்பக்தே உபலக்ஷ்யதே' என்பது சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது அதிலும் 'யே து தர்ம்யாம்ருதம்' என்கிற இந்த அத்யாயத்தின் கடைசி ஶ்லோ

எலலா பராணிகளையும குறிததுதவேஷம செயயாதவனுயும, எனனுடை ய அபராததிறகுததககபடி பகவாஞல ஏவபபடடதுகளாய இநதபராணி கள தவேஷம செயகினறன அபகாரம செயகினறன எனறெணணிக கொணடு அவைகள தவேஷமசெயதாலும அபகாரமசெயதாலும அவைக

கததிஞல 'ஈதிவ்ரு தி ஹக்ஷ எனபது சொலலபபடுகிறது, அதறகுமுன னே இருககிற 'அத்வேஷ்டா' எனபது முதலிய ஏழு ஸலோகஙகளிஞல ஆதம நிஷடையின பரகாரஙகளசொலலபபடுகினறன எனறுசொலலு கிருா—'பலததில ஆசைவைககாமல எனருரமபிதது தஸ்யாஹ்காரா, எனபதிஞல அஙகஙகளாகிய பரகாரஙகள சொலலபபடுகினறன எனறு தெரிவிபபதறகாக— அஙகீகரிசகததககததுணஙகளை எனறுசொலலபபட டது 'காமஙகளில நிஷடையை யுடையவனுககு அஙகீகரிககததகக குணஙகளைச சொலலுகிருா எனபது எபபடிப்பொருநதும? இநத ஸ லோகஙகளில ஸ்யாதீகஶ்சோகவாஸியோகிஜஞாக்ஷதஸஶ்சேஷிய ஸாக்ஷஸாவபீத்யாஸ்ஹந்ததிரஸக்தஸ்சேஷிய ககரிகேத ஷமீரஸதிதக்ஷிதோ நெஷிபியோநர எனறு பகதிநிஷடடனே பரியனெனறு அடிககடிசொ லலபபடுகிறது ஷ யொஹிஜ்ஞாநிநோதயயர்த்தம ஸஹஞ்ஸஞ்சேஷிய' எனறுஏழாவது அதயாயததில சொலலபபடட ஜஞானியே இவவிடத திலும ஷிய எனனுமபதததிஞலஞாபகபபடுததபபடுகிருன அதனோ டுசோ நதுசசொலலபபடட அத்வேஷ்டா எனறிவை முதலியவைகளும அதறகு உபாயமாகிய பகதிககு அஙகஙகளைச சொலலுகினறன எனப தே உசிதம எனனில இதறகுஸமாதானம சொலலுகிருேம யஞாநா த்ஸ்யமைவதயாக எனறு காமததின பரஸதாவம வநத பிறகு சொல லபபடடவைகள அதறகுஅஙகஙகள எனறேதோனறுகிறது அஙகஙக ளாகிய இவைகளின உபயோகமும தயாகாசசாநதிரநநதரம எனறு சொலலபபடடது முனபுமஇவைசாகாமயோகததிறகுஅஙகஙகளாகச சொலலபபடடன, அநத ஸலோகஙகளிலேயே 'ஹிதக்ஷ எனறிவை முத லியவைகளிஞல பகதி தோனறுகிறதே அது காமயோகததிலுளளடங கிய பகதிதான எனறு அநதாத ஸலோகததிலேயே வயாகயானமசெய யபபோகிருா காமயோகம ஜஞானயோகம இவை யிரணடுமபகதியின ஸமபாதமே யிலலாதவைகளலல அபபடியே குயாணாஶேவியொமா நாதிஹிரஜேநாநதஸமநர' எனறு சொலலபபடடது நேராக பகதி யோகததில நிஷடையுடையவாளோ வெனில 'யெது எனகிறஸலோ கததிஞல சொலலபபடபபோகிருாகள அநத ஸலோகததில 'து எனனுமபதததிஞலும 'ஷ்குரஶோமக்கா' எனறு வரஶ எனனும பத

ளிடத்தில் ஸ்நேஹத்தைச் செய்து கொண்டிருப்பவனும் அவைகள் துக்
கப்படும்போழுது அவைகளிடத்தில் தயைசெய்து கொண்டிருப்பவனும்
தேஹம் இந்த்ரியங்கள் அதைச்சேர்ந்தவைகள் இவைகளிடத்தில் என்னு
டையவை என்கிற நினைவு இல்லாதவனும் தேஹமே ஆத்மா என்கிற அபி
மானமில்லாதவனும் ஆகையினாலேயே அபிமானத்தினாலேற்பட்ட ஸு
கமாவது துக்கமாவது வந்தபோதிலும் ஸந்தோஷம் பயம் இவைகளில்லா

த்தினால் விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதினாலும் அதீவமே ப்ரியா
என்று அதிக ப்ரீதியைச் சொல்லியிருப்பதினாலும் இந்த ஸ்லோகங்
களில் சொல்லிய பக்தர்களைவிட வேறு பக்தர்கள் என்று ஏற்படுமோ என்று
தோன்றுகிறது ஆகையினால் அதற்கு முன்னே ப்ரியர்கள் என்றுமாத்
திரம் சொல்லப்பட்டவர்கள் அந்த பக்தியைவிடத் தாழ்ந்த பக்தியை
யுடையவர்கள் என்று ஸங்க்ரஹம் செய்தவருடையவும் பாஷ்யம் செய்
தவருடையவும் அபிப்ராயம் ப்ரஸ்தாவம் வர்த்தத்தை மாற்றுகிறது என்று
தெரிவிப்பதற்காக அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் என்று விசேஷணத்துடன்
சொல்லியிருப்பதின் அபிப்ராயத்தில் நிற்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லு
கிறார் — த்வேஷம் செய்துகொண்டே அபகாரம் செய்துகொண்டே இருக்
கிற என்று இது விசேஷணத்தின் தாத்பர்யம் என்று தெரிவிப்பதற்
காக எல்லா என்று பிரித்துச்சொல்லியிருக்கிறது 'த்வேஷம் செய்து
கொண்டே என்பது மனதின் வ்யாபாரம், அபகாரம் செய்துகொண்டே
என்பது சரீரத்தினுடையவும் வாயினுடையவும் வ்யாபாரம் அவைக
ளிடத்தில் த்வேஷமில்லாமை மாத்திரமில்லை, பின்னை என்னவெனில்
அவைகளிடத்தில் ஸ்நேஹமும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகி
றார் — மைத்ர: என்று ஸ்நேஹத்துக்குக் காரணத்தைக் காட்டுகி
றார் — என்னுடைய அபராதத்தினாலேற்பட்ட தக்கபடி என்றபிப்ராயம் இது
வே த்வேஷமில்லாமைக்கும் காரணம் 'ஸ்நேஹத்தைச் செய்துகொண்
டும்' என்று பொதுவான தத்தித' என்னும் விக்ருதியின் அபிப்ராயத்
தில் ஏற்பட்ட விசேஷத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது ஸ்நேஹத்தை
என்பதற்கு அவைகளின் நன்மையை விரும்புகிற ப்ரக்ருதியை என்
றர்த்தம் கருணை ஒரு காரணத்தினாலுண்டானதல்ல என்று தெரிவிப்ப
தற்காகச் சொல்லுகிறார் — அவைகள் துக்கப்படும்பொழுது என்று
தயைசெய்து கொண்டிருப்பவனும்' என்பது 'கருணை' என்னும் பத
த்தின் வ்யுத்பத்தியைச் சொல்லியிருக்கிறது இவ்விடத்தில் 'சவிப என்
னும் பாதயத்தை முடிவிலுடைய தாதுவின் மேல் அச் என்னும்விக்ருதி
யாகவுமாம் 'அர்ஶ என்பது முதலிய கணங்களில் படிக்கப்பட்டிருப்
பதினால் அதையுடையவன் என்கிற அர்த்தத்தில் அச் என்னும் விக்ருதி

தவனும தோடவேதினலுணடானதாயவிட முடியாத ஸஙகதுககஙகளில விகாரமறறவனும நான பரயததினம செயயாமல சிடைததாகிய எதா வதொரு தேஹததைத தரிபபதறகுககாரணமாகிய வஸதுவினல ஸநதோஷததையுடையவனும எபபொழுதும பரகருதியைவிட வேறுபடட

---

*யாகவுமாம இபபடியே 'ஙெகதா' எனனும பதததிலும அவைகள தவேஷததையும அபகாரததையும செயதுகொணடிருககும பொழுதே, என்று வசவ எனபதறகுத தாதபாயம அஹஙகாரமிலலாமை மமகாரமிலலாமைககுக காரணம மமகாரததிறகு பாஸதாவமிருககுமிடததிலலவோ மமகாரம இலலாமையை விதிககவேணடும, எனகிற அபிபராயததினல சொலலுகிறா— தேஹம இநதரியஙகள' என ருரமபிதது ஆதமாவலலாத வஸதுவினிடததில இது ஆதமா எனகிற புததியலலவோ இஙகே தடுககபபடுகிற அஹஙகாரம எனகிற அபிபரா யததினல சொலலுகிறா—'தேஹமே ஆதமா எனகிற அபிமானமிலலா தவனும' என்று இததால நான எனகிற புததியறறவனுப என்று மறறவாகள செயத வயாசயானம பிராசரிககபபடடது நான எனனும பதததின அாததமே ஆதமா என்று பிரமாணிககபபடடிரு ஆகை யினலேயே எனபதறகு மமகார மிலலாமையினலும அஹஙகார மிலலாமையினலும எனறாததம 'க்ஷமீ' எனபதின அபகாரம செயதவாகளிடததில பொறுமை சொலலபபடவிலலை 'அதவேஷடா' எனறிவை முதலிய பதஙகளினல சொலல பபடடபடியினல, ஆகைபி னல 'தாமஸ்ப்ருஷ்டிக்ஷ்வ' என்று முனபு சொலலபபடட விடமுடியாத தொடாவதினல உணடாகிற ஸுக துககஙகளைப பொறுபபது ஞாபகப படுததபபடுகிறது அதனுடன புனருகதியைப பரிஹரிபபதறகாக 'ஸமது:க ஸுக:' எனறது அபிமானததின வேறுபடடவைகளைப பற றியது இபபடியிருநதாலமமகாரமிலலாமைககும அஹஙகாரமிலலாமைக குமபபுறம சொலலியிருபபதுமபொருததமுளளதாகிறது எனகிற அபி பராயததினல—'அபிமானததினலேறபடட' என்று சொலலபபடடது அஹஙகாரமமகாரஙகளாலுணடான எனறாததம 'ஸஙகொதேஷாயெந கெநசித' என்று மேல சொலலபபடட படியினலும, 'யத்ருச்சாலாப ஸந்துஷ்ட:' என்று கீழசொலலபபடடபடியினலும, அநத ஸநதோ ஷமே இவவிடததிலும ஆகாம உணடாவதறகாகச சுருககமாயச சொ லலபபடடது, எனகிற அபிபராயததினல சொலலுகிறா— தான பரய ததினம செயயாமல எனறாரமபிதது 'வேறு இடததிலும 'யெநகெந சிதாசசனொயெநகெநசிதாசித | யத்ரக்வசநஶாயீஸ்யாததந்தேவா: ப்ராஹ்மணம்விது:॥ என்று சொலலபபடடிருககிறது ஶாஸதாஙகளில

ஆத்மாவை நினைத்துக்கொண்டிருப்பவனும் அடக்கப்பட்ட மனதின
வ்யாபாரத்தையுடையவனும் வேதாந்தசாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன அர்த்
தங்களில் உறுதியான நிச்சயமுடையவனும் பகவானாகிய வாஸுதேவ
னே பலத்தை விரும்பாமலனுஷ்டிக்கப்படுகிற காமத்தினால் ஆராதிக்கப

---

*சொல்லப்பட்டதும் காலபர்யந்தம் செய்யாமல் கிடைத்தவைகளு
மான வாக்குகளில் அதிகம் கொஞ்சம் ரஸமுள்ளது ரஸமில்லாதது
முதலிய வ்யத்யாஸங்கள் எண்ணத்தக்கவையல்ல என்று தாத்பர்யம்
இப்படியே அஜகாரரும் 'நஸந்திவதிதம்யச்ச்ரேயோஹ்யஹம்யத்ரு
யா । வ்ருத்யா க்ஷேமயேந்நந ந ஸுகஸாதநம்॥' என
று சொல்லப்பட்டது எப்பொழுதும் என்றது யோகம் செய்யும்
காலத்தில் உபகாரமாகிய வாஸனை ஸ்திரமாவதற்காக யோக என்னும்
இவ்விடத்தில் யோகமாகிய ஸாக்ஷாத்காரத்திற்கு உபகாரமாகிய
மூன்றின் காலங்களில் அநுஸந்தானத்தைச் சொல்லுகிறது, நேரான
யோகம் எப்பொழுதும் செய்ய முடியாதாகையினால் என்கிற அபிப்ரா
யத்தினால் சொல்லுகிறார்— எப்பொழுதும் ப்ரக்ருதியை விட வேறு
பட்ட என்று எப்பொழுதும் ஆத்மாவை நினைப்பதைப்போலவே ஆத்
மாவல்லாத வஸ்துவின் நினைவில்லாமலிருப்பதும் யோகத்திற்கு உப
காரமானது, என்று 'யதாத்மா' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிற
து என்று சொல்லுகிறார்—'அடக்கப்பட்ட என்றாரம்பித்து மற்றவர்
களுடைய ஆத்மவிஷயத்தில் ஸந்தேகம் உண்டாகுமோ ஆத்மவிஷயத்தில்
இவனுக்கு நிச்சயம் உண்டென்று சொல்லவேண்டும் அதுவும் அநுஷ்
டானத்திற்கு உபகாரமாகக் கொள்ளவேண்டும் ஆகையினால் சொல்லு
கிறார்—'வேதாந்த ஶாஸ்த்ரங்களில் சொன்ன என்றாரம்பித்து மயி என்ப
தினால் 'அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச' என்றுசொல்
லப்பட்ட ஆராதிக்கப்படுகிறவனாக இருக்கையும் பலத்தைக் கொடுப்பவ
னாக இருக்கையும் இவ்விடத்தில் காமயோகத்தில் நிஷ்டையையுடையவ
னுக்கு மனத்தையும்புத்தியையும் செலுத்துவதற்காகச் சொல்லவேண்டி
யவைகளாகநினைக்கப்பட்டன என்கிற அபிப்ராயத்தினால்சொல்லுகிறார்
பகவானாகிய என்றாரம்பித்து பகவானாகிய என்னும் பதத்தினால்
எல்லாப்பலங்களையும் கொடுப்பவனாக இருப்பதற்கு உபயோகமாகிய
இரண்டுவித அடையாளங்களையுமுடையவனாக இருக்கையைச் சொல்லி
யிருக்கிறது வாஸுதேவனே' என்னும் பதத்தினால் எல்லாக் காமங்
களினாலும் ஆராதிக்கப்படுகிறவனாக இருக்கைக்கு உபயோகமாகிய
எல்லாத் தேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவாக இருக்கையைச் சொல்லி
யிருக்கிறது உபதேசம் செய்கிறவனுடைய ரூபத்தைச் சொல்லுகிற*

படுகிருன அபபடி ஆராதிககபபடடவனுய எனககு ஆதம ஸாக்ஷாதகா ரத்தைசகொடுககபபோகிருன என்று என்னிடததில வைககபபட்ட மனம புததி இவைகளையுடையவனுபும இருககிற எவன இபபடிபபட்ட காமயோகததினுல என்னை ஆஶ்ரயிககிருனே, அவன எனககு பரியன

யஸ்மாந்நோத்விஜதே லோகோ லோகாந்நோத்விஜதே ச ய: |
ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகைர்முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: || 15

ப - ரை] யஸ்மாத் எவனிடததிலிருநது லோக: லோகம நோத்விஜதே பயபபடுகிறதிலலையோ ய: எவன லோகாத் லோகததினிட ததிலிருநது நோத்விஜதே ச பயபபடுகிறதுமிலலையோ, ய: எவன ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகை: — ஹர்ஷ: ஸநதோஷம அமர்ஷ: கோபம, பய: பயம உத்வேக: வெறுபபு இவைகளால, முக்த: விடபபட்டவனோ ஸ: ச அவனும மே எனககு ப்ரிய: பரியன 15

பா] காமயோக நிஷ்டனுகிய எநதப புருஷனிடததிலிருநது லோகம

சாசவுமாம மனதைச செலுததுவதாவது ஆராதிககபபடுகிறவனுக தயானம செயதல புததியைச செலுததுவதாவது பலததைககொடுக கிறவன என்று அநுஸநதானம செயதல ஆனறிகமே இரணடு விஷ யததைபபறறியும ஸ்நேபாதும அநுஸநதானம செயதலுமாகவுமாம ஆனறிகமே மனதின நிஶ்சயம ஸங்கல்பம எனனபபடுகிறதாகவு மாம அநுவாதம செயயபபடுகிற பாகததைபபிரிததுச சொலலு கிருர— எவன என்று ஆரமபிதது சகதியிலலாதவனுககுச செய யககூடிய நிஷ்டையைச சொலலுகிற ஸநதாபமாகையினுல மோக பகதியோகததில நிஷ்டையையுடையவாகளிடததிலிருநது விலககிக கொணடு முதல இரணடு ஶ்லோகஙகளின மொததாததததைச சொலலுகிருர —'அபபடிபபட்ட காமயோகததினுல' என்று எநத இட ததில விசேஷணஙகளை பாபாகிததறகு வேறுகதியிலலையோ அநத இடததில அநுவாதம செயயபபடுகிறதின விசேஷணஙகளிலும தாத பரயம உணடென்று மீமாமஸகாகளினுல அஙகீகரிககபபட்டது என்று சாசபாயம பரியன' எனபதறகு பரீதிககுப பாததிரம என்று அா சதம பரீதியையுடையவனுகிய நான அவனுடைய இஷ்டபலத தைக கொடுககிறேன என்று தாதபாயம 13 14

தா] பிறகு மமகாரம அறறவனுக இருககை முதலியவைகளுககு பர யோஜனமாக இருககிற லோகததிறகுப பயததைத தாககூடிய காரயங களை விடுவதாகிய குணததை விதிததுககொணடு அதின பரயோஜன

பயப்படுகிறதில்லையோ அதாவது எவன் லோகத்திற்கு பயத்தைத்தரக் கூடிய கார்யம் ஒன்றையும் செய்வதில்லையோ என்றாத்தம் எவன் லோகத்தினிடத்திலிருந்தும் பயப்படுவதில்லையோ அதாவது எவனைக்குறித்து பயத்தைத்தரக்கூடிய கார்யத்தை எல்லாலோகமும் இவன் ஒருவருக்கும் விரோதியல்ல என்கிற நிஶ்சயத்தினால் செய்கிறதில்லையோ

மூன்றாவதையும் காட்டுகிறார்— இந்த ஶ்லோகத்தினால் 'ய:' என்னும் பதத்தையே மறுபடியும் சொல்லியிருப்பதினால் மாத்திரம் உண்டாகிற இந்த ஶ்லோகம் வேறு அதிகாரியைச் சொல்லுகிறது என்கிற ஸந்தேஹத்தை விலக்குவதற்காக காமயோக நிஷ்டனாகிய எந்தப் புருஷனிடத்திலிருந்து என்று சொல்லப்பட்டது லோகத்தினிடத்திலிருக்கிற பயமில்லாமையைக் காமயோக நிஷ்டனைக் குறித்து விதிக்கமுடியாதாகையினால் அதற்குப் பயத்திற்குக் காரணமாகிய கார்யத்தைச் செய்யாமலிருப்பதே விதிக்கப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம் என்று காட்டுகிறார்— அதாவது என்றாரம்பித்து அபகாரமாக இல்லாமற் போனாலும் அரிஷ்டத்தைச்சொல்லுவது மாத்திரத்தினாலும் லோகத்திற்குப் பயம் உண்டாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினால் ஒன்றையும் என்று சொல்லப்பட்டது இதனால் 'அத்வேஷ்டா' என்றாரம்பித்து முன்னே சொல்லப்பட்டதையும் 'ஸமஶ்ஶத்ரௌ' என்றாரம்பித்து மேலே சொல்லப்போகிறதையும் விட வ்யத்யாஸம் ஏற்பட்டது 'லோகாந்நோத்விஜதே ச ய:' என்கிற இடத்திலும் காரணமில்லை என்பதில் தாத்பர்யம், அப்படியில்லாவிடில் முன்னும் பின்னும் சொல்லியிருப்பதுடன் புனருக்தி வருமாகையினாலும் இந்த ஶ்லோகத்திலும் 'ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகை:' என்று பயமில்லாமை விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் 'யஸ்மான்னோத்விஜதே லோக:' என்று ஆரம்பித்த ஶ்லோகத்திற்கு விரோதம் வருகிறபடியினாலும் என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்— எவனைக்குறித்து என்றாரம்பித்து லோகத்தினிடத்திலிருக்கிற இவனுக்குப் பயத்தைத்தரக்கூடிய கார்யத்தைச் செய்யாமையும் இவனைக் குறித்து விதிக்கத் தக்கதல்ல ஆகையினால் விதிக்கப்படுவதைக் காட்டுவதற்காக லோகம் இவனைக் குறித்து அப்படிப்பட்ட கார்யத்தைச்செய்யாமைக்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்— இவன் ஒருவருக்கும் என்றாரம்பித்து எவ்விதமாக இருந்தால் காமயோக நிஷ்டனை லோகம் ஒருவருக்கும் விரோதியாகாதவனாக நிஶ்சயமாக அறியுமோ அவ்விதமாக இந்தக் காமயோக நிஷ்டன் நடக்கவேண்டும், என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது 'யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி' என்று மேலே சொல்லப்போகிறதைப் பார்க்கிலும் இவ்விடத்தில் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்கு விஷயம்

ஆகையினாலேயே ஒருவனைககுறிதது ஸந்தோஷததினாலும ஒருவனைக குறிததுக கோபததினாலும, ஒருவனைககுறிததுப பயததினாலும ஒருவனைக குறிதது வெறுபபினாலும விடபபடடிருககிறான எவன இபபடிபபடட வனோ அவனும எனககுப பிரியன 15

அநபேக்ஷ: ஶுசிர்தக்ஷ உதாஸீநோ கதவ்யத: |
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ யோ மத்பக்த: ஸ மே ப்ரிய: ‖ 16

ப ரை] அநபேக்ஷ: ஆதமாவைத தவிர மறற வஸதுககளை விரும பாதவனும், ஶுசி: பரிசுததனும, தக்ஷ: — ஸாமாததியமுளளவ னும உதாஸீந: மறற காரியஙகளில உதாஸீநனும கதவ்யத: நீஙகியிருககிற துககததையுடையவனும ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ மற றக காரியஙகளின ஆரமபததை விடடவனும இருககிற ய: எவன, மத்பக்த: எனனை ஆஶ்ரயிததிருககிறானோ ஸ: — அவன, மே ப்ரிய: — எனககுப பிரியன 16

பா] ஆதமாவைத தவிர மறறெலலா வஸதுககளிலும அபேக்ஷையில லாதவனும ஶாஸதரஙகளில விதிககபபடட வஸதுககளினால வருததி

வேறுகையினாலும அவவ நிவருததிபபதறகுக காரணஙகள வேறுகை யினாலும வயதயாஸமுணடெனறு தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறார— ‘ஆகையினாலேயே ஒருவனைக குறிதது’ எனறாரமபிதது ஆகையினா லேயே எனபதறகு உபகாரம அபகாரம முதலிய காரணஙகளின வய தயாஸஙகளிலலாமையினால எனறாததம ஒருவனைக ‘குறிதது வெறுப பினாலும’ எனபதறகு, பயம முககியமாகத தனிததுச சொலலபபட டபடியினால பயததினாலுணடாககபபடுகிற காரயமாவது, வெறுபபா வது இஙகே உதவேகம எனனபபடுகிறது எனறதாதபரயம ‘யஸ்மா ந்நோத்விஜதே’ எனறிவை முதலிய மூனறு வாககியஙகளினுடையவும அர்த தஙகளைச சேரததுச சொலலுகிறார— இபபடிபபடடவன எனறு முன ஸலோகததில சொலலபபடட ஸநேஹம கருணை முதலிய குணஙகளின கூடடஙகளிலலாமற போனபோதிலும லோகததிறகுப பயததைக கொடுககககூடிய காரயததைச செயயாமை மாததிரததினால பரீதியை யடைநதவனாகிறேன, எனறு ‘ஸ:’ எனறாரமபிததுச சொலலபபடு கிறது, எனறு சொலலுகிறார—‘அவனும’ எனறு 15

தா] ஆதமாவினிடததில மாததிரமபேக்ஷையை யுடையவனாகையினால ஶாஸதரஙகளில சொலலபபடட காரயஙகளில மாததிரம ஊறறமுடை யவனாக இருககவேணடும எனபதையும, அதைததவிர மறறக காரயங களில ஆசையிலலாமல இருககவேணடும எனபதையும சொலலுகிறார—

செய்யப்பட்ட சரீரத்தையுடையவனும், ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட க்ரியைகளைச்செய்வதில் ஸாமர்த்ய முடையவனும் மற்றக்கார்யங்களில் உதாஸீநனும் ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களைச் செய்து முடிக்கும்பொழுது விடமுடியாமல் நேரிடுகிற குளிர்ச்சி உஷ்ணம் கடினமான ஸ்பர்சம், முதலிய துக்கத்திற்குக் காரணங்களில் துக்கமில்லாதவனும் ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்கள் தவிர மற்றக்கா

இந்த ஶ்லோகத்தினால் கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட அதிகாரத்துடன் விரோதத்தை விலக்குவதற்காகப்பொதுவாக இருப்பதை விசேஷத்தில் சேர்க்கிறார்—'ஆத்மாவைத்தவிர' என்றாரம்பித்து மற்றவைகளில் சுருக்கிச்சொல்லுவதற்குக் காரணமில்லாமையினால் 'மற்றேல்லா' என்று சொல்லப்பட்டது ப்ரயோஜனமாக இருக்கிற பரிசுத்தனை இந்த ஸ்வரூபத்தினாலே விதிக்கமுடியாதாகையினால் அதிகாரானுபந்தி தாத்பர்யம் என்று சொல்லுகிறார்— ஶாஸ்த்ரங்களில் என்றாரம்பித்து வேறு விஷயங்களில் ஸாமர்த்யம் உபயோக மற்றதாகையினால் அதற்கு உபயோகமாகிய அனுஷ்டானம் செய்வதில் ஸாமர்த்யம் 'தக்ஷ:' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, என்று சொல்லுகிறார் 'ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட' என்றாரம்பித்து விரோதத்தைப் பரிஹரிப்பதற்காக உதாஸீநனாக இருப்பது விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று சொல்லுகிறார்—'மற்ற கார்யங்களில்' என்றாரம்பித்து விதிக்கப்படாதவைகளிலும் மறுக்கப்பட்டவைகளிலும் என்றர்த்தம் இவ்விடத்தில் உதாஸீநனாக இருக்கையாவது பக்ஷபாதமில்லாமை என்று அர்த்தம் செய்தவர்கள், 'ஸு ஹ்ருத்' என்றுமேலே சொல்லப்போகிறதுடன் புனருக்தி வருகிறபடியினால் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள் இங்கே நிச்சயிக்கிற அர்த்தத்தின் ப்ரஸ்தாவத்தைக்காட்டுகிறார்—'ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்களை' என்றாரம்பித்து விதிக்கப்பட்ட யோசனை ஆரம்பிப்பதை விலக்குவதற்காகச் சொல்லுகிறார்— ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கார்யங்கள் தவிர என்று விடவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் விடுவது இங்கே சொல்லப்படுகிறபடியினால் மத்யஸ்தனாக இருக்கையாகிற உதாஸீநனாக இருக்கையைவிட இதற்கு வ்யவஸாயம் ப்ரயத்னம் செய்யாமலிருப்பதாகிய உதாஸீநனாக இருப்பதின் பலம், காம்யங்களின் ஆரம்பத்தை விடுதலாகவுமாம் இவ்விடத்தில் காமமாவது வாய், சரீரம் இவைகளின் வ்யாபாரம் அதுவே ஆரம்பிக்கப்படுகிறபடியினால் ஆரம்பம் அதை அங்கீகரிப்பதாகவுமாம் இவையெல்லாம் என்னிடத்தில் பக்தியுடன் சேர்ந்துகொண்டே ப்ரியனாக இருப்பதற்குக்

யஙகளை ஆரமபிபபதையே விடடவனுயும இருககிற எவன எனனை ஆஶரயிததவனே அவன எனககுபரியன   16

யொ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி |
ஶுபாஶுபபரித்யாகீ பக்திமாந்ய: ஸ மே ப்ரிய: || 17

ப ரை] ய: எவன, நஹ்ருஷ்யதி ஸநதோஷிபபதிலலையோ நத்வேஷ்டி தவேஷம செயவதிலலையோ நஶோசதி – துககபபடுவதிலலையோ, நகாங்க்ஷதி ஆசைபபடுவதிலலையோ ஶுபாஶுபபரித்யாகீ – ஶுப புணயததையும அஶுப பாபததையும, பரித்யாக விடடவனாக இருககிற ய: எவன பக்திமாந பகதியை யுடையவனோ ஸ அவன, மே எனககு ப்ரிய: பரியன   1

பா] மனுஷயாகளுககு ஸநதோஷததிறகுக காரணமாகிய பரியமான வஸதுககளின கூடடம எதுவோ அதை அடைநது எாதக காமயோகி ஸந தோஷபபடுகிறதிலலையோ அபரியம எதுவோ அதை அடைநது துககப

காரணம என்று த்வேஷ என்னும பதததினால சொலலபபடுகிறது என்று சொலலுகிறா—'எவன எனனை ஆஶரயிததவனோ என்று 16

தா] பிறகு வைராகயமாக லோகங பரியஙகளிலும அபரியஙகளிலும ஆசையும ஸநதோஷமும இலலாமையும ஶததுருககளில மறுககப படாதவைகளாக இருநதபோதிலும தனககுக கிடைககாதவைகளில ஆசையிலலாமையும, அதின காரணததை விடுவதும —சொலலபபடு கிறது இநத ஶலோகததினால 'ஹ்ருஷ்யதி த்வேஷ்டி' என்று முனபு சில புரு ஷாரததஙகளால உணடாகியஸநதோஷம முதலியது தடுககபபடடது இவவிட ததிலோ வெனில், பணம கிடைபபது முதலியவைகளா லுணடானது தடுககபபடுகிறது ஆசையிலலாமையும உணடு என்கிற அபிபராயததினால சொலலுகிறா— மனுஷயாகளுககு என்று ஆரமபிதது ய ஸநதோஷபபதறகு வயாசயானமாக இருககிற காமயோகி என்பதினால ஸந தோஷமிலலாமைககுக காரணம காடடபபடடது ஆதமாவைத தவிர மறறவைகளில ஆசையிலலாதவனலலவோ இவன என்று தாதபாயம 'அதவேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம' என்று முனபு சொலலியிருபபதைவிட வயததயாஸததைத தெரிவிபபதறகாகச சொலலுகிறா—'அபரியம எது வோ' என்று ஆரமபிதது காரணஙகளிலலாதபோது ஸநதோஷம தவேஷம துககம முதலியவைகளிலலாமலிருபபது எலலா ஜனஙகளுக கும ஸாதாரணமானதாகையினால விராகளுககுக காரணஙகளிருககும போது விகாரமறறிருககையலலவோ இவனுககு விதிககபபடுகிற விஶேஷம

படுகிறதிலலையோ அதாவது மனுஷயாகளுககுத துககததிறகுக காரண மாகிய பதநீ,பிளளை,பணம இவைகளின நாசமமுதலியதேதுவோ அதை யடைநது துககிககிறதிலலையோ, தனககுககிடைககாத அபபடிபபடடதை ஆசைபபடுவதுமிலலையோ பாவததைபபோலவே புணணியமும பநதத திறகுக காரணமாக இருககையில ஸமமாகையினால இவை யிரணடை

யும என்று தெரிவிபபதறகாக அநதக காரணஙகளைச சொலலியிருக கிறது—'அதாவது என்றாரமபிதது எபபடி ஜனகனின 1 மிதிலாயாம ப்ரதீபதாயாம ந மே கிஞசன தஹயதே' என்பதைபபோல கிடைததிருககிற வஸதுவில விருமபககூடியதாக யிருககையிலலை ஆகையினால 'தனக குக கிடைககாத என்று சொலலபபடடது அபபடிபபடடதை' என பதறகு எதின நாசததில துககமுணடாகிறதோ அபபடிபபடடதை என்றாததம, இததால துககம முதலியவைக ளிலலாமைககுக கார ணம காடடபபடடது அபபடியே பகவானாகிய பாாசரராலும 2 யாவத: குருதே ஜநதுஸ ஸமபநதாநமனஸ: ப்ரியாந । தாவ நதோஸய நிகநயநதே ஹருதயே சோகசஙகவ:' என்று சொலலப படடது சோக, சஙகு என்னும பதஙகள மஙகளததையும அமஙகளததையும மாததிரம சொலலுகிறதாக பாயோகிககபபட டிருநதபோதிலும அவைகள மஙகளஙகளாக இருபபதும புண ணியஙகளாக இருபபதினாலேயே ஆகையினால அதை மறுபபதி லே தாதபாயம அதில பாவம தூரததிலேயே விலககபபடடதாகையி னால அதையிஙகே சொனனது உதாஹரணம காடடுவதறகாக, என்கிற அபிபராயததினாலசொலலுகிறா- பாவததைபபோலவே என்றாரமபித து ஸவாகமமுதலியவைகளுககு ஸாதனமாகியபுணணியம விதிககபபட டிருநதபோதிலும அவைகளுககு ஸாதகமாகிய ஆகாரததினால விடததககவைகள என்பதறகுககாரணததைச சொலலுகிறா—'பநதத திறகுககாரணமாக இருககையில ஸமமாகையினால' என்று இததால ஸவாகம முதலியவைகளுககுக காரணமாகிய புணணியமும மோக்ஷ ததிலாசையையுடையவனைப பறறிய பாவமதான என்று காடடபபட

1 *மஹாபாரதம சாநதிபாவம மோக்ஷகாமம* 284 4 *மிதிலாயம மிதிலா படடணம பாதீபதாயாம எரிநதுகொணடிககும பொழுது, மே எனககு, கிமசன ஒனறும நதஹயதே எரிககபபடவிலலை*

2 *விஷணு புராணம* 1 17 66 *ஜநது பராணி, யாவத எவவளவு மநஸ மனதிறகு பரியாந பரியஙகளான, ஸமபநதான பறறுதலகளை, குருதே செயகி றானோ தாவநத அவவளவு, சோகசஙகவ துககததின முளைகள அஸய இவ னுடைய ஹருதயே மனதில நிகநயநதே நாடடபபடுகினறன*

யும் விட்டவனுகிய இப்படிப்பட்ட எவன் பக்தியை யுடையவனே அவனெனக்கு ப்ரியன்   17

ஸமஶ்ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா மாநாவமாநயோ: |
ஶீதோஷ்ண ஸுகது:கேஷு ஸம: ஸங்கவிவர்ஜித: ‖   18
துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோ யேநகேநசித் |
அநிகேத: ஸ்திரமதிர்பக்திமாந்மே ப்ரியோ நர: ‖   19

ப ஹை] ஶத்ரௌ ச — சத்துருவினிடத்திலும் மித்ரே ச ஸ்நேஹிதனிடத்திலும் ததா அப்படியே மாநாவமாநயோ: பஹுமானம் அவமானம் இவைகளிலும் ஸம: ஸமமானவனும் ஶீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ஶீத குளிர்ச்சி உஷ்ண உஷ்ணம் ஸுக சுகம், து:க துக்கம் இவைகளில் ஸம: — ஸமமானவனும் ஸங்கவிவர்ஜித: பற்றுதல் இல்லாதவனும் துல்யநிந்தாஸ்துதி — துல்ய ஸமமான, நிந்தா நிந்தித்தலையும் ஸ்துதி ஸ்தோத்திரத்தையு முடையவனும் மௌநீ பேசாதவனும், யேநகேநசித் — ஏதாவதொரு வஸ்துவினுல், ஸந்துஷ்ட: — ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவனும் அநிகேத வீடு முதலியவைகளில் அபிமானமில்லாதவனும் ஸ்திரமதி உறுதியான புத்தியையுடையவனும் பக்திமாந் பக்தியையுடையவனுமிருக்கிற, நர மனுஷ்யன் மே எனக்கு, ப்ரிய: ப்ரியன்   18 19

பா] அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் என்றிவை முதலிய ஶ்லோகங்களினுல சத்ரு ஸ்நேஹிதன் முதலியவாகளிடத்தில த்வேஷம் முதலியவை

டது ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறிய வேண்டியதாகிய அநிஷ்டத்திற்கு ஸாதநமான காரியம் அல்லவோ பாவம், ஶ்ருதியும் 1 புண்ணியமுமில்லை பாவமுமில்லை என்றாததமுள்ள வாக்யத்தைச் சொல்லி 'எல்லாப பாவங்களும் நீங்கிவிடுகின்றன என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்தினுல் முடித்திருக்கிற படியினுல புண்ணியமும் பாவமென்று சொல்லுகிறது   17

தா] 'ஸமஶ்ஶத்ரௌ' என்றாரம்பித்து இரண்டு ஶ்லோகங்களினுல அனேகவிதமான ஸமமாக இருக்கை காரணத்துடன்சொல்லப்படுகிறது அதில புனருக்தியைப பரிஹரிப்பதற்காகச் சொல்லுகிறார் — அத்வேஷ்டா' என்றாரம்பித்து ஸம்பத்திலேயே நேரிடக்கூடிய பஹுமானம், அவமானம் முதலிய இரட்டைகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிற படியினுல சத்ருமித்ரன் இவைகளையும் ஸமீபத்தி லிருப்பவர்களே

---

1 ஆநந்தோக்கியம் 8 4 1

களில்லாமை சொல்லப்பட்டது. இந்த இடத்தில் அவர்கள் ஸமீபத்தி
லிருக்கபோதிலும் ஸமமான மனத்தையுடையவனுக்கிருக்கையாகிற
அதைவிட மேலான விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. ஆத்மாவினிடத்

---

*யே சொல்லியிருக்கிறது. ஸமீபத்திலிருப்பது அதிகமான விகாரத்தை
யுண்டாக்குகிறது அல்லவா? 'அதைவிட மேலான' என்பதற்கு தூரத்தி
லிருப்பதற்கும் ஸமீபத்திலிருப்பதற்கும் பொதுவாகிய த்வேஷமில்லா
மை மாத்திரத்தைவிட மேலான என்றர்த்தம். துனியம் பற்றுத
லில்லாமையினும் சித்தாஷ்டாங்கசரீர ஸமயா இருந்த பிரசையிலு
ளும் ஸந்தோதத்திலுமோ அவைசரீர பரிபாஜனமாகியகோபமும
பரிக்ரியுமில்லாமையினுமே பரிபாஜனமுமைவசாரர இருப்பதினா
ஸமமாக இருக்கை மௌநீ என்று இவ்விடம் நிலமனமை சொல்லப்
படவில்லை, அது ஷுலிஜ்ஜி என்பதிலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால்,
அப்பொழுது மனனம் செய்பவன் முனி முனியாக இருக்கை மௌனம்
என்று பரிசுத்தமில்லாத ஆத்தத்தைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது
ஒருவராகத்தையும் சொல்லாமலிருப்பதும் சொல்லப்படவில்லை அது
இவ்விடத்தில் அப்ரஸ்துதமாகவேண்டியதில்லாமையினாலும், நிருபம
கைச் சொல்லுவதும் முச்சியம் வகன் விசிரிந்தையினாலும் சிலா
லங்களில் அவச்யமாகச் செய்யவேண்டியதாகிய மௌனவ்ருத்தமும்
சொல்லப்படவில்லை அது உபயோகமாக ருசிசாரியும் முனியின்
ஸாகாப்பியாருக்குப் பொருந்தாதில்லையாகையினால் லோகங்கிலிருக்கிற
மனிதர்கள் தன்னை நிந்திக்கிறவர்களைப் பிரக்கியாதல்லவா, ஸ்தோத்
திரம் செய்பவர்களையும் ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்கள் ஆகையினால் பர
ஸ்தாவத்தில் ஏற்பட்ட நிந்தையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செய்யா
மையைச் சொல்லுகிறது, எப்படி உசிதம் 'ஸந்துஷ்டோயேநகேந
சித்' என்பதும் மௌனியாக இருப்பதற்கு பரிஹாரமாகத்தை
சொல்லுகிறது அப்படி கில்லாவிடில் 'ஸந்துஷ்டஸ்ஸததம்யோகீ'யென்று
முன்னே சொல்லியிருப்பதுடன் புனருக்தி வருமாதலால் ப்ரயத்தினம்
செய்யாமல் கிடைத்ததாவது ஒருவஸ்துவிலும் த்ருப்தியடைபவ
ன் ஆசையுடையவனாகையினால் ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு ஒரு
வன் யாசிக்கிறான் கொடுக்காதவனுக்குத் த்வேஷம் செய்வான்,
அன்றிக்கே ஒருவன் ஸ்தோத்திரம் செய்பவனிடம் என்கிற காரியா
யத்தினாலாவது, மற்றொருவனை நிந்திக்கிறான் 'அநிகேத:' என்கிற இத
ற்கு இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஏற்பட்ட விஷயத்தைச் சாட்டிக்கொண்டு
எல்லாவற்றிற்கும் மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற இது ப்ராசவாவது
பரம்பரையாகவாவது முன்புசொல்லிய எல்லாவற்றிற்கும் காரணமென
ப்தைக் காட்டுகிறார்—ஆத்மாவினிடத்தில்' என்றாரம்பித்து விடைப்பற*

திலேயே ஸததிரமான புததியையுடையவனுகையினுல வீடு முதலிய வைகளிலாசையிலலாதவன அநிகேத எனனபபடுகிறுன ஆகையினுலேயே பஹுமானம அவமானம முதலியவைகளிலும ஸமமானவன எவன இபபடிபபடடவனுய பகதியையுடையவனே அவன எனககு பரியன 18 19

பா அ] இபபடிபபடடவனுகிய அதமாவினிடததில நிஷடையையுடையவனைபபாாககிலும பகதியோகததில நிஷடையுடையவன சிறநதவன எனபதை நிருபிததுககொணடு ஆரமபிததததை அனுஸரிதது முடிககிறா—

றிமறுததது கழுணிமுதலியவைகளைமறுபபதையும குறிபபதறகாகையினுல முதலிய என்று சொலலியிருககிறது இவவிடததில ஸமஃ எனபது முதல இரணடு ஶலோகஙகளும ஸநயாஸிகளைபபறறிச சொலலுகினறன என்று யாதவ பரகாசா வயாகயானம செயததறகுககாரணம ஒன்றும தெரியவிலலை சததுருககள ஸஹிதாகள இவாகளிடததில ஸமமாக இருககை முதலிய குணஙகள மோக்ஷததிலாசையையுடைய காஹஸதாஸரமததிலிருபபவாகளுககு மவஶயம வேணடியவைகளாகையினுலும அநிகேத எனபதறகும, நசாவிரஹோரவஸமஹிப வஸ என்று சொலலியிருபபதை அனுஸரிததுப பறறுதலிலலாதவன என்று அாததம சொலலலாமாகையினுலும கருஹஸதாஸரமததிலிருபபவாகளைபபறறி வீடிலலாமலிருககவேணடும என்று மறுபபது உபயோகமிலலாததாகையினுலும, வீடு இருபபதும சில இடததில யோகததிறகு உபகாரமாகலாமாகையினுலும, அதில பறறுதல மாததிரம தான இஙகே மறுககபபடுவதாகத தாதபாயததில கொளளபபடடது என்று காடடுவதறகாக 'ஆசையிலலாதவன' என்று சொலலபபடடது ஆகையினுலேயே 'அதவேஷடா' எனபது முதல எலலா ஶலோகஙகளும ஜீவாதமாவை உபாஸனம செயகிற ஸநயாஸியைபபறறியவை, என்று சஙகராசாரியா சொனன அாததம நிராகரிககபபடடது ஏதாவதொரு வஸதுவினிடததில பறறுதலுளளவனுககலலவோ ஸவருபததினுலேயே ஸமபநதமலலாத பஹுமானம முதலியவைகளினுல பரீதி முதலியவைகளுணடாகினறன, ஆகையினுல ஒனறிலும ஆசையிலலாமையினுல பஹுமானம முதலியவைகளில ஸமமாக இருககை உணடாகிறது என்று சொலலுகிறா— ஆகையினுலேயே எனருரமபிதது முன ஶலோகஙகளில நிருபபதைபபோலவே இஙகும 'ய ஸம' எனனும பதஙகளாள சேரததுககொணடு அனுவதிககபபடுகிற பாகததினுடையவும விதிககபபடுகிற பாகததினுடையவும பிரிவைக காடடுகிறா—'எவன இபபடிபபடடவனுய' எனறுரமபிதது 18-19

இநத அதயாயததின ஆரமபததில அாஜுனன கேடடதின பேரில பகதியோக நிஷடன, ஜீவாதம யோக நிஷடனைவிடச சிறநதவன, எனபது சொலலபபடடது பகதியோகததில சகதி இலலாதவா

யே து தர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம் பர்யுபாஸதே ।
ச்ரத்ததாநா மத்பரமா பக்தாஸ்தேऽதீவ மே ப்ரியா: ॥ 20

ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அருளிச்செய்த ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில்

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

ப தவுரை] யே து எவர்கள், தர்ம்யாம்ருதம் – தர்மத்தைவிட்டு விலகாததும், அம்ருதம் அம்ருதம்போல போக்யமுமான, இதம் இந்த பக்தியோகத்தை யதோக்தம் கீழ்ச்சொல்லியபடி, ச்ரத்ததாநா: ச்ரத்தையோடு கூடியவர்களாயும் மத்பரா: என்னையே அடையவேண்டிய முக்யமான ப்ரயோஜனமாக உடையவர்களாய்க் கொண்டும் பர்யுபாஸதே உபாஸிக்கிறார்களோ, தே அந்த பக்தா: பக்தர்கள், மே எனக்கு அதீவ மிகவும் ப்ரியா: இஷ்டர்கள் 20

பா] தர்ம்யமாயும், அம்ருதமாயும் இருக்கிற அதாவது அடையவேண்டிய

சனுடைய ப்ரஸ்தாவம் வரையிலே ஜீவாத்ம யோசம் பரம்பரையாக பக்தியோகத்திற்கு ஸாதனம் என்பதும் அதற்குவேண்டிய குணங்களும் சொல்லப்பட்டதுகள் பிறகு சீழ்விவரமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிற இந்த அத்யாயத்தின் ஆரம்பத்திலிருக்கிற கேள்வியின் பதிலை உபஸம்ஹாரம் செய்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்—இப்படிப் பட்ட என்று ஆரம்பித்து 'மய்யாவேஸ்ய மநோயே மாம்' என்கிற ஸ்லோகமும் இந்த ஸ்லோகமும் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தோன்றுகின்றன அல்லவா என்கிற அபிப்ராயத்தினாலே—'ஆரம்பித்ததை அனுஸரித்து என்று சொல்லப்பட்டது அந்த ஸ்லோகத்தில் நித்ய யுக்தா என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தமே இந்த ஸ்லோகத்திலும் 'மத்பரா' என்பதினாலே சொல்லப்படுகிறது அந்த ஸ்லோகத்தில் ச்ரத்தயா பரயோபேதா என்று சொல்லப்பட்டது, இந்த ஸ்லோகத்திலும் அதுவே ச்ரத்ததாநா என்று சொல்லப்படுகிறது அந்த ஸ்லோகத்தில் 'தே மே யுக்ததமா மதா:' என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸ்லோகத்திலும் அதிலேறப்பட்டதாகையினாலே 'பக்தாஸ்தேऽதீவ மே ப்ரியா:' என்று சொல்லப்படுகிறது ஆகையினாலே அந்த அர்த்தமே இந்த ஸ்லோகத்திலும் உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுகிறது இந்த ஸ்லோகம் வேறு அதிகாரியைப்பற்றியது என்பதற்குக் காரணங்கள் 'து' என்னும் பதமும், இன்னும் சில விசேஷணங்களும், என்பது முன்

பரயோஜனததிறகு ஸமமானதாயும அடைவதறகு உபாயமாகவுமிருக சிற பகதியோகததை எவாகா ஈயாஸ்ரீஉரவறு ஸ்ரமணயெலாம் எனறுஆரம பிததுச சொலலபபடட விதமாக உபாஸிககிறாகளோ அநதப பகதாகா அதிகமாக எனககு பரியாகள 20

ஸ்ரீ பகவத ராமாநுஜன எனனும உடையவா அருளிசசெயத

ஸ்ரீமத கீதாபாஷயததில பனனிரெணடாவது அததியாயம முறறிறறு

பகவதே பாஷயகாராய நமஃ

எமபெருமானாா திருவடிகளே சரணம

மேல சொலலபபடடது இநத ஶலோகததிறகுமேலயே நடுஷடகததின முககியமான அாததமாகிய பகதியோகததைபபறறியும உபஸமஹாரம செயயபபடடதாகிறது யஉ—ஸ்ரீஉவ்வஹ எனபதிறுல சொலலபபடுகிற இரணடு ஆகாரததையும சொலலுவதறகாக அதறகு உபயோகமாகிய காமதாரயஸமாஸம எனபதைககாடடுகிறாா— தாமயமாயும அமருதமாயு மிருககிற எனறு தாமததைவிடடு விலகாதது தாமயம எனனபபடு கிறது ஆகையிறுல இவவிடததில யஉ—ஸ்ரீ எனனும பததகிறுல இஷடபலததிறகு ஸாதனம எனறு சொலலபபடுகிறபடியிறுல ஸ்ரீஉவ எனனும பததகிறுல மோகூததிறகு ஸாதனம எனபது சொலலபபடு கிறதிலலை, ஆகையிறுல பரயோஜனததைபபோல போகயம எனபது சொலலபபடுகிறது எனறு சொலலுகிறாா— அதாவது எனறுரமபிதது பரமபரையாக பரஸதாவததிறுலவநதிருககிற காமயோகததைச சொல லியிருபபதை விலககுவதறகாக— ஈயாஸ்ரீஉரவறு எனபது முதலியது சொலலபபடடது முனபு சொலலபபடடவாகளுககும பகதாக ளாச இருபபது உணடு ஆகையிறுல அவாகளை விலககுவதறகாக— ஆாத பகதாகள' எனறு விஶேஷிதது சொலலபபடடது முனபு சொலலபபடடவாகளிடததில பரீதி அவாகா உதாரா எனபதிறுல உணடானது இவாகளிடததிலோ வெனில தனககு மிகவும இஷட மான அநதராதமா எனபதிறுணடானது, ஆகையிறுல அதிக மாச பரியாகா எனபது சொலலபபடடது முனனமே உதாரா ஸவ—ஏவைதெ தஜ்ஞா_நீதவாமெத்வமெஉத ' எனறுரமபிதது, ஸ்ரீ ஹாத்ராவஸாஷாவ—ஓஹ, எனறு சொலலபபடடது இததால ஈஜெஃதா எனறுரமபிதது பரஸதாவிததுககொணடு வரபபடட தாமஙகளின கூமபால வெதஉயஉ—ஸ்ரீஉவ்வஹ' எனகிற ஶலோகததிறுல உபஸமஹா ரம செயயபபடுகிறது,,எனறு மறறவாகள சொனன அாததம நிரா

கரிககபபடடது, வேறு அதிகாரியைபபறறியது எனபது முனபே நிருபிககபபடடிருககிறபடியினலை 20

ஸாவதநதர ஸவதநதிரரான ஸ்ரீமான நிகமாநத மஹாதேசிகன
அருளிச செயத தாதபாய சாதரிகையில
பனனிரெணடாவது அதயாயம முறறிறறு
ஸ்ரீமதே நிகமாநத மஹா தேசிகாய நம
இரணடாவது ஷடகம முறறிறறு

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த கீதார்த்த ஸங்கிரகம்

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸக்தே: ஶ்ரைஷ்ட்யோபாயோக்திரஶக்தஸ்யாத்மநிஷ்டதா ।
தத்ப்ரகாராஸ்த்வதிப்ரீதிர் பக்தே த்வாதஶ உச்யதே ॥ 16

ப த்ரை] ஸக்தே: பக்தியின், ஶ்ரைஷ்ட்யம் மேன்மையும் உபாயோக்தி அதின் உபாயத்தை நிருபிப்பதும் அஶக்தஸ்ய அதிலும் சக்தி இல்லாதவனுக்கு, ஆத்மநிஷ்டதா — ஆத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையை உடையவனாக இருக்கையும் தத்ப்ரகாரா: அதற்கு வேண்டிய விதங்களும், பக்தே பக்தனிடத்தில், அதிப்ரீதி அதிகமான ப்ரீதியும், த்வாதஶே — பன்னிரெண்டாவது அத்யாயத்தில் உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

ஸ்ரீமன் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

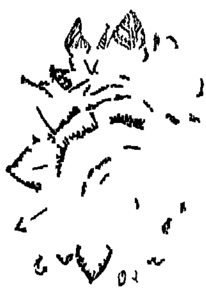
கீதார்த்த ஸங்கிரஹ ரக்ஷை

இந்த இடத்தில் பாஷ்யத்தில் பிறகு ஆத்மாவை அடைவதற்கு ஸாதனமாகிய ஆத்மாவைப்பற்றிய உபாஸனத்தைவிட பக்தியோகமாகிய பகவானைப்பற்றிய உபாஸனம் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தை உண்டாக்குவதில் சீக்கிரமாக இருப்பதினாலும், ஸுகமாகச் செய்யக்கூடியதாகையினாலும், சிறந்தது என்பதும் பகவானைப்பற்றிய உபாஸனத்தின் உபாயமும், அதில் சக்தி இல்லாதவனுக்கு ஆத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும், அதற்கு வேண்டியவைகளும் சொல்லப்படுகின்றன, என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இவ்விடத்தில் 'ஸக்தே:' என்பதைச்சொல்லியிருப்பது இது முன்பு சொல்லியிருப்பதை உபஸம்ஹாரம்செய்திருக்கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக உபாயோக்தி மய்யாவேஶ்ய மந:' என்று ஆரம்பித்து இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது பகவானிடத்தில் மனதைச் செலுத்த சக்தி இல்லாதவனுக்குப் பகவானுடைய குணங்களை எப்பொழுதும் த்யானம் செய்துகொண்டு இருந்தலும், அதிலும் சக்தி இல்லாதவனுக்கு ப்ரீதியுடன் பகவானுக்கு ஆராதனங்களான கைங்கர்யங்களைச் செய்கையும், அதிலும் சக்தி இல்லாதவனுக்கு ஜீவாத்மாவினிடத்தில் நிஷ்டையும் செய்யவேண்டியது, என்று க்ரமம் 'தத்ப்ரகாரா:' என்பது ராமயோகமுதலியவைகளுக்கு வேண்டியவைகளாகவும் 'அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம்' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளுமான அவ்வியமாக அங்கீகரிக்கத்தக்க குணங்களின் ப்ரகாரங்கள், அப்படியே ஆத்ம

ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் பாஷ்யத்தில் 'பலத்தை ஆசைப்படா மல் காமங்களில் நிஷ்டையை உடையவனாக அநதிகாரிக்குத்தக்க குணங்களைச் சொல்லுகிறார்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சுதி ஸ்ரீ கிஹூக்தே என்பது 'யே து தர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம்' என்று ஆரம்பித்து இந்த அத்யாயத்தின் கடைசி ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப் பட்டது அதின் தாத்பர்யமும் பாஷ்யத்தில் இப்படிப்பட்டவனாகிய ஆத்மாவிஷயத்தில் நிஷ்டையை உடையவன்ப் பார்க்கிலும் பக்தி யோகத்தில் நிஷ்டையை உடையவன் சிறந்தவன் என்பதை நிரூபித்துக்கொண்டு ஆரம்பித்திருப்பதை அநுஸரித்து முடிக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டது 16

பன்னிரண்டாம் அத்யாயம் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷை

சீராருதூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமன நிகமாநத மஹாதேசிகனருளிசசெயத

ஸ்ரீ கீதாரதத ஸஙகிரஹபபாடடு

கீதாசாரியன திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே சரணம

தனகழலிறபததி தாழாதது மதினகாரணமாம
இனகுணா சிநதையு மீதறியாச சுவவடிமைகளும
தனகருமஙக ளறியாதவாக கிலகு நிலையும
தனகழலனபாககு நலலவன சாறறினன பாரததனுககே 13

ப ரை] தன தனனுடைய கழல — திருவடிகளில அனபாககு பகதியுளளவாகளுககு நலலவன அனுகரஹமுடையவனுகிய பகவான, தன தனனுடைய கழலில திருவடிகளின விஷயமான பததி பகதியோகம, தாழாததும ஸாவகாசபபடாமையும அதின ஆத பகதி யோகததிறகு காரணமாம காரணமாகிய இன போகயமான குணா குணஙகளை உடைய பகவானைபபறறிய சிநதையும தயானமும ஈத றியாககு இநத அபயாஸததைச செயய அசகதாகளுககு அவவடிமை களும அபபடிபபடட கைஙகரியஙகளும தன கருமஙகள தனககு அஸாதாரணமான கைஙகாயஙகளை அறியாதவாககு தெரிநதுகொளளா தவாகளுககு (அதாவது சகதி இலலாதவாகளுககு), இலகு நிலையும ஸுலபமாகச செயயககூடியதான ஆதம நிஷடையும பாரததனுககு அாஜுனனுககு, சாறறினன சொனனுன 13

தனகழலில பததிதாழாததும, எனபதினுல, மேலோகததிலிருக கிற 'க்ஷிப்ரம்' எனபதின அாததம ஸஙகாசிககபபடடது இவவிடததில பொதுவாக மோக்ஷமாம என று அநுஸநதிககபபடட போதிலும ஸுலபமாகச செயபசகூடியதாக இருபபதினுலும ஸுக மாகச செயயககூடியதாக இருபபதினுலும எலலாவறறையும விட மேலான பலததிறகு ஸாதனமானதினுலும பகதியோகம சிறநதது எனபது, பலஇடஙகளிலும கீழே சொலலபபடடபடியினுல இநத அத யாயததில தனபலததைச சீககிரமாகக கொடுபபதினுலேயே மேனமை சொலலபபடுகிறது எனறு பாஷயகாரா அருளிசசெயதிருபபதினுல க்ஷிப்ரம் எனபது சீககிரமாகப பலததைக கொடுபபதினுல உண டான மேனமையையே சொலலுகிறது, எனறு திருவுளளம அனறிக கே தாழாததும எனபதறகே சிறநததாக இருபபதறகு என றாததர மாகவுமாம அபபொழுது மறற மேனமைகள முனனமே சொலலப படடபடியினுல சீககிரமாகப பலததைக கொடுபபதாகிய மேனமையே இஙகே சொலலபபடுகிறது, எனறு தாதபாயமாகக கொளளவேணடி

யது அதின் காரணமாம் என்பது முதல் அவ்வடிமைகளும் என்கிற வரையிலும் பதங்களினால் 'உபாயோக்தி' என்பதின் அர்த்தம் விவரிக்கப்பட்டது இன் என்பதற்கு போக்யங்களான என்றர்த்தம், இது குணங்களுக்கு விசேஷணம் அப்போது இப்படிப்பட்ட குணங்களையுடைய பகவானைப்பற்றிய சிந்தனம் ஸ்வல்பமாகச் செய்யமுடியும் என்பதும், 'நின்று நின்றவன் குணங்களோளி உளராம் தூயராய்' என்றும், 'மாற்பான மனம் சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு' என்றும் சொல்லுகிறபடியே போக்யதையாலே அவன் குணங்களை அனுஸந்திக்கப் பர்வமதாகவே நிவ்ருத்தித் தவிடும், மற்றவிஷயங்களில் வைராக்யமும் உண்டாகும் என்று ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது அன்றிக்கே இன் என்பதற்கு ஸ்வரூபமான என்றர்த்தம் அப்பொழுது பகவானிடத்தில் த்வேஷம் முதலியவைகளில்லாமல் மிகுந்த ப்ரீதியுடன் த்யானம் செய்கிறபடியினால் அந்த த்யானமும் ஸ்வரூபமாக ஆகிறது இதனால் ஹிரண்யன் முதலியவர்களைப்போல த்வேஷத்தினால் நினைக்கிறதை விலக்குகிறது அவர்களுக்கும் மோக்ஷம் கிடைத்ததாக 'வைது நின்னை வல்லவா பழித்தவர்க்கும் மாறில் போர்செய்து நின்று செற்ற தீயில் வெந்தவர்க்கும் உன்றனை எய்தலாகும்' என்பும் 'காமாத்ரோஹாத்பயாத்ஸ்நேஹாத்த்வேஷாத்வைத்யாத்யோ ந்ருபாம்' என்றும் சொல்லப்படவில்லையோ என்னில் அவர்கள் பகவானுடைய லோகங்களிலிருக்கும் த்வாரபாலகர்கள் என்றும் சாபத்தினால் இவ்விதமாகப் பிறந்தார்கள், அதின்முடிவில் அந்த பகவானுடைய லோகத்திற்கே போனார்கள் என்றும், அவர்களின் சரித்திரத்தினாலேயே ஏற்படுகிறபடியினால் விரோதமில்லை, என்று கருத்து இங்கு நிலையும் என்பது ஆத்மாவின் ஸாக்ஷாத்காரத்தைப் பலமாகக் கருதிக்கொண்டு செய்யும் கர்மயோகநிஷ்டன் 'ஸ்வக்ஷேத்ரஜ்ஞ க்ஷராக்ஷராந்தர்யாமித்வாத்' என்றல்லவோ சொல்லப்பட்டது இதனால் 'ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டிஷ்டா' என்றதின் அர்த்தம் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது இங்கு நிலையும் என்பதினால் அந்த கர்மநிஷ்டனுக்கு வேண்டியவைகளான 'அத்வேஷ்டா' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்களும் குறிக்கப்படுகின்றன தன்கழலன்பர்க்கு நல்லர் என்பதினால் இந்த அத்யாயத்தின் கடைசி ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டதாயும் 'ச்ரத்ததானா மத்பரமா' என்று ஸங்க்ரஹத்தில் சொல்லப்பட்டதாயுமிருக்கிற அர்த்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டது 10

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்